ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ பரமசற்குருவேசமம:

சம்பூரணராகசியம்.

கோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக
சமூகப்பிரபுக்கள்

நியமனவாக்கியப்படி

மதுரைஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலுகா கருங்குளம்
ரா. முத்துராமஞ்செட்டியாரவர்கள் குமாரர்

ராராயணஞ்செட்டியாரவர்களால்,

கரவிந்தவழுதுக்குளைக் கவனித்து
திருச்சிறுப்பள்ளி ஜில்லா பெருவளப்பூர்
மு. பெருமாள் ரெட்டியார் குமாரர்
அருணாசலரெட்டியார்,
விருப்பத்தின்படி

திருச்சிறுப்பள்ளி:
டி'சில்வா அச்சுயந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கலுற்றது
பிலவங்கவரு மாசிமீ

ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

சம்பூரணரகசியம்.

பொருள் அட்டவணை.

	பக்கம்.		பக்கம்.
உபதேசபத்ததி.	1	வைராக்கியப்பிரகரணம்.	165
சங்கிரகபத்ததி.		மூமூட்சுப்பிரகரணம்.	165
சமுதாயவிண்ணப்பம்.	10	உற்பத்திப்பிரகரணம்.	168
சமுதாயநியமனம்.	21	ஸ்திதிப்பிரகரணம்.	178
சிட்டாசாரபத்ததி.		உபசாந்தப்பிரகரணம்.	182
சற்குருலக்ஷணம்.	29	நிருவாணப்பிரகரணம்.	193
அதிகாரிலக்ஷணம்.	31	கைவல்யநவநீதம்.	199
அஷ்டகவாக்கியம்.		நதிநதாசரணம்.	201
மகாவாக்கியம்.	50	மண்டூகதாவனம்.	215
பிரதிபத்திவாக்கியம்.	55	சராசனதீபம்.	237
திருவருள்வாக்கியம்.	61	நவ்விநோக்கம்.	245
பகவத்வாக்கியம்.	68	பக்ஷிக்கிராகியம்.	247
அத்துவிததாற்பரியம்.	69	விவேகவிதாயகம்.	269
தொய்ததாற்பரியம்.	79	மீமாம்சவிதாயகம்.	289
விசிஷ்டதாற்பரியம்.	90	வைசேடிகவிதாயகம்.	291
பூரணவாக்கியம்.	98	நையாயிகவிதாயகம்.	294
சுவானுபூதிவாக்கியம்.	108	யோகவிதாயகம்.	297
நிரூபகவாக்கியம்.	115	வைஷ்ணவவிதாயகம்.	298
வாக்கியசம்பூரணம்.	126	சைவசித்தாந்தவிதாயகம்.	301
சொரூபஸ்திதி,	130	வேதாந்தவிதாயகம்.	316
தேசிகவிலாசபத்ததி.	134	மோக்ஷவிதாயகம்.	318
சற்குருவிதாயகம்.	135	சரமோபாயவிதாயகம்.	327
சாஸ்திரவிதாயகம்.	146	பலப்பிரதவிதாயகம்	333
சத்தப்பிரகரணம்.	155	நிருபபத்ததி.	346
அந்தாதிக்கிரமம்.	159	நியமனபத்ததி.	360
அமலராமாயணம்.	163		

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

சம்பூரணராகசியம்.

ஸ்ரீமதகேகபுவனடவஸுரம்ப மூலஸ்தம்பசாரூபமாதிதேசி கேகாத்தமபரியந்தமான குருபரம்பரையைக் கரணத்திரய பூர்வக மாக நமஸ்காரம்பண்ணி சாருவசாஸ்திரசிரோஷ்டமான மீமாம்ச மூலத்திற்கிசையவதனர்த்தபாதங்களைப்பரிச்சேதம்பண்ணி சாங் கர மாத்துவ நீலகண்ட ராமாநுசரென்னும் வியாக்யானபண்டித ரால் கிரமத்திற்சாதிக்கும் அத்துவித துவித சுபாவ விசிஷ்ட மென்னும் நான்குபக்ஷத்தையும் ஒருபிரகாரம் அநுசரித்து மற் றைய சாஸ்திரார்த்தங்களையுபகரணமாய்ச்சேர்த்துச் சமர்த்தி யக்ஷத்தைச்சாதிக்கும் இந்தத் திராவிடநூற்கு சம்பூரணராகசிய மென்னப்பெயரிட்டு உபதேசசங்கிரகசிட்டாசார தேசிகவிலாச நிரூப நியமனமென்னச் சட்பத்ததிரூபமாய் நிரூபிக்கப்படுவது.

உபதேசபத்ததி.

ஹரி:ஓம் நமோநம:வென்று மந்திரப்பிரதனை ஸ்ரீகுருவைச் சேவித்து சரீரியாகிய நம்ஆத்மாவாய் தலைவனை சற்குருவாய் வியாபகமான பிரம்மமாய்ப் பரத்துவத்தைத் திரித்துவமாய்ப் பிரித்து பரத்துவமே திரித்துவம் திரித்துவமே பரத்துவ மென்ன மந்திரார்த்தத்தைச்சிந்தித்து மந்திரார்த்தசாரூபனை ஸ்ரீபரப்பிரம்மபரமேஸ்வரசற்குரு நிரோதுகிருபையினல் கோஷ் டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூகசம்பந்தனை ஓரதி காரியின் சித்தத்திற்குடியேறி வாச்சிய லட்சிய திரித்துவ திரி யேகத்துவாதி பரிச்சேததிமிரத்தைவிலக்கி தானவனைகநின்று தன்னையாசிரயிப்பவர்க்கு சைதன்ய சாக்ஷித்துவ சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் பஞ்சலட்சணங்களைத்துலக்கி அதற்கு லட் சியப்பொருளாகிய நானே பரப்பிரம்மத்துவமென்றுணர்த்தப் படுகிறது.

சைதன்யம்.

ஓரதிகாரிக்கு காரிய காரணங்களை விவேகம்பண்ணி காட மூரூபாத்மகமாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்கும் காரியரூபமான மாயாப்பிரபஞ்சத்தை நிரூபதிருஷ்டியினல் மித்தையாக்கி நிருவிகல்ப சமாதியினல் காரணரூபமான சருவவியாபகசைதன்யவாருதியில்முழுக்காட்டிப் பாவச்சேற்றைச்சுத்திகரிப்பது.

சாட்சித்துவம்.

ஓரதிகாரிக்கி தூலாதியொன்பதோடுகூடிய சீவன் விரட்டாதியொன்பதோடுகூடியஈஸ்வரன் சுத்தாதியொன்பதோடுகூடிய பிரம்மம் இந்தமூவிதபரிச்சேதமான வாச்சியப்பிரபஞ்சத்தைதவேறுபடுத்தி மூவிதலட்சியமான சருவசாக்ஷியையொருப்படவினைர்த்தி செய்யுங்கிரிகையில் பந்தப்படாமல் விலட்சணைக்கி முன்னிடுவதைச் சேதனர் நின்றநிலைக்கி நீதலோசனத்தால் பகுத்துணரச் செய்வது.

சயோகம்.

விவிதவழியிற்செல்லாது யோகதிருஷ்டியினற் சதாசற்குருவினிடத்தில் நாட்டம்வைத்திருக்கும் ஓரதிகாரிக்கி அதிகாரபூர்த்தியைக்கொடுத்து துவம்பதலட்சியமாய் சருவசீவாந்தரியாமியாயிருக்கின்ற சரீரியையும் தற்பதலட்சியமாய் அரி, சிவ, விதி, இந்திராதி சருவஜகத்காரணமூலஸ்தம்பசொரூபமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபரப்பிரம்மபரமேஸ்வரசற்குருவையும் ஒருப்படுத்துலக்கி அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்த ஒருமைமையாயினர்த்திப்பவபந்தரோகத்தைதிவர்த்திபண்ணுவது.

சம்பந்தம்.

சம்பந்தமுழுதுக்குந்தாரகனைப்புத்திரனுக்குப்பிதாவாயிருந்து அபயப்பிரதானசகிதமாய் சரீர சரீரியைவிவேகித்து திரித்துவ திரியேகப்பொருளையுனர்த்தி அசாஸ்வதமான லீலாவிபூதியின்வாழ்க்கையைத்துச்சமாக்கி ஸ்ரீபகவான் சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து சரண்யத்துவாரா மகத்தானந்தியவிபூதியிற் சேற்கப்படுவது.

திரித்துவம்.—பிரபஞ்சத்தின் உபக்கிரமம் சரீரியான ஆத்ம தத்துவத்தில்சொன்ன லந்தவிடத்தும் தலைவனைகுருதத்துவத் தில்சொன்னலந்தவிடத்தும் பிரமமான பரமேஸ்வரதத்துவத் தில்சொன்னலந்தவிடத்தும் பிரபஞ்சத்தைஉபசம்மாரஞ்செய்து சடலிங்கதாற்பரியத்துக்குமூரணகாமல் தத்துவரூபத்தைப்பிரித் து சாஸ்திரக்கிரமமாய் நிரூபிக்கப்படுவது.

திரியேகத்துவம்:—சரீரியாகியஆத்மாவை ஸ்ரீபரப்பிரம பர மேஸ்வரசற்குருவினடியில்சமர்ப்பித்து அவனது கிருபையினல் அகங்கார மமாகாரம் நிவர்த்திக்குமிடத்து சருவமும் ஆனந்த ரூப மாயணுபவப்படுவது.

வியவகாரம்.

ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு நிர்ஹேதுகிருபையினல் ஆசிரயிப் பவனையாசிரயித்து அவன்பாவமுழுதுஞ் சுகிர்தமாய்க்கொண்டு அவன் தனதாரபுவிபுத்திராதி வியவகாரலாபாலாபங்களுக்குடன் பாடாகி அவன்காரியமுழுதுஞ் தான்வறிட்டுக்கொண்டு காலுக்கு நாள் பிரீதிபெயவளர்த்து அன்பைபபிவிர்த்திபண்ணி சமயோசித மாய் நிருவாணகாற்புதத்தைதத்தெரிவித்து நிரதிசயானந்த வாழ்வைக்கொடுக்கப்படுவது.

நிருவாணகாற்புதம்.

ஆசிரயிப்பவர்க்குத் தணிவுண்டாம்படி சனகபுன்னிய பலி பிரகலாத காதி உத்தாலக சுரகு விபாசவிகவ்விய பாஞ்சாலி பார்த்த சானகி ராகவாதிகளாயுதாகரணமாக்கி சம்பூரணரகிய மகிமைமையுணர்த்தப்படுவது.—

திக்தார்கள், பரம்பரம், அதிரிகியமாய்நின்றுணர்த்திய, உப தேசார்த்தம் நெஞ்சிற்பட்டு, உபதேசார்த்த சொரூபம் லப்த மாகி, அந்தட்சணம் அதினிடத்திலீலப்பாறிநிற்பது சனகாற் புதம்.

புன்னியன் பாவனனுக்குத்தணிவுண்டாம்படி அவனது திரிகாலக்ஞானத்தை யுணர்த்தப்படுவது.— புன்னியாற்புதம்.

பூர்வம் விதேராஜனதிகாவிஞற்கேட்ட பிரமோபதேசம் நெடுங்காலத்துக்குப்பிறகு தொடகத்துக்குவந்து பௌஷ்கரியிற் சுக்கிர குருவிஞல்ப்பூர்த்தியடைவது.— பவிபற்புதம்.

சருவசீவாந்தரியாமியாகியும் சருவஜகத்காரண மூலஸ்தம்ப மெசாரூபராயுமிருக்கின்ற நாராயணனை உள்ளும்புறம்புந்தீர்க்க மாகத்தரிசித்து அதன்மகிமையால் அனர்த்தநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னும் இருவகையான மோட்சமும் ஒருங்கே யுகாகாலத்திலனுபவிக்கப்படுவது.— பிரகலாதாற்புதம்.

விஷ்ணு கிருபையினால் மாயாலக்ஷணத்தை விசித்திரமாய்த்தரிசித்து மாயாதீரத்திலினைப்பாரிற்பது.-காதியற்புதம்.

கருமஜனகமான நரசரீரத்தில் பிர்மாதிகடவுளரனுபவம் சிக்கத்திக்கப்படுவது.—உத்தாலகாற்புதம்.

பிர்மானுஷ்டானதீர்க்கத்தால் இதயசீதளம் அதிகரித்து ஹரமே வொழுக்கத்தைத்தரிந்து இல்லொழுக்கத்தை நிறுத்தப்படுவது.—சுரகுஅற்புதம்.

விபாசன் பாசனென்பவனைப் பற்பலவினைவிளைப்பனித்திரணைக்கி அந்தப்பாசனையும் விபாசனைகச்செய்வது.—விபாசாற்புதம்.

சீவன்முத்திதிசையில் விதேகமுத்தியனுபவம் லப்தமாகி தெய்வகதியிலுல்ச் சீவன்முத்திவிதேகமுத்தியென்னும் நிலைவினை வெட்டி தடையற்றசுகத்தையனுபவிப்பது.-விதகவ்வியாற்புதம்.

பிரஷ்டையாய் நீசர்கையில்சிக்கி நாதனில்லாதவனைப்போல மூறையிடத் தருமவனையிற்கட்டுப்பட்டு சரண்பனைபக்காட்பாற்றுமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பார்த்துருபாண்டவனைவெறுத்துக் கிரியாபாதத்தைக்கௌணமாக்கி ஞானபாதத்தைப்பற்றி நின்று நாதனில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்நாதனுகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானேநோக்கி இரண்டுகையையும்உயரத்தூக்கி ஆகிருஷ்ணாவார காவாசியென்றுலமிட்ட துரோபதிக்கி வஸ்திரத்தைக்காப்பாற்றி த்து மானத்தைக்காத்து சரண்யவனைதர்மவனையிரண்டையும் நிறுத்தி சார்வதாகாலமும்ரட்சிக்கப்படுவது.—பாஞ்சாலியற்புதம்.

சமர்முகத்தில்ச் செய்வதுதவிர்வதுதெரியாமல் மதிமயங்கிப் பகவதடியில்வீழ்ந்து மிருதசீவியாய்ப் பனைப்பற்றுக்கிடந்து அர்ச்சுனனை ஸ்ரீபகவான் ஆசாரியவல்லபத்தாலெடுத்து கீதாமிர்தபோதசஞ்சீவியாலுயிர்ப்பித்து கலக்கத்தைத்தெளித்து அவனைப்பிரபுத்தானத்திலிருத்தி தான்அவனுக்கு ரதசாரத்தியமுதலிய நீசத்தொழில்களைச்செய்தும் பொய்யன் கொலையன் திருடன் தூர்த்த

னென்றுபாமரஜனங்கள்நிந்திக்கவும் தனக்குரியதர்மவழைகள் சற்
றேறழுவியபோதிலும் சரண்யவனையைக்காப்பாற்றுவதே பிர
தானமாய்க்கொண்டு உடலுக்குயிர்போலும் கண்ணுக்கிணைபோ
லும் சருவமுந்தாணைகன்றுரட்சித்து சத்துருமூழுதுஞ்செயித்து
சருவராஜ்ஜியாதிபத்தியமுங்கொடித்துப் பூர்வகீர்த்தியிற்சான்ன
தத்துவார்த்தத்தை விஷய பாகுள்ய கெர்வதடுத்தியிலுல்மறந்த
வினைவெறுக்காமல் உத்தரகீர்த்தியுணற்றளிவித்துநச் சருவசம்பூர
ணஅதிகாரியாக்கி ஸ்ரீபகவான் அவதேறு சதாகாலமும்விளையாட
ப்படுவது.— பார்த்தாற்புதம்.

இராவணனிறந்தவுடன் அதோராகவனத்தில் சீதையைச்சுற்
றிலுமிருந்து துன்பப்படுத்திய ராட்சதஸ்ரீகள் ராமன்சித்திரவதை
பண்ணப்போராரானென்று பயந்து திரிசடையிதேறுபிராட்டியைச்
சரணகதிபண்ணி யெங்களுக்குப்பிராணரட்சைதரவேணுமென்
றுபிரார்த்திக்க அபயப்பிரதானம்பண்ணி அவர்களோடு ராமஸமீ
த்திசந்நிதியில்ப்போய் என்னைப்பகிர்மூகத்திற்சொல்லாமல் சிட்சா
துணையாகன்றுகடுத்து தேவரீரிடத்துச்சித்தத்தைவைக்கும்படி
பரமசகாயத்தைச்செய்கின்ற சாதகாசாரியாளாகிய இவர்களோடு
என்னையும்ரட்சிக்கவேண்டுமென்று சரணகதிபண்ணி அவர்கள்
பண்ணியபாவமூழுதும் சுகிர்தமாகக்கைக்கொண்டு ராமஸமீத்தி
ருவடியிலல் அவர்களுக்குநித்தியசீவனைக்கொடுத்து நித்தியபூமி
யிற் சேர்க்கப்படுவது.— சானகி அற்புதம்.

பன்னீராயிரவருஷகம் விபவரூபராவேயழுந்தருளி இரியாபாத
த்தைப்பற்றின்று சற்றுமம்மழுவாது தத்தம் சதர்மவழையிலே
நிறுத்தி தருமஸ்தாபனம்பண்ணிய சக்கரவர்த்தித்திருமகன் ரா
மபாதத்தைப்பற்றின்று சமதமாதி-யைப்பற்றிப் பின்னுடன்பவன்
பண்டித பாமர ருண்டாக சோளக ஸ்ரீ ருத்ர சண்டாள பிசாசு
சரை யாவரையும் அவசேன சமஸ்தசாதனங்களுமின்றிறந்த
மோகஸாதிகாரியென்னக்கூவிச் சருவாத்மசமழுகாயமாய்ப் பசோப
தேசம்பண்ணி இந்திராதிதேவர்களால்ப்பிரார்த்திக்க சரயுமாநதி
யில் ஸ்நானம்செய்து தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினனென்
பதே.— ராகவாற்புதம்.

சம்பூரணம்.

அத்துவித துவித சுபாவ விசிஷ்டமென்னும் நான்குலட்சணங்களையும் ஒருப்படத்துலக்கி அதன்லட்சியப்பொருளாகிய மூலகற்பார்த்தத்தைபுபதேசித்து யதார்த்தசொரூபத்தைவெளிப்படுத்தி ஸ்ரீபரப்பிர்மபரமேஸ்வரனை வாசுதேவசற்குரு ஆசிரயிப்பவர்க்குத் தன்னைப்பூரியாகக்கொடுப்பது.

அத்துவிதம்.

சாதனசதுஷ்டயசமர்த்தியினல் குருபதேசமானபதோபட்ச வாசகத்தை அபதோபட்சசாக்ஷாத்காரத்தாற்றெளிந்து அக்ஞான சந்தேக விபரீதத்தடையைச் சற்குருமுகத்தால்ச் செயித்து அனர்த்தநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னும் இருவகையான மோக்ஷமும் இம்மையிலேயே சாதித்தடைவது.

துவிதம்.

சாதனசாத்தியவிவேகியாய் தூமாதி அர்ச்சராதியென்னும் மார்க்கபேதத்தைத்தெரிந்துஇம்மையில்த்தானே சருவத்திரசாதனங்களும்அனுஷ்டித்து சரீராந்தத்தில் சருவசிரோஷ்டனை யீஸ்வரனுக்குத் ததாஜ்ஞரூபமாய் கைங்கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்முத்திபூமியையாசிரயித்து சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய முத்திசதுஷ்டயரூபமான சாத்தியப்பிரயோஜனத்தை மறுமையிலேயே சாதிக்கப்படுவது.

சாலோகமுத்தி.—இவ்வுலகிலிருக்கும் கருமஜனகமானவிஷ்ணுப் பிராணிகளைப்போல முத்திபூமிக்கிஸ்தியகுடும்பிகளாய் வாழ்த்திகமில்லாதயெவ்வர்னதிரிதசாளாய் ஞானந்தகுணதாரதம்மியமுடையராய் சத்தியரூபராய் கடகலசம்போலப்பாத்திரதாரதம்மியமிருக்கினும் பூர்த்தியில்ச்சமத்துவமுடையராய் ராசராசேஸ்வரனை பரமேஸ்வரன்யேற்படுத்தியவேதோக்தமான சட்டதிட்டங்களைக்கடவாதவராய் அவனதுஆக்ஞாசக்கரத்தைநடத்தும் அதிகாரிமுழுதுக்குங் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவராய் சதாசந்தோஷமுடையராய் நித்தியபூமியில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது.

சாமீபமுத்தி.—மிருகபட்சிஊர்வன சலசர மனுஷிய தேவாதியெதானுலும் கைங்கரியம்பண்ணுதற்குக் கிடைத்தரூபமேடகிரா

க்கியமெனப்பிரார்த்திக்துப்பெற்று இன்னனுக்கிதுபணியென்று விதித்திருக்கும் பரமேஸ்வராஜ்ஞப்படி கோவில்காள் பரிவாரங்களுக்கு அடிக்கடியாய்நின்று அவரவர்க்காகஅமைத்தபணியைச் சாஸ்வதமாய்ச்செய்து சதாஅநுபவஆனந்தரசமாயனுபவிப்பது.

சாரூபமுத்தி.— பரமேஸ்வராஜ்ஞப்படி சதேதகவிதேதகவெ குதேதகசத்தியையுடைய சமத்துவமூர்த்திகளாய் விதிசிவ இந்திராதி அதிகாரத்தைப்பெற்று அவரவர்க்காகயேற்பட்டிருக்கும் லோகாந்தரங்களையடைந்து சிருஷ்டியாதிபணிகளால் கல்பபரியந்தம்பரமேஸ்வரனதுஆக்ஞாசக்கரத்தைநடத்தி கல்பாந்தத்தில் அவரவர்களை அந்தந்த லோகங்களினின்றெடுபரமேஸ்வரசக்தியிணல் கரகிக்கப்பட்டு இப்படியகல்பங்கள்தோறும் பரமேஸ்வராஜ்ஞப்படி வேறுவேறுமூர்த்திகளாக மாறி மாறிவிளையாட்டல் களிச்செய்வது.

சாயுச்சியமுத்தி.—நிலமேகசியாமளசொரூபமாய் சொரூபகாந்தியினல் இதுவதுவெனப்பேதப்படாத நிருவிகல்பதன்மயவபேதமாய் தேதேஜாரூபமாகச் சுடர்விட்டெரிக்கும் திருமேனியொத்ததிருமேனிபெற்று சதுர்ப்புஜாஸ்த சாரங்ககட்க சங்கு சக்கரகதாதரராய் கிரீடகவசஉபவீதகங்கணநூபுரஆரதிலத பீதாம்பரவனமாலிகாதி சருவாலங்காரரஞ்சிதனாய் சாந்தியாதி சாயுச்சியகுணகணங்களால் இங்கு அங்கென்னும்பதமுழுதும் விழுங்கி யெங்கெங்குந்தானேகநிற்கும் லட்சுமிபதியான நாராயணனுக்கு அங்கங்கேபிரிவராகின்று அடிபணிந்தகைங்கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

சுபாவம்.

அத்துவிதத்துவிதத்தையனுசரித்து அவ்விரண்டுந்திரஸ்கரியாய்ச்சாதியாமல் சிவமும் ஆத்மாவும்ஒன்றென்பதும் சிவம்வேறு ஆத்மாவேறென்பதும் குற்றமுடையவழுவெனவகற்றி ஒன்றினும்பந்திக்காமல் இருந்தபடியேயிருக்கின்ற சுபாவநிச்சிதமுடையராய் அருள்நிலையத்தெரிந்து அந்தத்திருவருள்மகிமையால் அத்திரோதாவணுக்கிரகஞ்சித்தித்து ரூப வரூப ரூபாரூப சிவத்தைத்தெளிந்து பசுத்தன்மைபிரிந்து பசுலோகபாசம்வர்த்சித்து பதித்தன்மையைப்பொருந்தி விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்

சகலனென்னும்அதிகாரநீயதப்படி சாலோகமுத்தியினல் பதியுல கைப்பெற்று சாமீபமுத்தியினல்பதிபணியைச்செய்து சாரூப முத்தியினல் பதியுருவைப்பெற்று சாயுச்சிய முத்தியினல் பதி யருளோடுங் கலந்திருப்பதே சுபாவநிச்சிதமெனச் சந்தோடித் திருக்கும் இவ்வர்த்தத்தை சைவசித்தாந்தவிதாயகத்தில் விஸ்தர ரூபமாயுணைக்கப்படுவது.

விசிஷ்டம்.

ஞானபாதத்தாலதேபதமாயும் கிரியாபாதத்தால்பதமா யும் சற்றும்பிரிவற இருவகையாலும் பரமேஸ்வரனுக்கடியிருப் பது விசிஷ்டத்துக்குப்பொருளென்று அர்த்தாணுசந்தானம்பண் ணி சரீரியாய் நம் சீவாந்தரியாமியாயிருக்கின்ற ஈஸ்வரனும் சர்வசரீரியாய் சருவசீவாந்தரியாமியாய் உபயவிபூதிக்குடம் நிர்வா கனுய் சருவஜகத்காரணமூலஸ்தம்பமெசாரூபனுயிருக்கின்றபரமேஸ் வரனையும் ஞானபாதத்தைத்பற்றி அதேபகநிஷ்டையினலொருப் படத்தெரிசித்து கிரியாபாதத்தைத்பற்றி சிவன் யீஸ்வரனென் னும் நாமத்தாலும் மண்ணுலகம்விண்ணுலகமென்னுந்தானத்தா லும் சோபாதிக நிரூபாதிகமென்னும் உபாதியாலும் அன்ந தி ஜாயதே பரிணமதே விவர்த்ததே அபகூதியதே விநஸ்யதேயென் னும் சட்தேதமான சவ்விகார நிரூவிகாரமென்னுந்தகுந்தா லும் சருவக்ஞ கிஞ்சிக்ஞமென்னுமஞானத்தாலும் பரஸ்பரம் ஒன்மை சிவனுக்கு யீஸ்வரன் அதிதூரஸ்தனையிருப்படனுகினிலைத்து ஏற் பந்தாணுரூபமாயாசிரயித்து தாபத்திரயதூரத்தனுகிலக்ஷ்மி வாத் தமானத்தில் சகரீரத்தோடு தடையற்றசதுர்த்தடனுடனிருந்து கெட்டாணமையால் விடாய்ப்பட்டு தாடாகினியிலெதுர்ப்பி ஏற் பக்கிராகியமான மண்டூகம்போலேயும் காட்டுத்தீக்குனிவாடும் பேடுபோலேயும் இருபாடொரிகொள்ளியுள் எலும்படுபோலே யும் ஆவாராவார் ஆவாராவென்றலறிக்கடலுள்ளழுந்தும் காவாய் போலேயும் பரமேஸ்வரனிருக்குடம் விண்ணுலகைநோக்கி அபர் த்தத்துவத்தைத்தெரிவித்து மூன்றுபிரதிகமாய்வாய்விட்டலறி ஓகோ கோ ஓகோ கோவென்று கூச்சலிட்டு சிறகொடிந்த பட் சியைப்போலப் பரதவித்துமுன்று நிர்ச்சீவலைகடப்பதைப்பற்றும்

நிடக்கின்றஓரதிகாரியைப் பரமேஸ்வரனைஸ்ரீபகவான் ஆசாரிய வல்லபத்தால் அவனைச்சம்பந்தாஜ்ஞாரூபமாய்க்கைப்பற்றி மந்தஅதிகாரிகள் நிமித்தம் சரீராந்தப்பிரயோஜனமாகநிரூபிக்கும் நித்திய விபூதியின்வாழ்க்கையைக் கௌணமாக்கி அந்தகரணம் தாபத்திரயவனர்த்தத்தைப்போக்கி தடையற்ற சுகத்தைக்கொடுத்து சமஸ்தமும் வர்த்தமானத்தில் அர்ச்சாவதாரத்திலேயே பரிபூர்த்தி யைப்பண்ணுவது.

ரகசியமகிமை.

பரமசற்குருவானபரமேஸ்வரன் தூல சூட்சும காரண துரிய வஸ்தைமென்றும் நிஷ்டாபஞ்சகரூபமாய் ஆசரயிப்பவற்குச் சாட்சாத்காரமாவது.

காலம்.

சருவசிரேஷ்டமான மனுஷஜன்மமெடுத்து உற்பவவேலையைக்கடக்கமாட்டாமல் சரீரமுடிவில் தத்தம் எண்ணப்பிரகாரம் ஒருகணவைக்கிரகித்து அதிலிருந்து கருமபீடிதத்தால் ஜனனமரணமரணஜனனமுடையணய்கருமச்சுழற்சியில் சுழன்சுழித்துக் கல்பபரித்திரிதித்து ஒருசூட்சுமதேகம் பிரளயத்திலொடுங்குதற் குமுன் அனந்தங்கோடி தூலதேகங்களையெடுத்தெடுத்து நசிக்கப் படுவது.

சூட்சுமம்.

பஞ்சீகிருதபஞ்சதூதவிகாரமாய்ப் பிராரத்துவகருமத்துக்கீடாகவந்த தூலதேகத்தைத் பிரத்தேகமாய்நின்று நியதித்து மூலசூட்சுமத்தேவனிடம் சுத்தசுத்துவத்தை வளர்க்காமல் பரம்பரையாய் அழுக்கு இருட்டு வளரப்பிடன்னும் மூக்குணபீடிதமாய்த் தொடர்ந்துவந்த பிரகிருதிசம்பந்தமான விங்கதேகத்தைத் தேகனர்நின்றநிலைக்கு சாஸ்வதமாகப்பிடற்குக் காலச்சக்கரத்தடைப் படாமையால் மாறிமாறி கல்பகல்பங்களாய்த் தோற்றியொடுங்குவது.

காரணம்.

தூலசூட்சும கால கரும தூலவிகார தேகனசிவாதிகள் இருந்து படிதேயிருக்க அவதானவழுக்குத்தால் அனைகப்பற்றியெழும்

டும் மகதகங்காரமான மூலபீஜம்நிகித்து அதனல் சுத்தசத்தின சித்தசாந்தம்அபிவிர்த்தியாகி முழுமூட்சுவாய் நிர்த்தேதசக்குருத்தை வெளியிடாமல் சர்வக்ஞன் என்னிஜனவறியாதேனென் றேங்கி பரமகிருபைக்கிப்பாத்திரமாக அவ்வியத்தசுழுத்தியிலை டங்கியிருப்பது.

துரியம்.

பரமசற்குருவான பரமேஸ்வரதேசுக்கத்தால் அவ்வியத்த திமிரஞ்சிதைந்து மகதாதிவிகாரம்பேதித்து தூல சூட்சுமகால கருமபூதவிகாரசேதன சீவாதிகள்முழுதும் பனித்திரமாதி சத்தி கள்முழுதும் சுத்தஜக்கனன்னியமாகவிருந்து சுதாவையெங்களிப் படைய சருவமும் பிர்மமயமென்று ஜெயஸ்தம்பம்நாட்டி அஞ் ஞானவனர்த்தம் வெறுண்டோட ஆனந்தபூர்த்தியிலுல்லாசை யற்றுவிளங்குவது.

அதீதம்.

பரமசற்குருவான பரமேஸ்வரன் தமதுசுத்தசுபாவத்தினால் இம் மை மறுமைமுதலிய எக்காலமுந்தளம்பாமல் உபயவினைத்தியை யும்நிலைநிறுத்தி தானவனுகநின்று எதிர்விம்பமந்தோற்றுதல் சங்கோ தாணுகவிளையாடப்படுவது.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணபருருப்பிர்மசோஷகம்:

வ

ஹரிதம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருதேவகம:

சங்கிரகபத்ததி.

ஸ்ரீபரப்பிர்மபரமேஸ்வர சற்குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி சமுதாயவிண்ணைப்பம் சமுதாயநியமனமென்னுமுபாயத்தினுல் பகம்பண்ணுவது,

சமுதாயவிண்ணைப்பம்.

ஸ்ரீபரப்பிர்மபரமேஸ்வரனை அஸ்மதாசாரியனுக்காகம் கருக்குத்தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து அடியேனைபொருபோலாண்டரு ளிவண்ணிஆசிரயித்த பாதைகளானபாழுசனங்களின்முன்னிலை

நிச்சொல்லும் உபதேசசங்கிரக சிட்டாசார தேசிகவிலாசநிருப நியமனமென்னச் சட்டத்திதியோடுகூடிய சம்பூரணரகசியத்தை ஒருபிரகாரஞ் சங்கிரகித்து சற்குரு அதிகார வாக்கிய சொரூபங் களத்தினதாருத்து ரூபதிகரானமகாத்மாக்கள் திருச்சமூகங்களுக் குத்திக்குமேலுந்தி அஞ்சலியஸ்தனப்பின்று விக்ரூபனசுகமா யெழுதப்படுவதாம்.

உபதேசபத்ததி.—அத்துவித துவிதசுபாவ விசிஷ்டமென் னும்தான்குலட்சணத்தையும் அநன்மூலகற்பார்த்தத்தையும் உப தேசித்து ஆசாரியப்பவர்க்குத்தனிவண்டாம்படி யதார்த்தசொரூ பத்தை வெளிப்படுத்துவது.

சங்கிரகபத்ததி.—சதுர்தசவிண்ணப்பம் சதுர்தசநியமன மென்றிரண்டுபிரிவாய் ரூபதிகரான ஆசாரியசமூகங்களுக்குவிக் ரூபனமும் ஆசாரியசமூகங்களுக்குரியமனமுமாக நிரூபகம்பண் ணுவது.

சிட்டாசாரபத்ததி.—சற்குரு அதிகார வாக்கிய சொரூபமென் னுங்குருபரம்பரைத்தாருத்து சற்சமூகங்களை ஆசாரணைபண்ணி விண்ணப்பமாயுணர்த்தப்படுவது.

தேசிகவிலாசபத்ததி.—சற்குரு சன்னிதி விசேஷ பீமாம்ச னைசெய்து கைபாயிக வேபாக வைஷ்ணவை வர்களை தேர்ந்து மேன்ம டைன்ன கதாதசவித்தாபத்தால் ஸ்ரீசற்குருநாதனின்னிலைபாத்திரனா மதத்தாதிய வியாபகப்பிரபாவத்தைத்தானார்த்தி ஆவாகசரூபமான சதேமாபாயவித்தாபத்தில் ஆசாரியப்பவர்க்குப் பொன்தீக்ஷப்பிரதேய ஜனத்தையும் ஆவாகசாங்கத்திற்சொல்லும் பலப்பிரதவித்தாபக ரூபமாய் வர்த்தமானப்பிரதேயஜனத்தையும் நிரூபிக்கப்படுவதாம்.

நிரூபபத்ததி.—சரீரசரீரிணைபவிதேகபண்ணின சம்பந்தாதி ரூபமாய் நித்தியபரமுகங்களென்னினிட்டு ஸ்ரீபரப்பிரமபரதேவன்னை சற்குருசன்னிதியில் ஸ்ரீகோஷ்டிபரத்தைத்சார்ந்த நிருத்தவாசரசத்து நிரூபசதிசமாய் விடைகேள்ப்படுது.

நியமனபத்ததி.—ஒரல்லையமாத்திரங்குறிப்பிடித்தசட் டாமல் வியாக்கிரபுரம் மதுராபுரம் கோஷ்டிபுரம் ஸ்ரீசைலம் பரமபதமென்னும் ஐந்தாபிரிவுகளாய் விக்ரூபனநிரூபசதிசமாய்ப்

பிரார்த்திக்கும் ஆசிரதஜனங்களைமுன்னிட்டு லீலாநித்தியமெனப் பிரசித்திபெற்ற உபயவிபூதியையும் ஒருங்கே நிலைநிறுத்தும்படி ஸ்ரீபரப்பிரமபரமேஸ்வரசற்குரு ஆசீர்வாதசகிதமாய் எழுதியநிருபத்தைக்கு விடைகொடுப்பது.

சற்குரு.

ஆசிரதரட்சகாத்தம் பரமசற்குரு ஞானசற்குரு கிரியாசற்குருவென்னப்பேதித்து தமது அபாரகருணையை வெளியிட்டருளும் அஸ்மதாசாரியனைவாசுதேவபரப்பிரம்மம்.

பரமசற்குரு.

சிரவணமனன தியான சமாதி சாட்சாத்காரமென்னும் நிஷ்டாபஞ்சகருபமாய் ஆசிரயிப்பவர்க்கு நிரதிசயானந்த வாழ்வைக் கொடுப்பது.

சிரவணம்.—சைதன்ய சாட்சித்துவ சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் ஐந்துலட்சணங்களைத் தனித்தனியாயும் அந்தலட்சணலட்சியமுழுமையும் ஒருமைப்பாடாயும் அதிகாரபேதத்தாலுணர்த்தப்படுவது.

மனனம்.—லட்சியப்பொருளாகிய பரப்பிரம்மபரமேஸ்வர சற்குருவை லட்சணபஞ்சகரூபமாயும் லட்சணபஞ்சகரூபத்தை லட்சியப்பொருளாகிய பரப்பிரம்மபரமேஸ்வர சற்குருவாயும் பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாய்ச் சிந்திக்கப்படுவது.

தியானம்.—பிரத்தியட்சமாக நேராயிதோமமக்குமுன்னிலையில் நிற்பவனெவனே அவனேலட்சியப்பொருளாகிய ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிரம்மமென்னக் கலக்கமறத்தெளிந்து இதராந்தரவர்ச்சிதராய் சதாஅவனிடத்துநாட்டம்வைத்து நீக்கமில்லாதுஅனவரதபாவனையைச்செலுத்துவது.

சமாதி.—பாவனுவஸ்துவாகிய ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிரம்மத்தைப் பாவிப்பவனுகியதன்னிடத்தும் பாவிப்பவனுகியதன்னை பாவனுவஸ்துவாகிய ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிரம்மத்தினிடத்தும் பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாய்க்கண்டு அதுவிதுவென்னும்பேதத்தைதயகற்றி சர்வமும் ஆனந்தரசமாய்ரமிக்கப்படுவது.

சாட்சாத்காரம்.—ஸ்ரீவாசுதேவப்பிரத்தியக்ஷத்தால் சருவமும்இன்புருவாய் சகஜாணுபவத்திற்றெளிந்து அவன்இவன் அவள் இவள் அதுஇதுவென்கின்ற பேதவபேத முழுதுமிருக்க பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர நாரத சுகராதிகளைப்போல சர்வமும் ஆனந்த ரூபமாய் எக்காலமும்-விளையாடப்படுவது.

ஞானசற்குரு.

விலட்சணமுகவிருந்து விவேகி விரக்தி தெய்வத தியென்னும் அதிகாரத்துக்கேற்க ஆசிரத சம்பட்சணம்பண்ணுபவன்.

விவேகி.—நித்தியவஸ்துவைவிவேகப்படுத்தி பிரவர்த்தனுக்குநிவர்த்திதருமத்தையும் நிவர்த்தனுக்குப்பிரவர்த்திதர்மத்தையும் சாந்தனுக்குஞானகர்மசமத்துவத்தையும் சிராந்தனுக்குமாயா நிரசன உபசாந்தநிஷ்டையையும் சர்வதுக்காவரணமும்நீங்கி ஆனந்தோதயஞ்செய்தற்கு ஆரம்பமாகவிருக்கும் அந்தஉபசாந்தநிஷ்டனுக்கு நிருவாணநிஷ்டர்களால்த்திருவிளையாட்டஞ்செய்யும் சம்பூரணரகசியமகிமையையும் தத்தம்அதிகாரஆராய்ச்சியைப்பண்ணி ஆரியகுருவினுலுணர்த்தப்படுவது.

விரக்தி.—சர்வத்திலுந்தோஷதிருஷ்டியையுடையனுய்வர்த்தமானபந்தகமாகவிருக்கின்ற ஈஷணத்திரயங்களைத்துறந்து தேசகால பிரகார அதிகார பலமுதலிய நியமசமஸ்காரவிதிப்படி ஞானசற்குருவையாசிரயித்து அநர்த்தநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்கின்ற மோட்சபதத்தை தத்தம்அதிகாராநுரூபமாயடையப்படுவது.

ஸ்ரீசற்குருவாசப்பிரதேசம் கோஷ்டிபுரமுதலிய திவ்விய கூஷேத்திரமென்றுணரப்படுவது.—தேசநியமம்.

ஸ்ரீசற்குரு இவன்அதிகாரிஅனதிகாரியென்பதைப்பன்னிரண்டுவருஷம் வரையில் பரீட்சிக்கப்படுவது.—காலநியமம்.

அதிகாரத்துக்கேற்க சரிதாதிவிதிகளைக் கிரமங்கிரமமாய்நியமிக்கப்படுவது—பிரகாரநியமம்.

சாந்தப்பயிர்ச்சியிலைல் சற்றேறவிரக்திதளர்ந்தவிடத்து நித்தியவஸ்துவைவிவேகப்படுத்தி சமதமாதிகுணங்களைச் சம்பூர்த்திபண்ணுவது—அதிகாரநியமம்.

மோக்ஷமாத்திரம்அபேட்சிக்கப்படுவது—பலநியமம்

தெய்வகதி.—நிரேதுகிருபையில்ல் பகவானுகிய பூரீசற்குரு தன்னையாசிரயிப்பவர்களைத் தான்போயாசிரயித்து அவர்கள்பாலை முழுதையுஞ்சுகிர்தமாய்க்கொண்டு உடன்பாடாகவிருந்து அவர்கள் தேச காலபிரகார அதிகார பலமுதலியநியமங்களை நளாவைட்டத்தில் தெரிந்து சமயம்பார்த்து நிறைநிறையே பிர்மோபதேச பிர்மாபதேரோட்ச பிர்மசகஜ பிர்மசாகூர்த்கார சருவசம்பூரணை சருவசம்பூர்த்தியைப்பண்ணிவைப்பது.

கிரியாசற்குரு.

கர்ம பக்த முமூட்சு அப்பியாதி அனுபவி ஆருடனென்னச் சட்பேதமான அதிகாரிகளுக்கும் உடன்பாடாயிருந்து புருஷார்த்தம் பரமபுருஷார்த்தம் இரண்டும்பெறுதற்குரிய சாதகோபாயங்களைத் தானுபவித்பூர்வகமாகவனுஷ்டித்து அப்படியேயனுஷ்டிப்பவர்களையும் அனுஷ்டிக்கச்செய்பவன்.

கருமி.

விதிவத்தான சற்கருமங்களைக் கண்டிப்பாயனுஷ்டிப்பவன்.—அவித்தையாகர்மி.

கர்த்துருத்துவத்தோடுசெய்துநிர்த்தேசபலத்தையடைபவன்—மாயாகர்மி.

அகர்த்தாவாயிருந்து பரமேஸ்வரனைமுன்னிட்டு பரித்தியாகபலத்தியாக அற்பண அவதானதிருபமாய்ச்செய்பவன்.—நானகர்மியென்ன மூன்றுபேதமாயிருப்பவன்.

பக்தன்.

சுவாநிஷ்டன் பிரபன்னன் எகாந்தி பரமேபகாந்தியென்னச் சதுர்விதபேதமாய் சருவரட்சகனைசருவேஸ்வரனைத் தனக்கே சம்ரட்சகனைப் பெற்றுக்கொண்டவன்.

அவற்றுள்.—சமையாசார சுசாதிகிருத்தியங்களையதாப்பிரகாரஞ்செய்து சமஸ்தமானபலன்களும் பகவானுக்கர்ப்பணமனுபவன்.—சுவாநிஷ்டன்.

சுதந்தரரூபமான சீவச்சேஷ்டைகளற்றுப் பரதந்திரனாய் பகவத்இசையலாலே போஷிக்கப்படுபவன்.—பிரபன்னன்.

ஸ்ரீபகவானிடமாகச்சருவப்பிராணிகளையும் சருவப்பிராணி களினிடமாக ஸ்ரீபகவானையும் பிரியமுறக்காண்பவன்.—ஏகாந்தி.

இதராந்தரவர்ச்சிதனைப் சருவமும் பகவானுடைய சொரூப மாகத்தெளிந்து நிர்ச்சிந்தனை உன்னுதலுற்றிருப்பவன்.—பரம ஏகாந்தி.

மூலாட்சர.

நித்தியவஸ்துவிலேயிபாய் அநித்தியதேகாதிகளில் நிராசை யாய்ச் சாதனசட்சசம்பத்துநிஷ்டனாய் நித்தியானந்ததேகாத் னைப்பெறுதற்குக்கூடாமையாய் அதற்குப்பிரதிபந்தகமாகவிருக் கின்ற அவித்னையாகார்ம வாசனைதேகத்தைவிலக்கி அதிதீவிர பக்குவத்தால் அதனைப்பிரகாசலபதனம்பண்ணுவோமா பிரபா வைதீர்த்தத்திலடிழ்த்துவோமா ஊர்த்துவபுவாசத்தாற்தேகத்து வோமாவென்னும் பரபரப்புடையவனாய் அவனது காடாக்ஷி யைப்தேகத்துதற்குரிய ஞானசற்குருவையாசிரயிப்பவன்.

அப்பியாசி.

பய பக்தி விசுவாச நிதேகத்துவ வைகுண்டியாதினால் மட வதகுங்காராதி பாவத்தேசற்றைத்சுத்திகரிக்கப்படுபவன். அதற்கான்.

இதுசெய்காரியம் இதுகவிர்காரியமென்பது தெரியாமல் மிகுந்தபீதியினால் மதிமயங்கிக் கலக்கமுற்றிருப்பது.—பயம்.

தயிலதாராவச்சின்னம்தேபோல பகவானுடைய ஸ்ரீசற்குருவி னிடத்தில் இடையறாது சதாகாட்டம்னைத்திருப்பது.—பக்தி.

பகவானுடைய ஸ்ரீசற்குருவினிடத்தாம் அவனுடைய ஆசிரவ டத்தாம் அவனாலாக்ஞியாபிக்கப்பட்டகுருவினிடத்தாம் அத்தியந்தப் பிரீதியோடுகூடி நிதமானமாம்பிக்கையுடன்செய்துவருவது-விசுவாசம்.

நிதேனநிதேனஅன்படிருவானதாளார்த்து சர்வாத்மபாவினியனும் பகவானுடைய ஸ்ரீசற்குருவினாது திருவடிச்சாயையையிட்டு நீங்காதிருப்பது.—நிதேகத்துவம்.

நிவர்த்திபிரவர்த்திவிதிநிஷேதத்தினின்று கியபதித்தினிதேயக் சிரமேற்கொள்வது.—வைகுண்டியம்.

அனுபவி.

விவேக வீராக சம்பத்து முமூட்சுத்துவமென்னும் சாதனா சாத்தியப் பிரயோஜனவாழ்க்கையை சற்குருமுகத்தாலடையப் படுபவன்.—அவற்றுள்.

விவேகப்பிரயோஜனம்.—சகஜானுபவமென்னும் நிஷ்டா தீக்கத்தால் சருவமும் வாசுதேவமயமாகத்தெளிந்திருப்பது.

விராகப்பிரயோஜனம்.—பஞ்சக்கலாசோதனையினால் அத்து வாதித அருட்பிரசாத அவாச்சிய சுகோததியிற்கலந்திருப்பது.

சம்பத்துப்பிரயோஜனம்.—புருஷயத்தனமுதல் அனுக்கிரக சத்திபரியந்தமான அஷ்டவிதாயரூபமாக சற்குரு சம்பந்தவாக்கிய நிதித்துவாதி நித்தியவாழ்வையடையப்படுவது.

முமூட்சுத்துவப்பிரயோஜனம்.—நியதிசமஸ்காரத்தாலனர்த்தநிவர்த்தியும் பூர்த்திசமஸ்காரத்தாலானந்தாவாப்தியும்பெற்று கிருதகிருத்தியனுய்ப்: பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணை மோட்சத்தை யடையப்படுவது.

நியதிசமஸ்காரம்.—தாபத்திரயவனர்த்தத்துக்குமூலமான சரீரத்திரய அனுர்த்த சடதுக்கநாமரூபகாரிய அநாத்மவர்க்கங்கள் மூழுதையும் மித்தையாரூபமாகத்தெரிசிப்பித்து நிகாரணபூத சச்சிதானந்தவியாபக ஆத்மசொரூபமென்றுணர்த்தப்படுவது.

பூர்த்திசமஸ்காரம்.—ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தால் காரணத்தை விடவேறில்லாத நாமரூபாத்மகமான காரியரூபப்பிரபஞ்சமுழு தையும் இன்புருவாகத்தெரிசித்து வர்ணதிசட்கரூபமாக தர்மார் த்த காம மோட்சமென்னும் புருஷார்த்தசித்தியைப்பெற்று தாப த்திரயவர்த்தத்தைப்போக்கி சகஜானந்தநிஷ்டனுய்விளங்குவது.

பரமபுருஷார்த்தம்.—சரமோபாயபலப்பிரத மோட்ச நித் தியகைங்கரியமென்னச் சதுர்விதபேதமாய் சிக்ஞாச சக்ஞானி யென்னும் தீவிரதரசந்நியாச பரமாம்சுசிரேஷ்டர்களுக்கு இம் மையிலேயே சித்திக்கப்படுவது.

ஆருடன்.

சுக்ஞாஞதி சாதனுஷ்டகசம்பூர்த்தியினல் அக்ஞானபீஜம் நசித்து ஆவரணகோசம்பேதித்து நித்தியானந்தலாபித கலைபிர

ண்டு பூமி அந்தர சுவர்க்க சரண்ய பரமபதமென்னும் நித்திய பூமிக்குரிய ஐஸ்வரியபஞ்சகமுந்தட்டுமாறி சர்வானந்தசமர்த்தியாய்ப்பிரகாசிக்கப்படுபவன்.

அதிகாரி.

சற்குரு சாஸ்திர விவேக மீமாம்ச வைசேடிக நையாயிக யோக வைஷ்ணவ சைவ வேதாந்த மோட்ச சரமோபாய பலப்பிரதமென்னுந் துவாதசாந்தபலப்பிரதவிதாயகரூபமாய்ச் சமர்த்திபட்சத்தின் அர்த்தம்நெஞ்சிற்பட்டு சற்குரு நமதெண்ணத்திற் கெட்டாத லட்சியாதீதனெனநிர்த்தேதசித்து சதாஅவனிடத்தில் அவதானத்தைவைத்து அவனே வாசகன் வாச்சியன் லட்சிய னெனவிகல்ப்பிக்கும்சித்தத்தைப்பரித்தியாகம்பண்ணி ஹரிஃஓம். நமோநமஃ வென்று சேவித்துநிற்பவன்.

சற்குரு.—அவாங்மனேகோசரமாய் ஞானபாதத்தைப்பற்றிப் பிரமாணுதிதமாகவிருக்கின்ற பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீ பூ தீளா சமேதனாகவிருக்கும் கிரியாபாதத்தைப்பற்றி நித்தியசூரிகளாலனுபவித்தற்கு பரமபதநாதனென்றும் இந்திராதிதேவர்களாலனுபவித்தற்கு சுவர்க்கநாராயணனென்றும் பிர்மாதி முனீந்திரர்களாலனுபவித்தற்கு சேஷசாயியென்றும் தானவணுய்நிற்கும் அற்புதத்தைத்தரிசித்து அஸ்மதாதிகளனுபவித்தற்கு ராஜராஜேஸ்வரனென்றும் இப்படியே தமதன்பர்கள்கொடுக்கும் நாமரூபத்தைப்பெற்று சற்றேறனும் பிரிவில்லாது அவர்களோடு சதாநிர்த்தனதிருவிளையாடல்களைச்செய்யும் பரப்பிர்மபரமேஸ்வரனென திருக்கோஷ்டிக்கண்ணன் சற்குரு.

சாஸ்திரம்.—ஸ்ரீசற்குருகிருபையினல் மாறுனவழியிற்செல்லும்சித்தத்தைத்தடுத்து ஆசிரயிப்பவர்க்குசேரானவழியைப்பிரகாசிப்பிக்கும் சம்பூரணரகசியமென்கின்ற தயாவேதம்.

விவேகம்.—சாஸ்திரவேதங்களுக்கு முடிவாய்விளங்கிய பரமேஸ்வரனைச் சாஸ்திரமுகத்தாலடைவதுதுர்லபமென்றும் சற்குருமுகத்தாலடைவதுசுலபமென்றும் விவேகித்து சாஸ்திரார்த்தமுழுமையும் ஒருங்கேதாகுத்திருக்கும் சம்பூரணரகசியத்தின் அந்தரங்கப்பொருளை ஸ்ரீசற்குருமுகத்தாலுணரப்படுவது.

மீமாம்சம்.—சருவசாஸ்திரசிரோஷ்டமாய் ஒன்றோடொன் றுகலந்து சாகோபசாகைகளாகவிரிந்திருக்கும் வேதார்த்தங்களை அந்நுவயப்படுத்தி கருமகாண்டம் உபாசணைகாண்டம் ஞானகாண் டமென்ன மூன்றுவகையாகப்பிரித்து வேதார்த்தமுழுதையும் காண்டத்திரயரூபமாயமைக்கப்படுவது.

வைசேடிகம்.—திரவிய குண கர்ம சாமான்ய விசேஷ சம வாய அபாவமென்னச் சத்தபதார்த்த நிரூபிதமாய் நித்தியவநித் தியங்களைத்துலக்கி சாமான்ய விசேடத்தின்மூடிவில்ச் சமவாய சம்பந்தத்தைநிரூபிக்கப்படுவது.

நையாயிகம்.—பிரமாணப் பிரமேய சம்சயப் பிரயோஜன திருஷ்டாந்த சித்தாந்த அவயவ தற்க நிண்ணய வாத செல்ப விதண்டா யெதுவாபாச சல சாதி நிக்கிரகஸ்தானமென்னச் சோ டசபதார்த்தநிரூபிதமாய் பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகர்த்தா பரமேஸ் வரனென்றுணர்த்தப்படுவது.

யோகம்.—மனச்சட்சுராதிவழியிற்செல்லும் சித்தத்தை நிரோதனம்பண்ணி சின்மாத்திரதிருஷ்டியைத்துலக்கப்படுவது.

வைஷ்ணவம்.—இரண்யகற்ப விராமானுஜீய தத்துவவாத சங்கராசாரிய யாதவ மாயாவாத சண்மதவிஸ்தாரரூபமாய் நாரா யணனேபரதத்துவமென்னநிரூபிப்பது.

சைவம்.—வாமம் வைரவம் காளாமுகம் மாவிரதம் பாசுபத மென்ன ஐந்துசமயங்களையும் சைவசமயத்துக்குள்ளாக்கி சத்தி வைரவ வீரபத்திர கௌமார கணேசனென்னும் ஐந்துமூர்த்தி களுக்கும் அதீதமாக சிவசொரூபத்தைநிரூபிக்கப்படுவது.

வேதாந்தம்.—பிராகபிரத்தியாம்ச அன்னியோன்னிய அத் தியந்தமென்ன நான்குபேதமாய்ப் பிரபஞ்சத்துக்கு அபாவத்து வஞ்சாதித்து ஆத்மாவுக்கும் பிர்மத்துக்கும் அபேத பேத ஐக்ய விசிஷ்டநிலைமையையுணர்த்துவது.

மோட்சம்.—சந்நியாச பரித்தியாகமென்னும் நிஷ்டாபேதத் தால்ச் சருவபந்தங்களையும் நிவர்த்திக்கப்படுவது.

சற்குரூபாயம்.—ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாகநின்று சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து சரண்யத்து

வாரா நித்தியவிபூதியில்சேர்த்து மருமைப்பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கப்படுவது.

பலப்பிரதம்.—அதிகாரசிரோஷ்டத்தால் பௌஷ்கலரூபமான மறுமைப்பிரயோஜனத்தை வர்த்தமானத்தில்கொடுக்கப்படுவது.

சமர்த்திபட்சம்.—அத்துவித துவித சுபாவ விசிஷ்டமென்னும் விவிதபோதத்தால் ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பக்குவபூர்த்தியைப்பண்ணி சம்பூரணநிச்சயத்தையுணர்த்தப்படுவது.

வாக்கியம்.

இயல் ஒலி வரியென்னும் வேதவசனங்களை யுச்சரிப்பதற்கும் அதிகாரமில்லாதயேழுஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு சர்வத்திர அதிகாரமாகக்கைக்கொண்டு சம்பூரணரகசியமென்னுந்த யாவேதத்தால் சமஸ்தமான ஜனங்களையும் அழைக்கப்படுவது.

இயல்வேதம்.

சுயம்புவாயும் சாஸ்வதமாயும் கிருதகிருத்தியாளான முத்தாத்மாக்களினது மௌனசுபாவத்தாலனுபவப்படுவதாயுமிருப்பது.

ஒலிவேதம்.

அநாதியாய் சமஸ்தவேதங்களையும் உற்பத்திபண்ணுதற்கு மாதாவாய் அவ்வேதங்களை விஸ்தரித்தெடுக்குவதற்கு மூலபீஜமாய் பதத்திரயரூபமாகப்பிரித்தும் பிரித்தரியக்கூடாத பிரணவாகாரதிரியேகவஸ்துவாய் சருவசங்கபரித்தியாக சந்நியாசசிரோஷ்டர்களான யோகீஸ்வரர்களினது இதயப்பிரதேசத்திற்கோப்பியமாக உச்சரிப்பதற்கேதுவாயுமிருப்பது.

வரிவேதம்.

பிரணவஸ்வரூபமாகிய அவ்வட்சரப்பிர்மத்தை ஈஸ்வராதிகள் அற்புதசமாதியிற் சாட்சாத்கரித்து ருக்குயெசுர் சாம அதர்வணமென்னச்சதுர்விதபேதமாய் வர்னத்திரய சிரோஷ்டர்களான பிர்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களை அதீனப்பரம்பரையாய் அத்தியயனம்பண்ணுதற் கதிகாரிகளாயும் மற்றையவர்கள் செவியிற் கேட்பதற்குக்கூட அதிகாரமில்லாததாயும் சமஸ்கிருதபாஷையிலெழுத்துருவாகவிதிக்கப்படுவது.

சம்பூரணரகசியம்.

நதிநதாகத சமுத்திரசாமியம் சைவ வைஷ்ணவ ஸ்மார்த்த மாத்துவ சமயவாத சமுதாயபொக்கிஷம் வேத வேதாந்த ஸ்மிருதி புராண இதிகாச சாங்கிய பாதஞ்சல நியாய வைசேடிக மீமாம்சாதி சர்வசாஸ்திரார்த்த வபிமதசம்யுக்தம் திராவிடபாஷாவசனரூபம் உபதேசசங்கிரக சிட்டாசார தேசிகவிலாச நிருபநியமனபத்ததிசட்கநிரூபிதம்.

தயாவேதம்.

சிரத்தையோடும் ஆசிரயிப்பவர்கள் சைவ வைஷ்ணவாதி உள்ச்சமயிகளாணலும் முகம்மதுகிறிஸ்துவாதி புறச்சமயிகளாணலும் அவர்களினது சாதி சமயக் கிரிகையாதிகளிருந்தபடியேயிருக்க அதனைக்கொலைக்காமற் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன் கண்ணுள்ளவன் பார்க்கக்கடவன் மூக்குள்ளவன் முகக்கக்கடவன் நாக்குள்ளவன் ருசிக்கக்கடவனென்று பலவாறுகப்பறையடித்தழைத்து சேதனர்நின்றநிலைக்கி சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து சரண்யத்துவாரா சமத்துவ ஏக பரிபூரண பரப்பிர்மசுவாறுபவரூபமானபேரின்பநலத்தையனுபவிக்கச்செய்வது.

அவற்றுள் பிறப்பொழுக்கத்தைப்பற்றித் தாரதம்மியமுடையர்களாய் பற்பலபேதமாகப்பிரிந்துநிற்பது.—சாதி.

பிறப்பொழுக்கத்தைக்கொலைத்து தத்தம் அபிமதவிஷயத்தைக்கைக்கொண்டவர்கள் யாவராணலும் அவர்களை சிரேஷ்டர்களென்னச்சாதிக்கப்படுவது.—சமயம்.

சாதியொழுக்கம் சமயவொழுக்கத்தை அனுசரித்து பிராம்மணாதி சண்டாளபரியந்தம் செய்கையொழுக்கத்தைப் பலவாறுகவிதிக்கப்படுவது.—கிரிகை.

சொரூபம்.

யேகமேவ சுபாவசொரூபமாய் பிர்மத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் அபேத பேத பேதாபேதத்தைச்சாதிக்கும் அத்துவித துவித விசிஷ்டாத்துவிதமென்கின்ற நிரிமதசித்தாந்தப்பொருளாய் அவரவரபிமதபேதத்தால் அநேகதேவாகப்பிரிந்துநின்று அவர்களுக்கானந்தபூர்த்தியைக்கொடுப்பதாய் ஸ்ரீபரமகுருவாக நம்சந்

தேகமுழுதையும் நிவர்த்திபண்ணி சம்பூரணரகிய சம்பூர்த்தி பண்ணுவதாய் நிரூபக நீத சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் பஞ்சலட்சணநிரூபிதமாய் அவாங்மனேகோசரமாயுமிருப்பது.

அவற்றுள் தேசகாலவஸ்துவாதிகளாற் பரிச்சேதிக்கக்கூடாத ஞானபரிபூரணராகிய நிரூபாதிகசைதன்யமே கண்டவகண்டங்களை விழுங்கிநிற்பது : நிரூபகம்.—நிரூபகதிருஷ்டியிலேடு சர்வ வியாபக சாட்சிபூதராகநின்று சர்வாண்டபந்திகளையும்பகுத்தறிவது: நீதம்.—நிரூபகநீததிருஷ்டியிலேடு சமயவாதங்களுக்ககோசரமாகிய பரயேகவஸ்துவாகப்பிரகாசிப்பது : சயேகம்.—நிரூபக நீத சயேக திருஷ்டியிலேடு ஸ்ரீவாசுதேவனே பரவாசுதேவன் பரவாசுதேவனே ஸ்ரீவாசுதேவனெனக் கலக்கமறத்தெளிந்திருக்கின்ற நித்தியவர்க்கங்களிடத்துப் பிரியாவிடையாகக்கலந்திருப்பது : சம்பந்தம்.—நிரூபகநீத சயேகசம்பந்த திருஷ்டியிலேடு லோகரட்சகார்த்தம் சிருஷ்டிஸ்திதி சம்ஹார அவதார அனுக்கிரகாதிகிரியாரூப தாரதம்மியமுடையவர்களாகத் தருமஸ்தாபனம் பண்ணப்படுவது : வியவகாரம்.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணயகுருப்பிர்மணேநம:

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

சமுதாயநியமனம்.

சருவலோகசரண்ய ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருஒருவனையே ரட்சகனாகவாசிரயிக்கின்ற வர்த்தமான பூருவோத்தர அதிகாரசமூகங்களுக்குப்பொதுமையாய் வாக்குத்தத்தம் சரணாகதி நியமனம் பரசமர்த்தி சரித்திரவிலாசம் பரமார்த்தநிதரிசனமென்னும் சட்பிரகாரமான ஓரதிகாரியின் சிறப்புலட்சணங்களை வெளிப்படுத்தி ரகசியசமாப்தம்பண்ணப்படுவது.

வாக்குத்தத்தம்.

பரமகிருபைபிறற் சருவலோகங்களுக்கும் இதபரமாக ஓரதி காரியைமுன்னிட்டு நீயென்னரட்சகனுகவடை நானுன்னை முத் தணம்படிபண்ணக்கடவேனென்னும் உறுதிமொழியைச்சாதிக்க ப்படுவது.

சரணகதி.

வாக்கியஉடபிடிக்கையை யதார்த்தமாகக்கைக்கொண்டு இத ராந்தரவர்ச்சிதனுகத் தானவனுக்கிடுபட்டு ஸ்ரீவாசுதேவசற்குரு ஒருவனேயே தனக்குரட்சகனுகவடையப்படுவது.

நியமனம்.

ஆசிரயமான அதிகாரிக்கி அபயப்பிரதானம்பண்ணி தொந்து வரூபமான பிராரத்வசரீரமிருக்கும்போதே தமமதகங்கார புண்ணி யபாவ பரிச்சேதபந்தகமுழுமையும் வர்ச்சித்துக் கிருதகிருத்திய னுய் சம்பந்தானுசம்பந்தங்களோடும் நித்தியமுத்தனுக நீ எப் போதும்வாழ்ந்தக்கடவதென்றுசீர்விதிப்பது.

பரசமர்த்தி.

பிரகிருதி புருட விவேக உபதேச சாட்சி சம்பந்த சொரூப வியாபக சாஸ்திர வியாக்யான தொய்த அத்தொய்த சுபாவ விசி ஷ்ட கேவல பூரணமென்னும் சோடசலட்சணங்களால் ஆசிரய மானவதிகாரிகளுக்கு சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து சர்வலோகச ரண்யனன வாசுதேவசற்குருசரணமே ஆசிரயித்தவர்களை இனி மேலாசிரயிப்பவர்களுக்கும் நிட்சிதகதியென்றுணர்த்தப்படுவது.

பிரகிருதி.—திரிகுணத்மகம் விவிதவிகாரஜனகம் கபவாத பித்தரோகாலயம் வியக்த வவ்வியக்த வியக்தாவியக்தரூபம்: வியக்தம்.—பூதாதி யேகாதசேந்திரிய தத்துவசாடசம்: அவ் வியக்தம்.—நிருவிகாரமூலப்பிரகிருதி தத்துவம்யேகம்: வியக்தா வியக்தம்.— மகதகங்காரதன்மாத்திராதத்துவசத்தமம் ஆகச்ச துர்விம்சதி தத்துவாத்மகம்.

புருடன்.—திரிகுணரகிதன் சரீரபேதவநேகன் சுகதுக்க போக்தா சரீரதவதிஷ்டாதா பிரகிருதிசிலதிருஷ்டா கைவல்யப் பிரவர்த்தகன் அசங்கவகர்த்தநித்தியன் மத்தியஸ்த சயம்பிரகாச

வுதாசீனன் வியக்த வவ்வியக்த வியக்தாவியக்த சதுர்விம்சதித்
துவாதீதன்.

விவேகம்.—பிரகிருதி சரீராசம் பிரதானநிவர்த்தி அத்திய
ந்தத்துக்கசூன்யமான ஐகாந்திகம் ஆத்தியந்திகமென்னும் உபயகை
வல்யப்பிராப்தியிலல் நசிக்கப்படுவதென்றும் புருடன் நான் அச
ங்கன் சின்மாத்திரனென்னும் தீர்க்கசாதகத்தால் மூலப்பிரகிரு
தியைத்திரஸ்கரித்து ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலல் திவ்வியசட்சு
வைப்பெற்றுளப்போதும்நித்தியமுத்தகை பிர்மசாயுச்சியத்தை
யடையப்படுவனென்றும்நிட்சயித்தறிவது.

உபதேசம்.—ரகசிய ரகசியதர ரகசியதமமென்கின்ற அதியந்
தரங்கமான குஃயார்த்தங்களை அதபஸ்கரன் அபக்தன் வாசு
தேவதிரஸ்கரன் முதலாதீனர்களுக்குச்சொல்லாமல் நிசபக்தன்
சிஷ்யிருஷன் வாசுதேவப்பிரியன் முதலாதீனர்களுக்கிதபரமாக
வுணர்த்தி கிரியாயெக்னும் மானசயெக்னும் ஞானயெக்ஞங்களா
லாராதித்து சதாசரண்யவாஞ்சிதராய் வாசுதேவசற்குருஒருவனை
யே ரட்சகனாகவடையச்செய்வது.

சாட்சி.—ராக விராக சீவ வியவகாராதிகளுக்குவிலட்சணமாய்
அதனதுவிவிதகற்பிதங்களைப் பகுத்தறிந்துகொண்டிருப்பது.

சம்பந்தம்.—ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மமே நித்தியசூரிகளிடத்
தும் முத்தாத்மாக்களிடத்தும் பரஸ்பரம்அன்னியொன்னியமாய்
க்கலந்துகொண்டிருப்பது.

சொரூபம்.—திரிமத சித்தாந்த சமத்துவ ஏக பரிபூரணராய்
ஆசிரதரட்சகார்த்தம் பரத்துவ செளலப்பியமெனமாறுபட்டு
மாமேகநிஷ்டையாலொருமித்துக்காட்டுவது.

வியாபகம்.—தேசகாலவஸ்துவாதிகளாற் பரிச்சேதிக்கக்
கூடாத சர்வபரிபூரணராயெல்லையற்றிருப்பது.

சாஸ்திரம்.—நம்உபதேசப்பொருளாகிய வாசுதேவபரப்பிர்ம
த்தைச் சட்பதத்திருபமாகநிருபித்திருக்கின்றசம்பூரணரகசியம்.

வியாக்யானம்.—படனவபிப்பிராயாதிகளின்முடிவாய் விள
ங்கிய ஆசாரியவாக்கியமென்னும் பதினன்காம் உரையைப் பிர
தானமாகக்கொண்டு அதற்குமாறுபடாமல் யெடுத்தசாஸ்திரங்
களுக்கு உரைசெய்யப்படுவது.

தோய்தம்.—பிர்மம் சர்வசமத்துவமாயிருந்தாலும் ஆத்மாக்கள் பெத்ததிசையைப்போல முத்திதிசையிலும் தாரதம்மியமுடையனென்னச்சாதிப்பது.

அத்தோய்தம்.—சாட்சிபூதரானஆத்மாவுக்கும் சைதன்யவியாபகரானபிர்மத்துக்கும்எப்போதும் அபேதநிலையைச்சாதிப்பது.

சுபாவம்.—விருக்ஷமும் சாயையும் ஒன்றிரண்டெனக்குறிப்பிடக்கூடாததுபோல் பிர்மத்துக்கும்ஆத்மாவுக்கும் அபேதபேதத்தைக்கற்பிக்காமல் மும்முதலுமிருந்தபடியேயிருக்க முத்திநிலையைச்சாதிக்கப்படுவது.

விசிஷ்டம்.—அநாதியாய் எகரூபராயிருக்கின்றபிர்மத்துக்கும் நித்தியராய் அநேகரூபராயிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுக்கும் ஆதாரஆதேயமுதலிய சம்பந்தாஜசம்பந்தங்களாற் பேதவபேதத்தையனுசரித்திருக்கும் முத்திபூமியையடையப்படுவது.

கேவலம்.—ஜகசீவபரமுழுதும்மித்தையாகக்கண்டு அவையாவும் பரசொரூபமாகத்தெரிசித்து அந்தப்பரசொரூபமேதானேகவிளங்குவது.

பூரணம்.—ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலுல் சீவபேதகற்பிதமமதகங்காரபந்தகம்வர்ச்சித்து சருவமும்வாசுதேவமயமாகத்தெரிசிக்கப்படுவது.

சரித்திரவிலாசம்.

சந்ததிவர்க்கம் உபாசனைபரம் சதாசாரியக்கிரமம் பரமகுருதெரிசனம் சுவானுபவப்பிராப்பியமென்னும் ஐந்து பிரகாரமாய்விஸ்வாசிப்பவர்களின் தாரதம்மியத்தைப்பற்றி அதனர்த்தத்தைப்பொதுரூபமாயும் சிறப்புரூபமாயும்தினேதினேபிரகாசப்படுத்துவது.

சந்ததிவர்க்கம்—தற்பரனூரிற் சனித்ததொல்வணிகன் அற்புதசுதர்மகத்தாயிரரளித்தபின் தக்கவனருள்பெறுதற்காரணகியவக்குவன்கமலேயின்வழிவழிதரவரும் சூரியன் பாகன் சூரியன்மெய்யன் சீர்பெறவடைக்கன் சேவகன்முதலோர் நற்றவத்துத்தாரணனின்றருள் முத்துராமன்னெனும்புத்திரன்யானே.

உபாசனைபரம்.—பிதிர்முதலடியடிபிதாவிதயபூஷணன் ததி யர்களடியடி தநயர்கட்காதரன் தந்தைதாய்சுதர்மனிசகோதரர் முதலாய் எந்தனைக்காக்கவோவொல்லையுட்டங்கிடுணன் அஷ்டக தெரிசனம்அகம்புறமெனக்குத் திட்டமதாகச்சேவைசெய்தருள் பவன் குருவரனருள்திருக்கோஷ்டியூர்மேவிய திருமகள்மண வரதன் ஸ்ரீசௌமியநாரணன்.

சதாசாரியக்கிரமம்.—பரமகுருவெனும்பரவாசுதேவநற் கரு ணையைக்கழனியிற்கதிபெறவிளக்கும் முத்துராமப்பரன் மொ ழிந்தருள்கீதைநம் சித்தத்தமைக்கநற்றேறிகணுணன் கோஷ்டி மாதவனே குலதெய்வம்நமக்கெனக் காட்டியபரிசாற்கருணையை வளர்த்தோன் என்தாய்வல்லியோடின்புறமகிழுமென் தந்தை நாராயணன்சரணமென்சிரமே.

பரமகுருதெரிசனம்.— மூலஸ்தம்பவோத்திப்பிரதேசன் பார்வதிசைலவேங்கடபூதரன் சீகாழிப்பதிகோஷ்டி மகாத்மியன் அனந்தநாரணனருள்அற்புததெரிசியான்.

சுவாநுபவப்பிராப்பியம்.—பரவாசுதேவன்முற் பவந்தொ டர்ந்தெனது திரவிருளகற்றியதிருவுளத்தியல்பும் மூலஸ்தம்ப முதல்வனைக்காட்டிய சேலுக்கண்ணுள்தெரிசனமகிமையும் திரி யேகப்பொருள் சிறப்பொடுவிரித்துக் கிரியாபூமியிற்கீர்த்திநாட் டியதும் நித்தியர்க்கருளியநியமனமுதலாய் சத்தியவநுபவம்சாற் றுதற்கரிதே.

பரமார்த்தம்.

விஷய சம்பந்த பிரயோஜன அதிகாரமென்னும் அனுபந்த சதுஷ்டயரூபத்தால் நிரூபிக்கப்படுவது.

அவற்றுள்.—வாசுதேவபரப்பிரம்மம்.—விஷயம்.

அகத்திலிருக்கின்றஸ்ரீவாசுதேவனே புறத்திலிருக்கின்றபர வாசுதேவன் புறத்திலிருக்கின்ற பரவாசுதேவனே அகத்திலிருக் கின்றஸ்ரீவாசுதேவனென்று பரஸ்பரம்ஏகீகப்படுத்துவது.- சம் பந்தம்.

எப்போதும் நித்தியமுத்தரைகச் சருவானந்தசம்பூர்த்தியி லுல்தடையற்றுவிளங்குவது.—பிரயோஜனம்.

ஆசிரயித்தவர்களைஆசிரயித்து சாஸ்திரஇருதயமான சத்தி யார்த்த வாசுதேவபரப்பிர்மத்தைச் செய்யுள் வாக்கிய தெரிசன

சுவாஞுபவமென்னும் பிரயோகசதுஷ்டயரூபத்தாற்றெரிசிக்கப் படுபவன். - அதிகாரி.

செய்யுட்பிரயோகம்.—வேதவேதாந்தசாரமாகிய கீர்வாண வசனரசனைகளைத் திராவிடபாசுரங்களிலமைத்து அந்நூற்குக் கைவல்யநவநீதமென்னப்பெயரிட்டு ஸ்ரீபகவாணகியநாராயணசற் குருகிருபையிணல்த் தாண்டவமூர்த்திசுவாமிகள் தமது சுவாநுப வக்கருத்தைதவெளியிட்டருள்வது.

வாக்கியப்பிரயோகம். - இந்நூல்த் தபாவாசகம் இலக்கண வாசகமென்டனைதத்தெரிந்து காண்டிகைவிருத்தியென்னும் உரை பேதத்தாற் கேவலபூரணத்தைதவிஷயமாக்கி அதனர்த்தத்தை வியாக்யாதாவிணல் விஸ்தரிக்கப்படுவது.

காண்டிகைபுரை. - உத்தரார்த்தசுருதியைபபனுசரித்து பத பதார்த்த வாக்கியயோசனை பரீட்சை பரிகாரமென்னும் வியாக் யானபஞ்சகரூபமாக அத்துவிதைதாய்த்தத்தைதநியதித்து கேவலம் ஆத்மசாரூபத்தைதநிரூபிக்கப்படுவது.

விருத்தியுரை. - பூருவோத்தரசுருதிகளுக்குவிரோதம்வாரா மல் ஆரம்ப அதிகார போதக வியாக்யான சமாதான சமாப்த மென்னும் சுடிலட்சணங்களால் சாட்சி சம்பந்தம் இரண்டையும் ஒருமித்துச் சம்பூரணாகியரூபத்தாலமைக்கப்படுவது.

ஆரம்பம்.—நன்னிலத்தைதமருவி என்னிலத்தும்சாட்சியாய் நிற்கும் எகநாயகன் அதைதாஉர்த்துவ பதங்களுக்கு நமஸ்காரித்துக் கைவல்யநவநீத சாஸ்திரத்தின் அந்தத்திற்சொல்லியபொருளை ஆதியிலும் ஆதியிற்சொல்லியபொருளை அந்தத்திலும் அந்தமோ டாதி ஆதியோடந்தம் உதாகரணதிசுதிதமாய் வசனரூபத்தாலை மைத்து ஸ்ரீபகவாணகியநாராயணசற்குரு நியமனவாக்கியப்படி இந்நூற்குச் சம்பூரணாகியமென்னாமம்தரிக்கப்படுவது.

அதிகாரம்.—சருவசிரேஷ்டனென ஓரதிகாரியைமுன்னிட்டு அவனையாசிரயிப்பவர்கள் யாவராலும் அவர்களனைவரும் அதி காரிகளெனக்கைக்கொண்டு கொள்ளத்தக்கபாதகவியாக்யாண திகளை குறிப்பறிந்துகொடுக்கப்படுவது.

போதகம்.—பரிசேடமின்றியிருத்தல் எற்றநோக்கத்துக் கருளுதல் ரட்சணவழியைக்காட்டுதல் தெளிவாய்த்தோற்றுதல் தேவலட்சணம் இயற்கைப்பிரமாணம் பிரபஞ்சசரித்திரம் கால வரையரை தன்பாகுபாடு அற்புதம் சாட்சி பௌஷ்கம் இலிங்கம் மூடிவுரையென்னும் பதினன்குலட்சணமான போதகரூபத்தாற் றன்னையுந் தலைவனையும் பிரமத்தையும் வேறுவேறுகப்பிரித்தும் பிரித்தறியக்கூடாத திரியேகவஸ்துவையுணர்த்தப்படுவது.

வியாக்யானம்.—படனம் அபிப்பிராயம் வாக்கியம் வாக்கியார்த்தம் சஞ்சேபம் உதாகரணம் சங்கை சமாதானம் விசேஷம் விஸ்தாரம் அதிகாரம் துணிவு பிரயோஜனம் ஆசாரியவாக்கியமென்னும் பதினான்குலட்சணங்களோடும் இந்நூற்கு விருத்தியுரையைப் பிரயோகம்பண்ணி அவ்வுரையாகிய சம்பூரணரகசியத்தைச் சம்பூர்த்தியாக்குவது.

சமாதானம்.—விருத்தியுரைக்கிமாறுபடாமல் அதனதுசாராம்சத்தை நவரவமாயனுபவித்தற்பொருட்டு நதிநதாசரணம் மண்டூகதாவனம் சராசனதீபம் நவ்விநோக்கம் பட்சிக்கிராகியமென்னும் வியாக்யான பஞ்சகரூபமாய் பரப்பிரமதத்துவத்தைப் பிரகாசப்படுத்தி அனர்த்தநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னும் உபயமோட்சங்களையும் ஒருங்கேசாதிக்கப்படுவது.

அனர்த்தநிவர்த்தி.—சாட்சிபூதனைகநின்று மனச்சட்சுராதி அநாத்மவர்க்கங்களனைத்தையும் யதாப்பிரகாரம் மித்தையாரூபமாகத்தெரிசித்து அபரோட்சானுபவ நிரூபாதிகநிஷ்டையைய் அவித்தையாரூபமான மனுஷகர்த்த சீவபேதங்கள்வர்ச்சித்திருப்பது.

ஆனந்தாவாப்தி.—ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலல்சுபேட்சையாதி ஞானபூமிமார்க்கவிதிப்படி லீலையாதி நித்தியபூமிக்குரிய ஐஸ்வரியபஞ்சகத்தை ஆரோகண அவரோகணரூபமாக நிறை நிறையேதெரிசித்தும் சவ்விய அபசவ்விய சவ்வியாபசவ்விய அப சவ்வியசவ்வியமென்னும் நாலுப்பிரகாரங்களாற்றெரிசித்தும் சர்வம்பிரமமயமெனத்தெளிந்து சர்வானந்தசமர்த்தியையுடையவனுய்த்தடையற்றுவிளங்குவது.

சமாப்தம்.—சராசரசித்திரங்களையொருங்கேதோற்றிய வாசுதேவப்பிரபாதெரிசனத்தால் பவபந்தநிகளம்வர்ச்சித்து நித்தியா

னந்தவாழ்வைப்பெறுதற்குரிய சொரூபாநுசந்தான வேட்கை யையுடையவனுய் வாதரூபமானவாக்கியப்பிரயோகத்தைநிவர்த் தித்து சுயேபட்சையாதிமுடிவில் விளங்கிய துரியசுபாவமௌன ணுய் ஆரம்பவந்திதனை ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருவின் திருநோக்கத் துக்கெதிர்பார்த்திருப்பது.

தெரிசனப்பிரயோகம்.—ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருவினது திரு வடிசம்பந்தமுடையவனுய் ஞானசட்சுவைப்பெற்று லீலை நித்தி யம் அகண்டம் சரண்யம் பரமபதமென்னும் நித்தியபூமிக்குரிய ஐஸ்வரியபஞ்சகத்தை நிறைநிறையேதெரிசித்து அவையாவும் வாசுதேவபரப்பிர்மத்தில் ஒருமையாகப்பார்க்கப்படுவது.

சுவாநுபவப்பிரயோகம்.—நன்னிலவாசிகளாகிய நித்திய சூரி களாலனுபவிக்கும் லீலையாதிநித்தியபூமிக்குரியஐஸ்வரியபஞ்சகத் தை ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருகடாட்சத்திஞற் கிரியாபூமியிலைடையப் பெற்று பிரபோதபாஸ்கர பரிபூரணமுத்தனுய் பிர்மானந்தசாகர சுதோதயசூரியனுய் மறைப்பின்றினக்காலமும்பிரகாசித்துக்கொ ண்டிருப்பது.

ரகசியம்.

சம்பூரண சங்கிரக உபதேசமென்னத் திரிவிதரூபமாய் பௌஷ்கல வர்த்தமான பூருவமென்னும் அதிகாரபேதத்தாற் சா தித்தும் சிறப்புலட்சணங்களாநிரூபிக்கப்படுவது.

சம்பூரணம்.

சற்சனருடையஆசாரணைபந்திகளா நிரூபித்திருக்கின்ற பூர்வ பாகத்திற்குச் சிட்டாசாரபத்ததியென்றும் சற்குருவினது தெரி சனேஷ்டக லீலாபந்திகளாநிரூபித்திருக்கின்ற உத்தரபாகத்திற்கு த்தேசிகவிலாசபத்ததியென்றும் அதனந்தரங்கப்பொருளாப்பெ றுதற்கதிகாரிநிசபக்த சிஷ்யருஷவாசுதேவப்பிரியனென்றும்நிரூபி க்கப்படுவது.

சங்கிரகம்.

சம்பூரணரகசியசாஸ்திரார்த்தங்களை விக்ஞாபனம் நியமன மென்று இரண்டு பிரகாரமாகச்சுருக்கிச்சுபித்து உபதேசார்த்தத் தையொருப்படக்காட்டிய உபதேசசங்கிரகத்தின் அந்தரங்கப் பொருளைப்பெறுதற்கதிகாரி சிஷ்யருஷவாசுதேவப்பிரியனென்று ணர்த்தப்படுவது.

உபதேசம்.

வாசுதேவப்பிரியனென்னுமடியேனதிகாரிக்கிச் சர்வார்த்தசாரமாகிய பரமார்த்தநிரூபணத்தையுணர்த்தி அதனங்கமான பரமரகசியத்தைவெளிப்படுத்தி நித்தியநைகங்கிரியத்தை நியமிக்கப்படுவது.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணயகுருப்பிர்மணேநமஃ

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமஃ

சிட்டாசார பத்ததி.

சற்குருலட்சணம் அதிகாரிலட்சணம் அஷ்டகவாக்கியம் சொரூபஸ்திதியென்னும் நான்குபிரகாரமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

சற்குருலட்சணம்.

அப்பிராகிருததேதாஜோரூபன் சத்துச்சித்தானந்தசதோதீத பரிபூரணன் சடங்க பரத்துவ சௌலப்பியமாதி சகலகுணசம்பூரண சருவாதீனமுடையவன் ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவ பரப்பிர்மம் சற்குரு.

சடங்கம்.

அவாங்மனேகோசரமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவ குருப்பிர்மத்தை ஆசிரயிப்பவர்கள் நவநவமாயனுபவித்தற்பொருட்டு ஆநநம் இதயம் அஸ்தம் பாதம் தானம் ஏதரிசனமென்னச் சட்பிரகாரமாக நிரூபிப்பது.

உருவம் அருவம் சகலம் கேவலம் சருவம் சம்பூரணமென்னச் சட்பிரகாரமாகவிருப்பது:ஆநநம்.—சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் ஆனந்தம் பரிபூரணம் ததாகாரமென்னச் சட்பிரகாரமாகவிருப்பது: இதயம்.— ஆயுதஸ்தம் அபயஸ்தம் உல்லாசம் பங்

கனம் திருத்தம் சையோகமென்னச் சட்பிரகாரமாகவிருப்பது: அஸ்தம்.— தூளிதம் உதகம் பஸ்பம் சுகந்தம் பாதுகை விமல மென்னச் சட்பிரகாரமாகவிருப்பது: பாதம்.— அநேகாசரம் அனந்தாசனம் யோகசயனம் பரந்தாமமென்னச் சதுர்விதரூப மாகவிருப்பது:தானம்.— சர்வசுதந்தரனை ஸ்ரீவாசுதேவின் சந்நிதியிற் பரதந்திரனுய் ஆத்மசுதந்தரத்தைத் தவிர்த்திருப்பது: தெரிசனம்.

பரத்துவம்.

சமத்துவயேகபரிபூரண அகண்டசச்சிதானந்த பரமாத்மா வாயும் அவாங்மனேகோசரமாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவபரப் பிரமம்.

சௌலப்பியம்.

தனக்கெனவோருருவநாமமின்றி நித்திய நியமன சொரூப ஆலய அபிமானமென்னும் வர்க்கபஞ்சகசிரேஷ்டர்களான தமது ஆசிரதாள் எந்தரூபத்தைக்கொடுக்கிறூர்களோ அதுவேதனக்கு உவந்தரூபமாயும் அவர்களெந்தநாமத்தைக் கொடுக்கிறூர்களோ அதுவேதனக்குஉவந்தநாமமாயும் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களகத் திலும்புறத்திலுமிருந்து ரட்சித்து அவர்களோடு சார்வதாகால மும் விளையாடப்படுவது.

நித்தியவர்க்கம்.—சாட்டியபாகத்தைக்கொளணமாக்கி ஸ்ரீபக வானுகிய சற்குரு தன்னைச்சரணமாகஆசிரயிப்பவர்க்கு தனக் குரிய நித்தியசம்பந்தத்தைத்தெரிவித்து சரண்யத்துவாரா நித் தியபூமியிற்சேர்ப்பித்து நித்தியசூரிகளோடுமிருந்து நித்தியகைங் கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

நியமனவர்க்கம்.—ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு தன்னைச்சரண மாகஆசிரயிப்பவர்களைப் பூருவநியதவிதிப்படி தத்தம்சுதர்மவழை யில் நிலைநிறுத்தி தமதுஆக்ஞையால் நாளாவட்டத்தில் சாந்தப் பயிர்ச்சியைப்பண்ணி சுத்தவிசாரத்தை அபிவிர்த்தியாக்கிச் சத் தியமோட்சத்தைக்கொடுக்கப்படுவது.

சொரூபவர்க்கம்—ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு ஆசிரதரிதயமே திருக்கோவிலாக வெழுந்தருளி சத்தியக்ஞானத்தைத்தெளிவித்து

சஞ்சிதவேவைக்கினங்து தன்மயமாக அபேதமாக்கி அவர்களிட
த்துச்சதாகாலமுமிருந்து விளையாடப்படுவது.

ஆலயவர்க்கம்.—சொச்சமாய் ஞாலகாசமாகத்தினிந்திருக்
கின்ற நம்இதயப்பிரதேசத்தில் நித்தியபரிவாரங்களோடு ஸ்ரீப
மபதநாதன் ஏகசக்கிராதிபதியாகவிருந்து சதாசெங்கோல்நடாத்
திக்கொண்டிருப்பதைத்தெரிசித்து ஞானனந்தசத்தியசொரூப
ராகவழிபட்டு சந்தோஷசாந்தியாதி சுகுண சுசீலபுஷ்பங்களால்
ச்சித்து மனச்சட்சுராதி சர்வாவயவங்களாலும் இடையறாது
சதாகைங்கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

அபிமானவர்க்கம்.— பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர மகேஸ்வர சதாசி
வனென்னும் ஈஸ்வரபஞ்சகரூபமாய்ப்பிரிந்து திதிலயோற்பவ
திரோதான அனுக்கிரகாதிகளைச்செய்வித்தும் வாக்மீயம் லட்
சுமீகரம் ரௌத்திராணிகம் திரோதாயகம்சதாவுக்கிரகமென்
னும் ஐந்துசத்திகளும்ஒருப்பட்டு ஸ்ரீபகவானுகிய சற்குருசொரூப
மாய் ஆசிரயிப்பவர்க்குப்பற்றுக்கோடாகநின்று அவர்களைப்பரம
பதவாழ்வில்ச் சேர்ப்பித்தும் அவாங்மனோகோசரமாகவிருக்கின்
ற ஸ்ரீபகவானுகிய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை ஹரிசிவப்பிர்மாதி
தத்தம் ஓரிஷ்டதெய்வத்தோடபேதமாக்கி அதன்மகிமையால்
தமக்கிஷ்டசித்தியைப்பெற்றுக்கொள்வது.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணயகுருப்பிர்மணைகம :

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீப்ரமசற்குருவேகம :

அதிகாரிலட்சணம்.

அஷ்டாங்கசேவித சகஜ சாயுச்சிய சருவாபீஷ்ட மோட்ச
சருவாபேட்சையையுடையவனும் பகவானுகிய ஸ்ரீவாசுதேவ
சற்குருவைச் சரணமாகவடைடபவன் அதிகாரி.

அஷ்டாங்கசேவை.

சரீரம் இந்திரியம் பிராணன் மனம் புத்தி சொல் ஆத்மா போதமென்கின்ற இவ்வெட்டுறப்பிரகாரமும் சச்சிதானந்தமயமாய் வாசுதேவினடிக் கமலங்களுக்குத் திடமாகச் சமர்ப்பித்து சதா ஸ்ரீபகவதாலோசிய வாசுதேவபத்மநாபன் திருவேங்கடத்தில் கெதிர்பார்த்திருப்பது.

சரீரசமர்ப்பணம்.—ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு நித்தியதாசத்வத்தைக்கொடுத்து நித்தியகைங்கரியத்தைவகிப்பிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் அநித்தியசரீரத்தினாலையை நிவர்த்தித்து அழுபடும் மரம்போலவீழ்த்தப்படுவது.

இந்திரியசமர்ப்பணம்—பாபத்தைச் செய்விப்பிக்கும் மனமொழிமெய்களை நிவர்த்தித்து ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு நித்தியகைங்கரியத்தைவகிப்பிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் திடமனதையும் பாகவதகைங்கரியத்தைச் செய்விக்கும் பாகவதாபசாரத்தைத் தவிர்க்கும் வாக்கையும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் திடபக்தியையும் பாகவதகைங்கரியத்தைச் செய்விக்கும் கைகளையும் நிவர்த்திக்கப்படுவது.

பிராணசமர்ப்பணம்.—சருவஜந்துக்களையிம்சியாமற்போற்றி ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு நித்தியசீவனத்தைக்கொடுத்துக் காலதத்துவமாகிய தம்பிசாத்துக்களாகிய சருவப்பிராணிகளையும் கம்பமாதிரிப்பிரித்து கத்தம் கருமானுபவமாய்ப்பட்டிருந்து கம்பமாதிரித்தினிகித்து விலையாடும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் திடமனதையும் பாகவதகைங்கரியத்தைச் செய்விக்கும் பிராணனை யாருதிடஞ்சலி பண்ணிக்கொண்டு விலைப்பாறிநிற்பது.

மானதசமர்ப்பணம்.—கெசாதிபாதபாகவதகைங்கரியபரர்களை ஆசிரயிப்பவர்கள் கவலவமாயணுபவிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் சுஞ்சலமனதைக்கப்பம்கொடுத்து சுஸ்தலமாயிருந்து ரமித்திருப்பது.

புத்திசமர்ப்பணம்.— ஆசிரயிப்பவர்களுக்குச் சத்தியதாபனம் நின்று சதாசேவைசாதிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் நிச்சயபுத்தியையும் எப்போதும்மாறுபடாத அவதானத்தையும் அருளிப்பண்ணி கேசதங்களை நிவர்த்திக்கப்படுவது.

சைசமர்ப்பணம்.— ஆசிரதவபிமானியாய் சதாவவர்களை ரட்சிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவனிடத்தில் நம்பிக்கத்தைவைத்து எப்போதும் வாசுதேவபிமானியாய் இதராந்தரங்களை விசர்ச்சிக்கப்படுவது.

ஆத்மசமர்ப்பணம்.—சர்வசுதந்தரனை ஸ்ரீவாசுதேவின்சந்நிதியில் பாதந்திரணய்ய சுவாதங்காதந்தை நிவர்த்திக்கிருப்பது.

போதசமர்ப்பணம்.—பரிச்சேதவணர்வைத்நியச்சித்து சருவமும் தூனபரிபூரணரான ஸ்ரீவாசுதேவின்மயமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது.

சகஜம்.

விதேக வியவகார ஸ்திதி லய உற்பவ சுவாதபவமென்னும் சட்பிரகாரமான தத்துவதோதநிஷ்டையால் சர்வமும் பிரமமயமென்றுணர்த்துவது.

விதேகம்.

பிரதிருதி மாயை அவித்தை ஆவரணம் விட்சேபமென்னும் சத்திருபத்தையும் சத்தால் ரசதம் தமசென்னும் மூக்குணப்பேதத்தையும் கையும்வின்தாரித்து நிர்த்தியவரித்தியத்தைதரிருபித்துக்காட்டுவது.

பிரதிருதி.—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தப்பிரமத்தினிடத்தில் மூலப்பிரதிருதியென்றொருசத்தி சத்துவ ரசதம தமென்னும் மூக்குணங்களுடனேயுண்டாயின.

மாயை.—அத்தப்பிரதிருதியின் சத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றும் சருவக்ஞவபாதியென்றும் ஈஸ்வரன் காரணசரீரமென்றும் பெயர். அத்தச்சத்துவகுணமாயையினிடத்தில் சத்துவத்தில் சத்தாயும் விக்ஷேபம்.- சத்துவத்தில் ரசோபிரமா.- சத்துவத்தில் தமோருத்திரம்.

அவித்தை.—மூலப்பிரதிருதியின் ரசோகுணத்திற்கு அவித்தையென்றும் கிரஞ்சிக்வபாதியென்றும் சிவகாரணசரீரமென்றும் பெயர். அத்தரசோகுணஅவித்தையினிடத்தில் ரசத்தில் சத்துவம் சத்துவத்தரசத்தில் ரசோவிஷ்ணு ரசோதமத்தில் தமோருத்திரம்.

அஷ்டாங்கசேவை.

சரீரம் இந்திரியம் பிராணன் மனம் புத்தி சிவன் ஆத்மா போதமென்கின்ற இவ்வெட்டுறுப்பினையும் சந்நிதூர்வகமாய் வாசுதேவினடிக் கமலங்களுக்குத் தெட்சணையாகச் சமர்ப்பித்து சதா ஸ்ரீபகவானுகிய வாசுதேவசற்குருவின் திருநோக்கத்தைக் கெதிர்பார்த்திருப்பது.

சரீரசமர்ப்பணம்.—ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு நித்தியரூபத்தைக்கொடுத்து நித்தியகைங்கரியத்தைநியமிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் அநித்தியசரீரக்கிரிகையை நிவர்த்தித்து அடியற்ற மரம்போலவீழ்த்தப்படுவது.

இந்திரியசமர்ப்பணம்—பார்த்துக் கேட்டுப் பரிசித்தாப் பரிமளித்து ருசித்து ரமிக்கும்படி நிவ்வியரூபத்தோடு ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பிரத்தியட்சமாகின்ற ஸ்ரீவாசுதேவசந்நிதியில் விரிதவிதைகளிற்சென்று சதாவிடாய்ப்பட்டுழல்கின்ற பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகித்திருப்பது.

பிராணசமர்ப்பணம்.—சருவத்திரசுவாமியாய்நின்று ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு நித்தியசீவனைக்கொடுத்துக் காலதத்துவரூபத்தால்தம்சொத்துக்களாகிய சருவப்பிராணிகளையும் கல்பபாதியிற்பிறப்பித்து தத்தம் கருமானுரூபமாய்ரட்சித்து கல்பபாந்தத்திற் சிரிகித்து விளையாடும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக்கமலங்களில் நிதானநிதானசம்பரிச்சேதபிராணனை யாகுதிபண்ணி பரப்பிரமசோகாதியிலைப்பாறிநிற்பது.

மானதசமர்ப்பணம்.—சோசாதிபாத பாதாதிசோகசபரியந்தம் ஆசிரயிப்பவர்கள் நவநவமாயனுபவிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினடிக் கமலங்களில் சஞ்சலமனதைப்பலிகொடுத்து சஞ்சலரகிதமுடைப் ரமித்திருப்பது.

புத்திசமர்ப்பணம்.— ஆசிரயிப்பவர்க்குச் சுத்தியரூபமாகநின்று சதாசேவைசாதிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்தில் நிச்சலமாக எப்போதும்மாறுபடாத அவதானத்தைவைத்து அசுத்தியபரிசேதங்களை நிவர்த்திக்கப்படுவது.

சைசமர்ப்பணம்.— ஆசிரதவபிமானியாய் சதாவவர்களை தட்சிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவனிடத்தில் நம்சித்தத்தைதவைத்து காப்போதும் வாசுதேவபிமானியாய் இதராந்தரங்களை விசர்ச்சிக்கப்படுவது.

ஆத்மசமர்ப்பணம்.—சர்வசுதந்தரனை ஸ்ரீவாசுதேவின்சந்நிதியில் பரதந்தரனய் சுவாதங்காதத்தை நிவர்த்தித்திருப்பது.

போதசமர்ப்பணம்.—பரிச்சேதஞானாவத்தியச்சித்து சருவழும் ஞானபரிபூரணரான ஸ்ரீவாசுதேவின்மயமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது.

சதனம்.

விதேக விடயதார ஸ்திதி லய உற்பவ சுவாதபவமென்னும் சட்பிரகாரமான தத்துவதேபாதநிஷ்டையால் சர்வழும் பிரமமயமென்றுணர்த்துவது.

விதேகம்.

பிரதிருதி மாயை அவித்தை ஆபரணம் விட்சேபமென்னும் சத்திருபத்தைகயும் சத்துவ ரச தமசென்னும் முக்குணப்படுதத்தையும் விஸ்தரித்து நித்தியவநித்தியத்தைதிருபித்துக்காட்டுவது.

பிரதிருதி.—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தப்பிரமத்தினிடத்தில் மூலப்பிரதிருதியென்றெருருத்தி சத்துவ ரச தமசென்னும் முக்குணங்களுடனிணைந்துளது.

மாயை.—அத்தப்பிரதிருதியின் சத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றும் சருவக்ஞபோதியென்றும் ஈஸ்வரன் காரணசரீரமென்றும் பெயர். அந்தச்சத்துவகுணமாயையினிடத்தில் சத்துவத்தில் சத்துவம் விஞ்சுறது.- சத்துவத்தில் ரச மிச்மா.- சத்துவத்தில் தமச முத்திரன்.

அவித்தை.—மூலப்பிரதிருதியின் ரசோகுணத்திற்கு அவித்தையென்றும் இச்சரக்தியபோதியென்றும் சூக்காரணசரீரமென்றும் அம்பெயர். அந்தரசோகுணஅவித்தையினிடத்தில் ரசத்வத்துவர் தத்துவக்ஞானநிஷ்டர் ரசதிவ்ரதத்தர் காமக்ரோதபரர் ரசதிவ்த்தாடதர் சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையுடையவர்.

ஆவரணம்.—மூலப்பிரதிருதியின் தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விட்சேபமென்றும் இரண்டுசத்திகளுண்டாயின. ஆவரணசத்தி

யென்பது சுத்துவக்குணமுடைமும் ஈஸ்வரனாயுங்கியா மற்றவர்களுக்கு சரீரத்திரடம் சிதாபாசன் சாட்சி சைதன்யமென்பதாகவும் ஒன்றற்கொன்று பேதங்கெரியவொட்டாமல் மறைத்து நிற்கும்.

விட்சேபம்.—விட்சேபசத்தியினிடத்தில் சுத்தசன்மாத்திரையான ஆகாசமும் அவ்வாகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும் அவ்வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியும், அவ்வக்கினியில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அவ்வப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியும் இத்தப்பஞ்சதூதங்களும் சத்துவ ராசதாமசகுணங்களுடனேயுண்டாயின.

சுத்துவகுணப்பூதகம்.—பஞ்சதூதங்களின் சத்துவாகுணாமிசத்தியில் உள்ளம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அந்தக் கரணங்களுண்டாயின.

ஆகாசத்தினம்சமான உள்ளம் இடங்கொடுத்துத்தரிக்கும் வாயுவினம்சமானமனம் அலையும் அக்கினியினம்சமானபுத்தி இது விதுவென்றுவிளக்குவிக்கும் அப்புவினம்சமானசித்தம் விடயங்களைப்பற்றும் பிருதிவினம்சமான அகங்காரம் கர்வொன்னதியினை.

பஞ்சதூதங்களின் சத்துவகுணத்தியல்பாயுள்ள சோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்நிராணமென்னும் ஞானேந்திரியங்களுண்டாயின.

ஆகாசத்தினம்சமான சோத்திரம் சத்தவிஷயங்களையறியும் வாயுவினம்சமான துவக்கு பரிசவிஷயங்களையறியும் அக்கினியினம்சமான சட்சு ரூபவிஷயங்களையறியும் அப்புவினம்சமான சிங்குவை ரசவிஷயங்களையறியும் பிருதிவினம்சமான ஆக்நிராணம் கந்தவிஷயங்களையறியும்.

ஆகப்பஞ்சதூதங்களின் சத்துவகுணத்தாலுண்டான புத்தி வம்பத்தும் ஞானசாதனமாயின.

ரசோகுணப்பூதகம்.—பஞ்சதூதங்களின் ரசோகுணாமிசத்தில் வியானன் பிராணன் அபானன் சமானன் உதானனென்னும் பஞ்சவாயுக்களுண்டாயின.

அதன் தலைவர்களாவார் ஒருவர் அல்லது பலர் அவர்களுக்கு விளக்கி
வேறு வகுப்பினர்களாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கலாம். அதிகாரிகளின் தொகை
நிலை. அதிகாரிகளின் தகுதி. அவர்களுக்கு (ஒருவருக்கு) ஏற்ற
ஊதியம் ... அவர்களுடைய தலைமை அதிகாரி
வரையறுத்தல் வேண்டும். அவர்களுடைய பதவிக்காலம்
வரையறுத்தல் வேண்டும். அவர்களுடைய பதவி
உயர்வு.

அதிகாரிகளின் பொதுவான தகுதி.

அதிகாரிகளின் பொதுவான தகுதி.

அதிகாரிகளின் பொதுவான தகுதி.

அதிகாரிகளின் பொதுவான தகுதி.—அதிகாரிகளின் பொதுவான
தகுதி ஒரு வகையில் அவர்களுடைய பதவி
பிரிவுகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடுகிறது.

அதிகாரிகளின் பொதுவான தகுதி என்பது அவர்களுடைய
கல்வித்தகுதி, அனுபவம், திறமை, ஒழுக்கம்
ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

அதிகாரிகளின் தொகை.

அதிகாரிகளின் தொகை.—அதிகாரிகளின் தொகை
அவர்களுடைய பதவி, அவர்களுடைய
தகுதி, அவர்களுடைய ஊதியம் ஆகியவற்றைப்
பொறுத்தது.

தில் அப்படிப்பிரிக்கக்கூடாத சுத்தாகார சத்தியரூபமாய் பரப் பிர்மபரமேஸ்வர சற்குருசொரூபமாயிருப்பது.

சித்து.—சருவியாபகமாய் சருவஜகத்பீஜமாய் சாரவசார மான சருவப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமாய் அப்பியாசசமாதியில் சிவேஸ்வர கூடஸ்த பிர்மமென்ன வாச்சிய லட்சியத்தைப் பிரிப் பதாய் ஆருட திசையில் ஏகபரிபூரணமாய் எல்லையற்றிருப்பது.

ஆனந்தம்.—சத்துரூப சித்துரூபத்தை அற்புதசமாதியிலொ ருப்படச்சாதித்து அதன்மகிமையால்க் காரணரூப பவபந்தபீஜம் நசித்து மூலச்சித்தினசைவினல் காரியரூப லீலாப்பிரவர்த்தகராய் அநுபூதியில் நின்றெழுந்தருளியதற்பதநிஷ்டர்களாலனுபவிப்பது

சுத்ததன்மாத்திரை ஆகாயம்.—ஆகாயத்தில் ஆகாயம் இத யம்.—ஆகாயத்தில்ப்பிருதிவு சுவர்க்கலோகம்.—ஆகாயத்தில் அப்பு அரூபவாகினி.—ஆகாயத்தில்த் தேயவு சுயோதிரூபம்.—ஆகாயத்தில் ல்வாயுவு சலனசூனியம்.

பரிசதன்மாத்திரைவாயுவு.—வாயுவில்வாயுவுமனம்.—வாயுவில் ப்பிருதிவு பவனலோகம்.—வாயுவில்அப்பு ஜீமூதஜலம்.—வாயுவில் த்தேயவு ரூபசூனியம்.—வாயுவில்ஆகாயம் நாதபேதம்அகோர கொர்ச்சிதம்.

ரூபதன்மாத்திரை தேயுவு.—தேயுவில்த் தேயவு புத்தி.— தேயுவில்ப்பிருதிவு சூரியலோகம்.—தேயுவில்அப்பு தயிலகாஷ் டம்.—தேயுவில்வாயுவு சுவாலாகம்பிதம்.—தேயுவில்ஆகாயம் தூமாதிமார்க்கம்.

ரசதன்மாத்திரைஅப்பு.—அப்புவில்அப்பு சித்தம்.—அப்பு வில்ப்பிருதிவு வருணலோகம்.—அப்புவில்த்தேயவு வடவானலம் அனல்க்குமிழி.—அப்புவில்வாயுவு உல்லோலகல்லோலம்.—அப் புவில்ஆகாயம் எதிர்விம்பம்.

கந்தன்மாத்திரைபிருதிவு—பிருதிவில்ப்பிருதிவு அகங்காரம்— பிருதிவில்அப்பு சமுத்திரசரிதாதி.—பிருதிவில்த்தேயவு சிலாதியா சிரயம்.—பிருதிவில் வாயுவு பூகம்பனம்—பிருதிவில்ஆகாயம் நிரந்தரவியாப்பியம்.

ஆறுகத்துவம்.—சர்மம் உதிரம் மாம்சம் நரம்பு அஸ்தி மச் சை இவைகளாம்.

நால்வகைப்பிறப்பு.—சராயுஜம் அண்டஜம் சுவேதஜம் உற்பீஜம் இவைகளாம்.

மூவகைச்சாதி.—இகலோகபுத்தி பரலோகபுத்தி இரண்டுமுடைய மனிததேவர்கள்: உத்தமசாதி.—பரலோகபுத்தியின்றி இகலோகபுத்திமாத்திரமுடைய பசுபட்சிமுதலானவைகள்: மத்திமசாதி.—இருவகைப்புத்தியுமில்லாத மரஞ்செடிகொடிகள்: அதர்மசாதி.

பௌதீகவடிவம்.—பிருதிவினம்சம்பாதி சாதுர்ப்பூதம்பாதி அஸ்மதாதிகள்.—அப்புவினம்சம்பாதி சாதுர்ப்பூதம்பாதி சந்திரன்முதலான பிதிர்க்கள்.—அக்கினியினம்சம்பாதி சாதுர்ப்பூதம்பாதி சூரியன்முதலான தேவர்கள்.—வாயுவினம்சம்பாதி சாதுர்ப்பூதம்பாதி காந்தர்வசித்தயோகிகள்.—ஆகாசத்தினம்சம்பாதி சாதுர்ப்பூதம்பாதி சிவபெருமான்முதலான ருத்திரகணங்கள்.

அநித்தியம்.

ஆகப்பஞ்சபூதங்களின் முக்குணத்தாலுண்டாகிய தத்துவம் இருபத்தாறும் காரியசரீரமென்றுசொல்லப்படும்.

காரணசரீரதத்துவம்.—சிவன் ஈஸ்வரன் அவித்தை வித்தைப் பிர்மம் ஐந்து.—ஆகப்பஞ்சபூதமுள்பட தத்துவமுப்பத்தாறிற் பிரகிருதியிற் கற்பனையாய்த்தோற்றியொடுங்கிய அநாத்மதத்துவமுப்பத்தைந்தும் அநித்தியம்.

நித்தியம்.

முப்பத்தாறுந்தத்துவமாயும் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்தபரப்பிர்மமாயும் அதிஷ்டானகூடஸ்த பரமேஸ்வரனையும் விளங்கிய ஆத்மதத்துவம் ஒன்றுமே நித்தியம்.

வியவகாரம்.

இரண்டுமூன்றெட்டாகப்பிரித்தறிவது. அவற்றுள். இரண்டாவன.—தூலசூட்சுமசீவனவித்தைஇருபத்தெட்டுத்தத்துவமும் சீவர்கள் தனித்தனியே அனுபவிப்பது.-பஞ்சபூத மாயை ஈஸ்வரன் பிர்மம் எட்டுத்தத்துவமுஞ் சமுதாயமாயனுபவிப்பது.

மூன்றுவன.—தூலசூட்சும சீவனவித்தை இருபத்தெட்டுந்தனதன்னியதத்துவமாம்.— பஞ்சபூத மாயை ஈஸ்வரன் ஏழுந்தனக்கன்னியதத்துவமாம்.— சாட்சிபூத சின்மாத்திர சொரூபம் ஒன்றுமே எப்போதுந்தானதத்துவமாம்.

எட்டாவன.—தூலசரீரவியவகாரத்திற்கு: தூலசூட்சுமகாரணதத்துவம் முப்பத்தொன்று.—சூட்சுமசரீரவியவகாரத்திற்கு: சூட்சுமகாரணதத்துவம் இருபத்தைந்து.—காரணசரீரவியவகாரத்திற்கு: காரணதத்துவம்ஐந்து.—இந்திரியவியவகாரத்திற்கு: இந்திரிய சட்கோச பிராண கரண காரணதத்துவம் இருபத்திரண்டு.—மனோராச்சியவியவகாரத்திற்கு: கரண காரண தத்துவம்பத்து.—சீவவியவகாரத்திற்கு: சீவேஸ்வரசாட்சிதத்துவமூன்று.—ஈஸ்வரவியவகாரத்திற்கு: ஈஸ்வரசாட்சிதத்துவம் இரண்டு.—சாட்சிவியவகாரத்திற்கு: சாட்சிதத்துவம் ஒன்று.

சாட்சிக்கியவகாரம்.—முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் விஷய பூத கடாதிரூபமாய்த் தோற்றியொடுங்கக்கண்டு சாட்சி சாட்டியமெனப்பேதிக்கும் சித்தசலனத்தைமாற்றித் தனதகப் பிர்ம சுயம்பிரகாசமாய்விளங்குவது.

கடாதிகள்.—அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் பஞ்சகோசவுருவாதிகளாம். பூதம்.—பௌதிகசாலங்களைத் தன்மயமாக்கி ஒன்றையொன்று கிரகித்துக்கொண்டு சூட்சுமை பைசந்தி மத்திமை வைகரிரூபநாகப்பிர்மத்திலடங்கியிருப்பது. விஷயம்.-அவ்வியயமாய் சர்வஜகன்மாதாவாய் பின்னையபின்னையெனப்பேர்பெற்று பின்னிருபத்தால் உதயாஸ்தரகித சதோதீத நித்தியானந்தங்களைவினைவித்தும் அபின்னிருபத்தால் வன்னியும்உஷ்ணமும்போலப் பிரிவற்றுவிளங்குவது.

வ்ருத்தி.

ஸதூலமுதலாத்மாபரியந்தம் அதற்குரிய லட்சணங்களோடு விதிக்கப்படுவது.

ஆறுதத்துவமாய்ப் பஞ்சீகிருதபாகத்தால் இருபத்தைந்து பேதமர்ய் திரிவிதகருமத்துக்கீடாகத் தோற்றி நசிப்பது: தூலம்.—வியாபக சுவாச சிரண சமரச சுழற்சியைச்செய்வது: வாயுக்கள்.—வசன தான கமன விசர்க்க ஆனந்தமென்னும் கிரியாவிதிகளைச்செய்வது: கன்மேந்திரியம்.—சத்த பரிச ரூப ரச

கெந்தமென்னும் பஞ்சவிஷயங்களைத்தாகுத்தறிவது: ஞானேந்திரியம்.—சாந்த சாஞ்சல்ய நிச்சய சமுசய அபிமானரூபமே: கரணம்.—பிராணிகளுக்கு இடதாக பாக உலாத்தல் அவகாசாதிகளுக்கேதுவாய்க் கல்பாதியிலுதித்துப் பிரளயாந்தத் தொடுங்கிநிற்பது: பூதம்.—மறைப்புநினைப்புருவாய்த்தமோகுணப்பிரகிருதியிற் சேர்ற்றியொடுங்குவது: ஆவரணவிட்சேபம்.—மூன்றுபேதமான சீவர்களுக்குக் காரணசரீரமாய் ரசோகுணப்பிரகிருதியிற்சேர்ற்றியொடுங்குவது: அவித்தை.—மூன்றுபேதமான ஈஸ்வரனுக்குக் காரணசரீரமாய்ச் சுத்துவகுணப்பிரகிருதியிற் சேர்ற்றியொடுங்குவது: மாயை.—பரமாத்மாவில் விவர்த்தமாய் ஆவரண விட்சேப அவித்தை வித்தைக்கு மூலமாய் அதன்மகிமையை இத்தன்மையதென யாவராலுமறியக்கூடாத அவாச்சியசொரூபமாயிருப்பது: பிரகிருதி.—மூப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் பகுத்தறிவதாய் மூப்பத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் விலட்சணமாய் மூப்பத்தாறுவது தத்துவமாய் சுத்தப்பிர்மமாகிய சர்வசாட்சியாகவிளங்குவது: ஆத்மா.

லயம்.

நித்திய நைமித்திய பிராகிருத அத்தியந்த மென்னும் பிரளய சதுஷ்டயரூபத்தாற்றெரிவிப்பது.

அவற்றுள்.நித்தியப்பிரளயம்.—நாசவுற்பவாதி சடாகார பீஜமாய்ச் சீவசுழுத்தியிலயப்படுவது.

நைமித்தியப்பிரளயம்.—மனுவந்தத்திற் பீஜரூபமாக நின்று பிர்மசுழுத்தியிலயப்படுவது.

பிராகிருதப்பிரளயம்.—பிர்மாவினந்தத்தில் சரீர பிராண மனே புத்தி புருடப் பிரகிருதி ஆத்மாவென்னுஞ் சதுர்ச்சாவரண வித்துருவாகநின்று மூலப்பிரகிருதியிலயப்படுவது. அவற்றுள்.—தேசகாலவஸ்துவாதிகளிற் பரிச்சேதித்து நாமரூபாத்மகமாக விளங்குவது: சரீரம்.—ஏகமாய் உபாதிபேதத்தால் அநேகமாய் ஏகவநேகத்தைத் தெறிப்பிப்பதாயு மிருப்பது: பிராணன்.—சங்கற்ப விகற்பரூபமாய்ச் சுத்தவசுத்தக் கிரியைகளை விருத்திபண்ணுவது: மனம்.—விசாரரூபத்தால் நித்தியவநித்தியங்களை

நிச்சயித்தறிவது: புத்தி.—அபிமான போதத்தாற் சிவேஸ்வரப் பெயருருவாதியை யுடையவன்: புருடன்.—அவ்வியயமாய் வித்தை யவித்தைக்கிழலமாய் சந்தானவிசேஷத்தாற் பாஞ்சபூதமக தகங்காராதிகளைப் பிறப்பித்தொடுக்குவதாயுமிருப்பது: பிரகிருதி.—சிவேஸ்வரப்பிரகிருதியைப் பகுத்தறிவதாய் அசங்கசின்மாத்திர சொரூபமாயுமிருப்பது: ஆத்மா.

அத்தியந்தப்பிரளயம்.—யாதொரு புருஷனுக்குச் சகலமுமிருக்கும்போதே சற்குருகடாட்சத்தினற் பீஜரூபப்பிரகிருதி நசித்துச் சர்வமும் பிர்மமயமாய் விளங்குகிறதெதுவோ அதுவே அத்தியந்தப்பிரளயம்.

உற்பவம்.

பிர்மானந்தவாரிதியில் அலை தினை திவலை நுனை குமிழி களாகவெளிப்பட்டு அவ்வியக்த மகதகங்கார திரிகுண பூத கோச வர்ணச்சிரம பூரீ புருஷ தனதானிய சாதி லோகசயன பரிசகிர கக் கிராம கேஷத்திர தேவ திரியக்காதி சங்கற்பசால அபரிச்சின்ன சுகாகாரசொரூபங்களாகப் பரவிநிற்பது.

சுவாநுபவம்.

லட்சியதிருஷ்டி மித்தையாதிருஷ்டி வாதனைதிருஷ்டி பிரலாபதிருஷ்டி பாமார்த்ததிருஷ்டி யென்னும் நிஷ்டாபஞ்சகரூபமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது.

லட்சியதிருஷ்டி.

நித்தியவஸ்துவிவேகியாய் அநித்தியசம்பந்தமான தத்துவவாச்சிய சடிந்திரியவியவகாரங்களைத்தியச்சித்து நித்தியசம்பந்தமான தத்துவலட்சிய கூடஸ்த பிர்ம ஐக்கிய ஆத்மசொரூபமே தானுகவிளங்குவது.

நித்தியம்.

புத்திர பாரிணைக சுவ ரட்சை சேஷ நேய சீர ஆதேய போக்கியமென்னும் நவபேதமாய் இம்மையிலேயே அதற்குரிய தத்துவலட்சணங்களைப்பொருந்தி தங்களுக்குலட்சியப்பொருளாகிய பூரீவாசுதேவசற்குருவினுலாசிரயித்து மார்ச்சாலவிதியினுல் தத்துலக்கப்பெற்று ஞானதீராய்ச்சரணியதானையைப்பற்றி மர்க்கடநீதியாய்த்தொடர்ந்து நின்று மாறுதசுகத்தையனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

அநித்தியம்.

கருமானுரூபமாய் சுக்கிலசோணிதம் ஒருப்பட்டுக் கரசரணதிகளாய்த்தடித்து ஊர்வன ஜலசராதி விவிதப்பிராணிகளும் மனிதருருவாகவெளியிட்டு விவேக புருடனுக்குரிய ஞானகர்மோபாசகத்தில்பதமும் ஆகாரம் நித்திரை மைதுனமுதலியதிற்சமானமுமுடையராய்ச் சரீரம் பிராணன் மனம் புத்தி சீவனென்கின்ற சோசபாசப்பின்னலிற்சிக்கி பர்த்துருபாரியா புத்திரதாசாதிகளைப்போல இவ்விடத்திற்சிலதூரம் அசிங்கதகுடும்பமாய்க்கூடியிருந்து பரஸ்பரம் ஒவ்வாது கீழது மேலது மேலதுகீழதாய்மாறுபட்டு அவரவர்க்குப்பாரம்பணையாய்த்தொடர்ந்துவந்த ஊர்வனஜலசராதிகளுக்குரிய விவிதகுணங்களோடு அளவற்றஜன்மத்தைத்தருவதான அசுத்தகுணங்களையும் அகக்கரணத்தைக்கொண்டு நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணி சம்சாரவர்த்தகராய்த்துக்கித்து அகக்கரணத்தில் பரிபாகமாகவிருக்கின்ற விவிதஜன்மத்தையெடுத்தற்பொருட்டு காலமுடிவில் இக்குமனிதஜன்மத்தை நிவர்த்திக்கோடுவது

காவரரூபமாய் அசைவற்றிருப்பது: சரீரகோசம்.—சரீரத்தைச் சில கருமக்கிரிகையிலேடுசைப்பித்தூருவது: பிராணகோசம்.—சரீரபிராணனை வாசனரூபமாயசைப்பித்து வாக்காதியைக்கோடும்பரிமளிப்பது: மனோகோசம்.—சரீரபிராணிகளைச் சத்காதியைந்திரற்பரிமளப்படுத்தி சாதுரியயுகத்தாற்காப்பாற்றப்படுவது: புத்திகோசம்.—வியவகாரதிசையில் சரீரோந்திரியமனோபுத்தியாதிகளை நானெனதென்று அபிமானரூபமாய்விவகரித்து பரமார்த்ததிசையில் அவையாவையும் நிவர்த்திபண்ணி அகம் அகமென்று சுதந்தரரூபமாய்ச்சுகித்திருப்பது: சீவகோசம்.

அநித்தியசம்பந்தம்.

மனுஷியாளாகப்பிறந்தும் ஞானகர்மோபாஸ்திசைச்சாதித்து காலச்சக்கரத்தைத்தடுத்து தங்களுக்குரியமானவத்தன்மையைநிறுத்திக்கொள்ளமாட்டாமல் பௌஷ்டியில் ஊர்வன ஜலசரமிருகபக்ஷி தாவரமனுஷிய தேவமென்னும் விவிதஜன்மத்தையடைதற்கேதுவாக வர்த்தமானத்தில் விவிதகர்மத்தை அபிவிர்த்திபண்ணுகின்றசீவர்கள் பூர்வகருமத்துக்கீடாக பர்த்துருபாரியா புத்திர

தாசாதிகளைப்போல இவ்விடத்தில்சிலகாலங்கூடியிருந்து அந்த ற்குரியலக்ஷணம் சற்றேனுமில்லாமல் நாலுக்குநாள் மாறுபட்டி சரீரமுள்ளபரியந்தம் சதாதுக்கசாகரத்தில் முழுகி சரீரத்தில் நாடகசனபயைப்போல துக்கங்கருமமாயிருப்பிரிக்கூடாபடுவது.

சற்றேனும்வெட்கமில்லாமல் சரீரநிர்க்ஷையப்படாமரமுள்ளபரியந்தம் இரக்கத்துவிலைதரு: வாலைஜாதி.—பாதிப்பவர்க்குத்தானுங்கொடாமல் கொடுப்போர்களையும் நிந்திக்கப்படுவது: ஜலசரஜாதி.—மாதாபிதாபிராதாகுருதெய்வமுதலியோர்க்கு ச்சற்றேனுமதிக்காமல் தாய்தாரமுதலியவரம்பைபண்ணிவிருவதூரணைஞப்த்தடிப்புற்றிருப்பது: மிருகஜாதி.—சத்தமதேட் கச்செவிகொடாமல் சத்காரியங்களுக்கலப்போயிருப்பது: பசுஜாதி.—இந்திரியதாரணங்கள் ஒடுங்குப்படியாய் இதரஜனங்களுக்கு க்கஞ்செய்வது: தாவரஜாதி.—ஞானோபாசககுருத்தான்பண்ணவைத சக்கரத்தைதத்துடுத்து விவேகபுருடனையவதரிக்காபடுவது: மனுஷ ஜாதி.—நிர்ச்சலரூபமானஸ்திரபுத்தியினல் அநாயுஷ்யமுதலிய விதிவத்தானகர்மங்களைத் தீர்க்கமாகச்சாதித்து வைப்பதுவும் யையடையப்படுவது: தேவஜாதி.

ஆசாரவழி.—எழுவகைப்பிராணிகளுக்கும் இதமுண்டாயிருக னங்கள்நடுங்கும்படி பாவபயங்காரமாளைகொண்டு தழில்களைப்பண் ணிபூர்வபுண்ணியமம்பீடித்திராமல் சிஷ்டாசாரவிதிப்பிரமாணமு சுவர்க்கவழியைத்தடுத்து நரகதுரிசையங்களைதெரிக்கப்படுவது.

நித்தியாரம்பபந்தம்.

பாரிகையாய்ப் புத்திரனுய்ச்சுவாமியாய் எட்டைசகளாய் அந்தர் யே தத்துவலட்சணங்களைப்பிரபாரூபி அதேகாகாரமாகவிருந்தின்ற பூர்ணசுவாதீ சற்குருவும் பர்த்தாவாய்ப் பிதாவாய்க் சுவாமியாய் சகலகாரகரு ருக்கின்ற பூர்ணசுவரூபியசற்குருவினிடத்துப்பாரியாபுத்திர பரி சனபரிவாரதிகளாகிய நாமெல்லோருஞ் நாமவர் அவர்களைவிட் பிரிக்கக்கூடாது பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாகக்கலந்து நி ஆ எக்காலமும் அகலாநேசமுடையராய் மேல்விதிபற்றமாதிர சுகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

பரிக்ஷையாதிருஷ்டி.

அதிஷ்டானன ஆதேரபவிதேவகியாய் ஆதேராதிகமான சிவின்வரப் பிரபஞ்சாத்வாதி யதகாப்பிரகாரம் அசுத்தியமெனக்கண்டு அதிஷ்டானவாமான கூடஸ்தபிர்ம ஐக்கிய ஆத்மசாக்ஷாத்காரமே காலகலிஷாந்தியாயிருப்பது.

சொப்பிரபஞ்சம்.—அக்ஞானம் நிவர்த்திக்கமாத்திரம் நிக்கப்படுவதாய் தூல சூட்சும காரணமென்னும் இருபத்தெட்டித் தத்துவமாய்ச் சற்றேறுவம்நிலையறாது கீழ்தர மேலதர மேலதர கீழ்தராய்க் காலச்சக்கரத்தினல் தத்தங்கருமானுரூபமாய்ச் சுழற்றப்படுவது.

தூலம்.—ஸ்தூல்சரீரபரியந்தமான அஸ்வயவங்களுக்கு வெளிவேஷமாதலத்தப்படுவதையால் அஸ்தி மாம்ஸ ரக்தமேதஸ்சுக்ல மஜ்ஜாயுவென்னும் சப்தாதுவாய்ச் சுற்றப்பட்டதாய் பிரித்வப்பாய்க்குறிட்டுத்து சர்மம் ரோமம் நகம் ஆண்திரயம் குஹ்யமென்னும் ஆத்மபோகயோக்கியமாய் அவஸ்தாத்திரயத்தில் நிக்கப்படுவது.

சூட்சுமம்.—மனமாதி சுரோத்திராதி விஷயாதி வாக்காதி யென்னும் இருபத்தஞ்சுதத்துவமாய் அஸ்வயம்புவாதி ஸ்தாவரபர்யந்தமாய் சரீரத்தோடுகூடியதாய் சமாதிஷட்கமுடையதாய் ஆத்மபோகத்துக்குரியதாயிருப்பது.

காரணம்.—மூலப்பிரகிருதியென்னும் இயல்பாய்த்தத்துவங்களினுற்பத்தியாகாமலிருக்கிற சுத்தசத்வமாயும் சிவசக்தியென்னும் ஆதாரசக்தியாயும் ஆணவமலமாயும் சதாசிவனுக்கு விளாப்பிரபஞ்சமாயும் ஆத்மபோகமாயும் சரீரத்தினுக்குரியதாயிருப்பது.

மஹாகாரணம்.—மூலப்பிரகிருதியென்னும் இயல்பாய்த்தத்துவங்களினுற்பத்தியாகாமலிருக்கிற சுத்தசத்வமாயும் சிவசக்தியென்னும் ஆதாரசக்தியாயும் ஆணவமலமாயும் சதாசிவனுக்கு விளாப்பிரபஞ்சமாயும் ஆத்மபோகமாயும் சரீரத்தினுக்குரியதாயிருப்பது.

மஹாகாரணாதீதம்.—அதிஷ்டான டாத்திராதிகளிருக்கிற சுத்தமாயை சுத்தவித்தை சுத்தசிவனென்னும் மூன்றுபேதமாயிருப்பதில் சுத்தவித்தையினிருக்கிற ஈச்வரன் சுத்தசிவனுக்கு ஆத்மபோகமாயும் சுத்தவித்தையினிருக்கிற ஈச்வரி சுத்தசிவனுக்கு ஆத்மபோகமாயும் சுத்தசிவன் சுத்தவித்தையினிருக்கிற ஈச்வரன் ஈச்வரிக்கு ஆத்மபோகமாயும் சுத்தவித்தையினிருக்கிற ஈச்வரி சுத்தசிவனுக்கு

அந்தரியாமியாய் பிருதிவு அப்பு தேயுவு வாயுவு ஆகாசமூலைபுத் திஅகங்காரமென்னும் அஷ்டமூர்த்தமாய் சர்வஸ்திதில யோற்பவ காரணபூதையாய் சர்வத்திலும் வியாபித்திருக்கின்ற மாயாப்பிர பஞ்சத்தை அதிஷ்டானபரப்பிர்மத்துக்கனன்னியமாய்ச் சித்திர பட சிலாபங்கயம்போலப் பிரிவறக்காண்கின்ற தத்துவஞானிகளு க்கு அத்தியாசமோகமுழுதும்நிவர்த்தித்து இருந்தபடியேயிருக்க நிசிக்கப்படுவது.

வாதனைதிருவ்டி.

திரிகுணைக்மகமாய் வியாவகாரிகத்திற் றோற்றிக்கொண்டிரு க்கும்மூலப்பிரகிருதியின்காரியமான முப்பத்தைந்துதத்துவங்களு யும்நிருவிகல்ப்பசமாதியைக்கூடும்பொருட்டு சாகூஷிபூதனைகின்ற பிரத்தேகப்படுத்திக் காரணபூத பரமாத்மாவிலேடபேதசமாதி னையச்சாதித்துபிர்மசுகியாயெப்போதும்அந்தநிலையிலிருக்கவொட் டாதுகருமபீடிதத்தால்வெளியிட்டும் பரமாத்மாவிலேடபேதாபா ட்டமகலாமல் பரபுருஷனைநச்சிய சோர ஸ்திரீயைப்போல சுதா வாசனைசுகியாய் விவகரித்துக்கொண்டிருப்பது.

பிரலாபதிருவ்டி.

பிர்மானந்தவாரிதியில் புற்புதாகாரமாகவெளியிட்டு புண்ணிய குருவாகமூர்த்திகரித்து பவபந்தனிகளத்தைதச்சினைநத்து சீவன்மு த்தன் திடப்பிரக்ஞன் பகவத்பக்தன் குணதீதன்முதலிய வேத நாமங்களுக்குப்பொருளாக்கி பரமசுகிர்தத்தைவெளிப்படுத்தி சீ வன்முத்திப்பதத்திலிருத்தி காலமுடிவில் சாட்டிய பாகம்நிந்து இந்தப்பிரகாரம் இருந்தபடியேயிருக்கின்ற விதேக முத்திப்பத த்தைத்தெளிவித்துச் சதேகவிதேகமென்கின்றதிதாத்துவபேதத் தையகற்றி சருவமும்பிர்மமயமென்றுபதேசித்தருளிய ஸ்ரீபக வாணிய நம்வாசுதேவப்பிரபுவை சதாஸ்தெளத்தியம்பண்ணி அவனுல்நமக்குக்கொடுக்கின்ற சமஸ்தமான லாபங்களையும் நவரவ மாகஅனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

பரமார்த்ததிருவ்டி.

பிர்மானந்தவாரிதியில் அலை தினை திவலை தினைகுமிழிகளாக வெளியிட்ட அவ்வியக்த மகதகங்கார திரிகுண பூத சோசக் கிரகக்

கிராம கேஷத்திராதி அற்புதகைசாரூபங்கள்முழுதையும் அந்தப்பிரா மானந்தசாகரசாரூபமாக அனுபவிக்கப்படுவது.

சாயுச்சியம்.

விக்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் அதிகாரபேதத் தாற் சிவசீவஜக்கியத்தைத் திரிவிதரூபமாகநிரூபிப்பது.

விக்ஞானகலர்.—அணுசதாசிவர் அஷ்டவித்தீஸ்வரர் மந்தி ரேஸ்வரரென்னத் திரிவிதரூபமாய்த் தத்தம்லோகமுடிவிற் சிவ சீவஜக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பவர்கள். அவற்றுள். அணுசதா சிவர்.-சிவசாரூப்பியமுடையர்களாய் சதாசிவமூர்த்தியைச் சுற்றி யுமிருந்து சதா சேவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அஷ்டவித் தீஸ்வரர்.— அனந்தன் சூட்சுமன் சிவோத்தமன் ஏகருத்திரன் ஏகரேத்திரன் திரிமூர்த்தி சிகண்டி ஸ்ரீகண்டனென்றஷ்டபே தமாய் திதிலயோற்பவாதி சிட்டைசரட்டைசகளைச்செய்து பிரபஞ் சாதிபத்தியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள். மந்திரேஸ்வரர்.— நம பவ சுத சுவாகா உம் படு வெளஷடுவென்னும் சப்தகோடி மகா மந்திரங்களால் ஆவாகனம் ஸ்தாபனம் சந்நிதானம் சந்நிரோதனம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரை யென்னும் அஷ்டசமஸ்காரரூபமாய் ஆசரிப்பவர்க்கு சோமாஸ் கந்த உமாமகேஸ்வராதி அஷ்டமூர்த்தங்களாகவிருந்து அவரவரபீஷ்டசித்தியைக்கொடுப்பவர்கள்.

பிரளயாகலர்.—இவ்விடத்திற் சிவதிருஷ்டியைப் பூரணமா கப்பெற்று சிவாக்ஞையால் சதாசிவன் அனந்தன் ஸ்ரீகண்டன் அம்பிகை ஸ்கந்தன் விஷ்ணு பிரமாவென்னும் சர்வபுவனசிரோஷ் டமான சப்தகுருபுவனத்தையடைந்து கல்பபரியந்தம் அவ்வி டத்திலிருந்து கல்பாந்தத்திற் சிவ சீவ ஜக்கியத்தைப் பெற்றி ருப்பவர்கள்.

சகலர்.—ஸ்ரீபரமசற்குருதிருஷ்டியில் சமஸ்தமும் பதி பசு பாசமென்னுந் திரிவிதரூபமாகவிவேகம்பண்ணி மந்திர பதவர்ன புவன தத்துவ கலையென்னும் சடதத்துவாவிதிப்படி பாசமுழுதும் நிவர்த்தித்து பசுத்தன்மையைப்போக்கி பதியாகிய சிவத்தோ டைக்கியம்பெற்றிருப்பவர்கள். அவற்றுள்.-ஏகரூபராகவிருக்கின் ற அகண்டசச்சிதானந்தசிவம்; பதி.—அனேகரூபராய் மாயாமல

கர்மங்களிற் பந்தித்திருக்கின்ற சீவர்கள்: பசு.— ஆத்மாக்களுக்கு சிவரூபத்தையும் சீவரூபத்தையும் எவ்வளவுங்காணியாமல் வல் விருளாகமறைக்கப்பட்டது: பாசம்.

மந்திரஅத்துவா.— விராட்டுருவத்தை ஈசானாதி பேதமான பேதமான மந்திரபுருடனைகப் பிறப்பித்தெடுத்து மந்திராதீத சிவத்தோடைக்கியப்படுத்துவது.

பதஅத்துவா.—விராட்டுருவத்தைப் பிரணவாதி என்பதொருபதங்களாகப் பிறப்பித்தெடுத்து அந்தப்பதங்களுக்களில் லாம் முடிவாய்விளங்கிய அதீதசிவத்தோடைக்கியப்படுத்துவது.

வர்ணஅத்துவா.—விராட்டுருவத்தை அகாராதி அன்டத்தா ருபேதபமான அட்சரபுருஷனைகப் பிறப்பித்தெடுத்து அப்பட்சர வதீத சிவத்தோடைக்கியப்படுத்துவது.

புவனஅத்துவா.— விராட்டுருவத்தை அனந்தரனைகமுதலான இருநூற்றிருபத்துனை பு புவனங்களாகப் பிறப்பித்தெடுத்து அந் தப்புவனமுழுதுக்கும் முடிவாய்விளங்கிய புவனாதீத சிவத்தோ டைக்கியப்படுத்துவது.

தத்துவஅத்துவா.—விராட்டுருவத்தை பிருதிவியாதி முப் பத்தாறுபேதமான தத்துவபுருடனைகப் பிறப்பித்தெடுத்து தத் துவாதீத சிவத்தோடைக்கியப்படுத்துவது.

கலைபத்துவா.

விராட்டுருவத்தை நிவர்த்திகலை பிரதிஷ்டாகலை வித்தைகயாகலை சா ந்திகலை சாந்தியாதீதகலையென்னும் ஐந்துபேதமாகப்பிறப்பித்து மந்திர பதவர்ண புவன தத்துவமென்னும் ஐந்து அத்துவாக்களோ யும் அவ்வைந்துகலைகளுக்குள்ளே ஆந்தர்ப்பூதமாகத்தோற்பித்து அந்தக்கலைகளேயே சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரியாதீத மென்கின்ற பஞ்சாவஸ்தைகளாகவும் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர ம கேஸ்வர சதாசிவமென்கின்ற பஞ்சப்பிர்மதே ம அக்கலைகளுக்கதிஷ் டானதேவதாகவும்பிறப்பித்து நிவர்த்தியைப் பிரதிஷ்டையிலும் பி ரதிஷ்டையை வித்தையிலும் வித்தையைச் சாந்தியிலும் சாந்தி யைச் சாந்தியாதீதையிலும் சாந்தியாதீதையை ஆதிசத்தியிலும் ஆதிசத்தியைப் பராசத்தியிலும் பராசத்தியைச் சிவத்திலும் ஒன் றிலொன்றொடுக்கி அந்தச்சிவதேமதாணுகவும் தானேசிவமாகவும்

பரஸ்பரம்ஐக்கியப்படுத்தி அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்த அதீத சிவமாகப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது.

சருவாபீஷ்டம்.

சைதன்ய சாட்சித்துவ சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் லட்சணபஞ்சகத்துக்கு லட்சியப்பொருளாகிய ஸ்ரீவாசுதேவ குருப்பிரமும் சத்துச் சித்து ஆனந்த நித்திய பூரணமென்னும் லட்சணபஞ்சகத்துக்கு லட்சியப்பொருளாகிய கம்ஆத்மாவும் எக்காலமும் பிரிவற்றிருப்பது. அவற்றுள்.—நிருபகதர்மமாய்ச் சர்வவியாபியாய கல்லேயற்றிருப்பது: சைதன்யம்.—நீதரூபமாய்ச் சருவாத்மாக்களிடத்தும் தோஷரகிதமாய் ஜொலித்துக்கொண்டிருப்பது: சாசுவதி.—மூலஸ்தம்ப பரமேயகவஸ்துவாயிருப்பது: சயேகம்.—சருவாத்மாக்களிடத்து ஸ்ரீவாசுதேவமும் ஸ்ரீவாசுதேவனிடத்துச் சருவாத்மாக்களும் பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாய்க் கலந்துகொண்டிருப்பது: சம்பந்தம்.

சங்கருஷணரூபத்தால் ருத்திர அக்கினி அந்தகாதிகளுக்கும் பிரபஞ்சத்தைத் சங்காரித்தும் பிரத்தியும்நாரூபத்தால் பிரம்மாவுக்கும் பிரஜாபதிகளுக்கும் அந்தரியாமியாகநின்று பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்தும் அநிருத்தரூபத்தால் விஷ்ணுவுக்கும் இராமகிருஷ்ணாதி அவதாரதிகளுக்கும் அந்தரியாமியாகநின்று பிரபஞ்சத்தைரட்சித்தும் வாசுதேவரூபத்தால் சருவாத்மாக்களுக்கும் அந்தரியாமியாகநின்று ஆதிராயிப்படவர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக அகத்திலிருக்கின்றபடியே ஸ்ரீசற்குருரூபமாய்ப் புறத்தோன்றியமான சரணியருசியைப்பிறப்பித்துச் சரண்யத்துவாரா நித்தியசாம்பிராசுயிய சருவாபீஷ்டசித்தியைக்கொடுத்தும் புருஷோத்தமரூபத்தால் சர்வஸ்திதியோற்படாதி நிகரனுக்கிரகங்களைச்செய்தும் அவற்றோற்படாடாத விலட்சண விக்கிரகயுக்தரூபமிருந்தும் இன்னும்பலவாறான விசித்திரலோகலகதிகளை நடத்திக்கொண்டிருப்பது: வியவகாரம்.

விஸ்தரூபமாய் மாநிமானிவருகின்ற சரீரதத்துக்குதிஷ்டாதாவாய்க் காலத்திரயத்தும் நாசமில்லாது எப்போதும் ஒருதன்மையாகவிருப்பது: சத்து.—விலட்சணமாகவிருந்து சாட்டியனைதன்யத்தைப்படருத்தாவது: சித்து-சருர்விதபுருஷோத்தமரும்ஒருங்

கேயதனுபவித்தும் சாந்தவிருத்தியினால்ம. சர்வமும் வாசு தேவமயமாக ரமித்திருப்பதுஃ ஆனந்தம்.—சத்தியசொரூபமும் ஒருமித்து சற்குருசம்பந்தத்தால் மேல்யிடைபற்றியிருப்பதுஃ நித்தியம்.—லட்சியப்பொருளாகிய ஸ்ரீவாசுதேவ சற்குருவினிடமாகச் சதாஅனன்ய நியதஸ்னேகியத்வத்தைக்கொண்டிருப்பதுஃ பூரணம்.

மோட்சம்.

சிவன்முத்தரைப் பொருந்தும் பொருந்தாத்தன்மை, நிரம்பவுண்மை தேவதேவனுடைய யுதாரபிரகாரம் அநுபவத்துக்கு நிருபணமாகிய ஞானவிசேதகமுத்தியையடையப்படுவது.

சரூபசேட்டை.

பரிசுத்தயற்சி சகலத்தியாகம் பிரபஞ்சநிவர்த்தனை அபரிமிதமான தாதகுணம் நிரோதகடாக்ஷம் மலவாசனாபரம் அநுபவஞானத்தியென்னும் சாதகரைக்கடந்து சம்பூர்ணநிர்மல இதயபோக்கியத்தியபரமபதமென்னும் சர்வப்பிரதேயோஜனமும் அடையப்படுவது.

பரிசுத்தயற்சி.—ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவரைப் பிரணாமத்தியான அவனதுகடாட்சத்தால் நிஷ்டை பிதிர்களுக்குரிய நித்தியபிரணாமங்களையும் விதிதுர்வகமாகச் செய்தல் மோட்சத்தைக்குறிக்கும் பிரதியோஜனத்தைத்தியாகம் வாசுதேவிஷயற்பிதமாக்குவதுஃ அவரோதம்: நிஷ்டிதருப்தி.—பாஞ்சராத்திர மோக்ஷசாஸ்திரவிதிப்படி பிரபஞ்சோற்பத்தி ஸ்திதி சங்காரசாஸ்திரத்தை அனுசரித்து நடப்பதுஃ சீலவதி குப்தி.—பிராணியபிரதக மத்தியசாயசுயனபந்தகாலபரியந்தம் பரமபதவாசியிருப்பதுஃ பிதிர்திருப்தி.— தர்மபத்தினிபோஷணம்படி. இல்லற வாழ்க்கையைநிலைநிறுத்தி சற்புத்திர ஞானவிசேஷத்தைப்பண்ணி யாபிவிருத்திபண்ணுவதுஃ.

சகலத்தியாகம்.—ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவரைத்தவிர ஒருவிஷ யாட்சகன் அவனையாசிரயிப்படாவினைவேறு அநுசேவ அநுதிட்டி அவ லால் நியமிக்கப்பட்டதெதுவோ அதுவே விதிவத்தான தியாக கைங்கரியமென்னும் யதாப்பிரகாரம்தரித்து அநுதினம் நித்தியகமான மங்காரம்கார தேவதாம்சரூபகுணசரித்திரங்கள் விசர்ச்சிக்கப்படுவதுஃ.

பிரபஞ்சநிஷ்டை.—ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரம்மத்தை சற்குருமுகமாய்ச்சாகஷாத்காரித்து அவனதடிக்கமலங்களிற் சரணாகதிபண்ணினால் அகண்டைகபரிமான ஆனந்தபோக ஸ்திதியென்கிற நிலைத்திருப்படுவது.

ஆசாரியவபரிமாணம்.—இஷ்டமபரம்பரையாய்க் வபரிமானத்தால்வந்த பரம்பராசுகந்தரத்தை சுடரொளியாகவிளங்குதிட்சிப்பித்துத்தன்சரத்தை இழந்துபோகாமலிருக்கிறபடியாயிருக்கிறபடி.

பரதந்திரம்.—தனக்கென்கிறவரதோபட்சையறிவின்றி பகவான் ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருவினுடைய தனக்தோபட்சிதனைப் காசவத்துவம் ரசவத்துவமெனத்ருஷ்டிக்காமல் அவரைக் நியமிக்கப்படுவதெதுவோ அதுவே சருவஜீவோத்தமனென்றுபட்டித்சக்தியாய்ச்சரிக்கையாய்ச் சங்கிதிக்கிறபடியிருப்பது.

நிஜதாதாத்மியம்.—அகாரணமாகக்கைக்கொண்டு சிற்சுரூபம் நித்தியதாதாத்மியம். அவ்வுகையோகம் பரதந்திரட்சையாகம் பரதந்திரவஸ்துவானதனால் சுதந்திரமாயிருக்கிறபடி.

வாசுதேவபரப்பிரம்மத்தினிடத்தில் அதிதீவிரபக்தியுண்டாயிருக்கிறபடியால் சுத்தசித்தமாயிருக்கிறபடி.

பிரபஞ்சநிஷ்டை.

இவர்: இம்மாசியிலிருப்பார்.—பரர்: மறுமையிலிருப்பார்.—இவர்: இம்மாசியிலிருந்து சுகதுக்கமனுபவிக்கிறவர்.—அவர்: மறுமையிலிருந்து சுகதுக்கமனுபவிக்கிறவர்.—இவர்: இம்மாசியிலிருந்து அவர் மறுமையிலிருந்து

களுக்குமுடிவாய் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் ஏகசக்கிராதி பதியாகவிருந்து சதாசெங்கோல்நடத்தப்படிவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணயகுருப்பிர்மணேநமः

வ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமः

அஷ்டகவாக்கியம்.

மகாவாக்கியம் பிரதிபத்திவாக்கியம் திருவருள்வாக்கியம் பகவத்வாக்கியம் பூரணவாக்கியம் சுவாநுபூதிவாக்கியம் நிருபக வாக்கியம் வாக்கியசம்பூரணமென்னும் அஷ்டபேதமாய் ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவசற்குருவின் வாச்சியப்பிரபாவத்திறல் வாசகலட்சியங்களையொருமித்துக்காட்டுவது.

மகாவாக்கியம்.

சருவத்திரபோதமாம்பொருட்டுப் பூருவாசாரியர்கள் ருக்குவேதத்திலும் அகம்பிர்மாஸ்மியென்னும் வாக்கியத்தை எசுர்வேதத்திலும் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்தை சாமவேதத்திலும் அயமாத்மாப்பிர்மமென்னும் வாக்கியத்தை அதர்வண வேதத்திலும் எடுக்கப்பட்டது.

வாக்கியபேதம்.

ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு ஞானபேமபிர்மமென்றுணர்த்த அது யாதெனவினவ அகமென்ன எந்தஅகமென்ன அதுசொலுபோக தேகாகங்களுக்கு வேறுகுபென்ன சொலுபதேகமென்றிரு வகைப்பட்டதெனை படர்க்கை தன்மை முன்னிலையென்னும் மூப்போதநிஷ்டைபோல் பூர்த்திசமஸ்காரவிதிப்படி சச்சிதானந்த

ஒருமையையுணர்த்தி சர்வமும் பிர்மமென்றுபதேசிப்பது.—அவற்றுள். படர்க்கைப்போதம்.—ஆப்பிர்மஸ்தம்ப பிபீலிகாதி பரியந்தம் விளங்குகிறசைதன்யமெதுவோ அதுவே பிர்மஸ்வரூபமென்றுணர்த்துவது. தன்மைப்போதம்.-சருவாத்மகோடிகளின் இருதயகமலமத்தியையிற்புத்திக்கிச்சாட்சியாய்அகம்அகமென்றுஜொலித்துக்கொண்டிருக்குகிற தெதுவோ அதுவே பிர்மஸ்வரூபமென்றுணர்த்துவது. முன்னிலைப்போதம்.- விஸ்வவிராடாதி தொந்துவப்பிரத்தேகமான ஆனந்தோப்பிர்மத்தை விளக்கி அதுவே நீயென்றுணர்த்துவது.

வாக்கியமகிமை.

முதல்வாக்கியப் பொருளாகிய காரணரூப சருவவியாபக சைதன்யத்தை நிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் விஸ்வவிராடாதிகாரிய ரூப விவிதப்பிரபஞ்சம் அதனிடத்தில்லாதபடியால் அதைப்பற்றி அபிவிர்த்தியாகின்ற ஆகாமியகர்மம் விசர்ச்சிக்கப்படுவது: முதல் வாக்கியமகிமை.—இரண்டாம்வாக்கியப்பொருளாகிய சாட்சிபூத சின்மாத்திர சொரூபத்தை நிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் சீவாத்ம பரமாத்ம பேதம் வர்ச்சித்து செய்யுங்கிரிகையிற்பந்தப்படாது சர்வஷிலட்சணராய்த்தாக்கற்றிருப்பது: இரண்டாம்வாக்கியமகிமை.-மூன்றும்வாக்கியப்பொருளாகிய தொந்துவரகித ஆனந்தோப்பிர்மத்தைநிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் மமதகங்காரம்வர்ச்சித்துச்சித்தசாந்தம் அபிவிர்த்தியாகிச் சருவனர்த்தமும் போகச்செய்வது: மூன்றும்வாக்கியமகிமை.—நான்காம்வாக்கியப்பொருளாகிய சச்சிதானந்த ஒருமையை நிஷ்டாரூபமாய்ச் சாதிக்கில் சஞ்சிதகர்மம் நீங்கித்தற்பதவாழ்விலமர்ந்திருப்பது: நான்காம்வாக்கியமகிமை.

வாக்கியப்பிரகாசம்.

முதல்வாக்கியநிஷ்டையால் விஸ்வவிராடாதி காரியரூபப் பிரபஞ்சமுழுதும் வர்ச்சித்துக்காரணபூத சருவவியாபக சைதன்யமாகிய சத்ரூபம்பிரகாசிக்கும்.—இரண்டாம்வாக்கியநிஷ்டையால் சாட்டிய சைதன்யத்தை வேறுவேறுகப்பகுத்தறிகின்ற சாட்சிபூத சித்ரூபம்பிரகாசிக்கும்.— மூன்றும்வாக்கியநிஷ்டையால் காரியகாரண தொந்துவபேதம் வர்ச்சித்துச் சருவமும் ஆனந்த

களுக்குமுடிவாய் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் எகசக்ராதி பதியாகவிருந்து சதாசெங்கோல்நடத்தப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணயகுருப்பிர்மணேநமஃ

வ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமஃ

அஷ்டகவாக்கியம்.

மகாவாக்கியம் பிரதிபத்திவாக்கியம் திருவருள்வாக்கியம் பகவத்வாக்கியம் பூரணவாக்கியம் சுவாநுபூதிவாக்கியம் நிருபக வாக்கியம் வாக்கியசம்பூரணமென்னும் அஷ்டபேதமாய் ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவசற்குருவின் வாக்கியப்பிரபாவத்திறல் வாசகலட்சியங்களையொருமித்துக்காட்டுவது.

மகாவாக்கியம்.

சருவத்திரபோதமாம்பொருட்டுப் பூருவாசாரியர்கள் ருக்குவேதத்திலும் எசுர் சாம அதர்வணமென்னும் நான்குவேதத்திலும் நான்குவிபுத்துவ வாக்கியங்களைப் பிரத்தேகமாகவெடுத்து அந்தவாக்கிய சிரோஷ்டத்தை உற்பத்தி பேதம் மகிமை பிரகாசம் நிவர்த்தி அவதி நிச்சயம் கதை தியானம் உரையென்னும் தசலட்சணங்களால் விஸ்தரித்துரைப்பது.

வாக்கியவுற்பத்தி.

பிரக்ஞானம் பிர்மமென்னும் வாக்கியத்தை ருக்குவேதத்திலும் அகம்பிர்மாஸ்மியென்னும் வாக்கியத்தை எசுர்வேதத்திலும் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்தை சாமவேதத்திலும் அயமாத்மாப்பிர்மமென்னும் வாக்கியத்தை அதர்வணவேதத்திலும் எடுக்கப்பட்டது.

வாக்கியபேதம்.

ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு ஞானமேபிர்மமென்றுணர்த்த அது யாதெனவினவ அகமென்ன எந்தஅகமென்ன அதுசொரூபாகதேதேகாகங்களுக்கு வேறுகுபென்ன சொரூபதேதகமென்றிரு வகைப்பட்டதெதென படர்க்கை தன்மை முன்னிலையென்னும் மூப்பேபாதநிஷ்டையால் பூர்த்திசமஸ்காரவிதிப்படி சச்சிதானந்த

ஒருமையையுணர்த்தி சர்வமும் பிர்மமென்றுபதேசிப்பது.— அவற்றுள். படர்க்கைப்போதம்.—ஆப்பிர்மஸ்தம்ப பிபீலிகாதி பரியந்தம் விளங்குகிறசைதன்யமெதுவோ அதுவே பிர்மஸ்வரூப மென்றுணர்த்துவது. தன்மைப்போதம்.-சருவாத்மகோடிகளின் இருதயகமலமத்தியையிற்புத்திக்கிச்சாட்சியாய்அகம்அகமென்று ஜொலித்துக்கொண்டிருக்குகிற தெதுவோ அதுவே பிர்மஸ்வ ரூபமென்றுணர்த்துவது. முன்னிலைப்போதம்.- விஸ்வவிராடாதி தொந்துவப்பிரத்தேதகமான ஆனந்தோப்பிர்மத்தை விளக்கி அதுவே நீயென்றுணர்த்துவது.

வாக்கியமகிமை.

மூதல்வாக்கியப் பொருளாகிய காரணரூப சருவவியாபக சை தன்யத்தை நிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் விஸ்வவிராடாதிகாரிய ரூப விவிதப்பிரபஞ்சம் அதனிடத்தில்லாதபடியால் அதைப்பற்றி அபிவிர்த்தியாகின்ற ஆகாமியகர்மம் விசர்ச்சிக்கப்படுவது: முதல் வாக்கியமகிமை.—இரண்டாம்வாக்கியப்பொருளாகிய சாட்சிபூத சின்மாத்திர சொரூபத்தை நிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் சீவாத்ம பரமாத்ம பேதம் வர்ச்சித்து செய்யுங்கிரிகையிற் பந்தப்படாது சர் வவிலட்சணராய்த் தாக்கற்றிருப்பது: இரண்டாம்வாக்கியமகிமை.- மூன்றாம்வாக்கியப்பொருளாகிய தொந்துவரகித ஆனந்தோப்பிர் மத்தைநிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதிக்கில் மமதகங்காரம்வர்ச்சித்துச்சித் தசாந்தம் அபிவிர்த்தியாகிச் சருவவனர்த்தமும் போகச்செய்வது: மூன்றாம்வாக்கியமகிமை.—நான்காம்வாக்கியப்பொருளாகிய சச் சிதானந்த ஒருமையை நிஷ்டாரூபமாய்ச் சாதிக்கில் சஞ்சிதகர்மம் நீங்கித்தற்பதவாழ்விலமர்ந்திருப்பது: நான்காம்வாக்கியமகிமை.

வாக்கியப்பிரகாசம்.

மூதல்வாக்கியநிஷ்டையால் விஸ்வவிராடாதி காரியரூபப் பிரபஞ்சமுழுதும் வர்ச்சித்துக்காரணபூத சருவவியாபக சைதன்ய மாகிய சத்ரூபம்பிரகாசிக்கும்.—இரண்டாம்வாக்கியநிஷ்டையால் சாட்டிய சைதன்யத்தை வேறுவேறுகப்பகுத்தறிகின்ற சாட் சிபூத சித்ரூபம்பிரகாசிக்கும்.— மூன்றாம்வாக்கியநிஷ்டையால் காரியகாரண தொந்துவபேதம் வர்ச்சித்துச் சருவமும் ஆனந்த

ரூபமாய்ப்பிரகாசிக்கும்.—நான்காம் வாக்கிய நிஷ்டையால் சச்சி தானந்தப் பிரிவற்று சருவமும்பூரணஸ்வரூபமாய்ப்பிரகாசிக்கும்.

வாக்கியநிவர்த்தி.

முதல்வாக்கிய நிஷ்டையைச்சாதிப்பவர்க்கு விஸ்வவிராட தினைபேதிக்கப்படுவதால் ஆவரணம் நிவர்த்திக்கும்.—இரண்டாம் வாக்கிய நிஷ்டையைச்சாதிப்பவர்க்கு சாட்சிபூதமாய்நின்று எதி ரிட்டதெல்லாம் பகுத்தறிவதால் விட்சேபம் நிவர்த்திக்கும்.—மூன்றும்வாக்கிய நிஷ்டையைச் சாதிப்பவர்க்கு ஆனந்தோதப்பிர் மம் சாட்சாத்காரமாகி அவித்தை மாயை நிவர்த்திக்கும்.—நான் காம்வாக்கியநிஷ்டையைச் சாதிப்பவர்க்குச் சர்வமும் பிர்மமய மென்று அனுபவப்படுவதால் சர்வத்திரபீஜமாகிய மூலாக்ஞானம் நிவர்த்திக்கும்.

வாக்கியஅவதி.

சாக்ஷிசொப்பன சுழுத்தியென்னும் சாட்டியப்பிரபஞ்சத்தை க்கடந்து சைதன்யவியாபகத்தி லமர்ந்திருப்பது: முதல்வாக்கிய அவதி.—புவனதேக சாஸ்திர ரூபமான வாசனைபந்திகள் கருமபீடி தத்தால்வரினும் சத்தசத்தென்று அதன்யதார்த்தத்தை சைதன் யசாட்டிய விவேகத்தாற் பகுத்தறிந்துவிலக்கி சர்வவிலட்சணனை க நின்று அவ்விருவகை வியாவகாரிகத்தையும் அபினிவேஷத்தால் நடத்தப்படுவது: இரண்டாம் வாக்கியஅவதி.—மானவசுகமுதல் விராட்புருஷசுகமிறுதியாய் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமுள்ள ஏகாதசபேதமான அநித்தியவானந்தங்களையளவிட்டு எப்போதும் அழிவில்லாதநித்தியசுகத்திலமர்ந்திருப்பது: மூன்றும்வாக்கியஅவ தி.—உத்கிருஷ்டதபோமகிமையால் மறுமைப் பிரயோஜனத்தை இம்மையிலடையப்பெறாது இம்மை மறுமையென்னும் சுட்டுந லற்றுச் சர்வமும் பிர்மமயமாகத்தெளிந்திருப்பது: நான்காம்வாக் கிய அவதி.

வாக்கியநிச்சயம்.

சுவானுபூதிநிலையானதால் நான்காம்வாக்கியம் முதற்றரம்.—உபதேசக்கிரமமானதால் மூன்றும் வாக்கியம் இரண்டாந்தரம்.—அப்பியாசக்கிரமமானதால் இரண்டாம்வாக்கியம் மூன்றாந்தரம்.—அப்பிரத்தியட்சரூபமான பரோட்சக்ஞானமானதால் முதல்வாக் கியம் நான்காந்தரமென்னச் சாதிக்கப்படுவது.

வாக்கியகதை.

குச்சரிபதேசத்துச் சக்கிரியன் மிகவும் கோவதைசெய்த பாவத்துக்கஞ்சி அனுதாபமிகுதியினல் காரியரூபப்பிரபஞ்சத்தைக் கட்டோடுமறந்து காரணரூப சர்வவியாபக சைதன்யவாரிதியிற் படிந்து அதனற்சமஸ்தபாவமும் வர்ச்சித்து சிரேஷ்டபதத்தை யடைந்தானென்பது: முதல்வாக்கியகதை.

நீதிமார்க்கத்தைமறந்து தேதேகாகடுத்திபினல் மிகவும் அநீத காரியத்தை நடாத்திய நிசிசரன் நீதிவாக்கியத்தை க்ஞாபகப்படுத்திய கற்பிணியைச்சரணுகவடைந்து அநீதகாரியமுழுதும் விசர்ச்சித்து அவள்சொல்லும் நீதிவாக்கியத்திற்கட்டுப்பட்டு அதன்மகிமையால் நீதவனீதத்தைப்பகுத்தறியும் சாகூஷிக்ஞானம்உண்டாகி அதனற் பவபந்தநிகளம்வர்ச்சித்துச் செவ்விதாக மோகூஷத்தையடைந்தானென்பது: இரண்டாம்வாக்கியகதை.

சமாதிகூடுதற்குப் பிரதிபந்தகஞ் செய்யும் அறிவீனபுத்திராக ளாற்றுன்புருகின்ற வேடுவச்சிக்கி அறிவுருவே ஆனந்தரூபமாகத் தடித்து அறிவே ஆனந்தம் ஆனந்தமே அறிவென்னும் ஞாஞநந்த நிஷ்டையைச்சாதிக்க அதனற்சித்தசாந்தம்பிறந்து சித்தசாந்தியி னற்சர்வதுக்கமும்வர்ச்சித்து சிரேஷ்டசுகத்தையடைந்தானென் பது: மூன்றும்வாக்கியகதை.

திரியம்பகனென்னும்ஒருபிராமணனுக்கு ஸ்ரீசற்குருவானவர் சச்சிதானந்த ஒருமையாகிய தமது நிசசொரூபத்தைக்கொடுத்து அகத்திருப்பவனே புறத்திருப்பவன் புறத்திருப்பவனே அகத்திருப்பவனென்று இதோபதேசத்தைச்செய்யப் பாவபீடிதத்தால் அவனுக்குச்சந்தேகம் பிறந்து அதனல் ஈனகிருத்திய நிக்கிருஷ்ட போகங்களை பலவாறுகவனுபவித்துச் சந்தேகநிவர்த்தியினற் சர்வ சிரேஷ்டனனென்பது: நான்காம்வாக்கியகதை.

வாக்கியதியானம்.

பிரதிபக்திரூபமாய் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவின் கைப்புகு துகிரபரியந்தம் பக்தி பிரபக்தி உபபக்தியென்னும் பக்திக்திரய நிஷ்டையைச் சாதிக்கப்படுவது: முதல்வாக்கியதியானம். அவற் றுள்:— தயிலதாராவச்சின்னம்போல ஸ்ரீசற்குருசொரூபத்தை

இடையறுதியானிப்பது:பக்தி.-ஸ்ரீசற்குருசந்நிதியில் அகங்கார பந்திகளாகிய சிவச்சேஷ்டைகளைநிவர்த்தித்திருப்பது: பிரபக்தி.-ஸ்ரீசற்குருவினிடமாகத் தோற்றிவிரிந்திருக்கின்ற ஜகசீவபரமூ ஹனையும்ஸ்ரீசற்குருசொரூபமாய்த்தரிசிக்கப்படுவது: உபபக்தி.

சாக்ஷிரூபமாகநின்று சைதன்யசாட்டியங்களை வேறுவேறு கப்பகுத்தறிவது: இரண்டாம்வாக்கியதியானம்.— கண்டவகண் டமுழுந்தானுகவிருப்பது: மூன்றும் வாக்கியதியானம்.—நிர்ச்சிந் தரூபக்கண்டத்தைப்பற்றிய உன்னுதலற்று அகண்டாகாரமேதா னுகவிருந்து நிருவாணஸ்வரூபத்தைத் தியானிக்கப்படுவது: நான் காம் வாக்கியதியானம்.

வாக்கியவுரை.

நான்குவாக்கியங்களையும் பதினைருபதமாகப்பகுத்து அதன் அர்த்தத்தை வியாக்யாதாவிலல் விஸ்தரிக்கப்படுவது.

முதல்வாக்கியவுரை.- நமதிடத்திற்பிரகாசிக்கும் நிரூபாதிக மாகிய சுயம்பிரகாசசைதன்யத்தையே உபாதிபேதத்தால் ஞான பதம் பிர்மபதமென இருவகையாகப்பிரித்து அதனர்த்தத்தைத் தெரிவிப்பது.ஞானபதத்துக்கருத்தம்.- சத்தாதிவிஷயங்களையறி வதாகியும் பிரகாசத்துக்கெல்லாம்பிரகாசமாகியும்தேகமுதற்சொ ரூபபரியந்தம் விளக்குவிப்பதாயுமிருப்பது.-பிர்மபதத்துக்கருத்த ம். பிர்மாதிஸ்தம்பபரியந்தம் உயிர்க்குயிராகியும் அதனையாக்கிய னித்துத் துடைத்தற்கேதுவாகியும் நிலைபெற்ற பரிபூரணராயுமி ருப்பது.

இரண்டாம்வாக்கியவுரை.— அகம்பதம் பிர்மபதம் அஸ்மி பதமெனத்திரிவிதம்.அகம்பதத்துக்கர்த்தம்.-பரமார்த்தமாய்நாச வத்துவமில்லாததாய் சர்வத்திரசாட்சிபூதமாய் நினைத்தவருள்ள த்தில் நிச்சயித்தறிவதாய் அகங்காரநிவர்த்தியிலல் அநுபவிப்ப தாயுமிருக்கின்ற நமதுசுபாவசொரூபம். பிர்மபதத்துக்கர்த்தம்.— தனக்குத்தானேசமானமாயும் சமானரகிதமில்லாததாயும் நிரூபா திகமாயும் அகண்டசொரூபமாயும் சச்சிதானந்த சுதாதிபூரண மாயும் விளங்குவது. அஸ்மிபதத்துக்கர்த்தம்.-பரத்துவசெளலப் பியத்தையொருமித்து அகம்பிர்மம் பிர்மோகமெனநிரூபகம்பண் ணும் மாமேகநிஷ்டையாற் சாதிக்கப்படுவது.

மூன்றும்வாக்கியவுரை.- தற்பதம் துவம்பதம் அசிபதமென
த்திரிவிதம். தற்பதத்துக்கருத்தம்.— உலகமுதற்பொருளெயென்
னும் பாசுரத்திற்சொல்லிய ஆசீர்வாதப் பொருளாயும் அதனந்த
ரங்க வஸ்துவாயும் முப்பதமுடிவாயும் அதனது வாச்சிய லட்சிய
பூரணமாயும் விளங்குவது. துவம்பதத்துக்கருத்தம்.— விஸ்வவிரா
டங்களுக்குமேலுகவிளங்கிய சாட்சிபூத சின்மாத்திர சொரூபம்.
அசிபதத்துக்கர்த்தம்.— பிர்மாத்மநிலையையுணர்த்தி அதுவே நீ
நீயே அதுவென்னும் பிர்மாத்மவைக்கியத்தை உபதேசநிஷ்டை
யாற்சாதிக்கப்படுவது.

நான்காம்வாக்கியவுரை.—அயம்பதம் ஆத்மபதம் பிர்மப
மெனத்திரிவிதம். அவற்றுள்.—சுயம்பிரகாச வபரோட்சசுபாவ
சொரூபம்:அயம்பதத்துக்கருத்தம்.—ஜகத்காரணமாகிய மூலஸ்
தம்பசொரூபம் ஆத்மபதத்துக்கருத்தம்.—நான்குவாக்கியங்களுக்
குமுடிவாய்விளங்கிய ஏகமேவாத்விதப்பிர்மத்தை சுவாநுபூதி
நிஷ்டையாற் சாட்சாத்கரிப்பது: பிர்மபதத்துக்கருத்தம்.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநமஃ

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமஃ

பிரதிபத்திவாக்கியம்:

ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவகுருப்பிர்மம் ஆசிரயிப்டாவர்களைக்கைக்
கொண்டு அவர்கள்அகத்திலும்புறத்திலுமிருந்து பூதப்பிரகிருதி
கரணப்பிரகிருதி குணப்பிரகிருதி கருமப்பிரகிருதி மூலப்பிரகிரு
தியென்னும் பிரகிருதிபஞ்சக பரிச்சேததிமிரத்தைவிலக்கி தமது
பரத்துவசௌலப்பியப் பிரபாதி லக்ஷணங்களை சம்டாந்தாநுரூப
மாய் விரிக்கப்படுவது.

பிரகிருதிபஞ்சகம்.

அஸ்தி மாம்ச சுக்கில சோணிதாதி அசுத்தமலங்களால் மறைக்கப்படுவது: பூதப்பிரகிருதி.— மதியுத்தி சித்தாங்கார மென்னச் சதுர்விதபேதமாய்ச் சங்கல்ப்ப நிச்சய சமுசய அபிமாண திரூபமாய்மறைக்கப்படுவது: கரணப்பிரகிருதி.- சாத்துவிக ராசத தாமதமென்னத்திரிவிதபேதமாய்சுத்தவசுத்த சுத்தாசுத்த குணங்களால் மறைக்கப்படுவது: குணப்பிரகிருதி.— புண்ணிய பாவ மிசிரமென்னத் திரிவிதபேதமாய் சுகவசுக சுகாசுகரூபமாய் மறைக்கப்படுவது:கருமப்பிரகிருதி.-பூதகர்மகுணகரணாதி சர்வத் திரபீஜமாய் அறிவறியாமைக்கிக்காரணபூதையாய் மகதாதிவிகார த்தைப் பிறப்பித்தொடுக்குவதாய் அதன்மகிமையை யாவராலும் இத்தன்மையதென அளவிட்டறியக் கூடாதாயுமிருப்பது: மூலப்பிரகிருதி.

பரத்துவலகூணம்.

நித்த சுத்த புத்த முத்த சத்திய ஆனந்த அத்துவித பரப்பிரம்ம அகம் அஸ்மியாதிகுணங்கள்.

நித்தலகூணம்.— தேவமனுஷ நரகதிரியக்காதி சரீரத வதிஷ்டாதாவாகவிருந்து அவையாவையும் தத்தங்கருமானுரூபமாய் நடத்தப்படுவது.

சுத்தலகூணம்.— அனுர்தசடதுக்க அநித்தியகண்டவிகாராதி அநித்தியகுணங்களைப்பரிகரித்து ஆசிரயிப்பவர்கள் உஜ்ஜீவித்தற் பொருட்டு சத்துச்சித்தானந்த நித்தியபூரண குணகாரமாய்விளங்குவது.

புத்தலகூணம்.— பரமயோகிகளான மகாத்மாக்களினிடத்து அவரவர்மநோரதப்படி தத்தம் நிர்த்தேகரூபமாயுள்ப்பிருந்து தினேதினே நவநவமாகச் சுடர்விட்டெரிப்பது.

முத்தலகூணம்.— சருவாத்மாக்களுக்கும் அந்தரியாமியாய் சமஸ்தபிரபஞ்சத்துக்குங் கர்த்தாவாயுமிருந்து சருவஸ்திதிலயோற்பவாதி கிருத்தியங்களைநடாத்தியும் பிரத்தேகரூப அவைற்றிபந்தப்படாமல் விலட்சணவிக்கிரகயுக்தகவிளங்குவது.

சத்தியலகூணம்.—சற்கிருத்திய சந்நியாச சாஸ்திரபட னமென்கின்றசங்கல்ப்பத்திரயநிஷ்டை அதிதீவிரவைராக்கிய ரூப

சமாதியென்கின்றவிகல்ப்பத்திரையநிஷ்டை நிரானந்தநிஜானந்த மோனசுபாவமென்கின்றநிருவிகல்ப்பத்திரயநிஷ்டை இவ்வொன் பதுவிதமான நிஷ்டையையுதாப்பிரகாரஞ்சாதித்துக் கலக்கமறத் தெளிந்திருக்கின்ற பரமசாதுக்களினிடத்து எப்போதுமாறுப டாமல் ஒருதன்மையவாகவிருக்கின்ற பரமார்த்தசொரூபம்:

ஆனந்தலக்ஷணம்.— ஸ்ரீவாசுதேவினிடமாக சருவப்பிராணி களும் சருவப்பிராணிகளினிடமாக ஸ்ரீவாசுதேவும் பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாகப்பிரிவற்றிருக்கின்ற சுகசொரூபத்தைக் கோரமூடவர்ச்சிதரான சாந்தமூர்த்திகள் சம்பந்தானுரூபமாய் ஆகரயித்து சருவமும்சுகாகாரசுகோததியுருவாய்ரமிக்கப்படுவது.

அத்துவிதலக்ஷணம்.—சிட்டாசாரவிதிப்படி ஸ்ரீசற்குருவை யடைந்து அவனதுகடாக்ஷத்தால் சிரவணமனன தியான சமாதி சாக்ஷாத்காரமென்னும் நிஷ்டாபஞ்சகத்தைச்சாதித்து அதலை டைகின்ற தொய்தநிஷ்டைப்பிரம்ம.அவற்றுள்.-சச்சிதானந்தபூர ணமென்னும் வஸ்துசொரூபத்தைச் சற்குருமுகோகாக்கேட்பது: சிரவணம். — சற்குருவாக்கியத்தைச் சருதியுக்தியிலாராய்சி செய்வது: மனனம்.— சிந்தனவஸ்துவைக்கலக்கமறத்தெளிவது: தியானம்.—வஸ்துசொரூபமாயொருமித்திருப்பது: சமாதி.—சக ஜானந்தநிஷ்டையுய்த்தடையற்றுவிளங்குவது: சாக்ஷாத்காரம்.

பரப்பிர்மலக்ஷணம்.— தொய்தகளுக்குப்பேதமாய்,அத்து விதகளுக்கபேதமாய் விசிஷ்டாத்துவிதகளுக்குப்பேதாபேதமாய் சைவருக்குச் சிவமாய் வைஷ்ணவருக்கு விஷ்ணுவாய் அனைக் கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய் அவரவரபிமதபூர்வகமாயிடங் கொடுத்தும் அவையாவுக்குமெட்டாத அகோசரசுயம்புவாயெல் லையற்றிருப்பது.

அகம்லக்ஷணம்.—சருவப்பிராணிகளென்னும் விவிதமானஜீவ அகம்அகமென்னும் எகரூத்திரத்திற்கோர்வையிட்டு சருவாண்ட பந்திகளையும் ஊடுருவிநிற்கும் சூத்திராத்மாவாகிய ஸ்ரீபரமாத்ம தேவைப் பரமயோகினான மகத்துக்கள் தங்களுக்குள்ளேதெரி சித்து அவ்வனுபவதீர்க்கத்தாற் சருவமும் பரமாத்மதேவாகத் தெரிசிக்கப்படுவது.

அஸ்மிலக்ஷணம்.—நித்தோஸ்மி சுத்தோஸ்மி புத்தோஸ்மி முத்தோஸ்மி சத்தியோஸ்மி ஆனந்தோஸ்மி அத்துவிதோஸ்மி பரப்பிரமோஸ்மி அகம் அஸ்மியென்னப் பலவாறுகச்சாதித்து ஸ்ரீபகவான் பாண்டவமத்தியனுன அர்ச்சுனனுமுன்னிட்டு த்வம் அஸ்மியென்ன நிரூபித்து அவன் மமதகங்காரத்தைப்போக்கி மேனனுத்தினாயையனுக்கிரகம்பண்ணுவது.

சௌலப்பியலக்ஷணம்.

வாத்சல்ய ஸ்வாமித்துவ சௌசீல்ய சௌலப்பிய அதேபக்ஷித பிரபுத்துவ மென்கின்ற தெய்வீகலக்ஷணமும் புண்ணியத்தோற் றம் இயற்கைசற்குணம் மிருதுசரித்திரம் லோகாசரணம் ஆசிரத ரட்சகம் புருஷோத்தமமென்கின்ற மனுஷீகலக்ஷணமும் ஒருமித்து தெய்வீகமனுஷீகரூபமாய்ச்சந்நிதிபண்ணிக்கொண்டு சதா ஆசிரதவரவுபார்த்திருக்கின்ற வாசுதேவகுருப்பிரம்ம.

தெய்வீகலக்ஷணம்.

வாத்சல்யம்.—தோஷகுணங்களைப்பாராமல்ஆசிரயரட்சணம் பண்ணப்படுவது. சுவாமித்துவம்.— ஆசிரதகாரியங்களை ஏறிட்டுக்கொண்டு தன்னதென்னச்செய்யத்துணிவது. சௌசீல்யம்.— சுவாமித்துவத்தைக்கண்டகலாமற்பணிபாளராகின்று ஆசிரதவர்க்கங்களினது அக்ஞான சுதந்தர ஆசைஅபிமானுதிபாவச்சேற்றை ச் சுத்திகரித்து சுக்ஞான பரிசுத்த சுகிர்த மோக்ஷ ஐக்கிய சுசீலத்தோடகலாதிருப்பது. சௌலப்பியம்.—கண்டுபற்றுதற்கேதுவாக ஆசிரதவனையிற்கட்டுப்பட்டு அவரவராளவைக்களையாகத்தன்னினத்தளர்த்திக்கொடுப்பது. அதேபக்ஷிதம்.— பலப்பிரகாரூபமாகப் பரமசுகிர்தத்தைவெளிப்படுத்தி அவரவரிஷ்டபூர்த்தியைச்செய்யப்படுவது. பிரபுத்துவம்.—ஞான சக்தி பல ஐஸ்வரிய வீரியதேஜ ஜலாதி நித்தியசம்பத்துக்கள் நினக்கேயுரியதென்னத்தெரிவித்து அதனைச் சமயோசிதமாகவும் அதிகாராநுரூபமாகவும் பரிவம் பார்த்துக்கொடுக்கப்படுவது.

மனுஷீகலக்ஷணம்.

புண்ணியத்தோற்றம்.—ஞானகர்மோபாசக நிஷ்டமான சந்ததிபிலவதரிக்கப்படுவது. இயற்கைகுற்குணம்.— கருவிலேதிரு

வுண்டையராய் பரிசுத்தம் நீதி விவேகம் இரக்கம் மாரூணம அன்பு சத்தியமுதலிய நற்குணங்களாற்பிரகாசிக்கப்படுவது. மிருதுசரித்திரம்.— தவம் மகம் தீர்த்தம் சேவை அர்ச்சனை தானவிரதாதி சற்கிருத்தியங்களை யாவரும்வெறுவாமற்பின்றொடரும்படி பொதுபயோசனமாய சுவபரசுகமாகநடத்தப்படுவது. லோகாசரணம்.— கிருதகிருத்தியரைகவிருந்தும் ஆசிரதவனையிற்கட்டுப்பட்டு படனதி தர்மாதி சரிதாதிமுதலிய உபகாரஸ்மிருதியைநடத்தப்படுவது.

படனுதி.—களாபடனம் விகாதாகாரம் தத்துவவாராச்சியம் நிர்க்கதண்டனம் சந்தேகநிவாரணம் அன்னியகுணசமனம் பரதிரிதானயோகம் பரார்த்தநெய்வப்பிரார்த்திதமென்ன அஷ்டபேதமாகவிருப்பது. அவற்றுள்.-ஆசிரயிப்பவர்களுக்குச் சத்சாஸ்திரங்களைப்போதித்துணைப்பது: களாபடனம்.— புண்ணியகுரு வாய்மூர்த்தீகரித்திருப்பது: விகாதாகாரம்.— பரப்பிர்மதத்துவத்தைத்தெளியச்செய்வது: தத்துவவாராச்சியம்.— ஆசிரயிப்பவனை நரகவழியிற்செல்லாதுசிக்ஷிக்கப்படுவது: நிர்க்கதண்டனம்.-ஆசிரயிப்பவர்களுக்குச் சருவசந்தேகங்களையும் நிவர்த்திக்கப்படுவது: சந்தேகநிவாரணம்.— ஆசிரதரகேக அபராதங்களைச்செய்தாலும் அதைப்பொருத்துக்கொள்வது: அன்னியகுணசமனம்.— தான் ஒருகுற்றங்களையும் ஆசிரயிப்பவர்க்கு முக்காரணத்தாலுஞ்செய்வாதிருப்பது: பரதிரிதானயோகம்.— ஆசிரயிப்பவர்கள் கிருதார்த்தராகும்பொருட்டு சதா வாசுதேவினிடத்தில்ப் பிரார்த்திக்கப்படுவது: பரார்த்தநெய்வப்பிரார்த்திதம்.

தர்மாதி. — அறம் ஐயப்படாமை அவாவொன்றின்மை அறிவுவுவர்ப்பின்மை மூடமறுத்தல் அழிந்தோதாநிலைநிறுத்தல் அறுசமயத்தவர்க்கன்புரல் அறத்தைதவிளக்கலென்னும் அஷ்டபேதமாகவிருப்பது. அவற்றுள்.—வாறுதிவிதியிற்கட்டுப்பட்டிருப்பது:அறம்.-அதிஷ்டானவஸ்துவில் நிச்சந்தேகனைகவிருப்பது: ஐயப்படாமை. — சமஸ்தகாரியங்களிலும் நிராசாபரனையிருப்பது: அவாவொன்றின்மை.—துவச்சியில்லாதஞானதீரனையிருப்பது: அறிவுவுவர்ப்பின்மை.— அறியாமையைச்சேதிக்கப்படுவது: மூடமறுத்தல். -க்ஷீரணித்தவர்களை க்ஷீரணைத்தாரணம் பண்ணுவது:அழிந்தோதாநிலைநிறுத்தல். — சற்றேனும்வைசம்மியமில்லா

மல் சட்சமயத்தவர்களும் சிநேகமாம்படி பொருத்தமுடையனாயிரு
ப்பது: அநுசமயத்தவர்க்கன்புரல். — சமஸ்தமானதர்மங்களையும்
பிரகாசப்படித்துவது: அறத்தைதவினைக்கல்.

சரிதாதி.—மெத்தனச்சரித்தல் சித்தத்தாறுகல் தெய்வமொ
ருப்படல் தீர்க்காலோசனை இச்சையடக்கம் பொதுப்படநெறி
னச் சட்பேதமாகவிருப்பது. அவற்றுள். — உலகருடையபயத்தை
த்துமிருதுவாகநடக்கப்படுவது: மெத்தனச்சரித்தல்.-மனதில் எரு
வவருத்தமும்நீங்கி விஸ்ராந்தியுடையனாயிருப்பது: சித்தத்தாறு
தல்.—வாசுதேவபரப்பிரம்மம் ஒருவனே நமக்குரட்சகனென்னைத்து
ணிந்திருப்பது: தெய்வவொருப்படல்.— ஒரு காரியத்தில் பிரதி
சித்தபின்பு மாறுபடாமல் பிரவேசிப்பதற்குமுன்னையும் பின்னும்
பரியாலோசனபண்ணி அக்காரியங்களிற் பிரவேசிப்பது: தீர்க்
காலோசனை.— மனச்சட்சாராதிகளைப் பாலைபோலிருக்கையும்
சிக்ஷிக்கப்படுவது: இச்சையடக்கம். — தன்னிடத்திலன்னியன்பு
அபிமானத்தைப்போல சருவப்பிராணிகளிடத்தும் அபிமானமு
டையனாயிருப்பது: பொதுப்பசுகம்.

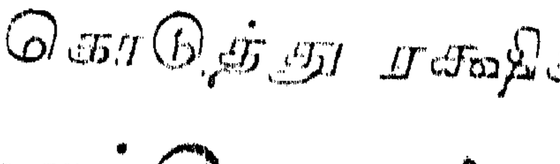
ஆசாரதரக்ஷகம்.—ஒருவனே கடவுளென்றும் அவனொரு
னேயுற்பத்திப்பதே வேதமென்றும் அவனொருவனையே
விதிபூர்வகமாக மாமேகநிஷ்டையாற் சாதித்துக்காட்டினவரே
சற்குருவென்றும் அவனடியிற் சரணமாகவடைந்திருப்பவரெ
ந்தியவாசிகளென்றும் அவர்களதுபாதமோலையே அலங்கார
சிரோபூஷணமென்றும் அவர்களதுகையிலிருக்கிறதே திருவோ
ப்பிராப்தியென்றும் யாவருடனெளிதிலுணர்ந்து வெளியிற்றிரி
தமதுநிச்சிதசுவாநுபவத்தை வெளிப்படையாகக்காட்டாமலிரு
புருஷோத்தமம்.— வாசுதேவரத்னையும் சம்பாதித்துக்
கொண்டு எகமேவ சுபாவவொருபத்தை நிருவாணஸ்திதியாய்
சாதித்துக்காட்டுவது.

சம்பந்தம்.

பர்த்துருபாரியா பிதாபுத்திர ராஜபிரஜாதிக சொதரீசௌ
னாதுருக்நேய சொத்சுவாமித்துவ சரீரசரீர ஆபரணாதேய
போக்துருபோக்கியமும்போலச் சருவாத்மாக்களிடத்து நீயா

தேவும் ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்துச் சாருவாத்மாக்களும் எப்போதும் பிரிவில்லாது பரஸ்பரம் அன்னியோன்னியமாகவிருக்கின்ற சகசொரூபத்தைச் சம்பந்தாலுருபமாகத்தெரித்து ஸ்ரீசற்குருபூர்த்தமாயடைந்தருளி வேதாகமப்பொருளினிர்த்து சருவார்த்தசாரமான சமஸ்திசொரூபத்தை அவர்களுக்கு நிரோதலுவாகக்கொடுத்து ரகஸ்யிக்கப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர திருவடிணையருருப்பிர்மசேண நம:

உ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

திருவருள்வாக்கியம்.

அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்தபரிவம் ஆதிபரருஜ்ஜீவிதற்பொருட்டு ஸ்ரீசற்குருமூர்த்தமாயிடைந்தருளி வேதாகமப்பொருளினிர்த்து சருவார்த்தசாரமான சமஸ்திசொரூபத்தை அவர்களுக்கு நிரோதலுவாகக்கொடுத்து ரகஸ்யிக்கப்படுவது.

வேதப்பொருள்.

சுசாதிக விசாதிக சுகதேபகமற்று சமஸ்தவைதங்களுக்கும் மூடிவாய்விளங்கும் எகமேவாத்துவிதப்பிர்மத்தைக் காருண்யசுகமார்க அதத்துவாவிருத்தி கடஸ்த சொரூபமென்னும் லக்ஷணத்திரய தவாதச அங்கங்களால் நிரூபிக்கப்படுவது. சருதி.—எகமேவாத்விதியமென்னும் வாக்கியத்திற்கு எகவாக்கிய அத்துவித்தியமென்னும் பதத்திரயத்தையும் ஐக்கிய அனுகாரணை சொரூபத்தையும் அர்த்தத்திரயத்தையும் விளக்கி சமஸ்தவேதப்பொருளாகிய எகமேவாத்விதப்பிர்மத்தை நிரூபிக்கப்படுவது. அதத்துவாவிருத்திலக்ஷணை.— சொரூபியாகிய வாக்கியங்களின் விபரீதபாகத்தை விடுத்தல் ஆனந்தம் நித்தியம் பூரணமென்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களாற்சருவழும்பிர்மசொரூபமென்றெரிவிப்பது

சத்து.—வியாவகாரிகசத்து பிராதிபாதிகசத்து பார்மார்த்திகசத் தெனத்திரிவிதம். அவற்றுள்.— சுழுத்திமூர்ச்சையிற்றோன்றுது னெழுந்தபோதுமுன்போலத்தோன்றுவது: வியாவகாரிகசத்து.— சோப்பனகாலத்துதித்து விழித்தகாலத்து நசிக்கப்படுவது: பிராதிபாதிகசத்து.— சமஸ்தகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாய்த் தோன்றுதடங்காதிருக்கிற பிர்மசத்தே: பாரமார்த்திகசத்து.

சித்து.—ஒருசித்தே சிவ ஈஸ்வர கூடஸ்த பிர்மமெனச் சதுர் விதம். அவற்றுள்.—வியஷ்டியபிமானியே: சிவசித்து.—சமஷ்டி யபிமானியே: ஈஸ்வரசித்து.— அதிஷ்டானபரமேஸ்வரனே: கூட ஸ்தசித்து.—பரிபூரணவியாபகசைதன்யமே: பிர்மசித்து.

ஆனந்தம்.—லீலாசுகம் நித்தியசுகம் பூரணசுகமெனத் திரி விதமேபதமாயிருப்பது. லீலாசுகம்.— நாடகசபையைப்போல தன தாரபுவிபுத்திராதி கருமசங்கேதங்களாகச்சேர்ந்துசதாபிரதிபந்த கத்தோடுங்கூடிய அல்ப்பசுகத்தையனுபவித்துத்தத்தங்கருமானு ரூபமாகப் பிரிந்தோடப்படுவது. நித்தியசுகம்.—சர்வாத்மப்பிரபு வான ஸ்ரீபரமசற்குருவினது திருவடிசம்பந்தம்பெற்று எப்போ தும்மாறுபடாத சத்தியசுகிகளாக மேல்வீடுபெற்று சம்பந்தானு ரூபமாக நித்தியவாழ்வையடையப்படுவது. பூரணசுகம்.—சிந்தைபி லெழுந்துததும்பி ஜெகசீவபரத்தைநிறைத்து அந்தமில்லாமற் றோங்கி இவ்வானந்தம் வந்தமகிழ்ச்சியை ஒருவரோடும் சொல்வ தற்குக்கிட்டாமல் தன்யோஸ்மிதன்யோஸ்மியென்னும் வாக்கிய கோஷ்ட ஆனந்தாவேஷ நிர்த்தனராய்ப் அகாரணமாக இப்படிச் செய்தருளிய சருவேஸ்வரனது கிருபாமகிமையை பிராரம்பாதி சமாப்தபரியந்தம் நினைத்து நினைத்து சதாஸ்தெளத்தியம்பண் ணிக்கொண்டிருப்பது.

நித்தியம்.—பிராக பிரத்தெதாம்ச அன்னியொன்னிய அத்தி யந்தமென்னும் நான்கபாவமுமற்றுப் பூருவமாய்ப் பௌஷ்தியாய் பரஸ்பரமாய்ச் சதோதிதமாயிருப்பது.

பூரணம்.-தேசகாலவஸ்துவாதிகளாற் பரிச்சேதிக்கப்படாமல் சருவவியாபியாய் எல்லையற்றிருப்பது.

அங்கம்.

ஸ்ரீமுக வியாக்யான அந்நவய அனுபந்த வித்தைத்துவ அதிகாரமோக்ஷ உபாய தேசிக உபதேசப் பிரமாண சம்மதமென்னுந்துவாதசம்.

ஸ்ரீமுகம்.—நூல்முகத்திற்சொல்லும் ஆசீர்வாத நமஸ்காரவஸ்துநிர்த்தேசமென்னும் மங்களாசரணத்தைத்தெளிந்து நிர்த்தேசப்பொருளைக்கோசரித்து வாழ்த்துவணக்குரூபமாய்த் துதிசெய்யப்படுவது.

வியாக்யானம்.— பத பதார்த்த வாக்கியயோசனபரீக்ஷாபரிகாரமென்றைந்துபேதமாகநிரூபிப்பது. அவற்றுள்.- அர்த்தவிரோதம் வராமல் முன்னும்பின்னும் ஆலோசித்துப் பாசுரமொழியைப்பகுத்துக்காட்டுவது: பதம்.— பகுத்தபதங்களை அந்நுவயக்கிரமமாய்ச்சேர்த்து அந்தப்பதத்தினுக்குரியபொருளைப்பிரகாசப்படுத்துவது: பதார்த்தம்.-வாக்கியத்தைப் பதங்களாகப்பிரித்தும் பதங்களை வாக்கியங்களாகச்சேர்த்தும் இந்தவாக்கியத்துக்கிதுபொருளென்று தீர்க்கமாகப்பரியாலோசனபண்ணுவது: வாக்கியயோஜனை.-வாக்கியசமூகங்களை ஆசிரயிப்பவர்க்குப்போதமாம்படி சங்கியாரூபமாகத்தொகுத்து விளுவுதல்செய்வது: பரீக்ஷை.—வினவியசங்கைக்கு உத்தரரூபமாய்ச் சமாதானஞ்சொல்லித்துவார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவது: பரிகாரம்.

அந்நுவயம்.—கர்த்தகருமக்கிரியைகளைத்தொகுத்து விசேஷியனசத்தனுக்கு விசேஷணரூபமாய்ச்சம்பந்தப்படுத்துவது.

அநுபந்தம்.—விஷய சம்பந்த பிரயோஜன அதிகாரமென்னுநான்குபிரகாரமாக நிரூபிப்பது. அவற்றுள். சிவேஸ்வரஜக்கியமேம: விஷயம்.— அவ்வைக்கியப்பிர்மத்தை சாஸ்திரபூர்வகமாகபரஸ்பரம் ஏகீகப்படுத்துவது: சுமபந்தம்.—துக்கநிவர்த்தி தடையற்றவானந்தமேம: பிரயோஜனம்.—விவேக விராக சம்பத்து முமுக்ஷுத்துவமென்னுஞ் சாதனசதுஷ்டயமுடையவன்: அதிகாரி.—நித்தியவஸ்து அநித்தியவஸ்துவைப்பகுத்தறிவது: விவேகம்.-இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள அர்த்தபலபோகங்களினிடத்திலிச்சையற்றிருப்பது: விராகம்.—சம தம திதீக்ஷை உபரதி சிரத்தை

சமாதானம்: சம்பத்து. அவற்றுள். — அகக்கரண நிகிரகஷேப: சமம்.—புறக்கரண நிகிரகஷேப: தமம்.—சகதுர்க்க சகனஷேம: திதீ க்ஷை. — சருவகருமப்பரித்தியாகஷேம: உபரதி. — சற்குரு சாஸ்திரப் பிரதிஷேய: சிரத்தை.— சற்குருவாக்கியப்படி அமைந்துநிற் படிஷே: சமாதானம்.—தாபத்திரயாக்கினிக்கிச் சகிக்கமாட்டாமல் ஈஷணைத்திரயங்களை ஊடுருவிக்கொண்டு மோகூஷப்பிரதிபுடைபட: வனை சற்குருசேவைபண்ணுவது: முமுகூஷுத்துவம்.

விதிவத்துவம்.—ஆத்தம் அங்கம் தானம் சத்பாவமென்னச் சதுர்விதம். அவற்றுள்:— சகலகுணசம்பூரணனான சற்குருவுக்கு அனுகூலக்கிரிகைபடச் செய்வது: ஆத்தம். — சற்குருவிலுள்ளபடிக்கும் எவல்பணிவிடைகளைச் செய்தற்கெக்ஷீக்ஷைபாயிருப்பது:அங்கம்.-தனுகரணபுவனபோகங்களை சற்குருவுக்குரியதாகப் பாதுகாப்பது: தானம்.— சற்குருவைப் பிரத்தியகூஷ பரமேஸ்வரனாக நம்புவது: சத்பாவம்.

அதிகாரம்.—கருமகாண்டி பக்திகாண்டி ஞானகாண்டி யெனத் திரிவிதம். அவற்றுள்.—அகமமதுருவாய்வர்ணச்சிரமதருமங்களை வழுவாமல் நடத்துபவன்:கருமகாண்டி.—பரித்தியாக பலத்தியாக அற்பண அவதானதி ரூபத்தால் சகலகருமங்களையும் ஈஸ்வரப்பிரீதி பண்ணுபவன்: பக்திகாண்டி.—அகங்காரபந்திகள் வர்ச்சித்து, கிருத்தியாகிருத்திய சாகூஷியாய்விளங்குபவன்: ஞானகாண்டி.

மோகூஷம்.—கருமி முமுகூஷு அப்பியாசி அநுபவி ஆருடனென்ன ஐவகை. அவற்றுள்.-வர்ணச்சிரமவிதிப்படிநடந்து நாலாஜன்மத்தில் மோகூஷமடைபவன்: கருமி.-சத்தியலோகத்தை நித்திய பாவனைபண்ணிப் புறக்கருமநிஷ்டனைப் மூன்றுஜன்மத்தில் மோகூஷமடைபவன்: முமுகூஷு.- பரமாத்மவிவேகத்தாற் கற்பனாரூப அநுர்தோஷத்தைதக்கண்டு இரண்டுஜன்மத்தில் மோகூஷமடைபவன்: அப்பியாசி. — விவேகபூரணரைப்பந்த மோகூஷவியவகாரங்களைமறந்து ஏகஜன்மத்தில் மோகூஷமடைபவன்: அநுபவி.— விவிதநிருஷ்டி விசாரநிருஷ்டியிற்றேற்றம் பேதமுழுமையும் வர்ச்சித்து சகஜானந்தநிஷ்டனைப் ஆவாங்மனோ கோசரமாய் விளங்குபவன்: ஆருடன்.

உபாயம்.—விவேகம் விரக்தி தெய்வகதியெனத்திரிவிதம். அவற்றுள்.—சற்குருவையடைந்து ஆத்மவநாத்மாவைப்பகுத்துப் பிரபஞ்சமூலம் விசாரிப்பது: விவேகம்.— அநித்தியதோஷத்தைக் கண்டு நித்தியவிசாரம்பண்ணுவது: விரக்தி.— அமானவவாசகத் தினூற்றெளிந்து சுக்ஞானநிஷ்டையைப் விளங்குவது: தெய்வகதி.

தேசிகன்.—சிடேபதத்தாற் போதக வேதக நிஷித காமிய சூசக வாசக காரக விகிதனென்ன அஷ்டவிதம். அவற்றுள்.- சாஸ் திரார்த்தங்களை அநுக்கிரகிப்பவன்: போதககுரு.- தத்துவார்த் தங்களைவெளிப்படுத்துபவன்: வேதககுரு.— வசியம் பேதனம் மோகனம் ஸ்தம்பனம் ஆகருஷணம் உச்சாடனம் வித்துவேஷ ணம் மாரணமென்னும் அஷ்டகர்மவிஷயத்தினல் இம்மையினின்ப மும் மறுமையில்நரகத்தையுங் கொடுப்பவன்: நிஷிதகுரு.- தர்ம போதகத்தினல் இகபரசுகத்தைக்கொடுப்பவன்:காமியகுரு.- சம தமாதிகுணங்களைத் தொகுத்துக்காட்டுபவன்: சூசககுரு.— அநர் தவிஷயத்தைப்போக்கிப் பரமார்த்த விருப்பமுறச்செய்பவன்: வாசககுரு.— சிவேஸ்வரஜக்கியத்தை வெளிப்படுத்துபவன்: காரக குரு. — சத்தியோன்முத்தியைச் சாட்சாத்காரமாக நிரூபித்துக் காட்டுபவன்: விகிதகுரு.

உபதேசம்.—உத்தேசம் இலக்கணம் சோதனையெனத் திரி விதம். அவற்றுள். — தத்துவார்த்தத்தைச் சத்தாமாத்திரமாக அநுக்கிரகிப்பது: உத்தேசம்.- பசுவுக்குப்பிரதானலகூணம் கள கம்பளமென்பதுபோல ஆத்மாவுக்குச்சத்துச்சித்தானந்தநித்திய பூரணமென்னும் முக்கியலகூணத்தை எடுத்துக்காட்டுவது:இலக்க ணம்.- சுவாநுபூதிநிஷ்டையிலற் பரீகூஷித்துக்காட்டுவது:சோதனை

பிரமாணம்.- பிரத்தியகூஷம் அநுமானம் ஆகமம் உபமானம் அருத்தாபத்தி அபாவம் ஐதீகம் சம்பவமென அஷ்டவிதம்.-அவற் றுள்.—சந்தேக விபரீத யதார்த்தமெனப்பிரத்தியட்சந்திரிவிதம் கட்டையைக்கண்டு கள்ளோ தறியோவென்பது: சந்தேகப் பிரத்தியட்சம்.— கட்டையைக்கள்ளனென்றுநிச்சயிப்பது: விப ரீதப்பிரத்தியகூஷம்.- கட்டையைக் கட்டையென்றறிவது: யதார் த்தப்பிரத்தியகூஷம்.— புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டென்பது: அநுமானம்.— அது பிரதிக்ஞை ஹேது திருஷ்டாந்தமென்னத்

திரிவிதம்.- டாருவதம் அழலுடைத்தென்பது: பிரதிக்ஞை.- புகை யுண்மையினை லென்பது: ஹேது.— மடைப்பள்ளிபோலென்பது: திருஷ்டாந்தம். ஆகமம். — வித்தைபோ விதிவை யைரூக்கிய சற் குண சம்பன்னனை ஆப்தவாக்கியத்தை யுறுதியாக கர்படைது. உபமானம்.- அரண்யபுருஷனை பசுப்போலிருக்குமென்ற மனைவியை பதைக்கேட்டு அவ்வரண்யத்திற் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படு வது. அருத்தாபத்தி. — காணருத்தாபத்தி கேள்வியருத்தாபத் தியென இருவகை.—உபவாசியென்று சாதிப்பவனுடைய தேக பீனத்துவத்தைக்கண்டு உணவைபொளித்துண்பானென்பதிபார் ள்கொள்வது: காணருத்தாபத்தி.—தேவதத்தன் திவசத்தில்லை யென்றால் மற்றொருவிடத்திலிருப்பானென்பது பொருள்வரல் வது: கேள்வியருத்தாபத்தி. அபாவம். — பிராகபாவம் பிரத் தொம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம் அத்தியந்தாபாவ மென்னச் சதுர்விதம்.- குயவன்றிருகைதமன்னோப்பாண்டத்தைச் செ முன்னில்லையென்பது: பிராகபாவம்.— முன்னுண்டானதைபோற் பிற் னில்லையென்பது: பிரத்தொம்சாபாவம்.- கடத்திற்படபுபோ படத் திற்கடமுமில்லையென்பது: அன்னியோன்னியாபாவம். — கர்ம விந்தம் ஒருக்காலுமில்லையென்பது: அத்தியந்தாபாவம்.-தெய்வ விருட்சத்தில் யட்சனிருப்பானென்னுமம் லோகவாத்தையம் யட்சவிஷயக்ஞானமே: ஐதிகம்.— சகல்தரங்கினையிற் சதுர் கியாக்ஞானமே: சம்பவம்.

சம்மதம்.— லோகாயுதனுக்குப் பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் ஒன்றும் சைனபுத்தவைசேடியர்களுக் கனுமானத்தோடாமப்பிர சாங்கியருக்கு ஆகமத்தோடு மூன்றும் மீமாயிகருக்கு உபமான தோடு நான்கும் பாட்டப்பிரபாகரருக்கு அருத்தாபத்தியோடைந் தும் வேதாந்திகளுக்கபாவத்தோடாறும் பௌராணிகருக்கைதிக சம்பவத்தோ டெட்டுப்பிரமாணமும் அங்கீகரிக்கப்படுவது.

ஆகமப்பொருள்.

சகலாகமசாரசங்கிரகமான சிவக்ஞானபோதம் சத்தியாதிக்க தீபிகை முதலான சித்தாந்தசாஸ்திரரூபமாய் வெளியிடப்படுவது.

சிவக்ஞானபோதம்.- துவாதசசூத்திரரூபமாயும் சிவக்ஞான போதமென்னும் வாக்கியத்திற்கு சிவம் ஞானம் போதமென்ற

கின்ற பதத்திரயத்தையும். சிவமென்பது: ஏகம்.—அதனைபதாப் பிரகாரந்தெரிந்துகொள்வது: ஞானம்.—மமதகங்காரவர்ச்சிதராய் அதனைத்தெரிந்தபடியே தெளிந்திருப்பது போதமென்கின்ற அர்த்தத்திரயத்தையும்விளக்கி சமஸ்தவேதாகமங்களுக்கும்மாமே பொருளென்றுகம் வாதவூரடிகளுக்கு அனுக்கிரகம்பண்ணுவது.

சத்தியமார்க்கதீபிகை.—ஸ்ரீசம்பந்த தத்துவராயகுருவினல் அனுக்கிரகித்த சட்சூத்திரரூபமாயும் தத்துவரூடம் தத்துவதெரி சனம் தத்துவசுத்தி ஆத்மரூபம்ஆத்மதெரிசனம் ஆத்மசுத்தி சிவ ரூபம் சிவதெரிசனம் சிவயோகம் சிவபோகமென்கின்ற தசலட் சணை நிரூபிதமாயுமிருப்பது. அவற்றுள்.- பிருதிவிதத்துவமுதல் சாததத்துவபரியந்தம் தனித்தனியேகாண்பது: தத்துவரூபம்.— அதனை மலத்திரய சடதத்துவாகாரமாய்க்காண்பது: தத்துவதெரி சனம்.-சற்குருகடாட்சத்தினல் நீக்கப்படுவது: தத்துவசுத்தி. அக் ஞானவிருளைச்சிதைத்துச் சுத்ஞானசொரூபமாய்க் காண்பது: ஆத் மரூபம்.-தற்செயலற்றிருப்பது: ஆத்மதெரிசனம்.-சதபாவதிசை யிற்சிறற்றும்சிவலொரூபத்தைச்சுட்டாதிருப்பது: ஆத்மசுத்தி.- ஒருவனே பஞ்சகிருத்திய பராபரப்பிரமமென அனுபவநிச்சி கமாய்த்தெளிந்திருப்பது:சிவரூபம்.-சுட்டுதலற்று அற்புதாகாரமா ய் விளங்குவது: சிவதெரிசனம்.- கிருத்தியாகிருத்தியங்களைத் திரு வருளாலே நடத்தக்கண்டு சித்தசலனத்தைகமாற்றி சிவானந்தவாரி தியிற்படிந்திருப்பது: சிவயோகம்.-ஆசிரயவிஷயத்திற்படாதுவாபக் குவம்பாராதே ததாகாரமாகவிழுங்குவது: சிவபோகம்.

நிசசொரூபம்.

அகம்பிரபஞ்சாத்மகப்பிரமம் அகம் ஏகமேவாத்விதப்பிர மம் அகம் பாவாபாவாதீதப்பிரமம் அகம் சுவாநுபவாதீதப்பிரம மென்னும் சமஸ்தசுருதிசாரப்பொருளாகிய வாக்கிய சதுஷ்டய ரூபமாய் தமதுயதார்த்தசொரூபத்தைவிளக்கி ஆசிரயிப்பவர்களு க்குத் தன்னைப்பூரியாகக்கொடுக்கப்படுவது.

அகம் பிரபஞ்சாத்மகப்பிரமம்.—விருத்திபட்சத்தையங்கீகரி த்து பரிணமஆரம்ப விவர்த்தமென்னும் பட்சத்திரயத்தைவிலை க்கி சமுத்திரதரங்கநியாயத்தால் நமதிடத்தில் ஜகத்துருவாய்த் தோற்றி விரிந்திருக்கின்ற வர்ணதிரோதமுழுதும் பிரமம் அனை

யாவும் நமதுசொரூபமென்றுணர்த்துவது. அகம் ஏகமேவாத்
விதப்பிர்மம்.—பேதத்திரய பிராந்திஜன்னிய அபாவசதுஷ்டய
மிருத்திகாபேதமெனப் போதகரூபத்தாற்சாதிக்கும் பிரபஞ்ச
பரிச்சேதத்தைத் தியச்சித்து ஏகமேவாத்விதப்பிர்மமே நாமென்
றுணர்த்துவது. அகம் பாவாபாவாதீதப்பிர்மம்.— அதிஷ்டான
ஆரோபத்தைத் தியச்சித்து சர்வமும் சிவாகாரமாய்விளங்கிய
தொந்துவரகித தொய்தநிஷேதப்பிர்மமே நாமென்றுணர்த்துவது
அகம் சுவாநுபவாதீதப்பிர்மம்.— சின்மய சிவமய நிரிகுய சூனிய
கல்ப்பவிகல்ப்ப நித்த வநித்தமெனப் பிர்மாப்பியாசிகளாற்சா
திக்கும் நிஷ்டாசாதனங்களைத்தியச்சித்து அதனது சாத்தியப்
பொருளாகிய சுவாநுபவவதீதப்பிர்மமே நாமென்றுணர்த்துவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணைய குருப்பிர்மணேநமः

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமः

பகவத்வாக்கியம்.

ஸ்ரீபகவான் கரும பக்தி ஞானத்துவாரா தத்துவரூபத்தைப்
பூரணவகீதையிலுல்த்துலக்கி உத்தரகீதையிலுல்ப் பரிபூர்த்திபண்
ண அதனைச்சாதித்தடைதற்கசக்தனுக சரணுகதிபண்ணிய அர்ச்
சுனனுக்கு மூலகற்பார்த்ததத்தைப் பிரத்தியகூடமாக்கி நித்தியகை
ங்கிரியத்தை நியமித்தருளினென்றுணர்த்திய ராஜராஜேஸ்வர
னை பர்த்தாவை ராஜநாயகிமுதலிய தேவிமாரும் மற்றய புத்திர
தாச பரிசன பரிவாராதிகளும் இவனே அந்த கிருஷ்ணபரமாத்மா
வென்னத்தெளிந்து அவனடிக்கமலங்களுக்கு நமோநமः வென்று
சேவித்து நவநவமாகஆராதிக்க அவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவான் மூலகற்
பதனத்தைக்கொடுத்து நித்தியகைங்கிரியத்தை நியமிக்கப்படுவது

பூர்வகீதை.

சம்பூரணநிச்சிதமான மூலகர்ப்பார்த்தத்தை நெஞ்சில்வைத் துக்கொண்டு கீதாமூலத்திற்கிசைய அத்துவித தொய்த விசிஷ்ட மென்னும் பகூத்திரயவியாக்யானதாற்பரியத்தை ஓருபிரகாரஞ் சொல்லத்தொடங்கி இவ்விடத்தில் சீவாத்ம பரமாத்மாவுக்கு அபேதத்தைச்சாதிக்கும் அத்துவிததாற்பரியத்தை முதலிடை கடையென்ன மூவாறுபேதமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

முதலாறு.

ஆரம்பம் சாங்கியம் தேவபூசை சம்பிரதாயம் சந்தியாசம் அப்பியாசமென்னக் கருமத்தைச் சட்பிரகாரமாக நிரூபிப்பது.

ஆரம்பம்.— குருபூமியிற் சருவசேனமத்தியையிற் கிருஷ்ண சாரத்திய ரதாரோகண யுத்தசன்னக தனுர்த்தண்டதாரியாய் நின்ற அர்ச்சுனன் பிதா பிராதா குரு மாமன்முதலிய சர்வஜனப் பிரீதியிலல் அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்தற்கஞ்சி சித்தப்பிராந்த னாய் இதுசெய்காரியம் இதுதவிர்காரியமென்பதுதெரியாமல் மதி மயங்கிக் கலக்கமுற்று மிருதசிவியாய்ப் பதைப்பற்றுக்கிடந்தவ னைத்தேற்றிக் கிருஷ்ணமிர்தவாசகசஞ்சீவியென்னும் கீதாபோத மகத்துவத்தாலுஜ்ஜீவிக்கத்தொடங்குவது.

சாங்கியம்.—நியம நிரூபித சரண ரக்ஷக தர்ம கர்ம ஞான நிச்சித சாந்தி ஆசிரயமென்னத் தசலட்சணங்களால் அர்ச்சுன னுக்கு நித்தியசீவனைக்கொடுத்து சித்தப்பிராந்தியை விசர்ச் சனம்பண்ணி அநித்தியசரீரதர்மத்தை அதன்யதாப்பிரகாரம் உணர்த்தப்படுவது.

நியமம்.— தீர்க்காலோசனபண்ணி ஒருகாரியத்திற் பிரவே சிக்கவேணும் சௌரியமில்லாப் பேடியைப்போலும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சிபண்ணு மூடனைப்போலும் பிரவேசித்தபிறகு ஆலோ சிப்பது உன்போலொத்த புத்திமான்களுக்குத் தகுதியல்லவென் பது.

நிரூபிதம்.— சுவர்க்கபோகவபேட்சிதராய் இதோ வீரா வேஷத்தோடெதிர்நிற்கும் விஷ்மதுரோணாதிகளின் அபிமதத் தைத்தெரிந்து நீயும் ஜெயாபஜெயங்களைக்குறிக்காமல் யாவராலு

லும் சமர்முகத்திலெதிரிட்டபோரோடு யுத்தஞ்செய்வதே உனக்குத்தகுதியென்றுணர்த்துவது.

சரணம்.— இதராந்தரவர்ச்சிதனுய் ஸ்ரீவாசுதேவசற்குரு ஒருவனையே ரக்ஷகனாகவடைந்து இப்போ செய்காரியத்தைத் தெரிவித்து எப்போதும் நிர்ச்சலசித்தனம்படி அடியேனைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று விக்ஞாபனம்பண்ணுவது.

ரக்ஷகம்.— பூத கரண குண கர்மரூபமான பதினான்குவிஷயங்களுக்குப் பிரத்தேகனுய் நித்தியனாகவிருக்கின்ற தனது நிசசொரூபத்தைத்தெரிவித்து சருவத்திரபாபங்களுக்கும் விலட்சணப்படுத்துவது.

தர்மம்.—சூத்திரனுக்குக்கைங்கரியம் வைசியனுக்குவாணிச்சியம் பிராமணனுக்குப்பூசுரகிருத்தியமும்போல சுதந்திரியமனை உனக்கு சமர்முகத்தில் யுத்தம்பண்ணுவதே வேதவிதியென்பது.

கர்மம்.-பலப்பிரயோஜனத்தை இச்சியாமல் தர்மரூபத்தை யறிந்து எந்தக்கருமத்தைச்சாதித்தால் இருவினைத்தொருதியர்வர்ச்சிக்குமோ அந்தக்கருமத்தைத்தெரிந்து அதனையேயாசரித்து அதன்பிரயோஜனமான நித்தியவாழ்வையடையப்படுவது.

ஞானம்.— சர்வஸ்திதிலயோற்பவ காரணபூதையாய் தெச சீவபரமுழுதும் ஒருபிரதேசத்திலடக்கிக்கொண்டு அனாத்மதே கோசரமாயிருக்கின்ற பரப்பிர்ம பரிபூரண வியாபகனைதன்யத் தைத்தெளிந்து நிர்ச்சந்தேகராகவிருக்கின்ற மகத்துக்களுக்குப் பவபந்தரோகத்தை நிவர்த்திபண்ணுவது.

நிச்சயம்.—கர்மமே பிர்மமென்பது பூருவமீமாம்சகரானோ பிர்மமென்பது உத்தரமீமாம்சகரிலோராகம் வாதாபம் சர்வமும் பிர்மமயமெனச் சாதித்தனடவதே நமதுதுணிவையர்பது.

சாந்தி.— மமதகங்கார பரிச்சேத பாவமுழுதும் வர்ச்சித்து எப்போதும் நமதிடத்து நாட்டம் வைத்திருக்கின்ற பரமசாதுக்களினிதயப்பிரதேசத்தில் மூளைத்து அன்பு அறிவு ஆராய்ச்சி தேற்றமுதலிய சத்தியசற்குணங்களாய்க்கிளைத்து சதாஆனந்த போகத்தையபிவிர்த்திபண்ணுவது.

ஆசிரயம்.— சரீரமிருக்கும்போதே திரித்துவ திரியேகப் பொருளாகிய நமது நிசசொரூபத்தை யதார்ப்பிரகாரம் தெரிந் தடைபவர்கள் எவ்வளவும் ஆட்சேபணையில்லாமல் சரீரத்துத் திலும் என்னையே அடைவார்களெனநிரூபிப்பது.

தேவதூசை.—சரீரத்துக்குப்பரம் இந்திரியம் இந்திரியத்துக் குப்பரம் மனம் மனதுக்குப்பரம் புத்தி புத்திக்குப்பரமாகிய புரா தனதேவைத்தெரிந்து பாவவிலட்சணரூப ஞானகருமமிரண்டை யும் விவேகித்து தூருவநியமம் சிருஷ்டிகவிதி சருதிசம்மதம் ஜன காதிநிச்சயம் நமதனுபவப்படி நீயும் உன்னிநிவுத்தானதர்மத்தைத் சாதிக்கில் அதுவே சர்வப்பிரயோஜனத்தைத்தருகின்றதேதவா ராதனமெனநிரூபிப்பது.

தூருவநியமம்.— யாவராயினும் எப்போதும் எக்காலத்தும் தொந்துவரூபமான கருமத்தைச்செய்யாதாரில்லை ஆசாப்பிரவர்த் தனையிருந்து செய்யுங்கருமத்தைச் செய்யாமல் விசர்ச்சிக்கில் ஞானகருமமிரண்டுங்கெட்டுப் பதிதரைப் எடுத்தரிஜன்மத்தை நஷ் டப்படுத்துகிறன் ஆனதால் சருவசிருஷ்டாவாகிய நாம் ஞான கருமமிரண்டும் சமமாய் அராதியாகவே விதித்திருக்கிறமென் பது.

சிருஷ்டிகவிதி.—மனுஷியாள் தேவர்களுக்கு யாகாதிகர்மத் தால்த் திருப்திபண்ணவும் தேவர்கள் மனுஷியாதிகளை மழையாதி ரூபத்தாற் காப்பாற்றவும் இருதிரத்தரும் உஜ்ஜீவிப்பதற்குக் காரணபூதையாகிய தன்னை மதகுகர்காரவர்ச்திகராய் ஆசரிக்க வும் சிருஷ்டிகளை முன்னிட்டுத் திரிலோகசிருஷ்டாவாகிய ஆதிப ரவன்னையும் விதித்திருக்கிறது.

சுருதிசம்மதம்.—உயிருணவாலும் உணவுமழையாலும் மழை தேவமகிழ்ச்சியாலும் தேவமகிழ்ச்சியாகர்மத்தாலும் யாகாதி கர்மத்தை வேதம்விதிப்பதாலும் வேதத்தைபறிவது ஞானத் தாலும் எந்தவேதம் ஞானத்தைச்சாதிக்கிறதோ அந்தவேதமே கர்மத்தைச்சாதிப்பதலாலும் ஞானகருமமிரண்டும் சமமாகவணுஷ் டிப்பதே வேதவிதிமதமென்பது.

ஜனகாதிநிச்சயம்.— தூருவம் ஜனகர்முதலிய மகத்துக்கள் ஞானபூரணராயிருந்தும் கர்மத்தையணுசரித்து நடந்து ஞானப்

பிரயோஜனமான மோக்ஷமும் கருமப்பிரயோஜனமான் நித்தியவாழ்வும் பெற்றார்கள் அதுபோல் அடியேடையாப் அநேகம்பேர் ஞானகருமமிரண்டும் சமமாகவனுஷ்டித்து இருவகைப்பிரயோஜனமும் இம்மையிலேயே சித்திக்கப்பெற்று மறுமையிலும் அப்படியே சித்திபுருத்தர்களாய் சமீதாதயமான மேல்லிடுபெற்றார்களென்பது.

சுகதானுபவம். - சருவப்பிராப்தனெனக்கு மூலைகத்தும் ஓருகருமத்தைச்செய்து அதனல் இனிப்பிராப்தமாக வேண்டியவஸ்து ஒன்றுமில்லை அப்படியிருக்க ஆசிரதர்களாரகஷிக்கவும் பின்னடியார்கள்கண்டுஜ்ஜீவிக்கவும் ஞானகர்மமிரண்டும் வர்த்தமானத்தில் சமமாகவனுஷ்டிக்குமென்னைப்பார்த்து சருவத்திரசர்தோஷமாம்படி தீபும் அனுஷ்டிப்பாயென்பது.

விதிவத்துவம். - அகாதிவிதி ஆதிவிதி வேதவபிமதம் சிட்டாசாரம் வர்த்தமானசுவாநுபவமென்னும் ஐந்துலக்ஷணங்களையும் நன்முய்ஆராய்ச்சிபண்ணி ஞானகர்மசமத்துவமுடையனைப் இருவகைப்பிரயோஜனமும் இம்மையிலேயேசித்திக்கப்பெற்று மறுமையிலும் இப்படியே நித்தியமுத்தனாக மேல்லிடுபெற்றிருப்பாயென்பது.

சம்பிரதாயம். - அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் ஆதிதேவம் பரப்பிரம்மம் யுகாவதாரம் சர்வலோகசரண்யமாகிய நாம் ரவிக்கும் ரவி மனுவுக்கும் மனு இட்சுவாகுக்கும் அனுக்கிரகித்தபடியே நீயும் பரப்பிரமஜனகமானயாகத்தைத் திரவியரூபமாயும் தேவரூபமாயும் யோகரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் பிராணதிரூபமாயும் கூடியமாத்திரம் அனுஷ்டித்து அதனல் சமானரகிதமான தீக்ஷாண்யபுத்தியைப்பெற்று சருவத்திரபாபங்களுக்கும் விலக்ஷணமாயிருப்பாயென்பது.

சந்நியாசம்.-ஞானகர்மசமத்துவமுடையனைப் லக்ஷியத்தைநமதிடத்துவைத்து நம்சந்நிதிமாத்திரத்தால் நடக்கும் மனச்சட்சுராதி கருவிகரணசேஷ்டிதங்களைத்தெரிந்து பாவவிலட்சணனைப் கமலபத்திரோதகம்போலச் செய்யுங்கிரியைகயிற் பந்தப்படாதிருப்பது.

அப்பியாசம்.—சர்வாத்மப்பிரியனைப் இஷ்டாரிஷ்டங்களைச் சமமாக்கி யோகாசனங்களைத்திட்டப்படுத்தி ஏகாந்தஸ்தலத்திலிருந்து சரீரத்தைதச்சிசவ்விதாய்நிருத்தி இந்திரியங்களைநிக்கிரகித்து மனதைச்சமப்படுத்தி உணர்வைப்பரிசுத்தமாக்கி சதாநமைத்தெரிந்துகொண்டிருப்பது யோகம் இந்தயோகத்தைச்சாதிப்பவன் சரீரம் யோகபூர்த்திபண்ணுதற்கு முன்னம் நசித்தால் அவன் சுவர்க்கலோகத்திற்சென்று அநேககாலம் நிர்ச்சோகபோகத்தையனுபவித்து புனர்ச்சென்மதாரியாய் ராஜவம்சம் யோகிவம்சத்திலவதரித்து பூர்வந்தடைப்பட்டயோகத்தை எவ்வளவும் பிரயாசையில்லாமல் பௌஷ்திகியில் பூர்த்திபண்ணிக்கொள்வனென்பது.

இடையாறு.

மாயாரூபம் அட்சரப்பிர்மம் மாயாவிகாரம் விபூதிவிஸ்தாரம் விஸ்வரூபம் பக்தியோகமென்ன. பக்தியைச் சட்பிரகாரமாகநிரூபிப்பது.

மாயாரூபம். — அறிதற்கரியபிர்மத்தையும் அதனையறியும் சுத்தியக்ஞானத்தையும் ஞானமார்க்கமாய்வரும் சமஸ்தகருமத்தையும் அறிபவர் விவிதபரிக்ஷேசதமான மாயாப்பிரபஞ்சத்துக்குச் சூத்திரதாரியாய் சகலபூதங்களிலும் சகலதெய்வங்களிலும் யரிபூரணமாகநின்ற என்னையறிவார் இப்படிச் சரீரமிருக்கும்போதே என்னையறிபவர்கள் சரீரம்நசித்தவிடத்தும் அறிவார்களெனநிரூபிப்பது.

அட்சரப்பிர்மம். — பிர்மம் ஞானம் கர்மம் பூதம் தெய்வமெனக்ஞும் இந்த ஆறும் சரீரத்திலிருக்கிறவிதமும் சரீரம்நழுவும்போது பரமார்த்தமானவுன்னை நிர்ச்சந்தேகமாய்த் தெளிந்தடைகின்ற ஆசிரயமும் ஆகஇந்தயேழும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்னும் அர்ச்சுனன்கங்கைகக்கி ஸ்ரீபகவான் உத்தரரூபமாய்விஸ்தரித்துரைப்பது.

உத்தரம்.—யாவராலும் அறிதற்கரியது அழிவில்லாது சதாநித்தியமாயிருப்பது சர்வத்திலுஞ்சிரேஷ்டமாய்ப் பரிதுக்கெல்லாம்பரிதாய் பரமமாய் பராற்பரமாய் அட்சரமாயிருப்பது.

பிர்மம். — அதனையுணர்தற்கேதுவாக அந்தக்காரணங்களினின்று

அத்தியாத்மகமென்னும் அறிவு: ஞானம். — அக்ஞையிற் பிராண்ணைப் பகிர்முகபரிச்சேதரூபமாய்ப் பிரிந்துநின்ற சீவனுக்கு இந்தப்பிறவியையுண்டாக்குகின்ற யாகம்: கர்மம். — சீவன்பரம்பரையாய்த்தொடர்ந்து தத்தங்கருமானுரூபமாய் வந்துவந்து நசித்தற்கேதுவாயமைந்ததேகத்தை நாலனென்கின்றவகங்காரம்: பூதம். — அகங்காரக்கயிற்றால் பந்தித்தவுடலில் அதற்கதுவாக வமைந்துநின்ற புருடன்: தெய்வம். — இறக்குங்காலத்தில் மனைதச் சத்தாதிவிஷயங்களிற் கரகித்தோடும் இந்திரியவாசல்களையடைத்து: ஒருமைப்பாடாகச் சிந்திக்கப்படுவது: எக்ஞம். — இந்தத்தேகம் விழும்போது எவன் எதனை ஒருமைப்பாடாய்ச் சிந்திப்பனை அவன் அதனையே அடைவதுநிச்சயம் ஆதலால் சதா நமது சுபாவத்தையுட்கொண்டு பஞ்சேந்திரிய பஞ்சப்புலன்களையடக்கி எகாக்ஷரத்தை மனந்தனித்து வாக்கிலுச்சரிக்க இதராந்தரவர்ச்சிதஞ்ஞையறிவையென்னிடத்துச்செலுத்தி நம்பக்கலில் ஆவியைவிட்டவன் என்னையேயடைவானென்றுணரப்படுவது: ஆசிரயம்.

மாயாவிகாரம். — பஞ்சபூதமனோபுத்தி அகங்காரமென்னும் அஷ்டமூர்த்தமாய் அகிலாதாரமாய் உடலுக்குப்பிராய்விவிதபரிச்சேதமாய்நின்ற மாயை ஆகாயவாயுவைப்போல நாலுகாமலும் எனக்குவேறுகாமலுமிருப்பதைத் தெரிந்து என்னைஞானரூபத்தாலொன்றுபும் சர்வாவயவசுகிதமான கிரியாரூபத்தால் தான் வேறு நான்வேறுக நிர்த்தேதசித்து புஷ்பம் பத்திரம் கனி காய் ஜலம் ஏதேதனும் கிடைத்ததைத்திகாண்டுபூசித்து ஈவது நோற்பது உண்பதுமுதலிய யாவையும் எனக்கேஅற்பித்து இன்னுரினியார் ஒப்டார்மிக்காருமில்லாத எனது நிசசொரூபத்தையறியுமன்பர்கள் யாவராலும் அவர்களிடத்தில் நானும் நமதிடத்திலவர்களும் நாமவர் அவர்நாமெனப்பிரிக்கக்கூடாது அன்னியொன்னியமாய்க்கலந்திருப்போமென்பது.

விபூதிவிஸ்தாரம். — பிரமாணசித்தமாக விரிந்திருக்கின்றது எனது நித்தியஐஸ்வரியமுழுதையும் பிறந்தபடியேபேசுதற்கெட்டாதென்று அவ்வைஸ்வரியங்களில் முக்கியமானசிலவற்றை இவ்விடத்திலெடுத்துப்பேசி அவ்வைஸ்வரியமுழுதும் நம்மிடத்திற்

ரூற்றி நம்மிடத்தில்விரிந்து நம்மிடத்திலொருபிரதேசத்தில் ஒடுங்கிநிற்குமென நிரூபிப்பது.

விஸ்வரூபம்.— ககனஞ்சிரமாய் கரந் திக்காய்ப் பதம் பாதல மாய்க் கண் கதிராய் விண் நாபியாய் இப்படியேசருவப்பிராணி களோடு சர்வாண்டபந்திகளையுந்தனக்குத்துக்காட்டநீபிரத்தியக்ஷ மாய்த்தெரிசித்தஎன்விஸ்வரூபத்துக்கன்னிதாய் வேறுருவஸ்து வில்லாமையால் அதனைச்செபிப்பவர் தியானிப்பவர்முழுதும் என்னையேயடைவார்களெனநிரூபிப்பது.

பக்தியோகம்.— கர்மம் ஞானம் தியானம் தியாகம் சாந்தி யென்னும் ஒன்றுக்கொன்றுயர்வுள்ள அவஸ்தாகண சீகஜத்தை நிரூபிப்பது. அவற்றுள்.— தத்தங்குலதர்மத்தை யதாப்பிரகாரம் அனுஷ்டிப்பது: கர்மம்.— தன்னைப்பரிபூரண வியாபகனைசதன்ய த்துக்கு விஷயமாக்குவது: ஞானம்.— மாயாரூபம் அக்ஷரப்பிர் மம் மாயாவிகாரம் விபூதிவிஸ்தாரம் விஸ்வரூபம் பரப்பிர்மமென் கின்ற சட்பிரகாரவஸ்துவில் அதிகாராநுகுணமாய் ஸ்ரீசற்குருவி னிடத்தில் ஒன்றையுபதேசிக்கப்பெற்று அதனிடத்தில் அனவரத பாவனையைச்செலுத்துவது: தியானம்.— சத்தியமாய் உன்னையெ ன்னிடத்தில்வைத்து கர்மபலத்தைதியிச்சியாமல் விதிவத்தான உன் குலாசாரதருமத்தைச் சாதிக்கவேண்டியது உன்னைச்சரணுகவ டைந்த எனக்கு மாதா பிதா குரு தெய்வமுதலிய சமஸ்தமும் நீயாயிருக்க அக்ஞானகிருதமாய்வந்த குலவிதியை அனுஷ்டிக்கச் சொல்வதேதென்றுட்சேபிக்கில் உனக்காகச்செய்யாவிட்டாலும் அக்ஞானகிருதமாய்வந்த சரீரமிருக்கிறபரியந்தம் என்பொருட் டுக் கைங்கரியரூபமாய்ச்செய்வாயென நிரூபிப்பது: தியாகம்.— சித்தோபசமனமுடையனுய் என்னையுன்னிடத்தில் சாட்சாத் கரித்து சர்வமும் இன்புருவாகத்தெரிசிக்கப்படுவது: சாந்தி.

கடையாறு.

பிரகிருதிபுருஷ குணத்திரய புருஷோத்தம தெய்வாசுர சிரத்தாத்திரய சருவசஞ்சேபமென்ன ஞானத்தைச் சட்பிரகார மாக நிரூபிப்பது.

பிரகிருதிபுருஷயோகம்.— சரீரம்பிரகிருதி பிராணன் புரு ஷன் பிராணன்பிரகிருதி மனம்புருஷன் மனம்பிரகிருதி புத்தி

புருஷன் புத்திபிரகிருதி சீவன் புருஷன் சீவன் கருமத்தாற்றுமாகி தேதகவியோகத்திற் சட்புலன்களைக்கிரகித்தேதாழியும் தேகசம்யோகத்திற் சட்புலன்களோடு பிரவேசித்தும் ஜனனமரணாதுக்காதிகளுக்குள்ளாகிச் சடனுய்ச் சோகிக்கப்படுவதால் சீவன் பிரகிருதி அதீனமடைந்தும் சருவஸ்திதிலயோற்பவ காரணமான ஈஸ்வரன் நிருபாதிகரூபத்தால் பரமாத்மபரப்பிரமமும் சோபாதிகரூபத்தால் சர்வசரீரியாய் சர்வபோக்தாவாய் சர்வஞ்ஞனுய் சர்வசக்தியாய் சர்வசுதந்தரனுய் பரமபுருஷனுய் பரமாத்மாவாகவிருக்கின்ற ஈஸ்வரன் புருஷன் இப்படி சீவாதிசரீரபரியந்தம் பிரகிருதியென்று யதாப்பிரகாரம் புருஷப்பிரகிருதிவியோகித்து லக்ஷிய சாங்கிய பக்திரூபமாய் ஈஸ்வரனைச் சாட்சாத்காரம் பண்ணி நிற்சோகராய் ஜனனமரணத்தைக் கடந்து நிற்பது.

குணத்திரயயோகம்.— சவ்விகாரியான பிரகிருதிகுணங்களும் நிர்விகாரியான ஆத்மாவையும் விவேகித்து மூக்குணங்களைக் கடந்த புண்ணியாத்மாக்களைத்தெரிசித்து சத்தியலோகாதிபதிகளாகப் பெறுமவர்கள் என்னைச்சிந்திப்பார்களென நிரூபிப்பது.

புருஷோத்தமயோகம்.— அச்சுவத்தமென்னும் விபரீதாசையாவிருட்சத்தை அசங்கமென்னும் ஞானவாளாற்சேதித்து அப்பாதமாய் மாயாவிகாரமான ரூபவரூபத்தைக்கடந்து அனாதியாகோசரமாய் நிற்கும் நம் ஆனந்தஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்து அதனிடத்து நாட்டம்வைத்திருக்கின்ற மகத்துக்களுக்குரிய பந்தரோகத்தை நிவர்த்தித்து அபேட்சித்தபோகத்தைக்கொடுக்கப்படுவது.

தெய்வாசுரம்.— தெய்வசம்பத்து ஆசுரசம்பத்து இரண்டையும்விவேகித்து சர்வத்திரவிரோதிகளான பாவாத்மாக்களாலனுஷ்டித்து அவர்களுக்கு நித்தியநரகத்தைக்கொடுப்பதான ஆசுரசம்பத்தைநிராகரித்து புண்ணியாத்மாக்களாலனுஷ்டித்து நம்மித்திய ஐஸ்வரியத்தைப்பெறுவதான சத்திய ஞான தேபாவிரூபதெய்வசம்பத்தையடைவாயெனநிரூபிப்பது.

சிரத்தாத்திரயம்.— வேதசாஸ்திரவிதியைவிட்டு சிரத்தாரூபமாய் விஸ்வாசிக்கின்ற நிஷ்டன் மூக்குணத்திலெக்குணமுடையனென அர்ச்சுனன்கேட்க ஸ்ரீபகவான் அவனை சுத்தசத்துவ

னென்பதைத்தூலக்கி அதனை சாதன சாத்தியப் பிரயோஜனரூப மாய்நிரூபிப்பது. அவற்றுள்.— ரஜோதமோசம்பந்தமான ஆகாரம் தியாகம் தவம் தானமுதலிய அசுத்தவாசனையைக்கொண்ணமாக்கி சுத்தவசம்பந்தமான ஆகாரம் தியாகம் தவம் தானமுதலிய சுத்தவாசனையை அபிவிர்த்திபண்ணுவதுஃ சாதனம்.— பலப்பிரயோஜனத்தை இச்சியாமல் கருமிகள் சத்தியசிலராயும் மூமுட்சுக்கள் தற்பதநிர்த்தேசராயும் முத்தர்கள் பிரணவநிர்க்கரராயும் வைகடவாமற்றத்தங்கருமங்களை அனுஷ்டிக்கப்படுவது: சாத்தியம்.— ஓம் தத் சத்தென்கின்ற சிரத்தாத்திரயத்தை நிஷ்டாபூர்வகமாய் விவேகித்து ஞானவிப்பிரகை மேல்விடுபெற்றிருப்பது: பிரயோஜனம்.

சருவசுஞ்சேபம்.- ஸ்ரீபகவான் பூர்வம் பதினேழு அத்தியாயபோதத்தால் மூப்பதநிஷ்டையைத்தூலக்கி பதினெட்டாவதான இந்த அத்தியாயபோதத்தால் பந்தநிவர்த்தியைப்பண்ணி பரமார்த்தநிசானத்தை அனுக்கிரகித்து யுத்தமூகத்தற்பிரவேசிக்கும்படி சுதந்திரியகருமத்தை நியமிக்கப்படுவது.

மூப்பதநிஷ்டை.

ஞானவிப்பிரணாய் ஓம் தத் சத்தென்கின்ற திரிபதார்த்தவிவேகியாய் தவம்பத தற்பத அசிபதமென்னும் மூப்பதங்களுக்குமுழுடிவாய் எப்பதங்களுக்கும் மூலகாரணடாகவிருக்கின்ற என்னைப்பற்றிநின்று ஒன்றைச்சாதித்து ஒன்றைப்பேதிக்காமல் அஷ்டாதச அத்தியாயபூர்வகமாய் விதித்திருக்கும் கருமபக்தி ஞானமூன்றும் நமது நியதனைகங்கிரியமாக ஒருங்கே சாதிக்கப்படுவது.

பந்தநிவர்த்தி. — சந்நியாச பரித்தியாகமென்னும் நிஷ்டாரூபத்தால் மமதகங்காராதிகளைப்போக்கி அநர்த்தமூழுதும் நிவர்த்திபண்ணுவது. அவற்றுள்.-இறுதியிற்பிரயோஜனத்தைக்கொடுக்கும் காமியகருமங்களைச்செய்யாதிருப்பது: சந்நியாசம்.—நித்திய நைமித்தியாதி சமஸ்தமான கருமங்களையும் விதிபூர்வகமாகச் செய்து அதன்பலப்பிரயோஜனத்தை விசர்ச்சித்திருப்பது: பரித்தியாகம்.

பரமார்த்தநிசனம்.- கருமக்ரானை நியாயை நியாக சாக்ஷ பரமார்த்த சகாமியநிர்ணி அனுகாரணகொடைமென்னும் அஷ்டோ பாயபூர்வகமாக பரமப்பொருளைக்காட்டிப்படிக்குத்திக் கைடயும் சுகுத்தைக் யுணுபவமாக்குவது.

கருமம்.— விஷ்ணுதேயோகம் சொருபம்ரானம் கருமக்ரானம் யோகக்ரானம் சுங்கியாசகருமம் யோகக்ரானமென்னைச் சுட்டிய காரமாகநிருபிப்படது. அவற்றுள். விஷ்ணுதேயோகம்.— சாரநியாயை ஸ்ரீபகவானை ரதிகரனை அர்ச்சுனனை சமர்புகத்தில் யுத்தகருமத்தைக் கற்குஞ்சி உடலுயிரோடு அஸ்திரசஸ்திரயுதம் கழுனி எரிச்சிதச் சாணைமனைவது. சொருபம்ரானம்.— இயாசரிசர் இவன்சரிரி இது ஆத்மா இதுவிர்மமென்னிவற்ற யாவருலகட்டனைத்தும் கலைபுந் தனித்தனிசேவிசெய்த்து அதனை தத்தம் கிஷ்டாசாரமாய்ச் சாதித்தகைடவது. கருமக்ரானம்.— அத்மாபரமாத்மாவை ரூபகருமபிரண்டையும் தனித்தனிசேவிசெய்த்து அதனை தத்தம் கிஷ்டாசாரமாய்ச் சாதித்தகைடவது. யோகக்ரானம்.— ஜனனமரணரிஸ்ரயது தனிமுதலாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான் லோகரக்ஷணார்த்தம் தமது மாயைபிரல் யுகங்கள்தோறும் வெவ்வேறு ரூபத்தைத்தரித்து பூர்வம் ரவியாதிசிலருக்குச்சொன்ன பிரமஜனமான ஒரானையாக விருத்தாந்தமாகச்சொய்து படிக்கியதர்மத்தை ரொனிசெய்த்து பாவமுழுதும் அகற்றி படிக்கியாசாரமாயச் சுத்தி நிப்பது. சங்கியாசகருமம்.-விஷ்ணுவைடயில்நின்னும் தித்தஸ்தமை ஸ்ரீபகவைதையில் நியாசம்பண்ணி பலப்பிரயோஜனத்தைத்தனித்து சித்து சமஸ்தமான கருமங்களையும் வைங்கிரியருபமாய்ச் சொய்யப் படுவது. யோகக்ரானம்.— யோகாஷ்டானத்தால் சகமாயும் ரொனாஷ்டானத்தால் பூரணமாயும் வெறுமேலுக அப்பியசித்து ரொனயோகமிரண்டையும் ஒருப்படுத்தி ஸ்ரீபகவானை சகடரிசர ணாராயுணரப்படுவது.

ரொனம்.— கருமபந்தகத்தைவிசர்ச்சித்து அத்தியாத்மருபத் தைச் சுபாவயோகத்தா லுணரப்படுவது. தியானம்.— ஸ்ரீபகவா னது திவ்வியமங்களகவிக்ரகத்தைதப்பற்றி ரொனபாதத்தாலொய்

றுயிரம் கிரியாபாதத்தான்கொருபடிமிருந்து ஞாற்குகம் அஞாற்குகம் இரண்டையும் ஒருப்படுத்தி அனைத்தபகைகளையுங் கெடுப்பவிடம். தியாகம். — பூசபகைதாக்கலுடனால் சொன்ன மமதைகளை சாட்டியபோதவுந்தாமுதுகாம் வைத்திருப்பது. சாங்கம். — சுத்தாத்மாவைப் பத்தாதித்தாற்குணாங்களாற்பிரகாசிப்பது. பாவனாத்தம். — கிரோதபோதியாருவாகிய பாதாபிர்பாதத்தை ஞானத்தாற்கிரகணஞ்செய்தாற்படிவது. சகாதியபாத்தி.- அந்தகாரியிலைசேர்ந்திருப்பாருக்கு பாதாபிர்பாவுக்குத்தாலைபடுப்படுவது. அவதாரணைபாம். — சமஸ்தபாவனை முருகங்களையும் பூசபகைதாக்கலுடனால் சொன்னவிதமாகவே அவதாரணைபண்ணுவது.

தொய்தகாற்பாரியம்.

சொன்ன பாதமாற்பாதத்தைக் குருமடத்தி ஞானமென்னுஞ் சோதத்தாயதாமாயணர்த்தப்படுவது. — குருமசோதகம். நியதகீதம் பாடவைத்து நியதசோதமென்னுஞ்சட்டிதகாதமாக நிருபிப்படுது.

நியதகுருபம்.

பற்குணத்தாருப்பாரிணையாய் பாரிணைத்திப்பாற்குணமாய் பிரகாரித்தாருப்பாரியாய் பாற்குணாப்பாரியாய் பாரஸ்பாதம் அன்பாதம் ஆசாரம் பிரபாவமாதவுந் தாரணாதியாதவுந் தாரணாதியாதவுந் தாரணாதிய

லிய சமஸ்தமானகருமங்களையும் அதன்யதாப்பிரகாரம் நடத்தப்
படுவது.

நித்தியகருமம்.

அநாதியாய் ஆதியாய் அந்தமாய்ப் பரமமாய் சருவமுமாய்
இருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான் ரவியாதிசிலருக்கு அணுக்கிரகித்தயாகபே
தத்தைத்தெரிந்து தத்தம் மரபுவழியாய்ப் பிர்மாக்கினியில் பிர்மம்
நானென்னும் ஆச்சியசமிதைகளைப் பிர்மமந்திரசுகிதமாயாகுதி
பண்ணி பிர்மத்தையடைபவரும் ஞானக்கினிக்கிச் சாட்டிய அறி
வைச் சமிதையாக ஆகுதிசெய்பவரும் சமாக்கினியில் ஐம்புலசமி
தைபை பவரும் இந்திரியத்தொழிலைப் புத்தியிலைலகற்றி இந்திரி
யாக்கினிக்கி ஐம்புல சமிதைபைக்கொடுப்பவரும் ஞானக்கினியில்
விஷயேந்திரிய சமிதைகளை ஞானச்சிபத்தோடு ஆகுதிசெய்பவ
ரும் பிராணனை அபானனில்புகுத்தி அபானசமிதையைப் பிரா
ணக்கினிக்கி ஆகுதிகெய்பவரும் இத்தியாதியாகங்களால் சர்வ
பாவமும்போக்குதற்பொருட்டு ஞான கர்ம யோக தேபா விரத
சீலரான விப்பிரநிஷ்டர்கள் பரம்பரையாக அனுஷ்டிக்கப்படுவது.

நியாசகருமம்.

ஞானமும்நல்லது கருமமும்நல்லது பெற்றவிடத்தின் பரும்
பெருவிடத்திற்றுன்பமுமிலலாமற் செய்புங்கருமமிகவும்நல்லது
அதுவேதுறவு அதுவேஞானமுமாகும் கருமம்விடுவதினும் செய்
வது சிராக்கியம் செய்புங்கருமத்தைச் செய்யாதடக்கில் தொந்
தவகர்மபீஜமான அக்ஞானசூழ்த்தியே அதற்குப் பிரயோஜன
மாகும் ஞானகர்மமிரண்டும் ஒன்றென்றறிபவன் இரண்டையு
மறிவான் ஞானமும் கர்மமும் இரண்டென்றறிபவன் அவற்றி
லொன்றையுமறியான் அவன் ஞானிபுமாகான் கருமியுமாகா
னென்று ஞானத்தையும் கருமத்தையும் தனித்தனியேவிவேகம்
பண்ணி ஞானகர்மமிரண்டும் ஒன்றென்றுணர்பவனெவனே அவ
னேமகத்தான ஞானியென்றும் ஞானத்தையுங்கருமத்தையும்
வேறு வேறுகக்கருதிச் செய்புங்கருமத்தைக்செய்யாமல் நியகரு
மத்தைப்பொருந்திநிற்பவன் சதாநுன்பச்சூழற்சியில் சுஞ்சரித்து
ழல்கின்று. பெரியமெதாந்தவகருமியேயாவனென்றும் நிச்சயித்து

ஞானகருமசமத்துவநிஷ்டையுந் தனதுசித்தத்தை ஸ்ரீபகவானிடமாகநியாசம்பண்ணி சுசக்தியிழந்துநிற்பவனுடைய வியவகாரமுழுதும் அந்தப்பகவானுடைய பிரேரணையால்நடத்தப்படுவது.

யோகசுருமம்.

சகலபூதசீவராசிகளையும் ஞானப்பிரபையிலல்விழுங்கி அநாதியாய் பரமஸ்வபராகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானையபேதமாக்கிப்பேதசங்கத்தைநிவர்த்தித்து ஏகரூபராய்நின்றுணர்தற்பொருட்டு அதற்குப் பிரதிபந்தகமாகவிருக்கும் சித்தவிருத்தியை நிரோதனம்பண்ணப் புருஷமுயற்சியிலல்ச் செய்யப்படுவது யோகம் அந்தயோகத்துக்கு அவயவம் இயம நியம ஆசனப் பிராணயாம பிரத்தியாகார தாரண தியான சமாதியென்னும் அஷ்டபேதமாய் அதில் ஒவ்வோரவயவங்களுக்கு அளவற்றவிசித்திரகிருத்தியங்களாய் அதனை தத்தம் மரபுவழியாயுபதேசிக்கப்பெற்று அதிசூரர்களான யோகநிஷ்டர்கள் தங்கள் தங்கள்பரம்பரைவழியாய் அனுஷ்டிக்கப்படுவது.

பக்தியோகம். — மாயாதரிசனம் பரமதரிசனம் மாயாவிகாரதரிசனம் விபூதிதரிசனம் விஸ்வரூபதரிசனம் பக்தியோகதரிசனமென்னச் சுட்பிரகாரமாகநிரூபிப்பது.

மாயாதரிசனம்.

பிருதிவு அப்பு தேயுவு வாயுவு ஆகாசம் மனோபுத்தி அகங்காரமென்னும் எட்டுறுப்பினையுடையமாயை பிராந்தாளுடைய சித்தசீவாதிகளுக்குள்ளும் புறம்புமாய்நின்று பிருதிவில்கந்தமாய் அப்புவில் மதுரமாய் தேயுவில் உஷ்ணமாய் வாயுவில்ப் பரிசமாய் ஆகாசத்திலோசையாய் ரவியிலொளியாய் சோமனில்ச் சீதமாய் ஆத்மாவில் அந்தரியாமியாய் இப்படியே சகலபூதசீவராசிகளிடத்தும் சூத்திராத்மாவாகக் கலந்துநிற்கின்ற ஸ்ரீபகவானைத்தெரியாமல் ஞானசட்சுவைமறைத்து அதோமுகவுணர்விலுல்ப் பலாபேக்ஷையையுடையராய் வேறுவேறுகத் தெரிசிப்பது.

பரமதரிசனம்.

பிறப்பு இறப்புப்பிணிமூப்பாதி இடரைக்களைதற்பொருட்டு பரமஸ்வபரான ஸ்ரீபகவானைச்சிந்தித்துப் போன்பானதுவளர்ந்து

அன்புமிகுதியினல் நித்தியகுரிகுணாங்கள் அபினித்தியான யுகன் விசேசஞத்தால் அந்தப்பகவானேடை சுதாகூடிநிற்பவர்கள் யுனிதற் கரியபிர்மத்தைதயும் அதனேயறியும் ஞானத்தைதயும் ஞானபரிக்க மாய்வருடம் கருமத்தைதயும் அறிவார்கள் அப்படியறியபவர்கள் சகல பூதங்களினும் சகலதெய்வங்களினும் சகலியக்ஞாங்களினும் கடி நிற்கின்றபகவானேக் கருமமேதகமிருக்கும்போதே தெரிசித்து அப்படியே கருமரூபமான இந்தக்கிருமிடத்தரம் முழுவியவிடத்தும் தெரிசிக்கப்படுவது.

மாயாவிகாரதெரிசனம்.

பரமமாய் பிர்மமாய் பராற்பரமாய் நித்தியமாய் நிர்விகார மாய் அவாங்மனேகோசரமாயிருக்கின்றபகவானே பிர்மருத்திரர் ஞவாய் சிவனேப் இந்திரனேப்ப பக்தஜனங்கள் பின்னுஞ்சுத்தம் அபிமதமேதவாகக்கோசரித்து தலைமைகடாது சுதாவுடனிடத்து வழிபட்டு பகவானேல்க்கொடுக்கும் அந்தந்தமேதைக்குரிய பலசித்தி யைப்பெற்று ஞானபூர்த்தியினல்ப் பவரோகத்தை நிவர்த்திக்கப் படுவது.

விபூதிதெரிசனம்.

ஸ்ரீபரமரூபரான பகவான் கல்ப்பாதியில்ச் சகலபுவனாதிகளை விருந்து சங்கல்ப்பசத்தையினல் மருத்துவர் சூரியர் வைக்காரு யுத்திரர் மனுக்கள் ரிஷிகள்முதலிய சராசரப்பிரபஞ்சத்தைப் பிறப் பித்து அப்படிப்பிறந்த சகலபூதவிவராதிகளுக்குயும் அந்தரியா மியாகவிருந்து வேறு வேறுகட்டிநின்று புத்தி பொறமை தவசு ஞானம் கீர்த்தி அபகீர்த்தி சைதரியம் அனைதரியம் சாவு பிற ப்பு சுகதுக்காதிகளை தத்தங்கருமானுரூபமாய்க்கொடுத்து கல்ப்ப முழுதும்ரட்சித்து கல்ப்பாந்தத்தில் மாமரூபாத்மகமான சகலபு வனேடதவிசித்திரழுங்கிரகித்து ஒருபிரளேதசத்திலடக்கிக்கொண்டு ஞானசோடையினல் வியாபித்திருக்கும் பகவைதானியினல்த் தோற்றிவிரிந்திருக்கின்ற ஐஸ்வரியபதிகளுக்களவில்லே ஆகினும் அதனேயாருபிரகாரம் சுருசேபரூபமாய்ச்சொல்லுமிடத்து விஷ் ணுவாதிஆதித்தர் மரீசுவாதிமருத்துவர் ரவிப்பிரபாதிசோதிகள் சந்திராதிநக்ஷத்திரம் சாமமாதிவேதம் இந்திராதிதேவர் மனமாதி இந்திரியம் சேதஜாதி அவயவம் சங்காராதியுருத்திரர் குபேராதி

இயக்கர் மேருவாதிபருவதம் பாவகாதிவசு ஷண்முகாதி தலிவர் சமுத்திராதிஜலநிலை ஜடமாதியெக்னும் இமவாணதிதாவரம் பிரு குவாதிமுனி பிதகாதிபுரோகிதர் ஓங்காராதிவாக்கு அச்சுவத்தாதி விருக்ஷம் நாரதாதிதேவமுனி சித்திரரதனதிகாந்தருவர் கபிலாதி சித்தர் உச்சைச்சிரவமாதி குதிரை அயிராவதமாதியாதின மன்ன ராதிமானிடர் வச்சிராதியாயுதம் வாசுகியாதிசற்பம் சேஷாதி நாகம்காமதேனுவாதிபசு வருணதிஜலசரம் இயமாதிதீதண்டிதர் பிரகலாதாதியசுரர் கருடாதிபக்ஷி சிம்மாதிமிருகம் வாயுவாதிவே கம் இராமாதிவீரர் காவாதிமீன் கங்கையாதிநதி பிர்மாதிபிரிச்சை அநிருதாதி சங்கினை அகாராதியக்ஷரம் அக்ஷியாதிகாலம் திதாத்து வமாதிசமாசம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியம் கிர்த்திலக்ஷணமி ஸ்தி லக்ஷணமி வாக்குலக்ஷணமி மேதாலக்ஷணமி க்ஷமாலக்ஷணமி தைரிய லக்ஷணமி தர்மலக்ஷணமியென்னும் சப்தமாதாவாதிதேவதைகள் வசந்தா திரிது மார்கழியாதிமாதம் சாந்தோதக்கியாதியுபாஷத்து காயத்திரி யாதிசாவித்தியம்மண்ணுவோர்பாலெண்ணம் நுணிவோர்பாற்றுணிவு மெல்லோர்பால்வெஃகி திரலோர்பாற்றிரம் கல்லோர்பால் நன் னய நாணிகள்பால்நானம் சுக்கிராதிகவி வியாசாதி தேவமுனி கிருஷ்ணதியாதவர் கனஞ்சயாதிபாண்டவர் மானடமாதிரகசியம் இந்தியாதிவிடுதிருமுழுதிணும் நானசமாத்தியிறல் தலைமைதெடா தநதனித்தனியாயும் ஆரோகணவிதிப்படி முதன்மையாயும் அவ ரோகணவிதிப்படி முழுதுமாயும் பரமபரமபரானபகவானைப் பரமபக்தர்களால்த் தெரிசிக்கப்படுவதாம்.

விசுவரூபதரிசனம்.

சிரவதன கழுமார்பகர சரணதிகளில் சந்தன புஷ்ப திலத உபவீத பீதாம்பர நூபுர கிரீடாதிகள் தகதகெனச்சொலிக்க நீர் கொண்டமேகம்போற் காந்தியையுடைத்தாய் நீலமலைபோல்ச் சுடர்விட்டெறிக்கும் பரமரூபமான ஒளிக்கொண்டதிருமேனியி லிருந்து அநேகமாயிரங்கோடிசூரியர்கள் ஏககாலத்துதயஞ்செய் தாற்போல அக்கியப்பிரகாச ஆரோக்கிய எவ்வன மிருது ரூட் சம சவுந்தரலாவண்யாதி தேஜோரூபமாய்ப்பரிமளிக்கும் அப் பிரதிருதசூரிகளான நித்தியபரிவாரக்கதிர்க்கூட்டத்தைப்பரப்பி நான

சமர்த்தியிலை எல்லையற்றிருக்கும் பரமமான நித்தியரூபமும் அந்தநித்தியரூபத்திலிருந்து அநேகமாயிரந்தாள்களும் அநேகமாயிரந்தோள்களும் அநேகமாயிரம்ஆயுதஆவரணங்களும் அநேகமாயிரம்வாய்களும் அநேகமாயிரமுகங்களும் அநேகமாயிரம் அற்புதங்களுமாய் யாவராலும்பண்ணற்கரிதாய் படைத்தற்கரிதாய் காண்டற்கரிதாய் கணித்தற்கரிதாய் ஆகாசாதிசருவத்திரபீஜமாய் சருவபுவனவிஸ்தாரமாகவிருக்கின்ற மகாபுருடனும் அந்தப்புருடனிடத்திலிருந்து ஆகாசாதிபூதமும் பிராச்சியாதிதிக்கும் பிர்மாதிகடவுளரும் சிருஷ்டியாதிகிருத்தியமும் ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரமும் தேவமனுஷநரகதிரியக்காதிபிராணிகளும் பிராமணாதிவர்ணமும் மற்றய தனுவண்டபுவனபோகசரவசர பூதசாலப் பிரபஞ்சரூபமும் அந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குமூலமான புருடரூபமும் அதற்குமூலமானநித்தியரூபமும் அதற்குமூலமானபரமரூபமும் இந்தநான்குந் தனதுதிருமேனியில் ஒருங்கேதாகுத்துக்காட்டிய ஸ்ரீபகவானது விஸ்வரூபத்தை பாக்கியவான்கள் அவனதுபரம கிருபையினல் ஞானசட்சுவைப்பெற்று சருவந்திரமூலமான அவனதடியைப்பற்றிநின்று ஆரோகண அவரோகணவிதிப்படி யோகமகிமையினல்த் தெரிசிக்கப்படுவது.

பக்தியோகதெரிசனம்.

விவிதரூபமாய்ச் சித்தசீவாதிகளால்ச் செய்யும் விதிவத்தான சற்கருமங்களைக்காட்டிலும் சித்தசீவாதிகளை நியதித்துச் சின்மாத்திரரூபமாய்த் தெளிந்திருக்கின்ற ஞானம் அதிகம் அதைக்காட்டிலும் ஸ்ரீபகவானைஞானரூபத்தாலொன்றியும் கிரியாரூபத்தால் வேறுயுமிருந்து ஞானகருமமிரண்டும் ஒருமைப்படுத்திச் செய்கிற தியானம் அதிகம் அதைக்காட்டிலும் பிரயோஜனத்தைக்குரிக்காமல் கரும க்ஞான தியானமூன்றும் ஒருமைப்படவனுஷ்டித்து அதைப்பற்றியெழும்பும் மமதகங்காராதியை நிவர்த்தித்திருக்கின்ற தியாகம் அதிகம் இப்படியொன்றுக்கொன்றுயர்வான கரும க்ஞான தியான தியாகமென்னும் சாதனசதுஷ்டய சமர்த்தியினல்ச் சித்தசாந்தமுதித்து அந்தச்சித்தசாந்தமிருதியினற் சருவப்பிராணிகளுக்கும் பிரியனைய்த் தலைமைக்கல்லாந் தலைமையாய்ச் சருவத்துக்குமுதன்மையாகவிருக்கின்ற பரமரு

பத்தையும் முழுதுவஸ்துவுந் தாணகவிருக்கின்ற பிர்மரூபத்தை யும் மோனநிஷ்டையிலுல்ப் பிரிவறக்காண்பது.

ஞானயோகம்.—பிரகிருதிபுருஷ குணகுணித்துவ சேதனை சேதன தெய்வாசுர சிரத்தாவிப்பிர பந்தமோக்ஷமென்னச் சட் பிரகாரமாக விவேகித்துணர்வது.

பிரகிருதிபுருடவிவேகம்.

சுகதுக்காயதனமான தேகப்பிரகிருதியையும் அந்தப்பிர கிருதி சம்பந்தத்தால்ப் பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பாதிகளைப் பொருந்தி அநேகதேகங்களைப்பரிக்கிரகித்து மேலதுகீழது கீழது மேலதாய் சற்றேறுமம்நிலைபெறுது மாறிமாறி குலாலசக்கரம் போலச்சுற்றித்திரிகின்ற சீவபுருடனையும் அவாங்மனேகோசர மாய் விலக்ஷணவிக்கிரகயுக்தனுகவிருந்தும் நிரோதுகிருபையினுல் குற்றவாளிகையிற்கட்டியரச்சுவை காவலாளியுங் கைப்பற்றித் தொடர்வதுபோல சகலபூதசீவராசிகளையுந்தொடர்ந்து அவர்கள் இதாயிதங்களைத்தெரிந்து அவர்களைச்சதாகாலமும்ரட்சிக்கும் சரு வசிரேஷ்டனன ஈஸ்வரபுருடனையும் ஞானத்மாவாகவிருந்து அத னதன்யதாப்பிரகாரம் விவேகித்துணர்வது.

குணகுணித்துவவிவேகம்.

சேதனை சேதனப் பிரபஞ்சமுழுதும் கிரகித்து ஒருபிரதே சத்திலொடுங்கிநிற்கும்மூலப்பிரகிருதியினிடத்தில் நிரோதுகிருபை யினுல் ஸ்ரீபகவான் இச்சையாகியகருவைவைக்க அதிலிருந்து சத் துவரசுதமசென்னுமுக்குணமும் அந்தமுக்குணத்தொடர்பாய்ப் பாஞ்சபூதபௌதிகமும் பிர்மாதிகடவுளரும் சிருஷ்டியாதிகிருத் தியமும் தேவமனுஷநரக திரியக்காதி பிராணிகளும் இன்னம்பல வாழுகப்பரவிநிற்கும் பிரகிருதிகுணங்களையும் ஆத்மாநிர்விகாரியா யிருந்தும் அந்தப்பிரகிருதிபீடிதத்தால் எந்தெந்தத்தேகத்தை எடுக்கிறுனே அந்தந்தத்தேகாவஸ்தையையடைந்து அதற்குரிய விவிதவிகாரத்தைப்பொருந்தி முக்குணங்களில் எக்குணங்களும் நிலைபெறுமல் அந்தந்தவசமாய்ப்புதைந்துகிடக்கின்ற சவ்விகார ஆத்மாக்களின் குணகுணித்துவமும் விகாரஸ்பதமான மிசிர குணங்கள்வர்ச்சித்து சுத்தசத்துவமூர்த்திகளாய்மேல்வீடுபெற்று

ஞானசக்தியசொரூபராய் பிரகாசிக்கும் அப்பிராகிருதவாசி களான நிர்விகாரஆத்மாக்களின் குணகுணித்துவமும் ஞாதிருத்மா வாகவிருந்து அதனதன்யதாப்பிரகாரம் விவேகித்துணர்வது.

சேதனசேதனவிவேகம்.

நிர்த்தோஷமாய் சாஸ்வதமாய் பரமமாய் ரூபவருடத்தைக் கடந்து ரூபவரூபமுழுதிலும் நிறைந்து லக்ஷியப்பிபொருளாகவிருக் கும் ஸ்ரீபகவானது ஆனந்தரூபத்தைத்தரிசித்து அதனிடையைப் பற்றிநின்று பிரயோஜனத்தைதக்குரிக்காமல் சமஸ்தமான கருமங் களையுஞ்செய்து சருவமும் ஆனந்தபூர்த்தியாய்த்தெளிந்திருக்கும் ஞானகர்மவஞ்ஷிதனான சேதனனையும் அசேதனமாகவும் ஸாகார பசாகைகளாக விரிந்திருக்கின்ற சாட்டிய அறிவையுடையனைப் பலத்தையுத்தேதசித்து அதற்குத்தக்கதக்ககருமத்தை படிவாரஞ்செய்து அல்பசுகியாய் அசாஸ்வதபோகத்தையனுபவித்து அதி லிருந்துமழுவி ஜனனமரணதிணைப்பொருந்தி மாயாசம்பந்தமான கருமபலத்தைப்புசித்துப் பிராந்தனய்ச்சோகித்து மாயாமூலத் தைத்தெரியாமல் மாயாவிருக்ஷத்தின் தளிர்கொம்புழியாய்மாறி மாறி சதாசுத்திக்கொண்டு திரியும் மாயாகர்ம வஞ்ஷிதனான அசேதனனையும் ஞாதிருத்மாவாகவிருந்து அதனதன்யதாப்பிரகா ரம் விவேகித்துணர்வது.

தெய்வாசுரவிவேகம்.

ஆகார எக்ஞ தபோ தானசிலராய் மோட்சாதனங்களான சமதமாதிகுணங்களையபிவிர்த்திபண்ணும்புண்ணியாத்மாக்களான தெய்வமாந்தர்களையும் புண்ணியத்தைதழிலுக்கு மூரணைகவிருக் கும் பாவபயங்கரமான கொடுந்தொழில்களைச்செய்து மறுமை யில் மீளாதநரகத்தையனுபவித்தற் கேதுவாக இம்மையிலேயே நரகசாதனங்களைப்பரிபூர்த்திபண்ணும் பாபாத்மாக்களான அசுர மாந்தர்களையும் ஞாதிருத்மாவாகவிருந்து அதனதன் யதாப்பிர காரம் விவேகித்துணர்வது.

சிரத்தாவிப்பிரவிவேகம்.

சத்ரூடசிரத்தையிலல்ப் புண்ணியம் அதிகரித்து தத்ரூப சிரத்தையிலல் அதனையற்பிதமாக்கி ஓங்காரசிரத்தையிலல் மம

தகங்காரம்வர்ச்சித்திருப்பவனெவனே அவனே ஞானவிப்பிரன் அவனேசருவபந்தங்களும் நிவர்த்தித்திருக்கின்ற மோக்ஷாதிகாரி யென்று ஞானத்மாவாகவிருந்து அதன்யதாப்பிரகாரம் விவேகித் துணர்வது.

பந்தமோக்ஷவிவேகம்.

ஞானத்மாவாகவிருந்து சர்வாத்தியாயசாரமான அர்த்தபஞ் சக சமஸ்காரத்தால் இதுபந்தம் இதுமோட்சமென்பதை நன்றாய் விவேகித்து பரமமாய் பிர்மமாய்ப் பராற்பரமாய் அவாங்மனே கோசரமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானே கோசரரூபமாய் சாட்சாத் காரம்பண்ணி அவ்வனுபவநிர்க்கத்தால் பந்தமோட்சமென்பது மறந்து சதாபரமகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

அர்த்தபஞ்சகம்.

சொச்சொரூபம் பரசொரூபம் உபாயசொரூபம் புருஷார்த்த சொரூபம் விரோதிசொரூபமென்றைந்துபேதமாக நிரூபிப்பது. அவற்றுள். சொச்சொரூபம். ஆத்மசொரூபம்.— அது நித்தியர் முத்தர் பெத்தர் கேவலர் முமூக்ஷுக்களென ஐவகை. அவற் றுள். அநாதிநிர்மல சித்தரூபரான பழவடியார்கள்: நித்தியர். சரீரமிருக்கும்போதே பிரகிருதிகுணங்கள்விடுபட்டு அப்பிராகிரு தகுணங்களோடு விளங்குபவர்கள்: முத்தசேதனர்.—தேகமேஆத் மாவாகவும் தேகபோஷணமேபுருஷார்த்தமாகவும் விஷயலாபத் துக்குறுப்பாக வருணச்சிரமதருமங்களையழியமாறி அசேவிய சேவைபண்ணி பூதயிம்சை பரதார பரதிரவிய அபகாரம்பண்ணி சம்சாரவர்த்தகராய் பகவவிமுகராயிருப்பவர்கள்: பெத்தசேத னர்.— சாஸ்திரஜன்யக்ஞானத்தாலே பிரகிருதியாத்மவிவேகம் பண்ணி பிரகிருதி துக்காசிரயமாய் ஏயபதார்த்த சமூகமாயிருக் கிற ஆகாரத்தையும் ஆத்மாபிரகிருதைகபரனாய் சுயம்பிரகாச னாய் சுவதச்சுகியாய் நித்தியனாய் அப்பிராகிருதனாயிருக்கிற ஆகா ரத்தையும் அனுசந்தித்து உணர்முழுநலமான் பரமாத்மவிவேகம் பண்ணமாட்டாது ஆத்மானுபவமாத்திரமே புருஷார்த்தமாகவனு பவித்துப் பின்பு சம்சாரசம்பந்தமும் பகவத்பிராப்தியுமற்று அசரீரியாய்க்கொண்டு திரிபவர்: கேவலசேதனர்.— இதராந்தர

வர்ச்சிதராய்மே மாகூத்திலிச்சையுடையவர்கள்:மூழுமுட்சுதனர்.

பரசொரூபம்.—பரத்துவ வியூக விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சை யெனஐவகை. அவற்றுள்.—அவாக்சியப்பிரபுவாக எழுந்தருளிவி ருக்கின்ற பரவாசுதேவன்: பரத்துவம்.—சங்கருஷண பிரத்தியும்ந அநிருத்த வாசுதேவ புருஷோத்தமமென்றைந்து பேதமாகநிரு பிப்பது: வியூகம்.—மச்சிய கூர்ம வராக நரசிம்ம வாமன ராம ராம ராம கிருஷ்ண கற்கியாதி அவதாரம்: விபவம்.- சர்வியாதயப்பிரதே சத்திலும் அங்குஷ்டசொரூபமாயெழுந்தருளியிருப்பது: அந்தரி யாமி. தனக்கெனவோருருவநாமமின்றி அடியார்களால்க்கொடுக் கும் உருவநாமங்களை அங்கிகரிப்பதாயும் பிரபத்திபண்ணுவதற் கேதுவாயும் ஆராதனவிக்கிரகங்களாயுமிருப்பது: அர்ச்சை.

உபாயசொரூபம்.—கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் பிரபக்திநிஷ்டை ஆசாரியவபிமானமெனஐவகை.

கருமயோகம்.—எக்கிய தான தேபா தியான சந்தியாவந்தன பஞ்சமகாயெக்ஞ அக்கினிகோத்திர தீர்த்தயாத்திரை புண்ணிய கூஷத்திரவாச கிரிசர சாந்தராயண புண்ணியாந்திஸ்நான விர சாதுர்மாசிய பலமூலாசன சாஸ்திராப்பியாச சுமாராதனை யெட தற்பணாதி கருமானுஷ்டானத்தாற் பாவநாசம்பிறந்து ஞான யோகத்துக்குச் சகாரியுமாய் ஐஸ்வரியத்துக்குப் பிரதானசாதன மூமாயிருப்பது.

ஞானயோகம்.-இயம நியம ஆசன பிராணயாம பிரத்தியாகார தியான தாரணை சமாதிசொரூபமான அஷ்டாங்கயோக மூலை லயமார்க்கத்திஞல் ஞானத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை.

பக்தியோகம்.-இருதயகமலம் ஆதித்தியமண்டலங் தொடங்க மான ஸ்தலவிசேஷங்களிலெழுந்தருளியிருக்கிற சர்வேஸ்வரனை விஷயமாக்கி அனவரதபாவனாரூபமாக்குகை.

பிரபக்திநிஷ்டை.-திருப்தரூபப்பிரபக்தி ஆர்த்தரூபப்பிரபத் தியென இருவகை. அவற்றுள். திருப்தரூபப்பிரபக்தி.— சுவர்க்க நரகானுபவங்களில் விரக்தியும் பீதியும்பிறந்து பகவதானுபவப் பிராப்திக்குறுப்பாக சதாசாரிய உபதேசக்கிரமத்தாலே உபாயஸ் வீகாரம்பண்ணி விபரீதபிரபக்திநிவர்த்தராய் வேதவிகிதமான வர்ணச்சிரம அனுஷ்டானமும் பகவத்பாகவத கைங்கரியமும்

மான்சுவர்சகங்களாலே யதாபலம் அனுசந்தித்து ஈஸ்வரன் சேஷியாய் நியந்தாவாய் சுவாமியாய் சரீரியாய் வியாபகனுய் தாரகனுய் ரக்ஷகனுய் போக்தாவாய் சர்வக்ஞனுய் சர்வசக்தியாய் சர்வசம்பூரணனுய் அவாப்தசமஸ்தகாமனுயிருக்கிற ஆகாரத்தையுந் தானவனுக்குச்சேஷமாய் நியாமியாய் சுவமாய் சரீரமாய் வியாப்பியமாய் தாரியமாய் ரக்ஷியமாய் போக்கியமாய் அக்ஞனுய் அசக்தனுய் அபூரணனுய் சாபேக்ஷனுயிருக்கிற ஆகாரத்தையும்அனுசந்தித்துசர்வபரங்களையும் அவன்பக்கலிலேபுகவிட்டு நிற்பரனுயிருக்கை. ஆர்த்தரூபப்பிரபத்தி:— நிரோதுக்டாக்ஷம் அடியார்க சாஸ்திரார்ப்பியாசதாசார்ரிய உபதேசத்தால் இதாக்ஞானம் பிறந்தவாறே பகவதானுபவத்துக்கேகாந்தமாம்படி சர்வேஸ்வரனேபுகலென்று பூரணபக்திபண்ணி தடுத்தும் வளைத்தும்பெறுகை.

ஆசாரியவபிமானம்.— பரமதயாளுவான சற்குருவினது திருவடிச்சாயையிலொதுங்கி பயபக்திவிஸ்வாசத்தினல் அன்புருவானதுவளர்ந்து சிந்தனை திருஷ்டி அபயப்பிரதானமுதலிய தயாபாத்திரமாக ஈடுபட்டிருப்பது.

புருஷார்த்தசொரூபம்.—தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷ ஐக்கியமென் ஐவகை. அவற்றுள்.— பிராணிரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகப் பண்ணும் விருத்திவிசேஷங்கள்: தருமம்.—வர்ணச்சிரம அனுரூபமாக தனதான்யங்களைச்சங்கிரகித்து தேவதாவிஷயங்களிலும் பிதிரியமானகருமங்களிலும் பிராணிகள்விஷயமாகவும் உத்கிருஷ்டமானதேசகாலபாத்திரங்களையறிந்து தருமபுத்தியாய்வியாபிக்கை: அர்த்தம்.—இகவின்பம் பரவின்பமெனத் துவிபாகமாயிருப்பது: காமம். — பிதிர் மாதுர் ரத்ன தன தான்ய வஸ்திர அன்ன பான புத்திர மித்திர களத்திர பசுக்கிரக கேஷேத்திர சந்தன குசும தாம பூலாதி பதார்த்தங்களிற் சத்தாதி விஷயானுபவத்தால்வந்த சுக விசேஷங்கள்: இகவின்பம்.—இதில்விலக்ஷணமாய்த் தேஜோரூபமான சுவர்க்கலோகங்களிற்சென்று பரி தாக சோக மோக சராய் மரணதிகளில்லாமல் ஆர்ச்சிராதிபுண்ணியத்திற் கூடாக அமுதபானம்பண்ணி யப்சரசுகளோடே சத்தாதி விஷயானுபவம்பண்ணுவது: பரவின்பம். — அனர்த்தநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்

னத் தவிபாகமாயிருப்பது: மோகூகம். — பகவதாஜ்ஞபவரூபமான பரமபுருஷார்த்தலகூணமோகூகம்: ஐக்கியம்.

விரோதிசொரூபம். — சொரூபவிரோதி பரத்துவவிரோதி உபாயவிரோதி புருஷார்த்தவிரோதி பிராப்திவிரோதியன ஜூவைகை. அவற்றுள்.—தேதகாத்மபதத்தி சுவாதந்திரம் அஸ்வாதந்தியசூகத்துவம்: சொரூபவிரோதி.—தேவதாந்தர பரத்துவ பிரதிபத்திபவ்ஜ்ஞுவது: பரத்துவவிரோதி.-உபாயாந்தர பிரதிபத்தி: உபாயவிரோதி.-இதரபுருஷார்த்தங்களிலிச்சை: புருஷார்த்தவிரோதி.— ஜூவசிஷ்யபலத்தை மாறுபடிக்கொண்டி அனுதாப ஜூன்யமாயிருக்கை: பிராப்திவிரோதி.— அகங்காரம்: சர்வத்ரவிரோதியாகக்கூடாது.

இப்படி அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானம்பிறந்து முமுக்ஷுவாய்ப் ஜூவ ஜூவஷ்டானங்களோடே கூடிவர்த்திக்குமவன் ஸ்வயாதுவ்ருத்தி முத்தரிலும் அத்தியந்த அபிமதவிஷயமாகக்கடவன்.

விசிஷ்டகாற்பரியம்.

கருமபக்தி ஜ்ஞானமென்னும் யோகத்ரயபரூபமாய் சிவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் பேதவேதத்தை நிரூபிக்கப்படுவது. அவற்றுள். கர்மயோகம்.— ஆசிரயம் நியதம் பரமம் சுத்தம் நியாசம் யோகமென்னச் சட்டீபதமாக நிரூபிப்படுது.

ஆசிரயதர்மம்.— சருவகர்மங்களையும்விட்டு பரீபகவாராதனிய பரப்பிர்மசற்குருவையாசிரயித்து அவனது நியமனவாக்கியப்படி சமஸ்தமான கருமங்களையும் கைங்கரியரூபமாய்ச்செய்யப்படுவது.

நியதகர்மம்.-அநித்தியசரீரத்துக்குண்டான ஆனிலாபம் நித்தியசரீரியான ஆத்மாவுக்கில்லையென நமதுகிருபையினல்த்தெரிந்து தீர்க்கதிடவிரதனய் புனர்ச்சென்மத்தைக்கொடுக்காமல் பிரா மணனுக்குப் பூசாரகிருத்தியம் க்ஷத்திரியனுக்குநிக்கிரகானுக்கிரகம் வைசியனுக்குக் கிருஷிவாணிச்சியம் சூத்திரனுக்கு அக்கிரவர்ணசேவையும் பிராக்கிலேநின்றும் லப்தமான அநித்தியசரீரமிருக்கிறபரியந்தம் தத்தம்விதிபூர்வகமாகச் செய்யப்படுவது.

பரமதர்மம். — சருவேந்திரிய சிதோஷ்டமாயிருப்பதறுத்தி அந்தப்புத்திக்கிப்பரமாகிய புராதனகைவை யுண்மையாகத்தெரி

கித்து நிஷ்காமமுப் ஜனகாதிகளைப்போல ஞானகர்மமிரண்டுந்
சமமாகவனுஷ்டிடப்படுது.

எக்நதர்மம். — பலவாநுகவிதித்திருக்குடம் யாகங்களைச்செ
டிக்து நியாயமெக்நும் மானசமெக்நும் ஞானமெக்நுமென்னத்தினி
விதநுபமாகநிநுபிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.-பகிர்முகப்பிராந்தணர்
இன்னியாகத்துக்கு இன்னபலமெனத்தெரிந்து காமியார்த்தமாக
பலத்தைகுத்தேதெரித்துச்செய்து அதற்குத்தக்கதக்க அசாஸ்வத
மான புண்ணியபோகத்தையடையப்படுவது: நியாயமெக்நும்.—
சமஸ்தமான யாகங்களையும் விதிபூர்வகமாகச்செய்து நிஷ்காமமுப்
அதன்பிறயோஜனத்தை ஸனக்கற்பித்து சாஸ்வதமாயும் நித்திய
மாயுமிருக்கின்ற ஸன்னியையடையப்படுவது: மானசமெக்நும்.-
கிருகஸ்தாச்சிரமமுப் சர்வமும்பிர்மமயமெனத்தெளிந்து செய்புங்
கிரிகைகளி பலநுபியாகவிருந்தும் லோகரக்ஷகார்த்தம் பரப்பிர்ம
நியதமான சமஸ்தமானயாகங்களையும் விதிபூர்வகமாகச்செய்யப்
படுவது: ஞானமெக்நும்.

நியாதநதர்மம். — பார்ப்பது கேட்பது முகப்பது நுகிப்பது
பரிசிப்பது வாசனிப்பது நடப்பது முதலிய பாஹ்யக்கிரிகைகள்முழு
தும் சகஜமாயிருப்பதால் விஷயோபக்நியப்படாணர்ப்பிரஸ்தாநமெ
நடக்குமெனத்தெரிந்து மனைகயதன்வழிசெலுத்தாமல் நிர்ச்சல
மாகி அந்த அசஞ்சலமான நிர்மலமனைத நம்பிடத்தில் சந்தியா
சம்பண்ணி நியாசநிஷ்டனுப் சமஸ்தமானகருமங்களையும் விதிபூர்
வகமாகச்செய்து நிஷ்காமமுப் அதன்பிறயோஜனத்தை ஸனக்கற்
பிதமாக்குவது.

யோகநதர்மம். — அப்பியாசநிர்க்கதத்தால் பகிர்முகவழியில்ச்
செல்லும் இந்திரியவாசல்களையடைத்து மனைகயகமுகமாக்கி
அந்த அகமுகமாகிய நிர்மலமனசிறுல் ஸன்னியாருணமப்பா
டாகச் சிந்திக்கப்படுவது.

பக்தியோகம்.

டாவனஸ்வரன் மந்திரஸ்வரன் தந்திரஸ்வரன் டுவனஸ்
வரன் விஸ்வஸ்வரன் விந்தியஸ்வரனென்னச் சட்பதமாய்
யார் யார் எந்தரூபத்தைநிர்த்தேசித்து அதனபக்திபூர்வகமாயுபா

சிக்கிறார்களோ ஸ்ரீபகவான் அவர்களுக்கந்தரூபமாய்ச் சாகூதாத் காரமாக அபேகூதிதபூர்த்தியைக் கொடுக்கப்படுவது.

பாவனேஸ்வரன். — தனக்கெனவோரருவநாமமின்றி அடியார்களெந்தரூபத்தைக் கொடுக்கிறார்களோ அதுவேதனக்குவந்தரூபமாயும் அடியார்களெந்தநாமத்தைக் கொடுக்கிறார்களோ அதுவே தனக்குவந்தநாமமாயும் ஆவிற்பவித்து அவர்களபேகூதிதபூர்த்தியைக்கொடுத்து ரகூஷிப்பவன்.

மந்திரேஸ்வரன்.—அரியயனரனென்னும் மூன்றுமூர்த்தியாய் மூன்றுமூர்த்திகளுக்கும் முதன்மையான பரசொரூபமாய்ப் பிரணவசொரூபமான ஓங்காரப்பொருளாய் அந்த ஓங்காரமான ஏகாகூரத்தைமுதலில்வைத்து தங்கள் தங்கள் அபீஷ்டாகூரத்தை அதனோடுசேர்த்து நம பவ சுத சுவாகா உம் பட் ஔஷட் வென்னும் ஏழுவாசகங்களை அதன்முடிவிலமைத்து விதிபூர்வகமாயுச்சரிப்பவர்க்கு அபேகூதிதபூர்த்தியைக்கொடுக்கின்ற உச்சாரணபலப்பிரதாகவிருப்பவன்.

பூதேஸ்வரன்.— பிருதிவு அப்பு தேயுவு வாயுவு ஆகாசம் மனோபுத்தி ஆத்மாவென்னும் எட்டுறுப்பினையுடையஉடலுக்குயிராய் உயிருக்குடலாய் அவற்றுக்காதாரமாய் தமதைஸ்வரியம் இழந்துபோகாமல் சதாபாதுகாப்பவன்.

புவனேஸ்வரன்.— இதயாம்பரத்திலிருந்து லீலாவிபூதி நித்தியவிபூதியென்னும் உபயஐஸ்வரியங்களையும் பிறப்பித்து சகலபுவனகர்த்தாவாய் சர்வாத்மாக்களுக்கும் அந்தரியாமியாகின்றசருவரகூஷணகரும்பண்ணுபவன்.

விஸ்வேஸ்வரன். — ஞானசகூதிவிஞ்ஞல்சாகூதாத்காரித்தும் நிர்மலமனதிருஷ்தியானித்தும் விதிவாசகங்களால் ஸ்தோத்தரித்தும் ஆசிரதருஜ்ஜீவித்தற்பொருட்டு விஸ்வங்களாகப்பரவியிருக்கின்றசருவாண்டபந்திகளையும் ஒருதிருமேனியில் தொகுத்து நிற்பவன்.

விந்தியேஸ்வரன்.—சருவாதாரமாய் சருவஜகத்காரணனாய் ஞானகாசனாய் அனுபவவேத்தியனாய் அவாங்மனோகோசரமாயிருப்பவன்.

ஞானயோகம்.

சூகூத்திரக்ரும் சுகிர்தக்ரும் சுகக்ரும் தேவக்ரும் கருமக்ரும்

பிர்மக்ஞமென்னச் சட்தேபதமாய் அகங்காரமமாகாரம்வர்ச்சித்து ஸ்ரீபகவான் அன்பு ஸ்றிவு ஆராய்ச்சி தேற்றமுதலிய ஐக்கிய குணங்களால்ப் பிரிவறநின்று சதா ஆராதிக்கப்படுவது.

கேஷத்திரக்ஞம்.—பூதம்ஐந்து புலன்ஐந்து ஞானேந்திரியம் ஐந்து கன்மேந்திரியம்ஐந்து மூலப்பிரகிருதி மனோபுத்தி அகங்காரம் நாலு ஆக இருபத்துநாலுதத்துவங்களோடுகூடிய பிரகிருதி கேஷத்திரம் அந்தப்பிரகிருதிகுணங்களைத்தெரிந்து அதற்கு விலக்ஷணமாகவிருக்கின்ற புருஷனுகியநானே கேஷத்திரக்ஞனென்று ணரப்படுவது.

சுகிர்தக்ஞம். — குணத்திரயரூபமாய்நின்று காலச்சக்கரப் பிராந்தியிலுல் பிராணிகளை தேவ மனுஷ்ய திரியக்காதிகளாக மாறிமாறி சஞ்சரிக்கப்பண்ணும் பிரகிருதிசம்பந்தத்தைவிலக்கி அப்பிராகிருதசம்பந்தமான சுத்தசத்துவசாந்தியாதி சற்குணவிக்ஷ்டனுய் பிராரத்துவரூபமாய்வந்த மானவமான சுகாசுக இவ்டாரிஷ்ட சீதோஷ்ணாதிகளில் சமசித்தமுடையனுய் நம்மிடத்திலன்பைச்செலுத்தி எனக்குப்பிரியமாயிருப்பவனெவனே அவனே புண்ணியாத்மாவென்றுணரப்படுவது.

சுகக்ஞம்.— அச்சுவத்தமாகவிருக்கும் மாயாதிமிரத்தை ஞான சூரியனுற்சிதைத்து அதற்குஹிதமாகவிருக்கும் நம் ஆனந்தசாரூபத்தை விமலசித்தத்திற்றெளிந்து சருவமும் ஆனந்தசாரூபமாய்த்தெரிசிப்பவனெவனே அவனே புருஷோத்தமனென்றுணரப்படுவது.

தேவக்ஞம்.— நரகசாதனமான அசத்தியம் அனுர்தவாதம் தோஷதிருக்கு மாயோபாயகம் நிர்த்தயை நிஷ்காரணவைரம் பாபசரிதம் பிரஜோகூஷயம் துரிதாலயம் சரதாபேஷை தவிர்ச்சென்னியம் துராசாரம் துராக்ரஹம் துராக்கிரவகன்தைமுதலியகொடுந்தாழில்களைச்செய்து சிக்ரம் மீளாநரகத்தையனுபவிக்கும் அசுரசம்பத்தையும் அந்த ஆசுரகிருத்தியஞ்செய்பவர்களையும் அவர்கள்சம்பந்தமானவரோடு சம்பந்தமானவர்களையும் கட்டோடும்விலக்கி அகிம்சா சத்திய அஸ்தேய பிர்மசரிய அக்குரோத அலோபத்துவ அவஞ்சக குணதைரிய க்ஷமை சுசித்துவாதி

சுசிலகுணகணங்களான தெய்வசம்பத்துக்கள்நிறைந்து சதா சம்மிடத்திலன்பைச்செலுத்துகின்ற புண்ணியசிரேஷ்டசீலகரன் சுரனெனக்குறிக்காமல் மகத்தானநித்தியசூரியென்றுணரப்படுவது.

கருமக்ஞம்.—ஓம் தத் சத்தென்கின்ற சிரத்தாத்திரயவிதியாய் ஆகர்ரம் எக்ஞம் தவஸ் தானமுதலிய விதிவித்தான கருமமுழுதும் யதார்த்தமாக சத்ருபசிரத்ணதயிணலைஞ்டித்து அவையாவுந் தத்ருபசிரத்ணதயிணலைக்கற்பித்து மமதகங்காரம்வர்ச்சித்து செய்துஞ்செய்திலணுகவிருக்கும் ஓங்காரசிரத்ணதயிணல் சதாசம்மிடத்திலன்பைச்செலுத்தி எனக்குப்பிரியானெனமாயிருக்கின்றகிருதகிருத்தியனென்றுணரப்படுவது.

பிர்மக்ஞம்.—அகிலமங்களகுணசொரூபணய் கல்யாணகுணநிதியாய் சருவாவயவசகிதமான திவ்விபமங்களவிக்ரஹ சம்யுக்தணய் ரதசாரத்தியம்பண்ணிக்கொண்டு இதோ உனக்கு நேரேபிரகாசிக்கும் பார்த்தசாரதியான நானே பரப்பிர்மதத்துவமென்றுணர்த்த அப்படியே பாண்டவமத்தியணன அர்ச்சுனன் அகத்திலும் புறத்திலும் அணுபவநிச்சிதமாயுணரப்படுவது.

உத்தரகீதை.

விஷயபாகுள்ய விவிதப்பிராந்தியிணல் விஷமபாருவத்தில் சிரவணித்த பூர்வகீதையின் அர்த்தத்தில் சந்தேகம்பிறந்து அணுபவ ரசந்தடைப்பட்டு சரணமாகவடைந்த அர்ச்சுனணுக்குப் பூர்வகீதார்த்தமுழுதும் கருமயோகஞானமென்னும் மூன்று அத்தியாயரூபமாய்ச்சங்கிரகித்து அஸ்வமேதபாருவத்தில்ப் போதித்து அவணது அக்ஞான சந்தேக விபரீதமுழுதும் பரிகரித்து பூர்ணபகவான் அவணக்குயெப்போதுமாறுபடாத அப்பிரதிடந்த ஞானந்த பூர்த்தியைக் கொடுக்கப்படுவது.

நித்தியகைங்கரியம்.—கருமபக்தி ஞானத்ணதச் சாதித்தடைதற்கசக்தணக ஆசிரயிக்கின்ற அர்ச்சுனன் அதனது குகூஹ்யமத்ணதத்தெரிந்து அதுணச்சாதித்தடையும்படியாக அவணசக்தருக்குதற்பொருட்டு கருமப்பிரதம் பக்தி பக்திப்பிரதம் ஞானம் ஞானப்பிரதணன என்னைப்பற்றிநின்று என்னையே குருவாக்கி

என்னையேபூசித்து என்னையேதியானித்து என்னையேபாவித்து என்னையேசேவித்து எனக்கேவழிபட்டு இஷ்டானிஷ்டமெனப் பாராமல் என்னால் நியமிக்கப்பட்டதெதுவோ அதுவே பரமபாக்கியமெனக்கைக்கொண்டு அத்தியந்தப்பிரீதியிடைநித்தியமாய் எப்போதும் அழிவில்லாத சாஸ்வதபணியென்றுசெய்யப்படுவது.

ஆராதனம்.— ராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணையபரப்பிர்மணேநம: வென்றுசேவித்து சருவோபசாரசுகிதமாய் அவனது நாமாவலிகளைச் செபித்து சருவமும் அவனதுரூபமாகத் தியானித்து சுவர்ன ரசித ரத்ன பத்ர புஷ்பபாணியாய்நின்று அர்ச்சித்து ராஜநாயகிமுதலியதேவிமாரும் மற்றய புத்திரதாச பரிசனபரிவாரதிகளும் சுவநவமாக ஸ்துதிசெய்யப்படுவது.

நாமாவலி.

ஹரி ஓம் ஸ்ரீகிருஷ்ணையநம:
கமலாநாதாயநம:
வாசுதேவாயநம:
சநாதனையநம:
வசுதேவாத்மஜாயநம:
புண்ணியாயநம:
லீலாமானுஷவிக்கிரகாயநம:
ஸ்ரீவத்சகவுஸ்துபதராயநம:
யசோதாவத்சலாயநம:
ஹரயேநம:
சதுர்ப்புஜாஸ்தசக்கராசிகதாய
சங்காத்தியாயுதாயநம:
தேவகீநந்தனையநம:
ஓம் ஸ்ரீசாயநம:
நந்தகோபப்பிரியாத்மஜாயநம:
யமுனைவேகசம்ஹாரிணேநம:
பலபத்ரப்பிரியாணுஜாயநம:
பூதனைசீவிதஹராயநம:
சகடாசுரபஞ்சநாயநம:
நந்தவிரஜசனைனந்திநேநம:
சச்சிதானந்தவிக்கிரகாயநம:
நவநீதலிலிப்தாங்காயநம:
நவநீதநடாயநம:
அகாயநம:
நவநீதநவாகாராயநம:
முசுகுந்தப்பிரசாதகாயநம:
சோடசஸ்திரீசகஸ்திரசாய
திரிபங்கிநேநம:
மதுராகிருதயேயநம:
சுகவாக அமூர்தாப்தி இந்தவே
கோவிந்தாயநம:
யோகிணம்பதயேயநம:
வத்சவாடசராயநம:
அனந்தாயநம:

தேணுகாசாரபஞ்சநாயகம:
திருணீகிருததிருணைவர்தாயகம:
யமளார்ச்சுனபஞ்சநாயகம:
உத்துங்கலதாலபேதத்திரோகம:
தமாலசியாமலாகிருதியோகம:
கோபகோபீஸ்வராயகம:
யோகினேகம:
கோடிசூரியசமப்பிரபாயகம:
இளாவதியோகம:
பரஞ்சோதிரேஷகம:
யாதவேந்திராயகம:
யதூத்துவகாயகம:
வனமாலினேகம:
பீதவாசசேகம:
பானிஜாதாபகாரகாயகம:
கோவர்த்தனதரோர்த்தர
கோபாலாயகம:
சர்வபாலகாயகம:
அஜாயகம:
நிரஞ்சனயகம:
காமஜனகாயகம:
கஞ்சலோசனயகம:
மதுக்கினேகம:
மதுராநாதாயகம:
துவாரகாநாயகாயகம:
பலினேகம:
பிருந்தாவனசஞ்சாரினேக
துலசிதாமபூஷணயகம:
சிமந்தகமணிஹர்த்திரோகம:
நரநாராயணாத்மகாயகம:
குப்ஜாகிருஷ்ணம்பரதராயகம
மாயினேகம:

பரமபுருஷாயகம:
மூஷ்டிகாசுரசாணூரமல்லயுத்
தகுசிராயுதாயகம:
சம்சாரணவரிகேணகம:
கம்சாரியோகம:
முராரியோகம:
நரகார்த்தாயகம:
அநாதிபிர்மசாரிகேணகம:
கிருஷ்ணைகியபாலாகினாயகம
சிசுபாலசிரச்சேதிகம:
தனஞ்சயாலங்காரிகம:
விதுராக்ரூரவரதாயகம:
விஸ்வரூபப்பிரதர்சகாயகம:
சுத்தியவஸ்தேகம:
சுத்தியசங்கற்பாயகம:
சுத்தியபாபஹாரகாயகம:
சேயிகேணகம:
சுபத்ராபார்த்தஸ்வாயகம:
விஷ்ணவேகம:
பீஷ்மமோக்ஷப்பிரதாயகாயகம:
ஜகத்குருவேகம:
ஜகன்னாதாயகம:
லோகரக்ஷகாயகாரகாயகம:
விருஷபோபசாரவிர்தாவேகம
பாண்டவசாரதியோகம:
யதிஷ்டிரப்பிரதிஷ்டாபகாரிகம
பருதிர்ப்படருகாலதர்சகாயகம
பார்த்தசாரதியோகம:
அவ்வியக்தாயகம:
திதாமிர்தமதேகாதசதேயகம:
காளியபணிமாணிக்கியபரந்தி
ஸ்ரீபதாம்புஜாயகம:

காமோதராயநம:
எக்ஞபோக்திநேநம:
தானவேந்திரவிநாசகாயநம:
நாராயணாயநம:
பரப்பிர்மணேநம:
பன்னகாசனவாகணாயநம:
ஜலக்ரீடாசமாசக்த கோபீ
வஸ்த்ராபகாரகாயநம:
புண்ணியசுலோகாயநம:
தீர்த்தபாதாயநம:
வேதவேத்தியாயநம:
தயாநிதியேநம:
சர்வதேவாத்மகாயநம:
ஹரி ஓம் ஸ்ரீ பூ நீளாசமேத
ராஜராஜேஸ்வர ஸ்ரீகிருஷ்
ணாய பரப்பிரமணேநம:

தியானம்.

ஈசானன தற்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்தியோசாத பஞ்சவக்த்ர பஞ்சமூர்த்த சர்வதேவ விஸ்வவிராட சர்வவியாபக சச்சிதானந்தசிவப்பிர்மணேநம:— நமசிவய சிவயநம சிவயவசி சிவசிவாதி பஞ்சாக்ஷர தூல சூக்ஷ்ம காரண மகாகாரண சுத்தா காரச சர்வாந்த சர்வசிவ சச்சிதானந்த சிவோகப்பிர்மணேநம:— இந்திர அக்கினி இயம நிருதி வருண வாயுவு குபேர ஈசான்ய அதோ ஊர்த்துவ திக்குப்பிர்மணேநம: — ஆதித்திய சோம அங் காரக செளமிய குரு சுக்ர மந்தராகு கேதுத்துவாதி காலப்பிர் மணேநம:—கிருஷ்ணசரசு கோஷ்டிபுரீச நித்தியகல்யாணி சிராந்த பதீஸ்வர கிண்கிணிவிநாயக வர்ணச்சிரம நாம ரூப கோத்திர கிருத வம்சாசரண சர்வகர்மப்பிர்மணேநம: — ருக்கு எசுர் சாம அதர்வண பிரணவாகார அஷ்டாங்க நிவ்விய விமானலாவண்ய கோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூகப்பிர்மணேநம:- கிருமந்திரத்துவய எகப்பிராப்பிய ஸ்ரீ பூ நீளாசமேத ஹரி ஓம் மோ நாராயணாய ஸ்ரீருருப்பிர்மணேநம:

ஸ்துதி.

மானவ சித்த காந்தர்வ பிதிர்த்துவ ஆஜானஜ கர்மதேவ தேவ இந்திர பிரகஸ்பதி பிரஜாபதித்துவ விராட்புருஷ ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணபரப்பிர்மணேநம: வென்று ஆரோகண நபமாயும் பரப்பிர்ம விஸ்வேச வேதவேத்திய ஆசாரிய இந்திர தேவ தேவகிங்கர ஆஜானஜ பிதிர்த்தேவ தேவகாந்தர்வ மானவ

சித்த லீலாமானுஷ சர்வானந்த சமர்த்தித ஸ்ரீராஜ ராஜேஜ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம: வென்று அவரோகணரூபமாயும் பிர்மாஞ்சலிசகிதமாய் நவநவமாக ஸ்தெளத்தியம்பண்ணுவது.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஜ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

பூரணவாக்கியம்.

சுருதி குரு யுக்தி சுவானுபவம் சபாசம்மதமென்னும் நிஷ்டா பஞ்சகவிரோதமாய் மருளுருவாகக்குவிந்துகிடக்கின்ற அஞ்ஞான நீசவத்துவ கேவலப்பிராந்தியை ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு விலக்கி ஸ்ரீசற்குருவின் அவதார அவதான அனுசந்தானரூபமாக சம் பூரண நிஷ்டையைச் சாதிக்கப்படுவது.

சுருதி

உபக்கிரமம் உபசம்மாரம் அப்பியாசம் அபூர்வை பலம் அர்த்தவாதம் உபபத்தியென்னும் சடலிங்கதாற்பரியத்தாலு மூரணகாமல் வேதவாக்கியங்களைப்பிரித்து சத்தியவாதம் நிஷ்டை யாவாதமென்றிரண்டு பிரகாரமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

சத்தியவாதம்.— அகோசரசுயம்புவாயிருக்கின்ற பரப்பிர்மம் ஆசிரதரகூடகார்த்தம் அபாரகருணையில்ல் சற்குருரூபமாக வெளியிட்டருள்வது: உபக்கிரமம். — ஆசிரதரகூடணம்பண்ணிக் கொண்டு அகோசரசுயம்புவாகவே விளங்குவது: உபசம்மாரம். இவையிரண்டும்: ஒருலிங்கம்.— அகத்திலிருக்கின்ற பரப்பிர்ம சற் குருவே புறத்திலிருப்பவன் புறத்திலிருக்கின்ற பரப்பிர்ம சற் குருவே அகத்திலிருப்பவனென்று பரஸ்பரம்யேகிகப்படுத்து வது: அப்பியாசம். — மமதகங்கார பரிச்சேதபந்தகமூடுணைமாயும் வர்ச்சித்திருப்பது: அபூர்வதை.— எப்போதும்நித்தியமுத்தரூ

மேல்வீடுபெற்றிருப்பது: பலம். — கிருபாவிதாயக சுருதியிலெடுத்துக்காட்டுவது: அர்த்தவாதம். — சருவமும் திரியேகப்பொருளாய் விளங்கிய வாசுதேவபரப்பிர்ம சற்குருமயமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது: உபபத்தி.

மித்தையாவாதம்.—கூடஸ்த பிர்ம ஐக்கியமாய்விளங்கிய ஆத்மசாரூபமே மயக்கரூபமான ஆரோபப்பிராந்தியிலல் ஜகசீவபரமாகத் தோற்றிக்கொண்டிருப்பது: உபக்கிரமம்.— அபவாதயுக்தியிலல் அவ்வாரோபமான ஜகசீவபரகற்பிதம்நீங்கி ஆத்மசொரூபமாகவே பிரகாசிக்கப்படுவது: உபசம்மாரம். இவையிரண்டும்: ஒருவிங்கம். — கூடஸ்தனேபிர்மம் பிர்மமேகூடஸ்தனெனப் பரஸ்பரம்யேகீகப்படுத்துவது: அப்பியாசம்.—நாமரூபகாரியமான அநர்தசடதுக்கம் வர்ச்சித்திருப்பது: அபூர்வதை.—காரணபூத சச்சிதானந்தவியாபக ஆத்மசொரூபமாகவேவிளங்குவது: பலம்.— ஆத்மவிதாயக சுருதியிலெடுத்துக்காட்டுவது: அர்த்தவாதம்.—சர்வமும் கூடஸ்தப்பிர்ம ஐக்கியமான ஆத்மசொரூபமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது: உபபத்தி.

குரு.—திரிமூர்த்தமே ஒருமூர்த்தம் ஒருமூர்த்தமேமுருமூர்த்தம் அதுவேவமக்குத்தஞ்சமென்று இதராந்தரவர்ச்சிதனைய் ஈடுபட்டிருப்பவனைவமே அவனே அதிகாரியெனக் கைக்கொண்டு அவனதுதொந்துவரூப பிராரத்வசரீரமிருக்கும்போதே பௌஷ்கப்பிரயோஜனத்தை வர்த்தமானத்தில் பிரயோகம்பண்ணி சர்வபந்தவர்ச்சித சருவாபீஷ்டசித்தியுங்கொடுத்து சமத்துவயேக பரிபூரண பரப்பிர்மசுவாநுபவரூபமான பேரின்பநலத்தையடையச்செய்பவன: சற்குரு.

யுக்தி.— சுருதிபூர்வகமாய் ஸ்ரீசற்குருமுகமாகச் சாதிக்கும் மித்தையாவாதநிஷ்டையிலல் அனர்த்தநிவர்த்தியும் சுத்தியவாதநிஷ்டையிலல் ஆனந்தாவாப்தியும் இவ்விரண்டையுஞ்சாதிக்குமிடத்து உபயமோகூழுஞ் சித்திக்குமென்று சூக்ஷுமபுத்தியிலல் யூகித்தறிவது.

சுவாநுபவம்.

பஞ்சகோசவிலகூணனுய் சற்குருதாளையைப்பற்றிநின்று

லீலை நித்தியம் அகண்டம் சரண்யம் பரமபதமென்னும் நித்திய பூமிக்குரிய ஐஸ்வரியபஞ்சகத்தை ஆதேராகனைரூபமாயும் அனுதேராகனைரூபமாயும் நிறைநிறையே தெரிசிக்கப்படுவது. அவற்றுள். லீலை.—ஈஸ்வரன் பிரவர்த்த நிவர்த்த நியமன தெரிசனை தூரமானமென்னும் விதிதடஞ்சகளுடத்தாற் றிருவிளையாட்டருளிச்செய்வதுமாயும் ஆசரயிப்பவர்க்குப்போகமோக்கம்படியினருத்திசாரூபங்களை யொகமாகவுடைய சாக்கிரவஸ்தையை யுபாதித்துக்காட்டுவதுமாயுமிருப்பது. அவற்றுள். — ஆசரயணிதிப்படி. கட்டுப்பட்டு அநுக்கிரகபோகத்தைக் கொடுக்கப்படுவதுமாய்: பிரவர்த்தம்.— சங்கோசப்பட்டு நித்தியாகிக்கு தூரசற்குருசாரூபமாய்ப்பிரசன்னமாவதுமாய்: நிவர்த்தம்.— சம்பந்தாரூபமாய்க் கைக்கொண்டு சாதனசாத்தியங்களை யுபதேசரகசம்பண்ணுவதுமாய்: நியமனம்.— மிரிவினிலையாட்டருளிச்செய்வதுமாய் சோதனையை யுபபலமாகக்கொடுத்து சம்பூரணபரிக்ஷை நிறைநிறையே சேவிக்கப்பண்ணுவதுமாய்: தெரிசனம்.— குருவுபதேசாதிகளாவாகநின்று சரூபஸ்திதிலேயாற்படவாதி சாலோகாதிமுத்திபோகத்தைக் கொடுக்கப்படுவதுமாய்: பூரணம்.

நித்தியம்.—திருவடிசம்பந்தத்தால் சோஷணிதைபரிபூரணமுத்தரும் அப்பிராகிருதவாசிகளுக்கு அவர்க்குவராகநின்று போகமுத்தியையளிப்பதாயும் அதாதொருவிருத்தியிலேகாலதாமதமில்லாமற்போய் மிருப்பது. அகண்டம். — அபாரசத்தைஞானம் பரத்தாலே தெளிவுபிறியமெனமாறுபட்டு மாதேகமென்னும் உபாதிநாசமடையாமல் ஒருமித்துக்காட்டுவதாயும் அதுவிரிவுதிரிகியபக்தைக் கிளறித்தாகிற்கும் சுழுத்தியவஸ்தையை யுபாதித்துக்காட்டுவதாயுமிருப்பது. சரண்யம்.— கண்டவகண்டங்களிலே யுன்முகமாய்நின்றுகொண்டு தம்பதிசமேதராக நிலைபெற்றிருப்பதாயும் அது தானானந்தரூபமாய் விளங்கிய தூரியவஸ்தையையுபாதித்துக்காட்டுவதாயுமிருப்பது. பரமபதம்.— பரமாத்மாவாகியநாயகனிடத்து சரூபாத்மாக்களாகிய தூரீகளும் சரூபாத்மாக்களாகிய தூரீகளினிடத்து பரமாத்மாவாகிய நாயகனும் பரஸ்பரம் அன்னியோன்னியமாய்க்கலந்திருப்பதாயும்னகவனேகமெனவசனித்தற்கிகட்டாதாயும் பிரமானந்தமாயெல்லையற்று அவாங்மனேகோசரமாய் விளங்குவதாயும் அநி

வே ஆனந்தம் ஆனந்தமேஅறிவென்னும்தரியாதீதவஸ்தையை யுவமித்துக்காட்டுவதாயுமிருப்பது.

சடாசம்மதம். — ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத்தால் சைவ வைஷ்ணவ ஸ்மார்த்தமாத்துவாதி சர்வசமயசமூதாயஓழுக்கத்தைபரிசரித்து சாந்த சுசீல சற்குண தயாளுவாய் வர்ணாச்சிரமத்தில் கட்டுப்பட்டு விதிவத்தான கர்மங்களை கடத்தப்படுவது.

நீசுகேவலம்.

இருள் மருள் அருள் அதிதமென்னச் சதுர்விகற்படமாய் அநாசாரியர்களைமுன்னிட்டு அதிகாரிகளாலனுஷ்டித்து அதிபாதக வனர்த்தத்தையடையப்படுவது. இருட்கேவலம்.— சரீரத்திரிகை இந்திரியக்காக்ஷி மனோவாதனை புத்தியஹங்காரம் சிவாபிமானம் இவ்வைவ்வையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு யாதொருவிஷயமுங்தோற்றாமல் சூனியாகிருதியாய் சூழ்ந்தனைப்போல அக்ஞானதமசில் லயப்பட்டிருப்பது. மருட்கேவலம்.— சூனியசமாதியைச்சாதித்து அக்ஞானகிருதமாய் வெளியிட்டு அபிமான அவதான வாசனை விஷயக்திரிகைகள் முழுதுமாறுபட்டுப் பிராந்தனைப்போல நிலை கெட்டுழல்வது. அருட்கேவலம்.— மூப்படத்தாறடிக்கினைறு தத்துபவரில் முகலடியில்வீழ்பவனுக்கும் மூப்படத்தாறுகைதடியில் வீழ்பவனுக்கும் பிரயாசைதாரதம்மியமும் கினைற்றில்வீழ்கின்ற பிரயோஜனம் சமத்துவமுமாவதுபோல இம்மைப்பிரயோஜனத்தை யிழந்து சிரவணநிதித்யாசனத்தில் வீழ்கின்ற புருஷப்பிரயாசத்தில் ஏற்ற மூடையராயும் தேதேகாகம் ஆத்மோகம் பிர்மோகமெனச்சாதிக் கின்ற அகங்காரசமத்துவமூடையராயும் வாசுதேவசந்நிதிப்பட்டமும் கிருபாலோசனம் பரிசிக்காமல் சுவாகங்கார மூட்டாக்கைப் போட்டுக்கொண்டு அகம்பிர்ம சோகம்பாவனையப்பண்ணி நிரி புடநிவர்த்தனைச் சரீராத்தில் ஜனனமரணத்தையொளித்து மகத்தான பரமபதவாழ்வையிழந்திருப்பது.

அதிதகேவலம்.

சுத்தாத்துவிதசம்மதமாய் நிருபாதீதசகேயசம்பந்தவியவ காரமென்னும் திருஷ்டிபஞ்சகப் பொருளாய்ப் பூர்த்திசமஸ்கார விதிப்படி னைசதன்ய சாக்ஷித்துவசகேயசம்பந்தவியவகாரமென்ன

அவரோகணக்கிரமமாய்ச் சருவமும் பிர்மமயமெனச்சாதிக்கின்ற பூரணநிச்சயத்தையும் நியதிசமஸ்காரவிதிப்படி வியவகாரசம்பந்த சேயக சாகூஷித்துவ சைதன்னியமென்ன ஆரோகணக்கிரமமாய்ப் நிறைநிறையேசாஸ்திரீகவிதிப்படிசாதிக்கின்றசேவலநிச்சயத்தையும் எம்மதத்துக்குஞ்சம்மதமாய் அத்துவித தொய்த விசிஷ்ட சுபாவமென்கின்ற நான்குபக்ஷத்தையும் அனுசரித்து ஆரோகணவவரோகண அவரோகண ஆரோகணரூபமாய் நிருவாணநிஷ்டர்களாற் சதா திருவிளையாட்டஞ்செய்கின்ற சம்பூரணநிச்சயத்தையுமிழந்து

அசாஸ்திரீகவிதிப்படி சாதனசதுஷ்டயாபாவ மந்தவிராகதீர்க்கனை ஓதிகாரி ஈஷணைத்திரயங்களைத்தியச்சித்து ராகத்துவேஷ காமக் குரோத லோப மோக மத மச்சர ஈரிஷைடம்ப தற்ப அசூயை அகங்காராதி நிஷேதகுணசம்பூரணனை ஓர்குருவைப் பூருவசாதகரது அபினிவேஷ சயிக்ஞாவிதிப்படியனடைந்து சதா சேவித்திருக்கின்ற மாணக்கனை அதிகாரபக்குவமறிந்து திரா மூண்டித வார்ணதி வர்ச்சித பிகூஷாடன காவிகாம்பர கண்டிகா பரண ஈனகிருத்திய நிருவாண உச்சிஷ்டபோஜனாதி அவமானச் சின்னங்களால்பாரியாபுத்திரமித்திரசுற்றத்தாராதிகள்பாற்கச்சகி க்காதபடி அப்பிராப்பியவுயிர்ப்பிரோதமெனத்தியச்சிக்கச்செய்து.

வர்ணதிவணையிற் கட்டுப்பட்டு நித்திய நைமித்திய காமிய நிஷேத பிராயச்சித்தமென்னும் விதிவத்தான நிரியாபஞ்சகநிஷ்டையைச்சாதித்துப் பரமசுகிர்த்தத்தைப்பெறுதற்குரிய பாவநிவாரணத்தைப்பண்ணுமலும் சரஸ்வதி பிர்மன் லக்ஷ்மி நாராயணன் உமாமகேஸ்வரன் சத்திசதாசிவன் முத்திகணேசன்முதலிய திவ்வியமூர்த்திகளிடத்தில் வழிபட்டு அதனதுபாவனையோக பூசாவிதான உபாசனைகங்கிரியாதிகளினல் அகக்காரணமானதுபரிசுத்தமாகி ஸ்ரீசற்குருகிருபைக்கிப் பாத்திரமாக்குகின்ற ஏகாக்கிரசித்தத்தைப்பெறுமலும் ஸ்ரீசற்குருவின் சந்நிதிபூர்வமாய்ச் சாதிக்கும் சிரவண மனன தியான சமாதி சாக்ஷாத்காரமென்னும் நிஷ்டாபஞ்சகரூபமாய் சுக்ஞானசுயம்பிரகாசத்துவஞ்சித்தித்து அடியோடும் அக்ஞானநிரசனமானவிடத்துத் தனக்குரிய ஆனந்தரூபத்

தையடையாமலும் ஸ்ரீபரமசற்குருவின் நிர்ஹேதுகிருபையினால்ச் சிந்தனை திருஷ்டி. அபயப்பிரதான பலப்பிரதவரப்பிரசாதமென்கின்ற சமஸ்கார பஞ்சகரூபமாய் அக்ஞானபீஜம்நசித்து ஆவரணகோசம்பேதித்து சருவமும் ஆனந்தரூபமாய்த்தெரிசித்து மேலு மேலும் ஆனந்தபூர்த்தியைப்பண்ணுமலும்

பூசித்தற்குரிய மாதா பிதா பிராதா குரு தெய்வமுதலியவர்களிடத்திற் சிரத்தாபக்தி விஸ்வாசாதிகள் எவ்வளவுமில்லாமல் ஜென்மங்கள்தோறும் சதாபிரதிகூலச்செய்கையைச்செய்துதடிப்புற்றிருக்கின்ற தூலசூக்ஷுமத்தையும் அவித்தையாகர அகங்காரகற்பமாயிருக்கின்ற காரணசரீரத்தையும் நியதிரூபத்தாற் பிரத்தேகமாக்கிக் கிருபாலோசனம்பரிசிக்காமல் மகாகாரணசரீரத்தையும் பாஷண்டகுருவாய் தத்துவாதத்துவங்களை நியதிபண்ணிக்காட்டிய தன்னையும் மாயாமயமெனத்தியச்சிக்கச்செய்து விவிதவிதேஷுப மாயாப்பிரபஞ்சமுழுதும் விசார க்ஞானத்தாற்றெளிந்து சாக்ஷிபூத திடவிரதனாகின்றுமூட கோர சாந்த சுத்த சுபாவமென்னும் பஞ்சவிருத்தியைச்சாதித்துப் பரப்பிர்ம சாக்ஷாத்காரம்பண்ணுமல்

நிரூபகநீத சயேகசம்பந்த வியவகாரமென்னும் பஞ்சதிருஷ்டியுமறைபட்டு பஞ்சசாதனவிசர்ச்சனராய்ப் பரிச்சின்னவிருத்தியைச் சூனியாகிருதியாக லயப்படுத்தி நெடுநேரம் சூனியசமாதியைச்சாதித்துக் கருமபீடிதத்தால்வெளியிட்டு அறதேசி பரதேசி சோகி சங்கமன் கற்றுச்சொல்லி கவிபாடியென்னும் யாசித்தற்குரிய ஏழைஜனங்களைமறுட்டி வயிறுவளர்க்குகைக்குறுப்பாக வர்ணதிசட்கப் பிரதிபந்தகமான நாலுவிதவேஷங்களைத்தரித்துப் பூசித சேவித யாசக போஜனர்த்தமாகத் தெய்வீக ஆரிஷீகமான சாஸ்திரங்களை தாறுமாறுகலுளறி பிர்மாப்பியாசிகளாகிய ராமார்ச்சுனசரிதமே நமதுசரிதமென்றும் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர நாரத சுகராதியனுபவமே நமதுசுவானுபவமென்றும் தெரியாதஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காக விருதாவளிகூறி மூடசமூகங்களை மூட சமூகங்கள் சாதுசமூகமெனப்பிதற்றிப் புறத்தில்மினுக்கிய மலபாண்டம்போலவும் அகத்தில் ராவணசந்நியாசியைப்போலவும்

லோகவிரோத பாஷண்டமூர்த்திகளாய் பூர்வதிசையைப்போலக் கலக்கமுறுமல் ராகாதி திரயோதசவர்க்கங்களையும் அபேக்ஷித்த பிரகாரம் அந்தக்கரணசுபாவமென்று மரணாந்தபரியந்தம் அனுபவித்துச் சூனியாகிருதியாக லயப்படுத்துவது.

அவதாரம்.

ஸ்ரீபகவான் வசுதேவதேவகியினிடமாயவதரித்து அகம் புறம் பரம் சௌலப்பியம் ஆதி மத்தியம் அந்தம் ரகிதமென்னும் அற் புதாஷ்டகத்தை வெளிப்படுத்தி ஸ்ரீசற்குருசொரூபமாய்ப் பிரசன்னமாவது. அவற்றுள்.— லீலாவிபூதி நித்தியவிபூதியென்னும் பூதித்துவயங்களையுள்ளடக்கி யசோதைப்பிராட்டிக்கு தெரிசனங் கொடுப்பது: அகம்.—அண்டாண்டங்களெல்லாந் தமதுதிருமேனி யிற்றோற்றுவித்து அருச்சுனனுக்குத் தெரிசனங்கொடுப்பது: புறம்.— திவ்வியசொரூபமாக வசுதேவன் நந்தகோபன்முதலிய பக்தஜனங்களுக்குப் பிரசன்னமாவது: பரம்.—ராதைமுதலிய கோபிகாஸ்திரீகளிடத்திற்கட்டுண்டு அநேகவிரோதங்களை விளை விப்பது: சௌலப்பியம். — தலைமைக்கெல்லாந் தலைமையாகிய நானேபரதத்துவமென்று உத்தவர் விதுரர் அக்குரூரர்முதலியவர் களுக்கு வஸ்துநிண்ணயம்பண்ணப்படுவது: ஆதி. — சாக்ஷிபூத மாய் அகத்திலும் புறத்திலும்நின்று சர்வாத்மரைக்ஷபண்ணு வது: மத்தியம்.— அண்டாண்டங்களெல்லாம் ஞானப்பிரகாசத்தி லல்விழுங்கிச் சதோதயமாய்ச் சௌலித்துக்கொண்டிருப்பது: அந்தம்.—அவாங்மனோகோசரமாய் எல்லையற்றிருப்பது:ரகிதம்.

அவதானம். — ஸ்ரீசற்குருசொரூபத்தைச் சாக்ஷாத்காரிப்ப வர்க்குஅற்புதகுணங்களோடு சாந்நித்தியமாகி கர்த்தாவாய்ப்போக் தாவாய் நித்தியஞப்ப பூரணஞய் சருவமுந்தாஞய் அகத்திலும் புறத்திலும் நிலைபெற்றிருந்து தேசகாலாவஸ்தைகளின்றி அபீஷ் டசித்தியைக்கொடுத்து அவர்களபேக்ஷித்தபிரகாரம் விளையா டப்படுவது.

அநுசந்தானம்.

கருமம் பாவம் யோகம் பிராப்தஜன ஞானம் நைச்சியமென் னும் அநுசந்தானத்தைச் சட்பிரகாரமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

கருமாநுசந்தானம்.— ஸ்ரீபகவான் அநாதியாகவே நியமித்திருக்கும் பொது பொதுச்சிறப்பு சிறப்பென்கின்ற விதித்திரய ரூபத்தைத்தெரிந்து அதனியதாப்பிரகாரம் அனுஷ்டிக்கப்படுவது அவற்றுள்— சீவச்சேஷ்டைகளான மமதகங்காரபந்திகளை அடியோடேவிசர்ச்சித்து ஒருவணுகியவென்னை ரக்ஷகனுகவடையுங்கோ அகடிதகடிதனுகியதான் தேசகாலப்பிரகார அதிகாரபலமுதலிய நியமங்களைப்பாராமல் உங்களை சமஸ்தமான பாவங்களிலேநின்றும் முத்தனும்படிபண்ணக்கடவேனென்று சருவத்திரசமுதாயமாக நியமிக்கப்படுவது: பொதுவிதி.— சருவப்பிராணிகளையும் உபகரணசாதகமாய்க்கொண்டு மனுஷியாளைத் தத்தம்விதிபூர்வகமாய் தேவர்களுக்கு வணங்கவும் தேவர்கள் மனுஷியாதிசருவப்பிராணிகளையுந் தத்தங்கருமானுரூபமாய்க் காப்பாற்றவும் பரஸ்பரமாக நியமிக்கப்படுவது: பொதுச்சிறப்புவிதி. — வர்ணம் ஆச்சிரமம் சமயம் அதிவர்னம் ஸ்ரீ துறவென்னும் வர்ணதிபேதாரதம்மியங்களைத்தெரிந்து சமஸ்தமானகருமங்களையும் தத்தம் விதிபூர்வகமாகச்செய்து பரித்தியாக பலத்தியாக அர்ப்பண அவதாணதிரூபத்தாற் சருவமும் ஸ்ரீவாசுதேவப் பிரீதியாக்கும்படி மனுஷியாளுக்காகவே நியமிக்கப்படுவது: சிறப்புவிதி.

பாவாநுசந்தானம். — பொது பொதுச்சிறப்பு சிறப்பென்கின்ற தேவகட்டளையைமீறி அதற்குப்பிரதிபந்தகமான உத்கிருஷ்டபாவங்களைச்செய்து அகந்தை யபிமான ஆசை கோபாதிகளால் திவ்வியசக்ஷுர்மறைபட்டு இதுசெய்காரியம் இதுதவிர்காரிய மென்பதுதெரியாமல்ப் பாவாத்மாவாய் ஒளிமழுங்கிக்கிடக்கின்ற தன்னைச் சந்நிதிபூர்வகமாகச் சதாநினைத்து நினைத்துருகி இதர ஜனங்களுக்குத்தோற்றுமல் முறையீடுசகிதமாய் வாய்விட்டலறியழுவது.

யோகாநுசந்தானம்.— காணபரிசுத்தமுடையனுய் சிரவணம் கீர்த்தனம் ஸ்மரணம் பாதசேவனம் அர்ச்சனை வந்தனம் தாசியம் சக்கியம் ஆத்மநிவேதனமென்னும் நவவித பக்திரூபத்தாற் சாதிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.—ஸ்ரீவாசுதேவின் திவ்வியசரித்திர சீலரூப குணவிலாசாதிமகிமைகளை ஸ்ரீசற்குருமுகமாய்க்கேட்டு ரமிக்கப்

படுவது: சிரவணம். — ஸ்ரீசற்குருவாக்கிய முடிகளையொழிகின்ற சங்கிதவாசகத்திலைமத்து காண்குருவைகானத்தேகாழ மனத்து ஸ்ரீவாசுதேவின் திவ்வியப்பிரபாவத்தைப்பழகி நிச்சயம்பண்ணுவது: கீர்த்தனம். — ஸ்ரீவாசுதேவின் திவ்வியநாமங்களை விடாதகுரலாலும் இரு தயகமலத்திலேந்தருளப்பண்ணின சுமுகமுகத்திலயம் புருவத்திலயம் அம்மையமாகச் சிந்திக்கப்படுவது: ஸ்மரணம். — ஸ்ரீவாசுதேவின் திருவடிக்கமலங்களில் அடியற்றமரம்போலவிழுந்து அநேகவெறுத்துநின்று தன்னுடருணமையைச்சொல்லி அனுகூலத்தைப்பண்ணி ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனைபண்ணுவது: பாதசேவனம். — பிரணமதி கலேபகரகாமதேநுகல்பகவிருக்ஷ ஸ்ரீவாசுதேவின் காமதேநுகல்பகவிருக்ஷங்களில் சமர்ப்பணபுத்தியாலே சகலவஸ்துக்களையும் ஆத்மநிவேதனம்பண்ணுவது: ஆர்ச்சனை. — சகலேந்திரிய சகலேந்திரியார்த்த சகலேந்திரியாதிஷ்டாதிதேவதைகளும் ஸ்ரீவாசுதேவனுடைய பிரசாதத்தினாலேயாம் என்கிறஅபிப்பிராயத்தோடுகூட வர்ணிக்கிறசுலோகத்தை விசார்த்திப்பது: தாஸ்யம். — ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு அடிமைபண்ணுகிறதுதானே தனக்கு ஸ்வரூபமென்கிற அத்யவசாயத்தோடுகூட ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு அடிமைபண்ணுவது: சக்யம். — ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு மித்ரனாயிருக்கிறதுதானே தனக்கு ஸ்வரூபமென்கிற அத்யவசாயத்தோடுகூட ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு மித்ரனாயிருப்பது: பூரணகும்பம். — ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு நிவேதிக்கிறவஸ்துக்களை ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு நிவேதிக்கிறவர்களுக்கு நிவேதிக்கிறதுதானே தனக்கு ஸ்வரூபமென்கிற அத்யவசாயத்தோடுகூட ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு நிவேதிக்கிறவர்களுக்கு நிவேதிப்பது: தாஸதாஸ்யம். — ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு அடிமைபண்ணுகிறவர்களுக்கு அடிமைபண்ணுகிறதுதானே தனக்கு ஸ்வரூபமென்கிற அத்யவசாயத்தோடுகூட ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு அடிமைபண்ணுகிறவர்களுக்கு அடிமைபண்ணுவது: ஆத்மநிவேதனம். — ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு சகலவஸ்துக்களையும் நிவேதிக்கிறதுதானே தனக்கு ஸ்வரூபமென்கிற அத்யவசாயத்தோடுகூட ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு சகலவஸ்துக்களையும் நிவேதி

மாய்ச் செய்யப்படுவதாம்: காசுவுத்துவைகாங்கிரியம். — பரஸ்பரம் யிருபட்டு பரஸ்பரசாங்கிரியத்தை நியமிக்கப்பெற்று பரஸ்பரம் அன்புணடையர்களாய்ச் சுகியுவினையச் சம்பூர்த்தியாக்குவது: ராசவுத்துவசாங்கிரியம்.

ஆத்மநிவேதனம். — தேவாக்காலாகிய ஸ்ரீவாசுதேவருக்கு தன்னுடைய ஆத்மாவைப் தேவாக்கியமாகச்சமர்ப்பித்து சேவச்தேவ்டைகளான மமதாகங்காராதிகளை விசர்ச்சித்திருப்பது.

பிராயச்சித்தசங்கரணம். — தனக்கென்னதேவாரதோபனைகளில் லாமல் ஆசாரகாயகாரச்சுத்தம் பிரயாசமிருந்தையெடுத்துக்கொண்டு பாமரஜனங்கள் பலவாருகப்பிரத்தம் கிர்த்தனையவமானஸ்தி கழேச்சுத்து நிதோஷமாக தானசக்தியைக்கொடுத்துப் பரமசுவிர்த்தரை வெளியிட்டருளிய பகவானுடைய ஸ்ரீசற்குருமடத்துக்குச் செய்தகன்னிணையுத்தெரிந்து அதற்குக்கைமாருக அவனதுக்கமலங் களில் நமஸ்காரமுடியிருந்தையுத்தையம். தகுதிஷேயாகச் சமர்ப்பித்தும் சுகாவ்வென்னுங்கொண்டிருப்பது.

தரணிதாரத்தாவம். — தன்னுடைய தலைவிதையத்தின்மத்தையும் தானதேயத்தான் தேவாதேவாருகப்பிரத்தம் பிரித்தரியக்கூடாத நிதியத்தின்பாதுகாவலிய ஸ்ரீவாசுதேவருடைய பிரியத்தையுத்தெரிந்து சுகேமமாய்ப்பரிபாலனம்பண்ணுவிக்கிறதாகவும் பிரியமாயிருப்பது: தரணிதாரத்தாவம். — சாதாரணமாயிருப்பது சாதாரணம்மாக்களிடத்தும் தேவாக்காலாகிய ஸ்ரீவாசுதேவருக்கும் சாதாரணம்மாக்களிடத்தும் ஸ்ரீவாசுதேவருக்கும் பரஸ்பரம். அன்னியமாயிருக்காமலிருப்பதாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பது: விசுவாசலக்ஷணம்.

வைச்சியவாசுதேவம். — சாதாரணதேவருடைய சம்பந்தனைவிகாரியாதனையும் அவனவனுடைய தேவருடைய தாஸ்யத்துக்கடுத்தபடியாய் வைச்சியவாசுதேவருடைய சேவாபரனாகத்தெரிந்து அடியாரடியாய்க்கொண்

பிலதை: சிலாகம். — ஸ்ரீசந்ருகாயகிய மாதங்கியை சங்கிலாகத்திலாடுத்த காந்தருவகாயகிக்கு அந்த ஸ்ரீகனிவ் திவ்விபப்பிரபாவத்துக்கு சிந்தாமணி இன்த்தகாம். — ஸ்ரீவாக தேவனிவ் திவ்விபாவத்துக்கு விந்தாமணி அபகாலத்திலெறந்தருளாடாவென்ற சந்த. அந்தி அம்மையாகத் திருக்கலாம்: அம்மாகம். — ஸ்ரீவாக தேவனிவ் திருவடிக்கமலங்களில் அடியாடியாவி ஸ்ரீவாக தேவனிவ் ஸ்ரீவாக தேவ

மாய்க் கெய்யப்படுவதாய்: தானத்தினையுடையது.— பாலும்பாரம் பிடிப்பட்டு பாலும்பாரையுடைத்தாய் நின்றபசுக்கன்றிற்பால் பாலும்பாரம் அற்றபடியால்தானே சுரந்தலினாலே தாய்ச்சுரப்பினையுடைத்தாய்ச் சுரந்து பாரம் கன்றுக்கொடுத்தலினாலே தாய்க்கன்றுகளிடத்தன்பினையுடைத்தாய் நின்றது.

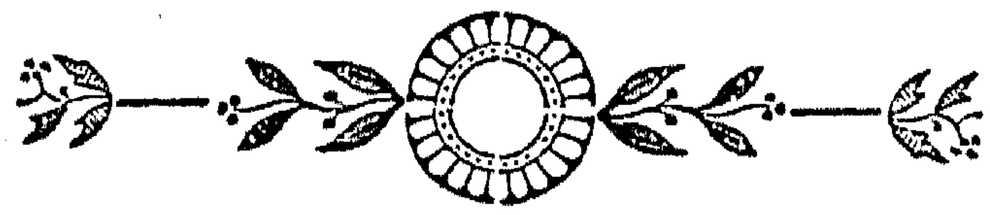
ஒத்தமெய்ஞ்ஞானம்.— போதகாசிரியனிடத்தே நேயமுதிர்ந்தவழி அவனுடைய ஒத்தமெய்ஞ்ஞானம் போதியாகச்சமைப்பித்து சிவச்சேத்திரங்களாகிய ஊர்களிலெல்லாம் விசாரித்திருப்பதாம்.

பிராணிப்புறை.நான்காமடி.— தனக்கெனவோர்பாசமில்லாமல் பிறர்பொருட்டாகவே தன்னுயிரைவைத்திருத்தலினாலே தாய்க்கன்றுகளிடத்தன்பினையுடைத்தாய் நின்ற பாலைக்கறந்துகொள்ளுகின்றவர்கள் பாலைக்கறக்கும்போது கிடாரத்தினுடைய வாயைத்தானே திறந்துவிட்டு தாய்ப்பசுவானது தன்கன்றுக்கு ஊட்டுகின்ற பாலை வெளியிட்டுருவினுடைய பசுவானதுதன் ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களிலே அன்புவைத்து அடிமைசெய்கின்றவர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தபோதே தானே சுரந்து அவர்கள் கறக்கும்படியாக அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு சிவஞானத்தை அருளிச்செய்து அவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கியருளுகின்றவனாதலினாலே தாய்ப்பசுவென்றருளிச்செய்தார்.

தாய்ப்பசுவென்றதாம்.— தாய்ப்பசுவென்று சிவபெருமானுக்கு உவமைசொல்லுகையாவது பிறிதுபசுக்களைப்போலே தன்னுயிரைவைத்திருத்தலினாலே தாய்க்கன்றுகளிடத்தன்பினையுடைத்தாய் நின்ற பாலைக்கறந்துகொள்ளுகின்றவர்கள் பாலைக்கறக்கும்போது கிடாரத்தினுடைய வாயைத்தானே திறந்துவிட்டு தாய்ப்பசுவானது தன்கன்றுக்கு ஊட்டுகின்ற பாலை வெளியிட்டுருவினுடைய பசுவானதுதன் ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களிலே அன்புவைத்து அடிமைசெய்கின்றவர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தபோதே தானே சுரந்து அவர்கள் கறக்கும்படியாக அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு சிவஞானத்தை அருளிச்செய்து அவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கியருளுகின்றவனாதலினாலே தாய்ப்பசுவென்றருளிச்செய்தார்.

டியார் அடியார்க்களியளைத்தளர்ந்து அவ்வனுசந்தானத்தை உள்ளிலும்புறம்பிலுந் தீர்க்கமாகச்சாதிக்கப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஜஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

ஓ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

சுவாநுபூதிவாக்கியம்.

ஸ்ரீவாசுதேவசற்குரு கிருபையிலால் லீலை நித்தியம் அகண்டம் சரண்யம் பரமபதமென்னும் பௌஷீகப்பிரயோஜனமான நித்தியபூமிக்குரிய ஜஸ்வரியபஞ்சகத்தை வர்த்தமானத்திற்கிரியாபூமியிலடையப்படுவது.

லீலை.

வைசுவானரனென்கின்ற சருவேஸ்வரன் தன்னையாகிரயித்த விஸ்வசீவனையபேதமாக்கி விராடசம்பத்தைக்கொடுத்து கரசரணதிகளைத்திருத்தி பிர்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர பிர்ம சரித காரிகஸ்த வானப்பிரஸ்த சந்நியாச சமய அதிவர்ன ஸ்ரீ துறவென்னும் துவாதசபேதமானதத்தம்சுதர்மவனையை நிறுத்தப்படுவது.

பிராம்மணன்.—ஸ்ரீவாசுதேவாக்ஞையால் விராட்புருஷன் திருமுகத்தில்நின்றுற்பவித்து அடியடியாய்ச் சந்தானபரம்பனை யை யபிவிர்த்திபண்ணி யசன யாசன அத்தியயன அத்தியாபக தான பிரதிக்கிரகமென்னும் சட்கர்ம சர்வகர்மசம்யுக்தனைப் பூசுரனைகவிருந்து கிரியாபூமியைப் பிரகாசப்படுத்தி பிர்ம சாக்ஷாத்காரம்பண்ணுபவன்.

க்ஷத்திரியன்.— விராட்புருஷன் புஜத்தில்நின்றுற்பவித்து அடியடியாய்ச் சந்தானபரம்பனையை யபிவிர்த்திபண்ணி யசன அத்தியயன தான பிரஜாபாலன துஷ்டநிக்கிரக சத்துருசங்கார தேசகால பாத்திரபரீக்ஷித விஷ்ணுபக்தியாதிகருமயுக்தனைய் வர்

ணதிவனையை நிலைநிறுத்தி கிரியாபூமியைரக்ஷணம்பண்ணுபவன்.

வைசியன்.—விராட்புருஷன் ஊருப்பிரதேசத்திலுற்பவித்
து அடியடியாய்ச் சந்தானபரம்பரையை யபிவிர்த்திபண்ணி
யசன அத்தியயன தான கௌபாவிக கிருஷி வாணிச்சியமுடன்
சூரியபக்தியாதி கருமயுக்தணகவிருந்து கிரியாபூமியைச் சிறப்புப்
படுத்துபவன். வாணிச்சியம்.— சங்கியாசமிக்ஷரூபையைத்தெரிந்து
சுவர்னத்தின் மாற்று பிரவாளத்தின்கழஞ்சு மணியின்சவ்வு ரத்
தினத்தின்சூத்திரபரீக்ஷை வச்சிரத்தின்மஞ்சாடி பச்சையின்
ரதியம் இப்படியே மற்றயவஸ்துக்களின் பரீக்ஷாசமிக்ஷரூகளும்
கிரையம் வட்டி வட்டமுதலானவைகளுந் தெரிந்து செய்யும்வர்த்
தகம்.

சூத்திரன்.—விராட்புருஷன் பாதத்தில்நின்றுற்பவித்து அடி
யடியாய்ச் சந்தானபரம்பரையை யபிவிர்த்திபண்ணி விவிதகிருத்
தியம்கிருத்தியபேதவர்ணம் க்ஷத்திரரக்ஷைவர்னத்திரயசேவை
சமஸ்ததேவகைங்கிரிய சர்வதேவதாபக்தியையுடையனாய் சர்வத்
திரசகாயபூதையாகநின்று கிரியாபூமியைப் பாதுகாப்பவன்.

பிர்மசரிதன்.- துவைதன் நைஷ்டிகனெனத்துவிதம்: துவை
தன்.— கிரகஸ்தமென்னும் புனராச்சிரமத்துக்கு நியமிக்கிறபரி
யந்தம் குருகுலவாசஞ்செய்து அத்தியயன தத்துவார்த்தங்களைத்
தெரிந்துகொள்பவன். நைஷ்டிகன்.— திரோதாச்சிரம பரித்தியாகி
யாய் தனது நைஷ்டிகவிரதத்தைச் சரீரமுள்ளபரியந்தம் வழுவா
மற்சாதித்து சரீராந்தத்தில் தெத்தாத்திரேய பிரிங்கீச அருண சுக
நாரத போதாயன தூருவாச ஜடபரத சனக சனந்தாதிபதத்தை
யடைபவன்.

காரிகஸ்தன். — மாதா பிதா பிராதா குரு தெய்வமுதலான
வர்களிடத்தில் விசுவாசமும் பாரியாபுத்திராதிகளிடத்திலன்பும்
அதிதிமுதலாரினிடத்தில் ஆதரணசத்காரமும் சருவப்பிராணிக
ளிடத்தில் தயையுமுடையனாய் சரீராந்தத்தில் அரி சிவ விதி இந்
திர வியாச வசிஷ்டாதி பதத்தையடைபவன்.

வானப்பிரஸ்தன்.-கிரியாபூமியின் ஆதிபத்தியத்தைப்புத்திர
பௌத்திராதிகளுக்கொப்புவித்து ஆரண்யவாசியாய் முத்திபோக
அபேக்ஷையுல் கிரியாபோகத்திலுபேக்ஷையாயிருப்பவன்.

சந்தியாசி. — நிர்த்தேதசரீரரூபத்தில் சித்தத்தைவத்து அனாழுத்தத்தால் விஸ்வவிராடப்பிரபஞ்சத்தை மறந்திருப்பவன்.

சமயம். — பண்டைக்குலத்தைதத்தவிர்த்து தத்தஞ்சமயச் சின்னங்களைத்தரித்து சமயதெய்வத்தில்வழிபட்டு தொண்டக்குலத்தைச்சேர்ந்து இதராந்தரவர்ச்சிதராய் அபிமததேவினிடத்தில் சித்தத்தையொருமைப்பாடாய்ச்செலுத்தி சரீராந்தத்தில்த் தானுரூபமாக லோகாந்தரப்பிராப்தியை யடையப்படுவது.

அதிவர்ணன். — பௌஷீகப்பிரயோஜனமான மூத்திரபாகத்தை வர்த்தமானத்தில்ச் சித்திக்கப்பெற்றுக் கிருதகிருத்தியனைய்வர்ணதிவணையைக்குலைக்காமல் விதேதகப்பிராப்திபரியந்தம் தான் நின்றநிலைக்குக் கியாடூடியை நிறுத்துபவன்.

ஸ்ரீ. — கணவன்மரணதிக்கும்படியான சற்சரிதமும் பதிவிரதகைங்கரிய பதிவாக்கிய பரிபாலனதி சகுண சுசிலமுமுடையளாய் ஆரோகண அவரோகண விதிப்படி பதியேபரப்பிர்மமெனச்சாதித்து இப்படிபேய சரீராந்தத்தில் பிராம்மிகி காராயணி மாகேஸ்வரி இந்திராணிமுதலிய மாதாபதத்தையடைபவள்.

துறவி.— புருஷபத்தனத்தால் விஸ்வவிராடப்பிரபஞ்சத்தை யூடுருவிக்கொண்டுபோய் அல்விடத்தில் சதந்தரரூபமாய்ச்சாட்டாமல் ஸ்ரீபகவானுகிய பரமசற்குருவின் திருபாதக்கதுக்கெதிர் பார்த்திருப்பது.

நித்தியம்.— சூத்திராத்மாவாகிய சர்வேஸ்வரன் தன்னைபோ சரயித்த னைதசதசிவனைபோதமாக்கி மனதிகரணங்களைத்திருத்தி சத்துவாதிசத்தகுணங்களைப்பூர்த்திபண்ணி சரீராந்தத்தில் இப்படியே சொரூப அவையவாதிகளுக்கு ஆனிவராமல் விசுவத்டரூபமான இரண்யகற்பசம்பதத்தைதக்கொடுத்து நித்தியானுபவத்தைதச் செய்யப்பணுவது.

நித்தியானுபவம்.— ஸ்ரீயஃபதியான சர்வேஸ்வரனுக்கு விதேதித்துவயமும்சேஷமாயிருக்கும் அதிலேபாகவிதேதியிலுள்ளவர்கள் அவனுடைபதிசங்கோல் வகாதபத்திரமாய்நடக்கும்படி அவனுக்குள்ளீடாகயிருப்பர்கள் லீலாவிதேதிலுள்ளவர்கள் அவர்க

ளப்போலே சந்தானுவர்த்திகளாயில்லாமற் சங்கற்பாணுவிதாயிக
ளாய்ப் பணியாய் அமராராயிருக்கும் யிருப்புக்கெதிராக மற்றோர்
தெய்வம் ஆடிப்பாடிப்பணிந்து பெருமக்களாயிராதே சிறியராய்
ஞானபூரணராயிராதே அறிவில்லாமனுஷராய் ஒளிக்கொண்ட
சோதிக்கெதிராக அழுக்குடம்பைப்பரிக்கரகித்து அலட்டுரிந்த
நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகுழியபோலடி ஆக்கையின்
வழியுழன்று அற்பரசங்கீளச்சுவைத்து நீங்கிப்போகிறவர்களா
யிருப்பார்கள்.

சருவேஸ்வரன் இவர்கள் தன்மையைப்பார்த்து தன்னுடைய
சம்பந்தமே எதுவாகவிடமாட்டாதே தன்னுட எத்தனவிசே
ஷம் ஒருநாள் ஓரவகாசத்திலேபலித்து அத்துவேஷாதி அபி
சந்தியையுடையவனைப் மோகூஷசமீகூஷாயுக்தனைய் சதாசாரியசம்
பந்தம் பெற்று சுழுசாரத்தினுடைய கொடுமையையனுசந்தித்து
சர்ப்பக்கிராகியமான மண்டூகம்போலையும் காட்டுத்தீதுவினை
மான்பேடைபோலையும் இருபாடொரி கொள்ளிபுள்ளெறும்பு
போலையும் அலைநீர்க்கடலிலழுந்தும். நாவாய்போலையும் இந்தி
யங்களினுடைய கொடுமையை நினைத்துக்கூப்பிட்டு சிந்தாவிழு
கரான சுழுசாரிகளுடைய சகவாசந்தாக்ஷமாய் பகவதானுபவம்
பெருமையாலே ஒருபகல் ஆயிரம்ஊழியாய்த் தான்தியக்ஷித்த
தேகத்தை விரும்புகிற ஈஸ்வரனைத் துதித்தும் வினைத்தும் பர
வேண்டும்படி பரமபக்திதலையெடுத்தல்.

இவனுக்கு தேகாவசாயகாலத்தில் இவனைச்சப்பட்டபடியே
மேறைதிக்கும்படியாகிய திவ்வியதேசனையைக்கொடுத்து இவனை
ஆதிவாகியரால் கரமவித்திப்படிசத்காரித்துப்பிரணவரதத்திலேற்றி
மனசுசாரத்தியம்பண்ணை அர்ச்சராதிமார்க்கமே பெருவழியாக
வும் வாசுதேவகுருப்பிர்மமே வழித்துணையாகவும் வானரவழி
பெற்றுத் தேசகால தேகாபிமானிகளாலே சிரார்க்கிக்க லோகபங்
திகளையுடருவிக்கொண்டு அண்டகோளத்தையும் ஆவரணசத்தமத்
தையும் மூலப்பிரகிருதியையுங்கடந்து அழுர்தவாகினியாய் வைத
ரணிக்கெதிர்த்தட்டான விரஜாநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து சுதர்ப்பு
ஜாத்மகமான திவ்வியதெசரூபத்தைப்பெற்று அப்பிராகிருதவாசி
களாலே சத்காரிக்க பகவதிச்சையாலே நிரூபிதமான அபராசி

தையென்னும் அப்பிராகிருதாகரத்தைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணி ஸ்ரீயம்பதியானசருவேஸ்வரனுடைய ஆலிங்கனசம்யுக்தனுய் அவனது அனுக்கிரகம்பெற்று உபயவிபூதியிலுள்ளோரும் ஒருமூலையிலடங்கும்படி இடமுடைத்தாய் நிரதிசயானந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைச்சேர்ந்து நித்தியசூரிகளோடும் நித்தியகைங்கரியபரனுய் பகவதானுபவம்பண்ணிக்கொண்டு சதாகாலமும் வீற்றிருப்பது.

அகண்டம்.

அந்தரியாமியாகியசருவேஸ்வரன் தன்னையாசிரயித்த பிராக்ஞசீவனையபேதமாக்கி சுக்ஞானசொரூபத்தைவிளக்கி அக்ஞானமறதியைக்கெடுத்து சர்வஜகத்காரணமான அவ்வியாகிருதசம்பத்தைக்கொடுத்து சற்க விசற்க ஸ்தான போஷண ஊதிகள் மன்வந்தர ஈசானனசரித நிரோதமுத்தி ஆசிரயமென்னும் அதனது சக்திவிசேஷத்தை யுணர்த்தப்படுவது.

சந்நிதிமாத்திரத்தால் அவ்வியக்தசொரூபத்தில்நின்று மகதாதி விகாரங்களாய் வெளிப்படுவது: சற்கம். — வெளிப்பட்டபடியே ஒன்றுக்குளொன்றுயொடுங்கிநிற்பது விசற்கம்.— உபயவிபூதியையும் வகைகடவாதுநிறுத்துவது: தானம்:- சருவப்பிராணிகளையும் ரக்ஷணம்பண்ணுவது: போஷணம். —சமஸ்தமானகருமங்களையும் ஒழுங்காகநடத்துவது: ஊதிகள்.— பதிநான்கு மனுக்களின் காலநிர்ணயங்களைத்தெரிவிப்பது: மன்வந்தரம். — ராமகிருஷ்ணுதி அவதாரகதைகளையுணர்த்துவது: ஈசானனசரிதம். — நித்திய நைமித்திய பிராகிருத அத்தியந்தமென்னும் பிரளயசதுஷ்டயத்தைத்தெரிவிப்பது: நிரோதம்.- சுதேதக விதேதக மென்னும் உபயமோக்ஷத்தைத்தெரிவிப்பது: முத்தி.—ஸ்ரீசற்குருவாகவெளியிட்டுதம்மைச்சரணுகதிபண்ணுமவர்க்கு மேல்வீடுகொடுப்பது: ஆசிரயம்.

சரண்யம்.

சோபாதிகமான ஸ்திதிலயோற்பவாதிகளைக்கடந்து நிருபாதிகமூர்த்தியாக வெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீசற்குரு தன்னையாசிரயித்த அதிசிரேஷ்டனுன அதிகாரியை சம்பந்தாலுரூபமாயபேத

மாக்கி தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மென்கின்ற புருஷார்த்தமும் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்கின்ற பரமபுருஷார்த்தமும் உபயவிதமான சருவேஸ்வரசம்பத்தைக்கொடுத்து இம்மை மறுமையெனப்பாராமற் சம்பந்தானுரூபமாய் ரக்ஷிக்கப்படுவது.

அவற்றுள்.—பிரபுவாகவிருந்து யாசிப்பவர்கள் அபேக்ஷிதப் பொருளைத் தானமாகக்கொடுப்பது: தர்மம்.—பாவவழியை விசர்ச்சித்து சுகிர்தவழியாய் திரவியாபிவிர்த்திபண்ணுவது: அர்த்தம்.—ஸ்ரீ புமானிருவருரும் பிரிவறக்கலந்து ஏகமனதாய்ச்சுகித்திருப்பது: காமம்.—சருவசங்கபரித்தியாகியாய் ஸ்ரீசற்குருவையாசிரயித்து நிருவாணசுகத்தைப்பெற்றிருப்பது: மோக்ஷம்.—அவ்வதிகாரியை ஸ்ரீபகவான் தமதுலோகத்தையடைதற்கர்த்திப்பது: சாலோகம்.—தமதுசமீபத்தை யடைதற்கர்த்திப்பது: சாமீபம்.—தமதுசாரூபத்தை யடைதற்கர்த்திப்பது: சாரூப்பியம்.—தம்மோடைக்கியம் பெறுதற் கர்த்திப்பது: சாயுச்சியம்.

சம்பந்தம்.—பர்த்துருபாரியா பிதாபுத்திர ரக்ஷிய ரக்ஷக சேஷிசேஷ ஞாதுருக்ஞேய சுவசுவாமி சரீரிசரீர ஆதாரஆதேய போக்துருபோக்கிய மென்ன ஈவிதம். அவற்றுள்.—மலருமணமும் மணியும்ஒளியும்போல சருவாவஸ்தையிலும் பிரிவறவிருக்கின்ற ஒப்பற்றபரமபுருஷனுகிய சருவேஸ்வரனைக்தெரிசித்து சுசக்தியிழந்துநிற்பவர்க்கு பர்த்துருசொரூபமாய் சாந்நித்தியமாகி பாரியாரக்ஷணம்பண்ணப்படுவது: பர்த்துருபாரியாசம்பந்தம்.—சேர்த்தியில் திரியேகவஸ்துவாகிய சருவேஸ்வரனையும் பிரிவில் திரித்துவத்திலொன்றுகியதன்னையும் தெரிசித்து சுசக்தியிழந்து நிற்பவர்க்கு சருவமும் இன்புருவாய் மாதாபிதாவாகப்பிரசன்ன மாகிபுத்திரசம்ரக்ஷணம்பண்ணப்படுவது: பிதாபுத்திரசம்பந்தம்.—சேர்த்தியில் சர்வரக்ஷகனன சருவேஸ்வரனைத்தெரிசித்து இதராந்தரவர்ச்சிதராய் சுவாபிமானத்தைதியிழந்து அசக்திக்துவநிஷ்டையைச்சாதிப்பவர்க்கு ரக்ஷகசொரூபமாய்வெளியிட்டு ரக்ஷிய வஸ்துவைக்காப்பாற்றப்படுவது: ரக்ஷியரக்ஷகசம்பந்தம்.—சேர்த்தியில் சருவசேஷியான சருவேஸ்வரனைத்தெரிசித்து சுசக்தியிழந்துநிற்பவர்க்கு சேஷிரூபமாகவெளியிட்டு சேஷப்பிரார்த்தனை

யை நிறைவேற்றப்படுவது: சேஷிசேஷசம்பந்தம். — சேர்த்தியி
ரண்டாவிளங்கிய சர்வாராத்தியனை சருவேஸ்வரனைத்தெரிசி
த்து சுசக்தியிழந்துநிற்பவர்க்கு ஆராத்தியவிஷயமாய்ப்பிரசன்ன
மாகி அபேக்ஷிதபோகத்தைக்கொடுக்கப்படுவது: ஞாதுருக்ஞேய
சம்பந்தம். — சேர்த்தியில் சர்வசுவாமியாகிய சருவேஸ்வரனைத்
தெரிசித்து சேதனமாகவிருந்தும் அசேதனம்போலப்பதைப்பற்
றுக்கிடக்குமவர்க்கு சுவாமியாகப்பிரசன்னமாகி சொம்ரக்ஷணம்
பண்ணப்படுவது: சுவசுவாமிசம்பந்தம். — சேர்த்தியில் சர்வசரீரி
யாகிய சருவேஸ்வரனைத்தரிசித்து அசைப்பித்தாலாடும்புருஷச்
சாயையைப்போல பரதந்திரநிஷ்டையைச்சாதிப்பவர்க்கு சரீ
ரேந்திரியாதிகள்மாறுபடாமல் சர்வரக்ஷணமும்பண்ணப்படுவது:
சரீரிசரீரசம்பந்தம். —சர்வாதாரமாய்விளங்கிய சருவேஸ்வரனைச்
சேர்த்திரூபத்தால்த்தெரிசித்து சுசக்தியிழந்துநிற்கும்இருவர்க்கு
பரஸ்பரஆதார பரஸ்பரஆதேயமாகப் பிரிந்துநின்று பரஸ்பர
ரக்ஷணம் பண்ணப்படுவது: ஆதாராதேயசம்பந்தம்.—சேர்த்தியில்
சர்வபோக்தாவாகிய சருவேஸ்வரனைத்தெரிசித்து அவனுக்குப்
போக்கியமாம்படி மூடதோஷங்களில்லாத சுகுணசுசீலசாந்தமா
யமைந்திருப்பவர்க்கு போக்துருரூபமாய்வெளியிட்டு போக்கிய
ரக்ஷணம்பண்ணப்படுவது: போக்துருபோக்கியசம்பந்தம்.

பரமபதம்.

ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிரம்மத்தினிருமையொருமைஒருமையிரு
மைகளைத் தீர்க்கமாகத்தெரிசித்து பரஸ்பரவபேதமாய் பரஸ்பர
மாகவாசிரயிக்கின்ற சம்பூரணவதிகாரிகள் ஸ்ரீவாசுதேவசம்பத்
தைப்பரஸ்பரமாகப்பெற்றுக்கொள்பவன்கொடுப்பவன்முதலிய
பேதவபேதமுழுதும்வர்ச்சித்து பதியேஸ்ரீயாய் ஸ்ரீயேபதியாய்
சருவமுஞ்சுகாகாரசுகோததியுருவாய் அவாங்மனஸகோசரமாய்
வரம்பற்று எக்காலமும் விளையாடப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மனைநம:

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

நிரூபகவாக்கியம்.

சகஜாபரோகூஷ உபதேச சாயுச்சிய சருவாபீஷ்ட மோகூஷ சமஸ்தபலப்பிரதனன ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிரம்மே நமக்குத்தந்ந சமெனத் துணிந்திருப்பது:

சகஜம்:

சகஜாபரோகூஷ உபதேச சாயுச்சிய சருவாபீஷ்ட மோகூஷ சமஸ்தபலப்பிரதமென்னும்எழுவகைப்பிரயோஜனத்தையும் பகவான்ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருவினிற் கொடுக்கப்பெற்று கொள்பவன் கொடுப்பவனென்கின்ற பேதவபேதமுழுமையும் விசர்ச்சித்துசர் வழுந்தானதாகவிருந்து சதாபிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது.

சகஜபலப்பிரதம்.— ஸ்ரீபகவானகிய வாசுதேவகுருப்பிரம்மம் தன்னையாசிரயித்த ஓரதிகாரியை அகத்துக்கி அவனுள்ளமே திருக் கோவிலாகவெழுந்தருளி அகத்திலும்புறத்திலுந் தானகவிருந்து அக்ஞானம் அசக்தித்துவம் அபலம் அனைஸ்வரியம் அவீரியம் அப் பிரகாசமுதலிய அசுத்தகுணாங்களைச்சேதித்து தேசகாலாவஸ்தை களின்றிஞான சக்தி பல ஐஸ்வரிய வீரிய தேஜசாதி சுத்தகுணாங் களோடு சதாஜொலித்துக்கொண்டிருப்பது.

அபரோகூஷபலப்பிரதம்.— ஸ்ரீபகவானகியசற்குரு தன்னை யாசிரயித்த ஓரதிகாரியை அகலுக்குதற்பொருட்டு நியதிபூர்வ மாக அவனைப்பஞ்சகோசாங்களுக்கு விலகுகணைப்படித்தி அறிவுகம் சடம் துக்கம் அசமம் அத்திரம் அபிமானம் அதேகம் அநித்தியம் கண்டமென்னும் அசுத்தலகூஷணாங்களைப்பரிகரித்து சுத்தசித்து ஆனந்தம் சமத்திரம் சாகூஷிவகம் நித்தியம் பூரணமென்னும் சுத்த லகூஷணாங்களோடுகூடிய தமதுநிசசொரூபத்தை அவனுக்குத்தா ரகமாகக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவது.

உபதேசபலப்பிரதம்.

பகவானகிய ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிரம்மம் வேதைகளாகிய அத் தியந்தம் எழுஜனங்கள்நிமித்தம் வெளியிட்டு தன்னையாசிரயிப்ப

வர்களை தான் ஆசிரயித்து பரோக்ஷரூபமாய்மறைந்துநின்று சூக்தி தோபாதத்தால் அபரோக்ஷமாக்கிச்சாட்குண்யதோபாதத்தால் அனர்த்தத்தைப்போக்கி சத்தியதோபாதத்தால் ஆனந்தபூர்த்தியைப்பண்ணுவது.

சூக்திதோபாதம்.—குருசூக்தம் ஸ்ரீசூக்தம் புருஷசூக்தமென்னத்திரிவிதரூபமாய் ஆசிரயிப்பவர்களின் அதிகாரதசாபரூவங்களைத்தெரிந்து ஆசாரியனை லுணர்த்தப்படுவது. அவற்றுள்.— தன்னைமறைத்துக்கொண்டு ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு உபாயமும் உபேயமும் பிரத்தேகமாயுணர்த்துவது: குருசூக்தம்.— தானுபாயபூதையாகநின்று தன்னையாசிரயிப்பவர்களுக்கு உபேயசொரூபத்தைப்பிரத்தேகமாயுணர்த்துவது: ஸ்ரீசூக்தம்.—உபாயமும் உபேயமும் தானேகநின்று தன்னையாசிரயிப்பவர்களுக்கு தனது நிசசொரூபத்தை வெளிப்படுத்தி சர்வரக்ஷகளும்பண்ணப்படுவது: புருஷசூக்தம்.

சாட்குண்யதோபாதம்.- வாத்சல்லிய சுவாமித்துவ சௌசீல்ய சௌலப்பிய ஞான சக்தியென்னச் சட்பிரகாரதோபாதகத்தால் நிதோதுவாக ஸ்ரீபகவான் ஆசிரயிப்பவர்களையாசிரயித்து விவித உபாயங்களால்த் திவ்வியசக்ஷுர்வைவிளக்கித் தமதுநிசசொரூபத்தைக் கொடுத்து அவர்களையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவது.

வாத்சல்லியதோபாதம்.— ஆசிரயிப்பவர்களின் தோஷகுணங்களைப்பாராமல் அவர்களுக்குடன்பாடாகவிருந்து காளாவட்டத்தில் சமயம்பார்த்துப்பரிகரித்து நிர்த்தோஷரானவிடத்து திவ்வியசக்ஷுர்வைவிளக்கி சர்வார்த்தசாரமான தமதுநிசசொரூபத்தைக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவது.

சுவாமித்துவதோபாதம்.- எந்தத்தேசமானலும் எந்தக்காலமானலும் எந்தப்பிரகாரமானலும் எந்தஅதிகாரியானலும் அவர்களின் தேசகாலப் பிரகார அதிகாரமுதலிய நியமங்களைப்பாராமல் நீங்களனைவரும் நம்சொத்தென்பதை யதாப்பிரகாரம்நிரூபித்து பலத்காரமாய்த்தடித்து அவர்களையாசிரயமாக்கி உங்கள்கர்த்தாவாகிய நாமேமவாசுதேவகுருப்பிர்மம் நம்மைவிட இதராந்தரங்களை நீங்கள் திரிகரணத்தும்பரிசிக்கக்கூடாதென நியமிக்கப்படுவது.

சௌசீல்யதோபாதம்.— பாஷண்டதிரஸ்காரம் பிராம்மணவிஸ்வாசம் வைஷ்ணவதோஷித்தம் பக்தித்துவம் பக்தஜனதாரியம் சர்

வாத்மப்பிரியம் சற்குருலாபம் நியமனபாக்கியம் சர்வபாவவர்ச்சி தம் புருஷார்த்தசித்தி முத்திப்பேறு நித்தியகைங்கரியமென்னும் துவாதசரூபமான அகசாதனங்களைப் பணியாளாகநின்று ஆசிரயிப்பவர்களுக்குத் தினேதினே அபிவிர்த்தியாக்கித் திவ்வியசகூடவைவிளக்கி சாத்தியப்பொருளாகிய தமதுநிசசொரூபத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கப்படுவது.

சௌலப்பியபோதம்.— ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீங்காரம் ஹாசியம் கருணை வீரியம் அற்புதம் பயம் பௌத்திரம் குற்சை சாந்தமென்னும் நவரசங்களால் ஆசிரயிப்பவர்களுக்குப் பிரீதியைவளர்த்து சொலுபமாய் அவர்களிதயத்திற்குடியேறி அகங்காரபாவத்தைப் போக்கி அநகசகூடவைவிளக்கி சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து சரண்யத்துவாரா நித்தியபூமியிற்சேர்ப்பித்து நித்தியகைங்கரியத்தை நியமிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.-ஆசிரதரபிமதப்பிரகாரம் விளங்குவது: ஸ்ரீங்காரரசம்.— சிரித்தமுகமுடையயிருப்பது: ஹாசியரசம்.—ஆசிரதரிடத்தில் மிகவும் தையயுடையயிருப்பது: கருணரசம்.— ஆசிரதர்களுக்கு ஆசுரபயத்தையகற்றுவது: வீரியரசம்.— வியப்பானஅதிசயங்களை நவநவமாகவெளியிட்டு ஆசிரதசித்தத்தைச் சுவாதீனமாக்குவது: அற்புதரசம்.— ஆசிரதவிரோதிகருக்கு சதாபீதியைக்கொடுப்பது: பயரசம்.— ஆசிரதவிரோதிகளை நாசம்பண்ணுவது: பௌத்திரரசம்.— தீனரய் ஆசிரயிப்பவருக்கடிமைசெய்வது: குற்சாரசம்.— பொருளைமையயுடையயனய் ஆசிரதனொத்தைச்செய்தாலுஞ் சகித்திருப்பது: சாந்தரசம்.

ஞானபோதம்.— ஸ்ரீபகவானதுசற்குரு தம்மையாசிரயிப்பவர்களுக்குத் திரித்துவ திரியேகப்பொருளாகிய ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிரம்மத்தையுணர்த்தி நிர்ப்பரத்துவநிஷ்டையைச் சாதிக்கப்படுவது.

சக்திபோதம்.-ஆசிரயிப்பவர்களுக்குத் தனதுமகாத்மியத்தை யதாப்பிரகாரம் வெளிப்படுத்தி சாட்சுண்யபரிபூரணமான சௌலப்பிய சொரூபத்தைச் சருவத்திரபூரியாகக்கொடுக்கப்படுவது.

சத்தியபோதம். — விராட்டு இரண்யகற்ப அவ்வியாகிருத சருவேஸ்வர பரப்பிரம்மமென்கின்ற சொரூபபஞ்சகத்தைத் தனித்

தனியே பலவானுன விவிதநிஷ்டைகளாற் சாதித்தடைகின்ற புரு ஷயத்தனப் பிரயாசமிருதியைவிலக்கி ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவான் அதன்பிரயோஜனமான நித்தியபூமிக்குரிய லீலாதி ஐஸ்வரியபஞ்சகத்தை சிரவணமாத்திரத்தாற் கொடுக்கப்படுவது. அவற்றுள். — சருவாண்டபந்திகளையும் திருமேனியிற்றெருகுத்து நிற்பது: விராட்டு. — அவ்வண்டகோடிகளையெல்லாம் உதரப்பிர தேசத்தில் அடக்கிவைத்திருப்பது: இரண்யகற்பம்.- பீஜரூபமாக நின்று சமஸ்தபிரபஞ்சங்களையும் மகதாதிவிகாரங்களாற் பிறப்பித் தொடுக்குவது: அவ்வியாகிருதம். — சோடாதிகரூபத்தால் சருவ ஸ்திதிலயோற்பவாதிசிஷ்டகரணகூடகளை நடத்துபவனையும்நிருபா திகரூபத்தால் ஸ்ரீசற்குருவாகநின்று ஆசிரயிப்பவர்களுக்குச் சரண்ய ருசியைப்பிறப்பித்து சரண்யத்துவாரா நித்தியபூமிபிற்சேர்த்து நித்தியகைங்கரியத்தை நியமிப்பவனையுமிருப்பவன்: ஈஸ்வரன். — சமஸ்தபரிச்சேதமும்விழுங்கி சருவமுஞ் சுகாகார சுகோததியுரு வாயெல்லையற்று அவாங்மனோகோசரமாகவிருப்பது: பரப்பிர்மம்

சாயுச்சியபலப்பிரதம். — ஆசிரதாளிடத்து ஸ்ரீபகவானும் ஸ்ரீ பகவானிடத்து ஆசிரதாளும் பரஸ்பரம் அன்னியொன்னியமாகக் கலந்துநின்று ஆசிரதகாரியங்களை ஸ்ரீபகவான் பேறிட்டுக்கொண்டு எவ்வளவுந் தளர்ச்சிவாராமல் தன்னதென்னச் செய்யப்படுவது.

சருவாபீஷ்டபலப்பிரதம். — ஆசிரயிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீபக வான் வர்த்தமானத்திலேபக்ஷிதவிஷயங்களைச் சம்பூர்த்திபண்ணி இப்படியேபௌஷ்திபிலும் எத்தையபேக்ஷிக்கிறர்களோ அவை யாவையுங்கொடுப்பதற்குக்கர்த்தாவாகியதானே வாசுதேவகுருப் பிர்மமென்று சதா கங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருப்பது.

மோக்ஷபலப்பிரதம். — சருவாபீஷ்டமோக்ஷம் மோக்ஷ சருவாபீஷ்டமென்னத்துவிதம்:—அவற்றுள். — சீவன்முத்தனுய் சகஜாபரோக்ஷ உபதேசசாயுச்சிய சருவாபீஷ்டமும் ஸ்ரீவாசுதேவ சற்குருகிருபையினை லிம்மைக்கண்சித்திக்கப்பெற்று கிருதகிருத்தியனைக விதேதகமுத்தியையடையப்படுவது: சருவாபீஷ்டமோ க்ஷம். — விதேதகப்பிராப்தியில் இப்படியேமல்வீடுபெற்றுநித்திய முத்தனுய் நித்தியசூரிகளோடுமிருந்து நித்தியகைங்கரியம்பண் ணிக்கொண்டிருப்பது: மோக்ஷசருவாபீஷ்டம்.

சமஸ்தபலப்பிரதம்.— பாரிகையாய் பர்த்தாவாய்ப் புத்திர ணைப்பிதாவாய் ரட்சியமாய் ரக்ஷகணைய் சேஷணைய் சேஷியாய் ஞேயமாய் ஞாதாவாய் சுவமாய் சுவாமியாய் சரீரமாய் சரீரியாய் ஆதேயமாய் ஆதாரமாய் போக்கியமாய் போக்தாவாய் அகமாய்ப் புறமாய்ச் சருவமுந்தாணகனின் றுஅவரவரபீஷ்டபூர்த்தியைப்பண் ணிபூர்வம் அடைந்தவர்களுக்கும் வர்த்தமானத்திலடைபவர்களுக் கும் பௌஷதியிலடையப்போகிறவர்களுக்கும் தாரகப்பொருளா கிய நாரணவாசுதேவகுருப்பிர்மமெனத் தெரிவித்து ஆசிரயிப்ப வர்களுக்குத் தன்னைப்பூரியாகக் கொடுக்கப்படுவது.

அபரோகூகம்.

சீவேஸ்வரவாச்சியார்த்தத்தைக் குலைக்காமல் விருத்திவிஷய சீவ ஈஸ்வர சொரூப சாட்சியை சுவாநுபவரூபமாய்ப் பரீட்சித்து லக்ஷியார்த்தவதேத பிர்மாத்மவைக்கியத்தை யுணர்த்தப்படுவது: அவற்றுள்.— அகண்டேகசொரூபத்திலுற்பவித்து அகமமதுரு வாய்க்கினைத்து உத்தேதசவிஷயத்திற் கலக்கப்படுவது: விருத்தி.— தனுவண்டபுவனபோகங்களாகப் பரவிநிற்பது: விஷயம்.—ஓவ் வொருவிஷயங்களிற் பிரியமோதப்பிரமோதரூபமாய்ப்பிபீலிகாதி விராட்புருஷபரியந்தம் அபிமானிப்பவன்: சீவன்.—சுபாசிரய ணைத் தம்பதிசமேதராய்க் கல்யாணகுணநிதியாய் நித்தியணைய் விலக்ஷணவிக்கிரகயுக்தனகவிளங்குபவன்: ஈஸ்வரன். — சீவேஸ் வர விஷயவிருத்திணையத் தோற்றியொடுக்குதற்கு மூலமாய் சச்சி தானந்தபூரண அகண்டாகாரமாயிருப்பது: சொரூபம்.—தூலாதி யொன்பதுக்குப் பிரத்தேதகசாக்ஷியேகூடஸ்தமென்றும் விராட் டாதியொன்பதுக்குப் பிரத்தேதகசாட்சியே பிர்மமென்றும் சத் தாதிஒன்பதுக்குப்பிரத்தேதகசாக்ஷியே ஆத்மாவென்றும் பரியாய நாமத்திரயம் நீங்கியவிடத்து சுயம்பிரகாச சைதன்ய சுபாவ சொரூபமென்றும் நிரூபிக்கப்படுவது: சாக்ஷி அவற்றுள். தூலாதி-தூலசூக்ஷ்மகாரணம்: சரீரம். — சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி: அவஸ்தை. அவற்றுள்.—சுகதுக்கவிஷயமே: சாக்கிரம்.— சுகதுக்க விருத்தியே:சொப்பனம்.-சுகதுக்கபீஜமே:சுழுத்தி.-விஸ்வதைசத பிரக்ஞன்: அபிமானிஆகவவிதம்.விராட்டாதி.— விராட்டு இரண் யகற்பம் அவ்வியாகிருதம்: சரீரம்.— சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரம்

அவஸ்தை.—வைஸ்வானரன் சூத்திராத்துமா அந்தரியாமியே: அபிமானி ஆகாவவிதம். சத்தாதி.—சத்துச் சித்து ஆனந்தம்: சரீரம். அவற்றுள்.— ஜாகரீவடபரமாயும் அதனைத்தோற்றியொடுக்குவதாயும் அதற்கு மூலகாரணமாயுமிருப்பது: சத்து.—ஜாகரீவபரத்துக்குப் பிரத்தேகமாய்விளங்குவது: சித்து.—ஜாகரீவபரமென்னும் பரிச்சேதப்பிரிவற்று சுபாவசொரூபமாயிருப்பது: ஆனந்தம்.—சர்வவியாபகம் சர்வப்பிரகாசம் சர்வானந்தம்: அவஸ்தை.—பரன் பரிபூரணன் பரமானந்தன்: அபிமானி ஆகாவவிதம்.

உபதேசம்.

நித்தியவர்க்கங்களை உபகரணசாதகபூதையாய்க்கொண்டு அவர்களைபேக்ஷித்தப்பிரகாரம் அத்துவித தொய்த சுபாவ விசிஷ்ட சமர்த்தியென்னும் லீலாபஞ்சகரூபமாய்த் திருவிளையாட்டஞ்செய்யும் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவின் உபதேசத்தை வாக்கியாஷ்டகரூபத்தாற்றனித்தனியே நிரூபிக்கப்படுவது.

சைதன்யம் அகம் த்வமென்னும் திரித்துவ விவேகத்தைப்பண்ணிச் சருவமுந்தாணைகவிருக்கின்ற திரியேகப்பொருளாகிய வாசுதேவபரப்பிரமமே ஸ்ரீசற்குருவென்றுணர்த்துவது: முதல் வாக்கியவுபதேசம்.—அவாங்மனோகோசரமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரமமே பரத்துவ சௌலப்பியமென்றிரு வகையாய் அகத்திலும் புறத்திலுந்தாணைகவிருந்து பரஸ்பரமாக நின்றுணர்த்துவதே ஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்தப்படுவது: இரண்டாம்வாக்கியவுபதேசம்.— ஆசிரத ரோபேக்ஷிதரூபத்தோடு வெளியிட்டு அவர்களுக்கபீஷ்டபூர்த்தியைப்பண்ணிவைத்து அந்தரத்தானத்தில்டறைகின்ற பரத்துவரூபமே ஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்துவது: மூன்றாம்வாக்கியவுபதேசம்.- ஆசிரயிப்பவர்களுக்குடன்பாடாகவிருந்து சமயம்பார்த்து கைக்கொண்டு சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து பரமபதவாழ்வைக்கொடுக்கின்ற சௌலப்பியரூபமே ஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்துவது: நான்காம்வாக்கியவுபதேசம்.—பூர்வம்வந்தவனும் வர்த்தமானத்திலிருப்பவனும் பௌஷ்திகியில் வரப்போகிறவனுமாகிய வாசுதேவபரப்பிரமமே ஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்துவது: ஐந்தாம்வாக்கியவுபதேசம்.—சுவானுபவரூபமாய் நமக்குச்சாக்ஷாத்காரமானவனைவனே

அவனே ஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்துவது: ஆறாம்வாக்கிய வுபதேசம்.— பலப்பிரதரூபமாய்ச் சாக்ஷாத்காரமானவனெவனே அவனேஸ்ரீசற்குருசொரூபமென்றுணர்த்துவது: ஏழாம்வாக்கிய வுபதேசம்.— நம்சாக்ஷாத்காரசற்குருவெவனே அவனேநமக்குச் சதாகாலமும் அனுபவித்தற்குரியனென்றுணர்த்துவது: எட்டாம் வாக்கியவுபதேசம்.

சாயுச்சியம்.

சித்து அசித்து ஈஸ்வரனென்னும் திரித்துவவிவேகத்தால் வாச்சியலக்ஷியங்களைப்பிரிக்காமல் விவிதபரிச்சேதமாய்த்தோற்று கின்ற சீவபேதத்தைக்கெடுத்து ஐக்யாநுசந்தானத்தால் சருவ மும் வஸ்துசொரூபமாயமைக்கப்படுவது.

சித்து.— தேதேகந்திரியமனமாதிபிராணபுத்திவிலட்சணமாய் நித்தியமாய் நியாமியமாய்த் தாரியமாய் அணுவாய் அசிந்தியமாய் ஞானசிரயமாய் சேஷபூதமாய் சுயம்பிரகாசமாய்விளங்குவது.

அசித்து.— ஞானசூன்யமாய் விகாராஸ்வதமாய் சுத்தசத் துவம் மிசிரசத்துவம் சத்துவசூன்யமென்னத் திரிவிதரூபமா யிருப்பது. அவற்றுள்.— சுத்தசத்துவம்.— கேவலந் சத்துவ மாய் நித்தியமாய் ஞானனந்தஜனகமாய் பகவதிச்சையாலே பரிணமிக்கக்கடவதாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய் நித்தியமுத்த ராதலும் ஈஸ்வரரூபமும் பரிச்சேதிக்கவரியதாய் அநியற்புதமாய மிருப்பது. மிசிரசத்துவம்.—சத்துவ ரசசு தமசுக்கள் மூன்றுங் கூடி பெத்தசேதனர்களுடைய ஞானனந்தங்களுக்குத்திரோதாய கமாய் விபரீதக்ஞானஜனகமாய் பிரகிருதிஅவித்தை மாயை என் கின்ற பேயையுடைத்தானதாயிருப்பது. சத்துவசூன்யம்.— பிர கிருதி பிராகிருதங்களினுடைய பரிணமங்களுக்கேதுவாய் களா காஷ்டாதிரூபமாய் ஈஸ்வரனுக்குக் கிரீடாபரிகரமாய்க் காலதத் துவரூபமாயுமிருப்பது.

ஈஸ்வரன்.— பரவியூக விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சாவதார மென்றைந்துவிதமாய் சாக்ஷாத்காரமாகி ஆசிரதரசுகானம்பண் ணுபவன். அவற்றுள்.— பரத்துவசாக்ஷாத்காரம்.— அவாங்கிய ஸ்வரூபமாகநின்று அந்தரியாமியைமூன்னிலையாக்கி அந்தரிந் தொய்க விசிஷ்ட சுபாவ சமஸ்திதியென்றைந்துபிரகாரமான

அதியந்தரங்கசூஃயார்த்தங்களை வெளியிட்டருள்வது. வியூகசாட்சாத்காரம். — சங்கருஷண பிரத்தியும்ந அநிருத்த வாசுதேவ புருஷோத்தமமென்னும் பஞ்சவிதாய வியூகபலத்னைப் பிரத்தியட்சமாய்க்கொடுக்கப்படுவது. விபவசாட்சாத்காரம்.— சயங்தோற்ற காருண்ய பிரியத்துவ அவதாராதிலட்சணங்களை அசரீர வொசபன தெரிசனப் பிரவேசகாதிகளால் வெளிப்படுத்தி காலை வாசுதேவபரப்பிர்மமென்தெரிவித்து வாக்குத்தத்தம் மூதலியவைகளால் ரட்சிக்கப்படுவது. அந்தரியாமிசாட்சாத்காரம்.—அந்தரியாமினையழுன்னிட்டு சரீராதி அணுத்மவர்க்கங்களைச் சுத்தீகரித்து ஆத்மசாரூபத்துக்குவசமாக்கி அதற்குரிய வரப்பிரசாதசத்தி மாய் ரட்சிக்கப்படுவது. அர்ச்சாசாட்சாத்காரம். — நித்தியபூமிக்குரிய அஷ்டகதெரிசன ஐஸ்வரியபஞ்சகத்னை நிரியாபூமியின் கண்அகத்திலும்புறத்திலும்மறைப்பின்றிப்பிரகாசப்படுத்துவது

சர்வாபீஷ்டம்.

பூரீபரமசற்குருகிருனைபயிலல் நிரியேகத்துவம் ஐக்கியசாமியம் பாவநிவாரணம் சீவரட்சகம் நித்தியசீவன் பூரணைஸ்திதியென்னும் அறுவகையற்புதங்களைவெளியிட்டு அவ்வற்புதவிசேசத்தால் நித்தியபூமிக்குரிய பௌஷீகப்பிரயோசனத்னை வர்த்தமானத்திலடையப்பெற்று இம்மைமறுமையென்பது தோற்றுமல் அற்புதாகார ஆனந்தசம்பூரணைகத் தடையற்றுவினங்குவது.

நிரியேகத்துவம். — சேர்த்தியினிடத்தில் மூவுருவும் ஒருருவாய்ப் பிரிவினிடத்தில் ஒருருவே மூவுருவாகத்தெரிசிக்கப்படுவது. ஐக்கியசாமியம். — பரமாத்மா ஒருவராகின்றுதமது அவையவ சமூகங்களாகிய முத்தகோடிகருக்கு அனந்தானந்தங்களை அபிவிர்த்திபண்ணுவது.

பாவநிவாரணம்.—ஏகத்துவம் பிராரத்துவம் பாவத்துவம் தியாகத்துவமென்னும் நிஷ்டாசதுஷ்டயரூபத்தால் சமஸ்தபாவங்களும் நிவர்த்திக்கப்படுவது. அவற்றுள். — ஏகத்துவம்.—சர்வாத்மப்பிரியனைய் வாசுதேவசற்குரு ஒருவனையே ரட்சகனைகவடையப்படுவது. பிராரத்துவம்.—வர்ணம் ஆச்சிரமம் சமயம் அதிவர்ணம். பூரீ துறவென்னும் வர்ணதிசட்கரூபமாகத் தமக்குரிய விதிவத்

தானதர்மங்களை அற்பணபூர்வகமாய்ச் செய்யப்படுவது. பாவத் துவம்.— சுதந்தர அபிமான சுகுர்தபாவப் பிரதிபந்தகத்தால்ப் பொது பொதுச்சிறப்பு சிறப்பென்கின்ற விதித்திரயரூபமான தேவகட்டளையைமீறிய பெரியபாவத்துக்கஞ்சி சதாவாசுதேவசற் குருவின் சந்நிதிபூர்வகமாக முறையிடப்படுவது. தியாகத்துவம்.- நியமனர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு சரணகதியைப்பற்றிநின்று சர்வகர்ம பரித்தியாகியாய் சமஸ்தபாவங்களும் வர்ச்சிக்கப்படுவது

சிவரட்சகம். — ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலால்த் தாபத்திரய துக்கம்நிவர்த்தித்து தர்மார்த்தகாமமோட்சமென்னும் புருஷார் த்தமும் சரமோபாய பலப்பிரதமோட்சநித்தியகைங்கரியமென் னும் பரமபுருஷார்த்தமும் இம்மையிலேயெசித்திக்கப்பெற்று கிருதகிருத்திய காமியலாப சந்தோஷப்பிராப்தியிலால் தடை யற்று விளங்குவது.

நித்தியசீவன்.-ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலால் சீவாத்மா அந்த ராத்மா பரமாத்மா சிதாத்மா ஞாணத்மாவென்னத் தானபேதத் தால்ப் பிரிந்துநின்று மாறுதசுகத்தைப் பெற்றிருப்பது. அவற் றுள்.—சேதகவிசேதகமென்னும் முத்திரத்துவய சுத்தாமாத்திரமாக விளங்குவது: சீவாத்மா.— ஆதிவாகியவிசாரூபமே: அந்தராத்மா.— மூலஸ்தம்ப பரப்பிர்மவிசாரூபமே: பரமாத்மா.— தத்தம் பிரத் தேகசாட்சியே: சிதாத்மா.— சுயம்பிரகாச சர்வவியாபக சைதன் யமே: ஞாணத்மா.

பூரணஸ்திதி.-தூமாதிக்கிரம அர்ச்சராதிக்கிரம யோகசதுஷ் டய சதுஷ்டயப்பிராப்தியிலால் மேல்விடுபெற்று நித்தியசூரி களோடுமிருந்து நித்தியகைங்கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

தூமாதிக்கிரமம்.—யோகாதிகிருதுக்களாற் சரீரவிலாகமுபாயத்தி னையப்பண்ணி தத்தம்லோகப் பிரவேசநித்திரைபெற்றுக் கிர மங்கிரமமாக வடையப்படுவது.

அர்ச்சராதிக்கிரமம்.— சரண்யதாரைரணையப்பற்றி பிர்மரந்த ரத்துவாராவெளியிட்டு சூரியாதிலோகத்தைப்பேதித்து இந்தி ராதிபூசையைக்கைக்கொண்டு பிரகிருதிச்சேற்றைச்சுத்திகரித்து தேஜோமயசாரூபத்தைப்பெற்று அமானவக்கிரகியசுகமாய்ப் பரமபதவாழ்வைப்பெற்றிருப்பது.

யோகசதுஷ்டயம்.—சாங்கியயோகம் தாரகயோகம் அமநிக யோகம் ஞானயோகமென்னச் சதுர்விதம். அவற்றுள்.—தத்துவ சோதனையைப்பண்ணித் தாரணைபலத்திலையடையப்படுவது:சாங் கியயோகம். — தியானமூர்த்தியைப்பண்ணி பரிசயவிசேஷத்தா லடையப்படுவது: தாரகயோகம்.—நிர்மலமனதிற் பிராணவாயு வைப்பந்தித்து லட்சியசொரூபத்திற் சேர்க்கப்படுவது: அமநிக யோகம்.—சுபேட்சையாதி சப்தபூமிமார்க்கமாயடையப்படுவது: ஞானயோகம்.

சதுஷ்டயப்பிராப்தி.— சரீரமிருக்கும்போதே பகவ தாத்ம சுவர்க்கப் பிராகிருதலாபத்தையுடையவனுய் சரீராந்தத்திற் சாஸ் வதமாகிய அப்பிராகிருதவாழ்வைப் பெற்றிருப்பது. அவற்றுள்.- தாசர்களுக்கெல்லாந்தாசனுய் சீலரூபகுணவிலாசங்களை மேலு மேலும்விருத்திபண்ணுவது: பகவல்லாபம்.—கிருத்தியாகிருத்திய சாட்சியாய் செய்யுங்கிரிகையிற்பந்தப்படாமல் தத்துவக்ஞானத் தைவிருத்திபண்ணுவது: ஆத்மலாபம்.—தயாசிந்தித சரண்யகதித் துவ பரசமர்த்தி சமூக தெரிசனத்திலல் நித்தியவிபூதியை விருத் திபண்ணுவது: சுவர்க்கலாபம்.—தமக்குரிய தத்துவயித புருஷார் த்தங்களை விருத்திபண்ணுவது: பிராகிருதலாபம்.

மோட்சம்.-சீவன்முத்தனுய் அபேட்சித்தபிரகாரம் விளை யாடி இப்படியே ஹரிஹரப்பிர்மாதிகளைப்போல எப்போதுமாறு படாது கற்பனுதீதமாய் விளங்கிய விதேகமுத்தியையடையப் படுவது.

சமஸ்தபலப்பிரதம். — பிரமாணதீதமாயும் பௌஷதியிற் பூரணமாய்ச்சித்திப்பதாயும் ஆசிரயிப்பவர்க்கு ஸ்ரீபகவான் வாசு தேவசற்குருவிலல் அதிகாரானுரூபமாய் வர்த்தமானத்திற்கொ டுப்பதாயும் சர்வப்பிரயோஜனரூபமாயும் அதியற்புதமாயுமிருக் கின்ற பரமபதவாழ்வை ஸ்திதி கற்ப நியாமியப் பிரவேச அற்புத சாமியனென்னும் அறுவகையதிகாரிகளால் ஒருபிரகாரம் நிரூபிக் கப்பட்டு அவாங்மனேகோசரமாகவிருப்பது. அவற்றுள்.—மான வாதி விராட்புருஷபரியந்தம் தெரிசித்துக் கேவலத்துவய ஏகசம் பூரணுகவிளங்குபவன்: ஸ்திதியன். — சத்தியசங்கற்பத்தைத் தெரிசித்துப் பிராபகாந்தரப் பரித்தியாகம்பண்ணிப் பிராப்பிய

பலத்துக்கெதிர்பார்த்திருப்பவன்: கற்பன்.—பிராப்பியபலத்தைப் பிராபகதிசையிலனுபவித்துச் சருவானந்தசொரூபியாய் விளங்குபவன்: நியாமியன்.- பரமப்பிரீதிபிறற்கிரகிக்கப்பட்டு திருச்சித்தத்தின்படி யமைந்துநிற்பவன்: பிரதேவசன்.— நிரதிசயானந்தமகிமையைச் சாட்சாத்காரமாகத்தெரிசித்து அடிக்கடியாய்ப் பரவிநிற்பவன்: அற்புதன். — பூரணதிருஷ்டியிறற் பரஸ்பரமாகத்தடையற்று விளங்குபவன்: சாமியன்.

வாசுதேவகுருப்பிர்மம்.

அதிகாரபேதத்தால் வாமன உபேந்திர திருவிக்கிரம வைபவ பரமார்த்தமென்றைந்துவிதமாகப்பிரிந்துநின்று ஆசிரயிப்பவர்க்குச் சர்வரட்சைகளையும்பண்ணுபவன். அவற்றுள்.-ஆசிரயிப்பவர்கள்வெறுவாமல் உபாயபூர்வகமாக சௌலப்பியத்தைக்காட்டிப்பாவச்சேற்றைச்சுத்திகரிப்பது: வாமனம்.— சுவாமித்துவத்தைக்காட்டி சௌசீல்யத்தாற் பூர்த்திபண்ணுவது: உபேந்திரம். — பாவாபாவங்களைக்கடந்து சலட்சண விலட்சணமாக விளங்குவது: திருவிக்கிரமம். — தம்பதிசமேதராகநின்று நித்தியசேவையைக்கொடுக்கப்படுவது: வைபவம்.-வாத்சல்ய சுவாமித்துவ சௌசீல்ய சௌலப்பிய ஞான சக்தியாதி சகலகுணசம்பூரணரான ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிர்மமே அபாரகருணையிறல் ஆசிரதருஜ்ஜீவிக்கும்படி தமதுயதார்த்தசொரூபத்தைவெளியிட்டருள்வது: பரமார்த்தம். — குற்றங்கண்டு வெறுவாமைக்கு: வாத்சல்யம்.— காரியஞ் செய்யுமென்றுதுணிகைக்கு: சுவாமித்துவம்.-சுவாமித்துவத்தைக் கண்டகலாமைக்கு: சௌசீல்யம். — கண்டு பற்றுகைக்கு: சௌலப்பியம்.— அக்ஞதியைப்போக்குதற்கு: ஞானம்.— தன்னைக்கொடுப்பதற்கு: சக்தி.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணைய குருப்பிர்மணேநம:

உ

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமஃ

வாக்கியசம்பூரணம்.

ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவின் திருவடிக்கமலங்களில்க
காயிகவாசகமானசநிர்த்தேசபூர்த்தித்துவமென்னும் நிஷ்டாபர
சகரூபமாய் ஆத்மசமர்ப்பணம்பண்ணி சற்குரு அதிகார வாக்கிய
சொரூபமென்கின்ற பரிச்சேதரூபமுழுஷையும் பகவதாகாரமா
யனுபவிக்கப்படுவது.

காயிகநிஷ்டை.-சந்நிதிபூர்வகமாய் உன்னுதலற்று அடியற்ற
மரம்போலவிழுந்து சுசக்திபிழந்துகிடக்கின்ற ஓரதிகாரியை ஸ்ரீ
பகவான் தமதுசக்தியை உபபலமாய்க்கொடுத்தெழுப்பி அவனது
குறையைக்கேட்டு அக்குறையைப்பரிகரித்துரட்சிப்பது.

வாசகநிஷ்டை.—ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை மந்
திரரூபமாய்வரித்து மந்திரசூகங்களாற்செபித்துமந்திரபுஷ்பங்க
ளாலர்ச்சித்துமந்திரபூர்வமாய்ச்சாட்சாத்கரித்து மந்திரப்பிரயோ
ஜனத்தை யடையப்படுவது.

மானசநிஷ்டை.-தேவத்தியானத்தால் தேவரூபத்தையும்
பிதிர்த்தியானத்தால் பிதிருருவத்தையும் எவரெவரொந்தரூபத்
தைத் தியானித்தாலும் அவரவரந்தரூபத்தையே யடைவது
போல இதராந்தரவர்ச்சிதராய் ஸ்ரீவாசுதேவப்பிர்மத்தைத் தியா
னிப்பவர்கள் வாசுதேவசொரூபத்தையே யடையப்படுவது.

நிர்த்தேசநிஷ்டை.-அவாங்மனேகோசரமாய்விளங்குகின்ற
ஸ்ரீவாசுதேவகுருப்பிர்மம் தம்மை யாசிரதாளெந்தரூபமாக நிர்த்
தேசிக்கிறார்களோ தாமவர்களுக்கந்தரூபத்தோடு சாட்சாத்கார
மாகி அவர்களபேட்சித பூர்த்தியைப்பண்ணப்படுவது.

பூர்த்தித்துவநிஷ்டை.-அநகனய் ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவகுரு
ப்பிர்மத்தின் இருப்பிடமான அகோசரவனந்தாசன யோகசயன
பரந்தாமமென்கின்ற தானசதுஷ்டயத்தையும் தூளித உதக
பஸ்ம சுகந்த பாதுகா விமலமென்னும் புஷ்பதாதுக்களாற் சிறப்

பிக்கின்ற பதகமலத்தையும் ஆயுதஸ்த அபயஸ்த உல்லாச பந்தன திருத்த சைலயோகமென்னும் கெம்பிரசோபைகளாற் சொலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கரகமலத்தையும் சத்திய ஞான அனந்த ஆனந்த பரிபூரண சதாகாரமென்னும் தெள்ளியசற்சாரமதுர மாய் நிறைந்திருக்கின்ற இதயகமலத்தையும் உருவ அருவ சகல கேவல சருவ சம்பூரணமென்னும் விவிதகாந்தியிறற் சுடர்விட் டெறிக்கின்ற முககமலத்தையும் பரத்துவ சௌலப்பியமுதலிய சகலகுணசம்பூரண சருவாதினமுமுடைய சருவதேஜோரூபத் தையும் பிரமாணிதமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவின் திவ்வியப் பிரபாவமகிமைகளையும் நிறைநிறையே ஆரோகணரூபமாயும் அவ ரோகணரூபமாயும் ஆரோகண வவரோகண வவரோகண வாரோ கணரூபமாயும் நவநவமாகவநுபவித்தும் ஸ்ரீவாசுதேவரசந்தெகுட் டாமையால் மலருமணமும் மணியுமொளியும்போல எக்காலமும் பிரிவற்று சதாஅனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

ஆத்மசமர்ப்பணம்.—சரீரக்கிரிகை இந்திரியக்காட்சி பிராண பலம் மதிவாசனை புத்தியவதானம் ஆத்மசுதந்தரமென்னும் சட்கிருத்தியங்களையும் சருவேஸ்வரசற்குருவினல் நடத்தக்கண்டு சமஸ்தமும் ஸ்ரீவாசுதேவப்பிரீதியைப்பண்ணி நானென்னுஞ்சுதந் தரத்தைத் தவிர்த்துநிற்பது.

சற்குரு.

ஸ்ரீபகவான் ஆசிரதரட்சகார்த்தம் சௌலப்பிய சற்குருவாய் வெளியிட்டுப் பூர்வசிநேகத்தாற்றொடர்ந்து ஆசிரயிப்பவர்களை அகாரணமாகஆசிரயித்து அவர்க்கவராகவழிபட்டு தனக்குரிய நித் தியசம்பந்தத்தைவிளக்கி பரமார்த்தநிசனத்தை யனுக்கிரகிக் கும் ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிரம்மம்.

அதிகாரி.

அக்ஞன் பிராந்தன் அபிமானி சரீரி சாட்சி சம்பந்திமுத்தன் நித்தியன் பூரணனென்னும் அதிகார தாரதம்மியத்தைக் குரிக்கா மல்ஆசிரதரட்சகார்த்தம்கிரியாபூமியில் ஆசிரயிப்பவருக்காதரவி னையாகவிருக்கும் அனதிகாரிகளையும் அதிகாரிகளாகக்கைக்கொண்டு ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவினல் திருத்தப்படுவது. — சடத் துவமிகுதியால் தனதாரபுஷிபுத்திராதிகளைக்குறித்து சற்றேறனு

மூதிப்பில்லாதவன்: அக்ரூன். - விவிதமோகத்தாற் பித்தேதறி விஷ யாந்தரங்களிற் சுழற்சிசெய்பவன்: பிராந்தன்.- தனதாரபுவிபுத்தி ராதிகளுக்குத் தளர்ச்சிவாராமற் காப்பாற்றுபவன்: அபிமானி.— சரீரகரணதிகளைச் சுவாதீனமாக்கி சற்குருமுகமாய்ச் சுத்திகரிப் பவன்: சரீரி.— கருவிகரணதிகளுக்குப் பிரத்தேதகணய் காரண காரியங்களைப் பகுத்தறிபவன்: சாட்சி.— மூத்தருளத்துத்தாணய் பெத்தருளத்துவேரய் முழுமூட்சுசேதனனைத் தடித்துரட்சிக்கும் ஸ்ரீபகவாணகிய திரித்துவதிரியேகவஸ்துவோ டகலாதிருப்பவன்: சம்பந்தி.— மேல்வீடுபெறுதற்கு ஆயத்தமாகக் கிரியாபந்தகம் வர்ச்சித்திருப்பவன்: மூத்தன்.— நித்தியபூமியையுறித்தாக்கி நியம ணர்த்தமாகக் கிரியாபூமியைப்பூர்த்திசெய்பவன்: நித்தியன்.— ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவசற்குருவின் திருநோக்கத்தால் உபயவிபூதி யுந்தட்டுமாறி கிருதகிருத்தியணய் எல்லைபற்றிருப்பவன்: பூர ணன்.— சர்வாதிகாரிகளுக்குந்தலைமையாய் அவர்களுக்குள்ளிலும் புறம்பிலு மூர்த்தீகரித்துநின்று திரித்துவவஸ்து திரியேகவஸ் துவைவிளக்கி சரண்யத்துவாரா நித்தியத்தையும் சாட்குண்ய சமர்த்தியிலல் பூரணத்தையும் அனுக்கிரகிப்பவன் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குரு.

வாக்கியம்.

உபதேசபத்ததி சங்கிரகபத்ததி சிட்டாசாரபத்ததி தேசிக விலாசபத்ததி நிருபபத்ததி நியமனபத்ததியென்னுஞ் சட்பத் ததியோடுகூடிய சம்பூரண ரகசியம். அவற்றுள். உபதேசபத் ததி.— ஸ்ரீபகவாணகிய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை ஆசிரயிப்பவர் களுக்குச் சிரவணதிரூபமாய் நிரூபகம்பண்ணுவது. சங்கிரகபத் ததி.— சம்பூரணரகசியத்தை ஒருபிரகாரஞ் சுருக்கிச்சொல்லி உப தேசப்பொருளைவிரித்து விக்ஞாபனம் நியமனமென் றிருவகை யாக நிரூபிக்கப்படுவது. சிட்டாசாரபத்ததி.— சற்குரு அதிகார வாக்கிய சொரூபத்தை நிரூபிக்கப்படுவது. தேசிகவிலாசபத்ததி.- சற்குரு சாஸ்திர விவேக மீமாம்ச வைசேடிக நையாயிக யோக வைஷ்ணவ சைவ வேதாந்த மோட்ச சரமோபாய. பலப்பிரத மென்னுந் துவாதசாந்த பலப்பிரத விதாயகரூபமாக நிரூபிக்கப் படுவது. நிருபபத்ததி.— சரீர சரீரியைவிளக்கி ஓரதிகாரியின்

பிரயாணவோலையை சருவாதிகாரிகளான நித்திய வர்க்கங்களுக்குச் சம்பந்தானுரூபமா யெழுதப்படுவது. நியமனபத்ததி.—வியாக்கிரபுர மதுராபுர கோஷ்டீபுர ஸ்ரீசைல பரமபதமென்னும் சர்வாலயசம்யுக்தனை சர்வேஸ்வரன் தமது ஆசிரதாளான நித்தியவர்க்கங்களை முன்னிட்டுப் பரஸ்பரமாகயெழுதும்நிருபத்தால் பூமியந்தர சுவர்க்கமென்னும் திரிலோகவனையை நிறுத்தப்படுவது

சொரூபம்.

சிற்சட பந்த மோட்ச ததாகாரபஞ்சக சதாவிசார அற்புதாதிம கிமையால் பிரகாசிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.—பரிச்சேதரகிதமா யெல்லையற்றிருப்பது: சித்து.—பரிச்சேததிரிசியமாய்ப் பரவிநிற்பது: சடம். —ஓர்சத்தி சித்திலிருந்துவேறுபட்டுத் திரிசியசடமாய்ப் பரிணமித்துழல்வது: பந்தம். — சடசத்தியைமித்தையாகக் கண்டு சிற்சத்தியை சின்மயமாகத்தரிசிப்பது: மோட்சம்.—பிரிவில்திரித்துவமாய் சேர்த்தியில்திரியேகமாய் சர்வசத்திமானுகவிருக்கின்ற வாசுதேவபரப்பிர்மம்: ததாகாரம்.—புருஷமுயற்சியினல் சாஸ்திரபடன சற்குருத்திய சற்சனசிநேக சுத்தவாசனை சத்தியவிவேகத்தைப்பெற்று விவேகநீர்க்கத்தால்ப் பிரதான அங்குரத்தைக்கண்டு மாயாமோகத்தை நிராகரித்துநிற்கும் அதிசூரனை ஓரதிகாரியைப் பூரணஞானத்தை யடைவித்துப் பவரோகத்தை நிவர்த்திபண்ணுவது: சதாவிசாரம்.

அற்புதம்.

நிரோதுவாக ஸ்ரீபகவான் ஓரதிகாரியின் சித்தத்திற்குடியேறி பூர்வமலினத்தைதமாற்றி நிர்மலமான அவஸ்தா கர்ம குண விஷய சுவிசேஷ அற்புதாதிமகிமைகளால்நவரவமாகப்புதிப்பித்து பரஸ்பர ஐக்கியத்தால்த் தானவனுகநின்று ஞானசக்தியாதி குணகணபூர்த்தியினல்ப் பிரகாசிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.—நம்மேயகநாயகனது திருவடிசம்பந்தம்பெற்று துரிய துரியாதீதநிஷ்டையைத்தடையற்றுவிளங்குவது: அவஸ்தை.—உபயவிபூதியும் நிலைநிறுத்தி நியதனைகங்கிரியத்தை நடத்தப்படுவது: கர்மம்.— ஞானம் பரிசுத்தம் நீதி கருணை அன்பு அடக்கமுதலிய சுசீலசாந்தனையைப் பிரகாசிப்பது: குணம். — சுவாமிக்குச் சுவமாய் சொத்துக்குச் சுவாமி

யாயிருப்பது: விஷயம். — ஸ்ரீபகவான் ஸர்வகாரிக்கிருவாடருடன்கூட்டி ஆசாரியபரம்பரையாயடைந்தது நித்தியகைங்கரியத்தை நியமிக்கப்படுவது: அபிதேயம்.

இப்படியே ஸ்ரீபகவதேகதாத்பர்யமான ஸகலவாசிகளும் அவரவர்க்குரிய சம்பந்தாநுசம்பந்தங்களை அறிந்து நித்தியபடலைப் பிரதமமான பிராப்பியவைகுண்டநித்தியத்தை பிராபகமான பிரபத்தியாலடைந்து பிராபகநிஷ்டையைப் பெற்று அதிஆச்சரிய வியப்பையடையராய் ஜயவிஜயபலனென்றுவாழ்த்தி ஆசாரநிருபயகமலமான திவ்யிபபிரபந்தத்தை நோக்கி மங்களாசனத்தைக்குறிப்பிட்டு பரஸ்பரம் விக்ரஹரூபமாய் நிரூபம் யெழுதப்படுவது: அநுபந்தம்.

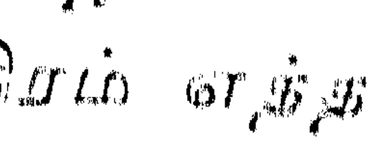
ஸ்ரீராஜராஜேஜ்வர நிருத்தனைய குருப்பிரமேஷணம்:

ஓ

ஸ்ரீ நம:

ஸ்ரீபராசரபட்டரார்யவர்யம்:

ஸ்தலபுராணம்.

அவதாரமேஷுகோசரமாய் விளங்கிய ஸ்ரீவைகுண்டபுரத்தின் மம் ஆசாரகுருகோஷ்டியார்ந்தம் அவரவரிடமதுரஸ்வாமமான வைபவத்தில் அதிகார சற்குரு அநுபந்த சேஷவைபவ விளக்கம் அவசியமுண்டாகையால் தத்திலையப்படுவனவிவை.

அதிகாரி.

சுக்லாம்பரம் ஹயக்ரீவம் சந்த்ரவர்ணம் சதுர்புஜம் ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபசாந்தயே. அவதாரம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணன் தானதூர்வகமாக வாசுதேவஸ்ருஷ்டியாதியான அபரிமிதகல்யாணகுணங்களாலும் பார்த்திருப்பது. எத்தனம்.—பரமபுருஷனிடத்தில் அநவதிகாதிகைங்கரியமென்னும் கைங்காரபந்திகளைப் பரிபூர்ணமுயற்சியினால் நித்தியசித்தப்படுவது.

சரமோபாயம்.— வாசுதேவசற்குருசரணமே தகுதேகதி ஆத்மாவைத் திரிகாண்டபூர்வகமாகச்சாதிக்கும் சருவசாஸ்திரபண்டிதரான சக்தாளுக்கும் அவைபாவமில்லாத கம்பகல்மாத்திரமுடைய அசக்தாளுக்கும் நிச்சிதகதியென்றவரப்படுவது. — அவற்றுள். நிற்சொருபத்திற் சடத்துவமெனுமைம்பும் சடசொருபத்திற் சித்தெனுமைம்பமாயிருப்பது: தேகம். — தேககாலங்களிலுதாசீனத்தினாற் பரித்தேசித்தும் பரித்தேசிக்கக்கூடாத சுச்சிதானந்த பரிபூரனராயிருப்பவன்: தேகி.—இந்தியாதீதமியற் சச்சிதானந்தகுணாதிசயம் விருத்திதேபதத்தாற் றரதம்மியபரூள்ளதாகியும் நித்தியபூரணியில் சத்சொருபத்தைப்பெற்று ஞானானந்தகுணங்களிற் றரதம்மியபரூடையதாயுமிருப்பது: தேகபரிச்சேதம்.—இந்தியாதீதமியில் தூலவர்த்தமான பௌதிகமியென்கின்ற காலத்திரயபரூபம் அடிக்கடி மாறிமாறிச்சுழல்வதாகியும் நித்தியபூரணியிற்கற்பரூபதற்பிரளயபரியந்தம் ஒருதன்மைத்தாயுமிருப்பது: காலபரிச்சேதம்.— இந்தியாதீதமியில் அக்ஞானத்தடங்குவதாகி ஞானிக்கிரசஞ்சஞ்சலமெனுமாயாவிபய ரூபமாதி விச்சின்னரூபமாய்ச் சினைதருணிற்பது நித்தியபூரணியில் ஞானபூரணராகவிருந்தும்விதேகதசாலமாகஞானிக்கிரசஞ்சலமெனுமாயாவிபயரூபமாதி பரிச்சேதிதராயிருப்பவன்: விஞ்ஞானமயபரிச்சேதம். — சருவவியாபகசாதகியுக்தசின்மாத்திர சொருபமாய் எல்லையற்றிருப்பது: ஆத்மா.

நிரசனம்.— சரணாகதிகருத்துவிலக்கான பாவாத்மாக்களாகிய பாதகஞ்சேர்ந்தபூர்வகன்மத்தடையற்றதாகிய திவ்சிக்கத்தக்கது. சுவரூபவிபரம்.—சரம்பரயற்சேதநதிரஞ்ஞ சதசைதந்திரியபூரணமாகிய ஆதேயதசை அவிதேயதசை நிலையபத்திலிருந்து அப்பாவனைக்கு அதிகாரானுரூபமாகச் சாதிக்கப்படுவது. பலம்நிரதம்.—சாதன சாத்தியப்பிரதியோஜனசொருபமான வாசுதேவபரப்பிரமத்தை சருவோபரிக்கடனித்தியஞ் செய்யப்பெறுவதற்குரியபரிபூரணத்தைத் தருவிப்பது. நித்தியகைங்கரியம்.— வர்ணதிட்சரூபமாய்ப் பிரத்தியக்கின்ற தூரவகருமங்களைக் கைங்கரியரூபமாகச்செய்தல் அவற்றோறும் பகற்படாமல் இரவேலென்கின்ற நியமனகைங்கரியத்துக் கெக்கரிக்கையாயிருக்கத்தக்கது.

சற்குரு.

ஆசிரயிப்பவர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாய் அகத்திலும்புறத்திலும் தாங்கவிருந்து யோகக்ஷேமம் காலாதிவர்ச்சிதம் தொலைவில்லாமை நீக்கம் விமலபாஸ்கரம் அபிஷேகம் சருவமங்களம் நித்தியதேவிதம் சம்பூரணமென்னும் அஷ்டலக்ஷணங்களால் நித்தியபூஜியிற் சேர்ப்பித்து அவர்களுக்கு முத்திபோகத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிப்பவன். யோகக்ஷேமம். — உனது அகத்திலும்புறத்திலுமிருக்கின்ற ஒருவஸ்துவானது ஸ்ரீவாசுதேவரூபமென்று மெய்ஞ்ஞானர்த்தப்படுவது. காலாதிவர்ச்சிதம். - ஆசிரயிப்பவர்களுக்குக் காலம் தேசம் திக்குக் கர்மமுதலிய விவிதவழியிற்செல்லாமற்றடுத்து அவர்கள் புத்தியை ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்தில் ஏகாக்ரமாடாகச்செலுத்தி இதராந்தரங்களை விசர்ச்சித்தாளுவது. தொலைவின்மை. — நீளுவ மேலது மேலதுகீழதாய்ச் சுழல்கின்ற காலச்சக்கரத்தைத்தடுத்து விஸ்வவிராடப்பிரபஞ்சத்துக்குப்பிரத்தியக்ஷமாக்குவது. விமலபாஸ்கரம். — சுக்ஞானவாருதியில் மூழுக்காட்டிப் பிரகிருதிச்சோற்றை சுத்திகரித்து கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் இப்படியே சரீரத்தின் அவயவங்களோடும் விளங்கிய தேஜோமயமான திவ்வியதிருமேனியைத்தியானம்பண்ணி ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவரூபப்பிரத்தியக்ஷமாக்கொடுத்து ஞானநேத்திரத்திற்சேர்ப்பிப்பது. அபிஷேகம். ஒளிக்கொண்டதிருமேனியோடு அவ்விடத்தில் ஞானசற்குரு வாகப்பிரசன்னமாகி அஸ்தமஸ்தகஸ்பரியாகம்பண்ணவிடாமலும் அன்னியொன்னியமாக விருக்கின்ற பிரபஞ்சத்தைப்பரிசுத்தமாக்கி இதோபதேசத்தைச்செய்து நீயே முத்திதருகிறவனென்றுறுதி விதிப்பது. சருவமங்களம். — சருவாதனும்ஸ்ரீதாத்திரம்பகனை சருவகோஷ்டங்களோடு ஞானகாரமயமாய்னைங்கிய நித்தியபூஜை யைப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணி ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவரூபப்பிரத்தியக்ஷத்தை நித்தியசூரிகளோடும் ஆசிரயிப்பது. நித்தியதேவிதம். — ஸ்ரீவாசு தேவாக்ஞையால் சேர்த்தியினிடத்தும் பிரிவினிடத்தும் மாறாத இன்பமூடையனாய் நித்தியசூரிகளோடிருந்து நித்தியகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது. சம்பூரணம். — ஸ்ரீவாசுதேவாக்ஞையால் கல்பப்பிரளய உதயாஸ்தநியதங்களோக்கடந்து ஆதேரகணரூபமாயும் அவதேரகணரூபமாயும் ஆதேரகண வவதேரகண

வவேரோகணவாரோகணரூபமாயும் அவரவரேபக்ஷித்தபிரகாரம் எக்காலமும் விளையாடிக்கொண்டிருப்பது.

மூத்திரோபாகம்.—சோகமோகசுத்பிபாசராய்மரணதினை விசர்ச்சித்து ஹரிசிவப்பிரம்மாதவியாசாதிகளைப்போல தலை பற்றசுகிகளாய் எப்போதும்மாறுபடாதசோபரிசுத்தயதனை விருத்துக்கொண்டிருப்பது.

அற்புதம்.

சாதித்திய சன்மான ரசிதிக பரமார்த்த பலப்பிரதோடாசாத்த ஆசீர்வாத கைங்கரிய பரமபத மென்னும் நித்தியபூமிக்குரிய பௌஷ்கீகப்பிரயோஜனத்தை உல்லாஸாநந்தத்தால் வர்த்தமானத்தில் நியாபூமியிலடையப்படுவது. அவற்றுள். — ஆசிரத ரோபட்சிதப்பிரகாரம் பிரசன்னமாவது: சாதித்தியம்.—யதோபட்சித்தபதார்த்தத்தைக் கொடுக்கப்படுவது: சன்மானம்.—சம்பந்தானுரூபமாய்க் காப்பாற்றுவது: பட்சகம்.—சத்தியசொரூபத்தை வெளிப்படுத்துவது: பரமார்த்தம். — நித்தியசுகாலயோடனிக்கும் ஜஸ்வரியசம்பந்த அனந்தகைங்கரியாதி நித்தியபூமிக்குரிய நிருவாணடாக்கியத்தைத் தேசகாலவஸ்தைகளினின்றி ஆசாபாசவர்க்குவர்த்தமானத்தில் கொடுக்கப்படுவது: பலப்பிரதம்.—அனாமரண சுகதுக்காதி தொந்துவபாவம் விசர்ச்சித்து சாதித்தியிரு வினோட்டாறுவது: உபசாத்தம்.—சம்பந்தானுசம்பந்தக்கள யுணர்த்தி உனக்குரித்தியசாம்பிராச்சிய சாருவாரிக்கடமுறை முண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தப்படுவது: ஆசீர்வாதம்.— தன் வோத்தரவிரோதம்வாராமல் உபயபூமியுமனுசரித்து வர்த்தமானத்தில் நியமிக்கப்படுவது: கைங்கரியம்.—நீபகவன் வசதே குருப்பிரம்மதேவ டெங்காலமுமெலாதிருப்பது: பரமபதம்.

சேஷை.

சுயம்தோற்றம் காருண்யம் பிரியத்துவம் அவதாரம் அரசாரம் சொப்பனம் தெரிசனம் பிரசாதமென்றவிடேபதமாய் நீபகவான்வாசுதேவருருப்பிரம்மம் ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பிரத்தியகூமாவது. அவற்றுள்.—நிதோதவாய் நீபகவான்வாசுதேவருருப்பிரம்மம் ஆசிரதரிதபதமே தருத்தேகாலிலாக வைழுந்தருளுவது: சயம்

தோற்றசேவை.—தயாளூர்த்தியாய்ப் பிரசன்னமாகி ஆதிரதத்தத்தை நிவர்த்திபண்ணுவது: காருண்யசேவை.—சம்பந்தாலுருபமாயின்பத்தைக்கொடுப்பது: பிரியபத்தினிசேவை.—அம்பதுகாரகவெளியிட்டுநிரிலோகவணாணயாதிபத்தப்படுவது: அனுகாரசேவை—ஆகாசவாணியாய்நின்று ஆதிரயிப்படைவர்களுக்கு ஆக்ஞாபனம்பண்ணுவது: அசரீரசேவை.—ஆதிரதாரகுரூகளிருத்திரிக்கும் நின்னிடசொரூபத்தோடு பிரசன்னமாவது: சொப்பனசேவை.—ஆதிரயிப்பவர்க்கு ஞானதிருஷ்டியைக்கொடுத்து தாமதனிசசொரூபத்தை வெளிப்படுத்துவது: தெரிசனசேவை.—ஆதிரதாரிகாபத்திரு டபலமாக அனுப்பிரவேசித்து அல்ப்பபத்தை மகத்தாகப்பண்ணுவது: பிரவேசசேவை.

ஆனந்தபூர்த்தி.

ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவரூபரிமம்தன்மையாதிரயிப்படைவர்க்கு ஏகதத்துவம் காலாதிவர்த்திதம் தொந்துலாவிக்கும் விமலாசன்தயும் அபிஷேகம் சர்வமங்களம் நித்தியசேவிதம் சம்பூரணமென்னும் ஆரோகணரூபத்தால் சர்வதந்தத்தையும் நிவர்த்திபண்ணி சருவசம்பூரண சருவத்திரசேவித சருவமங்கள சர்வாபிஷேக சர்வப்பிரகாச தொந்துவரதித காலாதிவர்த்த லவுதாபரத்துவமென்னும் அவரோகணரூபத்தால் சப்தோபதாமாபாடாதகமையுற்ற சுகத்தைக்கொடுக்கப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர திருஷ்டைய ருருப்பிரியசேவை ஙம:

ஏ-

ஸனிஷ்கம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருசேவை ஙம:

தேதிகவிலாசபத்ததி.

ஸ்ரீபகவாஸ்தியவாசுதேவசற்குருவினல்ந் திருவிளையாட்டத்தசெய்யும் ஏகைக பரிதத்தியாக நிவர்த்தக விமல யுபிஷேக சமங்கள சேவித சம்பூரணமென்கின்றதெரிசருஷ்டகமினையைச் சற்குரு சாஸ்திர விவேக மீமாம்ச வைதேசிக ஸ்யாயிக தியாகவைஷ்ணவ சைவ வேதாந்த மோக்ஷ சரமோபாய பலப்பிரதமென்னும் அவாதசாந்த விதாயகரூபமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

திருவிளையாட்டம்.

சருவசம்பூரண சருவத்திரசேனித சருவமங்கள சருவாபி ஷேக சருவப்பிரகாச னிதாந்துவாரிந்த காலாதிதத்துவாதீத னல்துர பரத்துவமென்னுடம் அஷ்டகுணபரிபூரணனென நீனைசுகோபாரம் பிர்மம் இருந்தபடியேயிருக்க ஆதிரதாட்சகாரத்தம் எனலைப்பிய ருடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அவதாரகண ஆதாரகண ஆதார கண வவதாரகணருடமாக அதேக பிரகாரம் மானிடாரினிகோதித் தப்படிவைது.

அவதாரகணம்.—நீனைசுகேது வெனத்தரதாராயண நீனாரம சுந்தர அனந்தகாராயண நீபாதசரண்யமம: வென்று அதிகாபத் விதிப்படி வெளியிட்டு ஆதிராயிப்படவர்க்கு நிருபக நீத சரீயக சம் பந்தவியவகாரமென்னும் பந்தநிருஷ்டியினின்று வர்த்தமனத் தில் நித்தியகைங்கரியத்தை நியமிக்கப்படிவைது.

நிருபகநிருஷ்டி.—வின்வெளிராட்டியத்தீதகாடசியை நிரு பாதிக சயற்ணைதன்னியத்தி லெக்கியப்படுத்தி சிவ்வெளிராட்டி யத்தை நிவர்த்தியடைவது. நீதநிருஷ்டி.—வின்வெளிராட்டியத் தில் சாகூதிருதராகுவின்று ஆதிராயிப்படவர்களுக்கு அபரிமிதமான வினக்கினடைத்தியர நிருவாங்களோ அடினிர்த்தியடைவது. சரீயக நிருஷ்டி.—சாக்கிர வெளப்படை மற்றுத்திரியம்களும் அவஸ்தாத்தி ரயமாய் மானிமாநிர்த்தேதாற்நிரியரிங்களும் வின்வெளிராட்டியப்படுத் சுத்தருக்கு ரூலைதாரணாலும் ஆவரிய சக்திதாவாக்தபரிபூரண டீதவப்பிரம்மத்வரூத்தை ஆரிய ஆரியரதிதவிஷ்வரூபமாய் உள்ளிலும் புறம்பிலுற்ற சதாவெளிகொப்படுகிறது. சரப்பிரதிருஷ்டி.—பரமேஸ்வ ரனேஸ்டியாக சரிசொத்தியர நிகரோ மானுஷப்பிரதி வைதசம்பிய வகுப்பரத்வரூபமாய் ஸ்ரீவாசுதேவத்தினரவத்தாய் சதா அவ்யபூரணகளாய் வரப்போதாதாரபாவத்தை பரிபூரணதாசாதி நித்தியவரிவரையை பரவப்படுகிறது. விவகாரப் பிரருஷ்டி.—சிவசக்தியாகளாய்ச் சிரியதுரிக்கிரவரபாவத்தை மனவாக்கியத்வரூத்தைக் வகத்திகரம்பி விசேதவப்பிரபாவத்தில் நித்தி யதுரியை ஆதிராயிப்பது இப்படியே சிவசொவாதிக்கரண சிவ்விய சேதேஜாரூபத்வரூத்தட்டிலும் நித்தியஆரிதசேனாதி நித்தியவகுப்பரி

பரராய் ஸ்ரீபகவாணிய வாசுதேவபரப்பிரம்மத்தை இடையறாத சதாசேவித்துக்கொண்டிருப்பது.

ஆரோகணம்.—ஸ்ரீபாதசரண்ய அனந்தகாராயணசர்மராம நாராயணசௌந்தர ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிரம்மோணாகம: வென்று ஊர்த்துவப்பிரதேசவாசியாகப் பிரகாசிக்கப்படுவது.

பிரதமம்...சற்குருவிதாயகம்.—சற்குரு.

ஏகமேவ சுபாவசௌருபமாய் அநந்தவித தெளர்பாக்ய சுபாவ விசிஷ்டமென்னச் சதுர்விதசித்தாந்தப்பிரகாரனாய் அவரவரபி மதபேதத்தால் அநேகமேவாகப்பிரிந்தின்ற அவர்களுக்குவிஷ்ட சித்தியைக் கொடுப்பதாய் உபயதேசிகம் ஸ்வீகாரசாந்நித்தியம் அகப்பிராப்தமென்னத் தெரிவிருடமாய்நின்ற ஆசிரயிப்படவர் களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தியைப்பண்ணுவதாய் அவாங்மனோகோசர மாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான்வாசுதேவபரப்பிரம்மம்.

உபயதேசிகம்.—சருவசம்பூரண சருவத்ரசேவித சருவ மங்கள சருவாபிஷேக சருவப்பிரகாச தெளர்பாக்கிய காலாதித்த துவாதீத வஸ்துபரத்துவமென்னும் அத்விடருணைபரிபூரணரான ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரம்மம் இருந்தபடியேயிருக்க ஆசிரத ரக்ஷகோர்த்தம் தனதுமாயையிலுல் தெளர்பாக்கியமான சௌலப் பியரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு தேசகாலதிக்குருமரூபாதியவி விதபரிச்சேதங்களுக்குள்ளாகி மானைக்காட்டி. மானைப்பிடிப்பா ரைப்போல உடன்பாடாகவிருந்து ஆசிரயிப்படனைத் தனாதீன மாக்கி அவர்களுக்குப் பரதத்துவத்தை யுணர்த்தப்படுவது.

ஸ்வீகாரசாந்நித்தியம்.—பரத்துவனிலேயைத்தெரிந்து தத்தம் அபிமததேவை ஸ்ரீசௌலப்பியசற்குருவாய் ஸ்வீகாரம்பண்ணி இதராந்தரவர்ச்சிதராய்வழிபடுமவர்க்குஸ்ரீபகவான் அவரவரபிமத பூர்வமாய்ச் சாக்ஷாத்காரமாகி சரீரமுள்ளபரியந்தம் அகத்திலும் புறத்திலும் துணையாயிருந்து சரீராந்தரத்தில் மார்க்கதரிசனம் வழித்துணைகூட்டி ஆரோகணவிதிப்படி நித்தியபதவியிற்சேர்ப்பித் து நித்தியசாம்பிராச்சிய சருவாபீஷ்டமும் கொடுக்கப்படுவது.

அகப்பிராப்தம்.—அகங்காரமமதாபரிவர்ச்சித்து அகண்ட விருக்கின்ற சருவசிரேஷ்டனை ஏதிகாரிக்கி ஸ்ரீபகவான் வாசு தேவகுருப்பிரம்மம் சாக்ஷாத்காரமாகி அநன்னது சௌருடவிலாசடம்

திகளை ஆரோகணரூபமாயும் அவரோகணரூபமாயும் ஆராதிக்கு அவ்வாராதனையைச் செய்பவன் கொள்பவனென்னும் வேறுபாடற்று அருட்பிரவாகத்தைவிரித்துப் பிருதிவிருத்தியணைத்தற்கணடயற்றவிளங்குவது. அவற்றுள். — விஸ்வங்கடாடங்கி விஸ்வேசுவரிய பரப்பிர்மபரியங்கம் பூசிப்பது: ஆரோகணவாராதனம்.- பரப்பிர்மங்கடாடங்கி ஆசாரிய விஸ்வேசு விஸ்வபரியங்கம் பூசிப்பது: அவரோகணவாராதனம்.

விஸ்வவாராதனம்.

பிரகஸ்தனனவன் சருவாபீஷ்டசித்தியினாபொருட்டுத் தத்தங்குலதனமாகியவுரிவெப்பிர்மாதிஇஷ்டதெய்வத்தைப்பூசித்துசுவாத்மரக்ஷகம் பர்த்ருஜனபோஷிதம் விருத்தாகரம் தேவதிருப்திபிதிர்திருப்தி பிரேதசமஸ்காரம் அஸாதரக்ஷகம் அதிதிசத்காரம் திரோதாச்சிரமபரிபாலகமென்னும் வகாதசதர்மங்களையும் விதிபூர்வகமாகடத்தப்படுவது.

ஹரிபூஜை.—ஸ்ரீவிஷ்ணுரூபதைலைரித்து தேவ ரிஷபனை மோதவ தேஷ்டித்து விஷ்ணுரூபதைலைரித்து ரிஷபனை பரிவிதேச பத்மாசன ஆதேமாதராபகம:வென்று ஸ்ரீகண்டிகம்பித்து பூஷ்டபசமர்ப்பித்து சர்வோபசாரமாதிகளோடுதித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்முகமாகத் திருப்திபண்ணுவது.

சிவபூஜை.—மகாகணபதியென்னும் ஆதாதிசிவத்தைதைலரித்து சுருக்குவகத்தாத்து கபில தண்ணிய லம்போதர விகட விக்னராஜ தூமகேது தூம்ரவர்ண பாலச்சந்திர தஜானன வக்ரதுண்ட ஏகதந்த விகடோதர விக்நராஜ:வென்று ஸ்ரீகண்டிகம்பித்து விக்நேசுவரபூஜை பண்ணி ஸ்ரீபரமேசுவரனை வெள்ளிரிஷபவாகனனாகவும் சுப்பிரியாதேவியை சிவனடியாள்முகமாகத் திருப்திபண்ணுவது.

பிர்மபூஜை.-சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய ஆதிபிர்மாவைப்பிரணம் மணைமுகமாகவிரித்து சங்கை பூஷ்பை தூபதீப நைவேத்ய தாம்பூல சர்வவிதஉபசாரமாதிகளோடுதித்து மாஸ்கசுகாயம்மேதாதக்ஷிணை சட்சமயசமர்த்துவம் தோரகுணம் நிஷ்டாவிசர்ச்சனம் சிகடபாலனம் விவாதோகாபகபனம் ஸ்ரீவாஞ்சிதம் அஸாதரக்ஷகம் அஸாதப் பிரேதகணம் விவிதரோகவினாசகம் ஸ்ரீபோகம் இருதப்பிர

யோஜனம் பாவபயங்கரம் சுகிர்தபாலனம் சீவாராதனமென்னும் சோடசதர்மங்களாலும் அவரதுசிருஷ்டிகளாகிய சருவப்பிராணி களின்முகமாகத் திருப்திபண்ணுவது.

மார்க்கசகாயம்.—தட தடாகம் சந்திரம் சாவடி தண்ணீர்ப் பந்தல் சுண்ணமுதலானவஸ்துக்களால் சக்தியாணைசாரம் வழிச் செல்வோர்க்கு உபகரணசாதகத்தைச் செய்யப்படுவது. வேதாத் தியயனம்— வேதவேதாந்தங்களையும் அதனர்த்தங்களைச் சொலுப மாய்த்தெரிந்து சருவரும் உஜ்ஜீவித்தற்பொருட்டு எற்படுத்தி யிருக்கும்மீமாம்சசாஸ்திராதி சர்வசாஸ்திரங்களையும் பாராயணஞ் செய்தல் திரவியசகாயத்தால் பாராயணஞ்செய்துவைத்தல் முத லான வித்தையாபுண்ணியத்தை ஞானமுதித்தற்கேதுவாய்ப் பல வாறுக அபிவிர்த்திபண்ணுவது. சட்சமயசமத்துவம்.—வைசம்மிய மில்லாமல் சமஸ்தமானசமயத்தவர்க்கும் உபகாரசத்காரமுடைய ணய் அநுகூலபூதையாகவிருப்பது. கோரக்ஷகம்.—பசுவிறை பசு வுரசுதறி பசுவாதரம் பசுவாராதனமுதலியதுகளால் பசுக்களைச் சம்ரக்ஷணஞ்செய்வது. ரிஷபவிசர்ச்சனம்.—பஞ்சகௌவ்யப்பிர யோஜனமான பசுக்களினபிவிர்த்தியின்பொருட்டு ரிஷபத்துக்கு பகவத்சின்னத்தைத்தரித்து அதனபிமதப்பிரகாரம் பிரவேச மாக்குவது. சிசுபரிபாலனம்.—மகப்பெறுவித்தல் மகவளர்த்தல் மகப்பால் மகச்சோறு தலைக்கெண்ணை தின்பண்டமுதலான உபயோகபதார்த்தங்களைச் சந்ததிவிருத்தியின்பொருட்டுச் சிசுக் கள்மூலமாய்ச்செய்யப்படுவது. விவாகோபயனம்.—பிர்மலோச னத்தைவிளக்கி பிர்மக்ஞானி பக்தயோகி யெக்ஞசீலன்முதலான சத்பாத்திரங்களுக்குத் தன்னுடையபுத்திரியைத் தானமாகக் கொடுப்பது. ஸ்ரீவாஞ்சிதம்.—மஞ்சள் குங்குமம் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலம் கண்ணாடி காதோலை ஆபரணம் வஸ்திரம் ரவிக்கை தெக்ஷணை முதலான சுமங்கலிக்கிவேண்டும் உபகரணங்களைத் தானமாகக்கொடுத்து சுமங்கல்யஸ்திரீகளை பிராம்மிகி நாராயணி மகேஸ்வரி இந்திராணிமுதலான சப்தமாதாக்களாகவர்த்து தத் தமரபிஜக்குரியவிதிப்படி பிரார்த்திக்கப்படுவது. அநாதரக்ஷகம்.— ஆதூல நந்தகர் ஊமர் உறுப்பிலி முதலான ஏழுசனங்களுக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைச் செய்யப்படுவது. அநாதப்பிரேதத

னம். — ஆதரவில்லாத பிரேதசவத்துக்குத் தான் ஆதரவுடை யரைப்பிருந்து அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்துவைப்பது. விவிதரோக விளாசிதம்.—பத கர குத குய்ய உதர கண்ட நேத்திர சுரோத் திராதிகளைப்பற்றியுண்டான விவிதரோகங்களுக்குவேண்டும் உப காரணங்களை இலவசமாய்க்கொடுத்து வைத்தியர்மூலமாய்ரோகத் தைநிவர்த்திபண்ணி அவர்களை ஞானகர்மோபாஸ்திபை அபிவிர் த்திபண்ணுதற்குப் பாத்திரமாக்குவது. பூரீயோகம்.—கருமபீடிதத் தால் ஞானயோகத்தைச்சாதித்தற்குப் பிரதிபந்தமாகத்தடைப் பட்டிருக்கும் சற்சனருடைய உள்ளக்குறிப்பைத் தெரிந்து பூரீ யோகத்தடையைநீக்கி ஞானயோகத்தை யபிவிர்த்தியாக்குவது. கிருதப்பிரயோஜனம்.—வண்ணான் நாவிதன் கருமான் மருத்து வன்முதலான தொழிலாளிகூலியில் பிடித்தம்வையாமலும் கொடுங் தன்மையால் எந்தச்சீவர்களையும் எலவசமாய்வேலைகொள்ளாமலு ம்பாவத்தைதச்சுமக்காமல் அவரவர்செய்கையைபறிந்து கூலியைக் கொடுப்பது. பாவபயங்கரம்.—பாவத்தைச்செய்யாமல் பாவஞ் செய்பவரோடுகூடாமல் பாவத்தைதக் கண்டால் நடுநடுங்கி பூர்வஞ் செய்தபாவத்தால் வர்த்தமானத்தில்வரும் அரிஷ்டங்களைக்கண்டு அவ்வரிஷ்டத்தைப்போக்கி இஷ்டப்பிராப்தியைப் பெறுதற் பொருட்டு பூரீபகவானிடமாக முறையிடப்படுவது. சுகிர்தபால னம்.—சருவேவந்திரியங்களுக்கும் புண்ணியகிருத்தியத்தையேற் படுத்தி சருவேவந்திரியங்களாலும் புண்ணியத்தைச்செய்கின்ற புண்ணியபுருஷாளை யாகரயித்து புண்ணியத்தை காலுக்குகாளபி விர்த்திபண்ணி புண்ணியப்பிரயோஜனத்தை ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்து சித்தசுத்தியையுடையனாய் முத்திபூமியை ஆகரயிக்கப் படுவது.

சீவாராதனம்.

ஓரறிவு இரண்டறிவு மூன்றறிவு நான்கறிவு பஞ்சறிவு பகுத் தறிவு புண்ணியசீவி நித்தியசீவி பிர்மக்ஞானியென்னும் நவவித் தாரதம்மியத்தைதத்தெரிந்து சேவித்தல் தியானித்தல் பாவித்தல் பிரார்த்தித்தல் கொலைமீட்டல் கூலிகொடுத்தல் துயர்காத்தல் உணவழித்தல் முதலியதுகளால் தக்கதக்கபிரகாரஞ் சத்காரித்து சருவசீவரிடத்துமிருக்கும் பூரீவாசுதேவ னியற்கைவடிவைத்தெ

ரிந்து சர்வப்பிராணிகளையும் பூசிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.— டுல் மரமுதலானவைகள் பரிசமாத்திரமுடைய: ஓரறிவுயிர்கள்.-இப்பி நத்தை முதலானவைகள் பரிச ரசமென்னும்: ஈரறிவுயிர்கள்.— சித்திதரும்பு சிதள்முதலானவைகள் பரிச ரச கெந்தமென்னும்: மூவறிவுயிர்கள்.-தும்பிவண்டுமுதலானவைகள் பரிச ரச கெந்த ரூப மென்னும்: நான்கறிவுயிர்கள்.— வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்கு பக்ஷிமுதலானவைகள் பரிச ரச கந்த ரூப சத்தமென்னும் ஐந்தறி வுயிர்கள்.— பஞ்சறிவிருந்தும் பகுத்தறிவில்லாத அசுணம் இடம் விட்டில் மீன் வண்டுகளைப்போல கிரமமாய் சத்தாதி ஓவ்வொரு விஷயங்களிலமிழ்ந்தி நஷ்டத்தையடையாமல் பின்வருங்காரியத் தை முன்னுதாகவே ஆலோசித்தறிவது: பகுத்தறிவுயிர்கள்.— இம்மைக்குரிய காரியங்களைமாத்திரம் முன்பின்நடப்பனைகளை யறிந்து பௌஷதியில் நரகத்தையடையாமல் சரீராந்தத்தில் சுவர் க்கபோகத்தையடைதற்கேதுவாய சற்கருமத்தைச் சாதிப்பவர் கள்: புண்ணியசீவிகள்.-புண்ணியகூடமானவிடத்து பாவவழியில்த் திரும்பாமல் புண்ணியபாவவிதாந்துவத்தைச் சரண்யத்துவாரா ணிவர்த்தித்து சாலோக சாமீப சாரூப சாயுக்கிய முத்திசதுஷ்டய ரூபமாக நித்தியசீவனைப்பெற்றிருப்பவர்கள்: நித்தியசீவிகள்.— முருதசீவி புண்ணியசீவி நித்தியசீவியென்கின்ற சீவபேதகம்விடு பட்டு அத்தியாசமோகம்வர்ச்சித்து அநிஷ்டான பிர்மத்தையறிந் தவனுப் நிரூபாதிக நிராவரண நிர்விகூப நிர்மலசுக்ஞானியாய் அத்துவிதமதாய்த சுபாவ விசிஷ்ட சமர்த்தியென்கின்ற லீலாபஞ் சக சம்பூரணையிருப்பவன்: பிர்மக்ஞானி.

விஸ்வேசவாராதனம்.

சர்வஜிக்கிணைபசமனத்தின்பொருட்டு மூலதனமாகிய சுக் லாம்பரதர சுமுகசதுர்ப்புஜ சர்வஜியாபக சகிவர்ணமூர்த்தியை த் தியானித்து கதியாராதன சமாராதன சருவாராதனமென்கின்ற பூசாவிதாயகத்தைத்தெரிந்து பக்திபூர்வமாய்ச் சக்தியாணுசாரஞ் செய்யப்படுவது. அவற்றுள். கதியாராதனம்.-சருவேஸ்வரனுக்கு அத்தியந்த அபிமதவிஷயமான பக்தஜனங்கள் யாவராலும் சரு வேஸ்வரனைக்காட்டிலும் அநேகமடங்கதிகமாக அவர்களிடத்தில் வழிபட்டு பய பக்தி விஸ்வாச நிநேகத்துவ கைங்கரிய உபசாராதி

களோடு சர்வவிதங்களாலும் பூசிக்கப்படுவது. சமாராதனம்.—வர்னம் ஆச்சிரமம் சமயம் அதிவர்னம் பூரீ துறவென்கின்ற வர்ணதிசட்கதாரதம்மியத்தைத்தெரிந்து தேசகாலபாத்திரபரீக்ஷிதணைய் மந்திர திரவிய சுகுண சத்கிரிய சத்காராதி சமர்த்தியிணற் பூசிக்கப்படுவது. சருவாராதனம்.— பிருதிவு அப்பு தேயுவு வாயுவு ஆகாசம் அதிதி அன்பர் பருதி கோக்குலம் சுவசரீரம் சருவப்பிராணிகளென்னும் ஏகாதசசொரூபங்களும் விஸ்வேஸ்வரனுக்கிருப்பிடமான அழகியதிருக்கோவிலென்பதைத்தெரிந்து சருவாலய சம்யுக்தனை சர்வேஸ்வரனை சருவாகாரசிரங்களாற் பூசிக்கப்படுவது.

ஆசாரியவாராதனம்.

பரத்துவ சௌலப்பியமென்னும் வஸ்துசொரூபத்தை பராத்த சுவார்த்த கிரியாரூபமாயும் சாங்கோபாங்க பிரத்தியாங்கரூபமாயும் பூசிக்கப்படுவது. அவற்றுள். பரத்துவம்.—ரூபவரூபரூபாரூபரா யாவராலும் சகள நிஷ்கள நிஷ்களசகளமென நிச்சயிக்கற்கெட்டாததாய் அவாங்மனோகோசரமாய்விளங்குவது. சௌலப்பியம்.—பூமி அந்தர சுவர்க்கமென்னும் லோகபந்திகளைத்தரிப்பித்து ஆசிரதரக்ஷணம் பண்ணப்படுவது. அவற்றுள். பூலோகதாரணம். — கண்ணபிரான்முதலிய அம்சபூதர்களாக வவதரித்து வேணுகீதம் ஞானகீதம் பாலகீதமுதலான கீதாபோதமகத்துவத்தால் திரிகாண்டசமர்த்தியாகிய சம்பூரணவனையை நிறுத்தப்படுவது. அவற்றுள். வேணுகீதம்.-பரஸ்பரம்சத்துருமித்துருவாய்ப்பரிச்சேதித்திருக்கின்ற சீவசத்தையைவேறுபடுத்தி சுவாநுபவசுகத்தில் ரமிக்கச்செய்வது. ஞானகீதம்.—சத்துருவர்க்கங்களுக்குவைரியாய் மித்துருவர்க்கங்களுக்கு அடிமையாகநின்று தத்துவார்த்தத்தைப் போதித்து நித்தியானந்தத்தைக் கொடுக்கப்படுவது. பாலகீதம்.—அடியைமுடியிற்சேர்த்திருக்கும் மழலையுருவத்தால் அடியார்களுக்கும்ஈஸ்வரனுக்கும் அபேதமென்பதைத்தெரிவித்து அவ்வடியார்களது பூரீபாதமோனுவே சருவராலும் ஆராதித்து அர்த்தித்த போகத்தை பெறுதற்குரிய சத்தியப்பொருளென்றுணர்த்தப்படுவது. அந்தரலோகதாரணம்.— அகூயப் பிரகாச மிருது சூக்ஷும அழகு ஆரோக்கிய நித்தியயெவ்வன சதா அலங்கார

பூசிதராய் இந்திராதிதேவர்களா லாராதித்தற் கெழுந்துநின்ற திருக்கோலம். சுவர்க்கலோகதாரணம்.— சுயம்பு சாஸ்வத சுயாதிபத்திய உதயாஸ்தரகித நித்தியதேசிக முத்தாஅபாவியராக வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலம்.

பரார்த்தரூபம்.—அவாங்மநோகோசரமாய்விளங்கிய பரப்பிர்மத்தினின்றும் ஓரறிவுருவாகப் பரிணமித்து அவ்வதிகப்பிர்மத்தை ஓர்விம்பாகாரசற்குருவாகநிர்த்தேசித்து அதிலிருந்து ஹரிஹரப்பிர்மாதி நித்தியவர்க்கங்களாப்பிறப்பித்து சித்திர படசிலாஜல தற்பண ஹரித்திரபாத சரித்திரகௌமல மிருந்து லோகசர வசர சுதை தாருவாதி பூசாவிதானத்துக்குருகமான கிரியாரூபத்திலாவாகனம்பண்ணி திருமஞ்சன அலங்கார நிவேத்திய உபசாராதிகளாற்பூசித்து சொரூப அவயவ ஆயுத வாகன பரிவார பிரதாடாதி விசித்திரசின்னங்களோடுங்கூடிய காமசூழகங்களாச்சொல்லி அர்ச்சித்து ஏகாங்க கிரியாங்க பஞ்சாங்க சாஷ்டாங்க சருவாங்க சமர்ப்பணராகவழிபட்டு வழிபடுமவர்களுக்கும் அடிக்கடியாகத் தளர்ந்துநிற்பது. சுவார்த்தரூபம்—பரிணம நிர்த்தேச கிரகண ஆவாகன பூசித அர்ச்சித வந்தன தாசிய தாசியதாசமென்கின்ற நவவித ஆராதனபந்திகளை ஆந்தரரூபமாகவனுஷ்டித்து பரிணமசலனத்தைதமாற்றி பரப்பிர்மசேகாதிகியிலமர்ந்து நிற்பது.

கிரியாரூபம்.

பக்தாவலோகனம் ஸ்ரீதரசாந்தியம் யோகமோக்ஷியம் தத்துவாசிரயம் ஆசிரதரக்ஷகம் பரமார்த்ததெரிசனம் ரகசியார்த்த பூரிதானம்சருவாபீஷ்டசித்தியென்னுமிதானேயாகசாந்தியமான தெரிசனஷ்டகம் சருவத்திரபோதமாம்பொருட்டு திருக்கோஷ்டியூரென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுவமித்து சித்திர படாதி கிரியாரூபமுன்னிலையிலெடுத்துக்காட்டி ஆசரியிப்பவர்களால்ப் பூசிக்கப்படுவது.அவற்றுள். பக்தாவலோகனம்.—பக்தஜனவிரோதிகளான சத்துருவர்க்கங்களுக்குப் பார்க்கச்சகிக்காத உக்கிரவடிவமாய்ப் பூர்த்தீகரித்திருக்கின்ற சருவேஸ்வரன் பக்தஜனவர்க்கங்களுக்கு அபயவரதகரங்களோடுங்கூடிய அத்தியந்ததயாளவடிவமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது. ஸ்ரீதரசாந்தியம்.—சருவாத்மாக்களென்னும் மன

வாட்டிகளால் மேரைதிக்கும்படி அவரவர்மேரைகரப்பிரகாரம் மூர்த்தீகரித்திருக்கின்ற ஒப்பற்றபரமபுருஷரைகிய நானேமனவாளனென்பதைத் தெரியும்பொருட்டு மடிமிசையிருத்தி மார்பொடு சேர்த்துஅபயவரதகரங்களால்த்திருமேனியோடும் பிரிவறத்தழுவிய ஸ்ரீயம்பதியாக சதாசேவைசாதிப்பது.

யோகமகாத்மியம்.-தெகூஷிரைத்தரமென்னும் அயனேயோகம் யோகயோகம் ஞானயோகமென்னத் திரிவிதரூபமாகநிரூபிக்கப்படுவது.தெகூஷிரையனம்.-யாகாதிபுண்ணிய சுதர்மகர்மசாதகத்தால் தெகூஷிரையனமார்க்கமாக பூமி யந்தர சுவர்க்கமென்னும் போகபூமியிற்பிரவேசித்து சுகிர்தபோகத்தையனுபவித்து புண்ணியகூயமானவிடத்துப் போகபூமியைவிசர்ச்சித்து ஜனனமரணரைதிகளுக்கேதுவாய கருமபூமியையடையப்படுவது. உத்தராயனம்.-அர்ச்சராதி பரதந்திர பக்தியோகசாதகத்தால்க் கருமபூமியைத் தியச்சித்து உத்தராயனமார்க்கமாகப் போகபூமியையாகிரயித்து சராய்மரணதிகளில்லாத நித்தியானந்தவாழ்வைப் பெற்றிருப்பது. யோகயோகம்.-தெகூஷிரைத்தரமென்னும் உபயயோகசாதகத்தால் தீர்க்கபிராணசித்தநிரோதன சராய்மரணதிவர்ச்சிதகனமார்க்க சாத்தியத்தைப்பெற்று திரிலோகவாசிகளாக உத்தரோத்தரகமனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது. ஞானயோகம்.—பூமியந்தரசுவர்க்கமென்கின்ற திரிபுவனகர்த்தாவாகியும் அதனதுதிதிலியோற்பவ நிக்கிரகவனுக்கிரகாதிகளுக்குக் காரணபூதராயுமிருக்கின்ற சருவேஸ்வரனைப் பிரசன்னமாகச்சாகூதாத்காரித்து மமதகங்காராதி பரிச்சேதவர்ச்சிதராய் உள்ளிலும் புறம்பிலுஞ் சதாதெரிசித்துக்கொண்டிருப்பது.

தத்துவாசிரயம்.—சாகோபசாகைகளாக விரிந்திருக்கின்ற விவிதப்பிரபஞ்சத்துக்கு மூலபீஜமாய் அகோசரசுயம்புவாயிருந்தும் ஆசிரதரகூஷிகார்த்தம் சருவாண்டபந்தியிலேறு சராசரப்பகுதிமுழுமையும் சத்தாவரணத்திலமைத்து அதலேறு சரித்தல் சயனித்தல் நிற்றல் இருத்தல் பூரித்தல் கிரஹித்தலென்னுஞ் சட்பிரகாரமாய் அகத்திலும் புறத்திலுமிருந்து சதாதிருவிளையாட்டஞ் செய்யும் வாசுதேவபரப்பிரமமே ஸ்ரீசற்குருவாகத்தெரிந்து அவனதடியிற் சரணமாகவடையப்படுவது.

ஆசிரதாரகஷகம்.

பூமியந்தரசுவர்க்க சரண்ய பரமபதமென்னும் ஐஸ்வரிய பஞ்சகசருவாபீஷ்டசித்தியும் ஆசிரதவர்க்கங்களுக்குக்கொடுக்கும் ராஜாதிராஜனாகிய நானே வாசுதேவபரப்பிர்மமென்று விச்சுவா செங்கோலாதி ராஜசின்னங்களோடு சேவைசாதிக்கப்படுவது.

பரமார்த்ததிதரிசனம். — சருவசிரோஷ்டனாகிய சம்பூரண வதிகாரிக்கி உடையவனென்னும் நாமதேயசகிதமாய் மேல்வீடு கொடுத்து நிஷ்டாபேத பரப்பிர்மவபேதத்தையுணர்த்தி நீயே முத்திபூமிக்கரசனென் றுரீர்விதிக்கப்படுவது.

ரகசியார்த்தபூரிதானம்.—அவ்வதிகாரி மேல்நிலத்திலிருந்து கொண்டு காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன் கண்ணுள்ளவன் பார்க்கக்கடவன் மூக்குள்ளவன் முகக்கக்கடவன் வாக்குள்ளவன் துதிக்கக்கடவன் கருத்துள்ளவன் திருத்தக்கடவன் சுகுர்த்துள்ளவன் இருத்தக்கடவனென்று பரமரகசியமுழுமுதையும் நாவிதவாக்கியசமூகங்களாற் பறையடித்து இதுவே பரதத்துவமெனத் தெளிந்து சருவரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அதனந்தரங்கப்பொருளாகிய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தைப் பூரியாகக்கொடுக்கப்படுவது.

சருவாபீஷ்டசித்தி.—ஏகதத்துவம் காலாதிவர்ச்சிதம் தொந்துவநீக்கம் விமலபாஸ்கரம் அபிஷேகம் சருவமங்களம் நித்திய சேவிதம் சம்பூரணமென்கின்ற பரிச்சேதநிரிதரிசனம்வர்ச்சித்து பரிச்சேதரகிதமாயும் அவாங்மனோகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்ம சுகோததியில் நிலைபெற்றிருப்பது.

நித்தியவிதிப்படி தினேதினேபூசிப்பது: சாங்கம்.—நைமித்தியவிதிப்படி விசேஷதினங்களிற் பூசிப்பது: உபாங்கம்.—பிர்மோச்சவமுதலியதாற் பூசிப்பது: பிரத்தியாங்கம்.

பரப்பிர்மவாராதனம்.

சற்குருசொரூபத்தாற் பாவநிவாரண பரமசுகிர்தத்தையும் ஆத்மசொரூபத்தால் நீதலோசன திரிகாலக்ஞானத்தையும் ஐக்கியசொரூபத்தால் பந்தநிவர்த்தக நிருவாணசுகத்தையும் ஆசிரதவர்க்கங்களுக்குக்கொடுத்தும் பிரித்தறியக்கூடாத திரியேகவஸ்துவாய் அகோசரசுயம்புவாக எல்லையற்றிருக்கின்ற பரப்பிர்மம் சருவசிரோஷ்டரான முத்தாத்மாக்களிடத்துச் சாகூதாரமாக

விளங்குவதென்பதைத்தெரிந்து அவர்களது பூரீ பாதபோஜவைச் சிரோபூஷணமாக்கியமமதகங்காரவற்சிதறற்சதாபூசிக்கப்படுவது

அருட்பிரவாகம்.

மணிமுத்தார்நதி வயங்கு தென்கோஷ்டியூர்மருவிப், பணிது சொக்கநாராயணன் பதமலர்பரவி, வணிகநாரணவரதனென்மைந் தனைவாழ்த்திக், கணிதமோடுனை கலந்துநீவாங்கிவாகடிதம். (க)

வாங்கிவந்திடுகடிதம் நற்சுதைதமலர்மகட்குப், பாங்குணர்ந்திடக் கொடுத்தபின் கோஷ்டிபோய்ப்பரவித், தீங்ககன்றிடக் கண்ணனை ஜயஜயஜயவென், றோங்கிவாழ்த்திடக் கருணைசெய் தஞ்சையுத்தமனே. (உ)

திருப்பெயரொன்றிடவதுவேதனக்குகந்தநாமமதாய்ச்சிறக்குமன்பர், விருப்பமுறுமெவ்வடிவோ அவ்வடிவே தன்வடிவாய் விருப்பங்கொண்டு, இருப்போனைய் நிற்போனையப் படுப்போனைய் நடிப்போனையெல்லாந்தானைய், திருக்கோல மமர்ந்துநின்ற திருக்கோஷ்டிக்கண்ணனை யான்தரிசித்தேனே. (ங)

கண்ணபிரானடிநிலத்தில் நடனஞ்செய்யக்கதம்பமுனிசேவிக்க சேஷசாயி, நின்னதிருக்கோலத்தையமரோற்ற நித்தியசூரிகள் பரவஷீற்றிருந்து, பண்ணவர்மாதவர்முதலோரொருங்குபோற்றப் படிமிசையே திருக்கோஷ்டியூரில்நின்ற, அண்ணலெனதுளத்திருந்துயெங்குந்தானைய் அரசாளுமற்புதங்கண்டருள்பெற்றேனே. ச

சத்தியம் அடிமை சாஸனம் சுருதி சாட்சி ஞானிகளென யீசன், நித்தியம் நானெனவனுபவிக்க நீயெங்கேயொளித்தனை நினக்குப், பத்திரம்செல்லா தகமகமென்னும் பாவியேனினைத் தடுத்தாண்ட, முத்தனே சௌமியமூர்த்தியே கோஷ்டி முதல்வனே சரணம் யானுனக்கே. (ஙி)

சீமானும் சௌமியனே நரகநாசன் தேவபிரான் கோவிற் தன் சேஷசாயி, நாமாதியைம்பெயராய்ப் பிரிந்துநின்று நவநவமாய் விஷ்ணுசித்தன் முதலோர்சொன்ன, பாமாலையணிந்துதிருக் கோஷ்டியூரில் பாகவதருய்வதற்குப் பதியாய்க்கொண்ட, கோமானைத்திருமகட்கு மெனக்குந் தெய்வக்குழாங்களுக்கு மிறைவனைக் கைகூப்பினேனே. (ஙீ)

கைகூப்பித்திருமகள்கோன்கருணைபெற்றுக்கருங்குளாதாரண வணிகன்கவலைதீர்த்துச் சையமணமணவிதனபுத்ராராதி சௌபாக் கியமென்மேலுந் தழையவாழ்த்தி, மெய்யனருட்பிரவாக விருத் தாந்தத்தைதவிரித்துவந்தேன்திருக்கோஷ்டியூரில்மேவி, வையமதி ல்சம்பூரணராகசியத்தின்மகிமைமவளர்ந்தோங்கிநித்தம்வாழிதானே

திருமகள்கணவன்றிருவருள்மகிமையால், பெருமையுஞ்சிறு மையும்பேதமுமுணர்ந்து, பெரியவர்பணிவையே பெருமையிற் பெருமையாய், சிறியவருயர்வையே சிறுமையிற் சிறுமையாய், பெருமையுஞ்சிறுமையும்பேதமுமுணரா, திருமையுநிறைந்தோவா நிறைவணற்றழுவிய, இந்திராகாழுனேரு டன்புறமகிழ்ந்து, தொந்துவரகிதச் சுடரொளிபரப்பி, வானம்பூமி வழுவறவிழுங்கி, ஞானசாந்தம் நயம்பெறவோங்கி, ஈனவிருளையிடரறக்கடிந்து, பா னுவாய்நின்ற பரமனைப்பரவி, ஊனமேயில்லா துயர்பணிசெய்து மோனவிராசமாய் முடிபெறவாழியே.

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

—❧—

ஓ

ஹரி ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

—❧—

துவிதீயம் சாஸ்திரவிதாயகம் சாஸ்திரம்.

வேதவாத அங்கோபாங்க உபநிஷத உபவேத ஸ்மிருதி புராண உபபுராண இதியாச சாக்தீய பாஞ்சராத்திர லௌகீக வைதீக அவைதீக நிஷேத ஆத்தியாத்மீக ஆதிமார்க்கீக சித்தாந் தாதி அநேகாகாரமாக அதிகார பேதத்தால் விரிந்திருக்கின்ற சாஸ்திரங்களின் பூருவசித்தாந்த ஸ்தாபனகண்டிதம் இதுவென் பது சற்றேனுந்தெரியாத மிகவும் அவிற்பன்னபேதைகளான அஸ்மதாதிகள்நிமித்தம் பூருவம் மன்னராரிய சோஷாத்திரிதேசிக வசிஷ்ட நாராயணதி தேசிகோத்தமர்கள் சர்வத்திர சாராற்சார மாகவிளங்கிய பரப்பிர்மதத்துவத்தை தங்கள் தங்கள் சுவாநுபவ ரூபமாகத்தெளிந்து வர்த்தமானத்தில் தங்களையாசிரயிப்பவர்கள்

யாவராணலும் அவர்கள் அதிகாரி அநதிகாரிகளெனப்பாராமல் அவர்கள் ஆசிரயித்தசேதபோதுமானவதிகாரமாகக்கைக்கொண்டு அதிகாராணுரூபமாய் சாஸ்திரவுபாயத்திணை சர்வவிதவுபாயத்திணையும் அவர்களைக்கிருதார்த்தராக்கிப் பௌஷதியில் அஸ்மதாதிகளை யுஜ்ஜீவிப்பித்தற்பொருட்டு சத்தப்பிரகரண அந்தாதிக்கிரம அமலராமாயண கைவல்யநவநீதாதி சாஸ்திரரூபமாய் தத்தம் வகைகடவாது நிறுத்தப்படுவது.

வேதம்.—ருக்கு எசுர் சாம அதர்வணமென்னச் சதுர்விதம் இவைகள்சுயம்புவென்றும் கல்ப்பங்கள்தோறும் வெளியிடுவதனல் ஈஸ்வரனுற் சொல்லப்பட்டவைகளென்றும் சொல்லப்படும் ருக்குவேதம்: இருபத்தொருசேபதம். எசுர்வேதம்: நூற்றொருசேபதம். சாமவேதம்:சகஸ்திரசேபதம். அதர்வணவேதம்: நவசேபதமாம்

வேதவாதம்.—விதிவாதம் அர்த்தவாதம் மந்திரவாதம் நாமதேயமென்னச் சதுர்விதம்.— இராசாவாக்கினையைப்போல மனிதனை நிஷேதகர்மஞ்செய்யாமல்த் திருப்பிச் சுகர்மஞ்செய்யவேண்டுமென்பதே: விதிவாதம்.-பட்டுக்களைப்போல ஸ்துதிக்கிறதே: அர்த்தவாதம். — ஆசாரியனைப்போலச் செய்யத்தக்கவைகளைக் காட்டுகிறதே: மந்திரவாதம்.— பிதாவைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடுகிறதே: நாமதேயமாம்.

வேதாங்கம்.—அந்தவேதத்துக்குப் பாதம் அஸ்தம் முகம் கிராணம் சேத்திரம் சுரோத்திரமென்னும் அனுக்கிரமத்தில் சந்தசு கற்பம் வியாகரணம் சிகைஷ சோதிஷம் நிருத்தியமாகிய ஆறும்: அங்கங்களாம். அவற்றுள். சந்தசு. — மந்திரசுலோகாதிகளுக்கு அக்ஷரகணிதஞ்செய்யும். கற்பம்.—ஆசுவலாயன போதாயன ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்கியப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும். வியாகரணம். — வைதீகசாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிக்கும். சிகைஷ. — உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரித பிரசயமென்னும் சதுர்வித ஸ்வரகரண பூர்வகமான பத பாளிக்கிரம வேதாத்தியயனதிகளைச் சொல்லும். சோதிஷம்.—லக்கின திதி வார நக்ஷத்திர யோக கரணதிகளால் வைதீக கர்மங்களுக்குக் காலந்தெளிவிக்கும். நிருத்தி. — வைதீகசப்த நிர்வசனத்தைநியமிக்கும்.

வேதோபாங்கம்.—அந்தவேதத்துக்கு ஸ்மிருதி புராணநியாய மீமாம்சமென்னும் இந்தநான்கும் உபாங்கமென்னப்படும்.

வேதோபநிஷதம்.— அந்தவேதத்தில் சிருஸ்நிரம் பிரகதாரண்ணியம் சுவேதாசுவதரம் கைவல்யம் காலாக்கினி கடம் வல்லி காத்தியாயனம் பிர்மம் நாராயணம் அம்சம் பரமாம்சம் பாஸ்கரம் பிர்மபிந்து ஆருணி அமிர்தபிந்து சுரசபிந்து பிர்மசாலம் தேஜோ பிந்து வாசசனேயம் போதாயனீயம் ஆசவலாயநீயம் சாங்கியாயநீயம் வாசியாயநீயம் சௌனகீயம் சிவசங்கற்பம் சிரவணம் பராக்கிரமம் புரோஷ்யம் முத்கலம் முண்டகம் மைத்திராயநீயமென்னும் (நஉ) உபநிஷத்துக்களும் பிர்மக்ஞானநிஷ்டை முத்தாத்ம சற்குருசேவாமகிமைகளை விவகரிக்கும்.

உபவேதம்.—அந்தவேதத்துக்கு ஆயுள்வேதம் அர்த்தவேதம் தனுர்வேதம் காந்தருவவேதமென உபவேதம் சதுர்விதம். அவற்றுள். ஆயுள்வேதம்.— வியாதிநிதானம் வியாதிச்சின்னம் மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சைகளால் ஆயுராரோக்கியாதிகளைக்காட்டும். அர்த்தவேதம்.—தக்ஷிணை ஆச்சியம் சருமுதலான உபகரணங்களால் தர்மாதிசதுஷ்டயத்துக்குச் சாதனமாம். தனுர்வேதம்.— சத்துருக்ஷயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப் பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும். காந்தர்வவேதம்.— சாமவேதாதிகளின் சரிகமபதநி என்னும் சத்தஸ்வர கீதப்பிரபந்திகளை விவகரிக்கும்.

ஸ்மிருதி.-மனு அத்திரி ஔசனிதம் விஷ்ணு யாஞ்ஞவற்கியம் உசனம் ஆங்கீரசம் யமம் ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரகஸ்பதி பராசரம் வியாசம் சங்கலிதம் தக்ஷிணம் கௌதமம் சாதாதன்மம் வசிஷ்டமென அந்தந்தகாமதேயமுள்ளவர்களாற் சொல்லப்பட்ட தர்மசாஸ்திரம் (யக) ல் கிரேதாயுகத்தில் மனுஸ்மிருதி தர்மமும் திரேதாயுகத்தில் கௌதமஸ்மிருதிதர்மமும் துவாபரயுகத்தில் சங்கலிதஸ்மிருதிதர்மமும் கலியுகத்தில் பராசரஸ்மிருதி தர்மமும் முக்கியமாம் இந்தஸ்மிருதிகளில் வர்ணவிவகாராதி சமஸ்தமானகர்மங்களையும் விவகரிக்கும்.

வர்ணம். — பிர்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரனெனச் சதுர்விதம். அவற்றுள். பிராமணதருமம்.—கர்ப்பாதானம் பும்சவனம் சீமந்தம் உன்னயனம் சாதகர்மம் நாமகரணம் உபநிஷ்கிரமணம்

அன்னப்பிராசனம் சௌளம் உபநயனம் மகாநாமியம் மகாவிரதம் உபநிஷத்து சோபனம் உத்துவாகனம் மிருதியென்னும் சோடசகர்மங்களுடனே யசன யாசன அத்தியயன அத்தியாபக தானப்பிரதிக்கிரகமென்னும் சட்கர்மமும் பிர்மக்ஞாஞ்தி சகலசற்குணங்களுடனே கூடினவன்: பிராமணன்.

க்ஷத்திரியதருமம்.— பிரஜாபாலன யசன அத்தியயன துர்ச்சனதஷ்டமிருக சத்துருசங்காரம் அன்னதானம் வஸ்திரதானம் கன்னிகாதானம் பூதானம் கோதானம் உடயமூகிதானம் இரண்யதானம் மகிஷதானம் அஸ்வதானம் சுவேதாஸ்வதானம் காலதானம் காளாமுகிதானம் மகாமேருதானம் கற்பகவிருக்ஷதானம் வித்தியாதானம் மகாதாஞ்தராரத்தமாகி கால தேச பாத்திர பரீக்ஷை விஷ்ணுபக்தியாதி கர்மயுக்தனவன்: க்ஷத்திரியன்.

வைசியதருமம்.-பிரதமஸ்தாஞதி (க) ஸ்தானபரியந்தமான யக்கம் தசம் சதம் சகஸ்திரம் தசசகஸ்திரம் லக்ஷம் தசலக்ஷம் கோடி தசகோடி சதகோடி அற்புதம் நிற்புதம் கர்வம் மகாகர்வம் பத்மம் மகாபத்மம் க்ஷோணி மகாக்ஷோணி சங்கம் மகாசங்கம் க்ஷிதி மகாக்ஷிதி க்ஷோபம் மகாக்ஷோபம் நிதி மகாநிதி சாகரம் மகாசாகரம் அரி மகாஅரி சங்கை மகாசங்கை டணி மகாபணி கிருது மகாகிருது இலக்கங்களும் யக்கம் ஏகம் ரூபம் பூமியாதிசமிக்ஞை (க) தூவே துவவ் துவந்துவ துவித துவய விதிய யுக்மம யுகள யுக உபய பாகு பாத பட்ச நயஞதி சமிக்ஞை (உ) திரி திரய திரிதிய ஹாரநயன அக்கினி புராதிசமிக்ஞை (ங) சௌள சதுர்த்தி வேதவர்ன ஆச்சிரமாதிசமிக்ஞை (ச) பஞ்ச ஹாரவக்திர கஷாய விருத இந்திரிய விஷய பாணி பாண்டவ பூதாதிசமிக்ஞை (ஞ) ஷடு பாவ ராஜாங்க ருது ரச ஸ்கந்தமுக வேதாங்க வர்ண கர்ம தரிசஞதி சமிக்ஞை (ட) சத்த முனி கிரி தாஞங்க ராஜாங்க துரக தாது சாபாங்க ஸ்வர சாகராதி சமிக்ஞை (ண) அஷ்டவசு திக்கு கஜ மதவிகார காமாதிசமிக்ஞை (த) நவ திரவிய நிதி கிரக ரத்தினாதி சமிக்ஞை (ந) தச பிந்து சூன்ய நாஸ்தி அவதார கணாதிசமிக்ஞை (ப) இவை முதலான சமிக்ஞையுமறிந்து கிரமுகாதிவஸ்துக்களினண்ணிபறிந்து பத்தனைப்பணத்தினிறை கழஞ்சு கழஞ்சு (ம)

கூடினது கரிஷம் கரிஷம் (சு) கூடினது பலம் பலம் (சுய) கூடினது வீசை வீசை (சுரு) கூடினது துலாம் துலாம் (சுஉ) கூடினது பாரம் பாரம் (சுல) கூடினது அஸ்தமென்று கற்பூராதிதூக்கியறிந்து ஒருசிட்டிநிகுஞ்சம் நிகுஞ்சம் (சு) கூடினது குடிவம் குடிவம் (சு) கூடினது பிரஸ்தம் பிரஸ்தம் (உ) கூடினது வாகம் வாகம் (உ) கூடினது ஆடகம் ஆடகம் (சு) கூடினது துரோணம் துரோணம் (சுரு) கூடினது கரியென்னும் தான்யாதி யளந்தறிந்து சுவர்ணத்தின் மாற்று பிரவாளத்தின் கழுஞ்சு மணிபின் சவ்வு ரத்தினத்தின் சூத்திர பரீக்ஷை வச்சிரத்தின் மஞ்சாடி பச்சையின்ரதிய முதலிய வறிந்து கிரயம் வட்டம் வட்டிமுதலியவறிந்து செய்கிறவாணிச்சியம் கிருஷி கௌபாலிக யசன அத்தியயன தானமுடன் சூரியாதி பக்தி கருமபுக்தனைவன்: வைசியன்.

சூத்திரதருமம். — பிராம்மணாதி வர்ணத்திரயசேவை க்ஷேத்திரரக்ஷை சகலதேவதாபக்திமுதலான கர்மயுக்தனைவன்: சூத்திரன்.

விவகாரம். — கடன்கோடல் உபநிதி கூடிமேம்படல் நல்கியதைதல்காமை ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை கூலிகொடாமை உடையனல்லான்விற்றல் விற்றுக்கொடாமை கொண்டுள்ளமொப்பாமை கட்டுப்பாடுகடத்தல் நிலவழக்கு மாதராடவர்தருமம் தாயபாகம் வன்செய்கை சொற்கொடுமை தண்டக்கொடுமை சூது ஓதிபுயென்னும் விவகாரங்கள் அஷ்டாதசபேதமாம்.

புராணம். — பிர்மம் பதுமம் விஷ்ணு சைவம் பாகவதம் நாரதீயம் மார்க்கண்டேயம் ஆக்கினேயம் பௌஷ்யம் பிர்மகைவர்த்தம் இலிங்கம் வராகம் ஸ்காந்தம் வாமனம் கூர்மம் மச்சியம் காருடம் பிர்மாண்டமென தெய்வப்பிரசாதத்தால் வியாசரிஷீஸ்வரர் சொன்ன வேதநிஷ்டாசாரார்த்தப் பிரதிபாதகமான நாலுலக்ஷம் சங்கியையுள்ள அஷ்டாதசபுராணங்களில் சைவ ஸ்காந்த லிங்க கூர்ம வாமன வராக பௌஷ்ய மச்சிய மார்க்கண்டேய பிர்மாண்டமென்னும் இவை (யம்) சிவபுராணம். நாரதீயம் பாகவதம் காருடம் விஷ்ணுவென்னும் இவை (சும்) விஷ்ணுபுராணம். பிர்மம் பதுமமென்னும் இவை (உம்) பிர்மபுராணம். பிர்மகைவர்த்தம் சூரிய புராணம். ஆக்கினேயம் அக்கினிபுராணமென்னப்படும் இந்தப்

புராணங்களில் சர்க்கப் பிரதிசர்க்க வம்ச மனுவந்தர வம்சானு சரிதமென்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களும் வைதீக தாந்திரீக கருமமும் சொல்லும்.

உபபுராணம்.— சனற்குமாரம் நாரசிம்மம் நந்தி சிவதருமம் தூர்வாசம் நாரதீயம் கபிலம் மானவம் உசனம் பிர்மாண்டம் வாரு ணம்காளிவாசிஷ்ட மலங்கம் சாம்பவம் சௌரவம் பராசரம் மாரீச் சியம் பார்க்கவமென்னும் இந்தாமதேயமுள்ளவர்களால் நிர்மித மான அஷ்டாதச உபபுராணம் வைதீகதர்மமே பிரதிபாதிக்கும்.

இதியாசம்.—பாரத இராமாயணாதிகள் வியாச வான்மீகாதி களாலுண்டான இதியாசங்கள் சத்துவாதிகுணபேதங்களும் தேவ த்திரயலக்ஷணங்களும் தேவதானவாதிகள் ஜநனக்கிரமமும் யுதி ஷ்டிரராமச்சந்திராதிகள் சரித்திரங்களும் வைதீகாதிதர்மங்களும் திரிடீகரித்துச்சொல்லும்.

சாக்தியம்.—சக்திதத்துவ வாசியென்னும் ஒருஆத்மநற்பிர திபாதிக்கப்பட்டது சடாசடப்பிரபஞ்சமெல்லாம் சக்திபரிணமம் ஆனந்தப்பிராப்தியே மோட்சமென்பது முதலாக மதவிஸ்தாரம் செய்யும்.

பாஞ்சராத்திரம்.—ஸ்ரீவாசுதேவநற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது பிருதிவியாதி மானசாந்தமான சதுர்விம்சதிதத்துவத்துக்குமேல் குணதத்துவாத்மக வாசுதேவனல் சக்திதாதாத்மீகமாயுண்டான கிருஷ்ண அநிருத்த மகரத்துவசௌகிணையென்னும் நால்வரா லுற்பத்திமுதலான கிருத்தியம் ஆத்துமன் நாடிமத்தியகதனைய் அணுப்பிரமாணமாகவே இருப்பன் வாசுதேவாத்மகப் பிரகிருதி யில் சொரூபத்துக்கு ஆனியில்லாது அடங்குவதே மோக்ஷமென் பது முதலாக விவகரிக்கும்.

லௌகீகசாஸ்திரம்.—தன்மந்திரியாதிகளாற் சொல்லப்பட்ட ஆயுள்வேத தண்டநீதிமுதலான சாஸ்திரம் ஆத்துமன் தேகபுத் திரகளத்திராதிரூபன் இகலோகத்தில் புத்திரதாராதிகளுடன்கூடி வியாதியாதிதுக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருக்கிறதே மோக்ஷமென் பதுமுதலான திருஷ்டபலன்களைப் பிரதிபாதிக்கும்.

வைதீகசாஸ்திரம்.— ஜைமுனி அட்சபாத கணாதனென்னும் ரிஷீஸ்வரர்களால் கிரமத்திற்சொல்லப்பட்ட பூர்வமீமாம்சநியாய

வைதேசடிகமென திருஷ்டாதிருஷ்டபலன்களைப் பிரதிபாதிக்கிற சாஸ்திரம் திரிவிதம். அவற்றுள். பூர்வமீமாம்சம்.— உபக்கிரம முதலான சட்விதலிங்கதாற்பரியத்தால் வைதவாக்கிய விசாரபூர் வகமாய் சோதிஷ்டோமம யாகாதிகருமங்களை விதியுக்தமாகச் சொல்லிஆத்மன் ஸ்வதப்பிரமாணமான ஞானசொரூபன் சுவர்க்க லோகப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பது முதலாக விவகரிக்கும். நியாயம்.— பிரமாணப் பிரமேய சம்சயப் பிரயோஜன திருஷ் டாந்த சித்தாந்த அவயவ தர்க்க நிர்ணயவாத சல்ப விதண்டா ஏதுவாபாச சல சாதி நிக்கிரகஸ்தானமென்னும் சோடசபதார் த்தமுஞ்சொல்லி பிரபஞ்சத்துக்கு ஈஸ்வரனே கர்த்தா ஆத்து மன் ககனம்போல மகத்பரிணமனுய் பாஷாணம்போலச் சடரூப னனலும் மனசுசம்யோகத்தால் சித்து சம்பந்தனுயிருப்பன் சரீரேந்திரியாதி இருபத்தொருதுக்க ஆத்தியந்தகாசத்தால் ஆத் துமன் பாஷாணம்போலிருப்பதே மோட்சமென்பது முதலாக விவகரிக்கும். வைதேசடிகம். — திரவிய குண கர்ம சாமான்ய விசேஷ சமவாய அபாவமென்னுஞ் சத்த பதார்த்தப் பிரதிபாத கத்தால் பிரபஞ்சசொரூபத்தை விவகரித்து ஆத்துமலட்சணம் மோட்சலட்சணம் நையாயிகத்தைப்போல நிரூபகம்பண்ணும்.

அவைதீகசாஸ்திரம்.— பிரகஸ்பதி ஆதிய சுகதரென்னும் இவர்களாற் கிரமத்திற்சொல்லப்பட்ட சாரூவாக னைன பௌத் தமென்னத் திரிவிதம். அவற்றுள். சாரூவாகம்.—பிருதிவியாதி சதுர்விதபூதவிகாரமான ஜகத்துள் சுகமே சுவர்க்கம் துக்கமே நர கம் இவையன்றி வேறுசுவர்க்கநரகமில்லையென்றும் ஆத்துமன் தேகமென்றும் சிலர் இந்திரியமென்றும் சிலர் பிராணனென்றும் மரணமேமோக்ஷமென்றும் பிரதிபாதிக்கும். பௌனம்.-சித்தபத்த காரகீகளென்னும் புருஷத்திரய லக்ஷணங்களையும் ஓட்டிஉ ஓட் டாமிலேச சுவாவினகற்ப பதுமாவதிகற்ப சாரதாகற்ப குக்குட னதி கற்பாதிகளையும் மந்திரௌஷதாதிப் பிரியோகத்திருக்களான பரமசித்தர்களையும் ஞானகேச திகம்பர பாணி பாத்திர மயூர பிஞ்ச பஞ்சமல தாரணதிகளின் கொலை களவு கள் காமம் பொய் களில்லையான பஞ்சானுவிரதங்களில் மதுக பலண்டு முதலான நிஷேதிரவியங்களைவர்ச்சித்து தப்தசிலாசயனதி உக்கிரதபசா

சரிக்கிற முனிவிருத்திகளையும் எடசந்திர நாகசந்திர நேமிசந்திர எகிசந்திர மாகசந்திர அருகந்தி ஆதிநாத அசகள பார்சுவநாத சௌகத சுருதிகீர்த்தி ஸ்ரீமத்காடமரகித முனிஸ்வாமிமுதலான உச. தீர்த்தகரருடைய சரித்திரங்களையும் சாதாஸ்தி சாதாணஸ்தி முதலான சத்தபங்கிகளையும் சீவ சற்சீவ நிர்ச்சீவ நிர்ச்சர ஆசீர்வ பந்த மோட்சமென்னும் சத்தபதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லி ஆத்ம மன் தேதகாதிவிலக்ஷணப் தேதகபரிணமிதனுய் பரிணமிதமத்தி யையிற் சங்கோசவிகாச தர்மயுக்தனுபிருப்பன் ஆகாசமத்தியத் துள் உத்தரோத்தரகமனமே மோக்ஷமென்பதுமுதலாக விவ கரிக்கும். பௌத்தம்.— சௌத்திராந்திகம் வைபாடிகம் யோகா சாரம் மாத்தியமிகமென நான்குபிரகாரமாய் பிருதிவியாதி பூத் தியாந்தமான (உக) தத்துவாத்மகமான பிரபஞ்சம் தீபச்சுவாலை யைப்போல க்ஷணிகமாத்திரமென்றும் புத்தியே ஆத்மனென் றும் சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்குஞ் சுத்தபுத்தி சந்த தியே மோட்சமென்றும் விவகரிக்கும்.

நிர்ஷதகர்மசாஸ்திரம்.-சத்தியநாதர் சுதேநாகநாதர் ஆதிநாதர் அநாதிநாதர் வகுளிநாதர் மதங்கநாதர் மச்சேந்திரநாதர் கோடந்திர நாதர் கோரக்கநாதனென்னும் நவநாதசித்தர்களால் கற்பிதமான கௌள யாமளாதி இம்சை மைதுனாதி நிர்ஷதகர்மமுள்ள சாஸ்தி ராந்திரங்கள் அபிசார கர்மவசனிக வியாதியாதியால் அகாலமிருத் துருபமான மரணசூழ்த்தி விஷமூர்ச்சாதிரூப மோகனமும் அக் கினிஸ்தம்பன ஜலஸ்தம்பன இந்திரியஸ்தம்பன கட்கஸ்தம்பன சிங்குவைஸ்தம்பன கதிஸ்தம்பனாதி ஸ்தம்பனமும் பூர்வசுகாதி ரமநிரசனாத்மகமான உச்சாடனமும் வஸ்திராபரண வனிதாதி வஸ்துக்களை நிஜஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பிக்கும் ஆகருஷண மும் பிராணசிநேகமானவிடத்தில் அந்நியோன்னியவிரோதமுண் டாக்குகிற வித்துவேஷணமும் ராஜவசியாதி வசியங்களையும் சுர சுரபூதக் கிரகாவேசங்களையும் பாதுகாசித்தி அஞ்சனசித்தி குடி காசித்தி மூசிகாசித்தி ரசவாதங்களையும் பிரதிபாதித்து ஆத்ம மன் ஆனந்தரூபி ஆகாசகமனாதி சித்திப்பிராப்திமே மோக்ஷ மென்பதுமுதலாக விவகரிக்கும்.

ஆத்தியாத்மீகசாஸ்திரம். — கபில பதஞ்சலி வியாசனென்னும் மூனிவர்களால் கிரமத்திற்சொல்லப்பட்ட சாங்கிய பாதஞ்சல வேதாந்தமென ஆத்மக்ஞான பலன்களுள்ள ஆத்தியாத்மீகசாஸ்திரத் திரிவிதம். அவற்றுள். சாங்கியம்.-நித்தியநிர்மலமான ஆத்துமசந்தானத்தில் குணத்திரயாத்மகப்பிரகிருதியே பஞ்சவிம்சதி தத்துவாத்மகசகத்தாய் விவகரிப்பதே சம்சாரபந்தமென்றும்சத்துவாதி குணத்திரயாணுக்கிரமத்தால் சேத்மப்பிரகிருதி பித்தப்பிரகிருதிவாதப்பிரகிருதியிலுள்ள சாந்தி குரோதமூடாதிகுணயுக்தமான உத்தம மத்திம அதம புருஷத்திரய வர்னநீதிமுதலானவை கருண்டாமென்றும் ஆத்மன் அசங்கஞின்மாத்திரமென்றும் பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தால் அவித்தையாநாசமானதே மோக்ஷமென்றும் விவகரிக்கும். பாதஞ்சலம். — இயம நியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால் மனோநிச்சல சித்தியாமென்றும் ஆத்மன் அசங்கசின்மாத்திரமென்றும் யோகாப்பியாசபலத்தால் மனோலையமாகி அந்த மனோலயத்துவாரத்தால் அஞ்ஞானமழிந்ததே மோக்ஷமென்றும் விவகரிக்கும். வேதாந்தம்.—உபநிஷதர்த்தப் பிரதிபாதகமான வேதாந்தம் பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தையாத்துவஞ்சாதித்து அதனல் பிர்மாத்துமை ஐக்கியத்துவம் வர்ணிக்கப்பட்டும் பாஸ்கரீயம் மாயாவாதம் சத்தப்பிர்மவாதம் கிரீடாப்பிர்மவாதமென நான்குபேதமாய் ஆத்மன் ஞப்திமாத்திரமென்றும் பிர்மாத்மவைக்கியஞானத்தால் விவகாராதி சம்சாரபந்தநிவர்த்தியே மோட்சமென்றும் விவகரிக்கும்.

ஆதிமார்க்கிகசாஸ்திரம்.— மாயாதத்துவ வித்தியாதத்துவவாகிகளான ருத்திரராற்சொல்லப்பட்ட பாசுபத காபாலிக மாவிரதமென சாஸ்திரந் திரிவிதம் அவற்றுள். பாசுபதம்.—மாயாகர்மாதிகளைச்சொல்லி ஆத்துமன் நித்தியவியாபக சைதன்யனென்றும் பிரபாகேஸ்வரத்தால் ஈஸ்வரத்துவம் அங்கியருக்குக்கொடுத்து ஆத்துமன் ஞப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்றும் விவகரிக்கும். காபாலிகம்.— நரகபால பிக்ஷாடனாதிகளைச்சொல்லி ஆத்துமன் நித்தியவியாபகசைதன்யனென்றும் கர்த்துருத்துவமான சம்சாரபாவத்தைவிட்டு ஞப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்றும் விவகரிக்கும். மாவிரதம். — அஸ்திதாரணாதிகளைச்

சொல்லி ஆத்மலக்ஷணம் மோக்ஷலக்ஷணம் காபாலிகனைப்போல நிரூபிக்கப்படும்.

சித்தாந்தசாஸ்திரம்.—மாந்திரசமிக்ஞாசித்தாந்தம் ஆத்மன் நித்தியவியாபக ஞானக்கிரியா சொரூபனென்றும் அவ்வாத்துமன் சடத்துவாதீத சிவசமானத்துவமாவதே மோக்ஷமென்றும் விவகரிக்கும்.

சத்தப்பிரகரணம்

கவி. இராகாதிதோசாடசத்திற் கொள்வதுதள்ளுவது, மியல்கின்ற சாதனமோர் நான்குமதின்வகையும், போகாதிசீவனுக்குத் தூல மொடுசூக்கம், பொருந்துமுடலிரண்டினுடு காரணமாமவித்தை சாகாதிசாகைகளாய்ப் பிரிந்துமதன்வடிவைச், சத்தசத்தென்ற றியவொண்ணை தவாச்சியமாமாயை, ஏகானுபவமுனைக்கும் நிசானந்தமென்ன, ஏழுபிரகரணமன்னு ரியன்றதிதுத்துரைப்பாம்.

இராகாதிதோசாடச சாதனசதுஷ்டய ஸ்தூல சூட்சும காரண மகாகாரண நிசானந்தமென்னச் சத்தவிதமாய் நிரூபிப்பது.

ராகாதிதோசாடசம்.

மூமூட்சுக்களுக்கு அவஸ்யம்வேண்டும் வைராக்கியாதி குணங் களுக்கெதிர்த்தட்டாகவிருக்கும் இராகத் துவேஷகாமக் குரோத லோப மோக மதமச்சர ஈரிஷை அசூயை டம்ப தர்ப்ப அகங் காரமென்கின்ற பதின்மூன்றுகுணங்களுந் தள்ளத்தக்கதென்றும் இச்சை பக்தி சிரத்தைமூன்றும் கொள்ளத்தக்கதென்றும் நிரூ பிக்கப்படுவது. அவற்றுள். இராகம். — பரதாரப்பிரீதி. துவே ஷம்.—அபகாரப் பிரதியபகாரம். காமம்.—புத்திரமித்திர தன தான்யாதி யார்ச்சிதசிந்தனைவிருத்தி. குரோதம்.—சாப்பிரயோ ஜன விக்கினதரனிடத்தில் வியாக்கிரரூப கோபாவேஷவிருத்தி. லோபம்.-ஆர்ச்சித்தபதார்த்தத்தில்திரணதானவிருத்தி. மோகம் ஆர்ச்சித்தபதார்த்தத்திற்பிரியமோதப்பிரமோதவிருத்தி. மதம்.- ஐஸ்வரிய பாகுள்ய கெருவத கிருத்தியாகிருத்திய அவிவேக விருத்தி. மச்சரம்.-தனக்குச்சமானதிக சம்பத்தையுடையவனைப் பார்த்துச் சகிக்கக்கூடாதவிருத்தி. ஈரிஷை.-தனக்குவந்த துக்கம் போல பராளுக்கும் வரலாகாதாவென்னும் விருத்தி. அசூயை.- தனக்குவந்த சுகம்போல பராளுக்கும் வரலாமோவென்னும் விரு

த்தி. டம்பம்.-சருவரும் ஸ்திதளத்தியம் பண்ணுவதற்காக தருமம் செய்யச்சிந்திக்கும் விருத்தி. தற்பம்.— புத்திர மித்திர களத்திர தனதான்யாதி சம்பத்துக்களில் தனக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை யென்கிற சித்தவிருத்தி. அகங்காரம்.—பாவங்களுக்கில்லாமூலமாய் ஒருவனையுமதிக்காமல் சுதந்தராகிருதியாகத் தடிப்புற்றிருக்கும் சித்தவிருத்தி. இத்தப்பதினான்மூன்றும் இகபர மோட்சப் பிரயோஜனங்களுக்கு அத்தியந்தவிரோதமான தால் முழுமூட்சுவானவர்கள் அவசியம் விசர்ச்சனம் பண்ணத்தக்கது.

சற்குருசாஸ்திர விஸ்வாசமே: சிரத்தை.—சற்குருசொரூப பாவனையாக பூசாவிதாணதியே: பக்தி.—கைங்கரியார்த்தமாக சௌசாசமன தேகபோஷணப்பிரதியே: இச்சை.—இம்மூன்றும் கைக்கொள்ளத்தக்கது.

சாதனசதுஷ்டயம். — விவேக விராக சம்பத்து முமுக்ஷுத்துவமென்ன நான்குபிரகாரமாக நிரூபிப்பது அவற்றுள். — நித்தியரூபமான சரீரியையும் அநித்தியரூபமான சரீரத்தையும் அதன்யதாப்பிரகாரம் விவேகித்துணர்வது: விவேகம்.—அநித்தியரூபமான இகபர போகங்களில் இச்சையற்றிருப்பது: விராகம்.— ஞான சக்தி பல ஐஸ்வரிய வீரிய தேஜசாதி சகலகுணசம்பூரணனான ஸ்ரீசற்குருவை சமதமாதிகுணங்களால் சரணமடைவது: சம்பத்து.— முத்திப்பொருளை ஸ்ரீசற்குருமுகமாயுணர்ந்து சர்வபந்தநிவர்த்தகமான மோகூத்தைமாத்திரம் அபேக்ஷிக்கப்படுவது:முமுக்ஷுத்துவம்.

ஸ்தூலம். — பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதோற்பவம் கர்மஜன்யம் சுகதுக்காபதனம் பஞ்சவிம்சதிதத்வாத்மகம் கூடரூபசமான வேத்தியமென்றும் இதற்றேடுகூடியிருப்பவன் விஸ்வசிவனென்றும் சற்குருகிருபையினை லுணரப்படுவது. அவற்றுள். பஞ்சவிம்சதிதத்துவம்.—அஸ்தி மாம்சம் சர்மம் நாடி உரோமம் பிருதிவியின் பஞ்சகிருதி. — லாலா மூத்திர சுவேத சோணித சுக்லம் அப்புவின் பஞ்சகிருதி. — க்ஷுதா பிபாச மோலஸ்ய நித்திரா சங்கமம் தேயுவின் பஞ்சகிருதி.-தாவன வல்க்கன குஞ்சனப் பிரசாரண சயனம் வாயுவின் பஞ்சகிருதி.-இராகத் துவேஷ பய லஜ்ஜா மோகம் ஆகாசத்தின் பஞ்சகிருதி.—இதே பஞ்சவிம்சதிதத்துவம்.

சூட்சுமம்.—மனமாதி சுரோத்திராதி வியாணாதி வாக்காதி யென்னும் இருபது தத்துவங்களுக்குள்ளும் புறம்பும் இருந்து அதனது புறக்கிரிகை அகக்கிரிகைகளை நடத்துபவன் சைதன்ய சீவனென்றும் ஸ்ரீசற்குருகிருபையினாலுணரப்படுவது. புறக்கிரிகை.—சீவனானவன் ஆகாசத்தினம்சமான உள்ளத்தையெழுப்பி அதற்கினமான வியானவாயுவினோடுகூடி சுரோத்திராதியவழியாய் சத்தவிஷயங்களையறிவன்.—வாயுவினம்சமானமனத்தையெழுப்பி அதற்கினமான பிராணவாயுவினோடுகூடி தொக்கிந்திரியவழியாய்ப் பரிசவிஷயங்களையறிவன்.—அக்கினியினம்சமான புத்தியையெழுப்பி அதற்கினமான அபானவாயுவினோடுகூடி சட்சிந்திரியவழியாய் ரூபவிஷயங்களைறிவன்.—அப்புவினம்சமான சித்தத்தையெழுப்பி அதற்கினமான சமானவாயுவினோடுகூடி சிங்குவேந்திரியவழியாய்ரசவிஷயங்களையறிவன்.-பிருதிவியினம்சமான அகங்காரத்தையெழுப்பி அதற்கினமான உதானவாயுவினோடுகூடி கிராணேந்திரியவழியாய் கந்தவிஷயங்களையறிவன்.

அகக்கிரிகை.—சீவனானவன் கந்தவாசினையையெழுப்பி கிராணவாசலில்புகுந்து அகங்காரத்தினோடுகூடி உபஸ்தக்கிரிகையைச்செய்வன்.—ரசனவாசினையையெழுப்பி சிங்குனை வாசலில்புகுந்து சித்தத்தினோடுகூடி பாயுவுக்கிரிகையைச்செய்வன்.-ரூபவாசினையையெழுப்பி சட்சுவாசலில்புகுந்து புத்தியோடுகூடி பாதக்கிரிகையைச்செய்வன்.—பரிசவாசினையையெழுப்பி தொக்குவாசலிற்புகுந்து மனோதாடுகூடி பாணிக்கிரிகையைச் செய்வன்.—சத்தவாசினையையெழுப்பி சுரோத்திரவாசலிற்புகுந்து உள்ளத்தோடுகூடி வசனக்கிரிகையைச்செய்வன்.

காரணம்.—ஸ்தூல சூட்சும பவபந்தபீஜம் அந்தகாரசூன்ய அவித்தையாரூபமென்றும் ஸ்ரீசற்குருகிருபையினால் தெரிந்து விவேகசமாதியினால் பிராக்ருசிவனனவன் சொச்சொரூப சின்மாத்திர நிஷ்டையைச் சாதிக்குமிடத்து சுத்தப்பிரபாய்யாய்க் கட்டோடு நசிக்கப்படுவது. விவேகம்.—ரூபம் திரிசியம் கண்திருக்கு அக்கண்திரிசியம் மனந்திருக்கு அம்மனந்திரிசியம் ஆத்மாதிருக்கு அவ்வாத்மா திரிசியமாகமாட்டாது. இதுபோலமற்றதுமறிக.

சமாதி. — ஆந்தர்திரிசியாஅவித்தம் பாகியதிரிசியாஅவித்தம் ஆந்தர்சத்தாஅவித்தம் பாகியசத்தாஅவித்தம் ஆந்தர்நிருவிகல்ப்பம் பாகியநிருவிகல்ப்பமெனச் சட்பிரகாரமாக விருப்பது. — பிரத்தேதகமாகநின்று தூலாதியொன்பதும் சடமாகப்பார்ப்பது: ஆந்தர்திரிசியாஅவித்தம். — பிரத்தேதகமாக நின்று விராட்டாதியொன்பதும் சடமாகப்பார்ப்பது: பாகியதிரிசியாஅவித்தம். — தூலாதிவாச்சியத்தைவிட்டு அதற்குலக்ஷியசாக்ஷியே தாணுகவிருப்பது: ஆந்தர்சத்தாஅவித்தம். — விராட்டாதிவாச்சியத்தைவிட்டு அதற்குலக்ஷியசாக்ஷியே தாணுகவிருப்பது: பாகியசத்தாஅவித்தம். — தூலாதிக்கிப் பிரத்தேதகசாக்ஷியே விராட்டாதிக்கிப் பிரத்தேதகசாக்ஷியே தூலாதிக்கிப் பிரத்தேதகசாக்ஷியென்று ஒருப்படக்கான்பது: ஆந்தர்நிருவிகல்ப்பம். — அதுவிதுவென்னும் பேதமற பரப்பிரம்மத்துவத்தை ஏகோகநிஷ்டையால்ச் சாதித்தடைவது: பாகிய நிருவிகல்ப்பம்.

மகாகாரணம். — சிற்பாவத்தாஅளதாயும் சடபாவத்தாலிலதாயும் சருவஜகத்காரணமாயிருக்கின்று மாயை இதனை சற்குரு கிருபைபிலல் விவேகம்பண்ணி விஸ்வக்கிரிகையை வைசுவானரமுகமாகவும் தைசதக்கிரிகையை சூத்திராத்மாவினுலும் பிராக்ருக் கிரிகையை அந்தரியாமியினுலும் நடத்தக்கண்டு கிரியாசக்திவர்த்தனைப்பண்ணி சிவச்சேஷ்டைகளற்று ஞானத்மாவாகத்தெளிந்து அதிஷ்டான பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தால் ஆரோபகற்பித ஸ்தூல சூக்ஷ்மகாரண மகாகாரண அத்தியாச வனர்த்தமுழுதும் வர்ச்சிக்கப்படுவது.

நிசானந்தம். — ஸ்ரீசற்குருவானவர் உபதேசமிக்ஞாநிஞல் தூஷ்டணீம் பூதாவஸ்தையழுன்னிட்டி நடநிலைப்பொருளாகிய நிசசொரூபத்தை வெளிப்படுத்தி அந்தநிசானந்தவழியாய் சர்வானந்தங்களையும் நவரவமாய் நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணி சர்வஸ்தூல சர்வசூட்சும சர்வகாரண பரமேஸ்வர பரப்பிர்ம அபாரிச்சின்ன நிரதிசயானந்த அனுபூதிவாழ்விலடையச்செய்வது.

அந்தாதிக்கிரமம்.

கவி. சொற்தமதாயெமக்காகப்பலசீவவாதத்தொகுதியினை, சே ஷாத்திரி சொன்னைதையுட்கொண்டு, அந்தமனைதழுதலில்வைத்து ழுத்தரதுபாவம், ஆவரணம் விட்சேபம் அவித்தையொடுமாயை, வித்துவெணும் பிரதிருதி பிர்மமெனவேழு, விஷயமதாய்த் தொகுத்திதனை விளம்புதற்குக் குருவாய், சுந்தரமாயெனதுளத்தில்ச் சதாகடனுந்திசெய்யும், சொருடாவசுதேவின்மலர்த் துணையடிகள் தொழுவாம்.

சேஷாத்திரிசிவதேசிகரருளிய நாலுசீவவாதக்கட்டளையின் அந்தத்தை முதலில்வைத்து முத்தபாவம் விட்சேபம் ஆவரணம் அவித்தை மாயை பிரதிருதி பிர்மமென சத்தவிஷயமாகத்தொகுத்து அதனை நாடிசாட்சாத்காரரூபமாய்ப் பரிபூர்த்திபண்ணுவது.

முத்தபாவம்.—நியதிசமஸ்காரவித்திப்படி சடபாவமாகத் தெரிசித்த முப்பதுத்தைதத்துவங்களையும் பூர்த்திசமஸ்காரவித்திப்படி சித்பாவமாகத்தெரிசித்து சர்வமும் பிர்மமயமாகத் தெளிந்திருக்கின்ற பரமசிவோத்தமனுக்கு சின்முத்தன் திடப்பிரக்ஞன் பகவத்பக்தன் குணாதீதன் முதலியநாமங்களை வேதசாஸ்திரங்களால்விதிக்கப்பட்டும் அந்தவித்திவிடேதங்களுக்கு கதிமமாகவேயிருப்பது.

விதேகமுடம். — எத்தால முட்சும தூதமென்னும் முப்பத்தொருதத்துவமாயும் அகங்காரிக்கி அறிந்தியக்கருவியாயும் முழுமூட்சுவக்கனுகூலக்கருவியாயும் அனுபவிக்கித் தோற்றுமாத்திரமாயும் ஆருடனுக்குத்தன்மயக்கருவியாயும் விதேகமுத்தியில் நீக்கப்படுவதாயுமிருப்பது.

ஆவரணம். — வாச்சியவாசகங்களைக்கடந்து லட்சியாதீதமாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்மதூனிகளிடத்தும் விதோகாரணமாக மாயையைவசமாக்கிக்கொண்டு அதற்கதுவாகக் கலந்துநிற்கின்ற ஈஸ்வரனிடத்திலுமொத்துண்டு அந்தகாரக்குகையில் வசிக்கும் பிராந்தாளாகிய சீவர்களுள்ளத்தில் வேறான்றி காமாதி அரிசட்டுவர்க்கங்களால் மறைப்பித்து சிற்பெயனைமாற்றிச் சிதாபாசப்பெயனை நாட்டிவைப்பது.

அவித்தை. — சீவேஸ்வர அவித்தை வித்தை பிர்மமென்னும் காரணசரீர தத்துவ பஞ்சகத்தில் அக்ஞானபீஜமாய் ஒவ்வொரு

தத்துவத்தில்சுதந்தராகிருதியாகச்சுட்டி எண்படத்துநான்குலட்சம் அச்சுப்பேதங்களாகப்படரவிநிற்பது.

மாயை.—லோகாந்தரப்பிராப்தனுக்குச்சுகிதமாயும் ஆத்மனோடாகவுடைய ஈஸ்வரனுக்கு விநோதமாயும் விளங்குவது.

பிரகிருதி.—சுத்தசத்துவம் மிசிரசத்துவம் சுத்துவகுண்யமென்னத் திரிவிதரூபமாய்ப் பரவிநிற்பது.

பிர்மம்.—சுத்தப்பிர்மம் பரப்பிர்மம் சகுணைப்பிர்மம் சபளிதப்பிர்மம் சர்வம்பிர்மமென்ன சொரூபபந்திகளால்ப்பிரிக்கப்பட்டும் பிரிவில்லாததாய் நிஷ்டாரூபமாய்த் தெரிசிக்குமிடத்து அனைவையாவும் இன்பரசமாயனுபவப்படுவது. அவற்றுள்.—சச்சிதானந்தியாய் சர்வபூதவிலட்சணமாயிருப்பது: சுத்தப்பிர்மம்.—அநேகானேசுயம்புவாயும்பின்னையபின்னைமுதலியசத்திசம்பந்தத்தால்முறையே அமூர்த்தமூர்த்தாமூர்த்தமுதலிய சர்வலட்சணங்களையுடையதாயுமிருப்பது: பரப்பிர்மம்.—சுத்தசத்வாத்துமகமான முத்தாத்மாக்களிடத்தும் உபசாந்தசின்மயரான நித்திய சூரிகளிடத்தும் பரம்பரம் அன்னியோன்னியமாய்க்கலந்துநிற்பது: சகுணப்பிர்மம்.—ஜகசீவபரங்களின் விருத்தியின்வழிபாய்ப்பிரதிபலித்திருப்பது: சபளிதப்பிர்மம்.—தரங்கபேனங்களையுடையாமல் சலாதிருந்தியாகப் பார்ப்பதுபோல வர்ணதிசட்ச ஜகசீவபரங்களிருந்தபடியேயிருக்க பூர்த்திசமஸ்காரத்தால் அனைவையாவும் பிர்மமயமாகத் தெரிசிக்கப்படுவது: சர்வம்பிர்மம்.

நாடிசாகஷாத்காரம்.

பிர்மம் ஈஸ்வரன் மாயை அவித்தை சிவன் மனம் இந்திரியம் பிராணன் கன்மம் ஸ்தூலம் மார்க்கமென்ன ஒன்றிலொன்றுசேர்ந்துநிற்கின்ற ஏகாதசநாடியின்வழியாய் மமதகங்காரம் நீங்கிய சீவன்முத்தர்கள் பரமம் பிர்மமென்கின்ற உபயலட்சணங்களையும் ஆரோகண அவரோகணரூபமாய் சாகஷாத்காரம்பண்ணுவது.

பிர்மம்.—முத்தானுபாவியமாய். திரித்துவ திரியேகவஸ்துவாய் அவாங்மனோகோசரமாயிருப்பது.

ஈஸ்வரன்.—பரப்பிர்மமென்கின்ற தத்துவநாடிக்குசேவைசெய்யாமல் அகிலமங்களகுணசொரூபனான பரமேஸ்வரன் சர்வபரிபூரண

ணுகவிருந்தும் லோகரக்ஷகார்த்தம்காருண்யமிகுதியிலல் பரவியூக
விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சாவதாரமென்றைந்துபேதமாய்ப்பிரி
ந்து வேறுவேறுகவிருக்கின்ற பரிச்சின்ன சீவனிடகள்முழுதும்
பரவி அந்தர்தாடிபின்வழியாய்ச் சஞ்சரிப்பது.

மாயை.— சர்வேஸ்வரனுக்கு கிரீடாபரிகரமாய் சாயையைப்
போல சற்றேறணும் அந்த ஈஸ்வரதாடியை விட்டுப்பிரியாமல் அவ
னது திருஷ்டிக்கப்படி அமைந்து நிற்பது.

அவித்தை.— சர்வேஸ்வரபரப்பிரம்மமே இதோபதேசமக்கெதிரிவி
ருக்கின்ற சாகூஷாத்கார சற்குருவென நிர்ச்சந்தேகமாய்த் தெளி
ந்து அன்பிலேறி அவனது அடிக்கமலங்களில் நம்முடையமுழு
மனதையுஞ்செலுத்தி அவனதுகடாக்ஷத்தால் கேவல சகல சூன்
யமென்கின்ற சாட்டியப்பற்றுமுழுதும்நழுவி இதராந்தரவர்ச்சித
லைப் சரண்யப்பற்றனது காலுக்குநாளபிவிர்த்தியாகி சர்வசிலேஷ்
டமான குருதாடியின்வழியாய் மேல்வீடுபெற்று நித்தியானந்த
வாழ்வை யடைந்திருக்கின்ற மூத்தசிவர்களைத்தவிர மற்றய பரிச்
சேதசீவர்களுக்கு பிரதிவிம்பரூபமான வெதிரிக்தவுணர்வையுண்டு
பண்ணுவது.

சிவன்.— மனதிடலன்வழியில் சஞ்சரித்துழல்கின்ற சீவப்
பிராணனை தத்தம் வாசனைமூலத்திலேறு ஈஸ்வரதாடியினல் சிக்ஷா
ரூபமாய்க்நிரகிக்கப்பட்டு அந்தஈஸ்வராணுக்கிரகத்தால் தத்தங்கரு
மத்துக்கீடான தேகத்தைப்பெற்று ஜனனமரணதி தொந்து
வச்சுழற்சில் சற்றேறணும்ஓய்வில்லாது குலாலசக்கரம்போல சுத்
திக்கொண்டிருப்பது.

மனம்.-சீவனடியையவிட்டுப்பிரியாமல் சித்தசாந்தியையுடைய
விம்பசேதனருக்கு இன்புருவாகவிருந்தும் பிரதிவிம்பசீவருக்குத்
துன்புருவாய் உள்ளம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்
றைந்து தத்துவமாய் அந்தச்சீவனுக்கு பௌஷ்திபில் அளவற்ற
ஜன்மத்தைதக் கொடுக்கும் சஞ்சிதரோகத்தை சத்தாதிபுலன்
வழியாய்க் கிரகித்து நாள்தோறும் இதயபௌட்டகத்தில் சேர்த்
துவைப்பது.

இந்திரியம்.— மேனைநாடியையவிட்டுப்பிரியாமல் சுரோத்திரம்
துவக்கு சட்சு சிங்ஙவை ஆக்ரானமென்றைந்து தத்துவமாய்

தத்தம்நாடிவழியிற்சென்று சத்த பரிசரூப ரச கெந்தமென்னின்ற ஐம்புலக்காக்ஷியையுண்டு அகத்திலும்புறத்திலுஞ் சஞ்சரிப்பது.

பிரானன்.—மனதிகரணங்களோடு சம்பந்தித்து வாக்காதி இந்திரியங்களைத் தொழில்ப்படுத்தி காரியதேகத்தைத் தரிப்பிப்பதற்காக வியான பிரான் அபான சமான உதானனென்றைந்து தத்துவமாய் மனதி உதிப்பைபத்தடுத்து யோகமகிமையிலுல் அந்த வாயுவைச் சிதரவிடாமல் ஒருவழிப்படுத்தி வாமநாடிவழியிற்செல்லுபவனை தெக்ஷணையன யோகியென்றும் பிங்கலாநாடிவழியிற் செல்லுபவனை உத்தராயனயோகியென்றும் சுழிமுனைநாடிவழியிற்சஞ்சரிப்பவனை பிர்மீகயோகியென்றும் பிரானனை அபானன் விழுங்க அபானனைப் பிரானன்விழுங்க பிராணபானசம்யோகத்தால் போக்குவரவைத்தடுத்து ஆயுசைத்தீர்க்கம்பண்ணி அகாசகமனதிகளைச்செய்பவனை ஐக்கியயோகியென்றும் இன்னும் பல வாறுன விதோதகாரணமாயிருப்பது.

கன்மேந்திரியம்.—பிராணநாடியைவிட்டுப்பிரியாமல் வாக்கு பாணி பாதம் பாயுரு உபஸ்தமென்றைந்துதத்துவமாய் பிராண பந்தனத்தால் நாடிகளுறப்பட்டு வசனாதிக்கிரிகைகளைச் செய்யப்படுவது.

ஸ்தூலம்.—பூர்வகர்மத்தொடர்பாய் புருஷகற்பத்தில் ஈஸ்வர நாடியிலுல்ப் பூரித்த சீவப்பிராணசம்யோகமான சுக்லபீஜத்தை சோணிததானத்திற் பதித்தவுடன் நாடித்துவாரா பூதாவரணங்களால் மூடப்பட்டு சர்ம உதிர மாம்ச நரம்பு அஸ்தி மச்சைகளோடுங்கூடிய சர்வாவயவசகிதமான பௌதிகதேகம் நாளுக்குநாள்பரிபூர்த்தியாகி அகமுகதிருஷ்டியை மறந்து கெற்பகோளகையைவிட்டு அதோமுகதிருஷ்டியிலுல் பூபதனமாகி பாகியவாசல்கள் திறந்து பகிர்முகமாகவெளியிட்டு சுகதுக்கரூபமான தொந்துவகர்மங்களைபனுபவித்து முடிவில் ஈஸ்வரநாடியிலுல் சீவப்பிராணனைக் கரகித்தோடும்போது பௌதிக கட்டடங்குலைந்து பாஞ்சபூதமயமாய் நசிக்கப்படுவது.

மார்க்கம்.

யோகிகள் யதார்த்தநிலையைத்தெரிந்து மனச்சட்சுராதிகளை யடக்கி அறிவுருவாய் குருநாடிவழியிற்சென்று சமாதிரூபத்தைப்

பெறுதற்கும் ஞானிகள் தத்துவநிலையைப்பிசகாமல் சகஜானுபவ ரூபமாய்த் திருவிளையாடல்களைச்செய்தற்கும் மூமூட்சுக்கள் சதா வாசுதேவநாட்டமுடையராய் பகவதடிகளில்த்தாழ்ந்து சரண்யத் துவாரா மேல்வீடுபெற்று நித்தியானந்தவாழ்வையடைதற்கும் கருமானுரூபமாய் எண்பத்துநான்குலட்சம்அச்சுப்பேதங்களாகப் பிரிந்திருக்கின்ற பரிச்சின்னசீவர்களை சரீராந்தத்தில் ஈஸ்வர நாடியினுல் கிரகித்து ஒன்றையொன்றுகப்பேதித்துவைத்தற்கும் சாட்டியமுழுதும்வர்ச்சித்து சர்வமும்பிர்ம ரசமாயனுபவிக்கின்ற நிருவாணநிஷ்டர்கள் லோகரட்சகார்த்தம் உத்தரோத்தரகமன திகளை கிரீடாப்பிரவர்த்தகராக நடத்துதற்கும் நாடியாணது மகத் தான ரோட்டுமார்க்கமாயிருப்பது.

அமலராமாயணம்.

பாசுரம். சுயம்புவாய் நாரணன் முற்சிதாகாசத்திற் ரோன்றி யவன், அயன்வசிஷ்டனிராகவர்க்குச் சொன்ன, வியம்பொருளைக் காஸ்மீரன்மூலத்தைதத்தழுவி, வேறுபடப்பிரித்தெடுத்து விளம் பியவாசிஷ்டம், பயன்றரிய பெரினப்பொருளாய்க் குறிப்பிட்டுக் கேட்ட, பாலருக்கும் பொருள்தெரிந்து பாக்கியத்தையடைய, ஜெயம்பெருகமூலகுரு நாரணனன்னுளத்தில்க், தினமும்நடம் புரியுமலர்ச் செழுங்கழல்கள் பணிவாம். (க)

பாசுரம். சற்பத்திவயிராகமுமூட்சுத்துவமாதி, சமைந்துநின்ற விராமனுக்குச் சகவிரிவைவசிஷ்டன், உற்பத்தி திதிசாந்தத்தொடு க்கி நிருவாணர், ஒப்பில்லாநிஷ்டையினையுபதேசித்தாதி, கற்பத் தில் விஷ்ணு அயன் வசிஷ்டனிராமர்க்குக், கழரியதாய்க்காஸ்மீரக் கவியுரை வாசிஷ்டம், விற்பத்திசற்சாரப்பொருளுரையைத் தமி யேன், விளம்புதற்குப்பரமகுருவினையடிகள் துணையே. (உ)

வசிஷ்டவிராமவுபதேசம் வால்மீகபாரத்துவசம்வாதம் வேத சார இதிகாசயிருதயம் வைராக்கிய மூமூக்ஷுத்துவ உற்பவஸ்திதி உபசாந்த நிருவாணப் பிரகரணசட்கங்களிருபிதம் அமலராமாயணம்.

வேதசாரம்.- கேவலபூரணத்தைதவிஷயமாக்கி தெய்வீக மனு ஷீக மிரண்டையும் ஒருப்படத்துலக்கி அனர்த்தநிவர்த்தி ஆனந் தாவாப்தியென்னும் உபயமோக்ஷத்தையும் ஒருங்கேசாதிப்பது.

இதிகாசயிருதயம்.— வாசிஷ்டபகவற்கிளைபிரண்டும் இராமாயணபாரதமென்னும் இதிகாசத்திலிருந்து பூர்வாசாரியர்களால் பிரத்தேகமாயெடுத்து ஆசிரயிப்பவர்க்குப் போதகமாக்குவைதது.

இராமாயண இதிகாசம்.— சங்கராதிசாதுக்கள் நிச்சயபத்ளைதத் தெளியுகிறபரியந்தம் இந்தச்சரீரம்நழுவிலும் ஸ்நான தான ஆசாரவியவகாராதி சரீரபோஷணத்தைச் செய்யேனென்னும் தீர்க்கவைராகழுடைய விராமன் வசிஷ்டோபதேசத்திலல் சங்கராதி நிச்சயத்ததத்தெளிந்து தாடகையை வதஞ்செய்து ஜானகியை விவாகம்பண்ணி பிதிர்வாக்கியத்தைப் பரிபாலித்து இராவலை துஷ்டர்களைத்தொம்சம்பண்ணி ராச்சியாதிபட்டாபிஷேகத்ளைதப் பெற்று புத்திரபௌத்திராதிகளை யபிவிர்த்திபண்ணி கூடத்திரிய தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி தன்னுடைச்சோதிக் கெழுந்தருளினது.

பாரத இதிகாசம்.— குருபூமியிற் சருவசேளைமத்தினையயிற் கிருஷ்ணசாரத்தியரதாரோகணயுத்தசன்ளைக தனுர்த்தண்டதாரியாய்நின்ற அர்ச்சுனன் பிதா பிராதா குரு மாமன்முதலிய சர்வஜனப்பிரீதியிலல் அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்தற்கஞ்சி அஸ்திரசஸ்திரமுழுதும்நழுவி மிருதசிவியாய்ப் பதைப்பற்றுக்கிடந்தவரசா ஸ்ரீபகவான் கீதாமிர்த சஞ்சிவியாலயிர்ப்பித்து தத்துவோபதேசத்தால் தெளிந்து சத்துருமுழுதுஞ்சங்கரித்து சருவராச்சியாதிபத்தியத்தையுமடைந்து கூடத்திரியதர்மத்தைநிலைநிறுத்தி பௌத்திர பரிக்ஷித்துவுக்கு மகுடம் சூட்டி பரமபதாரோகணஞ்செய்தருளினது.

போதகம்.—வாசிஷ்டபகவற்கிளைபிரண்டும் முதலில் சருவமக்ஞான பக்தி வைராக்கியாதிளையச்சாதித்து முடிவில் இல்லொழுக்கத்ளைத நிலைநிறுத்துதென்றும் சிலர் துறவொழுக்கத்ளைத நிலைநிறுத்துதென்றும் பரஸ்பரம் வாதிப்பதளைல் சந்தேகம்பிறந்து நமக்கு அனுபவரசந் தடைப்படாமல் நமது ஆசாரியன்முகமாய்த் தேர்ந்து தெளிவது.

இல்லொழுக்கம்.-பூர்த்திசமஸ்காரவிதிப்படி சருவமும் பிரமமயமென்தெளிந்து தற்பதவாழ்வில் அமர்ந்துநிற்கும் அநுட்டாநிஷ்டர்களாலனுபவிப்பது.

துறவொழுக்கம்.—ஸ்ரீபாப்பிரமத்துவத்ளைதநியதி சமஸ்காரவிதிப்படி ஊட்டவாக்கிய சாப்தப்பிரமாண பரோக்ஷவனாற்

விஞல்த் தெரிகித்து திடக்ஞானமுணடையஞய் அபரோகஷவுணர்
விஞல்த் தெளிவற்று முடிவில் அனர்த்தநிவர்த்தியென்னும் ஒரு
வகையான மோகஷத்தையடையப்படுவது.

வைராக்கியப்பிரகரணம்.

பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீராமன் தனது நித்தியவிபூதிக் கெதிர்த்
தட்டாய் அதியல்ப்பமாகத் தோற்றிமறையும் வித்தம் ஆயுள் அக
ங்காரம் சித்தம் ஆசை தனு பாலியம் என்வனம் சுதநி வயோதிகம்
காலமென்னும் எகாதசோபகமான நிடாபந்திகளைத்திரணீகரித்து
விஷயாக்கினியில்விழுந்தும் வருத்தம் குற்றம் உபாதி சந்தேகம்
மோகமென்னும் பஞ்சக்கிலேசவர்ச்சிதராய்த் தாக்கற்றிருக்கும்
பரமசாதுக்களி னிச்சயமெதுவோ அதைத்தெளியுகிறபரியந்தம்
ஸ்ரான தான அன்னபாதி தோகோபாஷணநித்தியநியமாதிகளைச்
செய்யேனென்னும் வைராக மௌனமுடையஞய் விஸ்வாமித்திர
வசிஷ்டப்பிரபுருதிகள்சந்நிதியில் ஓவியம்போலசைவற்றிருப்பது.

முமுட்சுப்பிரகரணம்.

சுகோபாக்ஞானத்தை நிதரிசனமாக்கி சற்குரு அதிகாரப்
பிரயோஜன உபதேசத்தையுணர்த்தப்படுவது.

சுகோபாக்ஞானம்.—இந்தவிராமனைப்போலப் பூர்வம் வியாச
புத்திரனாகிய சுகன் இயற்கைஞானத்தையுடையஞய் மாயையி
னுற்பத்தியும் அதனதுலயத்தையும் அதற்குமூலகாரணமாயுதயா
ஸ்தமின்றிச் சுதாதீதமாய்விளங்கிய அதிஷ்டானப்பிரமத்தையும்
யதார்ப்பிரகாரமறிந்தும் ஜனகபிதாவினிடத்திற்கேட்டும் ஜனக
பிராஹ்மணராகிரயித்தும் சந்தேகமுழுதும் நிவர்த்திபண்ணிச் சருவ
சிரேஷ்டனெனதுபோல ஸ்ரீராகவனை விஸ்வாமித்திரமுனீந்திரன்
வசிஷ்டகுருவுக்கு மாணாக்கனாக்கி இவனைக் கிருதார்த்தனாக்கவே
ண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுவது. நிதரிசனம்.— கண்ணுக்குத்
தெரியாத செவிசிரவணத்தைத் கண்ணுடியாய்நின்று கண்ணுக்
குத் தோற்றிவைப்பது.

சற்குரு.-மெய்ஞானசொரூபத்தில்நின்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான்
வெளிப்பிட்டு அவனதுமனக்கமலத்திலிருந்து பிரமாவைப்பிறப்பி
த்து அவனதுமோக்ஷவிகல்பத்தாற் சமஸ்தலோகங்களையுஞ் சிருஷ்
டித்து அவ்வுலகம் உஜ்ஜீவித்தற்பொருட்டு வசிஷ்டனெனுமியான்

லோககுருவாகப்பிறப்பித்து நான் அந்தப்பிர்மாவினல் இதோ
தேசத்தைப்பெற்று அவனதாக்ஞையால் அன்றுமுதற் ஜெம்பு
பத்திற்பிரவேசித்து என்னையாசிரயிப்பவர்களின் அதிகாரனுரூ
மாய்ச் சரிதாதி ஞாலந்தமாக வுபதேசித்துவருகிறேனென்
ராமனுக்கு வசிஷ்டனுபதேசித்தடிடி வால்மீகர் பரத்துவாசனு
குணர்த்தப்படுவது.

அதிகாரி.— சாந்தி விசார சந்தோஷ சாதுசங்க சற்குண
சதுஷ்டயங்களோடு தத்துவஞானத்தை யப்பியசித்து மகத்தான
பேரின்ப மோக்ஷத்தை யடைபவன்.

சாந்தி. — நம்புதல்விஷயத்தில் நல்லவர் தீயவரென்கின்ற
சருவப்பிராணிகளுக்குந்தாயாய் தேவாமிர்தத்தைப் புசிக்கின்ற
தேவர்களுக்கும் பூரீகாந்தனுகிய விஷ்ணுதேவுக்கும் எட்டாத
அதிசிரேஷ்டமகிழ்ச்சியைத் தருவதாய் மரணம்வரினும் செல்வம்
வரினும் மரணத்தைத்தருவதாகிய யுத்தம்வரினும் அசையாததாய்
இந்திரியத்துவாரா சுகாசுகவிஷயங்களை யனுபவித்தும் வாட்ட
மகிழ்ச்சியில்லாத சமசித்தமாய் பூர்வஞானிகள் எக்ஞசிலர் முனி
வர் மொய்ம்பர் தூயர் மற்றியாவரிடத்தும் பிரகாசிப்பதாய் ஆரி
யர்க்குரியதாய்ப் பூரியர்க்கரியதாயிருக்கின்ற சாந்தியமுதத்தை
யருந்தி மேலோர்கள் சிறப்பான மோக்ஷத்தைப்பெற்றூர்கள் நீயு
மப்படியே சாந்தியாதி சற்குணங்களோடு தத்துவஞானத்தை
யப்பியசித்து சருவசிரேஷ்டமான மோக்ஷத்தைப்பெறுவாயென
நிரூபிப்பது.

விசாரம்.— சத்சாஸ்திரங்களாற்றெளிந்த சுத்தபுத்தியினலே
பூர்த்திசெய்வது கூர்மையாகியபுத்தியினற் பேரின்பமோட்சத்
தையுணர்த்துவது கொடிதான பவரோகத்துக்கு ஔஷதமாக
விருப்பது கங்குல்மறையாதது கதிர்க்குமட்காதது காண்டர்க்
கரிய வர்த்தங்கள்முழுமையும் பிரத்தியட்சத்திற்காட்டப்படுவது
தெளிவுபொருந்த ஞானரிவ்வுலகம்வந்ததெவ்விதம் இந்தப்பிறவி
யாருக்குரியதென வுசாவுதல்செய்வது ஆபத்தாகியவிஷத்துக்கு
ஔஷதமாகவிருந்து நிவர்த்திபண்ணுவது.

சந்தோஷம். — இன்பரசத்தில்முழுகாமல் வந்தபொருளை
யனுபவிப்பது வாய்ப்பொருளையபேட்சித்துத் துன்பப்படாமல்

மகிழ்ச்சியாக்குவது சந்தோஷவமுதத்தை யமையப்பெற்றால் நெடிதானபோகமும் விஷத்தைப்போலுவட்டுவது அழுக்குக்கண் ணுடியிலாநகம்போல் ஆசாமிகுதியினல் விவிதவிஷயங்களிற் ருவி யோடுகிறமன திலைறியப்படாதது சந்தோஷகுணங்களைப்பொரு ந்திய புருஷோத்தமனை தவேந்திர நரேந்திரர்களையும் வணங்கச் செய்வது.

சாதுசங்கம்.—பிரபஞ்சமாயையைச் செயிப்பதற்கு மற்றைய உபாயங்களைப்போலத் தவராமல் யெவ்வகைப்பட்ட முமூட்சுக் களுக்குஞ் சற்றேறனுந்தப்பாத சகாயமாகவிருப்பது மிகவும்அபூர்த் தியைப்பூர்த்திபண்ணுவது ஆபத்தைச்சம்பத்தாக்குவது அசுபத் தைச்சுபமாக்குவது சாதுசங்கமென்கின்ற கெங்காஜலத்திற்படி ந்தவர்க்கு எக்ஞ தான தபோ தீர்த்தமுதலிய சருவபுண்ணியகிரு தப் பிரயோஜனரூபமாயிருந்து சமஸ்தமானபாவங்களையும்நிவர்த் திசெய்வது இடராகியபந்தத்தை விசர்ச்சனம்பண்ணுவது சரு வாத்மாக்களுக்கும் இனிமையாய்ப்பிறவிக்கடலைத் தாண்டுபவர்க் குத் தெப்பமாகவிருப்பது இவ்வகைப்பட்ட ஞானபூரணளாகிய சாதுசங்கத்தை இவ்விதம் அவ்விதமென யோசிக்காமற் சருவ விதங்களாலும் ஆசிரயிக்கவேண்டுமென நிரூபிப்பது.

பிரயோஜனம்.—சாந்தியாதி சற்குணங்களோடு பொருந்திய ஞானந் தந்திரியுமிசையும்போலப் பிரிவற்று குளமும்மலரும் போலவிகசித்து மிகவும் அற்புதமாகவிருக்கும் விரக்தியிறற்றனி மையாக அப்பியசிக்கிற ஞானம் ஒருவகைப்பிரயோஜனத்தை யிழந்துபோகும் தத்துவஞானத்தையும் சாந்தியாதி சற்குணங் களையும் ஒருமையாகவப்பியசித்து அறம்பொருள் இன்பங் கீர்த்தி யென்கின்ற இம்மைப்பிரயோஜனமும் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்கின்ற நித்தியரூபமான மறுமைப்பிரயோஜனமும் பெற்று நிர்மலமனதிறற் பரின்பமோட்சத்தைப் பெறுவதே ஸ்ரீராமா உனக்குத்தகுதியென நிரூபிப்பது.

உபதேசம்.

புருஷப்பிரயத்தனம் அநகப்பிராப்தி லோகரட்சகம் அதி காரசமத்துவம் உபசாந்தம் மௌனநிச்சயம் ஆசீர்வாதம் பரம பதமென்னும் அஷ்டபோதமாக நிரூபிக்கப்படுவது. புருஷப்பிர

யெத்தனம். — அசாஸ்திரீகமான அசுத்தவாசனையை நிவர்த்திக்
சாஸ்திரீகமான சுத்தவாசனையை நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணு
வது. அகப்பிராப்தி.-மேலாம்பகமாகிய பரமசுபாவத்தைக்கல
கமறத்தெளிந்து பிர்மோகம் ஆத்மோகம் தேதேகாகமென்னு
சுத்தவசுத்தவகங்காரமுழுதும் விடுபட்டிருப்பது. லோகரட்சகம்.
தேயத்தியாகபரனுய் நீதிமார்க்கத்தில்நின்று நிக்கிரகடாலனங்
ளைச் செய்யப்படுவது. அதிகாரசமத்துவம். — இதயசினத்தி
னல்ப்பற்றுதல் விடுதலிரண்டையுமனத்தின்முழுலெனக்கண்ட
தேயத்தியாகிகளையும் தேயத்தியாகிகளையும் சமானத்துலைமை
விதிக்கப்படுவது. உபசாந்தம். — பயனிலி வந்ததமென்னின்று பு
றுதியைத்தெளிந்து சர்வாத்மப்பிரியனுப்ப் பிரமாணநிகமா
நின்று அளவைக்களவைபாகக் காட்டப்படுவது. மௌனநிர்ம
யம்.—சருவமும் பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தால் மனவிற்சுழுத்
தியைப்பொருந்தி விவிதபரிச்சேதத்தை நிவர்த்திக்திருப்பது.
ஆசீர்வாதம்.— பிர்மநிச்சயத்தையுணர்த்தி சிவபெருமான்முதலிய
தேவர்களிடத்தும் நாரதர்முதலான ரிஷிகளிடத்தும் விளங்கிய
நிச்சிதசுவாநுபவமெதுவோ அதுவே ஸ்ரீராமா உனக்குமுன்ன
கக்கடவதென்று ஸ்ரீவசிஷ்டகுருவினல் வாழ்த்தப்படுவது. பரம
பதம்.— உற்பத்தி ஸ்திதி உபசாந்த நிருவாணகாரண மனமென்
பதைச் சுவாநுபவருபமாய்த்தெளிந்து ஞானபூமியின் மார்க்க
மாய்த் துரியாதீதவாழ்வைப்பிடற்றுக் கிருதகிருத்தியனுகத்தன்
பற்று விளங்குவது.

உற்பத்திப்பிரகரணம்.

விமல வாகிய சிவ பாவனு தீர்க்க சலன சூனிய விசித்திர
மென்னுந் தனுவஷ்டரூபத்தை ஆகாச லீலா கற்பனை ஜந்தை
கிருத்திமேந்திர சித்த பால சாம்பரீகனென்னும் அஷ்டவிதமா
க்ஞானத்தால் நிதரிசனமாக்கி அஞ்ஞானபூமி ஞானபூமிமார்க்க
மாய் சுழுத்திநிலையைப்பொருந்திய சேதனசேதனருடைய உற்
பவபேதத்தை யுணர்த்தப்படுவது.

விமலதனு. — மெஞ்ஞானசொரூபத்தில்நின்று கரசரணாதி
சருவாவயவ சகிதமாய் வெளியிட்டுக் கருமத்தொடக்கில்லாமை
யால் மெஞ்ஞானமயமாகப் பிரகாசிப்பது. வாகியதனு. — யோக

பூர்த்தியிறற் பௌதிகதேதகத்தை விசர்ச்சித்துப் பத்துப் பன்னி ரொண்டு பதிறைறன்னும் அங்குலவளவைபுடையதாய் சுவர்னச் சாயலாய்ச் சாந்தியாதி சற்குணங்களைப்பொருந்தி ஆனந்தாலய வம் பண்ணுதற்குச் சாதனமாகவிருப்பது. சீவதனு.—அணுரூப மாகச்சிறுத்து ஆசையபிமானதிகளாற் பெறுத்துப் பிரியமோதப் பிரமோதரூபமாய்ச் சோதிக்கப்படுவது. பாவனதனு.—தனதிஷ்ட மான தேவினிடத்தி லனவரதபாவனையப்பண்ணிப் பாவநீர்க் கந்தால் அந்தத்தேவரூபத்தைப்பெற்று அதற்குரிய தேவதிருத்தி யத்தை நடத்தப்படுவது. தீர்க்கதனு. — உள்ளமானது சித்தைப் பாவித்தால் சித்தாயுஞ் சடத்தைப்பாவித்தால் சடமாயும் அழுத்த நிச்சிதமாய் எத்தைப்பாவிக்கிறதோ அத்தையே யடையப்படு வது. சலனதனு. — ஒன்றினுமழுத்தமில்லாமல் சரீராந்தத்தில்ச் சித்திரரூபத்தைப்பெற்று சற்றேறனும் நிலையில்லாமற் குலாலசக் கரம்போலக் கீழதுமேலது மேலதுகீழதாய்ச் சுழன்று திரிவது. சூனியதனு.—இதாகிதங்களைத்தெரியாமற் சுயபுத்தியின்றி விவேக சூனியதனுப் அந்தகாகினம் ருசிகரமாம்படி டின்னீடுவருத்தத்துக் கேதுவாயொருவர்சொற்படுத்தினையக் கொண்டடையப்படுவது.

விசித்திரதனு. — நாசம் உற்படுத்தி ஏற்றை நனவு கனவு சுழுத்திபென்னும் அறிவில்லாதகாலம் ஒன்றிலொன்று கலக்காமல் தனித்தனியே யறிவதிற்கேதுவாய வர்த்தமானசரீரத்தை மரணபரியந்தம் வேறாகவேபாலித்து வருத்தியாதியிறை லிவ்விடத்தி லிருத்திப்போட்டு மானதத்தினிடையிறை லளவற்றசரீரங்களை எடுத் தடுத்தொன்று கனவாதியாகையும் ஒருவனையாத்தின் கணத்தைத் கல்பமாயும் கல்பத்தைக் கணமாய் ஒளியையிருளாய் இருளை யொளியாய்த் தன்படத்தைதயின்படமாய் இன்படத்தைத் தன்படமாய் இன்னம்பலவாறான லீலைகளை நடத்தி வர்த்தமானசரீரத்திற் பிர வேசித்தெழுப்பிப் பகலென்மானைய இத்தன்மையதென்றளர்த்தி அவாச்சியரூபமாய் அகடிதகடிதசமர்த்தையாய்ப் பகவதாக்ஞை யாற்பிரதாப்தமாகாதனையும் பிரதாப்தமாகச்செய்கின்றமாயாரூபம்.

அதிகாசசன் கதை.

கல்பாதியில் மெந்தரானசொரூபத்திலின்று கரசரணாதி சர்வாவயவசிதமாய்விளங்கிட்டு அயன் மால் சங்கரன் இந்திரன்

அருக்கன் சதாசிவன் முதலான விவிதமூர்த்திகளாகப் பிரிந்து லோகோபகாரார்த்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைச்செய்து கல்ப்பாந்தத்தி லவைபாவையும் நிவர்த்தித்து உபசாந்த சின்மயராகவிளங்கி இப்படியே கல்ப்பகல்ப்பங்கள்தோறும் திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பிர்மாதிகடவுளர் சரித்திரத்தை விமலதனுவுக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

லீலை கதை.

லீலையென்னும் ஒரு பூரீ பத்மனென்னும் ஓரரசனுக்குப்பாரிகையாகி சரஸ்வதிகிருபையினல் இறந்துபோன பத்மனை தன் புருஷனுடைய சவசரீரத்தைப்பத்திரப்படுத்தி யோகமகிமையினலாதிபௌதிக சரீரத்தை விசர்ச்சித்துப் பத்தங்குலவளையுடைய ஆதிவாகியதனுவை எடுத்துக்கொண்டு சரஸ்வதிதேவியிடம் இந்தவண்டத்தைத்தாண்டிப் பத்மனுந்தானும் வசிஷ்டனருந்ததியாகவிருந்த பூர்வஜன்ம புத்திர பௌத்திராதிகளைத் திருப்திபண்ணிவர்த்தமானத்திற் பத்மனவன் றன்னைப்பிரிந்து புதிய லீலையோடு விதேரதவரசனை பௌஷ்கஜன்மத்தைத்தரிசித்து அந்தவிதேரதனுவினைக்கொணர்ந்து பத்மசரீரத்திற்சேர்ப்பித்துப் பழையலீலையாகியதானும் பத்மவரசனும் புதியலீலையும் சரஸ்வதி தேவி கடாக்ஷத்தால் எண்பதினுயிரவருஷம் சீவன்முத்தர்களாகவிருந்து விதேகமுத்தியைப் பெற்றார்களென்கின்ற திவ்வியசரித்திரத்தை ஆதிவாகியதனுவுக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

கற்கஷி கதை.

கற்கஷியென்கின்ற ஓரரக்கி உதராக்கினிக்கிச்சகிக்கமாட்டாமல் பிர்மாவின் வரப்பிரசாதத்தால் விடிசிகாரூபமான ஓர்சிவதனுவைப்பெற்றுப் பாதகருடற்குட்பிரவேசித்து அதனதுசாரசத்தையைச்சுவைத்தருந்தி அருவிருப்புடையளாய் ஓரிடத்திற்போய்த் தனிமையாகவிருந்து தடோமகிமையிஞற் சமஸ்தபாவங்களையும் நிவர்த்தித்துக் காணபரிசுத்தமுடையளாய் நிருவிகற்பசமாதியைப்பொருந்திபோதககுருவாகிய பிர்மாவின் ஆக்ஞாவிதிப்படிசகஜானுபவத்துக்குவெளியிட்டு அரக்கர்குலத்தொழிலாகிய கரமாம்சாதிகளை விருப்புவெறுப்பிலளாய் வர்த்தமானத்திற் கிட்டியதைத்புசித்து கிருதகதலிவனை ஓரரசனு மைமச்சனுமெதிரிடஅவர்களை

அறிவிலரோ அறிவுளரோவென் றராய்தற்பொருட்டு லகூஷியபிர் மத்தைச் சிலலகூஷண சமிக்ஞைகளால் வினவ மந்திரியரசனிருவரு மதற்குச் சமான உத்தரஞ்சொல்லப் பரஸ்பரமன்புடையர்களா யரசனுமரக்கியு மெப்போதுமபிரியாதகட்பானொன்கின் றவரக்கி சரித்திரத்தைச் சிவதனுவுக்கு நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

அரக்கிவிரு.-பரமாபனுவாய்ஆகாயமாய் நிராகாயமாய் உளதா யிலதாய்ச் சரிப்பதாய்ச் சரியாததாப் நிற்பதாய் நில்லாததாய்ச் சித்தா யசித்தாய்ச் சித்திகமா யநன்னியமாய் அபின்னமா யத்து வயமாகவிருக்கின்ற சோடச லகூஷணங்களுக்கும் லகூஷியமாகிய பொருளியாதென்று கேட்கப்படுவது.

மந்திரியுத்தரம்.—பலவாரூன அண்டசராசரங்க ளனைத்தி னுக்குள்ளும் எகரூபமாக நிலைபெற்றிருப்பது: பரம்—அவ்வண்ட சராசரங்களனைத்தையுந் தோற்றிவிரித்தொடுக்குதற்கு மூலகார ணமாயிருப்பது: அனு—பரிச்சேதரகிதமாயெல்லையற்றிருப்பது: ஆகாயம்—கேவலஞ்சாகூஷிமாத்திரமாய்ப் பிரகாசிப்பது: நிரா காயம்-சத்பாவத்தால்: உள்ளது.-சுட்டியறியக்கூடாததால்: இல்லது.- அனந்தவஸ்துக்களோடுங்கலந்திருப்பதனால்: சரிப்பது.—வேறி டமில்லாது சருவபரிபூரணமாயிருப்பதனால்: சரியாதது.—ஜக சிவபரமுழுதுந் தன்மயமாகவிளங்குவதால்: நிற்பது.—அனைவரா வுக்கும் விலகூஷணமாய் விருத்திபேதத்தா லறியக்கூடாததால்: நில்லாதது.-சொச்சமாய்ப்பிரகாசிப்பதனால்: சித்து.-எதிரிட்டறி யக்கூடாததால்: அசித்து.-ஜகசிவபரமென்னுஞ் சித்திரத்தை சந்நி திமாத்திரத்தா லெழுதப்படுவதால்: சித்திகம்.—அன்னியமாகக் காணப்படாது ஜகசிவபரமுழுதுந் தனதுபிரகாசமாக விளங்குவ தால்: அநன்னியம்.-நீரும்நெகிழ்ச்சியும்போலப் பிரிவற்றிருப்பத னால்: அபின்னம்.—நானென்கின்றவிருமையும் பிரமவிலாசத்தி லொருமையாகக் காணப்படுவதாலத்துவயமென்னும் அரக்கிவிரு வியசோடசலகூஷணங்களுக்கும் பொருள்விரித்து அதனதுலகூஷிய ப்பொருளாகிய பரப்பிரமசொரூபத்தை நிரூபிக்கப்படுவது.

அரசனுத்தரம்.—லகூஷியப்பொருளாகிய அவ்வதீதப்பிரம் தைப்போதகரூபத்தாற் சிற்பரந் தற்பரமென் றிருவகையாகப் பிரித்தும் பிரித்தறியக்கூடாத அவாச்சியப் பொருளென்றுணர்த்

தப்படுவது. அவற்றுள். சிற்பரம். — சடஞ்திரியம்களாலுண்டாகுங் கதாப்பிரத்தியேகாத்மாவாகவினங்கிய சிவாமாத்திய சொரூபம்.

தற்பரம். — பிர்மப்பிராப்தி திதிலீயாற்பவம் வாக்கியாதிஷ்டை. டை லகூஷியாதீதம் மத்தியகதம் சன்மாத்திரம் திருஷ்டோபாவனம் பரிபூரணமென்னுமஷ்டவிதமாகநிருபிக்கப்படுவது.—சம்ஹாரம் விகற்பங்களைக் கைவிடுவது: பிர்மப்பிராப்தி.—நித்தியபரமுத்த சங்கற்பசத்தையிலாற் சிவஸ்வரூபங்களாகும் சீவான்மாவினிரண்டுமாகுவது: திதிலீயாற்பவம்.—வைதவாசாத்துங்களாலறிதல் வாக்கியாதிஷ்டை.—அனுபூதிவஸ்துவாய்பினைவிளங்குவது: லகூஷியாதீதம்.—சாகூஷிபூதமாகநின்று சடாசடங்களின் விளக்குவிப்பது: மத்பகதம்.—அவ்விரண்டுக்குந் தாரகமாயிருப்பது: சன்மாத்திரம்.—மகாமனத்திலுற் சராசரங்களைப்பிறப்பித்து அதனிலிலயித்திருப்பது: திருஷ்டோபாவனம். — ஜகத்துருவாய்பினம் பரமுமாவ ஒருமையிற் பிரிவற்றிருப்பது: பரிபூரணம்.

அபிந்தவர்கணை.

இந்துபுத்திராளாகிய பத்துப்பேர் பிர்மாவினுருவத்தைத் பாவனைபண்ணி அந்தப்பாவனைவழுத்தாத்தால் இந்த தேகத்தைத் கட்டோடுமறந்து பாவனைருபமானது பிரத்தியகதமாயி பத்துப் பேர்களும் பத்துப்பிர்மாவாகவிருந்து பத்து அவ்டத்தைத் திருத்டித்தார்களென்கின்ற அபிந்தவர்சரித்திரத்தைப் பிரமாணவுக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

கிருத்திமத்திரன்கதை.

இந்திரத்தாய்மனென்னும் ஓராசனையுடைய பரிசை அவனி கையென்னும் ஒருஸ்ரீ வந்சனிந்திரனென்பவனுக்கு ஒருதாய்த்தகீயை கூடி மாலைமாலைதிகளுரக்குகுந்தாமல் பலவாறான சாகசத்தினால் ஓர சலுலேசெய்வித்தும் பயப்படாமல் பரம்பரமாயினிதினடத்து றனுடமாறுதிருக்கின்ற சிற்சின்பவழுத்தத்தை நிச்சுதனையறிந்து நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

சித்தத்தின்கதை.

சுவர்க்கமத்தியபாதாளமென்கின்ற லோகங்களும் லோகங்களாயும் அதிற்சஞ்சரிக்கின்றமனுஷ்ய தேவாசுரயக்ஷ கிண்ணரவித்தியாதரகணங்களையுடைய புருஷஸ்திரீயும் உத்தமன் மத்தி

மன் அதமன் சரணனந்தினபண்டித அப்புருடனுக்குத் தான
டதத்தால் விதிக்கின்ற நாமங்களாயபும் அங்கத்தனறதல் பரத்
தாடல் தினறநிலவீற்றல் காட்டிற்பணதத்தல் வனத்தில்மகிழ்
தல் படதாரந்தழற்றல் தணதத்தினீனத்தல் தன்னினதாக்குதல்
அழதல் சிரித்தல் மறிற்ற லொருப்படலென்கின்ற பன்னிரண்டு
லகத்தனங்களும் அதனதது சலனவிபாபாரங்களாயபும் விளதரித்திருக்
கின்ற மானதகரித்திறத்தனைபுச் சனனதறனைக்கு நிதரிசனமாகச்
சான்றிப்படுவதது.

விளிதகற்பினதகளால் பொருத்தணர்பறல்வது: அங்கத்தனறதல்.—
வாசனைபத்திறத்தின் சிதறிநிற்பது: பரந்தோடல்.—நீபனினதாயிறல்
றதத்திறலைது: வினறநிலவீற்றல்.—காடத்திரபத்திறல் வருத்த
றலைது: காட்டிற்பணதத்தல்.—சவர்க்கசுகியாய்ச் சந்தோதிப்
பது: வனத்தில்மறிற்றல்.—சவர்க்க மதத்திய பாதாளலைகங்களில்
பாறிபாறிச்சுறற்றலைது: படதரந்தழற்றல். — விதேகதண்டத்
தால் மதிக்கறலைது: தணதத்தினீனத்தல்.—ஆத்மாசதுக்கபாத்திய
னைன்னத் தெரிந்துதொள்ளலைது: தன்னினதாக்குதல்.—ஆனசனபத்
தினதத்தற்காகத் தானிட்டலைது: அழதல்.—சகானந்தத்திற் சந்
தோதிப்பது: சிரித்தல்.—பருகலாசத்தி வானந்திப்பது: மறிற்
தல்.—பதாபாதனைத்தினறல் மின்னாளந்திபடைதது: ஒருப்படல்.

பரிசுத்தகதை.

மெய்பறிவில்லாத ஒருதிறமான் விருப்படற்றுத்தாயே நீயென
க்கொரு கதைசொல்லாயென்றறிகேட்க. அவள்மிக்கசதுரபாகிய ஒரு
கதைசொல்லலானாள். முன்னாளொருபுரச்சனனாயிருந்தான்
. அதினிருப்பிரகாரத்திலும் ஒருவனும் தினமுமொருபொழுதும்
பானஞ்செய்தறியான் அதனாலவன் மனதிலுண்டாகப்பட்டிருக்
கும்பிரியத்தினாலே பானமென்னுஞ்சொல்லுக்கு நிதரிசனமாகச்
சொல்லப்பட்டிருந்தது.

மேலும்அவனிருப்பிடத்தில் ஒருவனும் பொய்சொல்லாதபடியி
னாலே அவனிருப்பிடம் சத்தியபுரமென்னுஞ்சொல்லுக்கு நிதரி
சனமாயிருந்தது. மேலும்அவனிருப்பிடத்தில் ஒருவனும் பிறனு
டைய தனத்தைத்தானும் பிறனுடைய மனைவியைத்தானும் இச்
சியாதபடியினாலே அவனிருப்பிடம் நல்லொழுக்கமென்னுஞ்சொ
ல்லுக்கு நிதரிசனமாயிருந்தது மேலும்அவனிருப்பிடத்தில் ஒரு
வனும் பிறனைக்கண்டு பொறாமைப்படாதபடியினாலே அவனி
ருப்பிடம் ஒருவரிலொருவர் பொறாமையில்லாதகாயமிருக்கின்ற இட
மென்னுஞ்சொல்லுக்கு நிதரிசனமாயிருந்தது மேலும்அவனி
ருப்பிடத்தில் ஒருவனும் பிறனைக்கண்டு பரிகாசம்பண்ணாதபடி
யினாலே அவனிருப்பிடம் ஒருவரையொருவர் பரிகாசம்பண்ணாத
காயமிருக்கின்ற இடமென்னுஞ்சொல்லுக்கு நிதரிசனமாயிருந்
தது மேலும்அவனிருப்பிடத்தில் ஒருவனும் மதுசாரியாயமிருக்கின்ற

பாத்திரத்திலும் மூன்றுதூரோணத்தில் மூன்றுதுரோணம் நீங்
கிய மீதவரிசியைப்போட்டுச் சமைத்து வாயில்லாத அளவற்ற
பிராமணருக்குப் படைத்து அவர்கள் பூரணமாகச்சாப்பிட்டு மிஞ்
சின பிரசாதத்தை மூவரும்புசித்து வேட்டையாடிக்கொண்டவ்
விடத்திலிருக்கின்றுர்களென்றுணர்ந்த அசத்தியகணதையைச் சத்
தியமாகநம்பின பாலன்சரிதத்தைச் சூனியதத்துவத்துக்கு நிதரிசன
மாகச் சொல்லப்படுவது.

சாம்பரீகன்கதை.

சம்பரமாயையைக்கற்ற இந்திரஞானன ஒருசித்தன் ஆங்
தாரூபமாக இராஜரூபமாகத்தைப்பூர்த்திபண்ணிய லவணராசனை
தனதுசம்பரமாயையால் மூர்ச்சிக்கப்பண்ணஅந்தவிராசன்மானத
ரூபமாய் இந்திரதுரகத்திலேறிக்கொண்டு வெகுதூரத்திற்போய்
கொடியானது கழுத்திற்பிணிக்க குதிரையானது விட்டிட்டோட
அக்கொடியையறுத்துக் கீழ்பிரங்கி பசிப்பிணிக்காற்ருமல் அப்
பசியைநீக்கிய நீசகன்னிகையைவிவாகம்பண்ணி அவள்வயிற்றிற்
புத்திரர்களைப்பெற்று பஞ்சங்கருப்புக்காற்ருமல் அந்தீசச்சோரி
யைவிட்டு மற்றொருதேசத்திற்குபோக கடுவழியில் பசியால்வரு
திப் பாரியாபுத்திரர்கள் சோகத்துக்காற்ருமல் காடாக்கினியில்ப்
பிரவேசிக்கப் பதைப்புடையஞப் லவணசரீரத்தை யுயிர்ப்பித்தெ
ழுந்து மாயாமகிமையைத் தானுந்தெரிசித்து தன்னையாசிரயிப்ப
வர்களுக்குந் தெரிவித்தானென்கின்ற லவணசரிதத்தை விசித்திர
தனுவுக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

அஞ்ஞானபூமி.

வித்துஞனவு ஞனவு மகாஞனவு சாக்கிரசொப்பனம் சொப்பனம்
சொப்பனசாக்கிரம் சுழுத்தியென் றேழுபேதமாயுணர்த்தப்படு
வது அவற்றுள். வித்துஞனவு.--சித்தசீவாதிகளுண்டாவதற்கு மூல
பீஜமாய் ஓரறிவு சித்திலேநின்றுதபமாவது. ஞனவு.-அஞகமாய்ச் சித்
திலேநின்றுதபமான அவ்வறிவு இவனன் இதுவெனதென்ன
பண்டில்லாதபேதத்தைச் சூட்சுமமாக வடையப்படுவது. மகா
ஞனவு. — இவனிது வெனதென்னும் வாசனையானது தடிப்
புற்று சித்தசீவாதிகளாய்ப் பரிணமித்து ஜன்மஜன்மங்கள்

தோறும் அகமமதுருவை யபிவிருத்திபண்ணுவது. சாக்கிரசொப் பனம். — சித்தம் அறிந்ததாகினும் அறியாததாகினும் அழுத்த முறத் தானதுவாக வழுந்திநின்று சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ் செய்வது. சொப்பனம்.-மித்தையாய்ச் சாக்கிரத்தில் பார்த்ததை யும்பாராததையுங் கல்பித்துக்கொண்டு நித்திரிக்கும்போது பய னின்றி வீணாக மனோராச்சியஞ்செய்வது. சொப்பனசாக்கிரம்.— நான்குவகைப்படும். முதலாவது: அற்பகால சொப்பனத்தில் அநேககாலச்செய்கையைக்கண்டு விழித்து முற்பட சொப்பனத் திற்கண்டபடியே சாக்கிரத்தில் சிந்திக்கப்படுவது. இரண்டாவது: முன்னே சொப்பனமாகக்கண்டதை நெடுங்காலஞ்சென்றபிறகு சாக்கிரத்தில்பார்க்கப்படுவது.மூன்றுவது:சொப்பனத்திற்கண்ட பொருளைமறந்து நெடுங்காலஞ்சென்று அதனைச்சாக்கிரத்தி லுணர்ந்தவிடத்து முன்கண்டசொப்பனம் நாபகப்படுவது. நான்காவது: விழித்த அந்தக்ஷணம் சொப்பனத்திற்கண்டபடியே சாக்கிரத் தில் பார்க்கப்படுவது. சுழுத்தி.—சடாகாரபீஜமாய் அறுவகைய வஸ்தையும் நீங்கியசீவன் இனிமேல்த் துன்பத்தையடைதற்கு மூலமாயொடுங்கிநிற்பது.

ஞானபூமி.

எழுதியதமாகச்சொல்லும் ஞானபூமியில்முற்படச்சொன்ன மூன்றுபூமிக்கி சாக்கிரம் நாலாம்பூமிக்கி சொப்பனம் ஐந்தாம்பூமி க்கி சுழுத்தி ஆறும்பூமிக்கித் துரியம் ஏழாம்பூமிக்கித் துரியாதீத மென்னப்பெயரிட்டு அந்தந்தப்பூமியில் வசிப்பவருடைய நிஷ்டா பேதத்தை யனுபவரூபமா யுணர்த்தப்படுவது.

முதல்ப்பூமியதுபவம்.-சதாஉள்ளே உதாரத்தொழிலே முயற் சித்துச் சந்தோஷிப்பன் நிராமிய கருமங்களை அருவிருப்பன் விதானகருமங்களை விருப்பொடுசெய்வன் தான்செய்த சற்கருமங் களை டம்பநிமித்தம் பிறருக்குச்சொல்லாதிருப்பன் யாவரும்வெ றுவாமல் இதுதருமம் இதுதருமசூட்சுமமென்பதைத் தெரிந்து மிருதுவாகக் கருமங்களைச்செய்வன் பாவத்துக்கஞ்சுவன் பந்திக் கும்போகத்தைவெறுப்பன் நேயமாய் நயமாய் நிபுணமாய் இடம் பொழுதுக்கேற்க வசனிப்பன் இந்தியாதிகுணங்களோடு முதற் பூமியையடைந்திருக்கும் யோகி திரிகரணமௌனமாத்து சருவசிவ

ஷ்டரான பரமசாதுக்களினடிப்பிரதேதாடர்ந்து போனசாஸ்திரங்களை விருப்பொடுகொண்டுவந்து அப்பியசித்து பிரமனிக்துன்பத்தைப்போக்கும் விசாரம்படைத்து இவரே ஆசியரென்று முழுதுபூமிக்கும் அதிகாரியாவனென்றுணர்த்துவது.

இரண்டாம்பூமியநுபவம்.— விருத்திப்பொருளாசையாசம்பண்டிதசிரேஷ்டரை யாசிரயித்து சருதி ஸ்மிருதி ஆகம தர்சனதியாரதிசத்கருமங்களைக்கேட்பன் படிதாத்தாற்பரியங்களைத்தெரிந்து இதுசெய்காரியம் இதுதவிர்காரியமென்படுதனைன் மதம் மாச்சரியம் அபிமானம் உலோபமுதலிய தற்குணங்கள் முன்னிலையிலும் பொருகால்வரினும் அதைஅல்பமாகவிசாரிப்பிப்பன். இத்தியாதி குணங்களோடு இரண்டாம்பூமியை யடைந்தியோகி சற்சாஸ்திரதாற்பரியங்களால் சர்வசாஸ்திராத்தசாரமாயும் அறியப்படாமிருக்கின்ற ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிந்து அனைவரையும்நடாவான நிச்சயத்தைக் கலக்கமறத் தெளிவனென்றுணர்த்துவது.

மூன்றும்பூமியநுபவம்.-சாஸ்திரார்த்தஅனுஷ்டானம் மௌனஞானகதாசிரவணம் சிலாசைலவாசம்அரண்யப்பிரதேசம் தேசாடனவிரதம் சத்சாஸ்திரபரிசயம் சாமான்யம் உபசாமான்யம் சேஷ்டம் உபதேசஷ்டமென்னும் பற்றின்மைபரிஷ்கை இத்தியாதி லக்ஷணங்களால் மூன்றும்பூமியை யடைந்தியோகியின் சரீரமனம் நசித்து மனதிற்குரிய சுத்தசுத்தாவாதி நிர்மலாநந்தம் அபிவிர்த்தியாகி வாஸ்தவமாக வஸ்துரூபமாக முன்னடையும்.

சாமான்யப்பற்றின்மை.-பொருள்தனிற்செல்வமென்னும் பேராசைகள்புசிப்பவனுந் தெளியுஞ்சிஷ்யனும் சொல்லுஞ்சாஸ்திரார்த்தங்களை வர்த்தமானத்திலனுபவித்தற்கெதிரிட்ட சுகாசனமெனுஞ்சுவாதுபழவினைப்பகுதியால்வருமானால் சற்குருமுகாரவிந்தனி அனுக்கிரகதேவுக்கற்பிதமாகவணங்கின்ற கர்த்தாகருமபடியாவேனென்று சுவாகங்காரத்தை நிவர்த்திக்கப்படுவது.

உபசாமான்யப்பற்றின்மை.—சுதேபாதிகாரமுதிர்ந்திருந்தும் விசாரமுதித்து அந்தவிசாரணைநீர்க்கத்தால் நிரதிசயவாக்கியார்த்தலக்ஷியசொரூபஅழுத்தமனமுடையயோகிக்கு போகப்பிரபஞ்சங்களாம் விஷமாய் செல்வமுழுதும் ஆபத்துக்குற்காமாய் படிப்

பதுசனிக்கற்கோதானம் கற்பூரத்தியிலேலியகவலே பெரியவியாதி யாய்த் தோற்றப்பட்டு காலங்தாலேக்கனிருந்தும் பிரபஞ்சமுயற் சியைக்கைத்து பண்டமனைத்திறம்மைத்த பற்றுக்கள் யாவும் விசர்ச்சிக்கப்படுகிறது.

சன்னியாசாச்சிரமம்.—இந்தப்பற்றில்லாமலாக்க புருஷப் பிரயத்தனம் எற்சாலிருக்க துர்ச்சனரிலர்க்க சான்றோர்களோடிசய தற் காலம்தாலே புருஷனிடமாக சுற்றுகளாகங்களால் பலசாஸ்திரத்தைக் கற் தலாலமைகளாய்த்தெளிந்து ஜந்தியாசாச்சிரமம் சேர்ந்தபோது ஆத்மாவுக் தான் சொரூபங்களாய்ப்பிரமத்தைப்போலே அநாதியாய்க்கர்மத்தோடே கூடிக்கொண்டு பலயோனிகளிலே பிறந்து பிறந்து மரணப்பட்டு, அப்போது சரீரத்தைவிட்டு பலபந்தங்களும் வாசனைகளும் விலகி ஆத்மா சொரூபத்தோடே பிரகாசிக்கும்.

சன்னியாசாச்சிரமம்.—அகம் புறம் திக்கு ஆகாயம் ஆர்த்த வாயுவும் அக்கினியும் ஜலமும் பூமியும் என்கிற பஞ்சபூதங்களாலே சரீரம் உண்டாயிருக்கும். அதிலே ஆத்மா சொரூபமாயிருக்கும். அதிலே ஆத்மாவுக்கு ஆகாயம் போலே பிரகாசிக்கும்

மில்லாதுகழிந்து அகங்காரபரிச்சேதமுழுதும் வர்ச்சித்து சிந்தாவிளக்குக்கொப்பாகி விண்ணில்வெறுங்குடம்போல சமூத்திரத்தில் நிறைகுடம்போல சர்வபரிபூரணரய் உள்ளிலும் புறம்பிலும் நிறைந்திருப்பன்.

எழாம்பூமியனுபவம்.-இல்லதாயும் உள்ளதாயும் ஆராம்பூமியில் நிற்கின்ற சீவன்முத்தனை இவனே யேழாம்பூமியையடைவன் இந்தயேழாம்பூமியே தேகமில்லாத விதேகமுத்தி இந்த சாந்தாகியமான விதேகமுத்தியே வசனித்தற்கெட்டாத ஞானசூரியின் முடிவாய்விளங்கிய துரியாதீதநிலையென் றுணர்த்தப்படுவது.

ஸ்திதிப்பிரகரணம்.

கோரமூட சாந்த சுத்த சுபாவமென்னும் விருத்திபேதத்தால் பரிச்சேதிக்கும் ராசத தாமத சத்துவ புவன சகஜமென்னும் ஸ்திதிபஞ்சகரூபத்தை சுக்கிர தாம வீம தாரூர கரனென்னும் பஞ்சவித உபாக்ஞானத்தால் நிதரிசனமாக்கி சத்துவவிருத்திகளின் அற்புதகுணங்களை சத்துவாதி பதினேழுலக்ஷணங்களாலுணர்த்தப்படுவது. அவற்றுள். ராசதஸ்திதி.-சனரூபமாய் துரீயஜனனபரம்பரையையடைதற்கேதுவாய் விவிதவிஷயங்களிற் ரூவியோடுகிற கோரவிருத்தி. தாமதஸ்திதி.—சடத்துவமிருதியிலுறற் சுழுத்தியைப்போலப் பிரக்ஞையற்றுத் தாவரஜனனத்தையடைதற்கேதுவாய மூடவிருத்தி. சத்துவஸ்திதி.—சகரூபமாய்ச் சிலரூபகுணவிலாசாதிகளைப்பொருந்தி ஞானதிகமாயிருக்கின்ற சாந்தவிருத்தி.

புவனஸ்திதி.—சேர சோழ பாண்டியாதி அன்பதுதாறு தேசங்களோடுகூடியது ஒருகண்டம், பரதகண்டமாதியாய ஒன்பதுகண்டங்களோடுகூடியது ஒருதீவு, ஜம்புதீவுமுதலான ஏழு தீவோடுகூடியது ஒருலோகம், பூலோக மாதியாகப் பதினான்கு லோகங்களோடுகூடியது ஒரு அண்டம், பிரமாணாதிகமான ஏழு வாண்டபங்திகளையும் பாகியரூபத்திற்ரூகுத்து நிற்பது விராட்டுருவம், அவ்வண்டசராசரங்கள்முழுமையும் ஆங்காரரூபமாய் கற்பவாசத்தி லடக்கியிருப்பது இரண்யகற்பம், பாகியாங்காரங்களைப் பீஜரூபமாய் கரகித்திருப்பது அவ்வியாகிருதம், வெளிப்பட்டுச்

சிருஷ்டிக்குவராத அளவற்றசீவர்களை சூனியாகிருதியாக அடக்கி வைத்திருப்பது அவ்வியக்தம், ஈஸ்வரதிருஷ்டியிலுல் அவ்வியக்தத்தில்நின்று மகதாதிவிகாரங்களைப்பிறப்பித்துதாடுக்குவது காலதத்துவம், தத்தங்கருமானுரூபமாய்க் காலதத்துவவழியாகத் தனுவண்டபுவனபோகாதிகளைப்பெற்றுச் சுகிதுக்கிகளாய்மாறிமாறிச் சுழன்றுதிரிபவர் சீவர்கள், சீவர்களிடத்துக்காருண்யமிகுதியிலுல் திதிலயோற்பவாதிகளைச்செய்து அவற்றேறுடு பந்தப்படாமல் விலக்ஷணவிக்கிரகபுத்தரக விளங்குபவன் ஈஸ்வரன், அதிஷ்டானமான பிர்மத்தையும் ஆரோபிதமான ஜகசீவபரத்தையும் ஆசிரயிப்பவர்க்கு மத்தியஸ்தரய் நின்று விளக்கிவைப்பவன் சற்குரு, காரியகாரண பேதவபேதமுழுமையும் விழுங்கி அவாங்மனோகோசரமாக எல்லையற்றிருப்பது பிர்மமென்றும் ஆதியோடந்தமாபுணரப்படுவது.

சகஜஸ்திதி.—அநீதம் சுத்தம் அபின்னம் சருவசாக்ஷி பரப்பிர்மம் சருவானந்தம் சருவப்பிரகாசம் சருவவியாபகம் சருவசூனியம் விராடம் விஸ்வமென்கின்ற ஏகாதச கொளரூபத்தையும் ஆரோகணரூபத்தாலபேதமாயும் அவரோகணரூபத்தால் பேதமாயும் பேதவபேதவபேதபேதமாய்மாறிமாறித்தரிசித்து சருவமும் பிர்மமயமாய்த்தெளிந்து பிர்மரசமாபனுபவிக்கப்படுவது.

சக்கிரன்கதை.

தபோநிஷ்டனுகவிருக்கின்ற பிதாவுக்குச் சிசுருடபண்ணிக்கொண்டிருக்கு பிருகுமுனிடுத்திரனன சுக்கிரன் ரம்பை பூர்வதிலோன தேவஸ்திரீகளைக்கண்ணுக்குத்தோற்றக்கண்டு அவர்களிடத்து அதிமோகியாய் இந்தசரீரத்தை விசர்ச்சித்து சுவர்க்கலோகத்திற்சென்று திவ்வியதேகத்தை புடைபயைத்து தேவஸ்திரீகளோடு கிரீடித்து புண்ணியபுக்தியத்தால் சுவர்க்கபோகத்தை விசர்ச்சித்து அதோகாமுகப்பிரவர்த்தனையப் பனியாய் மெல்லாய் அரிசியாய் அன்னமாய் ரசமாய்ச் சுக்கிலமாய்க் கருவாயுயிராய்ப் பாலையுய்க் குமாரனுய்க் கிழவனுய் மரணமாய்த் தேவனுய் நரனுய் மனிதனுய் ஜனனமாய் மரணமாய்ச் சற்றேறனுடம்பிலபிறந்து மாறி மாறிச்சுற்றி அதேகவஸ்தைகளையடைந்து வாசுதேவனென்னும் ஒருயோகபுருஷனை வவதரித்துத் தவசுபண்ணிக்கொண்டிருக்க

பிருகுமுனிவன்தவசுபூர்த்தியாகி கண்ணைவிழித்துப்பார்க்க அருகி லிருந்த புத்திரனைக்காணுமல் தனசயில்லாத கங்காள உருவத் தைக்கண்டு அதிகோபாவேஷமுடையனய் நமது புத்திரனைவிடை காலமில்லாத வகாலத்திற்கொண்டுபோன யமனை இதோ சபிக் கிறேனென்று சாபஜலத்தைக்கையிலெடுக்க யமதர்மன் சாந்தி தியடாகி முனிகோபத்தை யுபசமனம்பண்ணி இதோபதேசஞ் தைச்செய்து பிருகுவும் யமனும் வாசுதேவையோனியைப்சேர்ந்து அவனுக்குத் தங்களைத்தெரியும்படி ஆக்ஞாபித்து வாசுதேவரிரா ணனைக் கொண்டுவந்து கங்காளரூபமாய்க்கிடந்த சக்கிரதீர்த தித் சேர்ப்பித்து தபோமகிமையாலுயிர்ப்பித்தெழுப்ப சங்கர னெழுந்து இருவருக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி அஞ்சலிபண்ணு நின்று ஸ்தோத்தியம்பண்ண அவனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய் பண்ணி ஆசாரகுருவாக ஆக்ஞாபனம்பண்ண அன்றுமுதல் சைவர் களுக்கெல்லாம் ஆசாரியனாக இருக்கின்ற சக்கிரசரித்திரத்தை ராசதஸ்திதிக்கி நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

தாமன்கதை.— சம்பரனென்கின்ற ஓரசுரன் தனக்குச் சத் துருவாகிய இந்திராதிதேவர்களைச் செயிக்குநிமித்தம் தனதாய யையினல் தாம வியாள கடனென்னும் மூன்று அநிவினாபத்தை சிருஷ்டித்துத் தேவர்களோடு யுத்தத்திற்குவிட்ட அவர்கள் தவமிகுதியால்நிர்ப்பயராக நின்றெதிர்ப்பதைத் தேவர்கள்கண்டி பயந்து பிரமாவைபாசிரயிக்க அவரதனுக்கிரகத்தால் தாமவியா கடருக்கு உபாயபூர்வகமாக தேகப்பிரக்ஞையை மாயாமயத்தி லுண்டுபண்ணித்தேகாகடுத்தியிறற் படைம்மித்துயிர்ப்பித்து தேவர் னோடு யுத்தஞ்செய்தற்குஞ்சியோடித் தேவர்களாலடிபணிய்ப் படைத்து நசித்துப்போகுமென்கின்ற அந்த சரித்திரத்தை தாமதஸ்திதிக்கி நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

வீமன்கதை.— தாமாதிமூவரும் அநிவினாபாசையாற் அவர் களால் நமக்கபஜயம்வந்ததென்று சம்பரன்மனைருத்தமூற்றாய்ப் இவ் தனதுமாயையினல் வீம பாச திடனென்னும் மூன்றாயுதங் மூர்த்திகளைச்சிருஷ்டித்து தேவர்களோடு யுத்தஞ்செய்தற்கனுப்ப அவர்கள் சத்தியம் தனை சௌரியம் பராக்கிரமம் பொறுமை சாந்திமுதலான சிரேஷ்டகுணங்களைக்கண்டு இந்திராதிதேவர்கள்

அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்தற்காற்றாமல் விஷ்ணுதேனை அடைக்கலமாக ஆசரயிக்க அவர்களுக்கு அபயப்பிரதானம்பண்ணி அவர்களோடு யுத்தத்துக்குவந்த வீம பாச திடனைச் சிரகண்டனம்பண்ண அம்மூவரும் ஜோதிரூபமாய் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானேடு ஐக்கியம் பெற்றார்களென்கின்ற சாந்தமூர்த்திகள் சரித்திரத்தை சத்துவஸ்துதிக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

தாரூரன்கதை. — பரமாகாசாத்திலிருந்துண்டான பிரதம சங்கற்பத்துக்குத் தெளிந்ததொரு ராசனென்ற நாமந்தரித்து சாத்துவித ராசத தாமதமென்கின்ற மூன்றுகுணங்களும் அவ்வரசனுக்குத்தேகங்களாயும் மும்மூர்த்திமுதலிய சமஸ்ததேவர்களும் அவயவங்களாயும் சுவர்க்கமத்தியபாதாளம்நகரங்களாயும் பதினான்கு லோகமும் அந்நகரத்துக்கு வீதிகளாயும் சருவப்பிராணிகளின் சரீரமே கிரகங்களாயும் சந்திரசூரியர்களே தீபங்களாயும் சத்த சாகரமே கடாகங்களாயும் அகங்காரப்பேய்களே காவல்க்காரர்களாயும் இப்படியே அண்டசராசரங்களாய் விளங்கிய ஜகதீவபரமுழுமையுந் சங்கல்பசூத்திரத்திற் கோர்வையிட்டு சரலோமமாவின் யுத்திரணை தாரூரமுனிவன் தனதுவரப்பிரசாதமகிமையாயினதேகமதயினிடத்தாய் பிறந்து தன்னோடாசரயித்திருக்கின்ற மாணவக்கரூரு சற்குருவல்லபத்தாற் சருவசத்திரமூலமான சங்கல்பசூத்திரத்தைதாடறுத்து அந்தச் சூத்திரத்திற் கோர்வையிட்டிருந்த அண்டசராசரங்களாகிய ஜகதீவபரமுழுமையுந் தானாக்கி நீயானென்னுமந் தேதுத்வைதத்தினாற் சருவமும் பிரமமயமாகத் தெளிவித்த ஏகசூத்திரத்தைப் புனன்ஸ்துதிக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

கச்சியப்பர். — சமாதியிலிருந்து வெளியிட்டு சாகேதாத்தான மான சுத்தமனசிறும்தானிசக்குருவிடத்தாற் சர்வமும் பிரமமயமாக வினங்குமெனன்னுமந்திய தேகவருடாந்திரணை கருமுனிசாந்தி ரத்வைதச் சுதஜன்ஸ்துதிக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

சுத்தாவைதலக்ஷணம்.

சுத்தாவைதஜன்மநிரோக்கடம் தயாதலைச்சந்தேராதயம் சுகதாக்க விகசிதம் படிருத்தியம் மகாத்மசாரிகம் அரசுந்தலைச்சந்தம் சுகா சம்பூரணம் இடத்வைதசற்குணம் இருவினாத்தாய்மை சருத்திய

சாமியம் மோகவர்ச்சிதம் வழுவாநியதி மானதகிருத்தியம் சடத்
துவநீக்கம் பரமதெரிசனம் ஏகசின்மாத்திரம் சுத்தசுத்துவாத்மக
மெனப் பதினேழுவகை.

சேதனகோடிகளினது தபோபலத்தா லவதரிக்கப்படுவது:
சுத்துவஜன்மசிரோஷ்டம். — பரமபதவாழ்வைப் பூலோகத்தில்
நிரூபிக்கப்படுவது: தராதலசந்திரோதயம்.-பூதபௌதிகதேகத்தினை
யைநீக்கி வர்த்தமான சந்தோஷியாயிருப்பது: சுகதுக்கவிகிதம்.-
விவேகபூரணஞ்செய்வது: பகுதகிருத்தியம். — சுத்
துக்கள்நடையை யனுசரித்து நடப்பது: மகாத்மசரிதம்.—இதய
பூர்த்தியிஞற் சஞ்சலரகிதராயிருப்பது: அசஞ்சலசித்தம்.-நிருண
மூதலியகுணங்களாற் பிரகாசிப்பது: குணசம்பூரணம். — கருவிலே
திருவுடையராயிருப்பது: இயற்கைசற்குணம்.—சுகதுக்கசமத்துவ
மூடையராய்ப் புண்ணியச் செய்கையை நடத்தப்படுவது: இரு
வினைத்தூய்மை. — வர்ணச்சிரமவிதிப்படி வனைகடவாதிருப்பது:
சமூத்திரசாமியம். — ராகத்துவேஷாதிகளைத்தியச்சித்திருப்பது:
மோகவர்ச்சிதம். — சாக்ஷிபூதமாகநின்று மனுநீதி நெய்வரீதிகளை
நிலுத்தப்படுவது: வழுவாநியதி.-அகங்காரவர்ச்சிதமுதலிய அபி
யாசக்கிரமத்தைச் சாதிக்கப்படுவது: மானதகிருத்தியம்.—அநா
தாதிதோஷகுணங்களை நிவர்த்திக்கப்படுவது: சடத்துவநீக்கம்.—
அகண்டேகசொரூபத்தைச் சாக்ஷாத்கரிப்பது: பரமதெரிசனம்.-
சூரியாதிகீடபரியந்தம் பிரகாசிப்பது: ஏகசின்மாத்திரம்.—மிதர
குணங்கள்விடுபட்டு பரமாத்மசொரூபமாயிருப்பது: சுத்தசுத்து
வாத்மகம்.

உபசாந்தப்பிரகரணம்.

கருமக்ஞானசமத்துவம் புண்ணியபாவசமத்துவம் நித்தநித்
தின்சமத்துவம் சத்துருமித்துருசமத்துவம் தீர்க்கவைர்க்கசமத்து
வம் துரியவதீதசமத்துவம் துறவில்லசமத்துவம்பாசவிபாசசமத்து
வம் சகளநிஷ்களசமத்துவமென்னும் நவவிதஉபசாந்தக்ஞானசன
புண்ணிய பவி பிரகலாத காதி உத்தாலக சுரகு விபாச வீதகவ்வியர
னென்னும் நவவிதஉபாக்ஞானத்தால் நிதரிசனமாக்கிச் சட்சங்ஞை
களாகத் தொகுத்து உத்தரரூபமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

கருமக்ஞானசமத்துவம். — சலனரூபமாகவிருப்பது கர்மம் நிர்ச்சலரூபமாகவிருப்பது ஞானம் நிர்ச்சலசலனமிரண்டும் சித்த வியாபாரமெனத்தெரிந்து சித்தத்தினுருவமான சங்கல்ப்பத்தைத் தவிர்த்துச் சருவதுக்கோபசமனமூடையனுய் ஞானகர்மமிரண்டு சமமாகவனுஷ்டித்துச் சருவமும்பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தால் சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சிவன்முத்திப்பதத்திலிருந்து அவாங்மநேகோசரமாகவிருக்கின்ற விதேகமுத்தியையடையப்படுவது.

புண்ணியபாவசமத்துவம். — ஞானசக்தியாதி சகலகுணசம்பூரண புண்ணியரூபரானசற்குரு தன்னையாசிரயித்த அக்ஞான அசக்தித்துவாதி பாவரூபனசிஷ்யனை ஞானசக்தியாதிகளாற்பூர்த்திபண்ணி அவனது சங்கல்ப்பம் நிவர்த்தியாகுமிடத்துத் தமதுசங்கல்ப்பமும் நிவர்த்திக்கப்பட்டுச் சருவதுக்கோபசமனமூடையராய்ச் சர்வமும்பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தால்ச் சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சிவன்முத்திப்பதத்திலிருந்து இப்படியே அவாங்மநேகோசரமாகவிருக்கின்ற விதேகமுத்தியையடையப்படுவது.

சித்தசித்தின்சமத்துவம்.——மனச்சுகூ-ரூபாதி அசித்துருவத்தையுற்று சித்துருவாகத்தெரிசித்து சித்தசித்தென்னுற் சித்தசங்கல்ப்பத்தைத்தவிர்த்து சருவதுக்கோபசமனமூடையனுய்ச் சிற்சுடரானபரசங்கிதியில் மனமானது அனைச்சினைப்போலவிருந்து நிச்சலகபாலனுதி சமஸ்துவிகாரங்களும் நடத்திவெதிரிக்தமில்லாது சர்வமும் பிர்மமயமெனத்தெளிந்து சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சிவன்முத்திப்பதத்திலிருந்து அவாங்மநேகோசரமாகவிருக்கின்ற விதேகமுத்தியையடையப்படுவது.

சத்துருமித்துருசமத்துவம்.——உரவர் பகைவினை விகல்ப்பித்தழல்கின்ற சித்தசங்கல்ப்பத்தைத்தவிர்த்து உள்ளும் புறம்பும் சமமாக்கி நீபகவாகியசற்குருவை அகத்திலும்புறத்திலும் தரிசித்து அவனதுசாசுகூ-த்காரமகிமையால் சர்வதுக்கோபசமனமூடையனுய்ச் சருவமும் பிர்மமயமெனத்தெளிந்து சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சிவன்முத்திப்பதத்தில்நின்றும் அவாங்மநேகோசரமாகவிருக்கின்ற விதேகமுத்தியையடையப்படுவது.

தீர்க்கவதீர்க்கசமத்துவம். - கல்பப்பிரளயரூபமாய்ப் பீடித்துத் தோற்றியொடுங்குகின்ற காமரூபப்பிரபஞ்சத்தை ஈஸ்வராஜ்ஞாதத்தால் ஒரு க்ஷணிககாலத்திற் றோற்றியொடுங்கக்கண்டு இந்த தீர்க்கவதீர்க்கப் பிரபஞ்சத்துக்கு மூலமான மாயையினாம் றுண்டென் றனுமானித்து அந்த மாயையினுருவே மனம் மனத்தினுருவே சங்கல்பமென நிச்சயித்து அந்தச்சங்கல்பத்தைத் தினைத்தி பண்ணி சருவத்துக்கோபசமனமுடையரைப்ச் சர்வமும்பிர்மமய மெனத்தெளிந்து சகலகுணசம்பூர்த்தியுடைய நிவன்முத்திப் பதத்தில் நின்றும் அவாங்மனோகோசரமாகவிருக்கின்ற விசுத்த முத்தியை யடையப்படுவது.

துரியபவதீதசமத்துவம்.—அயன் மால் சங்கரன் அருங்கன் சதாசிவன் முதலிய துரியாதீதவாசிகளான நித்தியருரிகளையு வம் துரியநிலத்திலுபவிக்கப்பெற்று துரியதுரியாதீதமென்னுஞ் சித்தசங்கல்பத்தைத்தவிர்த்து மகாதிருவுடையுடையரைப்ச் துரியாதீதவாழ்வை யடையப்படுவது.

துறவில்லசமத்துவம்.—சற்குருமுகமாய்க்கேட்ட சிவனை வாக்கியத்தை மனனயுகத்தால் நிச்சயித்து நிதித்தியாசனமாய்க் காகூஷிப்படுத்தி வர்ணதிகிருத்தியங்களோடு தேகாதி பிரபஞ்சமையும் நிவர்த்தித்து லயம் விக்ஷேபம் கஷாயம் ரசாஸ்வாதனமென் றபிரதிபந்தக சதுஷ்டயமில்லாத நிருவிகல்பசமாதியி லொருமையாக்கி சகஜாநுபவரூபமாய்ச் சயம்பிரகாசசருவனியா பக சுபாவசைதன்யத்தைத் சாகூஷாத்காரமாக்கி அந்தவிக்ஞை யை விட்டு விகல்பித்தெழும்பும் மூவிருத்தியை வாசிருஷ்டியி விருத்து உதிக்குந்தோறும்நிவர்த்தித்திருக்கின்ற துறவினிருப்பு. விவே யாசக்தி பிரக்ஞாமாந்தம் சூதர்க்கம் விசாரம் துராசாபரிபாலனை யென்னும் விரோதிபஞ்சகங் கலக்காமல் ஈஸ்வராநுக்கிரகத்தால் மனனதியான சமாதி சாகூஷாத்காரகான்குந் திரவைத்திலேயுமே னே ஒருமைப்பட்டு வர்ணதிகிருத்தியங்களை யநுசரித்து நற்செய்கை யுடையரூய் நீதிமார்க்கத்தில்நின்று நிஷித்த பாலனதிகளைச் செய்கின்ற கிரகஸ்தனுக்கும் நிவர்த்தி பிரவர்த்தியென்னும் மானதகிருத்தியம் வெவ்வேறுகவிருக்கினும் அவ்விருவருக்கும் இதயசிதனம் பொதுமையென்பதை நிச்சயித்துத் துறவில்ல

மென்னுஞ் சங்கல்ப்பத்தை நிவர்த்திபண்ணி சித்தசாந்தியினல் இதபசீதளத்தை நாளுக்குநாளபிவிர்த்தியாக்கிச் சருவதுக்கோப சமனமுடையனைப் சருவமும்பிர்மமயமென த்தெளிந்து சகலகுண சம்பூர்த்தியையுடைய சீவன்முத்திப்பதத்தில்நின்று அவாங்மசோ கோசரமாகவிருக்கின்ற விதேதகமுத்தியை யடையப்படுவது.

பாசவிபாசசமத்துவம்.-வீடுபெற்றிருக்கின்ற விபாசன்பூர்வ சிதேகத்தாற் பந்தித்திருக்கின்ற பாசதேடு சம்பந்தித்துப்போதக ரூபத்தாற் பாசனையும் விபாசனைக்கி பாசவிபாசமென்னுஞ் சித்த சங்கல்ப்பத்தைத்தவிர்த்து சருவதுக்கோபசமனமுடையனைச் சருவமும் பிர்மமயமென த்தெளிந்து சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சீவன்முத்திப்பதத்தில்நின்று அவாங்மசோகோசரமாய்விளங்கிய விதேதகமுத்தியை யடையப்படுவது.

சகளநிஷ்களசமத்துவம்.-சமாதிரூபத்தால் நிஷ்களவடிவை யும் சகஜரூபத்தாற் சகளவடிவையும் சகள நிஷ்கள நிஷ்களசகள மாய் மாறிமாறியனுபவித்து சகள நிஷ்களமென்னுஞ் சித்தசங் கல்ப்பத்தைத்தவிர்த்து சருவதுக்கோபசமனமுடையனைச் சரு வமும் பிர்மமயமென த்தெளிந்து சகலகுணசம்பூர்த்தியையுடைய சீவன்முத்திப்பதத்தில்நின்று அவாங்மசோகோசரமாய்விளங்கிய விதேதகமுத்தியை யடையப்படுவது.

சனகராசன் கதை.

சாந்தியாதி சற்குணசம்பூரணனை சனகர்பிரான் உத்தியான வனத்திற்றனித்திருக்க ருசூஷாமதேதகிகளான சித்தர்கணங்கள் பாடிய வாக்கியதேபாத சங்கீர்த்தனத்தைதக்கேகட்டு அந்தவாக்கிய சிரவணத்தை அரண்மனையி னுப்பரிக்கைகின்மேமற் றனியனைக விருந்து உசாவுதல் செய்து விதேவகபூர்த்தியினல் தேதகதேபாகாதி மாயாப்பிரபஞ்சமுழுதிலுந் தேகாதிருஷ்டியையுடைய னை யனை யாலவையும் விசாரமுகத்தால் நியதித்துசமாதியுக்தனைக மெடுதேந மிருந்து சகஜானுபவத்துக்குவிளியிட்டு காமரூபப் பிரபஞ்சத் துக்குமூலம் மாயை மாயாமூலம் மனம் மனத்தினுருவஞ்சங்கல்ப்ப மெனத்தெளிந்து அந்தச்சங்கல்ப்பத்தை நிவர்த்திபண்ணி சருவ துக்கோபசமனமுடையனைப் நிக்கிரகபாலனதிகரீஸ்செய்து சரு வமும் பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தா னுபசாந்தவாழ்வையைப்

பெற்றிருக்கின்ற சனகசரிதத்தை கருமக்ஞானசமத்துவ வுபசாகத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

புண்ணியன்கதை.

தீர்க்கதவனென்கின்ற ஒருமுனிபுத்திரர் புண்ணியன் பாவனனென்றிருவரில்ப் புண்ணியன் சுக்ஞானியாய்த் தெளிந்திருக்க பாவனன் அப்பியாசியாய்த்தெளிவில்லாதிருக்க பிதாவாகியதீர்க்கதவமுனி விதேககைவல்யத்தையடைய அதனற்பாவனன் றுக்கசாகரத்திலழுந்திக்கிடக்கப் புண்ணியன் பிதாவிறுக்குரிய அபரக்கிரிகைகள்முழுதுஞ் சீக்கிரமாகமுடித்து துக்கசாகரத்திலழுந்திய தம்பியைப் பூர்வக்ஞானத்தால் துக்கோபசமனம்பண்ணி தன்னைப்போலத் தம்பியையும் கிருதார்த்தனக்கி இருவரும் உபசாந்த நிஷ்டராய் சீவன்முத்திப்பதத்திலின்றும் விதேகமுத்தியைப் பெற்றார்களென்கின்ற புண்ணியன்சரிதத்தைதபுண்ணியபாவசமத்துவ வுபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

மாபலிகதை.

ஆத்மாவையபரசனையும் மனதையமைச்சனையும் அவற்றின் வல்லமையைப்பலவாறுயும் அதனைச்செயிக்கும் யுக்தியை ஞான்காம் பேதமாயும் வர்ணித்துப் பூர்வம் பிதாவாகிய விரோசனன் சொன்னதை மாபலி தனியனுகவிருந்தாலோசித்து நிர்ச்சம்தேகமுராயும் பொருட்டுப் பூரணவன்பிறற் குருவாகிய சுக்கிரபகவானை சாட்சாத்கரித்து இவ்விடத்துள்ளதெது? இவையாவுக்கும் பிரத்தியகமாயிருப்பதெது? பிரமாணமாய் சொல்லப்பட்டதெது? பிரமாணாதிதமாயிருப்பதெது? நானர்? நீயார்? இந்தநிலைபெற்ற பிரபஞ்சம் யாதென்றுவினவ இவ்விடத்திலுள்ளதுஞ்சித்து இதற்குப்புறம்பாயிருப்பதுஞ்சித்து, பிரமாணமாய் சொல்லப்பட்டதுஞ்சித்து, பிரமாணாதிதமாயிருப்பதுஞ்சித்து, நானுஞ்சித்து, நீயுஞ்சித்து, இந்தநிலைபெற்ற பிரபஞ்சமுஞ்சித்து, சருவமுஞ்சிற்சொரூபமென்றுணர்த்தப்பெற்று சிரவணத்திற்றேன மனன நியான சமாதி சாக்ஷாத்கார நான்குமொருப்பட்டு விஸ்ராந்தியையுடையனு யுபசாந்தவாழ்வைப்பெற்றுக்கிருதகிருத்தியனைத் தடையற்றவிளங்கினனென்கின்ற பலிசரிதத்தை சித்தசித்தின் சமத்துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

பிரகலாதன்கதை.

சத்துருமித்துருவென விகல்ப்பித்தெழுகின்ற சித்தசங்கல்ப் பத்தைத் தவிர்த்துச் சருவசமத்துவமுடையனாய்த் தன்பிதாவா கிய இரண்ய சத்துருவான நாராயணனைப் பூரண அன்பினால் அகத் திலும் புறத்திலும் பூசித்து அவனது சாக்ஷாத்கார வரப்பிரசாத மகிமையால் விசாரபூர்வகமாக தத்துவார்த்தமுமுணர்ந்து அநேககாலம் நிருவிகல்ப்பசமாதியிலிருக்க ஸ்ரீபகவானாகிய நாரா யணன் இந்திராதிதேவர்களோடு பிரத்தியக்ஷமாகி நிருவிகல்ப்ப சமாதியிலிருக்கின்ற பிரகலாதனைச்சகஜாவஸ்தைக்கு வெளிப் படுத்தி அவனைப் பாதாளவுலகத்துக்கரசாக்கித் தீர்க்காயுஷைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கின்ற பிரகலாதசரிதத்தை சத்துருமித்துரு சமத்துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

காதிகதை.

ஸ்ரீவிஷ்ணுதேவினிடத்தில் மாயாலக்ஷணந் தெரியவேணு மென்று வரப்பிரசாதம்பெற்ற காதியென்னும் நாமதேயத்தை யுடைய கோசலதேசத்துப் பிராமணன் ஒருநாள் தாமரைத்தடா கத்தில்மூழ்கி நீராடுதற்குரிய மந்திரதியானந்திகளைமறந்து தன் மனையில்த் தான்வியாதியாலிறந்து ஊனதேசத்து நீசஸ்திரிக்கிப் பிள்ளையாய்ப்பிறந்து ஒருநீசகன்னிகையைவிவாகம்பண்ணிப் புத் திரபௌத்திராதிகள் அநேகமாகஅபிவிர்த்தியாகி அவர்களனைவரு மிறந்துபோனதற்குச் சகிக்கமாட்டாமல் தனியனைய்க்கிரதேசத் துக்குப்போக அந்தக்கிரதேசத்தரசனிறந்து அவ்வரசாங்கத்தை ஆளுதற்கொருவருமில்லாதுயானையின்கையில்மாலையைக்கொடுக்க அந்தமாலையை யானையானது இவன்கழுத்திற்போட்டு தன்பிடரி யிலேற்றச்சருவாலங்காரசந்தமாய்ச்சகலவாத்தியங்களோடு அரண் மனைக்குட்பிரவேசித்து மந்திரி பிரதானிமுதலிய சுமஸ்தரும் வணங்கப் பாவைமார்களுபசரிக்கக் கவலனென்னும் அந்தவரசமர பினுக்குரிய நாமத்தைத்பெற்று எட்டுவருஷம் ராச்சியாதிபதியாக விருந்து சிங்காஸனாடத்தி புறமுத்தத்தில் ராசவேடத்தைதரித்த்த்து நீசவேடத்தோடிலாவ பூர்வவுறவினர்களாகிய நீசர்களாவிங் ஙக்கவலன் முன்னேநீசனென்கின்றமரபுவெளிப்படபுனிதனைதற் பொருட்டுத் தேவிமாரும் மந்திரிமுதலியதேசத்தாரும் அங்கினிட்

பிரவேசமாகத் தானுமவர்களோடக்கினியில்வீழுக் காதியுடலிற் பதைப்புற்றெழும்பி மகாமாயையின் வருத்தத்தை இரண்டுமூகூர்த்தத்திற்றீர்ந்து தடாகத்தைவிட்டுக் கரையேறி தன்கிரகத்தில் வந்திருக்க ஓரதிதியிலற்முன்கண்ட மாயாலகூனைத்தை யதார்த்தமாகத்தெரிந்து ஈஸ்வராலுக்கிரகத்தால் மாயாமூலமான சித்சங்கல்பத்தைத்தவிர்த்துச் சருவதுக்கோபசுமனமுடையனாய் சிவன்முத்திப்பதத்தைப் பெற்முனென்கின்ற காதிசரிதத்தைத் தீர்க்கவதீர்க்க சமத்துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

உத்தாலகன்கதை.

இயம நியமாதி அங்கயோகசாதகத்தால்த் தாரியாதிதலைவ வத்தைத்துரியபூமியிலடையப்பெற்றுத் தூரியாதிதனாகிய அயன் மால் சங்கரன் அருக்கன் சதாசிவன் முதலிய நித்தியசூரி களைப்போல மகாதிருஷ்டியையுடையனாய் அதீதபதத்தை யடைந்திருக்கின்ற உத்தாலகமுனிசரிதத்தைத் தூரியாதிதசமத்துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

சுரகுகதை.

மாண்டவியமுனியிலற்முதித்துவனானத்தைப்பெற்ற சகல குணசம்பூர்த்தியையுடைய சிவன்முத்திப்பதத்திலிருந்து கோபகாரார்த்தம் நிக்கிரகபாலனதிகளைச் செய்கின்ற சுரகுராசனிடத்துப் பன்னிருமுனியென்கின்ற ஒருதுறவிவரலும் ஒருவருக்கொருவர்பக்திசெய்து ஒருவரையொருவர்துதித்துப் பரம்பரமன்புடையர்களாய் பரஸ்பரசந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் இதய சீதளமிகுதியால் இல்லறதுறவறத்துக்காக எற்பட்டிருக்கும் நியதியைத்தெரிந்து அவரவர்பணிதலி னின்முர்களென்கின்ற சுரகுசரிதத்தை துறவில்ல சமத்துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

விபாசன்கதை.

பாசவிபாசனென்னும் பெயரையுடைய இரண்டுமுனிபுத்திரர்கள் பாலிய சிநேகிதராகவிருந்து கருமவசத்தால் நிலகாலம் வேறுபட்டு ஈஸ்வரகிருபையால் ஓரிடத்திலொருப்படச்சேர்ந்து

பூர்வசிரேகித்தத்தால் விபாசனுகிய சுக்ஞானி பாசனுடைய அக் ஞானத்தை நிவர்த்திபண்ணி பாசவிபாசனென்கின்ற சித்தசங் கல்ப்பத்தைத்தவிர்த்து ஒருவருக்கொருவர் சங்கைசமாதானங் களாற்றெளிந்து முத்தியைத்தருதற்கான சத்தியக்ஞானத்தைப் பெற்றார்களென்கின்ற விபாசசரித்தத்தைப் பாசவிபாச சமத் துவோபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

வீதகவ்வியன்கதை.

சகள நிஷ்கள நிஷ்கள சகளமாய் மாறிமாறியனுபவித்து நிஷ்கள சகளமென்னுஞ் சித்தசங்கல்ப்பத்தைக்கெடுத்துச் சருவ மும் பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தால் சகலகுணசம்பூர்த்தியை யுடையசீவன்முத்திப்படதத்தில்இருபதினாயிரம்வருஷமிருந்துசர்வ சாஸ்திரார்த்த சித்தாந்தமாயும் சருவத்திரதிருஷ்டியாயும் சருவ ராலும் ஆராய்ச்சிபண்ணுவதாயும் பார்ப்பவன் பார்ப்பவைமுத லிய சருவமுமாயும் சமஸ்தபிரபஞ்சத்துக்கு முறைவிடமாயும் யாதோரசைவுமில்லாத நல்லதாயும் பிரகாசத்துக்கெல்லாம் பிர காசத்தைத்தருவதாயும் தனதுசுவாநுபூதியில் ஏகரூபமாய்த்திரி சிப்பதாயும் ஏகமாகவிருந்தும் அநேகாகாரமாய்ப் பிரகாசிப்பதா யும் சருவத்தையும் டைடத்தும் படையாததாயும் சருவமுமாயும் சர்வமுமிலதாயுமிருக்கின்ற விதேதகைகவல்பத்தை பெற்று அவாங் மநோகோசரமாய்விளங்கிய வீதகவ்வியசரித்தை சகள நிஷ்கள சமத்துவவுபசாந்தத்துக்கு நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

சட்சங்கை.

முதல்க்கேள்வி.— அசிபதநிஷ்டைபிறல் திரிபுடியற்று அவ் வதீதப்பிர்மத்தை இடையறுதனுபவிக்கும் சீவன்முத்தர்களுக் கெல்லாம் ஆகாயகமனமுதலிய சித்திகளெனில்லை? உத்தரம்.— பெத்ததிசையில் ஆசாவசத்தாலடையப்பட்ட சித்திகளில் ஆசா விசர்ச்சனரான சீவன்முத்தர்களுக்குப் பிரயோஜனமில்லை.

இரண்டாங்கேள்வி.-சித்தயோகிகளுக்கெல்லாம் ஆயுள்விருத்தி எப்படியுண்டாயிற்று? உத்தரம்:-சோசுகாதி பிராணயாமயுகத்தால் பிராணனைப் புறம்போகாது கடைப்படுத்தி அந்தப்பிராணபந்தன மகிமையால் ஆயுஷையபிவிருத்திபண்ணி அந்த ஆயுள்விருத்தியி

னல் நாலுவிதசித்திகளையப்பிபசித்து அவ்வப்பியாசபூர்த்தியிலல் யோகசித்தர்களாகப் பிரசித்தியாளர்கள்.

மூன்றுங்கேள்வி.-மனமானது காசவத்துவத்தையடைந்தால் மைத்திரியாதிகுணங்களெங்கே பொருந்தியிருக்கும்? உத்தரம்.—அருவநாசப்பேறுன விதேகமுத்தியை யடைதற்கு ஆயத்தமாய் மனமானது உருவநாசத்தைப்பெற்று அகங்காரமுழுதும் நிவர்த்தித்திருக்கின்ற சீவன்முத்தர்களிடத்து அநகலகூணத்துக்குரிய உத்தமகுணங்கள்முழுதும் சம்பூரணமாக நிறைந்திருக்கும்.

நாலாங்கேள்வி.—நால்வகை வித்துக்கும் மூலமாய்விளங்கிய சிதாத்மாயெது? உத்தரம். — மாயாமூலஞ்சரீரம் சரீரமூலமனம் மனமூலம் வாசனைபிராணன் வாசனைமூலந்திரிகியம் திரிகியமூலஞ் சேதனஞ் சேதனதிரிகியங்களைவிழுங்கிய உனது நிசசொரூபமே சிதாத்மாவென்றுபீஜாங்குரநியாயத்தையனுசரித்தறைகிறது.

ஐந்தாங்கேள்வி.-சருவாதாரசத்தையாய்விளங்கிய பரமாத்மாயெது? உத்தரம்.-சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆனந்தமென்றும் பிரிக்கக்கூடாது. சத்தாசாமான்யமுடிவாய்விளங்கிய சுத்தகாரசொரூபமே: பரமாத்மா. சத்தென்பதுயாது? ஏகமென்றும் அநேகமென்றும் சொரூபபந்திகளால்ப் பிரிக்கப்பட்டும் பிரிவில்லாததாய் காலசத்தை கலாசத்தை வஸ்துசத்தைமுன்றும் ஒளிந்து ஏகாகாரமாகவிருக்கின்ற பரமார்த்தசொரூபமே: சத்து.

ஆறுங்கேள்வி,—அதனை யடைதற்கேதுவாய சத்தியோன்மார்க்கங்கிரமமார்க்கமென்னு மார்க்கத்துவையமெது?உத்தரம்.-சுத்தாசாமான்யமுடிவாய்விளங்கிய சுத்தாகாரப்பேற்றினல் மனோநாச வாசனைகூடிய தத்துவக்ஞானமூன்றும் ஒருங்கேகசித்தித்துமுழுத்திப்பேறுகிய பரமபாக்கியத்தை சுகூனைப்போதில் நிர்ச்சயந்தேகரா யடையப்படுவது: சத்தியோன்மார்க்கம். — மனோநாச வாசனைகூடிய தத்துவக்ஞானமூன்றும் தனித்தனியேயபழுதெனுயுக்தியினல் ஒருப்படுமிடத்துத்துவம்பதற்பத அதிபதமென்னும் நிஷ்டாபேதத்தை ஸ்ரீசற்குருமுகமாய்ச் சாதித்தலடைவது: கிரமமார்க்கம்.

துவம்பதநிஷ்டை.—சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரி யாதீதமென்னும் அவஸ்தாபஞ்சகரூபமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது. அவற்றுள். — மதீவிருத்தியானது பகிர்முகநாட்டமாய் வெளி யிட்டு அளவற்ற பரிச்சேதரூபமாய்ப் பரவிநிற்பது: சாக்கிரம்.— அளவற்ற பரிச்சேதரூபமான ஜகசீவபரமுழுதையும் ஒருவனு டைய அகமுகவிருத்தியில் தெரிசிக்கப்படுவது: சொப்பனம். — சாக்கிரசொப்பனபீஜமாய் அறிவறியாமையா யனுபவப்படுவது: சுழுத்தி.—அஞ்ஞானகாரியமான சாக்கிரசொப்பனபீஜம் நசித்து அறிவறியாமைக்கிச் சாக்ஷியாய்நின்று அகிலலோக ஜகசீவபர முழுதும் உதித்தொடுங்குதற்கு மூலமான அகண்டாத்மதேவை விருத்திசாதனையினல் நமதுளத்தி லனுபவரூபமாயுணரப்படு வது: துரியம்.—பிண்டாத்மா அண்டாத்மா அகண்டாத்மா பர மாத்மாவென்கின்ற பேதசதுஷ்டயம்வர்ச்சித்து பரிபூரணவியாபி யாய் எல்லையற்றிருப்பது: துரியாதீதம்.

தற்பதநிஷ்டை.—அவ்வாங்மதீனகோசரமாகவிருக்கின்ற அதீ தப்பிர்மத்தை விராட்டு இரண்யகற்பம் அவ்வியாகிருதம் சர்வேஸ் வரம் பரப்பிர்மமென்னும் சொரூபபஞ்சகநிஷ்டையினல் அனு பவிக்கப்படுவது: அவற்றுள். விராட்டு. — விஸ்வசீவனை வைசு வானரனென்னும் ஈஸ்வரனுக்கனன்னியமாய்க்கண்டு ஆட்டுவா னும் ஆடுவானுமேபோலப்பிரிவற்று அவ்வதீதப்பிர்மத்தை நிஷ்டா ரூபமாயனுபவிப்பது. இரண்யகற்பம்.—தைசசசீவனை சூத்திராத் மாவென்னும்ஈஸ்வரனுக்கனன்னியமாய்க்கண்டு பிரபையும் பிரபா வானும்போலப்பிரிவற்று அவ்வதீதப்பிர்மத்தை நிஷ்டாரூபமா யனுபவிப்பது. அவ்வியாகிருதம். — பிராக்ஞசீவனை அந்தரியாமி யென்னும் ஈஸ்வரனுக்கனன்னியமாய்க்கண்டு பிரக்ஞையும் பிரக் ஞாவானும்போலப்பிரிவற்று அவ்வதீதப்பிர்மத்தை நிஷ்டாரூபமா யனுபவிப்பது. சருவேஸ்வரம். — வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமியென்கின்ற பேதத்திரயம் வர்ச்சித்து அகிலமங்கள குணசொரூபனுய் அகிலலோக சராசரங்களால் பூசிக்கப்படுவது.

பரப்பிர்மம்.—சீவசாக்கிரம் பரசாக்கிரம் குருசாக்கிரம் சீவ சொப்பனம் பரசொப்பனம் குருசொப்பனம் சீவசுழுத்தி பர

சுழுத்தி குருசுழுத்தி சீவதுரியம் பரதுரியம் குருதுரியமென்ன ஆத்மவர்க்கங்கள் தத்தம்விருத்திபேதத்தால் நவநவமாயபவித் தற்குக்காரணபூதையாகவிருந்தும் அவையாவுக்குமெட்டாதநம் அனுபூதிவஸ்துவாய் எல்லையற்றிருப்பது.

அகமமதுருவாய்வெளியிட்டு நாசம்உற்பத்தி ஸ்திதி ஐந்து கன சுழுத்தியென்னும் அறுவகையவஸ்தையிற்கட்டுண்டுபிரபஞ்ச சாலங்களை விருத்திபண்ணுவது: சீவசாக்கிரம். — அருளுருவாக வெளியிட்டு அகம் ரக்ஷிக்கங்கண சுத்தமாய் நிற்கிரகபாலனங்களைச் செய்யப்படுவது: பரசாக்கிரம். — லீலாகாரணமாகவெளியிட்டு அறிவுருவாய் அனுபூதிவஸ்துவாய் விளங்குவது: குருசாக்கிரம்.— விஷயபோகக்கட்குடித்து மதிமயங்கி மருளுருவாகக் கழிந்தநாள் செய்வது: சீவசொப்பனம்.—சராசரப்பகுதியையுள்ளடக்கி ரக்ஷிக்க காரணமாக மறைத்தியம்பண்ணுவது: பரசொப்பனம்.—பூதபௌஷீக சுபாவ பிரத்தியக்ஷமென்னுந் தெரிசனசதுர்விதம்: குருசொப்பனம்.—அதிகாலச்செய்கையை சுத்தனகாலத்தி லறுபவித்து விழிப்பது: பூதகாலதெரிசனம்.—சொப்பனபலத்தைத் தணிதப்பிரகாரம் பிந்தினகாலத் தறுபவிப்பது: பௌஷீகதெரிசனம்.—மறந்துபோன அதிகஜன்மங்களை ஞானதிருஷ்டியினால் பார்க்கப்படுவது: சுபாவதெரிசனம்-சொப்பனத்திற்கண்டபடி சாக்கிரத்திற்றரிசிக்கப்படுவது: பிரத்தியக்ஷதெரிசனம்.-அனைத்து ஜன்மபீஜமாக ஒடுங்கிநிற்பது: சிவசுழுத்தி.—அவ்வியாபகசொரூப மாய்க் கற்பாதியிலுற்பவித்து பிரளயாந்தத்தொடுங்கிநிற்பது: பர சுழுத்தி.—சங்கற்பசாலங்களைத்தவிர்த்து அகண்டாகாரசமாக ரசித் திருப்பது: குருசுழுத்தி.—சஞ்சிதகோரகர்மங்களை சுத்தஞானாக்கினியாற் ஞானவிளங்குவது: சீவதுரியம்.-பிரளயகற்பதெரிசியாய்ப்பிரபோத நிஷ்டராகவிளங்குவது: பரதுரியம்.-பதார்த்தப்பிரிவுகளற்று ஐக்ய சாந்தசின்மயராக விளங்குவது: குருதுரியம்.

அசிபதநிஷ்டை. — அற்புதசாக்கிரம் அற்புதசொப்பனம் அற்புதசுழுத்தி அற்புததுரியம் அற்புததுரியாதீதமென்னைந்து பேதமாக வகைகட்டிக்கொண்டு நிருவாணநிஷ்டர்களால் விசாரிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.—புசுண்ட தேவபூசாகரணத்தை யுபாதித்து குருபதேசத்தாலுணரப்படுவது: அற்புதசாக்கிரம். — ஸ்ரீபதி

கதையை யுவமித்துக் குருபதேசத்தா லுணரப்படுவது: அற்புத சொப்பனம். — சிலேக்கதையையுவமித்துக் குருபதேசத்தா லுணரப்படுவது: அற்புதசூழ்த்தி.—சதருத்திரன்கதையையுவமித்துக் குருபதேசத்தா லுணரப்படுவது: அற்புததுரியம்.—அருச்சுனன் கதையையுவமித்துக் குருபதேசத்தா லுணரப்படுவது: அற்புத துரியாதீதம்.

நிருவாணப்பிரகரணம்.

பரப்பிரம்ம பரமேஸ்வரனை ஸ்ரீராமன் காலாதிதவஸ்துவாயிருக்கின்ற தனது நிசசொரூபத்தை வைராக்கியப் பிரகரணரூபமாய் சூசிப்பித்து சிருஷ்டி திதி சம்மார அவதார அனுக்கிரகாதி தமது அற்புதலீலாமகிமையை வசிஷ்டாதிமுனீந்திரர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்தி ஆசாரிய சிஷ்யக்கிரமத்தை மாறுடிக்கொண்டு அவர்களோடு கல்ப கல்பங்களாகவிளையாடும் அற்புதத்தைத் தெரிசன சூசித ஆந்தர்ப் பாகிய அவதார சாரூப்பிய சொரூப பவித்திர காசிய பரித்தியாக அகங்கார விரத ஆராத்திய அபாவமென்னும் லீலாசதுர்த்தச ரூபமாகத்தொகுத்து புசண்ட தேவ வில்வபல சிலார்ச்சன சதருத்திர வேதாள பதிரத சிதித்துவச கச மித்தை யாடபுருஷ டிருங்கி இகஷ்வாகு நவ்விக்கிராதனென்னுஞ் சதுர்த்த சடாக்ஞானத்தால் நிதரிசனமாக்கி மௌனபஞ்சகரூபமாக நிரூபிக்கப்படுவது.

நித்தியதிரிகாலங்களையும் கல்பப்பிரளயங்களையும் அதில்நடக்கும் அற்புதமகிமைகளையும் தெரிசிக்கப்படுவது: தெரிசனலீலை.—பரப்பிரம்மத்தை சகளரூபமாயும் நிஷ்கலரூபமாயும் அபேதசூஷ்மப்பிரகாரஞ் சாக்ஷாத்காரமாக்கி பிரமவிஷ்ணுருத்திரரென்னும் அண்டசராசரமுழுமையும் அகமுகத்திலடக்கிக்காட்டுவது: ஆத்மலீலை. — அவ்வண்டசராசரங்கள்முழுமையும் பஹிர்முகத்தில் விரித்துக்காட்டுவது: பாகியலீலை. — ஆசாரிய சிஷ்யரிருவரும் எக்காலமும்பிரிவற்றிருந்து திரிலோகவனையை நிலை நிறுத்தித் சருவரக்ஷகளையும் பண்ணப்படுவது: அவதாரலீலை.—சருவேஸ்வரன் ஓரதிகாரிபூர்வமாய்ச் சாக்ஷாத்காரமாகி பக்குவ பக்குவங்களைப்பாராது நிர்ஹேதுவாக அவனதம்சபூதர்களை யொருப்படுத்தி தானவர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகநின்று தனதுலோகத்

தைக்கொடுத்து தனதுசமீபத்தைக்கொடுத்து தனதுசொரூபத் தைக்கொடுத்து தன்லீலைடைக்கம்பண்ணிக்கொள்வது: சாரூப் பியலீலை.—சிதாகாசசொரூபத்திலாரோபிதமாகவிருக்கின்ற ஜக சீவபரகல்ப்பிதத்தை ஆசிரயிப்பவர்க்கு சிற்சுடராகநின்று விளக் கிக்கொடுப்பது: சொரூபலீலை.—ஆசிரயிப்பவர்க்குக் கெங்காஜல மாகநின்று பாவச்சேற்றைச்சுத்திகரிப்பது: பவித்திரலீலை.—பணி யாளாகநின்று ஆசிரயிப்பவனைக் கிருதார்த்தனைக்குவது: தாரிய லீலை.—அகமூர்த்தியா யகங்கரத்தைத் தியச்சித்திருப்பது: பரித் தியாகலீலை.—அபினிவேஷத்தா லகமமதுருவாய் விநோதிக்கப் படுவது: அகங்கரலீலை.—மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தியாதியென் கின்ற மூன்றுலகூஷணங்களோடு பிரகாசிக்கப்படுவது: விரதலீலை.- மூத்தாத்மாவாகவிருந்து சர்வராலும் பூசிக்கப்படுவது: ஆராத்திய லீலை.—பரப்பிர்மம் சர்வவியாபியாயிருந்தாலும் கிரியாதர்மத்தை நித்தியபூமியிலும் நித்தியதர்மத்தைக் கிரியாபூமியிலும் ஒன்றோ டொன்றுகலக்காமல் அன்னியொன்னியவபாவத்தால் நடவினை யைவைத்துக்கொண்டு அதற்கதுவாகவிருந்து நித்திய முத்தர்க ளால் விளையாடப்படுவது: அபாவலீலை.

புசுண்டன்கதை.—தீர்க்காயுஷையுடையஞ் பிரளயகல்ப் பங்களையும் வசிஷ்ட வால்மீக நாரத பாரத்துவாசாதி நிருவாண நிஷடர்களினது திருவிளையாட்ட மகிமையையும் பஞ்சதிருத்திய தசாவதார புவனபேத விசித்திரத்தையும் இன்னம்பலவாறான அற்புதங்களையுந் தெரிசிக்கின்ற புசுண்டயோகிசரிதத்தை தெரி சனலீலைக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

தேவபூசைகதை.—வசிஷ்டருக்கு உமாமகேஸ்வரர் சாந்தி யமாகி ஆதிமத்தியாந்தரகித சுயம்பு சாஸ்வத பரிபூரணபரமா த்ம தேவை சந்தோஷ சுக்ஞான சமபாவனைமலர்களால் அதற்குரிய பூசாதிரவியங்களோடு அர்ச்சிக்கவேண்டுமென்றுணர்த்திய தேவ பூசாசரிதத்தைப் பூசிதலீலைக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

வில்வபலகதை.—அண்டசராசரமுழுதுந்தோற்றியொடுங்கு தற்கு மூலமா யவ்வண்டங்களனைத்தையு முள்ளடக்கி நிற்கும் அவாச்சியசொரூபத்தையுவமித்து சொல்லிய வில்வபலசரிதத்தை ஆந்தரலீலைக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

சிலேக்கதை.—பிர்மத்திற்ரூற்றிய பிரபஞ்சம் சிலையிற்ரூற்றிய சித்திரம்போலவென் றுவமித்துக்காட்டிய சிலாசரிதத்தை பாகியலீலேக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

அர்ச்சுனன்கதை.—சர்வேஸ்வரன் லோகரக்ஷகார்த்தம் கிருஷ்ணர்ச்சுனளாக வவதரித்து சங்கவிசர்ச்சன சந்நியாச ஈஸ்வராரர்ப்பண பிர்மார்ப்பண யோக க்ஞானமென்னுஞ் சடுலக்ஷணங்களால்எகமேவசுபாவசொரூபத்தை தெளிந்து சருவரக்ஷக தருமஸ்தாபனம் பண்ணுநிற்கும் பௌஷீகசரிதத்தை அவதாரலீலேக்கி நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

நிர்ச்சங்கணய் கற்பணதீத பரமாத்மாவைத் தெளிந்துநிற்பது:சங்கவிசர்ச்சனம்.—வர்ணச்சிரம கோத்திரசூத்திரவிதிப்படி சற்கருமத்தைச்செய்து அதனல்வரும் பலப்பிரயோஜனத்தைத் தியச்சித்திருப்பது:சந்நியாசம்.—சத்திவிசேஷங்களால் மாறுபடினும் சருவயிதயப்பிரதேசத்தில்வசிக்குஞ்சத்தினுருவனேயெனத்துணிந்து தொய்தவிருத்தியைக் கெடிக்கப்படுவது: ஈஸ்வராரர்ப்பணம்.—சீவேஸ்வரஜகத்தாய்விளங்கிய உலகமுஞ் சித்துருவாகவிளங்கிய ஆத்மாவும் பிர்மசொரூபமென்தெளிந்து திரிபுடியற்றிருப்பது: பிர்மார்ப்பணம்.—பரத்துவசாமானியத்தைத்தெளிந்து அப்பியாசபூர்வகமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது: யோகம்.—அப்பியாசதீக்கத்தால்தெளிந்தபடியே நிலைபெற்றிருப்பது:ஞானம்.

சதருத்திரன்கதை.—சமாதியுக்தணகவிருந்த ஓர்சந்நியாசி சகஜானுபவத்துக்கு வெளியிட்டுத் தனதுசங்கல்ப்பத்தால்ச் சீவடன்மூதல் ருத்திரபரியந்தமான நூறுஜன்மத்தை யெடுத்து அந்தருத்திரரூபத்தில்நின்று சந்நியாசிபரியந்தமான தனதம்சபூதர்கள் நூறுபேர்களையும் ஒருமுகமாகச்சேர்த்து அந்த நூறுபேர்களுக்குந் தமது ருத்திரசக்தியைக்கொடுத்து சரீரமுள்ளபரியந்தம் சீவன்மூத்திப்பதத்திலிருத்தி சரீராந்தத்திலவர்களினவருஞ்சதருத்திரமூர்த்திகளாகவிதேகபதத்தைப்பெற்றுர்களென்கின்ற சதருத்திரசரிதத்தை சாரூப்பியலீலேக்கி நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

வேதாளகதை.—சூரிய வனிலப் பிரகாச கதலி யணுத்துவவில்வபலாதிகளையுவமித்து பரமாத்ம சொரூபத்தை ஓரசனை

மூன்னிட்டு விரவிய வேதாளசரிதத்தைத் சொரூபலக்ஷணமாகச்சொல்லப்படுவது.— அவையாவன — சிற்சிரணாற்காற் பிரமாண்டங்களென்னும் பரிச்சேதவிருளைச்சிரைதக்கின்ற ஞானசூரியனையும் சொரூபசுபாவத்தாற் காலசத்தை விசேயாமசத்தை மூதலிய நித்தியசத்தைதகளை அணுத்துகளாகச்செய்யும் பரமாணிலமாயும் ஜகத்தென்கின்ற தீர்க்கசொப்பனத்திற் சங்கற்பமாகிய சொப்பனம் நாசுவிதமாகத்தோற்றியும் அவற்றில்மறைபோது சாந்தப்பரிச்சியினல் பிரிவற்றிருக்கின்ற பிரகாசசொரூபமாயும் வேறு வேறுகப்பிரித்தவிடத்தும் அவையாவற்காலுக விளங்குவதற் கதனிருடமாயும் பிரமாண்டங்களெல்லாந் தோற்றியொடுங்குவதற்குமூலமாயவ்வண்டங்களிணத்துந் தமதுசொரூபவியாபகத்தில் அணுத்துகளாயிருந்தும் அறிதற்கரியதாய்ப் பிரமாணுகமாயிருப்பதால் அணுரூபமென்றும் சர்வாவயவங்களுக்கும் அவையவியாயிருந்தும் ஞானவிகாசத்தால் பரிச்சேதரகிதமாயிருப்பதால் விஸ்வபலஞ் சிலாபங்கயமென்றும் நிரூபிக்கப்படுவது.

பகீரதன்கதை.—நிரதுலகுருவைச்சேர்ந்து சித்தேகாடசமஸ்தத் தம்ராச்சியாதிபத்தியத்தைத் தியச்சித்து சாந்தி சம்தோகதை சமபாவனசம்பூர்த்தியால் ராச்சியபட்டாபிஷேகசம்பிரமங்களுடன் ஸ்வராலயத்தில் ரதத்தால் ஆகாசகங்கையை ஆகரிஷித்து பகீரணிரதத்தடைந்து வம்சத்தாரை சுதீரணத்தாரணம்பண்ணி அவ்வாகாசகங்கையை சர்வசன பாவபரிகாரார்த்தம் பூலோகத்தில் நிலைநிறுத்தி நிரபுவனசீர்த்திபராட்டிரனென்கின்ற பகீரதசரிதத்தைப் பரிந்திரலீலக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

சிகித்துவசன்கதை.-சுவர்னதேசசுதேவதாம்பரபுரத்துமாலை முப்புரிநூலாதியே தேசிகச்சின்னமென்றும் பூசிக்குத்தம்பதைகள் புத்தியீனர்களாயிருந்தால் எவ்விதவுபாயத்தினும் அவர்களின்னத் திருத்தி உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணலாமென்றும் பூர்வஜருக்குபதியே பரப்பிரமமென்றும் சித்தத்தியாகமேசகலத்தியாகமென்றும் சர்வமும் பிரமமயமென்றும் இத்தியாதிலக்ஷணங்களினிலைநிறுத்திய சூடாலையென்னுந் தனதுபாரிகையான தேவிதேவிகாமணிபால்ப் பேறுபெற்ற சிகித்துவசன்சரிதத்தை தாகியலீலக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

கசன்கதை.—விவிததிருஷ்டியிற்றோற்றிக் கொண்டிருக்கும் அகங்காரம் சசவிஷாணம்போலப் பிம்மதிருஷ்டியி லெக்காலமு மில்லையெனத்தெளிந்து சித்தத்தியாகபரணய் விஸ்ராந்தியடைந் திருக்கின்ற கசமுனிசரிதத்தைப் பரித்தியாகலீலக்கி நிதரிசன மாகச் சொல்லப்படுவது.

மித்தையாபுருஷன்கதை.—அபிமானபேதத்தாற் ஜனன பரம்பரையெவிருத்திபண்ணி அதனல்வரும் லாபாலாபத்தைச் சுமக்கின்ற அகங்காரத்தைப் புருஷனுகவர்னித்துக்கூரிய மித் தையாபுருடசரிதத்தை அகங்காரலீலக்கி நிதரிசனமாகச் சொல் லப்படுவது.

பிருங்கீஸ்வரன்கதை.— கைலாசஸ்வரனது அனுக்கிரகத் தால் துண்டுதுண்டாகக்கூறுபடுத்திய அகங்கரத்தைச்சிதைத்து மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தியாகியென்கின்ற விரதத்திரயசம் பன்னனுய்ப் பரிச்சேதரகிதனுகத் தடையற்றுவிளங்கிய பிருங் கீசசரிதத்தை விரதலீலக்கி நிதரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

இகூடவாகுகதை -பிம்மதிருஷ்டியிறை லகங்காராதிகள் வர்ச் சித்து வயகுணப்பிரத்தேக மைமத்திரியாதி குணவிசிஷ்டனுய் விளங்குகின்ற முத்தாத்மாவே சருவராலும் ஆராதிக்கற்குரிய னென பகவன் மனுவிறலனுக்கிரகிக்கும் இகூடவாகுசரிதத்தை ஆராத்தியலீலக்கி நிதரிசனமாகச்சொல்லப்படுவது.

நவ்விக்கிராதன்கதை.—விமலதிருஷ்டியில் விவிததிருஷ்டியும் விவிததிருஷ்டியில் விமலதிருஷ்டியும் இல்லையெனத்தெளிவிக்கும் முனிவரது மாறுவேட சம்வாதசரிதத்தை அபாவலீலக்கி நித ரிசனமாகச் சொல்லப்படுவது.

மௌனபஞ்சகம்.

வாக்குமௌனம் மனோமௌனம் காஷ்டமௌனம் சுழுத்தி மௌனம் மகாமௌன மென்னறந்துபேதமாய் ஞானபூமியின் முடிவாய்விளங்கிய துரிய துரியாதீதவஸ்தையை நிரூபிக்கப்படு வது. அவற்றுள்.-வாக்குமௌனம்.—தர்ம அர்த்த காம மோகூ பிரதிபந்தகமாகிய அதர்ம வர்த்த துக்க பவபந்த அரிஷ்ட சம்பந்தமான அப்பிரயோஜன வாசகங்களுக்குத் தடைசெய்வது.

மதேஜமௌனம்.— பஞ்சேசந்திரியபத்துவாரா விவிதவிஷயங்களிற் ரூவியோடுகிற பகிர்முக விருத்தியைத்தடுத்து அவற்றையகமுக மாக்கி அதிஷ்டானப் பிர்மத்திற் சதாநாட்டம் வைத்திருப்பது. காஷ்டமௌனம்.— அசத்தியம் அநர்தவாதம் தோஷதிருக்கு மாயோபாயகம் நிர்த்தயை நிஷ்காரணவைரம் பாபசரிதம் பிர ஜாக்ஷயம் துரிதாலயம் சுரதாபேக்ஷை தவிர்ச்சென்னியம் துரா சாரம் துராச்சிதம் நரகசாதனமென்னும் அகங்காரபந்திகளாகிய சிவச்சேஷ்டைகளை நிவர்த்தித்து அதிஷ்டானமாத்திரமாக நிலை பெற்றிருப்பது.

சுழுத்திமௌனம்.-நியாசநிஷ்டை அப்பியாசநிஷ்டை சின்மய நிஷ்டை உபசாந்தநிஷ்டை நிருவாணநிஷ்டையென்னும் நிஷ்டா பஞ்சகரூபமாக விதிக்கப்படுவது. அவற்றுள். நியாசநிஷ்டை.— சர்வபரங்களையும் சர்வேஸ்வரன்பக்கலிலேபுகவிட்டு நிர்ப்பாரத்து வஞ்க அனுசந்திப்பது. அப்பியாசநிஷ்டை.- சுதந்தரவிருத்தியை லேசாலேசமாக்கி கற்பூரம்போல உலர்த்தி அருட்நிரூபியப் படித்துவது. சின்மயநிஷ்டை.— நான்நீகணப்போலத் ரூனியா கிருதியாக லயப்படித்தாமல் மூடகோரசாந்தசுத்தசுபாவமென் னும் பஞ்சவிருத்தியைச்சோதித்துப் பரப்பிர்மசாக்ஷாத்காரம் பண்ணுவது. அவற்றுள். மூடவிருத்தி.—மடமையாய்ச் சற்றே னும் பிரக்ஞையற்றுச் சுழுத்தினைப்போலச்சடத்துவமிருதியாய்ப் பீஜரூபமாகவடங்கியிருந்து ஓர்காலத்திற் பிரக்ஞையானது சற்றே அங்குரமாகிற் பார்ப்பதற்குப்பயங்கரமாம்படிக் கோரரூபமாய்த் தடிப்பாரற்றுதயமாவது. கோரவிருத்தி.—சலனரூபமாய் மிருதி யானபாரத்தைச்சுமந்துகொண்டு சூலாலசக்கரம்போலச் சற்றே னும் ஓய்வில்லாது சுழ்ச்சரித்துப் பிரயாசமிருதியால் வருத்தமுறும் விவிதவிஷயங்களிற்ரூவியோடி- விஷயாக்ஞினியால் தஹிக்கப்பட்டுத் தக்கத்துக்காற்ரூமல் ஓய்ந்தவிடத்துச் சற்றேசாந்தமுறுதிப்படுது. சாந்தவிருத்தி.- சீதோஷ்ணசமமாய் ஏற்றத்தாழ்வுகளை விசாரிக் காமல் அதைப்பற்றியெழும்பும் விருத்தியை நசிப்பித்துத் தங் கோபசமனமாத்திரத்திற் சேதனர்நின்றநிலைக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பது. சுத்தவிருத்தி.—நஞ்சினைநஞ்சால் இரும்பினையிரும் பால் அம்பினையம்பாற்கெடுப்பதுபோல ஆசாரதரஹர்தாதிரூனைந்

களைப் போக்குதற்கெதுமறையாய்ச் சத்தாதிகுணங்களாகப் பிரிந் தெழுந்து அனுர்தாதிகளைநிவர்த்திபண்ணி ரக்ஷித்தும் சற்றேறனும் பிரிவில்லாத சகலகுணசம்பூரணமாகவொருமித்திருப்பது. சுபாவ விருத்தி.—சூனியவாதிகளுக்குச் சூனியமாய் பிர்மவாதிகளுக்குப் பிர்மமாய் விக்ஞானவாதிகளுக்கு விக்ஞானமாய் சாங்கியர்க்குப் புருடனை யோகியருக்கீஸ்வரனைப்ச் சைவருக்குச்சிவமாய்க் கால வாதியளுக்குக்காலடமாய் மத்தியர்க்குமத்தியமாய் சமதிருஷ்டியை யுடையர்க்குச் சகலமுமாகநின்றுந் சற்றேறனும் மனமானது விகற்பித்தெழாமல் ஏகாகாரமாக க்ஷமித்திருப்பது.

உபசாந்தநிஷ்டை.—சுத்தவசுத்தங்களுக்குமூலமான சித்த சங்கல்ப்பம் வர்ச்சிக்குமிடத்து சர்வமும்பிர்மமயமென்னும்அழுத் தத்தாற் சர்வதுக்கமும் நிவர்த்தித்து அற்புதசுவாநுபவங்கள் தினேதினேயபிவிர்த்தியாகவிளங்குவது.

நிருவாணநிஷ்டை.-திதிலயோற்பவ பந்தமோக்ஷ தொந்துவ பேதமுழுதும் வர்ச்சித்து பிர்மசாக்ஷாத்காரமகிமையால் மாயை யைச்சுவாதீனமாக்கிக்கொண்டு ஆசிரதரபேக்ஷிதப்பிரகாரம் விளை யாடப்படுவது.

மகாமௌனம்.

அயன் மால் சங்கரன் அருக்கன் இந்திரன் சதாசிவன்முதலிய நித்தியசூரிகள் சேர்த்திப்பிரிவோடும்விளங்கிய அற்புதசுவாநுபவ மகிமையை வசிஷ்டனிராமனுக்குபதேசித்தபடி வால்மீகர் பரத் துவாசனுக்கனுக்கிரகம்பண்ணி வசிஷ்டோபதேசமான அமல ராமாயணத்தைச் சம்பூர்த்திபண்ணுவது.

கைவல்ய நவநீதம்.

பாசுரம். திருமகள்கொழுணன் றேசிகபெருமான், திரு வளங்கனிந்து நான்முகனுக், கருள்செயவசிஷ்டன் சத்திநற்பராச, னவன்வியாசன் சுகர்க்கருளிப், பரவியமுன்னூல்ப்பண்டிதர்க்கல் லால்ப், பாலருக்கடாததென்றண்ணிக் கருணையாலெவர்க்குங் காரணகுரு நம், கமலநாரணன்றனையிறைஞ்சி. (க)

அன்றுளோர்சித்தி அறமொடுதிரமும், ஆயுளும் அருங்கவ
வலியும், இன்றுளோரிழிவும் பெண்ணிலேவெறண்ணை, தேசுகளாட
கன்றினைநோக்கிக், கன்றுபோல்க்கதரி அயர்ந்துதாண்டவன்றன்,
கனவினில் கருமுகில்நீலக், குன்றுபோலெழுந்து குறையலா
மகற்றிக் கோயிலாயவனுளத்திருந்தே. (2)

ஆரணப்பொருளை அருந்தமிழ்க்கவியால், அன்றுளோர்சித்தி
நீற்றேறதுங், காரணங்குறையா துரைத்தகைவல்யக் கருத்திரைத்
தொகுத்தெனதுள்ளம், பூரணமாக்கத் தென்திருக்கோவிடம்,
புவனிமேலருள்சுரந்தெழுந்த, நாரணன்கமலை நாதன்வையல்ய,
ஞானதேசிகனருளாலே. (3)

அருமறைப்பொருளாயமைந்த வைகல்ய, மன்றிமற்றெறன்
றையும்நாடேன், கருணைநாரணனென் றெய்வமேமடல்லால்,
கனவிலும் வேறொன்றைக்கருதேன், இருவினைகவிசேயா
வந்துறினும், இசைந்திடேன் சச்சிதானந்தப், பரமனாணியன்றன்
னடியவர்க்கடியாய்ப், பரவுவேன்பாதபங்கயமே. (4)

இருநூற்றித்தொண்ணூர் மூன்றே, டிணைத்த பாரதத்தி
னுள்ளே, ஒருநூற்றியெட்டால்த் தத்துவம், ஒருப்படினைஞ்சிப்
பின்னே, தருநூற்றியென்பதற் றைந்தால், சங்கதகங்கையினித்
தாண்ட, குருமூர்த்தி தாண்டாளுள்ளத், துறில் நாரணன்றுள்
போற்றி. (5)

அவாங்மனோகோசரமாகவிருக்கின்ற பரப்பிரமதத்துவத்தை
வகாரயகனனக்கோசரித்து ஹரி சிவ விதி இந்திராதி அவதா
மூர்த்திகளாகப்பணிந்து ஸ்ரீபரமசற்குரு ஸ்ரீபரமேசற்குரு பரமாத்
குருவென்றுதித்து தாண்டவப்பிரபுநிமித்தம் நன்னிலத்தின்
கண் ணெழுந்தருளிய ஸ்ரீமங்காராயணசற்குருவினை வாழ்த்தி மன
திஷ்டதெய்வமான கோஷ்டிநாதனனைப்பணிந்து இப்படிக்கோச
ராகோசரமுழுதும் ஒருப்படுத்தி நாரதசுகராதி தம்பதாம்புயத்
களாலனுபவிக்குந் தடையற்றவானந்தமென்னும் முத்திப்பிரதேய
ஜனத்தை நதிநதாசரணம் மண்டுகதாவனம் சராசனதிடம் கங்கி
நோக்கம் பகுதிக்கிராகியமென்னும் வியாக்யானபற்சகருபமாய்
நிருபிக்கப்படுவது.

நதிநதா சரணம்.

நதியாசரணம் நதாசரணமென்னத்துவிபாகமாய். அவற்றுள்: நதியாசரணம்.—பூருவோத்தரமென் றிரண்டுபிரிவாய் அவற்றுள் பூருவம்.—பூீமுக உபதேச ஆரம்ப அவஸ்தை மோக்ஷமென் றைந்துபேதமாயிருப்பது.

பூீமுகம்.

பொன்னிலமாதி ஏழுபாசுரங்களால்க் கைவல்யநவநீதத்தின் இருதயரூபமாகவிருக்கின்ற அதீதப்பிர்மத்தை ஏழுபிரகாரமாகப் பிரித்துவணங்குவது.

முதலாவது.—சருவசீவசாக்ஷியாய்ப் பொன்னிலமாதியெங் நிலங்களினுஞ் சிரேஷ்டமாகிய ஏழுநிலம் அந்தயெழுநிலத்திலுஞ் சிரேஷ்டமாகியதன்னிலம் அந்தநன்னிலமாகியதுரியபூமியை மருவி சருவபூமியும் வியாபித்திருக்கும் ஏகநாயகன்பதங்கள்போற்றி. இரண்டாவது.—திதிலயோற்பவ கிருத்தியகாரணமாய் மாலாய் ஈசனுய் அயனுய்த் தானேயளவற்றமூர்த்தியாயமர்ந்தும் பூரண முத்தனுய்நின்றும் இன்பப்புணரியாதவனுய் சதாஉதயஞ்செய் யும் விமலபாதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேன். மூன்றுவது.—யானே யெங்குமாம் பிர்மமென்றும் என்னிடத்தில்க் கவருடைப் புவனமுழுதுங் கல்பிதமென்றும் அறிந்து சுவர்மத்திய ககனம் போல எவருடையகிருபையினல் யானேசொரூபசுபாவமானேன் அவருடையபத்மபாதந் தினந்தோறும்பணிகின்றேன். நான்கா வது.—என்னுடைய மனேபுத்தி இந்திரிய சரீரங்களென்னும் பனியை என்னுடையஞானரவிக்கிமுன்னிலையாக்கிநானும்என்னு டையஅம்சபூதனனியும் ஏகமென்றைக்கியமாக்க என்னுடைய குருவாகத்தோன்றிய ஈஸ்வரனவணங்கினேன். ஐந்தாவது.—அந்தமும் நடுவுமில்லாததாய் அநாதியாய் ஆகாயத்தைப்போல சதாபிரகாசிக்கும் ஞானசற்குருபாதம்போற்றி இதுபந்தம் இது மோக்ஷமென்பதைத்தெரியப் பரந்தநூலைப்பார்க்கமாட்டாமைந் தருங்கூட உணரும்படி வஸ்துதத்துவத்தைச்சொல்லுவேன். ஆறு வது.—விஸ்தாரமான வேதாந்தக்ஷீராப்தியில்மொண்டு ஆசாரியர் கள் அத்துவித தொய்த விசிஷ்டமென்னுஞ் சாஸ்திரத்திரடகடங் களில் நிரப்பிவைத்திருக்கின்ற பால்முழுநெய்யுங்காய்ச்சிக் கடைந்

தெடுத்துத்திரட்டிக் கைவல்யநவநீதமாகக்கொடுத்தேன் இந்தை யடைந்தவர் பசியில்லாதவர்களாகையால் விஷயமண்ணோத்தின்று அலையார்கள். ஏழாவது. — மூத்தனென்னையடிமைகொண்டகர்த் தாவாகிய வேங்கடேசமுகுந்தனவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்ய நவநீதத்தைத் தத்துவவிளக்கஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்னு மாமம் வைத்து இருபடலமாகப்பிரித்து உரைசெய்கின்றேன்.

உபதேசம்.

நித்தியமாதி பதினேழுபாசுரங்களால் ஞானசற்குருவையாசிர யித்த சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனை ஓரதிகாரியின் பக்குவசமஸ் காரத்தைப்பண்ணி பிர்மோபதேச பிர்மாபரோக்ஷ பிர்மசாக்ஷ பிர்மசாக்ஷாத்கார சருவசம்பூரண சருவசம்பூர்த்தியை யடைதற் குக் காரணபூதையாயும் திரித்துவத்திலொன்றுயு மிருக்கின்ற தேகியை அவ்வதிகாரிக்கி அனுபவரூபமாயுணர்த்தப்படுவது.

முதலாவது.-நித்தியமாகியசரீரியையும் அநித்தியமாகியசரீரங் களையும் நிச்சயித்தறிகிற விவேகமும் மத்திய இகபர வருதோபாகப் பிராப்திகளில் விராகமுஞ் சத்தியந்திரநிலையாகவிருக்கவேண்டும் சமம் தமம் உபரதி திதிக்ஷை சமாதானம் சிரத்தையென்னுஞ் சட்தேபதமான சம்பத்தும் மோக்ஷமாத்திரம் அதேபரோக்ஷித்திருக் கின்ற முமுக்ஷுத்துவமும் சாதனசதுஷ்டயமென்று சாத்திரங்கள் சொல்லுவர்.

இரண்டாவது.—சமம் தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை னன்கின்ற ஆறில் அகக்கரணத்தைச்சிக்ஷித்து வற்றவைற் றங்களை ஒக்கப்படுத்துவது: சமம்.-விவிதவிஷையங்களிற்ருவிடியோடு கிற புறக்கரணங்களைச் சிக்ஷைபண்ணுவது:தமம்.-லௌகியத்திலம ரும்படி மதேஷவிவகாரங்களைத்தியச்சித்திருப்பது: விடல்.-சகுரக் காதிதோராடினும் பிராரத்வபீடிதமென்றனுபவிப்பது: சகித்தல்.

மூன்ருவது.—சிரவணர்த்தத்தை மாத்திரஞ் சித்தத்தைத் சரசமாகச் சிந்திக்கவைப்பது: சமாதானம். சிரோக்ஷடமானசாஸ் திர சற்குருவைக் சிநேகமாகப்பற்றுவது: சிரத்தை சிரோக்ஷட மிருந்த ஆறுபேதமான சமதமாதிச்சாற்கு அர்த்தமிதுவென்று மேலோர்சொல்லுவர்.

நான்காவது. — சாதனமில்லாமல் ஒருகாரியத்தைச் சாதிப்பவர்கள் உலகத்திலில்லை ஆகையாலிந்தச் சதுஷ்டயசாதனம் அடைந்தவர்க்கே பிர்மக்ஞானம் உண்டாகும் சாதனசதுஷ்டயமில்லாமல் ஞாதனவிவேகியுள்ளத்தில் அந்தப்பிர்மக்ஞானம் நழையாது நழையுமாகில் அவன் பூதஜன்மங்களில் அளவற்ற புனிதனகிய புருடனகும்.

ஐந்தாவது. — அதிகாரியான இவன் ஆதியாத்மீக ஆதிதெய்வீக ஆதிபௌதீகமென்கின்ற தாபத்திரயத்தையடைந்து லெய்யில் சகிக்காப்புழுவைப்போல் வெம்பிப் பவத்தைப்போக்கும் ஞானதீர்த்தம் படிதற்பொருட்டுப் பதட்டமுற்றான்.

ஆறுவது. — இப்போ அமைந்த மானவி மக்கள் அர்த்தமென்னும் ஈஷணைத்திரயத்தைவிலக்கி வெயினர்வலையிற்சிக்கி கைக்கி அகப்படாமல் முட்டாக்கிலேறுடுஓடியமானைப்போலப்பஞ்சகோசவலையில்சிக்கி அதற்குவசமாகாமல் அதனையறுத்தற்கசக்தனைகப்போனவன் வெறுங்கையோடுபோகாமல் அவ்வண்ணமாகவே சென்று ஞானசாரியனைக்கண்டு தீக்கமாகவணங்கினன்.

ஏழாவது. - கூப்பியகரங்களையுடையனகின்று அடிதுதிகொண்டு சொல்லுவான் தாருமாறுகச்சேர்ந்து நாடகசாலையைப்போலதத்தங்கருமானுருபமாய்ப்பிரிந்தோடும் மாயவாழ்வென்னுஞ்சாகத்தால் வாடினேன் ஐயனேயென்னுள்ளமானதுகுளிரும்படி மாறுகப்பிணங்கிய சோகபாசப் பின்னலைச்சிதைத்து நேராகயிணங்கியருளவே என்னைரக்ஷிக்கவேண்டும்.

எட்டாவது. — ஐயன் சிஷ்பிரவர்த்த மாதாவைப்போன்று ஆமையைப்போல அகத்திலிக்கருதி மீனைப்போலக் கண்ணினால் நோக்கிபக்ஷங்களாலறவணைக்கும் பறவையைப்போலக்கைகளால் தடவி சமீபத்திலிருந்து உனதுபிறவிமாற்றும் ஓருபாயமிருக்குது சொல்லவென் சொன்னபடிகேட்டையயாகில் தொடர்ந்துவந்தபவம் உன்னைவிட்டுத்தொலைந்துபோகும்.

ஒன்பதாவது. — தொடர்பவந்தொலையுமென்ற வாக்கியங் கேட்டமாத்திரம் விசாலமதியில் மூழ்கினவனைப்போலச் சரீரமுங்குளிர்ந்து உள்ளமும் ஆறி அன்பானது அடர்ந்தொழுகுவது

போல ஆனந்தபாஷ்பத்தைக்காட்டி மடன்மலர்ப்பாதத்தைத் தூனராவர்த்தி வணங்கி எழுந்துநின்று ஈதுசொல்லுகிறான்.

உத்தாவது.-சுவாமி தொண்டன்சொன்னது கேட்கமாட்டாதவை ணுணலும் நின்னுடையகிருபையிலே நீரோயென்னையாளலாம் உன்னதுபிறவியைமாற்றுதற்கு ஓருபாயமிருக்குதென்று சொன்னீர் அந்தஉபாயம் இன்னதெனக்காட்டி ஈடேற்றவேண்டும்.

பதிநேழுவது.—அடங்கியவிருத்தியையுடையன் இவனெனத்தெரிந்து பின்பு நெருங்கியமட்கூட்டுக்குள்ளிருக்கும் பூதவைக் குமுன்சத்திக்கும் குளவியின்கொள்கையொத்து ஆத்மசாரூபத்தைமருவவேண்டித் தொடங்கியகுரு உடம்புக்குள்ளிருக்கின்ற சிவனைத் தன்முகமாகத்திருப்பி அவனைப்பார்த்து உபதேசம் ஓதுகிறார்.

பன்னிரண்டாவது.-என்மகனேவாராய்த் தன்னைமறந்துவன் ஜனனமரண மரணஜனனமுடையனுய்ப் போதமாராயுந்தன்னைத் தானென்றறியுகிற பரியந்தம் நீங்காதசுழல்க்காற்றில் அகப்பட்ட செத்தையைப்போலக் கீழதுமேலது மேலதுகீழதாய்ச் சுழன்று சுழன்று ஓயாது காலச்சக்கரப்பிர்மையில்ச் சுற்றாரிப்பன்.

பதின்மூன்றுவது.—முன்புதன்னைக்கண்டு தலைவனைத்தெரிசிப்பானுகில்ப் பின்பு அந்தத்தலைவன் தானையும் பிர்மமாயுள்ளதும் பிறப்பை நீக்குவன் நீயுன்னையறிவையாகில் உனக்கொருவெகுதியு மில்லை என்னை நீ கேட்டபடியால் நான் உனக்கு இத்தைத யுட தேசித்தேன்.

பதினன்காவது.—ஐயா! என்னை நானறியாதவனை நீசொத் தோ சொன்னீர் நானென்பது படுத்துவமில்லாமல் மமதாரூபமாக விருக்கின்ற ஊர்வன ஜலசர மிருக பக்ஷி தாவரமென்கின்ற பஞ் சப்பிராணிகளைப்போல தன்னைத்தானென்றறியாத மனுஷியாள் தாணியிலும் ஒருவரிருப்பரோ பின்னைத்தானவர்கள்முழுதும் பிறந்தும் இறந்துஞ்சுழல்வதேன் நின்னைத்தானேகம்பிய எனக்கு நிச்சயத்தை யருளுவீர்.

பதினைந்தாவது.—ஊர்வன ஜலசர மிருக பக்ஷி தாவர மனுஷிய தேவமென்றழுதேபதமாகவிருக்கின்ற இதுதேகம் தனித் தனியே இந்தத்தேகதாங்களுக்கதிஷ்டாதாவாய்த் தானுகவும் யாரு

கவுமிருந்து சத்துலகூணத்தாற்காப்பாற்றியும் சரீரம் அவஸ்த்தை அபிமானிகளுக்குப் பிரத்தேதகணுப்பின்று அவற்றில்முழுகாமல் சித்துலகூணத்தால் அதன் இதாகிதங்களைப்படகுத்துணர்ந்தும் மம துருவம்நீங்கிய ஆனந்தலகூணத்தால் அகம்அகமென்று சுவதச் சுகியாயிளைப்பாற்றியும் சச்சிதானந்தமூன்றும் ஒருப்படுமிடத்து சகலகுணசம்பூரண நித்தியசாம்பிராச்சிய சருவாதிபத்தியத்தை யடைந்தும் அவாச்சியருபனைகவிருக்கின்ற இவன்தேதகியென்றும் விஸ்தாரப்பொருளை யுள்ளடக்கி இன்னதுதேதகந்தேதகி இவனென உணர்வன்யாவன் அன்னவன்தன்னத்தானென்றறிந்தவனுகு மென்று சுஞ்சேபரூபமாய்ச்சொன்ன சற்குருவாக்கியத்தையுபே கூஷித்து பின்னையுந்தேதகியார் இந்தத்தூலமல்லாமலென்றுகேட்ட அறியாவிளுவுக்குப் பீடைகொண்டவர் உடனேஅறிவிளுவென்ப தைக் குறிப்பினுற்றெரிந்து புன்சிறிப்புடையாரானர்.

பதினுறுவது. — தேதகத்தையல்லாமல் யார்தேதகி அவனைக் காணேனென்றுய் தேதகமில்லாவிடத்து மோகமானசொப்பனத் தில்வந்து மூளைத்திடமவன்யார் சோகமானசொப்பனம் நீங்கிய விடத்து சுழுத்தியைப்பார்த்தவன்யார் நீயாகச் சாக்கிரத்தில் சந்திக்கும் அறிவுதான்யாது அதைச்சொல்வாய்.

பதினேழாவது.-சாக்கிரத்தைப்பார்த்ததும் அதிலுள்ளநினைவு நீங்கி சொப்பனத்தைப்பார்த்ததும் சாக்கிரசொப்பனமிரண்டும் நீங்கியவிடத்துச் சுழுத்தியைப்பார்த்ததும் நான் தினமனுபவிப் பதனல் தேதகியொருவனுண்டென்பதொக்கும் தெரியவுமில்லைச் சற்றே மனதினிலுதிக்கும் பின்புமறைக்கும் அதையருளுவீர்.

பிர்மோபதேசம். — அதிகாரி சற்குரு ஐக்கிய சொரூபமென் கின்ற திரித்துவப்பொருளையும் உணர்வொளிநிறைவாய் ஏகமாய்ச் சமமாயிருக்கின்ற திரியேகப்பொருளையும் தத்தம் அதிகாரா னுரூபமா யுணர்த்தப்படுவது. பிர்மோபதேராசுகம். — ஆசாரியரூப தேசிக்க படேராகூஷவாசகத்தை அனுபவரூபமாய்க்காணப்படுவது.

பிர்மசுகஜம். —நிறைவா யொளியாய் உணர்வாய் ஏகமாய்த் துவைய மாய்ச் சமமாய் ரூபமாய் நாமமாய்ச் சாட்டியபாகம்விடவிட நிறை நிறையே தன்மயமாக அனுபவப்படுவது. பிர்மசாகூஷாத்காரம்.— பாஞ்சடூத பௌதிக நாமரூப சம தூலைய ஏக உணர் வொளி நிறை

வாதி சர்வமும் பிர்மரூபமாய்ப் பிரத்தியகூஷமாவது. சருவசம்பூரணம். — அத்துவித தொய்த சுபாவ விசிஷ்ட சைவ வைஷ்ணவ சுவாத்ம சௌராதி சமஸ்தமதங்களும் ஆசரிப்பவர்க்குத் தந்தம் அதிகாராநுரூபமாயுணர்த்தியும் அவையாவுஞ் சற்றேறுவடமாறுபடாது தங்கள்சுவாநுபவத்துக்கொத்திருப்பது. சர்வசம்பூர்த்தி.- ஹரிசிவப்பிர்மாதிகளைப்போல மகாதிருஷ்டியையுடையனாய் உதயாஸ்தமின்றி எக்காலமும் விளையாடப்படுவது.

ஆரம்பம்.

சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனனாதிகாரி தாபத்திரயதுக்கத்துக்காற்றுமல் ஈஷணைத்திரயங்களைத்துறந்து ஞானசற்குருவையாசிரயிக்க அவர்பக்குவசமஸ்கார வாக்கியபோதமகிமையால்த்துக்கோபசமனமாக்கி தேகதேகியைவிவேகித்து தேகத்துக்குள்ளிருக்குந் தேகியைப்பார்த்து நியாயத்துவயரூபமாய்ச் சொல்லத் தொடங்குவது.

சாதனம். — விவேக விராக சம்பத்து முமுக்ஷுத்துவமென்னச்சதுர்விதரூபமாயிருப்பது. அவற்றுள். விவேகம்.-சரீரம் அநித்தியம் சீவன் நித்தியம் சரீரசீவன் அநித்தியம் ஈஸ்வரன் நித்தியம் சீவேஸ்வரஜகமூன்றும் அநித்தியம் அதற்குமூலகாரணமான பரசொரூபம் நித்தியம் நித்தியசாஸ்வதமான அந்தப்பரசொரூபமே குருசொரூபம் இந்தக்குருசொரூபமே அந்தப்பரசொரூபமென நிச்சயித்தறிவது. விராகம். — அநித்தியரூபமான இகபரபோகங்கள் முழுதிலும் அருவிருப்புடையனைப் இச்சையற்றிருப்பது. சம்பத்து. — நித்தியரூபரான பரமசற்குருவை யடைதற்கேதுவான சமதமஉபரதி திதீக்ஷை சிரத்தை சமாதான சாட்குண்ய சம்பூர்த்தியையடைந்திருப்பது. முமுக்ஷுத்துவம். — மமதைகங்கார தொந்துவரூப மிசிரசத்துவாதி அசுத்தகுணங்கள் முழுதும் வர்ச்சித்து சுத்தசத்துவகுணசம்பூரண சுசீலப்பிரபுக்களாலெவிடவிக்கின்ற சீவன்முத்தியினிடத்தும் விங்கசரீரம் அடங்கும்போது அந்தச்சுத்தசத்துவ சுசீலசற்குணங்கள் முழுதும் அடங்கி அற்புதரூபமாகப்பிரகாசிக்கின்ற விதேகமுத்தியினிடத்தும் அத்தியந்தம் விருப்பமுடையனாயிருப்பது.

தாபத்திரயம்.—ஆதிஆத்மீகம் ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌதீக மென்னத் திரிவிதம்.—பிர்மத்துக்கு அபின்னமான ஆத்மசொரூபத்தைமறந்து மனச்சகூடராதிஅநாத்மவர்க்கங்களை ஆத்மபுத்திபண்ணி அதற்குரிய வியாதியாதிபீடைகளினல் வருகின்ற மூலதுக்கம்: ஆதியாத்மீகம்.—பரதெய்வத்தைமறந்து புவனதெய்வங்களாகப்பேதித்து நரக சுவர்க்க சீதோஷ்ணதிகளால் வெப்பமூற்று அதனல்வருகின்ற மூலதுக்கம்: ஆதிதெய்வீகம்.—தேவோகம் மனுஷியோகம் சித்தோகமென்னச் சுதந்தரித்து அதற்குரிய லாபாலாபங்களைச்சுமந்து அதனல்வருகின்ற மூலதுக்கம்: ஆதிபௌதீகம்.

துறவு.-பூசாசேவைக்கருகமாயும் முமூகூக்களுக்கு அருகமாயுமிருக்கின்ற காஷாயாதிவேடத்தைக் கௌணமாய்க்கொண்டு துறவுக்கு நிராசையே பிரதானகாரணமென்றுணரப்படுவது.

சற்குரு.—பரசொரூபமே குருசிஷ்யனெனப்பிரிந்து தமதம்ச பூதனை சிக்ஞாசுவுக்கு சுக்ஞானியாய்நின்று நியதி பூர்த்தியென்னும் உபயசமஸ்காரத்தாலுணர்த்தப்படுவது. நியதிசமஸ்காரம்.—அகம்பிர்மம் சிவம்பிர்மம் விஷ்ணுபிர்மமென்று சேதனர்நின்ற நிலைக்கியோகசமாதியிலொடுக்கிக்காட்டுவது. பூர்த்திசமஸ்காரம்.-சமத்துவயோகபரிபூரணராயும் அவாங்மனோகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவத்தைதனதிடத்தும்உனதிடத்தும் விஷ்ணுவினிடத்தும் பிர்மாவினிடத்தும் சருவப்பிராணிகளிடத்தும் சகஜாநுபவத்தால் இன்புருவாகநிறைவுற்றுக் காண்பது.

பக்குவசமஸ்காரம்.-சிந்தை திருஷ்டி அபயப்பிரதான சமீபத்திருக்கை வாக்கியபோதமென்னும் பஞ்சசமஸ்காரரூபமாய்ஆசிரயமான அதிகாரியின்பக்குவா பக்குவத்தைப்பரீக்ஷிக்கப்படுவது.

துக்கோபசமனம்.—தேகபுளக சித்தசிராந்த ஆனந்தபாஷ்பபுனர்ச்சேசவித அசக்திதத்துவ தயாபாத்திர அபவர்க்கவாஞ்சித சந்நிதிப் பிரார்த்தனையென்னும் அஷ்டப்பிரீதியை அவ்வதிகாரி சற்குருமுன்னிலையில் வெளிப்படக்காட்டுவது.

நியாயத்துவயம்.-முன்னேனகாலத்திலிருக்குமரங்களைக்காட்டி அதன்முடிவில்த் தனித்திருக்கு மூன்றும்பிறையைத்தெரிசிக்கச் செய்பவர்போலும் சுற்றிலுமிருக்கும் உடுக்களைக்காட்டி அதன்

மத்தியப்பிரதேசத்தில் நித்தியசுமங்கலியாய்ச் சதாவெஸ்டோரா டு கூடிக்கொண்டிருக்கும் அருந்ததியைத்தரிசிக்கச்செய்பவர்போ லும் அத்தியாச சத்தியோற்பவரூபமாய் விஸ்வவிராட் துலத்தை முன்னேகாட்டி அதற்குமூலமாய் அதன்முடிவில்த் தனித்திருக் கும்சமத்துவயேகபரிபூரணரான பரப்பிர்மத்தையும்விஸ்வவிராட் ரிருதயகமலமத்தியையில் எக்காலமும் அந்தப்பிர்மத்தை விட்டுப் பிரியாது சதாகூடிக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவையும் முனிதோஷ் டரான ஆசாரியருணர்த்தத்தொடங்குவது.

அத்தியாசோற்பவம். — உணர்வொளிநிறைவாய் நாமரூப தொய்தமில்லாமல் சமமாயும் ஏகமாயுமிருக்கின்ற அதீதப்பிர்மத் தினிடத்தில் காலத்திரயத்துமில்லாத ஜகதீவபரகல்ப்பிதத்தைப் போதகார்த்தம் ஆரோபயுத்தியினலேற்றிவைத்து அபவாதயுத்தி யினல் நிவர்த்திபண்ணி இவ்விரண்டுக்கும் அதிஷ்டானமாயும் சிரு ஷ்டிக்குமுன்னம் சத்தாமாத்திரமாயுமிருக்கின்ற அந்தஅதீதப்பிர் மத்தை ஆசிரயிப்பவர்க்குப் போதமாக்குவது.

சத்தியோற்பவம்.— அவ்வியக்தசுழுத்தியி லடங்கியிருக்கின்ற சீவர்கள் நிமித்தம் அகிலகாரணசொரூபனன ஈஸ்வரன் திருவுள்ள நோக்கத்தால் மூலசுபாவத்தைவிட்டு முக்குணாங்கள் விடத்த மாகி சத்துவகுணத்தில் ஈஸ்வரனும் ரசோகுணத்தில் சிவர்களும் தமோகுணத்தில் ஆவரணவிசேஷபமும் விசேஷபத்தில் பாஞ்சபூத பௌதிகமும் உண்டானவிதப்படி பௌதிகத்தைப் பாஞ்சபூதத் திலும் பாஞ்சபூதத்தை விசேஷபத்திலும் ஆவரணவிசேஷபத்தை த்தமோகுணப்பிரகிருதியிலும் சீவர்களை ரசோகுணப்பிரகிருதி யிலும் ஈஸ்வரனைச் சத்துவகுணப்பிரகிருதியிலும் முக்குணாங்களை மூலசுபாவத்திலும் கிரமமாகவடுக்கி டரீ சற்குருதன்சோயாரியப் பவனை அகிலமங்களகுணசொரூபனன பரமேஸ்வரனுபத்துப் பாத்திரமாக்குவது.

அவஸ்தை.

அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விசேஷபம் பரோக்ஷம் அப ரோக்ஷம் துக்கநிவர்த்தி கடையற்றவானந்தமென் றிழுதேபத மாய் ஆரோகணக்கிரமமாக விசுவாவஸ்தையைக்கடந்து நிற்கும் அதிகாரிக்கு அவரோகணக்கிரமமாயுணர்த்தப்படுவது. அவற்றுள்-

ஆதாரமான அதிஷ்டானப்பிர்மத்தை மறந்தது: அஞ்ஞானம்.— அதிஷ்டானப்பிர்மத்தையுணர்ந்தஞானியீசனை மறைக்காமல் நான் சீவன் நான்பரனென்னும் ஆரோபப்பிராந்தாஞ்டையஞானசட்சு வைக்குருடாக்கிப் பிர்ம ஈச கூடஸ்த சீவாதிபேதந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவது: ஆவரணம்.—ஜகசீவபரமாய் கல்ப்பாதியிலு தித்து மூத்திசேர்வார்க்கனு கூலமாகக் கல்ப்பமுழுதுமிருந்து உண் டானவிதிப்படி நிரமமாகக் கல்ப்பாந்தத்தி லொடுங்கப்படுவது: விகேஷபம்.— ஆசிரயிப்பவர்க்கு ஆரோபஜகசீவபரத்தை நிய தித்துஆதாரமான அதிஷ்டானப்பிர்மமே நீயென்றுணர்த்துவது: பரோகஷம்.-தீர்க்கவிசாரத்தால் அதிஷ்டானதத்துவத்தைத்தெளி வித்து நிச்சசந்தேகனைப்ப பரிணம ஆரம்ப விருத்தி விவர்த்த மென்னும் அத்துவிதசொரூபமே தானயிருப்பது: அபரோகஷம்.

காரியரூபஜகசீவபரமுழுது மித்தையாகக்கண்டு அதைப் பற்றியெழும்பும் விருத்தியை நசிப்பித்து நிரந்தரம் காரணரூத சருவவியாபக ஞானஸ்மரணையினால் அக்ஞானமறதியைக்கெடுக் கப்படுவது: பரிணமபகஷம். — காரியகாரணங்களைவிவேகித்து நன விற் சுழுத்தனைய் சுட்டுதலற்று காரியகாரணமுழுதும் இருந்த படியேயிருக்க காரணரூதசேயகப்பிர்மதிருஷ்டியினால் ஆவரணை நாசத்தைப் பேதிக்கப்படுவது: ஆரம்பபகஷம். — காரணரூத பரமாத்மாவினிடத்துண்டான காரியரூபஜகசீவபரமுழுதும்கார ணரூதபரமாத்மாவைக் காண்னியமாகத்தெரிசிப்பித்து சருவமும் பிர்மமயமென்னும் அழுத்தத்தால்ஆரோபமாய்த்தோற்றிய சித்த சீவாதிவிவிதவிசேஷபத்தை நிவர்த்திக்கப்படுவது:விருத்திபகஷம்.- ஜகசீவபரமென்னும்ஆரோபப்பிராந்திநீங்கிசருவமும்அதிஷ்டான பிர்மமாய்த்தெளிந்த ஞானிக்கு தேசகாலாவஸ்தைகளின்றி சர்வ தேச சருவகால சருவாவஸ்தைகளிலுந்தடையற்று சருவானந்த சம்பூரணமா யனுபவிக்கச்செய்வது: விவர்த்தபகஷம்.

செய்யவுந் தவிரவும் மற்றொன்றுக்கவுமான கருமத்திரயமும் அவிச்சின்ன பிரதிவிம்ப அத்தியாசமென்னும் உபாதித்திரயமும் அகம் ஒருமனுஷன் ஒருகர்த்தா ஒருசீவனென்னும் அகங்காரத் திரயமும் ஆதியாத்மீக ஆதிதெய்வீக ஆதிபௌதீகமென்கின்ற தாபத்திரயமும் இன்னம்பலவாறுப்ப பூருவம்பரிச்சேதவிருத்தி

யிரு லுண்டான சமஸ்தமான வஸ்துக்களும் நிவர்த்திக்கச்செய்வது: துக்கநிவர்த்தி.

விண்ணுலகே தேவாகவிருக்கின்ற மானவசுவம் தகனமாகிறபரியந்தம் மனுஷ்ஷகவிவகரிக்கப்படுவதுபோல் பிரதிவிம்ப சிதாபாசரூபம்நசித்து பிர்மரூபமாய்விளங்கியசீவன் சிதாபாசகாரியமாமரூபதேகமுள்ளபரியந்தம் முன்னம்போல விவகரிக்கப்பட்டு வித்துவரன் வரியான் வரிஷ்டனென்கின்ற சீவன்முத்தரை செய்தல் செய்வித்தல் அறிதல் சுகித்தலென்னும் விவகாரசஸ்திடபிரமை யஞ்ஞ்சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை துரியமென்னும் நான்குபூமியில்வசிப்பவனுய் விதேகப்பிராப்த சரூபசமானத்துவ துரியாதீதப்பிரயோஜனத்தை யடையப்படுவது: தடையற்றவானந்தம்.

விசுவாவஸ்தை.—சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரியாதீதமென்னும் அவஸ்தாபஞ்சகநிஷ்டையினல் சீவப்பிராந்திரூபதும் வர்ச்சிக்கப்படுவது. அவற்றுள். — விருத்தியுருவங்களை நேகமாய்த் தோற்றுவது. சாக்கிரம்.-ஒருவிருத்தியி லநேகரூபமாய்த்தோற்றுவது: சொப்பனம்.—விருத்திதோற்றுது சாக்கிர சொப்பனமிஸ்மாயொடுங்கிநிற்பது: சுழுத்தி. — பிரத்தேக சாக்ஷியாய்நின்று தூலாதிகாலபரியந்தமுணரப்படுவது: துரியம். — சுத்தமாத்திரம்மாய்த் தூலாதியைப்பற்றியெழும்படும் விருத்தி நசித்துச் சயஞ் சோதியாகயெல்லையற்றிருப்பது: துரியாதீதம்.

மோகூடம்.

பிர்மஞானத்தைப்பெற்ற வித்து வரன் வரியான் வரிஷ்டனென்னுஞ் சதுர்வித சீவன்முத்தர்களின் நிஷ்டாதேபதத்தால்த் தார்தம்மியமும் அஷ்டகத்தியாக சொரூபவியாபக மென்னும் விதேகமுத்தியில்ச் சமானத்துவமுமாயிருப்பது. — சுத்துவைசடணுப்நின்று விதிவத்தானதர்மங்களைப் பரோபகாரார்த்தமாய்நடத்துபவன்: வித்து. — சமாதியுக்தனுகநின்று சரீரசஞ்சாரநிமித்தங்தாணுகளுன்னுபவன்வரன். —வேற்றேரா லுணர்பவன்: வரியான். தனதன்னியங்களைமறந்துசதாசுகியாகரமித்திருப்பவன் வரிஷ்டன்

அஷ்டகத்தியாகம்.—ஆசாவிசர்க்கத்தால்: ஆகாமியங்கெடும்.-ஞாணக்கினியிஞல்: சஞ்சிதங்கெடும்.—பிராரத்துவம்: அநுபவிக்

தாற்றீரும்.-புண்ணியபாவம்: பூஷணை தூஷணையிலல் போகும்.-அறிவுதயமாலல்: அவித்தை மாயை நீங்கும்.—துரியவிபுவில்: சூக்குமமிறக்கும்.—காலமுடிவில்: தூலம் போகும். இவையே அஷ்டகத்தியாகம்.

சொரூபவியாபகம்.—சீவன்முத்தர்கள் தேகமென்னும் உபாதி நீங்கியமாத்திரம் அகம்புறமென்பதற்று அடிநடுமுடிவில்லாததாய்க்கடோடாதிநீங்கிய ககனத்தைப்போல போக்குவரவற்று எப்போதும் இருந்தபடியேயிருக்கின்ற விதேகமுத்திப் பதத்தையடைந்திருப்பது.

உத்தரம்.

தத்துவம் சத்துவம் லிங்கம் ரகூஷிகம் சாமியம் தாரதம்மியம் ஆத்மசித்தி நிரசனம் ஆனந்தம் பரிபூரணமென்ன தசபேதமாயிருப்பது. அவற்றுள்: தத்துவம்.—அகோசரசுயம்புவாயிருப்பதை ஞானவான்கள் எகநாயகனெனக்கோசரித்து இதயப்பிரிவற உதயாஸ்தமின்றினைக்காலத்தும்அநுபவிக்கின்றபரப்பிரம்மம். சத்துவம்-தத்துவரூபத்தினின்று லிங்கசூக்குமம் வெளியிடும்போது வெளியிட்டு லிங்கசூக்குமம் அடங்கும்போது தத்துவரூபத்திலடங்கியிருப்பது. லிங்கம்.—கர்த்தபோக்கத்தியாகியாய் கல்ப்பாதியிலுதித்து கல்பமுழுதும்விளையாடி கல்ப்பாந்தத்திலடங்கியிருப்பது.-ரகூஷிகம்.— ஆசிரதர்பவபந்தத்தைப்போக்கி அயிகபூர்த்தியைப்பண்ணி மறுமையில்ப் பற்றுக்கோடாகநின்று மேல்வீடுகொடுப்பது. சாமியம்.—பிர்மக்ஞானத்தில்சமத்துவமுடையராய்தேவன் மனுஷன் சித்தினென்னும் மமதகங்காரம்வர்ச்சித்திருப்பது. தாரதம்மியம்.— தேவ மனுஷிய சித்தினைனப்பிரிந்து பிர்மக்ஞானிகளாயிருந்தும் மாயாசம்பந்தத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுடையராய் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது. ஆத்மசித்தி.— காரியரூபமான மாயாப்பிரபஞ்சம் காரணரூபரான பரமாத்மாவினிடத்தில் கட்டோடுமில்லையென்றுறப்படக்காண்பது. நிரசனம்.— சத்திமாணிய பரிபூரணபரமாத்மாவைத் தவிர சத்தியாகிய மாயையை ஒரு தனிமுதலாகவெண்ணும் மயக்கத்தைப் போக்கி சர்வமும்பிர்மமென்றுணரப்படுவது. ஆனந்தம்.— பிர்மக்ஞானம் சத்துவப்போற விரதபலம் ஆசிரகாரகூஷிகம் ஈஸ்வரசாமியம் மாயாதாரதம்மியம் பரமாத்ம

சித்திமாயாதிரசனம் தடையற்றவானந்தமென்ன நவவிதபலப்பிர
சித்தி மாயாதிரசனம் தடையற்றவானந்தமென்ன நவவிதபலப்பிர
தமும் சற்குருமுகமாய்ச்சித்தித்து சற்குருவாகவெழுந்தருளிய பூரீ
தமும் சற்குருமுகமாய்ச்சித்தித்து சற்குருவாகவெழுந்தருளிய பூரீ
பகவான்நாராயணபரப் பிர்மத்தை சதாஸ்மிதளத்தியம்பண்ணிக்
பகவான்நாராயணபரப் பிர்மத்தை சதாஸ்மிதளத்தியம்பண்ணிக்
கொண்டிருப்பது. பரிபூரணம்.—ஒருமைப்பட பூருவம் கீதாபலப்
கொண்டிருப்பது. பரிபூரணம்.—ஒருமைப்பட பூருவம் கீதாபலப்
பிரதரூபமாயடைந்த பரமபாக்கியத்தைத் தனித்தனியேபிரித்து
பிரதரூபமாயடைந்த பரமபாக்கியத்தைத் தனித்தனியேபிரித்து
கைவல்யபலப்பிரதரூபமாய் அனுபவித்து அநுதினநவநவமாக பரி
கைவல்யபலப்பிரதரூபமாய் அனுபவித்து அநுதினநவநவமாக பரி
பூர்த்திப்பண்ணுவது.

நதாசரணம்.

உத்தரபடலத்தின் அந்தத்தில் தொடங்கி அதிகாரி ஆத்மா
மாயை ஈஸ்வரன் பரப்பிர்மம் லக்ஷணை அவஸ்தை ஆரோபம்
ஆதாரமென்றென்பது விஷயமாகத் தொகுத்து நித்திய பூர்த்தர்
களனுபவத்தை தலைகடைபாகநிரூபிப்பது.

அதிகாரி.—சுத்தஞானி சிக்ஞாசுவென்றிருவகை. அவற்றுள்.
சுத்தஞானி.—சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை தூரிய
மென்னும் ஆரூடபூமியில் வசிப்பவனைப் விதத்துரைன் வரியான்
வரிஷ்டனென்னும் நாமசதுஷ்டயசீவன்முத்தனைப் ஆசரயிப்பவர்
களின் சந்தேகமுழுமுதையும் நிவர்த்திபண்ணி அவர்களை ஆரூடபூமி
யிலேற்றிவைக்கும் பரசமர்த்தித பரமதயாளுவாய் ஏகநாயகன்
பதங்களை சர்வாராதன சம்புக்தனைகளின்று வாழ்த்தி தூரியபாதீத
பூமியையடைதற்கு ஆயத்தமாகயிருப்பவன். சிக்ஞாசு.—தத்துவ
சிந்தனவழுத்தத்தால் மாயாசத்தியின் வேதனையைப்போக்கி சிற்
சொரூபத்துக்குவேறாக யாவராலும் காணப்படாதாய் அறியப்
படாதாய் சொல்லப்படாதாய் பிரிக்கப்படடாதாய் சருவமுமாய்
சர்வஜகத்பீஜமாய் சர்வதர்மநியந்தாவாயிருக்கின்ற சிற்சத்தினை
சித்துவிலாச சிற்சொரூபமாகத்தெரிசித்து ஏகரூபத்தைத்தப்பற்றி
நின்று அதனதுசத்தியிலால் சுபேதனைகூடி விசாரனை தானமாகி
யென்னும் அப்பியாசபூமியில்நின்றும் ஆரூடபூமினையடைதற்கு
ஆயத்தமாகயிருப்பவன்.

ஆத்மா.—ஆனந்தரூபராகவிருந்தும் இதயவாயிலாகப்பிரிந்து
அவ்வானந்தங்களை நவநவமாகவனுபவித்தும் அவ்வாத்மாவின் ஏக
ரூபத்துவம் சர்வகால சர்வதேச சர்வாவஸ்தைகளிலும் மாறு
படாதிருப்பது.

மாயை.—சிற்பாவத்தால் பரமாத்மாவுக்கனன்னியமாகவிரு ந்தும் சடபாவத்தால் சத்து அசத்து சதசத்து பின்னம் அபின் னம் பின்னுபின்னம் அவயவம் நிரவயவம் அவயவா அவயவ மென்ன நவவிதரூபத்தி னின்னதென நிச்சயித்தறியக்கூடாத அவாச்சியரூபமாயிருப்பது.

ஈஸ்வரன். — சர்வாதிஷ்டான சமத்துவ ஏக பரிபூரண பர மாத்மதேவாகவிருந்தும் சத்து அசத்து சதசத்து பின்னம் அபின் னம் பின்னுபின்னம் அவயவம் நிரவயவம் அவயவா அவயவமென் னும் நவலக்ஷணங்களையுடையதாயும் அநேகபேதவாத விசித்திர ரூபமாயுமிருக்கின்ற தமதுசிற்சத்திகளையதிஷ்டித்து ஹரி சிவ விதி இந்திராதி அநேகமூர்த்திகளாகப்பிரிந்துநின்றும் தலைமைகெடாது சருவரக்ஷகளையும் பண்ணுபவன்.

பரப்பிர்மம். —நியதிசமஸ்காரவிதிப்படி சுருதிப்பிரமாணத் தாலுணர்த்திய பிர்மசாக்ஷிகளை யொருப்படுத்தி அநுபூதிநிஷ்டை யிலல் அபரோக்ஷமாக்கி அந்தஅபரோக்ஷஞானத்தால் யிதயப் பிரிவற ஏகபரிபூரணமாய்த்தெளிந்த பரப்பிர்மத்தை சிற்பிரதி பலன சிதாபாசசிவ சாயாபலத்தை நிராகரித்துநிற்கும் ஊர்த்துவ விருத்தியிலல்த் தெரிசிப்பித்து சுத்த சுபாவ சத்துவமனதிலுக் கனுபவமாக்குவது.

சாக்ஷி. — அதுவிதுவென்னுந் சடங்களும் அறிவாக அறி வைத்தருவதாய் விட்டலக்ஷணையிலை லுணர்த்தும் விஸ்வவிராட்டப் பிரபஞ்சத்துக்குப்பிரத்தேகாத்மாவாய் சத்துவரூபஜகத்காரண மாய் சாந்தவிருத்தியிலை லுணரப்படுவதாய் சத்தாதி ஒன்பதுலக்ஷ ணங்களை யுடையதாய் துவம்பதலக்ஷியராக விருக்கின்ற கூடஸ் தனை விடாதலக்ஷணவிதிப்படி சுருதிகுருவாசகத்தால் யூகித்து அனுர்தாதி தோஷத்தைப்பரிகரித்து அதுவேகமதுநிசசொரூப மென் றபரோக்ஷமாக்குவது.

பிர்மம். — அவித்தை மாயாசகித துவம்பதவாச்சியர்ன சிவேஸ்வரனைவேறுபடுத்தி அவித்தைபாநிரசன மாயாரகித தற் பதவாச்சியரான சிவேஸ்வரனையும் அவ்விருவரும் பெயர் இடம் உபாதி உடல் உணர்வென்னும் ஐந்துபிரிவுகளிலல் பரஸ்பரம் ஒவ்வாது அதிதூரஸ்தராயிருப்பதையும் அவர்கள் ஐக்கியவிரோத

உதபாஸ்தகாரணனென்பதையும் விவேகித்து எப்போதும் பந்த மில்லாது அவ்விரண்டிடத்தும் ஒருவனதேவியிருக்கின்ற பரமாத் மாவை விட்டும்விடாத லக்ஷ்மீணயிணையுணர்ந்து அவரோதற்பத லக்ஷியரான பிர்மமென நிச்சயித்து சர்வேசுர சர்வகால சர்வா வஸ்தைகளிலும் அனுபவரூபடாபுணரப்படுவது.

ஒருமை. — விலக்ஷண சலக்ஷண வாச்சிய லக்ஷிய கோசர வகோசரமுழுதும் குருவுபதேசத்தாலொருப்படுத்தி அனுபூதி நிஷ்டையிலல் ஒன்றுய்நின்றறிதரணத்தை அபரோக்ஷமாக்குவது.

விருத்தி. — சாயாபலத்தைதேவறுபடுத்தி ரூட கோட சாந்த சுத்த சுபாவமென்றைந்து வகையாகத்தொகுத்து ஆத்மாவின் சுத் தாதிலக்ஷணங்களை யுணர்த்தப்படுவது. அவற்றுள். ரூடவிருத்தி யில்: சத்தும். — கோரவிருத்தியில்: சத்தும் சித்தும். — சாந்த விருத்தியில்: சத்துச்சித்தானந்தமும். — சுத்தவிருத்தியில்: சச் சிதானந்த ஒருமையானேயகமும். — சுபாவவிருத்தியில்: ஏகபரி பூரணமுமாக வுணர்த்துவது.

சுத்தசத்துவம். — கோசரமான உள்ளத்தையும் அகோசர மானபிர்மத்தையும் ஐக்கியமாக்கி கோசரவகோசரமுழுதும் ஆனந் தரூபமாய்த்தெரிசித்து ஆனந்தசமர்த்திதராகவிருக்கும் சிவன் முத்தர்களாலனுபவிப்பது.

சுபாவசத்துவம். — பூதசரீரத்தைவிட்டு லிங்கசரீரம் பிர்ம ரூபத்திலடங்கும்போது சொரூபானுசம்பந்தமான சுத்தசத்துவ மும் பிர்மசொரூபத்திலடங்கி நிர்த்தேசுவரராகவிருக்கும் விதேக முத்தர்களாலனுபவிப்பது.

லக்ஷணை. — விட்டலக்ஷணையிணைப்பிரதிதேதாற்பரையைத் தெரிசித்து விடாதலக்ஷணையிணல் அதுவிதுவென்னும் சடங்க ளும் அறிவாக அறிணைத்தருவது: ஆத்மலக்ஷண. — தேமாருண ரதசாகுணத்தையும் தமோவிருத்தி அந்தரானவிருத்தியையும் விட்டலக்ஷணையிணல் வேறுபடுத்தி சாந்தவிருத்தியிணல் சுத்தாதி மொன்பதோடுங்கூடிய கூடஸ்தசொரூபமேதாணயிருந்தவிடாத லக்ஷணையிணல் சுத்துவாதிசுத்தியசற்குணங்களால் சரீரதிதெரித் தக்ஷணம்பண்ணப்படுவது: ஈஸ்வரலக்ஷண. — விட்டுவிடாத லக்ஷ ணையிணல் சீவேஸ்வரபேதத்தைவிட்டு அவ்விரண்டிடத்தையும்

அதிபதியாகவிருக்கின்ற ஒருவனே பரமாத்மாவெனத்தெரிந்து அவனைசர்வதேச சர்வகால சர்வாவஸ்தைகளிலும் அனுபவரூபமாயுணரப்படுவது: சொரூபலக்ஷணை.

அவஸ்தை.— தசமன் திருஷ்டாந்தத்திலுல் தூலாதியொன்பதோடுகூடிநின்ற அவித்தையா பாகத்தைவிலக்கி அறிவுருவே தாயிருப்பது: சீவாவஸ்தை.— விராட்டாதியொன்பதோடுகூடிநின்ற மாயாசகித பிரபஞ்சாபாசத்தைவிலக்கி மாயாரகித பிரத்தேகாத்மாவே தாயிருப்பது: ஈஸ்வராவஸ்தை.— அவர்தாதி தோஷத்தைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு அதுக்கெதிர்த்தட்டாகப் பிரிந்துநின்ற சத்தாதியொன்பதையும் ஒருப்படுத்தி கூடஸ்த சொரூபமேதாயிருப்பது: சொரூபாவஸ்தை.

ஆரோபம்.— நாமாதாம ரூபாரூப சமாசம துவயாத்துவய ஏகவநேக உணர்வுடல் ஒளியிருள் நிறைவுகுறைவென ஒன்றிரண்டை தனித்தனியேபிரித்து ஒன்றிலும்பலசித்தியில்லாமல் பிராந்தசீவர்களால் சுழலப்படுவது.

ஆதாரம்.—அதிகாசரசுயம்புவாகவிருக்கின்ற பரப்பிர்மத்தை நாமம் ரூபம் சமம் துவயம் ஏகம் உணர்வு ஒளிவு நிறைவென்னும் அஷ்டவிஷயமாகக்கோசரித்து அவைபாவும் பிர்மசொரூபமென சாந்தவிருத்தியிலுல்தெளிந்துதடையற்றசுகிகளாலனுபவிப்பது

மண்டூகதாவனம்.

இடைவிட்டு பின்னும்முன்னுந் தத்தியோடு தவளையைப்போல பத பதார்த்தங்களைவிட்டுப் பின்னதுமுன்னது முன்னதுபின்னதாகவிருக்கின்ற அர்த்தசாரங்களை அந்நுவயப்படுத்தி பூருவோத்தரபடலங்களைக் கிரமமாகவுணர்த்தப்படுவது. அவற்றுள் பூருவபடலம்.—சாஸ்திரானுபந்தம் சற்குருபோதம் அவஸ்தாநிரசனம் அகண்டேகவைக்கம் சொரூபதரிசனம் நிச்சிகசுவாநுபவமென்னச்சட்பிரகாரமாகநிரூபிப்பது.

சாஸ்திரானுபந்தம்.

சாஸ்திரம் அனுபந்தமென்னத் துவிபாகமாய் அவற்றுள். சாஸ்திரம்.— இராகவிராகரிருதயசாக்ஷியாய்ச் சருவகிரோஷ்டமான தூரியபூமியை மருவி சருவபூமியும் வியாபித்திருக்கும் ஏக

காயகன்பதங்களைப்போற்றி அவ்வதீதப்பிர்மசுகோதத்தியில் விமல போதபாஸ்கரராய் சதேதாதயமாகப்பிரகாசிக்கும் ஹரி சிவப்பிர் மாதி நித்தியசூரிகளுக்கும் முத்தாத்மாக்களுக்கும் நமஸ்கரித்து இவரவினைப் பிரிக்கக்கூடாது என் அகத்திலும் புறத்திலும் தாளைகநின்று எனதுகல்ப்பித வரத்தந்தைப்போக்கி சாசுவ சுபாவமாக்கிய ஸ்ரீபரமசற்குருவைப்பணிந்து எனக்குருவான சட்ச வைத்தந்து சரீரோந்திரியமநோபுத்திபாதி பரிச்சேதபந்தகத்தை நிவர்த்திபண்ணித் தம்போடைக்கியற்ற செய்தற்கெதுக்குரிய ஈஸ்வரசற்குருவை ஸ்திதளத்திபம்பண்ணி ஆசிரயிப்பவர் பந்த மோக்ஷ தொந்துவபேதந்தெரிந்து அனைவர்ச்சிப்பதின்பொரு ட்டு ஆதி மத்தியாந்தரகித சதேதாதயமாய்விளங்கிய குருசற்குரு வைப்போற்றி நமதுதனையர்களாகிய ஏழுஜனங்கள் வஸ்துதத் துவத்தைதுணரும்பொருட்டு பரமபண்டிதரான பரம்பராசாரியர் கள் வேதாந்தக்ஷீராப்திபில் மொண்டு சாஸ்திரத்திரயகடங்களில் நிறைப்பிவைத்திருக்கின்ற பாலைக்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்துத் திரட்டி கைவல்யரவநீதமாக்கித்தந்து முத்த முருந்த கர்த்தனென் னும் நமதிஷ்டதெய்வமான விஷ்ணுதனைப்பிராப்திவித்து தத் துவவினக்கம் சந்தேதகந்தெளிதலென்னும் படலத்துரையருபமாக சம்பூரணமாக்குவது.

அநுபந்தம்.-விஷய சம்பந்த பிரயோஜன அதிகாரமென்ன நான்குபிரகாரமாக நிரூபிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.-சமத்துவபேய பரிபூரணராயும் அவாங்மநோகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்ம தத்துவம் இந்தநூல்க்கு: விஷயம்.-எந்தப்பரப்பிர்மதத்துவத்தை சாஸ்திரமுகத்தால் நிரூபித்திருக்கிறதோ அந்தப்பரப் பிர்மதத்துவமே சாஸ்திரமுகத்திலும் நிரூபித்திருக்கிறதென்று பரஸ்பரமேகீகப்படித்துவது: சம்பந்தம்.—சமஸ்தமான அநர்த்த மும் நிவர்த்தித்து ஆசிரயிப்பவருக்குத் தடையற்ற சுகத்தைத் கொடுக்கப்படுவது: பிரயோஜனம்.

அதிகாரம்.-ஊர்த்துவமுகத்தால் சரீராந்தத்தில் சர்வஸ்வா பதவியைப்பிறப்பு சம்பந்தாதி சம்பந்தங்களையுடையனாய் அழி

வில்லாதபணிசெய்யப்படுவது நித்தியமென்றும் அதோமுகத்தால் ஜனனமரண மரணஜனனமுடையனுய் கீழதுமேலது மேலது கீழதாய் சற்றேறனும்நிலைபெறுது தொந்துவரூபமான கருமச்சழக்கில் சுற்றப்படுவது அநித்தியமென்றும் நிச்சயித்தறிகிற: விவேகமும்.—அகண்டைகப்பிராப்திக்கி விரோதமான ஜகம் ஆமுஷ்டை கமிரண்டிலும் சற்றேறனும் அபேக்ஷயில்லாதிருக்கின்ற: விராகமும்.—அகக்கரணத்தை: சிக்ஷித்தல். புறக்கரணத்தை: சிக்ஷித்தல். தற்சங்கமான மானதவியாபாரங்களைக் கட்டோடு: தியச்சித்தல். தள்ளாது அநுபவித்தற்கேதுவாய் தொந்துவபிராரத்துவத்தால் வந்த சுகதுக்காதிகளில் சமசித்தமுடையனய்: திதிக்ஷித்தல். கடினமுயற்சியைப்பண்ணி சித்தத்தைவருத்தாமல் விநோதமாக சரசசமாதானத்தோடுசிரவணர்த்தங்களைமாத்திரம்:சிந்தித்தல். அகண்டைகப்பொருளை வர்த்தமானத்தில் சத்தியபலமாய்க் கொடுக்கும் சற்குரு சாஸ்திர சாதுக்களைத் தஞ்சமாகச் சினைகித்தலென்னும். சட்பேதமான: சம்பத்தும்.—இதராந்தரங்களைத்தியச்சித்து மோக்ஷமாத்திரம் அபேக்ஷித்திருக்கின்ற: மூமுக்ஷுத்துவமென்னும். சதுஷ்டையசாதன சம்பூர்த்தியாகவிருப்பது.

சற்குருபோதம்.-சற்குருவென்னும் போதகமென்னுந்துவிதம். அவற்றுள். சற்குரு.—ஆசரயிப்பவரின் பக்குவசமஸ்காரத்தைப் பண்ணி திரித்துவ திரியேயகப்பொருளைத்துலக்கி திரித்துவத்தில் ஒன்றுனதேகியை அனுபவரூபமாய்க்தெளிவித்து அந்தத்தேகிக்கி சாகாசந்திர ஸ்தூலாதருந்தி ஞாயத்தையனுசரித்துபுறம்பிலிருக்கின்ற பிர்மத்தையும்ளக்காலமும் அதைவிட்டு பிரியாமல்அகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாவையும் அதன்யதாப்பிரகாரம் உணர்த்துபவன்.

போதகம்—சத்தியோற்பவமான திரமசிருஷ்டியை தூலமுதல் சுபாவபரியந்தம் உண்டானவிதிப்படி யொடுக்கி பரமேஸ்வரகிருபைக்கிப் பாத்திரமாக்கி அவரதுகிருபையிலல் சாட்டியபாகம் வர்ச்சிக்குமிடத்து அத்தியாசமயக்கத்தைப்போக்கி சர்வமும் பிர்மமயமென்றுணர்த்தப்படுவது.

அவஸ்தாநிரசனம்.— அவஸ்தை நிரசனமென்னத்துவிபாகமாய் அவற்றுள். அவஸ்தை.—அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் படோராக்ஷம் அபரோராக்ஷம் துக்கநிவர்த்தி கடையற்றவானந்தமென்

றழுதேபதமாய் அவற்றைத் தசமன்திருஷ்டாந்தத்தாலும் ரச்சு சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தாலும் உறுதிப்படுத்துவது.—பிர்மமாகும் ஆத்மாவைப்பேதமையாகமறந்தது: அஞ்ஞானம். —பரனில்லைப் பரனைக்காணேமென்று பகர்வது: ஆவரணம். — அகம் ஒருமனுஷன்ஒருகர்த்தா ஒருசிவனென்ன மாறுபாடாய்மூளைக்கப்படுவது: விக்ஷேபம்.—லக்ஷணரூபமாய்ச்சொன்ன சற்குருவாக்கியத்துக்கு லக்ஷியப்பொருளாகிய ஆத்மாயிதுவென்றுறுதிகொள்வது: பரோக்ஷம்.— தத்துவவிசாரணையால் சந்தேகமுழுமையும் நிவர்த்திக்கப்பட்டு அத்துவிதசொரூபமே தாணயிருப்பது: அபரோக்ஷம். — அகம் பாவமான சீவபேதம் வர்ச்சிக்கப்படுவது: துக்கநிவர்த்தி.—முத்தி யிருந்து செய்யவேண்டியதில்லாது செய்துமுடிந்தது: தடையற்றவானந்தம்.

தசமன்திருஷ்டாந்தம் — பிரயாசமிகுதியால்நீந்தி உதகதீரத்தேதிய பதின்மரிலொன்பதுபேரைக்கண்டுவொருவன் பிராந்தியினல் பத்தாவாகிய தன்னைத்தானென்றறியாதிருப்பது: அஞ்ஞானம்.-பத்தாவானில்லைப் பத்தாவாகனைக்காணேமென்பது: ஆவரணம்.-பத்தாவாகனைக்காணேமென்று வருத்தங்கொண்டழுவது: விக்ஷேபம்.—குறிகுணங்களோடு நிறியானன்சொல்படி ஒன்பதுபேரையெண்ணிய தான் அந்த நிறியானகனைத் தசமமாகநோக்குவது: பரோக்ஷம்.—பின்னும் அந்தப் புண்ணியனென பதிகன் ஒன்பதுபேரையெண்ணிய நீயே பத்தாவானென்ன அப்படியேநானேபத்தாவானென்று நிச்சயமாகங்காணப்படுவது: அபரோக்ஷம். — பத்தாவாகனைக்காணேமென்றுரைத்தசித்தரோகம் நிவர்த்திக்கப்படுவது: துக்கநிவர்த்தி.—மகத்தானமனதில் சந்தேகந் தெளிவது: தடையற்றவானந்தம்.

ரச்சுசர்ப்பதிருஷ்டாந்தம்.—சொற்சொரூபத்தைமறந்து பழுதை பாம்பென்னும் உதிப்பற்றிருப்பது: அஞ்ஞானம்.-பழுதைமறைந்து பாம்புருவாய்த்தோற்றியும் சுபாவீகமாய்ப் பயமற்றிருப்பது: ஆவரணம். — பாம்பு கடிக்குமென்றஞ்சி பயகம்பநிதிகளால்ப் பீடையுற்றழுவது: விக்ஷேபம். - கேள்வியினல்ப் பழுதைபிலக்கணமிது பாம்பிலக்கணமிதுவென்றுணருமிடத்து அஞ்ஞானமறதிநிக்கப்படுவது: பரோக்ஷம். — நிஷ்டாரூபமாய் பழுதை

யைப்பழுதையாக அறியுமிடத்து ஆவரணதோசம் பேதிக்கப்படுவது: அபரோகூஷம்.— முன்னம் சித்தப்பிராந்தியினல் பழுதையினிடத்துப்பாம்பாகத்தோற்றிய விவிதவிதேகூஷபம் வர்ச்சிக்கப்படுவது: துக்கநிவர்த்தி.—நிர்ச்சந்தேகமுப்ப் பழுதையைப்பழுதையென்றறிந்து சுபாவசொரூபமாய்க் கலக்கமற்றிருப்பது: தடையற்றவானந்தம்.

நிரசனம்.-அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விதேகூஷபமென்னும் மூன்றவஸ்தைகளையும் பரோகூஷ அபரோகூஷ துக்கநிவர்த்தி பென்னும் மூன்றவஸ்தைகளால் சாகூஷித்துவ சயேகத்துவபூரணத்துவமென்னும் மூன்றுலகூஷணத்தைக்கொண்டு நிவர்த்தித்திருக்கின்றஞானி சர்வ சிரேஷ்டமான தடையற்றசுகத்தையனுபவிக்கப்படுவது.

அகண்டேடகவைக்கியம்.— அகண்டேடகம் ஐக்கியமென்னத் துவிபாகமாய். அவற்றுள். அகண்டேடகலகூஷணம். — சீவனுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் தேச கால நாமரூப தேகவுணர்வாதிகளில் அளவற்ற தாரதம்மியமிருப்பினும் கண்டமில்லாது அவ்விரண்டிடத்துஞ் சமமாகவிருக்கின்ற பரமாத்மா ஒருவனே யென்றுணர்த்துவது. ஐக்கியலகூஷணம்.— ஆகாயதிருஷ்டாந்தத்தால் சீவேஸ்வரகூடஸ்தபிர்மமென்னுங் கல்ப்பனை நாமத்தையகற்றி தற்பதத்துவம்பத சாகூஷி சைதன்யங்களை யொருப்படுத்தி சருவமும் சைதன்யசிதாகாசமாய்த்தெரிசிப்பது,

தொரூபதெரிசனம்.-தொரூபம்தெரிசனமென்னத் துவிபாகமாய் அவற்றுள்.தொரூபலகூஷணம். — அநாத்த சட துக்க அசம அத்திர அபிமான அதேக அநித்திய அபூரணமென்னும் நவதோஷங்களையுடைய பஞ்சகோச குத்திரக் குகையிலிருக்கின்ற சீரியை அதைவிட்டுப்பிரத்தேகமும்படி ஆகரிஷித்து சத்து சித்து ஆனந்தம் சமந் திரஞ் சாகூஷி ஏகம் நித்தியம் பூரணமென்னும் நித்தியதோஷமான நவலகூஷணங்களோடுங்கூடிய ஆத்மாவைத் தாரகமாக்கி அதுவே உனது தொரூபமென்றுணர்த்தப்படுவது.

தெரிசனலகூஷணம்.—சற்குருவாக்கியப்படி தத்துவமார்க்கத்தைப்பிசகாமல் சரீர பிராண மதேயுத்தி சிவனென்கின்ற பஞ்சகோசத்தைக்கடந்து அதன்முடிவிலிருக்கின்றபாழானயிருட்டைத்தள்ளிபஞ்சகோசசூனியங்களையுணருங்கிஞ்சித்துவயிருப்புமிட்டு

கூடஸ்தம் பிர்மமென்கின்ற நடுவணைநழுவி ஒன்றாய்நின்ற பூரணத்தையுணரப்படுவது.

நிச்சிதசுவாநுபவம்.-நிச்சிதம் சுவானுபவமென்னத் துவிதம். அவற்றுள். நிச்சிதலக்ஷணம். — வித்து வரன் வரியான் வரிஷ்டனென்கின்ற நாமசதுஷ்டயமும் செய்தல் செய்வித்தல் அறிதல் சுகித்தலென்கின்ற விவகாரசதுஷ்டயமும் சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை துரியமென்கின்ற பூமிசதுஷ்டயமும். சற்சங்கசம்பூர்த்தியானமனதில்அதிஷ்டானஞானம்உதயமாவது. அவ்வதிஷ்டானவழுத்தத்தால் ஆரோபிதகல்ப்பிதத்தைதமறந்திருப்பது. அத்துவிதானந்தசம்பூர்த்தியிலல் திரிபுடிநிவர்த்தமாவது. இருந்தபடியேயிருக்கின்ற வஸ்துசொரூபத்தை மௌனசுபாவத்தால் இருந்தபடியே அனுபவிப்பதென்கின்ற அனுபவசதுஷ்டயமும். இந்தப்பதிறுபேதமான சீவன்முத்திலக்ஷணமும் துரியாதீதவாசிகளான ஹரிசிவப்பிர்மாதி நித்தியசூரிகளாலனுபவிக்கும் விதேகமுத்திலக்ஷணமும் அதன்யதாப்பிரகாரம் உணரப்படுவது.

சுவாநுபவலக்ஷணம்.-அதிகார சற்குரு ஐக்கிய ஞானமென்கின்ற திரித்துவத்தைத் துலக்கி திரியேகப்பொருளாகிய உனது நிசசொரூபத்தை மறவாதேயென்று ஆணைவைத்துநிறுத்தி வாக்கியாநுசந்தானம் அர்த்தாநுசந்தானம் சொரூபாநுசந்தானமென்னும் அனுசந்தானத்திரயரூபமாய் சருவசங்கேதகங்களையும் நிவர்த்திபண்ணி பூரீபகவானுகியசற்குருகிருபையினல் ஆனந்தசம்பூர்த்தியை யடைந்திருப்பது.

உத்தரபடலம்.

நியாயத்திரயம் பிர்மக்ஞானம் ஆருடலக்ஷணம் ஈஸ்வரசாமியம் மாயாரூபம் ஆத்மரூபம் பூமித்துவயம் விராகத்திரயம் சாஸ்திர சம்பூரணமென்னும் நவவிஷயமாகநிரூபிக்கப்படுவது.

நியாயத்திரயம்.-தூணைகம்ப மற்கட யெந்திரஸ்காபனமென்னத்திரிவிதம். அவற்றுள். தூணைகம்பநியாயம்.—பூர்வபடலத்தில் பரப்பிர்மதத்துவத்தைவிளக்கி அதில்ப்பற்றிநிற்கும் அதிகாரியின் மனோவிருத்தியை அழுக்கழுறவற்புறுத்தி சற்றேறனும் அசையாது திரநிலைபெறுதற்பொருட்டு சங்கேதகந் தெளிதலென்னும் உத்தரபடலத்தைச் சொல்லப்படுவது. மற்கடநியாயம். — கல்ப்

பிதஜனகமான பாஞ்சபூதவிகாரந்தொடங்கி நிர்க்குணரூபமான விதேகமுத்திபரியந்தம் அனுக்கிரகித்த ஸ்ரீசற்குருவை விடாமல் சற்சிந்த ஞான சதாசார பரதந்திர சிதேகதத்துவ சம்பந்தமென்னுஞ் சடுலக்ஷணங்களால்ப்பிரிவற்று சதா அனுசரித்துநிற்பது. யெந்திரஸ்தாபனநியாயம்.— அக்ஞானவிபரீதங்கள் போலவும் இனிமேல் வருமோவென்றெண்ணும் அதிகாரியின்சந்தேகத்தை சுருதிகுருசுவாநுபவரூபமாய் எக்காலமும் வாராதபடி நிவர்த்திக்கப்படுவது.

பிர்மக்ஞானம்.-விலக்கு விதியென்னும் உபயலக்ஷணங்களுக்கும் லக்ஷியப்பொருளாகிய பரப்பிர்மதத்துவத்தை ஆசிரயிப்பவர்க்கு ஸ்ரீசற்குருவானவர் வேதாந்தசமிக்ஞாவிதிப்படி மௌனசுடாவத்தாலுணர்த்த அந்தச்சிரவணர்த்தத்தை சித்தசீவாதிகளாகப்பிரிந்து விவிதவிஷயங்களிற் ரூவியோடுகிற பகிர்முகவிருத்தியைத்தடுத்து அகமுகமாக்கிய இதயஞானத்தாற்றெளிந்து சமாதி சகஜமென்னும் அனுபவரூபத்தாலறியப்படுவது.

விலக்குலக்ஷணம்.—அசலம் நிரஞ்சனம் அமிர்தம் அப்பிரமேயம் விமலம் வசனாதீதம் அசடம் அநாமயம் அசங்கம் அதுலம் நிரந்தரம் அநணு நிரூபம் அகண்டம் அசம் அனந்தம் அவிநாசி நிர்க்குணம் நிஷ்களம் நிரவயவம் அநாதி அசரீரம் அவிகாரம் அத்துவிதமுதலிய வேதநாமங்களாயனுசரித்து ஆசிரயிப்பவர்க்கு ஸ்ரீசற்குரு நியதிசமஸ்காரவிதிப்படி தோஷரூபமான பிரபஞ்ச லக்ஷணங்களை விலக்கி நிர்த்தோஷரூபமான பரப்பிர்ம தத்துவத்தையுணர்த்தப்படுவது.

விதிலக்ஷணம்.—நித்தியம் பூரணம் ஏகம் பரமார்த்தம் பரப்பிர்மம் நிதானம் சாந்தம் சத்தியம் கேவலம் துரியம் சமம் திருக்குகூடஸ்தன் சாக்ஷி போதம் சுத்தம் லக்ஷியம் சநாதனம் சிவன் தத்துவம் ஆகாயம் சோதி ஆத்மாமுத்தம் விபுத்துவம் சூக்ஷ்மமென்னும் வேதநாமங்களுக்குப் பொருளாகிய பரப்பிர்ம தத்துவத்தை ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத்தைப்பெற்ற சகஜானந்த நிஷ்டையில் நவநவமாக அனுபவிக்கப்படுவது.

சமாதியனுபவம்.—வேதாந்தசமிக்ஞாவிதிப்படி சற்குருமுகமாய்க்கேட்ட சிரவணர்த்தத்தை சாஸ்திரபூர்வமாய்வற்புறுத்தல்

மனனயுத்தியால் உசாவுதல்செய்தல் நிதித்திபிற்காகூஷிப்படுத்தல் சமாதியிலொருப்படநிற்றல் இந்தநான்குபிரகாரத்தாலும் சாகூஷாத்காரபரியந்தம்பிர்மாப்பியாசிகளாற்சதா அனுஷ்டிக்கப்படுவது.

சகஜாநுபவம்.—அதிஷ்டானபரப்பிர்மம் சாகூஷாத்காரமாகி ஆரோபித ஜகசிவபரத்தை மறந்து அதிஷ்டான ஆரோபமென்னும் பதார்த்தப் பிரிவுகளற்று இருந்தபடியேயிருக்கின்ற வஸ்துசொரூபத்தை மௌனசுபாவத்தாலனுபவித்து விதேகப்பிராப்தியில் துரியாதீத வாழ்வையடையப்படுவது.

ஆருடலகூணம்.—மாகர்த்த மாபோகி மாத்தியாகி யென்னும்விரதத்திரயசம்பன்னனுய் வர்ணதிபகிருத்தியமும் யாகாதிபரகிருத்தியமும் சிரவணதி மோகூஷகிருத்தியமும் லோகோபகாரமாகச்செய்தும் அதனேடுபந்திக்காமல் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களால்வரும் புண்ணியபாவங்களை ஈஸ்வரனடையாததுபோலத்தாக்கற்றிருப்பது. அவற்றுள். மாகர்த்தவிரதம்.—சரீரவிவகாரத்துக்கும் சமாதிவிவகாரத்துக்கும் சாகூஷிபூதனுகவிருந்து சமஸ்தமான விவகாரங்களையும் சந்நிதிமாத்திரத்தால் நடத்தப்படுவது. மாபோகிவிரதம். — ரசாரசங்களைப்பாராமல் வர்த்தமானத்தில் முன்னிட்டவைகளைப்பிர்மரசமாய்ப் புசிக்கப்படுவது. மாத்தியாகிவிரதம்.—சிறிது வலிது தனதன்னிய நன்மைதீமைகளெதுவந்துசேரினும் தெளிந்தபடியேயிருக்கின்ற விமலசித்ததத்தினிடத்தில் சற்றேனுந் சேஷ்டிக்காமல் சுபாவவொளிபிறற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது.

ஈஸ்வரசாமியம்.—சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹார நிக்கிரக வனுக்கிரக சருவக்ஞ சருவசக்தித்துவாதி மாயாவல்லபத்தில் பரஸ்பரம்தாரதம்மியமுடையராகவிருக்கின்ற தேவசேதனருக்கும் தீர்க்கபிராணதீர்க்கதரிசன திரிகாலக்ஞான தபோரூப அணிமாதிசித்திமுதலியவைகளிற் பரஸ்பரம் தாரதம்மியமுடையராகவிருக்கின்ற சித்தசேதனருக்கும். கிருத்தியோபாசக வர்ணதிபதராசதாசாதிகளிற் பரஸ்பரம்தாரதம்மிய முடையராகவிருக்கின்ற மனுஷியசேதனருக்கும். ஞானத்தையடைந்தும் பரஸ்பரம் ஒவ்வாக அளவற்றவேறுபாடாயிருப்பதுபோல தேவமனுஷியசித்த

ர்ான முத்தாத்மாக்களுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் மாயாகாரியங்களிற் ரூரதம்மியமிருப்பினும் பிர்மக்ஞானத்திற் சமானத்துவமுடைய ராயிருப்பது.

மாயாரூபம்.—அவித்தையாமாயை விபுத்துவமாயை ஸ்தம் பனமாயை விசர்ச்சனமாயையென்னச்சதுர்விதரூபமாயிருப்பது. அவற்றுள். அவித்தையாமாயை.-சசவிஷாண வந்தியாபுத்திரனைப் போலக் காலத்திரயத்திலுமில்லாத அறியாமை விவேகசூனிய ரான பரமமூடரிடத்து ஜென்மபரம்பரையாக வேறான்றிநிற்பது. அந்தமோகப் பிராந்தனை மந்தவதிகாரிக்கி ஸ்ரீசற்குருவானவர் முன்னே அனுர்தாதிபஞ்சக தோஷலக்ஷணத்தைத் தெரிசிப்பித் துப் பின்னேசத்தாதிபஞ்சக நிர்த்தோஷநிஷ்டையால் அவனது மோகப்பிராந்தியைநிவர்த்தித்து அனுர்தாதி சத்தாதி தொந்துவ பேதத்தைப்போக்கி விசாரபூர்த்தியிலு லவனது அக்ஞானத்தை கட்டோடும் நாசம்பண்ணுவது. விபுத்துவமாயை.—ஈஸ்வராக்ஞை யால் பிரளயகாலத்திலவ்வியக்தவவஸ்தையையடைந்து கல்பாதி யில் மகதாதிவிகாரத்தைப்பிறப்பித்து நாமரூபாத்மகமான விஸ்வ விராடாதி சர்வாண்டபந்திகளையும்இடைதரூசில்லாதுபரப்பிசிராந் தாளுக்கடிமையாகி பிராந்தாளையடிமையாக்கி மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணூயிரம் ரிஷிகள் கின்னரர் கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதரர்முதலிய சராசரப்பகுதி களுக்குள்ளேதிரோதாரூபமாய்நின்று வேறுவேறான பரிச்சின்ன தினையைப்போட்டு ஈஸ்வராதிகளுக்குத் திருவிளையாட்டஞ்செய் தற்கேதுவாய் விநோதார்த்தகாரணதாசபூதையாகநின்று இன்னம் பலவான ரூன விசித்திரகோலாகலகதிகளை நடத்தப்படுவது. ஸ்தம்ப னமாயை. — மாயாகாரணமான சச்சிதானந்தபரிபூரண பரமாத் மாவினிடத்தி லழுத்தம்வைத்து அதன்காரியமான நாமரூபாத்மக த்தை எவ்வளவும்சிந்திக்காதிருப்பது. விசர்ச்சனமாயை.—காரிய காரண உருவ உரிய உற்பவ மேறது அத்துவய ஆதாரமென்னும் அஷ்டலக்ஷண விவேகத்தால் சருவமும் சத்தன்மயமாகத்தெரி சித்து மாயையையடியோடும் நிவர்த்திக்கப்படுவது.

விவேகம்.-நாமரூபாத்மகமாகத் தோற்றியொடுங்குவது:மாயா காரியம்.—சச்சிதானந்தபரிபூரணபரமாத்மாவே:மாயாகாரணம்.-

பின்னவபின்னமுதலிய வொன்பதுபிரகாரத்தாலும் நிச்சயித்தறி யக்கூடாத அவாச்சியவடிவம்:மாயாரூபம்.—இதுவெனக்குள்ளது தேகம்யான் ஜகஞ்சத்தியமென்றிருப்பவர்கள்:மாயைக்குரியர்.-இப்படிவந்ததென்றுருவாலும்நிச்சயித்தறியக்கூடாதது:மாயா வுற்பவம்.—தீர்க்கவிசாரம்பண்ணுத அவிவேகமே விதனரூபமான மாயைவருதற்கு:வேறது.-சத்தினத்தவிர சத்தியென்றுருவஸ்து வேறுபடப்பிரிக்கக்கூடாததால் வஸ்துத்துவயம் சொல்லப்படாத து:மாயாவத்துவயம்.-சத்திகாரியமில்லாவிடத்துஞ் சத்தன்மாத்தி ரஞ் சேடித்திருக்கையால் சத்திமாணுகிய பரிபூரணபரமாத்மாவே: மாயைக்கி: ஆதாரம்.

ஆத்மரூபம். — அதிகாராணுரூபமாய் வேதத்திற்சொல்லிய புத்திராத்மா தேகாத்மா சீவாத்மா வென்கின்ற கௌணபதங்களைநிவர்த்தித்து இவ்விடத்தில் ஞாதுத்மாவாகிய சரீரியையே சுருதிகுரு சுவாணுபவரூபமாய் ஆத்மாவென்னநிரூபிக்கப்படுவது.

சுருதிகுருசுவாணுபவம்.—நான்குவேதங்களிலுள்ள நான்கு மகாவாக்கியங்களும்நாசச்சரீரத்திலிருக்கும்அவிநாசியானசரீரியை ப்பார்த்து நீயேசச்சிதானந்தமென்றும் ஆசிரியர் நீயேபிர்மமென் றும் உணர்த்தியபடி சத்தேதாகம் சித்தேதாகம் ஆனந்தேதாகம் பூர ணைகமென் றனுபவரூபமாயுணரப்படுவது.

சத்தனுபவம்.-பூர்வகர்மத்துக்கிடாக வர்த்தமானத்தில் தாரித் திரன் சம்பன்னன் மேல்மகன் கீழ்மகன் செவிடன் ஊமன் உருப் பிலி அந்தகன் முதலான அநேகதாரதம்மிய சரீரத்தைத் தருவ தாலும் வர்த்தமானத்தில் தனதனைய சரீரோந்திரிய சித்த சீவாதி களுக்கபாயம்வரினும்அதற்குப்பயப்படாமல் பௌஷ்திபில்லமக்கு ஞாயங்கிடைக்குமென்று சற்சனராகிய மகத்துக்கள் சற்கரும சதாசார நிஷ்டைகளைச் சற்றேனும் வழுவுதலில்லாது சாதிக்கிற படியாலும் இப்போது செய்யுகிற புண்ணியபாவத்துக்குத் தக்க தான நரகசுவர்க்கத்தை பௌஷ்தியிலனுபவிப்பதாலும் தேவரக மனுஷிய திரியக்காதி அநித்தியசரீரங்கள் மாறிமாறியுற்பவித்த ழியினும் நித்தியனாய் எப்போதுமாறுபடாது ஒருதன்மையவாக விருப்பதாலும் அனுபவரூபத்தாற் சரீரியாகிய நமக்கு சத்து ரூபஞ்சித்திக்கப்பட்டது.

சித்தானுபவம்.— மனச்சுழற்றாதி சாதனந்தரங்களில்லாத சுத்தியவஸ்தையிலும் மனச்சுழற்றாதிசாதனங்களிருந்தும்வல்வினாலல்லாக்குப்புலப்படாத இராத்திரிகாலத்தும் சூரியப்பிரகாசத்தைக் கடமடவுபாதிகளால் மறைத்திருக்கின்ற மூடாவரணத்தும் சற்றேனுமயக்கமில்லாமல் இதுதிருள்வஸ்து இதுபொருள் வஸ்துவென்றறியப்படுகையால் அனுபவரூபமாய் சரீரியாகிய நமக்குசித்துரூபஞ் சித்திக்கப்பட்டது.

ஆனந்தானுபவம்.— சருவப்பிராணிகளுக்கும் பிரியமான அன்னபானாதி சுகசாதனங்களைப்போற் கொள்ளுதற்குந் தள்ளுதற்குமெட்டாத சுயமேவ நமது ஆனந்தரூபமாயும் தனதனைய சரீரோந்திரிய சித்தசிவனென்னும் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மிய மூடைடபிரியரூபங்களைக்காட்டினும் இவ்வளவென்று பிரமாணித்தற்கெட்டாத நமது அத்தியந்தப்பிரியரூபமாயும் தனதனைய சரீரோந்திரிய சித்தசிவாதிகளைப்போல விருப்புற்றுக்கொள்ளவும் வெறுப்புற்றுத்தள்ளவுங்கூடாது விருப்பு வெறுப்பு உதாசினத்திலுங் கைவிடப்படாத அதிவிருப்பமுடைய நமது சந்தோஷரூபமாயும் தானேதானாகவிருந்து ஆனந்தம் ஆனந்தத்திரயம் ஆனந்தபஞ்சகம் ஆனந்தாஷ்டகம் ஆனந்தபூரணமென்ன நவநவமாக அனுபவிப்பதாலும் அனுபவரூபமாய் சரீரியாகிய நமக்கு ஆனந்தரூபஞ் சித்திக்கப்பட்டது.

ஆனந்தம்.— மனுஷ்யமனுஷ்யகந்தர்வ தேவகந்தர்வ பிதிர்த்தேவ ஆஜானஜ கர்மஜ தேவ இந்திர பிரகஸ்பதி பிரஜாபதித்துவிராட்புருஷனென்னும் ஒன்றுக்கொன்று தூறுபங்குபர்வுள்ளவகாதசவானந்தங்களும் தூறைகுமிழிலேசங்களாய்பிரளயவெள்ளசாகரத்தைப்போல சுகாகாரசுகாததியுருவாய் எல்லையற்றிருப்பது. அவற்றுள்.—சார்வபௌம எகசக்கிராதிபதியாயிருப்பது: மானவபதம்.—சித்தனுய் அணிமாதிசித்தியைப்பெற்று பூலோகசஞ்சாரியாயிருப்பது: மனுஷ்யகந்தர்வபதம்.— பூமியந்தரசுவர்க்கமென்கின்ற திரிலோகசஞ்சாரியாயிருப்பது: தேவகந்தர்வபதம்.— பிதா பிதாமகன் பிதர்பிதாமகன் மூவரும் அக்கினிஸ்வக்தாமுதலிய பிதிரர்கள்வசிக்கும் பிதிர்லோகத்திலிருக்க சந்ததிபரம்பரையாய்ப் பிதிர்கர்மத்தைதச்சாதித்து பின்னேன்பிதிர்லோகத்தைதச்

சேர முன்னேன் சுவர்க்கலோகத்தையடையப்படுவது: பிதிர்த் தேவபதம்.- தேவனுடையகிருபையிலல் தேவஸ்திரீகளிடத்தில் சுயமாகப்பிறந்து தேவபோகத்தையடையப்படுவது: அஜானஜ தேவபதம்.- சோதிஷ்டோமமாகாதிகிருதுக்களீப்பண்ணி யக்ஞ சீலனுக வின்னுலகபோகத்தை யடையப்படுலது: கர்மதேவ பதம்.—கற்பாதியிலுதித்து மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களாகப் பிரிந்து பிரளயாந்தத்தொடுங்கிநிற்பது: தேவபதம்.—திரிலோகத் துக்கும் இராஜனுகவிருந்து லோகாதிபத்தியஞ் செய்யப்படுலது: இந்திரபதம்.-குருபீடமாகவிருந்து இந்திராதிதேவர்களால் பூசிக்க ப்படுவது: பிரகஸ்பதிபதம்.— சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருந்து அண் டாதிபத்தியஞ் செய்யப்படுவது: பிரஜாபதிபதம்.— பாகியருடத் தில் சருவாண்டபந்திகளைத் தொகுத்துநிற்பதனல்: விராட்புருஷ னென்றும். அவ்வண்ட பந்திகளை கற்பவாசத்தில் வைத்திருப்பத னல் இரணியகருப்பனென்றும். காமம்பெற்று சர்வாண்டபந்தி களையும் பாகியாந்தரங்களில் வகிக்கப்படுவது: விராட்புருஷபதம்.

ஆனந்தத்திரயம்.-பிர்மானந்தம் வாசனைனந்தம் விஷயானந்த மென்னத்திரிவிதம். அவற்றுள். — ஞானப்பிரகாசமாய் பிரிவற் றிருப்பது: பிர்மானந்தம். — சொச்சொரூபத்தைதமறவாது திரி டாப்பிரவர்த்தியினல் பிரிந்துநிற்பது: வாசனைனந்தம். — புருஷ விருத்தியினல் ஞானைனந்த சத்தியசொரூபத்தை ஒருபிரிதலை வது: விஷயானந்தம்.

ஆனந்தபஞ்சகம். — விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனை னந்தம் நிசானந்தம் முக்கியானந்தமென்னஐந்துபேதமாகவிருப் பது. அவற்றுள்.- அநன்னியமாகவிருக்கின்ற பரப்பிர்மசுகம். புருஷ முகவிருத்தியிற்றோற்றப்படுவது: விஷயானந்தம்.-அநன்னியப்பிர் மத்தோடொருமித்து அகம்புறம்முதலியவேறுபாடற்று வினங்கு வது: பிர்மானந்தம்.—வாசனைசுகியாய் அநன்னியப்பிர்மத்தைதமற வாமல் எதிரிட்டதொழில்களைச்செய்யப்படுவது: வாசனைனந்தம்.- நடுநிலைப்பொருளாகியபரப்பிர்மம் நீ நானென்னும் சிவிஸ்வரூபங் களம்நிவர்த்திக்கும் உபசுகாமலனந்தமாலை நபவப்படுவது: நிசானந்தம். — துயில்சென்றியாது திரிசியமறியாது சேதனம்பித மற்று புத்தி சமநிலையாகவிருந்தனுபவிப்பது: முக்கியானந்தம்.

ஆனந்தாஷ்டகம். — விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் ஆத்மானந்தம் முக்கியானந்தம் நிசானந்தம் அத்துவிதானந்தம் வித்தையானந்தமென்னும் அஷ்டரூபமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது அவற்றுள். —போகலாபத்திற்சேர்ற்றுவது: விஷயானந்தம். — நித்திராதிசுழுத்தியிற்சேர்ற்றுவது: பிர்மானந்தம். — நித்திரைதெளிந்தும் தெளியாவிடத்திற்சேர்ற்றுவது:வாசனானந்தம்.-இதரமில்லாதுமுழுவதும்பிரியரூபமாகத்தோற்றுவது: ஆத்மானந்தம்.-போகதிருஷ்டியிற்சேர்ற்றுவது: முக்கியானந்தம்.-உபேக்ஷாபுத்தியிற்சேர்ற்றுவது: நிசானந்தம். — விசாரமுகத்தால் நாமரூபகற்பிதம்நீங்கியஏகதிருஷ்டியிற்சேர்ற்றுவது: அத்துவிதானந்தம்.-வாக்கியஜன்னியமான சத்தியஞானத்தாற்சேர்ற்றுவது: வித்தையானந்தம்.

ஆனந்தபூரணம்.—அகண்டேகவிருத்தியிலுற்பவித்து விஸ்வவிராடதேபனங்களைக்கொப்பளித்து கால தேச வஸ்துவென்னும் பரிச்சேதத்திரயங்களை விழுங்கி பிரளயவெள்ள சாகரசொரூபமாய் மகிழ்வுற்று அவாங்மனேகோசரமாய் விளங்குவது.

பூரணானுபவம். — வன்னியே லோகிதாஷ்ணப்பிரகாசகுணங்களுக்குப்பொருளாவதுபோலஏகமேவப்பிர்மமே சத்தாதிகுணங்களுக்குப்பொருளென்று சுருதியுக்தியனுபவங்களாலுணர்த்திய சற்குருவாக்கியப்படி சச்சிதானந்த ஒருமையை சுவாநுபூதியிற்றெளிந்து சகஜானந்தநிஷ்டையுய் கடையற்று விளங்குவது.

பூமித்துவயம்.

வித்துரனவு நனவு மகாநனவு சாக்கிரசொப்பனம் சொப்பனம் சொப்பனசாக்கிரம் சுழுத்தியென்ன அஞ்ஞானபூமியைஎழுவகையாயும் சுபேக்ஷை விசாரணை தனுமானசி சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை துரியமென்ன ஞானபூமியைஎழுவகையாயும் அந்தஞானபூமியை சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமென்கின்ற அவஸ்தாபஞ்சக ரூபமாயும் நிரூபிப்பது.

அஞ்ஞானபூமி. — அகண்டேகசொரூபத்தில்நின்றும் ஓரறிவுருவாகப்பரிணமிப்பது: வித்துரனவு. — அகங்காரத்துருவாயங்குரிப்பது:நனவு.-ஜனனபரம்பரையை அகமமதுருவாய்விருத்தி

பண்ணுவதாவது: மகாகனவே. —அந்திரனைப் பூசனைசெய்தியோ
பண்ணுவதாவது: சாக்கிரசொப்பனம். —நித்திராவத்தையிற் றோன்றும்
படுவதாவது: சொப்பனம். — சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்
விடத்திற் றெரிசிக்கப்படுவதாவது: சொப்பனகாரன். —மித்தியா
யகண்டேடகசொரூபத்தி னொடுங்கியிருப்பதாவது: சுழுத்தி.

ஞானபூமி.-குருப்பிரமப்பிரதிபாதியோ: சுகோபாசகன். —நித்ய
விவேகமோ: விசாரசீலன.-சாதனசதுட்டயம் நிரம்பப்பெற்றவன.-முத்
மோக்ஷயமோ: சத்தியவாக்கு.—சன்மார்க்கபோதனோ: அரசன்.—
பிரிவற்றிருப்பதே: பதார்த்தாபாவசீலன.—என்னுமொருபாவாத்
பதே: தரிசனம்.—இத்தரிசனத்தைக விடுகைப்பிரமத்தினும் அபின்ன
தீதமாகவும் விதிக்கப்படுவதாவது.

அவஸ்தாபத்தசுகம்.-சுகோபாதீனசீவாபாவீன அந்தரங்கேந்திரி
கின்ற மூன்றவஸ்தையிலும் பரிச்சேதாவஸ்தைகள் தோன்றுவதாவ
கிரகம்.—அவ்வுலகம் சத்தியவாக்கினின்ற சன்மார்க்கத்தில்
நிதானவுருவாகத்தோற்றுவதால: சொப்பனம்.—பாவனாபலத்
தை சாட்டியபாகத்தால்மித்தையாருபமாகத்தானே யுண்டாகின்ற அவஸ்
சத்தியும் தைதன்யபாகத்தால் சத்தியருப அபின்னசின்மா காரணத்
பொருளாயும் தெரிசிக்கின்ற பதார்த்தாபாவசீலனையும் இன்னிடம்
தூமியும்: சுழுத்தி.—அற்பதாகாரவிடயம் காரணாவத்தையினின்
யாகி இருந்தபடியேயிருக்கின்ற மன்னுயிரானது அவ்வாதனத்
தெளிந்து மகாநிருவிகற்பசமாதியையடைய மோனாகாரமாயுள்ளே
தோகரமாக யிற்றிருப்பது: அரியம்.—ஞானியானவர் தன்ன
நாபகனை நிருவிகற்பத்தானந்தமயமாய்ப்பிரிவற்றுநின்று அறிதல்
மதேகசுவர்க்கம் பூர்க்கசுவர்க்கம் பதாகாசுவர்க்கமாகிய
அபரிச்சின்ன அற்பதாகாரத்தானும் அதீதாகாரமான அபரி
அவதீதாகாரனாதீதாகாரருபமாயிருப்பதாவது: அரியபாதம்.

விராகத்திரயம்.

மந்தம் நிவிரதம் நிவிரதாதீதமென்னுந் திரிவிதம். அவற்றுள்
மந்தவிராகம்,- அல்பப்பலாதித்தியிலும் சற்றேறவுண்ணல் வெய்யிலிற்
அதிசீதத்தானிக்காமல் தனக்குரியபருவப்பட்சணமெல்லாம் வரையறு
கொண்டபடியாகவிருக்கின்ற பதார்த்தாபாவத்தையுந்தரிசனத்தி
தலாந்தவிடத்து அற்பதாகாரத்தானும் அதீதாகாரமான அபரி

மண் பெண் பொன்னென்கின்ற ஈஷணாத்திரயப்பிரதிபாதனம் ஆகாமிகருதியினால் மண்ணாசையும் பெண்ணாசையும் பொன்னாசையும் பலவாறுகளாஸ்திரீகளிற்சேர்த்து ஓரிடத்திற்பாஷண்டகுடும்பமாய்ச்சேர்ந்துகொண்டு மூடகோரவளற்றில் புகுந்துகிடக்கின்ற மனுஷ்யனைவிளிப்படுத்தி சாந்தியாதிசற்குணதீராற் சுத்தீகரித்து தேகப்பிரம்மாரத்திற் சேர்க்காமலும் சுத்தாலகூஷணத்தால் கல்ப்பாதியில் மனச்சாக்ஷாத்காரராதிகளாதுங்கூடாதின்றது அதற்குரிய கரகசுவர்க்கடம்தமாகஇக்கடாரிக்கட சுகதுக்காதிகளைபனுபவித்தும் சித்தாலகூஷணத்தால் மனச்சாக்ஷாத்காரராதி கல்ப்பப்பிரளயங்களநுக்குபிரத்தேகசாகூஷியாய் அதுதோறுபடாதிக்காமல் விலகூஷணரூபமாய்த்தாக்கற்றிருந்தும் ஆனந்தலகூஷணத்தால் சலகூஷணமாகவிருக்கின்ற சுத்தேவிலகூஷணமாகவினங்கிய சித்தென்றும் விலகூஷணமாகவினங்கிய சித்தேசலகூஷணமாகவிருக்கின்ற சுத்சித்தென்றும் சமடுத்தியாலொருப்படக்கண்ட பரமசாதுக்களினிடத்தும் சாந்தாகாரமாய்ழுந்திகரித்திருப்பதாயுமிருக்கின்ற சச்சிதானந்த ஒருமையாகிய நம் ஆத்மாவை நீயே சச்சிதானந்தமென்றும் சருதிவாக்கியப்படி நிக்கடாரூபமாய்ச் சாதித்தும் நிர்ச்சங்தகராய்த் தெளியாமலும் நீயே பிரம்மமென்றும் ஆசாரியவாக்கியப்படி சமத்துவயேகபரிதூரணராய்வினங்கிய பரமாத்மாவே சச்சிதானந்த ஒருமையாகிய நம் ஆத்மாவென்றும் சச்சிதானந்த ஒருமையாகிய நம் ஆத்மாவே சமத்துவயேகபரிதூரணராய் வினங்கிய பரமாத்மாவென்றும் சுவானுபவரூபமாய்த்தெளிந்து சகஜானந்த நிர்ச்சாக்ஷாத்காரமாகாமலும் பரிதூரணானந்தமாகாமல்ப் பாவபேதத்தியிறல் பரிணமித்து ழுல்கின்ற மனச்சாக்ஷாத்காராதிகளை நியதிரூபத்தால் பிரத்தேகமாக்கி சத்துரூபியாகியதன்னைச் சுட்டுதலோடு லகூஷியமாகக் குறிப்பிட்ட ஓளொல்லையிலொருப்படுத்தி மெய்ஞ்ஞானத்தியினிருந்து அதுவே நமதுநிசசொரூபமென்திடப்படுத்தி சகஜானுபவத்துக்குவினியிட்டிழுன்னம் நியதிரூபத்தால் பிரத்தேகமாக்கிய பாவபேதத்தியான மனச்சாக்ஷாத்காராதிகளோடுத்த சம்பந்தமுடையனுய் அசத்தியம் அநாதனாதம் தேகாதிதிருக்கு மாயோபாதியகம் நித்தனை நிஷ்காரணனாகாரம் பாபசாரிதம் பிரஜாகூடியம் தூரிதாலயம் சரதாபேனகூதி தனிர்த்தென்னியம் தராசாரம் அநாசாரிதம் நரக சாதனமென்ற

னும் நித்தியநரகத்தைத்தருவதான அசுத்தலகூடினாங்களின இடமையிலேயே நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணி அனைவாவும் மனச் சகூடிராதிகளின் றலையிலேற்றிவைத்து அதேணடு மறைமயிலும் இப்படியே மீளாதநரகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

தீவிரவிராகம்.-தனதாரபுவிபுத்திராதிகளின இந்தச்சரீரமுள்ள பரியந்தம் திரிகரணத்தும் பரிசிக்காத தீர்க்கநிராசையபுடைய சத்தியவிரதிகளாய் குடுசகம் பகூதகமென்னும் நிஷ்டாதீபதத் தாற்றுவிபாகமாய் சௌசாசமன ஸ்நான பூசாதி நித்திய நைமித்திய காம்ய பிரைகூக கணபிரைகூக மாதுகார பிரைகூக அபாசகபிரைகூக யென்னும் சகூடத்துவாரைகளுக்காக பூர்வ சாரியர்களாலேற்படுத்திய ஆகாரநியமங்களினயும் மற்றய சமஸ்த மானகருமங்களினயும் சாஸ்திரீகமாயும் சிட்டாசாரமாயுமிருக்கின்ற நிஷ்டாநியமத்தை சரீரமுள்ளபரியந்தஞ்சாதித்து சரீராந்தத்தில் அதற்குரிய லோகாந்தரப்பிராப்திபை யடையப்படுவது.

தீவிரதரவிராகம்.—அம்சம் பரமாம்சமென்னத்தகும். —அவற்றுள்.அம்சசந்நியாசம்.—அதிவிரக்தியினல் விவிதப்பிரபஞ்ச சத்துக்கு மூலபீஜமாகவிருக்கின்ற சித்தத்தைச்சையித்து உள்ளதும் புறம்புஞ் சமமாக்கி ஞானதீரராய் இப்போது இந்தச்சரீரத்தோடு மனுபவிப்பது: முத்தப்பிராயமென்றும். சரீராந்தத்தில் நித்திய மாகவிருக்கின்ற சத்தியலோகத்தை யாசிரயித்து இப்படியே சர்வாவயவசகிதமான தேதேஜாரூபத்தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் நித்தியமுத்தராகவிளங்குவதே: முத்தாத்மகமென்றும்.நிரூபிக்கப்படுவது.பரமாம்சம்.—சுக்ஞானி சிக்ஞாசுவென்னிருவகையாய் இவ்விடத்திலேயே சசரீரமுத்தியைச்சாதித்து அந்தமுத்திப்பிரதேயமாகிய பரமபாக்கியத்தை ஞானமாத்திரத்தாலடையப்படுவது. சுக்ஞானி.— சீவன் ஈஸ்வரன் பிர்மமென்னும் தத்துவத்திரயத்தையுணர்ந்து சருவமும்பிர்மமயமென்தெளிந்து சொன்முத்தனய் ஆரூடபதத்திலிருந்துகொண்டு சதா ஆதிபரமகூடினாம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவன்.

சீவதத்துவம். —அநாதியாய் கர்மோபாதசகுநானமென்னும் லகூடினைத்திரயரூபத்தாற் பிரகாசிப்பது. அவற்றுள். கர்மம்.-பாதியம் ஆந்தரமென்னத்துவிதம். பாகியகர்மம்.— புண்ணிய பாவ

மிசிரமென்னத்திரிவிதரூபமாய் அதனையாசிரயிப்பவர்கள் தேவ மனுஷிய நரக திரியக்காதிவிவிதரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு சற் றேறுஞ் நிலைபெறுது மேலது கீழது கீழது மேலதாய் மாறிமாறி சுழற்றிக்கொண்டுதிரிவது. ஆந்தரகர்மம்.—தூலசூக்ஷ்மகாரண மென்கின்ற சரீரத்திரய சாட்டியபாகத்தை யோகமகிமையிற் பிரத்தேகமாக்கி சைதன்னியபாகமாகவிருக்கின்ற தொண்ணூற் றாறு அங்குலவளவையுடைய தூலதேகத்தையும் பத்துப்பன்னி ரெண்டுபதிணெறன்னும் அங்குலவளவையுடைய சூக்ஷ்மதேகத் தையும் அங்குஷ்டவளவையுடைய காரணதேகத்தையும் நிஷ்டா ரூபமாய்த் தனித்தனியேசாதித்தும் இம்மூன்றும் ஒருங்கேசாதித் தும் ஈஸ்வராணுக்கிரகத்தால் பரிபூர்த்தியானவிடத்து நித்தியமாக விருக்கின்ற திவ்வியரூபத்தோடு பிரசன்னமாவது.

உபாசகம்.—வேதவிதிப்படியார் யார் எந்தத்தேவை யதாப் பிரகாரம் உபாசிக்குகிறார்களோ அவர்கள் அந்தத்தேவினுடைய திருநோக்கத்தால் சரீரமிருக்கும்போதே தனதபீஷ்டசித்தியைப் பெற்று சரீராந்தத்தில் பலபந்தவிசர்ச்சனராய் அந்தத்தேவினுக் குரிய சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய முத்திசதுஷ்டயரூபமான நித்தியரூபத்தைப்பெற்று அதற்குரிய நியதகைங்கரியத்தைப் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

ஞானம்.—நியதிசமஸ்காரத்தால் சரீரேந்திரியமநோபுத்தி யாதி பூதவிகார ஜனகமான சாட்டியபாகம்நசித்து சைதன்யவியா பகத்திலமர்ந்திருக்கின்ற அநர்த்தநிவர்த்தியும் சாட்டியபாகமிருக் கும்போதே பூர்த்திசமஸ்காரத்தால் சர்வமும் சுகாகார சுகோத தியுருவாய்ரமிக்கச்செய்கின்றஆனந்தாவாப்தியும் ஆசிரயிப்பவர்க் குக் கொடுக்கப்படுவது.

ஈஸ்வரதத்துவம்.-அதிஷ்டானமாத்திரமாகவிருந்தும் தனது சத்திகளையதிஷ்டித்து சோபாதிக நிரூபாதிக சர்வாதிபமென்னும் லக்ஷணத் திரயரூபமாக சருவரக்ஷகளையும் பண்ணப்படுவது. அவற்றுள். சோபாதிகலக்ஷணம்.-சர்வப்பிராணிகளுக்கும் காரண பூதையாய்நின்று அதனது ஸ்திதிலயோற்பவ நிக்கிரகவனுக்கிரகா திகளைச் செய்யப்படுவது. நிரூபாதிகலக்ஷணம்.—ஞானசக்தியாதி சகலகுணசம்பூரணராகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான் ஆசிரதரக்ஷகாத்

தம் பரமப்சாமானியமென்கின்ற இரண்டுவடிவத்தைதத்தரித்துக் கொண்டு ஆசிரயிப்பவர்க்குப் புருஷார்த்தம் பரமபுருஷார்த்த மென்னும் உபயமோக்ஷத்தையும் ஒருங்கேகொடுத்து ரக்ஷிக்கப் படுவது.சர்வாதிபலக்ஷணம்.-சர்வத்துக்கும் அதிபதியாய்பரத்துவ வியூக விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சாவதாரமென் றைந்துபேதமாக விருந்து சர்வரக்ஷகளையும் பண்ணப்படுவது.

பிர்மதத்துவம்.— சமத்துவயேகபரிபூரணராய் பெரிதுக் கெல்லாம்பெரிதாய் அதனதுமகிமையை யாவராலும்அளவிட்ட றியக்கூடாத அவாங்மனோகோசரமாயிருப்பது. சமத்துவம்.— மூத்தாத்மாக்கள் சாட்டியசைதன்யபாகத்தால் தேவ மனுஷிய தேகவியவகாராதிகளிற் ரூரதம்மியமிருக்கினும் அவ்விரண்டிடத் தும் ஒருதன்மயவாகவிளங்குவது. ஏகம்.—மூத்தாத்மாக்கள் அள வற்றபேதமாகவிருக்கினும் அவர்களனவரிடத்தும் சற்றேறனும் பரிச்சேதிக்கக்கூடாதஅனுபூதிவஸ்துவாகவேயிருப்பது.பரிபூரண ம்.-ஆகாசத்தைப்போல சிவீஸ்வர ஜகத்தினுக்குள்ளிலும் புறம்பி லும் நிறைவுற்று அவாங்மனோகோசரமாயெல்லையற்றிருப்பது.

சிக்ஞாசு.— சுபேதைகூத விசாரணை தருமானசியென்னும் அப்பியாசபூமியில் வசிப்பவனுய்த் தேவ ஆசுர மானவ மூலமாகவென்னுங் கிருத்திய சதுஷ்டய விவேகியாய்இல்லாந் துறவுற மிரண்டில் ஒன்றிலேயே தீர்க்கமாகச்சாதித்து ஞானநிரத்தால் இம்மையிலேயே பவபந்தநிகளம் வர்ச்சித்திருக்கின்ற அபவர்க்க நிலையைச் சாதித்தடைபவன்.

தேவகிருத்தியம்.— மனுஷனுகவிருந்தும் வைதவிதமான சத்கருமங்களை நிர்ச்சலரூபமான தீர்க்கபுத்தியால் சாதித்து அதனல் திவ்வியரூபத்தைப்பெற்று அதற்குத்தக்கதான தேவபோக த்தை யனுபவிக்கப்படுவது.

ஆசுரகிருத்தியம்.— மனுஷனுகவிருந்தும் இதரஜனங்கள் நடுங்கும்படி பாவபயங்கரமான கொடுந்தொழில்களை நிர்ச்சலரூப மான தீர்க்கபுத்தியிஞற்செய்து அதனல்யாதனைசரீரத்தைதபெடுத் துக்கொண்டு அதற்குத்தக்கதான நரகானுபவத்தைதப் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது.

மானவகிருத்தியம்.—மனுஷ்ஞகவிருந்தும் விஸ்வம் விராடும் பரம் விஜியோமம் விஜியோமாதீதமென்கின்ற சொரூபபஞ்சகத்தில் ஒன்றையாகிலும் வனையாகச்சாதித்து அதனல் காலச்சக்கரத் தைதத்தடித்துதனக்குரியமனுஷீகத்தன்மையை நிறுத்திக்கொள்ள மாட்டாமல் சஞ்சலரூபமான அத்திரபுத்தியினல் வந்தவந்தபடி விவிதகருமங்களைச்செய்து அதனையனுபவித்தற்கேதுவாக ஊர் வன ஜலசர மிருக பக்ஷி தாவர மனுஷ்ய தேவமென்னும் விவித ரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு சற்றேறனும்நிலைபெறாது குலாலசக் கரம்போல மாறிமாறிச்சுற்றிக்கொண்டுதிரிவது.

நிர்ச்சலரூபமான தீர்க்கபுத்தியினல் தனக்குரிய வர்ணதி வனையநிறுத்தப்படுவது: விஸ்வவனை. — அநித்தியரூபமான சாட்டியசம்பந்தத்தைதவிறபடுத்தி நித்தியரூபமானஈஸ்வரசம்ப ந்தத்தைத்தெளிந்து அதனவிராட்புருஷரூபமானஸ்ரீசெளலப்பிய சற்குருவினலடையப்படுவது: விராடவனை.- ஒன்றேபிரண்டாய் இரண்டேயொன்றாய் ஒன்றிரண் டெனப்பிரிக்கக்கூடாத அவா ச்சியரூபத்தை நிஷ்டாரூபமாய்சாதித்தடைவது: பரத்துவவனை.- சாக்ஷிபூதமாய்விஸ்வ விராட பரமென்னும் சொரூபத்திரயத்துக் குள்ளிலும் புறம்பிலுஞ் சதாஜொலித்துக் கொண்டிருப்பது: விஜியோமவனை. சைதன்யவியாபியா யெல்லையற்றிருப்பது:விஜியா மாதீதவனை.

மூமூக்ஷுகிருத்தியம்.—அனந்தஜன்மபரிபாகத்தால் விவேக புருஷனுக அவதரித்து ஈஸ்வரகிருபையினல் பூர்வத்தொடர்பாய் வந்தபாவசுகிர்தத்தை அனுதாப அர்ப்பணரூபமாக விசர்ச்சித்து புண்ணியபாவத் தொடக்கில்லாத சுத்தபுத்தியினல் பகவானுகிய ஸ்ரீ சற்குருவை சாக்ஷாத்காரமாக்கி அந்தசாக்ஷாத்கார சற்குரு மகிமையினல் சீவன் பரீஸ்வரன் பிர்மமென்னும் தத்துவத்திரயத் தைதபுணர்ந்து அந்ததத்துவக்ஞானபூர்த்தியினல் சர்வமும் பிர்ம மயமெனத்தெளிந்து பிர்மரசமாக வனுபவிக்கும் முத்திப்பிரதோ ஜனத்தை சதா இம்மை மறுமைமுதலிய எக்காலத்தும் அனுபவித் துக்கொண்டிருப்பது.

இல்லறம். — இல்வாழ்க்கை வாழ்க்கைத்துணை நலம் புதல் வனைப்பெறுதல் அன்புடைமை விருந்தோம்பல் இனியவை

கூறல் செய்நன்றியறிதல் நடுவுநிலைமை அடக்கமுடைமை ஒழுக்க முடைமை பிறனில்விழையாமை பொறையுடைமை அழுக்கா றா மை வெஃகாமை புறங்கூறாமை பயனில்சொல்லாமை தீவினையச் சம் ஒப்புறவறிதல் ஈகை புகழ்முதலியவறங்களால் வாழ்நாட்மத் தையணுசரித்து உண்மைஞானத்தை யடையப்படுவது.

துறவறம்.—தேயம் நேயம் வாஞ்சிதம் சிரோவ்டம் விரதம் ஞானமென்னப் பலவாறுகவிருக்கின்ற தாரதம்மியங்களை விவே கித்து தன்னுல்ச்சாதிக்கத்தக்க துறவினைக்கைக்கொண்டு அந்த நிலையில் சற்றேறனும் பிசகாதிருந்து தத்துவக்ஞானத்தை யடையப் படுவது. அவற்றுள். தேயத்துறவு.-சாதிசமயக்ஙிணைகயாதி புறத் துறப்புக ளிருந்தபடியேயிருக்க அதற்குமூலமாகவிருக்கின்ற சித் தத்தைச்செயித்து அந்தச் சித்தத்தியாகமே சர்வத்தியாகமென் றுணர்த்துவது. நேயத்துறவு.—அகப்பற்று புறப்பற்று இரண் டையும் கிரமம் கிரமமாகவிடப்பட்டு உள்ளும்புறம்புஞ்சமமாக்கி விடப்பட்டபந்தகம் பீடிக்காமல் தனியனுய் அரண்யப்பிரதேசத் தில் வசித்துக்கொண்டிருப்பது. வாஞ்சிதத்துறவு.—தாரதேசத் திலிருக்கின்ற புருஷன் அதிசீக்கிரத்தில் வந்துசேர்ந்து தனது விரகாக்கினியை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு அவனதுமனேரதத்திற் காக அங்கீகரித்த மஞ்சள் குங்குமம் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலமுதலிய தேகபோஷணங்களைக்கைவிடுமாக்கி அவனை யடை தற்கான தீர்க்கவிரதத்தைதச்சாதிக்கின்ற ஒரு பூஜையைப்போல பக வானுகிய ஸ்ரீசற்குருவையடைந்து தாபத்திரயாக்கினியை நிவர்த் திக்கும்பொருட்டு அதற்குப்பிரதிபந்தகமாகவிருக்கின்ற சுஷுணைத் திரயத்தைத்துறந்து எகாக்கிரசித்தத்தாலொருப்படுநிற்பது. சிரோஷ்டத்துறவு.—வேதவிதிப்படி தன்டுகமண்டலு காஷாயா தி விசித்திர சின்னதாரிகளாய் இதராச்சிரமவர்ச்சித தாராயணபரப் பிர்மசிந்திதராய் முனிபுங்கவர்களான அந்திரவர்ணசிரோஷ்டரா லநுஷ்டிக்கப்படுவது. விரதத்துறவு.-அருளுடைமை புலான்மறுத் தல் தவம் கூடாவொழுக்கம் கள்ளாமை வாய்மை வெகுளாமை இன்னுசெய்யாமை கொல்லாமைமுதலிய சாதகத்தால் சகலபாவங் களையும் விசர்ச்சித்து அந்தக்கரணங்களைப் பரிசுத்தமாக்குவது. ஞானத்துறவு.-நிலையாமை துறவு மெய்யுணர்தல் அவாவறுத்தல்

மூதலியசாதகத்தால் அதனது சாத்தியமான அபவர்க்கசுகத்தைக் கொடுக்கப்படுவது.

சாஸ்திரசம்பூரணம்.

வாக்கியமனஜன்னியமான வித்தையானந்தத்தையும் அதனையடைதற்கேதுவாயவிருத்திநீக்கத்தையும் விருத்திநீக்கத்தாலுண்டான கிருதகிருத்திய ஆனந்தாவேஷத்தையும் அவ்வானந்தாவேஷம்வருவதற்குக் காரணபூதையாகிய மாதா பிதா குரு தெய்வம் ஊர் பேர்முதலானவைகளின் திவ்விய சிரோஷ்டத்தையும் நிறைநிறையே பந்திபந்திகளாகச்சிராக்கித்து இப்படியேவிதகப்பிராப்தியிலும் நித்தியவாழ்வைக் கொடுப்பதற்குத்தாதாவாகிய ஸ்ரீமன்நாராயணனை ஸ்திதளத்தியம்பண்ணி கைவல்யநவநீத சாஸ்திரத்தை சம்பூர்த்தியாக்குவது.

வித்தையானந்தம்.-ஆதியாய் அந்தமாய் ஆதியந்தமில்லதாய் எப்போதும் ஒருதன்மயவாகவிருக்கின்ற பிர்மசொரூபமதுவோ அதுவேவதமதுசொரூபமென்னுந் தத்துவார்த்தத்தை நிர்ச்சந்தேகமாய்ச் சுவாநுபூதியிற்றெளிந்து ஆனந்தாவேஷ நிர்த்தனஞ்சுத்தமதிஷ்டடிதெய்வமான விஷ்ணுதேதனவையும் சமஸ்தமானவேதாந்தசிகார்களையும் ஞானசற்குருவையும் ஈஸ்வரசற்குருவையும் பரமசற்குருவையும் அயன் மால் சங்கரன் அருக்கன் பூரணன்முதலான நித்தியசூரிகளையும் சருவசிரோஷ்டமானதுரியபூமியைமருவி சருவபூமியும் வியாபித்து சருவசீவசாக்ஷியாய் எகபரிபூரணராகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபரப்பிர்மதத்துவத்தையும்நிறைநிறையேவணங்கிபவதீராக வெளஷதமான கைவல்யநவநீதத்தை சுவாநுபவரூபமாய்த் திரட்டி ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பூரியாகக்கொடுக்கப்படுவது.

விருத்திநீக்கம்.-முதலாவது ஞானவரசனபரப்பிர்மசந்நிதியில் மனச்சாக்ஷாராதிகள் தாசபூதர்களாகநின்று நிபதனைகங்கிரியத்தைச்செய்யுமிடத்து சற்றேறனும் அக்ஞான சந்தேக விபரீதமில்லாததால் அதைப்பற்றி யெழும்பும் விருத்தி: யுதித்தற்கிடமில்லை. இரண்டாவது. — விவிதவழியிற்செல்லுந் சித்தத்தைப் பிராணயாமயூகத்தாற்றடுத்து சுகசமாதியைச் சாதிப்பதனலும்: விருத்திநீங்கும். மூன்றுவது.— குருமுகமாய்க்கேட்ட அம்சாகமந்திரவிதிப்படி பிராணன் சுவாதீனமாகிறபரியந்தம் தான் அதை

னேந்தோக்குவருத்துடையுஞ் சுவாதீனமானமாத்திரம் பிரயா
சமில்லாமல் அப்பிராணனை சுகாகாரமாக அடக்கினும்: விருத்திநீங்
கும். நான்காவது.-அக்ஞான சந்தேக ஆவரண விபரீதபாதிகருக்
குப் பீஜமாகவிருக்கின்ற அவித்தையை வேரோடுபிடுங்கி ஆறிவா
காரநிஷ்டையைச்சாதிப்பதனாலும்: விருத்தியடங்கும். ஐந்தா
வது.-அவித்தையாரூபமான காரணசரீரத்தைமூலத்தோடுபிடுங்கி
அகிலலோகசராசரசித்திரங்களை மறைப்பின்றியொருங்கேதோற்
றிய பரிபூரணவியாபகநிச்சிதானந்தாரணையாலழுத்தமுற்றிருக்கினும்:
விருத்திநீங்கும். ஆறுவது.—நான் ஜகசீவபரம் உதித்தோடுங்கு
தற்குமூலமான பரிபூரணசொரூபம் எனதிடத்துத்தோற்றிவிரிந்
திருக்கின்ற ஜகசீவபரங்களிடத்து நான் தோற்றியொடுங்குபவ
னல்லவென்னும் நிச்சிதானாரணையால் அவித்தையா நிரசனமான
விடத்தும்: விருத்திநீங்கும். ஏழாவது.— பரப்பிரமதத்துவத்துக்
கன்னியமாக ஒருவஸ்துவுமில்லையென்னும் நிச்சிதவழுத்தத்தால்
சித்தசீவாதிகள் அளவற்றவிவகாரங்களைச்செய்யினும் பரப்பிர்ம
ரசமாக அநுபவப்படுவதாலும்: விருத்திநீங்கும். எட்டாவது.—
அகம் சிற்சொரூபி அகம்பரிபூரணனென்கின்ற தீர்க்கதிடவிரதனு
யவற்றைமறவாமல்நின்று தேகேந்திரிய மனதிகரணங்களால் எவ்
வளவுவிவகாரத்தைச் செய்யினும் விரோதமில்லாது சொப்பன
விசார்ச்சன சுகாகாரநிஷ்டனாயிருப்பதாலும்: விருத்திநீங்கும்.

ஆனந்தாவேஷம். — ஸ்ரீ பகவானுகியதாராயணன் நன்னிலத்
தின்கண்ணெழுந்தருளியது சகேதுபுண்ணியபோகமோ நிர்ஹேதுபாக்கி
யமோவென்பதுதெரியாமல் அவனது கிருபையினல் தான் கிரு
தார்த்தனானதும் தனக்குச்சகாயபூதையான காரணேந்திரிய கர
சரணாதி அவயவமுழுதும் அதற்குரியசித்தியைப்பெற்று தானே
உத்தீயத்தைவீசி நித்தியனைமித்திய நித்தியதாண்டவத்தைச்
செய்யும் அற்புதசந்தோஷத்தையும் சிலவற்றைச்சொல்லி வச
னித்தற்கெட்டாதுசருவானந்தசம்பூரணமகமிழ்வற்றிருப்பது.

கைவல்யாவஸ்தம். — சருவதீர்த்தப் பிரயோஜனத்தையுங்
கொடுக்கும் சருவசிரேஷ்டசற்குரு பாதோதகமேபோல சருவசாஸ்
திர சிரேஷ்டமான கைவல்யாவஸ்தசாஸ்திரம் ஒன்றைமாத்திரங்
கற்பவர்கள் சருவசாஸ்திரபண்டிதரான மகாத்மாக்கள் அடையு

கிற பிரயோஜனமெதுவோ அந்தப்பிரயோஜனமுழுதும் பெற்று உதயாஸ்தமின்றி ஊழிபேரூழியாக வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது.

சராசனதீபம்.

அம்புகளைநடுக் கொதையில் வைத்தெய்யும் நாணைற்றியவில் லைப்போல சமஸ்தமானமதங்களையும் ஒருப்படச்சேர்த்து ஒதுக்க மில்லாமல் அவையாவுக்கும் நடுநிலையாகநின்று இந்தசாஸ்திரமாகி ய கைவல்யநவநீதத்தைப் பிரயோகம்பண்ணுவது. அதாவது.— அவாங் மனோகோசரமாயும் நம்மனுபூதிவஸ்து வாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்ம தத்துவத்தை சொரூபானு சந்தானத்தால்ப் பணிந்து அர்த்தானுசந்தானத்தால்த்திரட்டி வாக்கியானுசந்தானத்தால்ப் பாசுரரூபமாகப் பிரயோகம் பண்ணுவது.

சொரூபானுசந்தானம்.— ஹரி: ஓம் ஸ்ரீபரமாத்தகுருவே நம: பிதாபுத்திரப்பிரகாசகாயநம: ரூப வரூப ரூபாரூப சகேஸ்வர சௌலப்பியகுரவேநம: மாயாமோகநிரசன சண்டமாருத சந்தெரி சணயநம: கோடிசூரியப்பிரகாச மோகாந்தகார நிரசணயநம: சிரு ஷ்டித்துவாதிரஸ்க தீரிமூர்த்திஸ்வரூபாயநம: நன்னிலப்பிர தேச சொப்பனசாநித்திய ஸ்ரீமன்நாராயணயநம:என்று பல வாழ்கஸ்தெளத்தியம்பண்ணுவது.

அர்த்தானுசந்தானம்.

அத்துவித தொய்த விசிஷ்டமென்னும் சாஸ்திரத்திரயத்தி லுள்ள அர்த்தசாராம்சத்தையெடுத்துக் கைவல்யநவநீதமாகத் திரட்டப்படுவது. அவற்றுள்.அத்துவிதம்.—ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத் தால் சரீரசரீரியைவிவேகம்பண்ணி சரீரவிலக்ஷணனைசரீரிக்கி சரீரத்தைப்பற்றியெழும்பும்விஸ்வகல்ப்பிதமான ஆகாமியகர்மத் தைநசிப்பித்து சரீரிக்கிநீதலோசனத்தைக்கொடுத்து நியதிபூர்வக மாய்விராடப்பிரபஞ்சத்துக்குப்பிரத்தேதகனைக்கி அதிலடங்கியிருக் கின்ற சஞ்சிதபீஜத்தை இனிமேலங்குரமாகாதபடிக்கி சாக்ஷிபூத் திடவிரத ஞாணக்கினியிறற்சுட்டு இனிமேலங்குரமாகாத வரு த்தவிரையைப்போல பொசித்தற்கு மாத்திரம் உபயோகமாய்

வர்த்தமானத்திலெதிரிடும் பிராரத்துவ போக்நை சமஞ்ச முடையபனுபவித்து சிவன்முத்திப் பதத்திலிருந்து அவாங் மநோசரமாகவிருக்கின்றவிதேகமுத்தியையடையப்படுவது. தொய்தம்.—யக்ஞ தான தபோ விரதாதி சர்வலோகசாதனமான தூமாதிமார்க்கத்தாலும் பரம்பராவிதிப்படி மானவகுருபரியந்தமாகச்சாதிக்கும் அர்ச்சராதிமார்க்கத்தாலும் விஸ்வவிராடப்பிரத்தேகமான சரீரிக்கி முத்திபூமியிலுங் கனிஷ்ட சிரேஷ்டத்தைதவிதிக்கப்படுவது. விதிஷ்டம்.— நியமஞர்த்தமாக வர்ணதிகிருத்தியங்களைச்செய்கின்ற சதேகதுவைத்துவைஅதிகாரிகளும் திவ்விய தேசங்களிலெழுந்தருளிபிருக்கின்ற தேவப்பெருமான் விஷயமாகச்செய்யும்கைங்கரியமே பௌஷ்திலைடயப்போற நித்தியகைங்கரியமெனச்சாதிக்கும் நிரோதுவைத்துவைஅதிகாரிகளும் உபயப்பிரகாரமாகக் கரியாபூமிணையக் கடந்து அர்ச்சராதிமார்க்க விதிப்படிசரண்யத்துவாராவிஸ்வவிராடப்பிரத்தேகமானசரீரிக்கி பிர்மம் சிலபாகத்தால் சமமாயும் சிலபாகத்தால் சிரேஷ்டமாயும் நிரூபிப்பது.

சாராம்சம்.—பரிபூரணராகவிருக்கின்ற பிர்மம் ஏகம் அதற்க நன்னியமாகவிருக்கின்ற சத்திகளானேகமென்னச் சாதிப்பது: அத் துவிதம்.—ஒன்றுக்கொன்று அநேகதாரதம்மியபேதமுடைய ஆத்மாக் களிடத்து சர்வசமன்னுகவிருக்கின்ற பிர்மம் ஏகமென்னச்சாதிப் பது: தொய்தம்.—பிர்மம் ஏகம் அதனது சிலருடபுருஷவிலாசாதிக ளனேகமென்னச்சாதிப்பது: விதிஷ்டாத்துவிதம்.

கைவல்யநவநீதம்.—நிர்மதசித்தாந்தப்பொருளாயும் சமத் துவயேகபரிபூரணராயும் அவாங்மநோ கோசரமாயு மிருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவத்தை ஒருங்கே நிரூபிக்கப்படுவது.

வாக்கியார்தசந்தானம்.— நன்னிலத்தின்கண்ணெழுந்தருளிய ஸ்ரீமன்நாராயணபரப்பிர்மமென்னும் சற்குருவாக்கியப்படி தான் டவப்பிரபுவான அற்புதகூர்த்திதானே ஆசாரியனுமாய்த்தானே சிஷ்யனுமாகநின்று தத்துவவிளக்கஞ்செய்தகளிகலென்னும் படலத்துவயரூபமாகத்தொடங்கி கைவல்யநவநீதத்தை சான்றோர் பூர்வகமாக சம்பூரணமாக்குவது.

தத்துவவிளக்கம்.

இந்நூலாசிரியர் அதிகார சற்குருவாக்கிய போதங்களை சாஸ்திரபீடமாகவேபற்படுத்திக்கொண்டு தேகதேதி சர்வதேகியையும் சிவதேக சர்வதேகங்களையும் சிவதேக சர்வதேகங்களுக்கு மூலமாயும் அவாங்மனேகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவத்தையும் அந்தபரப்பிர்மதத்துவத்துக் கநன்னியமாய் சிவதேக சர்வதேகங்களுக் குள்ளிலும் புறம்பிலுஞ் சதாஜொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஆத்மாவையும் அவ்வாத்மா அந்த அநன்னியப்பிர்மத்தைமறந்து அதனேனைடைக்கியமாகிற பரியந்தம்மத்தியிலிருக்கின்ற அவஸ்தைகளையும் அவ்வாத்மாவுக்கு வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்த அகண்டார்த்தமென்கின்ற போதத்திரயத்தைத் துலக்கி அதனை அவ்வதீதப்பிர்மத்தேதாடைக்கியமாக்கின்ற விசித்திரமும் அநாதி நவதோஷங்களையுடைய பஞ்சகோசக் கூட்டிலிருக்கின்ற தேகியை ஆகரிஷித்து நிர்த்தோஷமான சத்தாதி நவலக்ஷணங்களோடுகூடிய ஆத்மசொரூபமே நீயென்றுணர்த்தியதும் சற்குருவாக்கியப்படி பஞ்சகோசத்தைக்கடந்துபாழான இருட்டைத்தள்ளி பஞ்சகோசசூனியத்தை அதோதிருஷ்டியிலல்பார்த்தகிஞ்சித்துவபிருப்பைவிட்டு கூடஸ்தம்பிர்மமென்கின்ற நெஞ்சம் கழுவிஒன்றுய்நின்றபூரணத்தைத்தெரிசித்து சகஜானுபவத்துக்கு வெளியிட்டவன் பரப்பிர்மபரதத்துவமே அகத்திலும் புறத்திலுமிருக்கின்ற சௌலப்பிய சற்குருவெனத்தெளிந்து பலவாறுகஸ்தெளத்தியம் பண்ணியதும் அந்தஅதிகாரிக்கி ஸ்ரீசற்குரு அக்ஞான சந்தேக விபரீதமூழுதும் வர்ச்சித்து அதிஷ்டானஞானத்தைத்தெளிந்த சீவன்முத்தர்களின் விவகாரதாரதம்மியத்தையும் முத்தசேவையிலுண்டான பிரயோஜனத்தையும் நவநவமாயுணர்த்தி பாஞ்சபூதவிகாரமான தேகவிவகாரம்நீங்கி அந்தச்சீவன்முத்தர்கள் சர்வசமானத்துவமாயும் அவாங்மனேகோசரமாயுமிருக்கின்ற விதேகமுத்திப்பதத்தை அடையுகிற சருவசிராக்கியத்தையும் உணர்த்தப்படுவது.

சந்தேகந்தெளிதல்.

உத்தரபடலத்தின் அர்த்தசாரங்களையொருபிரகாரஞ்சங்கிரகித்து இருபத்துநான்குவிஷயமாகத்தொகுத்து அதனை பிரதமம்

துவிதீயம் திரிதீயமென்ன மூன்றுபாகப்படுத்தி ஆசிரயிப்பவர்க் குணர்த்தப்படுவது.

பிரதமம்.— பரப்பிர்மம் நிவாததீப நிலயம் இதயாகாரம் குணத்திரயம் மதேஸ்நாசம் அவதானம் விரதம் விவகாரமென்றஷ் டபேதமாகவிருப்பது. அவற்றுள். பரப்பிர்மம்.—வாக்குமனதுக் ககோசர கோசரமென்றுணர்த்தப்படுவது. நிவாததீபநிலயம்.— அசஞ்சலசித்த அகண்டபூரண நிருவிகல்ப்ப ததாகார சுவாநுபூதி நிலைபில் அசைவற்றிருப்பது: இதயாகாரம்.—பரப்பிர்மதத்துவத் துக் கநன்னியமாயும் சர்வேந்திரியங்களுக்குத் தலைமையாயும் அகத்திலும்புறத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற மதேஸ்புத்தியெண்ணங் களுக்கு மூலமாயுமிருப்பது. குணத்திரயம்.— சத்துவரூபத்தால் தெய்வசம்பத்தும் தமோரூபத்தால் ஆசுரசம்பத்தும் ரசோ ரூபத்தால் தேகலோகசாஸ்திரவாசனைகளையும் உண்டாக்குவது. மதேஸ்நாசம்.—உருவநாசம் அருவநாசமென்னத்துவிதம் சிவோ பாதிகெட்டு ஏகப்பிர்மசாக்ஷாத்காரமுடையஷ் நிச்சியசம்பந்த மான சுத்தசத்துவசாந்தியாதி குணபூர்த்தியிலுல் பிராரத்வநியத ரூபமான தேவ மனுஷ சித்தபேதாதி தேகவிவகாரங்களில் பற் றற்று லோகோபகாரார்த்தம் நடத்தப்படுகின்ற சிவன்முத்தியே: உருவநாசம்.—தேகோபாதிநசித்து லிங்கசரீரம் அடங்கும்போது அந்தச்சுத்தசத்துவமும் அடங்கி ஏகபரிபூரணராயிருந்தபடியே யிருக்கப்படுகின்ற விதேகமுத்தியே: அருவநாசம். அவதானம்.— சிவன்முத்தர்கள் பரப்பிர்மநிச்சிதவழுத்தத்தால் சற்றேறனும் அவ னைவிட்டு மாறுபடாது பிரிவறநின்று தத்தம்நியதகாரியங்களைச் செய்யப்படுவது. விரதம்.—தேதேகந்திரியாதி திரிகியவியவகாரத் துக்கும் திரிகியம் நீங்கிய சமாதிவியவகாரத்துக்கும் சாக்ஷியே நானென்னும் துணிவோடிருக்கின்ற: மாகாத்தமகிமையையும். — தோஷ நிர்த்தோஷ சுத்தவசுத்த பத்தியவபத்தியமெனப்பாரா தது வர்த்தமானத்தில் முன்னிடுவதைப் பொறுமையோடுபொசிக் கின்ற: மாபோகிமகிமையையும்.—சிறிது பெரிது தனதன்னிய நன்மைதீமைகளைதுவந்துசோரினும் விமலசித்தத்திற் பற்றுது படிகம்போலிருக்கின்ற: மாத்தியாகிமகிமையையும் உணர்த்துவது

விவகாரம்.—கிருதகிருத்தியனைகவிருக்கின்ற ஆரூடன் பலாபே
க்ஷையைக்குறிக்காமல் உழவு தொழவு வணிப விந்தை
சிற்பாதி இககிருத்தியமும் யாக தான தபோ விரதாதி பரகி
ருத்தியமும் சிரவண தியாநாதி மோக்ஷ கிருத்தியமும் பரோப
காரார்த்தஞ்செய்யப்படுவது.

துவிதீயம்.—பேத சாமிய சொரூப பரிச்சேத ஞான தவ
விவேக விசாரமென்றஷ்டபேதமாக விருப்பது. அவற்றுள். பே
தம்.—கிருதகிருத்திய ஆரூடப்பிரபுகளாகவிருந்தும் சிலர்தியா
நிகள் செய்வதென்னென்னில் பிராரத்துவ நியதமெப்படியோ
அப்படியே முத்தருக்கு வெகுவிதமாவாவொன்றுணர்த்துவது. சாமி
யம்.—சொப்பிரயோஜனத்தைக்குறிக்காமல் லோகோபகாரார்த்
தம் விவகாரஞ்செய்கின்றஞானி சருவாணுக்கிரக தாரியாய்நின்று
சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்கின்ற ஈஸ்வரனைப்போல
புண்ணியபாவத்தொடக்கில்லாதவனுய் மமதகங்காரம் வர்ச்சித்
திருப்பதால் ஞானியும் ஈசனும் சமத்துவமாவவொன்றுணர்த்து
வது. சொரூபம்.—உபாதிக்கட்டவிழ்ந்து விம்பாகார பிர்மப்பிராப்
பியனை ஞானிக்கிப் பிரதிவிம்ப ஜெகசீவபரமுழுதும் தாணை
விளங்குவது. பரிச்சேதம்.-சிருஷ்டியாதி கிருத்திய திரிகாலக்ஞான
சருவக்ஞ சருவவிபுத்துவ மாயாவல்லப அணிமாதி சித்திகளால்
நிறைந்திருக்கும் நாராயணுதி தேவர்களுக்கும் சித்த முனிவ விராச
தாசாதி மனுஷியசேதனருக்கும் சற்றேறனும் ஒவ்வாது ஒன்றுக்
கொன்று அளவற்ற தாரதம்மியங்களாகவிருப்பது. ஞானம்.—
மாயாகாரியத்திற் ரூரதம்மியமிருப்பினும் பிர்மபாவனையால் இவ
ரவொன்னும் பேதமற்று சர்வத்திரசமானமாயிருப்பது. தவம்.—
பூரூவம் நிஷ்காமியத்தை அனுஷ்டித்தவர்க்கு முத்தியையும் நிஷ்
காமிய காமியமிரண்டையும் அனுஷ்டித்தவர்க்கு முத்திசித்தியை
யும் பிரகிருதம் நிஷ்காமியம் ஒன்றைமாத்திரம் அனுஷ்டிப்பவர்க்
கு முத்தியையும் கொடுக்கப்படுவது. விவேகம்.—பரகதிக்கிவிலக்
கான பாகியகருமத்தையும் பரகதியைத் தருவதான ஆந்தரகரு
மத்தையும் அகந்தை அபிமான ஆசை கோபாதிகளால்ப் பந்தப்
படுத்துகின்ற சீவசிருஷ்டியையும் முத்திசாதனமாய் சராசரப்
பொருள்முழுதையும் சருவப்பிராணிகளுக்கும் பொதுமையாகப்

படைத்த ஈஸ்வரசிருஷ்டியையும் அச்சுவத்த விருக்ஷத்தில் வாழ்
கின்ற சீவேஸ்வராளை பக்ஷிரூபமாகவகுக்கின்ற சுருதியையும்
காமாதியாறும் சீவச்செயலெனத்தெரிந்து மோக்ஷமடைபவனை
யும் ஈஸ்வரசிஷை ரக்ஷகாரணமென்றும் கற்பகவிருக்ஷாதி
யைப்போலஆசிரயிப்பவர்க்கு ஈஸ்வரன் அருள்செய்பவனென்றுந்
தெரிந்து ஈஸ்வரவாசகமான சுருதியையும் அவனனுஷ்டித்துக்
காட்டிய சாஸ்திரங்களையும் அனுசரித்துநடந்து சர்ச்சனைருக்குப்
பின்னே அடிக்கடியாகத்தொடர்ந்து துஷ்டசங்கநிவர்த்தகவிவே
கியாய் ஜனிப்பித்தமாயையைவிலக்கி ஞானத்தையடைந்தவர்
பவங்கள்போகும் இதுவேநிச்சயமென்றுணரப்படுவது.விசாரம்.-
சிற் சட பந்த மோக்ஷ மெதுவென்று யூகபுத்தியால் உசாவுதல்
செய்து ஜனிப்பித்த மாயாமோகத்தைத்தள்ளி சத்தியக்ஞானத்
தைத்தெளிவித்து ததாகாரப்பொருளை யுணர்த்தப்படுவது.

திரிதீயம்.—வேதம் துணிவு அபிப்பிராயம் நிரசனம் நிச்சயம்
அத்துவிதம் ஆனந்தம் சுவாநுபூதிகமென்றஷ்டபேதமாக விருப்
பது. அவற்றுள். வேதம்.--சீவபேத செய்கைபேதங்களுக்களவில்
லாமையால் அவரவரதிகாரபக்குவத்தைப்பார்த்து புஷ்பமானது
விகசித்து பின்னேபலத்தைக்காட்டுவதுபோல பூருவசித்தாந்த
மிரண்டையும் நம்மைக்காப்பாற்றுதற்பொருட்டு காண்டத்திரய
ரூபமாய் வசனிக்கப்படுவது.

துணிவு.—பாவிகள்பண்ணிய பாவத்துக்குத்தக்க நரகத்தை
அவசியம்அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற சுருதியைக் கௌணமாகப்
பூருவப்படுத்தி அந்தப்பாவங்கள் எவ்வளவானாலும் அது கான
மந்திர விரத ஹோமங்களால்த் தவிர்க்கப்படுமென்ற சுருதியைச்
சித்தாந்தமாய்க்கொண்டு அதனைஉறுதியாகப்பற்றுவது: பூருவ
வேதத்துணிவு.—தன்னல்செய்யப்பட்ட சஞ்சிதகர்மம் தப்பாது
அனுபவித்துத்தீரவேணுமென்ற சுருதியைக்கௌணமாகப்பூருவ
ப்படுத்தி அந்தவிவிதரூபமானசஞ்சிதகர்மங்கள் எவ்வளவானாலும்
அதுஞானாக்கினியினல்க் கெடுமென்ற சுருதியைச் சித்தாந்தமாய்
க்கொண்டு அதனைஉறுதியாகப்பற்றுவது: உத்தரவேதத்துணிவு.

அபிப்பிராயம்.—மதுமாம்சவிருப்புற்றால் மகங்கள்செய்தண்
ணென்றசுருதி பின்புமணந்துபானென்றுசொல்வனதையும் காமத்

தில்மனம்செல்லுமாகில் கொண்டமெண்டிரோடு கலஷிசெய் யென்றசுருதி பின்பு புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றுசொல் வதையும் யாகாருகமில்லாத மதுமாம்ச பரதாரயிச்சையை விலக் கியவேதஷிதி பூருவநியமமென்பதையும் சகலமுந்தவிர்வதேவே தயிருதயமென்பதையும் யாகபோகநிவர்த்தரான யதிந்திர னைஷ் டிகவன்னி யிகழ்ச்சியற்றிருப்படையுமறிந்து சாதியாசாரவிதிப் படிசெய்கிறதவமேசுகமென்கின்ற சுருதியை பூருவப்படுத்திசுகந் தருவது ஞானமேமயென்கின்றசுருதியை சித்தாந்தமாய்க்கொண்டு ஆசாகர்மத்தைதொழித்து ஆனந்தத்தையடையச்செய்வது.

நிரசனம். —புருஷதந்திரத்தால் சித்தசீவாதிகளோடு பகிர் முகத்திற்செல்லும் சித்தவிருத்தியைத்தடுத்து அகமுகமாக்கி திரிகரணசுத்தியாக சற்கருமத்தைப்பண்ணி அந்தக்கர்மப்பிர யோஜனத்தை ஈஸ்வரார்ப்பணஞ்செய்து அந்தஅர்ப்பணவிசே ஷத்தால் சித்தசுத்தியைப்பெற்று அந்தச்சித்தசுத்தியிலல் தியான யோக பாவன பரோக்ஷ விவேகமுண்டாகி அந்தவிவேகதீக்கத் தால் அக்ஞானகருமத்தை நிரசிக்கின்ற சத்தியவிசாரமுதித்து அந்தவிசாரபூர்த்தியிலல் பிர்மாபரோக்ஷஞ்சித்தித்து அந்ததீர்க்க விசாரத்தாலுண்டான அபரோக்ஷஞானமே முத்தி இதுவே தீர் வையென்று நிச்சயித்து அந்தநிச்சயவழுத்தத்தால் அறியாமை யைக்கெடுத்து அறியாமையைக்கெடுத்தற்காக அந்தக்கரணப்பிர வேசகமான விருத்திஞானம் அகண்டானுபவசித்தியின்பொருட்டு அந்தஅறியாமையோடுகூட ஒருங்கேநிவர்த்திக்கப்படுவது.

நிச்சயம்.—வந்தியாபுத்திரனுந் தானுவிற்புருடனும் ககனர விந்தத்தைச்சிரசிற்சூடி கந்தர்வநகரத்துக்குப்போய் சுத்திகாரசி தத்தைதவிலேபசி ஒருவருக்கொருவர்கலகமாகி மத்தியில் ரச்சு சர்ப்பந்தீண்டி இருவருமிறந்து அலைகயாளர்களென்னும் வியவ காரந்தெரிந்தவனைப்போல சற்றேனும் மயக்கமில்லாதவர்களாய் இராசபாலனைப்போல சிந்தையற்றசுகமுடையராய்பந்தமோக்ஷ தொந்துவம் வர்ச்சித்து பந்தமோக்ஷ மொன்றுண்டென்பது மறந்து ஆகாசத்தை ஒருகாசுகுண்டுமிழ்ந்தென்பவனைப் போல பந்தமோக்ஷமொன்றுண்டென்பவரும் நகைப்பதற்கிட

மாகி அவித்தைதமாயையென்னும் அக்ஞானவிபரீதமுழுதும் வர்ச்சித்து நிர்ச்சந்தேகராய்த் தெளிந்திருப்பது.

அத்துவிதம்.—சடசம்பந்தத்தாலில்லதாயும் சிற்சம்பந்தத்தாலுள்ளதாயுமிருக்கின்ற மாயை சச்சிதானந்தமாய் மற்றுன்னறை நினையாதிருப்பினும் நீங்கும்.—சின்மயரூபியாய் சிவபேதகற்பிதங்களைமறப்பினும் நீங்கும்.—நீரில்தலைகீழாகவலைகின்றசாயையை செவ்விதாகத் தன்னைநோக்கினும் நீங்கும்.—போதபூரணனுய்க் காரியகாரணங்களைச் சிந்தியாதிருப்பினும் நீங்கும்.— இந்தஅத்துவிதீயநிஷ்டையிலுல் சாட்டியமாயை வர்ச்சித்து எம்மட்டும் பராமுகவசத்திலிருந்ததோ அம்மட்டும் நிசத்தில் உள்விழிப்பாரவையாய் இடைவிடாப்பழக்கத்தால் சாட்டியம்நீங்கி சகஜமுன் உன்மனமானது உனக்குவசப்பட்டுநின்று ஞானவடிவமாகில் நீ கசத்தகேகத்திலிருக்கினும் உனக்கு அந்தக்கசப்புழுழுதும் மாறுபட்டு நீ ஆனந்தசாகரவடிவமாவாயென்றுணர்த்துவது.

ஆனந்தம்.—உன்சொரூபத்தை நீ ஆராய்ந்தபோர் அது அளவற்ற ஆனந்தவடிவமாகும் அந்த ஆனந்தம் விருப்பு வெறுப்பு உதாசீனமுதலிய சருவாவஸ்தைகளிலும் தடைப்படாதது மானவசுகமுதல் விராடசுகபரியந்தம் இலேசங்களாகத் தோற்றுவது பிரளயவெள்ளசாகரசொரூபமாய்த் தடையற்றுவிளங்குவது உள்ளத்திலெழுந்துபொங்கி உலகமுழுழுதும்நிறைந்து அந்தமில்லாமல்த் தேங்குவது அநன்னியபிர்மத்திலேறு தானேதானுகவிருந்து ஆனந்த ஆனந்தக்திரய ஆனந்தபஞ்சக ஆனந்தாஷ்டகமென்ன நவநவமாக அனுபவிப்பது.

சுவாநுபூதிகம்.—சுதேபைகஷ விசாரஜன தருமானசி யென்னும் மூன்றுபூமியில் வசிக்கின்ற அப்பியாச மூர்த்திகளையும் சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை துரியமென்னும் ஞான்று பூமியில் வசிக்கின்ற வித்து வரன் வரியான் வரிஷ்டனென்னும் ஆரூடப்பிரபுக்களையும் துரியாதீதபூமியில்வசிக்கின்ற ஞாரத சுக ஹரிசிவப்பிர்மாதிநித்தியசூரிகளையும் சதாஸ்தெளத்தியம் பண்ணி முதல்ப்பூமியடைந்தவன் பெருமையையும் தனது நிலைமையை

யும் ஸ்ரீசற்குருகிருபையிலேலவிட்டு துரியதுரியாதீதவாசிகளின் அடியாரடித்துகளாகநின்று சதாசுகமுடையராய் சமத்துவ யோக பரிபூரண பரப்பிரம்ம சுவாநுபவரூபமான போன்பாலத்தை சார்வகாகாலமும் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

நவ்விநோக்கம்.

கடை தலை இடம் வலமுதலியவற்றை நேத்திரத்தால்ச்சியிலைல்ச் சுழற்றிப்பார்க்கின்ற மானேப்போல படலத்துவையமுழுதிலும் பலவாருகப்பரிச்சேதித்திருக்கின்ற அர்த்தசாரங்களை அடியேனுடைய மந்தவிருத்திக்கெட்டினமாத்திரம் ஒருவிரகாரம் ஆராச்சிசெய்து அதனை சற்குரு சாஸ்திர அதிகார போதபிரமாண நிச்சய நியமம் அற்புதமென்றஷ்டவிஷயமாகத் தொகுத்து ஆசிரயிப்பவருக்குணர்த்தப்படுவது.

சற்குரு.—எகமாயும் அநேகமாயும் சொரூபமாயும் ஈஸ்வரனையும் ஜானமாயும் நமதுபங்குத்துலெதய்வமாயும் பிரித்து நிரித ஜேயதுவை நிரிசேயகப்பொருளாகப் பிரிவற்ற நம்மைச் சதாகாலமும் ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீபகவானுடைய நாராயணாபரப்பிரம்மம்.

சாஸ்திரம்.—சர்வநீர்த்தப்பிரசேயாஜனத்தையும் கொடுக்கும் ஸ்ரீசற்குருபாதோதகம்போல சர்வசாஸ்திரவித்தியாவஷ்டமான ஜகதீசாஸ்திரம் ஒன்றைமாத்திரம் தற்பவர்க்கு சர்வசாஸ்திர பண்டிதரான மகாத்மாக்கள் அனேயநேக பிரசேயாஜனமெதுவோ அந்தப்பிரசேயாஜனமுழுதுங்கொடுத்து உதவாஸ்தாபின்றி வாழ்நாளிலேயே ருழியாக வாழ்கின்ற போன்பாலத்தை அனுபவிக்கச்செய்வது.

அதிகாரம்.—சாருவாக இரண்யகற்ப ஜைந கபிலத்த கர்மட நாஸ்திக சுவாத்ம சாங்கிய பாஞ்சராத்திர பாசுபத சைவ ஆர்த்திரிதேய காலவாக சுபாவிகமென்னும் ஒன்றுக்கென்ற ஒன்பதாக பேதவாக சமய நிலையை சதசத்தாருபமாய்ச்சட்டாமல் அதத்துருப்பைபக்கொண்டு சரீரி சரீர விவேகியாய் சரீர பிரமான மதே டுத்தி சேவ ருணிய கிருஷ்ணத்துவை பாஞ்சராத்ர கால தத்துவங்களை உண்டான விதிப்படி கிரமமாக ஸ்ரவணபாவத்திலொடுக்கி அநிலமங்களருண சொரூபனான பரமேஸ்வரகிருபைக் கெதிர்பார்த்திருப்பது.

பேதம்.—ஸ்ரீசற்குரு சரீரத்திலிருக்கின்ற சரீரியை பகிர் முகத்திற்செல்லாது தன்முகமாக ஆகரிஷித்து நீபஞ்சகோசவிலை க்ஷணன் அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷி துவம்பதலக்ஷியனை கூடஸ்தன் சமத்துவயேகபரிபூரண பரப்பிர்மமென்றுணர்த்திய பரோக்ஷ வாக்கியத்தை அபரோக்ஷரூபமா யனுபவித்துணர்வது.

பிரமாணம்.-அவித்தைதமாயைத் தொடக்கில்லாது நீநானென் னும் பேதத்தையகற்றி இரண்டுக்கும் நடுநிலைப்பொருளாயும் அவாங் மனைகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்ம தத்துவத்தை வேதாந்தசமிக்ஞாவிதிப்படி ஸ்ரீசற்குரு ஆகமப்பிரமாணத்தைக் கொண்டு மோனசுபாவத்தாலுணர்த்தியபடி அகமுகயிதயத்தா லுணரப்படுவது.

நிச்சயம்.— பிர்மாதிகடவுளரும் பாரிலுள்ளபெரியோரும் கங்கையாதிதீர்த்தமும் லீலை நித்தியம் அகண்டம் சரண்யம் பரம பதமென்கின்ற சர்வப்பிரதேச சர்வஜ்ஞவரியங்களும் சமஸ்த மான காலதத்துவ வேதசாஸ்திரங்களும் அசத்திய திருஷ்டியினல் மித்தையாகக்கண்டு சத்திய திருஷ்டியினல் அனைவையாவும் பிர்ம சொரூபமென்றுணரப்படுவது.

நிபமம்.-அதீதந்திரியவிஷயமாயும் நமக்கனுபூதிவஸ்துவாயுமி ருக்கின்ற பரப்பிர்மசொரூபத்தின் சந்நிதானமகிமையால் தனது சிற்சத்திபானது ராசாவைப்போலவிருந்து தனது ஆக்ஞாசக்கரத் தை சமஸ்தலோகங்களிலுஞ் செலுத்துவதனல் திரணாதி அதேச தனபதார்த்தங்களும் புஷ்பித்துக் காய்க்குது சரவசரவுயிர்கள் மூழ மையும் புராதனம் எப்படிவந்ததோ அப்படியே அதுவதுக்குரிய சுபாவங்கள் மாறுபடாதிருக்குது கருப்பையிலுண்டானமுட்டை யொருநிறமாகினும் அதிலுண்டானகுஞ்சுகளாகியபரவைகள் தத் தங் குலமுறைதவராது வெவ்வேறு விசித்திரரூபமாக விருக்குது நெருப்புநீராய்க் கசப்புமதுரமாய் மாறுமல் தொன்றுதொட்டுவந் தபடி நெருப்பு நீர் கசப்பு மதுரமான அதுவதின் குணங்கள் அது வதினிடத்திலேயேயிருக்குது பிராம்மணாதி சண்டாளபரியந்தம் தத்தம் வர்ணதிவைகள் வழுவாதிருக்குது சமுத்திரமும் அதைச் சூழ்ந்ததீவுகளும் அந்தத்தீவுகளிலுறைந்துகின்றபருவதமும் அந்தப் பருவதமுதலியவற்றில் மழைவருஷிக்கின்றமேகமும் சற்றேறனும்

வனைதப்பாதிருக்குது பிர்மாதி கடவுளரும் பூமியிலுள்ள பெரி யோரும் கங்கையாதிதீர்த்தமும் சமஸ்தமான தேசகால வேத சாஸ்திரங்களும் நல்லவர்க்கு நன்மையும் தீயவர்க்குத்தீமையும் பாவிகளுக்குநரகமும் சுகிர்திகளுக்குச்சுவர்க்கமும் சிற்சத்தியின் ஆக்ஞாமகிமையால் எப்போதும் சத்தியமாகவே யிருக்குதென் றுணரப்படுவது.

அற்புதம். — உண்டானவிதிப்படி. தேகமுதல்சுபாவபரி யந்தம் ஓடுக்கிச் சதாதிருவுள்ளோக்கத்துக்கெதிர்பார்த்திருக்கும் ஓரதிகாரிக்கு திரிபேகப்பொருளாகிய நாராயணபரப்பிர்மம் தமதுஅபாரகருணையிலால் திரித்துவரூபமாய்வெளிப்பிட்டு பிதா புத்திரசம்பந்தத்தால் வாஞ்சையுற்று திரித்துவதிரிபேகப்பொரு ளைத்துலக்கி தத்துவசாரூபத்தைவிளக்கி சந்தேகமுழுவதும் நிவ ர்த்தித்து நிரதிசயவானந்த நிரவதிக சந்தோஷ சர்வ சம்பூர்த்தி யைப்பண்ணி சொல்பவனுங் கேட்பவனுந்தானுகி சருவாவஸ்தை யிலுந்தடையற நின்று ஆரோகணரூபமாய்த் திரட்டிவைத்த கை வல்யநவநீதத்தை அவரோகணரூபமாய்ச்சம்பூரணமாக்குவது.

பகூஷிக்கிராகியம்

பலப்பிரயோஜனத்தைமாத்திரம் சங்கேபரூபமாயெடுத்து குஞ்சுகளாற்கிரகிக்கும் இளையை லகுலகுவாயுவப்பித்தூட்டும்மா தாபகூஷியைப்போல சாஸ்திர சம்பந்த அதிகார வாக்கிய போத வியாக்யான தெரிசன சற்சார சம்பூரணமென்னும் நவபேதமாய் ஆசிரயிப்பவனை ஆசிரயித்துணர்த்துவது. சங்கேபம்.— பிர்மம் ஆத்மா ஈஸ்வரனென்னுந் தத்துவத்திரய சந்நியாச சம்பூரண மென்றைந்துபேதமாக நிரூபிப்பது.

பிர்மதத்துவம்.—நாமரூப சமதுவிதரகரூன சோதி பூர ணமென்னும் அஷ்டபேத அநாதப்பிர்மநிஷ்டையிலால் தத்துவ சூரியன் கதிர்களைப்பரப்பி சருவபூமியும்வியாபித்திருப்பது.அவற் றுள். நாமப்பிர்மம்.—பரப்பிர்மபரமேஸ்வரசற்குருவின் திவ்விய சரித்திர நாமசலோகங்களை சதாஜபித்துக்கொண்டிருப்பது. ரூபப் பிர்மம்.—ஸ்ரீபரப்பிர்ம பரமேஸ்வர சற்குருவின் சிரவதன கழு

மார்பகரசரணதி சர்வாவயவசகிதமான திவ்வியமங்களகவிக்கிரக
த்தை இடையருதுதியாணிப்பது.சமப்பிர்மம்.உடலையும் உயிரையு
ம் விவேகித்து திரிசியசூனியங்களில் பந்திக்காமல் அவ்விரண்டுக்கு
ம் ஞானகைங்கரியங்களைய பிவிருத்திபண்ணுவது.துவிதப்பிர்மம்.-
புத்திரனுக்குப்பிதாவாகவிருந்து தத்துவசொரூபத்தைவிளக்கி
சந்தேகமுழுதும் நிவர்த்தித்து தீர்க்கமாக வஸ்துத்துவயத்தை
நிர்ணயப்படுத்துவது. ஏகப்பிர்மம்.—அவன் இவனுக்குரிய பெயர்
இடம் உபாதி உடல் உணர்வென்னும் ஐந்துபிரிவான வாச்சிய
பேதத்தைவிட்டு அவ்விரண்டிடத்தும் விளங்குபவன் ஒருவனே
அவனேபரமார்த்த தேவென்றுணர்த்தப்படுவது.ஞானப்பிர்மம்.-
பிரத்தேகசாகூஷியாயிருந்து உடலையும் உயிரையும் வேறுபடுத்தி
திரிபுடிநிவர்த்தனைப் அவ்வாத்மாவாகிய பிரத்தேகசாகூஷியை சர்வ
வியாபக சைதன்யத்துக்கு விஷயமாக்குவது. சோதிப்பிர்மம்.—
ஞானத்மாவாகவிருந்து அக்ஞானப்பிரபஞ்சத்தைமித்தையாகக்
கண்டு அந்தஞானயிதயத்திறல் சர்வமும் ஒளியுருவாகவுணரப்ப
டுவது.பூரணப்பிர்மம்.—சருவசீவசாகூஷியாய் நன்னிலமாதி சருவ
பூமியும் வியாபித்திருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவத்தை நிற்சந்தே
மாய்த்தெளிந்து பிரபோதநிஷ்டையைய் அனுபூதிவாழ்விலமர்ந்திரு
ப்பது.

ஆத்மதத்துவம்.—தேமாவிகாரம் அக்ஞானவிகாரம் விருத்தி
விகாரமென்கின்றவிகாரத்திரயரூபமான அசுத்தவிருத்தியைநீக்கி
சுத்தவிருத்திபிறல் சத்தாதி அசத்தாதியை விவேகம்பண்ணி சத்
தாதியொன்பது லகூஷணங்களுக்கும் லகூஷியப்பிபாருளாகிய ஆத்ம
சொரூபத்தை சற்குருமுகமாய்த்தெளிந்து அவ்வாத்மாவையும்
பரப்பிர்மதத்துவத்துக் கநன்னியமாய்க்கண்டு அநுபவதாரக
விளங்குவது.

விவேகம்.

சத்தசத்து சித்தசித்து சுகாசுகம் சமாசமம் ஸ்திராத்திரம்
சாகூஷிசாகூஷியம் ஏகானேகம் நித்தியாநித்தியம் வியாபகாவியாபக
மென்ன நவவிதமாக விவேகித்துணர்வது. அவற்றுள்.சத்சத்து
விவேகம்.—சர்வசார சுத்தசத்துவ ஞானகாரமாக விருக்கின்ற
சத்துரூபமே மெய்யென்றும் மரீசிகாஜலம் சுத்திரசிதம் கந்தற்ப

நகரம் சொப்பனநகரம் ஆகாயநீலம் ரச்சுசர்ப்பம் வந்தியாபுத் திரன் சசவிஷாணம் தாணுபுருஷனென்னும் நவபேதமாய் அக் ஞானமறதியிலை சீவனை தக்கசாகரத்திலமிழ்த்துகின்ற அசத்து ருபமான பிரபஞ்சமுழுதும் சுத்தப்பொய்யென்றும் விவேகித்து மற்றய எட்டுலகூணங்களையும் உபதேசமுகமாகச் சூசிப்பித்து நம்முடபோலாணைப்படிக்கி உன்னைமறவாதேயென்று ஆத்துமத் துவத்தை நிலைநிறுத்தி அனர்த்தநிவர்த்தியைச்செய்து வஸ்துத் துவயத்தை யுறுதிப்படுத்தி இரண்டாம் படலத்துக்கதிகாரி யாக்குவது.

மரீசிகாஜலப்பிரபஞ்சம்.—மூலத்தைதுணராமல் சீவனைவன் மிருகதிருஷ்ணையைப்போல சற்றும்பலம்பெறுத ஆசாவழியில் சதாதாபித்தலைவது. சுத்திரசிதப்பிரபஞ்சம்.—மூலத்தையறியாத சீவன் அக்கினிக்கிப்பயன்பெறுத மூக்காரசித்தையொத்த ஆக் கைபின்வழியாய் அகங்காரித்துழல்வது. கந்தர்ப்பநகரப்பிரபஞ் சம்.-சீவனைவன் மனச்சகூடாரா தி இந்திரியவியாபாரங்களைவிட்டு சரீரத்தைச்சவத்தைப்போலக்கிடத்தி அநங்கனைப் சுழுத்தியவஸ் தையிலடங்கியிருப்பது.சொப்பனநகரப்பிரபஞ்சம்.—நாசம் உற் பத்தி மூற்சை நரை கனை சுழுத்திமுதலிய சர்வாவஸ்தையிலும்நிலை பெறுமல் சீவனைவன் சூலாலவட்டம்போல சுற்றிக்கொண்டுதிரி வது. ஆகாயநீலப்பிரபஞ்சம்.—நீலரூபம் ஆகாயத்துக் கென்பது போல ஆத்மாவுக்குத் தேகமேமரூபமென்றுறப்பேறி தேகபோ ஷணமே புருஷார்த்தமென்றுறுதிப்பட்டு சரீரமூள்ளபரியந்தம் மற்றய சற்கருமாதி புருஷார்த்தங்களை சற்றுங்கலக்கவிடாமல் சரீ ராந்தத்தில் அந்தசீவனைவன் பூதாகிருதியாய் லயப்படுவது.ரச்சு சர்ப்பப்பிரபஞ்சம்.— மூலத்தைதத்தெரியாமல்சீவனைவன் சட ரூபமான பிரகிருதிதேகத்தில் சஞ்சலரூபமான மனதை வைக்க அதனது சேஷ்டிதத்தால் அந்தப்பிரகிருதிக்குரிய வாத பித்த சிலேத்துமாதி ரோகபந்திகளால்ப் பீடிக்கப்பட்டு பயகம்பனதி களையடைடப்படுவது. வந்தியாடுத்திரப்பிரபஞ்சம்.—சீவனைவன் மூலத்தைவிசாரிக்குமிடத்து காரியகாரண மிரண்டும் பொய்யாய் அக்ஞானமறதியிலைதிக்கப்பட்டு தேகோகடுத்தியிலைஅவித் தையாகர்ம வாசனைவழியில்ச்சஞ்சரிப்பது. சசவிஷாணப் பிரபஞ்

சம்.—பூருவோத்தர விரோதமாய் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமில்லாமல் சிவனுக்குவந்த பிரபஞ்சசரித்திரங்களை மூலத்தைத்தெரியாது அவரவர் வந்தவந்தபடி பிதற்றப்படுவது. தாணுபுருஷப்பிரபஞ்சம்.—சிவனைவன் மூலத்தைத்தெரியாமல் தாணுவுக்கொப்பாய் தன்னிலாஞ்ஞைக்குரியபிரகிருதிதேகத்தையாளுகின்ற புருடனுய் ஆத்மபுத்திபண்ணி அந்தப்பிரகிருதிகருமங்களுக்குவசப்பட்டு அதனல் சொப்பிரக்ஞையிழந்து கருமமேமபுருஷனைகவிருந்து அவனைச்சென்மபரம்பனையாயாளப்படுவது.

ஈஸ்வரதத்துவம்.—சோபாதிகரூபத்தால் லோகரக்ஷகார்த்தம் பஞ்சகிருத்திய தசாவதார சர்வாவதாரங்களால் சற்றும்வினை கடவாது சமஸ்தமானதர்மங்களையும் ஸ்தாபனம்பண்ணியும் நிரூபாதிகரூபத்தால் பூரீசற்குருவாய் பரப்பிர்மதத்துவத்துக் கநன்னியமாயிருந்து பரமார்த்ததரிசனத்தையுணர்த்தி ஆசிரயிப்பவர்க்கு தடையற்றசுகத்தையனுபவமாக்கியும் ஆசிரதன் அனுசிரத்தன் பாவனைலும் விதிப்படி அனுஷ்டிக்கின்ற வேதநிஷ்டனுக்கு அபேக்ஷிதகாமியத்தைக்கொடுத்தும் மற்றய சீவர்களுக்கெல்லாம் உணர்வின்வழியாய் தத்தங்கருமானுரூபமான உணவைக்கொடுத்தும் மாயையைவசமாக்கிக்கொண்டு இன்னம்பலவானுன அற்புதலீலைகளைநடத்தப்படுவது.

மாயை.—சத்தாய் அசத்தாய் சித்தாய் அசித்தாய் சுகமாய் துக்கமாய் சமமாய் விஷமமாய் திரமாய் அத்திரமாய் சாக்ஷியர்ய் சாட்டியமாய் ஏகமாய் அனேகமாய் நித்தியமாய் அநித்தியமாய் வியாபகமாய் அவ்வியாபகமாய் இன்னம் பரமேஸ்வரதிருச்சித்தமெப்படியோ அப்படியே அமைந்துநின்று பிராப்தமாகாததையும் சத்தனுக்கு அநன்னியமாகவிருந்து பிராப்தமாகச்செய்கின்ற மாயைசத்தசத்தாதி தொந்துவயிடனையகற்றி லக்ஷியப்பொருளாகவிருக்கின்ற ஆத்மநிஷ்டனுக்கு அவயவாதி ஒன்பதும் வியாவகாரிகத்தில் தோற்றுமாத்திரமாயும் பாரமார்த்திகத்தில் கல்பிதஜனகமாயும் பாகியாந்தரம்நீங்கிய சொரூபதிருஷ்டியில் இதுமாயை இதுஆத்மாவென்ன சற்றும்பிரிக்கக்கூடாததாய் சித்திரபடசிலாபங்கயம்போல் சர்வழுந்தானேதானையுணர்வதாயும் பிரசீவர்களின் எண்ணத்தின்வழியாய்ப் பிரதிபலித்து எதார்த்தஞானத்

தில் அசத்தாகியும் அனுபூதிவாழ்விலமர்ந்திருக்கின்ற பிரமநிஷ்டருக்கு மாயாநாமகம் நீங்கிய ஆனந்தபூர்த்திநாதயாயும் ஈஸ்வரனுக்கு விநோதகாரணியாயும் ஆத்மநிஷ்டனுக்கு அபேதரூபியாயும் பிராந்த சீவர்களுக்கு மித்தையாரூபியாயும் இப்படி தானபேதத்தால் வெவ்வேறுநாமகமாகப்பிரிந்திருக்கின்ற பிரமசத்திகள்முழுதும் சத்தனுகிய பரப்பிரமதத்துவத்துக் கநன்னியமாய்க்கண்டத்துவஞானிகளிடத்து சர்வமும்பிரமமயமென்ன நிச்சந்தேகமாய்த்தெளிந்திருப்பது.

சந்நியாசம்.

வேதம் ஆகமம் ஞானமென்னத்திரிவிதரூபமாய் அதற்கு நிராணசையே முக்கியபிரதானமென்றுணர்த்துவது. அவற்றுள். வேதசந்நியாசம்.— யசன யாசன அத்தியயன அத்தியாபக தான பிரதிக்கிரகமென்னும் சட்கர்மசம்யுக்தனை ஒருவிப்பிரனுக்கு அர்த்ததாரசங்கங்களில் விரக்தியுண்டாகி அவற்றைச்சரீரமுள்ளபரியந்தம் சற்றும்பரிசிக்கேனென்கின்ற தீர்க்கவைராகமுடையனுய் காவிகாம்பரதண்டுகமண்டலாதியை விதிபூர்வகமாகப்பெற்று திடசக்தியுள்ளபரியந்தம் பகூதகவிரதத்தைச்சாதித்து அதுதளர்ந்தவிடத்து குடீசகசந்நியாசியாய் சரீரமுள்ளபரியந்தம் காலத்தைக்கடத்துவது. ஆகமசந்நியாசம்.— சிவசம்பந்தமுடையவனுய் வேதவிகிதமான தனக்குரிய குலாசாரதர்மத்தை வழுவாதிருக்கின்ற ஒருபுருஷனுக்கு வாமம் வைரவம் காளாமுகம் மாவிரதம் பாசுபதமென்னும் ஐந்துபேதமான தாந்திரீக சைவத்தைவிலக்கி வைதிகசைவத்தைத்தெளிவித்து சமய விசேஷநிருவாண சத்பீஜ அபிஷேகமென்கின்ற தீக்ஷாபஞ்சகத்தை சிவக்ஞானதேசிகனால் அனுக்கிரகிக்கப்பெற்று வேதாகம விரோதிகளான பாஷண்டசங்கத்தை கட்டோடுவிலக்கி சரீரமுள்ளபரியந்தம் குருலிங்கஜங்கமத்தைவிட்டுப் பிரியாமல் மமதகங்கார வர்ச்சிதனுய் குருபரன்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பது. ஞானசந்நியாசம். அநேகஜன்ம புண்ணியபரிபாகத்தால் புனிதனுகவிருக்கின்ற ஒரு புருஷனுக்கு வேதாகமவரம்புநழுவி தனியனுய் சற்றும் இதரசனங்களுடைய வரம்பைக்கொலைக்காமல் முயற்சியின்றிவர்த்தமானத்தில் கிட்டியபோகத்தால் க்ஷுதாவாதையைமாத்திரம் அகற்றி

குரூபதேசத்தால் யோகசமாதியைச்சாதித்து தத்துவசாகூத்காரமுடையனுய் மூடகோரவனர்த்தம் நீங்கி சுத்தசத்துவ சித்த சாந்தம் அபிவிர்த்தியாகி சகஜானுபவத்தால்வெளியிட்டு ராமார்ச்சுன பலி பகீரத ஜனக சிகித்துவாசாதிகளைப்போல பூர்வம் நின்ற வர்ணதி சுதர்மவனையை நிலைநிறுத்தி பூரூவோத்தரமுழுதும் ஆனந்தரசமாயனுபவித்து தற்பதநிஷ்டனுய் அனுபூதிவாழ்வில் அமர்ந்துநிற்பது.

சம்பூரணம்.

சாதன சாத்திய நிரூபிதமான கைவல்யரவநீத பூர்த்திசமஸ்காரஇறுதியும் கீதாவியாக்யானதாற்பரிய சந்திரிகையினிறுதியும் ஒருப்படத்துலக்கி மூலகற்பார்த்தத்தையுபதேசித்து சம்பூரணரகசியத்தைப் பரிபூர்த்திபண்ணுவது. அவற்றுள். சாதனம்.-மூமூகூத்துவம் சற்குருசாஸ்திரசிரேகம் சிரவணர்த்தசிந்தனம் சுகதுக்கசகனம் வியவகாரவிலகூணம் அகக்கரணதண்டம் புறக்கரணசிகூ அநித்தியவிராகம் நித்தியவாஞ்சிதம் சகலத்தியாகமென்னத் தசவிதமாக நிரூபிப்பது.

மூமூகூத்துவம்.— ஆதியாத்மீகம் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதீகமென்கின்ற தாபத்திரயாக்கினிக்காற்றுமல்த்தனிந்தனியே நாள்விளம்பத்தில்ப்போக்கும் உபாயத்திரயத்தைதெளிவுத்து தாபத்திரயமுழுதும் ஒருங்கேபோக்கும் சத்தியோன்முத்தியை விருப்புற்று சருவதீர்த்தபாதனை பரப்பிர்ம பரமேஸ்வர வாசுதேவ பூரீமன் நாராயணசற்குருவைச் சரணமாகவடைவது.

சற்குருசாஸ்திரசிரேகம். — சாஸ்திரசற்குருவைத் தஞ்சமாக்கி சரீரசரீரியைவிவேகித்து சரீரியைப் பஞ்சகோசாசங்களுக்குவிலகூணப்படுத்தி தாரகப்பொருளைத் தானமாய்க்கொண்டு அவஸ்தாத்திரயத்தைத் தெரிசித்து நியதிபூர்த்தியென்கின்ற சமஸ்காரவிதிப்படி கேவலபூரணத்தை விஷயமாக்கி தத்துவோபதேசத்தையுணர்த்தப்பெற்று தாராவழியாய்ச் சிந்திக்கப்படுவது. சிரவணர்த்தசிந்தனம்.—அக்ஞானவிபரீதாதிகளால்த் தடைப்படாமல் உபதேசப்பொருளை மனனயுகத்தால் கலக்கமறத்தெளிவது. சுகதுக்கசகனம்.—திருவடிச்சாயையிலொதுங்கி கருமபீடிதத்தால்ப்போராடுகின்ற சீதோஷ்ணாதிகளைச் சகித்திருப்பது. வியவகாரவிலகூ

ணம்.— காரியரூபமான சிவேஸ்வரஜகத்துருவை விவேகித்து பந்திக்காமல் பிரத்தேகமாயிருந்து வியவகரிப்பது. அகக்கரணை தண்டம்.—இதயப்பிரதேசத்துக் கதன்னியமாகவிருக்கின்ற பரப் பிர்மபரமேஸ்வர சற்குருவினிடத்தில் நாட்டம்வைத்து இதாந் தரங்களை சிசூஷிக்கப்படுவது. புறக்கரணசிசூஷை.— உண்முகத்தை யூர்த்துவமாக்கி பகிர்முகவழியைத்தடுத்து பார்ப்பது கேட்பது முதலிய சமஸ்தமும் பரமேஸ்வரசற்குருமயமாய்த்தரிசிப்பது. அநித்தியவிராகம்.—சுதர்மவனையைக் கொலைத்து கீளதுமேல தாய்த் தட்டுமாறி மாயாகர்மவனுஷ்டிதராய் மூலவகங்காரத்தி லுறப்பேறி கொள்பவன் கொடுப்பவனைப் பாழாக்கி தானவிதாண தினளுக்கருகமில்லாமல் அசாஸ்திரீகமாய்சீவகல்ப்பிதமான பாஷ ண்டவழியில்ச்சேசகரிக்கிறதிரவியம் அசாஸ்வததேதகத்தைவிருத்தி பண்ணி சாஸ்வததேதகிக்கி ஞானத்தை சூன்யமாக்குமனத்தரி ந்து அந்தத்திரவியம் சிசூஷா அருகமேயல்லாமல் சாதாரணமாய்ப் பார்க்க கேட்க பரிசிக்க சிந்திக்கக்கூடாத அசுத்தமலமென்றகற்ற ப்படுவது. நித்தியவாஞ்சிதம். — நித்தியவநித்தியவிவேகியாய் அநித்தியனை சீவகல்ப்பிதபாஷண்டபாவாதிகளை ஈஸ்வரகிருபை யிணல்நிவர்த்திபண்ணி நித்தியனை சர்வேஸ்வரன் வர்த்தமானத் தில் அவரவர்க்காகயேற்படுத்திய நியதவழியில்ச் சேசகரிக்கிறதிர வியம் ஆசார வியவகார தானவிதாணதினளுக்கு யோக்கியம் அற் பணைகங்கிரியரூபமாய்ச்சாதிக்கில் அதுவே உயிர்க்குறுதியும் சாஸ்வதபோகத்தையுங்கொடுக்கின்ற பரமபாக்கியமென்னவாஞ் சித்து அதனவிதிவழியில்ச் சேசகரித்து விதரணையோடுசெலுத் தப்படுவது. சகலத்தியாகம்.—மத்தியயிகபரத்தில்வசிக்கும் சித்த மனுஷதேவர்களுக்குரியபோகத்திரயமுழுதும்லப்தமாகினும் பூமி யந்தரசுவர்க்கத்தை பரிபாலிக்கும் இந்திராதிபத்தியத்தையடையி னும் தேயத்தியாகநிஷ்டையிறல் சித்தத்தைச்செயித்துதிருஷ்ட பலத்தைத்திரணீகரித்து பரமேஸ்வரனைப்பிரார்த்தித்து அவனது நியதகைங்கிரியமாக சருவாதிபத்தியமுஞ்செய்யப்படுவது.

சாத்தியம்.— முத்திப்பிராப்பியம் சருவதுக்காபாவம் பர மார்த்தநிசனமென்ன மூன்றுபேதமாக நிருவாணப்பேற்றை

நிரூபிப்பது. அவற்றுள். மூத்திப்பிராப்பியம்.— அகோசரகோசரம் ஐக்கியபேதம் பந்தமோகூஷம் ஆசிரதசமர்த்தி துவிதப்பிரயோஜனமென்றைந்துபேதமாகநிரூபிப்பது. அவற்றுள். அகோசரகோசரம்.— தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைக் கல்பிதமாகத்தெரித்துப் பிரத்தேகமாய்நின்றஆத்மாவை எங்குமாகியபிர்மத்தினோடு யோகசமாதியிலொருப்படுத்தி சுவர்மந்தியகனம்போல அந்தச்சொரூபசுபாவமாகிய பரமாத்மதேகவை இதயப்பிரிவற சகஜானுபவத்திற்றெளிந்துஇப்படித்தெளியச்செய்த நிரோதகிருபையைக் கோசரவகோசரமாய்த் துதிசெய்யப்படுவது. ஐக்கியபேதம்.—ஆத்மஞானத்தைதத்தெளிவித்து அதனல் யானனதென்கிவ்ற உயிர்ப்பந்தத்தைப்பாழாக்கி நீநானென்னுஞ்சொல்லுக்கு ஒன்றேபொருளென்றைறக்கியஞ்செய்ப புரிசற்குருவாக வெழுந்தருளிய ஈஸ்வரனை ஸ்தெளத்தியம்பண்ணுவது. பந்தமோகூஷம்.—அந்தமும்நடுவுமில்லதாய் ஆதியுமில்லதாய் அந்தமும் நடுவும் ஆதியுமுடைய சருவ ஜகத்காரணமாய் சதாபிரகாசிக்கும் ஞானசற்குரு பாதத்தைவாழ்த்தி பந்தமுத்திகளைத் தலைத்துநின்ற வஸ்துதத்துவத்தைதத் தாரகமாக்கி பந்தமுத்திகளைவிசார்ச்சிக்கப்படுவது. ஆசிரதசமர்த்தி.—வேதாந்தசொரூபத்தைச்சாதிக்கும் சாஸ்திரத்திரய சாராம்சமுழுதும் ஒருப்படுத்திரட்டி நம்மால்க்கொடுக்கின்ற கைவல்யாமிர்தத்தைப்புசித்துப்பசிப்பிணியைமாற்றிய முத்திதேவர்கள் அசாஸ்வதமாய்தாற்காலசாந்தியாய் பின்னீடு வருத்தத்தைதத் தருவதாயிருக்கும் விஷயமிருத்துவைப்புசித்துப்பின்புபசித்து தினேதினே பலாபேஷையையுடையராய் ஜனனமரணதிகளில்ச்சிக்கி காலச்சக்கரவழியில் சஞ்சரித்து தாபாக்கினியிலல் வெதும்பி சதாவிடாய்ப்பட்டிறல்கின்ற கருமதேவர்களைப்போல அலைபாது தடையற்றசுகிகளாய் வாழ்ந்திருப்பவர்கள். துவிதப்பிரயோஜனம்.—பந்தநிவர்த்தகமான விடத்து அஸ்மதாதிகளுக்குப்பற்றுக்கோடாகநின்று ரசூஷிக்கின்ற முத்தாத்மாவை சந்தேகநிவர்த்தக தத்துவப்பிரகாச அதேபஷித பலத்தைதத்தந்துஅடிமையாக ஆட்கொண்டவேங்கடேசமுருகனென்கின்ற விஷ்ணுதேவனை உடையனும் உடைமையும் தாணைப்பின்று சதாரக்ஷிக்கின்றகர்த்தாவைவணங்கி கைவல்யதீபிகையை

இருபடலமாய்ப்பிரித்து ஆதியோடந்தம் சாஸ்திரக்கிரமமாய்த் துதிசெய்யப்படுவது.

சருவதுக்காபாவம்.—அகோசரமாகிய பிரபோதசொரூபத்தில்நின்று ஞாணனந்தசூரியராய்வெளியிட்டு சத்துவாதி சத்திய சற்குணங்களால்ப் பரிச்சேதித்து ஹரி சிவவிதி இந்திராதிஅநேக மூர்த்திகளாய்ப்பிரிந்து கருமச்சக்கரவழியில்ச் சஞ்சரித்துழல்கின்ற சீவப்பிராணிகளோடு கூட்டுறவாகி அவர்களுக்குரிய சீதோஷ்ண திதிலயோற்பவாதி சருவாவஸ்ததைகளோடு சம்பந்தித்தும் திவ்வியாக்கினிமத்தியையிலிருக்கின்ற தேதவாமிர்தத்தைப்போல ஆசாமிகுதியிலல் அதிகாரமான விஷயாக்கினியில்விழுந்தும் வருத்தம் குற்றம் உபாதி சந்தேதகம் மோகமென்னும் இடர்பஞ்சக சோகந்தாக்காது ஆனந்தசமர்த்தித உபசாந்தசின்மயராய் தற்பதவாழ்விலமர்ந்திருக்கின்ற நிருவாணநிஷ்டர்கள் அற்புதலீலையிலல் விளையாடப்படுவது.

பரமார்த்தநிதரிசனம்.—பொன்னிலமாதராசை பொருந்தியும் பொருந்தாதஞானிகளுள்ளத்தில் இதரமில்லதாய் பொருந்தியராகசீவருள்ளத்தும் பொருந்தாதவிராகசீவருள்ளத்தும் இதரமான இராகவிராகப்பற்றுக்களில்லாத சாகூதியாய் எந்நிலம் எழுநிலம் நன்னிலமென்னும் தாரதம்மியபூமிமுழுதுக்கும் தாரகமாய் சுபேதைகூடாதி துரியாந்தமான ஞானபூமிகளேழினும் ததாஞரூபமாகக்கலந்துநிற்கும் சம்பந்தமாய் சருவசிரோஷ்டமான துரிய துரியாதீதமென்னும் நன்னிலத்தைதமருவி நடுவணையாகவிருக்கும் மூலவிருளைச்சேதிக்குமிடத்து முழுதுபூமிக்கும் அதிபதியாய் நாயகி சம்பந்தத்தால் முழுதுமாய் நாயகசுபாவத்தால் மீமாம்சாவிதிப்படி சருவலிங்கநிருபிதமான சர்வஜகத்காரணை மூலஸ்தம்பபரசொரூபமாய் இன்னமுங்கோசரித்தற்கெட்டாத தேதகப்பிர்மாதிகோசர சுயம்புவாய்நிற்கும் ஏகநாயகன்பதங்களைவாழ்த்தி ஹரி சிவ விதி இந்திராதி நிருவாணநிஷ்டர்கள் சிருஷ்டியாதிபணிகளைச் செய்யப்படுவது.

வாழ்த்து.—பிர்மம் பரமம் சருவம் சருவாதிபம் சம்பந்தம் தாரகம் சாகூதி ததாகாரமென்னும் அஷ்டகுணபரிபூரண பரப்பிர்மபரமேஸ்வரசற்குருவுக்கு சிருஷ்டிகன் சிருஷ்டிகள் முதலிய

சர்வப்பிராணிகளையும் பணியாளாகத் தெரிசித்து அதகளுதற் பொருட்டு அவையாவுக்கும் பணியாளாகநின்று சருவமும்பிர்ம மென்றுசீர்விதிப்பது. அவற்றுள்.— அதேகாசரசயம்புவாயிருப் பது: பிர்மம்.— சருவஜகத்காரண மூலஸ்தம்பபரசொரூபமா யிருப்பது: பரமம்.—நாயகநாயகிபிரிவற இருமையொருமைமுழு துந் தாளையிருப்பது: சருவம்.—ஜகத்பதியாயிருந்து லோகரக்ஷ ணம்பண்ணுவது:சருவாதிபம்.— தத்தாளுருபமாய்க்கலந்திருப்பது: சம்பந்தம்.—ஆதேயங்களுக்காதாரமாயிருப்பது: தாரகம்.—பிர தக்காகவிருந்து இதாகிதங்களையுணரப்படுவது: சாக்ஷி.—சிவகல் ப்பிதம்நீங்கி யாவையும் தாளுகவிருப்பது:தத்தாகாரம்.

கீதாவியாக்யான தாற்பரியசந்திரிகை:வினிறுதி.

கருமயோகத்துவாரா பாசமோகங்களானஉடல்ப்பந்தத்தை விலக்கி வர்ணதிசுதர்மவளையைநிலைநிறுத்தி பக்தியோகத்துவாரா யாவனெனதென்னும் உயிர்ப்பந்தத்தைவிலக்கி சரணகதியில்ச்சேர் ப்பித்து ஞானயோகத்துவாரா கரும குண கரண பூத மூலமென் னும் பிரகிருதிபஞ்சக பரிச்சேததிமிரத்தைநிவர்த்தித்து பூர்ண ப வான் ஆசிரயிப்பவர்க்கு பரமப்பிடாருளைக்காக்ஷிப்படித்தி தற்ப த வாழ்வினிருத்தித் தடையற்றவானந்தத்தை யநுபவமாக்குவது. பிரகிருதிபஞ்சகம்.— கைங்கிரியபூர்த்தியிலை: கருமப்பிரகிருதி நிவர்த்திக்கும்.—சுத்தசத்துவசித்தசாந்தியிலை: ஞானப்பிரகிருதி நிவர்த்திக்கும்.—யோகசமாதியிலை: கரணப்பிரகிருதிநிவர்த்திக் கும்.—பிராரத்துவம்நீங்கிய விதேகப்பிராப்தியில்: பூதப்பிரகிருதி நிவர்த்திக்கும்.—பூத கரண குண கர்மமூழுதுமிருக்க பூர்வாசுதேவ நோக்கத்தால் அஸ்மதாதிகளிதயத்தில் நடுவிணையாகவிருந்தின்ற மூலவிருளைச்சேதிக்குமிடத்து சருவத்துக்கும் பிரதானமான:மூல ப்பிரகிருதிமுழுதும் நசமாய்நிவர்த்திக்கும்.

மூலகற்பார்த்தம்.—வேதாந்தமந்திரத்தையுபதேசித்து மந் திராார்த்தத்தைத்துலக்கி ஹரி: ஓம் நமோநம: வென்று மந்திரப் பிரதனை பூர்பரப்பிர்மபரமேஸ்வர வாசுதேவநாராயணசற்குரு பாதபத்மங்களைவாழ்த்தி சருவராலும் ஸ்திதளத்தியம்பண்ணா அனர்த்தமுழுதும் நிவர்த்திபண்ணித் தடையற்றவானந்தத்தை யநுபவமாக்குவது.

சாஸ்திரம்.—சாதனசதுஷ்டயசம்பூரணரைய் பூர்வஜன்மங்களில் அளவற்ற புனிதபுருடரைகவிருக்கின்ற ஸ்ரீதாண்டவப்பிரபுவைமுன்னிட்டுபாஞ்சபூதசம்பந்தமான விவிதவிகாரதேகத்தைகாமனென்றிருக்கும் அவிற்பன்னரான அஸ்மதாதிகள் நிமித்தம் ஸ்ரீபகவானுகிய நாராயணபரப்பிரம்மம் நிரோதருபையினல் சொல்லப்பட்டது.

சம்பந்தம்.— ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு பூருவஜிநேகத்தால்தன்னை ஆசிரயிப்பவர்களைத்தான்போய்ஆசிரயித்து அவர்கள்சமயம்பார்த்து பகிர்முகத்திற்செல்லும் விருத்தியைத்தடுத்து அகமுகமாக்கிக் கண் காது நாக்கு மூக்குமுதலிய உறுப்புகளில் ஓருறுப்பைத்தந்திரமாய் முன்னுதாகவளர்த்துப் பின்பு அவர்களைச் சருவாதிகார சிரோஷ்டராக்குதற்குக் கங்கணங்கட்டுவது.

அதிகாரம்.-காதுள்ளவன் கண்ணுள்ளவன் வாக்குள்ளவன் மூக்குள்ளவன் நாக்குள்ளவன் கையுள்ளவன் மெய்யுள்ளவன் கருத்துள்ளவன் சுகிர்த்துள்ளவனென்னும் நவவுறுப்பில் ஓருறுப்பினையுடையனனும் ஆசாரியவல்லபத்தால் அவனை அதிகாரியாய்க் கைக்கொண்டு காளாவட்டத்தில்த்திருத்திச் சருவாதிகாரசிரோஷ்டனைக்குவது. அவற்றுள்.-ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்வியசரித்திரங்களைக்கேட்டு உள்ளத்தைத்தனிவித்து உள்ளும் புறம்பும் ரமிக்கச்செய்வது: காது.—ஸ்ரீபகவானுடைய கரசரணவதனகேசாதி சருவாவயவசுகிதமான திவ்விய மங்களகவிக்கிரகத்தை அகத்திலும்புறத்திலும்தரிசித்து நவ நவமாகவனுபவிப்பது:கண்ணு. ஜகஜ்ஜீவபரமுழுதும் தோற்றியொடுங்குதற்குமூலமாய் அவாங்மனசோசரமாகவிருக்கின்ற பரதத்துவத்தை தனக்கிஷ்டமானசொலைப்பியரூபத்தில் ஆவாகனம்பண்ணி நிர்கரணங்களும் வழிபட்டு பிரணவாதிநமோ அந்தமாகஸ்ரீபகவானுடைய திவ்வியநாமங்களைச்சொல்லி சதாஸ்தெளத்தியம்பண்ணுவது:வாக்கு.-எதிரிட்டசந்தனகுசுமபரிமளசுகந்தாதிகளை தனக்கு அநன்னியமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானுக்கேஅருகமாகவணைமக்கப்படுவது:மூக்கு.-அருந்துதற்காகயெதிரிட்ட அன்னபானதிமுழுனையும் ஸ்ரீபகவானுக்கு அகத்திலும் புறத்திலும் நிவேதனமாக்குவது: நாக்கு.-எடுத்தல் கொடுத்தல் உண்ணல்உடுத்தல் செய்தல்சேவித்தல்முதலியசமஸ்த

கிருத்தியங்களையும்பகவத்பரமாயமைக்கப்படுவது:கை.-அதிஷ்டா தாவாய் ஸ்ரீபகவான் இதயபீடத்திருந்து தமதுசத்திகளைக்கொண்டு நடத்துகிற ரதத்துக்கொப்பாகவெண்ணி போஷிக்கப்படுவது: மெய்.—இதராந்தரவர்ச்சிதனுய் அகிலமங்கள குணசொரூபனை ஸ்ரீபகவானை சதா அகத்திலும் புறத்திலும் தியானிக்கப் படுவது: கருத்து.—நமக்குச்சொந்தமாய் நம்மைவிட்டுப்பிரியாது எக்கால முங் கூடிக்கொண்டிருக்கும் நமதுஆப்தனை ஸ்ரீபகவானை இவனே பரத்துவமென்று நமது ஆப்தஜனங்களுக்கும் போதமாக்கு வது:சுகிர்த்து.

வாக்கியம்.—தேகமல்ல இந்திரியமல்ல பிராணனல்ல கரண மல்ல கர்த்தாவல்ல நீயல்ல நானல்லவென்று நியதித்து இரண் டிடத்தும் சமமாயும் ஏகமாயும் பூரணமாயும் அவாங்மநோகோசர மாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவத்தை வேதாந்தசமிக்ஞாவிதிப் படி மௌனசுபாவத்தாலுணர்த்தப்படுவது.

போதம்.— காரியகாரணவிவேகியாய்க் காரியரூபமான நாம ரூபப்பிரபஞ்சமுழுதையும் காரணபூதரான பரமாத்மாவுக் கநன் னியமாகக்கண்டு சர்வமும் பிர்மமயமென்றுணரப்படுவது. அவற் றுள்.காரியம்.-தேதேகந்திரிய பிராண கரண கர்த்தாதீ நானென்னப் பரிச்சேதித்து காரணபூத பரமாத்மாவினிடத்து ஜகதீவபர மாய்த் தோற்றியொடுங்குவது. காரணம்.—அத்தியாசாற்பவம் சத்தியோற்பவம் அத்தியாசசத்தியோற்பவங்களுக்கு மூலமாயும் சமத்துவ ஏக பரிபூரணராயும் சைதன்ய சாக்ஷித்துவ சயேக சம் பந்த வியவகாரமென்னும் லக்ஷணபஞ்சகத்துக்கு லக்ஷியப்பொரு ளாயும் அவாங்மநோகோசரமாயுமிருக்கின்ற பரப்பிர்மதத்துவம். அத்தியாசாற்பவம்.—அதிஷ்டானமாகவிருக்கின்ற அதிதப்பிர் மம் ஆசிரயிப்பவர்க்குப்போதமாம்படி அதனிடத்து எக்காலத்து மில்லாத நாமரூபப்பிரபஞ்சத்தை ஆரோபபுத்தியினை லேற்றி வைத்து அபவாதயுத்தியினல் நிவர்த்திபண்ணி அவ்வதிஷ்டானப் பிர்மத்தைப் பிரசன்னமாக்குவது. சத்தியோற்பவம்.-அவ்வியக்த சூழுத்தியிலடங்கியிருக்கின்ற சீவர்கள் ஈஸ்வரகிருபையினல்க் கல் ப்பாதியில்வெளியிட்டு தத்தங்கருமானுரூபமாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பிரளயாந்தத்திதோடுங்கிநிற்பது. அத்தியாசசத்தியோற்பவம்.—

ஹரி சிவ விதி இந்திர நாரத வசிஷ்டாதிகள் பின்னையபின்னைக்கு மூலமாய் உதயாஸ்தமின்றிச் சதோதிதமாக விளங்கிய பரப்பிர்ம நிஷ்டராகவிருந்தும் கல்ப்பாந்தத்தில் அபின்னசத்தியோடுகூடி அதிதப்பிர்மத்திலடங்கியும் கல்ப்பாதியில் பின்னசத்தியோடு கூடி விவிதரூபமாய்ப்பிரிந்து திதிலயோற்பவ நிக்கிரக வனுக்கிர காதிகளைச்செய்தும் கிரீடாப்பிரவர்த்தகராய்க் கல்ப்பப் பிரளயத்திற் ரூற்றியொடுங்குவது.

வியாக்யானம்.—சர்வசாஸ்திரார்த்தசாரமுழுதும் ஒருங்கே திரட்டிவைத்திருக்கும் கைவல்யநவநீத சாஸ்திரார்த்த சாகரத்தில் அஸ்மதாதிகள் மந்தவிருத்தியில் கொள்ளத்தக்க சிலஅர்த்த பாகத்தைப் பிரத்தேதகமாகவெடுத்து அதனேடு சாங்கர கிருஷ்ணமன்னர் வசிஷ்ட சம்பு சேஷாஸ்திரிமுதலினேர்சொன்ன சாஸ்திரார்த்தங்களையும் ஆசிரதர்நிமித்தம் அனுசரித்துக் கொண்டு அதனை உபதேச சங்கிரக சிட்டாசார தேசிகவிலாச நிருபநியமனமென்னப் பத்ததிசட்கரூபமாகத்தொகுத்து அந்தச்சட்பத்ததியோடுகூடிய கைவல்யநவநீத சத்சாரவியாக்யானத்திற்குப் பாலபோத சம்பூரணரகசிய பரப்பிர்ம ஸ்ரீமுகமென்னத் திரிவிதரூபமாகப் பெயரிடப்பட்டது.

பாலபோதம்.-பாலர்கள்நிமித்தஞ் சொல்லுகிறேனென்னும் தமதன்பனை தாண்டவேசன் அபிமதத்தை நிறைவேற்றுதற் பொருட்டு ஸ்ரீபகவானுகிய நாராயணபரப்பிர்மம் கோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூகசம்பந்தனை ஓதிகாரியின் இதயப்பிரதேசமே திருக்கோயிலாகவெழுந்தருளித் தம்மையாசிரயித்த பேதைகளாகிய ஏழைஜனங்களுக்கு லகுலகுவாக அறிவை வளர்த்துப் பரிபூர்த்திபண்ணியவதனல் இந்தவியாக்யானத்திற்கு பாலபோதமென்னப் பெயரிடப்பட்டது.

சம்பூரணரகசியம்.—தாண்டவேசன் இதயப்பிரதேசத்தரசனை ஸ்ரீமன் நாராயணபரப்பிர்மம் தானேஆசாரியனுய்த் தானே சிஷ்யனுகவிருந்து அறிவினரான தேகாதி யனத்மபுத்தியையுடைய அஸ்மதாதிகள்நிமித்தம் அக்ஞானப்போலத் தானபினி வேஷம்பண்ணிக்கொண்டு தேகமேதானெனத்தொடங்கி சன்னம் சன்னமாய் விதேகமுத்திபரியந்தமுணர்த்தி துரியாதீதவாசிக

ளான ஹரிசிவப்பிர்மாதி நித்தியசூரிகளின் பிரயோஜனத்தை அல்மதாதி பேரைஜனங்களுக்குக்கொடுத்து சம்பூர்த்திபண்ணிய வதனல் இந்தவியாக்யானத்திற்குச் சம்பூரணரகசியமென்று பெயரிடப்பட்டது.

பரப்பிர்மஸ்ரீமுகம்.—ஸ்ரீ கோஷ்டிப்பிரதேசதெரிசனப்பிர வர்த்தக சமூகசம்பந்தனை ஓரதிகாரிக்கி காரணவரு ஆனிமீ எழுதியனிருபத்துக்கு துன்முகிவரு ஆனிமீ விடைகொடுத்து இந்தப்படாலீடாதசம்பூரணரகசியவியாக்பானத்தை ஸ்ரீவியாக்கிர புரம் மதுராபுரம் கோஷ்டிபுரம் ஸ்ரீசைலம் பரமபதமென்கின்ற திவ்வியப்பிரதேசங்களுக்கு ஸ்ரீமுக நிருபசுதிதமா யனுப்பியவதனல் இதற்கு பரப்பிர்ம ஸ்ரீமுகமென்னப் பெயரிடப்பட்டது.

தெரிசனம்.—ஸ்ரீபகவானுகியசற்குரு நிர்ஹேதுகிருபையினல் ஓரதிகாரியை ஆசிரயித்து அவனுக்கு மனுவதியோக கர்த்தாக சிவோகமென்னும் அகம்பாவத்தைதப்போக்கி நரகாவகம் துக்காவகமிரண்டிலீனு தாகந்துவமென்கின்ற தொந்துவமுழுதும்நிவர்த்திக்து கற்பதநிஷ்டையினல் பரிபூர்த்திபண்ணுவது.

நரகாவகம்.

சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனுய் சகலகுணசம்பூரணனன சர்வேஸ்வரசற்குருவை ஆசிரயித்து அவன்கொடுக்கும் ஸ்ரவஷ்க சேவையினல் பவரோகமுழுதையும்நிவர்த்திக்து சுத்தசத்துவ சாந்தியாதி சற்குணவிசிஷ்டனுய் நித்தியசூரிகளானமுத்தருமாங் களோடு சதாஆனந்தாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் உனர் முழுஞலமான நிரதிசயானந்த பரிண்பவாற்ணையிழந்து பிரகிருதி ஆத்மவிவேகத்தால் அதனைப்பிரத்தேகமாக்கி சத்துவசம்பிலே ஷம் சற்றேறனுங்கிட்டாதபடி சாக்ஷிபூத தீர்க்கதிடவிரதனுகின்ற பூர்வபுண்ணியம் நீடித்திராமல் இம்மையில்த்தானே சுலபமாய்க் களித்து சேடித்திருக்கின்ற பாவபரிபக்குவத்துக்கேற்க நிபந்தா விநூலேற்படுத்திய காலஅனுவைபரியந்தம் மீளாதகரகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

துக்காவகம்.

நியாசநிஷ்டையினல் அற்பணஅனுதாபரூபமாய் புண்ணிய பாவ தொந்துவபாரத்தைதவிலக்கி பூருவவிதிப்படி தத்தம் நியத

கருமங்களைச்செய்யாமலும் பூர்வகர்மத்தைவிலக்கி பரதந்திரஞ்
ஞானசற்குருவையாசிரயித்து தத்தங்கருமானுரூபமாய் அவ
னிட்டபணிகளை சிரோஷ்டகணிஷ்டமென்றண்ணமல் பரமபா
கியமெனக்கைக்கொண்டு சருவசந்துஷ்டனாய் இன்னழுங்கிடைக்
குமோவென்கின்ற பேராசையோடு நியமித்தகருமங்களைச்செய்
யாமலும் பரமகிருபையினால் அக்ஞானபீஜம்நசித்து அகம்பாவ
முழுதும் வர்ச்சித்து அநகனுகவிருக்கின்ற சிவன்முத்தன் ஆசிரத
ரக்ஷகார்த்தம் நிர்த்தொந்தமாகச்செய்யும் கிருத்தியாகிருத்தியங்
களை விதிநிஷேதங்கல்ப்பித்து புண்ணியபாவமெனக் குறிக்காமல்
அவையாவும் பரப்பிர்மலீலையென்றண்ணி அவனதடிக்கடி
யாகப்பணிச்செய்து சதாஆனந்தபூர்த்தியையடையாமலும் சிற்
சடரூபமான சரீரபிராணமனோபுத்தி சிவனேவிவேகித்து அந்தரி
யாமியாய் சதா நமக்குள்ளும் புறம்பும் இதோ சாக்ஷாத்காரமா
யிருக்கின்ற சற்சிவஸ்வரசற்குருவை அதன்யதாப்பிரகாரம் உண
ராமலும் இருவினைக்கிடாகவந்த பிரகிருதிதேகத்தை நியதிரூபத்
தால்ப் பிரத்தேகமாக்கி வினைப்பகுதியை யனுபவிக்கவிடாமல்
அதைப்பற்றியெழுப்பும் விருத்தியை நசிப்பித்து கிருபாலோச
னம் பரிசிக்காமல் சித்தோகமென்கின்ற தீர்க்கநிஷ்டையைச்சாதி
த்து அநேககாலம் அவ்வியக்தசுழுத்தியிலாடுங்கின்று கருமபீடி
தத்தால் அந்தச்சுழுத்திவாசனையோடும் வெளியிட்டு பிராந்தனைப்
போல சொப்பிரக்ஞைபிழந்து புண்ணியபாவ சுகதுக்காதிகளை
மாறிமாறியனுபவித்து சதாதுக்கியாய் சஞ்சிதோகமுள்ளபரியந்
தம் குலாலசக்கரம்போலச்சுற்றிக்கொண்டிருவது.

தற்பதநிஷ்டை.

சருவப்பிராணிகளுக்குந்தாழ்ந்தவனாய் தனக்குக்கீழ்ப்பட்ட
பிராணிகளாருவருமில்லதாய் சித்தத்தில் உள்ளபடி-தீர்க்கமாக
நிச்சயித்து தனக்கு உயர்ந்தவர்களாகவிருக்கின்ற சருவப்பிராணிக
ளிடத்தும் சதா அகமகமென்பதனைத்தும் பரமாத்துமசொரூப
மெனத்தெளிந்து அந்தப்பரமாத்துமாவாகிய சேவிக்கி சருவப்
பிராணிகளையும் சேஷபூதர்களாகத் தெரிசித்து அநகனுகவிருக்
கின்ற சிவன்முத்தன் ஸ்ரீபரப்பிர்மநியதத்தால் பூமியந்தரசுவர்க்க
சாண்டபரமபதமென்றைந்துபேதமாய் லீலாவிபூதிநித்தியவிபூதி

யென் றிரண்டுபிரிவுகளாயிருக்கின்ற சாலோக தருமத்தை நிலை நிறுத்தி சாமீப சாரூப சாயுச்சிய கைவல்ய சம்பூரண சம்பூர்த்தி யென்னும் முத்திபேதத்தை நிஷ்டாரூபமாய்ச்சாதித்து கிருத கிருத்தியனைய் நித்தியசூரிகளான முத்தகுழாங்களோடு இம்மை மறுமை யென்பதில்லாமல் சதா எக்காலமும் ஆனந்தானுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

சாலோக்கியநிஷ்டை.—ஸ்ரீபரப்பிர்மநிபதத்தால் அருகுரு விருக்கின்ற சீவன்முத்தன் லீலாவிபூதி நித்தியவிபூதியிரண்டும் ஞானகர்மமென்னும் இரண்டடிகளால் நிறுத்தப்பட்டு பூமி அந்தர சுவர்க்க சரண்ய பரமபதமென்னும் சருவலோக சருவப்பிராணிகளுக்கும் மத்தியப்பிரதேசத்தில் சருவசமஞ்ஞ ஸ்திரநிலையாக விருந்து ஸ்ரீபகவானுகிய சருவேஸ்வரபரப்பிர்மம் தந்தம்வசை கடவாதுசெங்கோல்நடாத்தும் அற்புதவிலாச மகிமையைக்கண்டு ய்ய பக்தி விசுவாசமுடையனைய் அவனது ஆக்ஞாவிதியிற்கட்டுப் பட்டு படைப்பவனுதவியால் படைப்புகளையும் படைப்புகள்மகி மையால் படைப்பவனையும் யூகபுத்தியால்க்கவனித்து அவற்றை கவனமாகச்சிந்தித்துணர்வது.

சாமீப்பியநிஷ்டை.-ஸ்ரீபகவானுகிய சர்வேஸ்வரசற்குருவைக்கு செய்புங்கைங்கரியமே சருவப்பிரயோஜனமெனத் தெளிந்து அத்தால்வரும் இதரப்பிரயோஜனத்தைதக்குறிக்காமல் சுயதேமை வடிமை நீக்கமில்லாவடிமை தோதில்லாவடிமையென்னும் நம் சொரூப பவித்திரமான அடிமைத்தொழில்களைக் கைங்கரியரூப மாய்த் தழும்பேரச்செய்வது. அவற்றுள். சுயதேமைவடிமை.—தேசவாச ராசதாச சிஷ்டகனிஷ்டங்களைக்குறிக்காமல் திருச் சித்தப்படி அமைந்திருப்பது. நீக்கமில்லாவடிமை.— ஸ்ரீபகவானு கிய சர்வேஸ்வரசற்குருவின் பிரதமசரமமென்னும் பருவதேவற்று மையைத்தெரிந்து சொலபனைய் நமக்குடன்பாடாகவிருந்து அதிகாரபூர்த்தியைப் பண்ணும் சருவசிஷ்டமான சரமவடி யைப்பற்றிப் பிரிவரநின்று சதாசருவவிதபணிகளையும் செய்யப் படுவது. தோதில்லாவடிமை.—மிகவும் உகப்பாயிருக்கும்பாரியா புத்திர பரிசனபரிவாராதி பகவதபிமதவிஷயங்களை முன்னிட்டு ஸ்ரீபரப்பிர்ம சற்குருவைச் சரணுகவடைவதே சருவரக்கிய

மென்றுணர்ந்து பூர்வாபரத்தைதத்தெரிந்து பாகியாந்தரவிரோத மில்லாமல் ஆசிரயிப்பவர்களையாசிரயித்து அடிக்கடியாகப் பணி செய்யப்படுவது.

சாரூப்பியநிஷ்டை.—சமம் தமம் உபரதி திதீக்ஷை சமாதானம் சிரத்தையென்கின்ற சட்குணங்களும் நிறைந்து மித்திராமித்திர சமத்துவமுடையனாய் சர்வாத்மாவுக்குள்ளும் தோஷரகித மாய் ஜொலித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தராத்மவிவேகத்தால் சருவமும் பரமாத்மசாரூபமனத்தெளிந்து சருவப்பிராணிகளுக்குள்ளிலும்புறம்பிலும் ஏகவினகமாய்ப் பிரிவற்றிருக்கும் அந்த பரமாத்மாவாகிய சருவேஸ்வரசற்குருவை நமக்குள்ளும்புறம்பும் சதாதெரிசித்துக்கொண்டிருப்பது. அவற்றுள். — அகக்கரணத்தைத்தண்டித்து ஏகாக்கிரசித்தனாயிருப்பது: சமம். — சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லாதடக்குவது: தமம். — உள்ளும் புறம்பும் ஒளிவுடையனாயிருப்பது: உபரதி.—பிராரத்துவபீடிதமான சுகதுக்காதிகள் வந்துபோராடினும் சகிப்பையுடையனாயனுபவிப்பது: திதீக்ஷை.-துவம்பதார்தமசிபதார்தமென்னும் அதிகாரபருவத்துக்கேற்ற குருமுகமாய்க்கேட்ட உபதேசப்பொருளை தாரகச்சிந்திப்பது: சமாதானம், அவற்றுள்.— பிரத்தேகசாக்ஷியாய்நின்று அவித்தையாரூபமான சாட்டியப்பிரபஞ்சத்தை மித்தையாய்க்கண்டு சருவவியாபகனைசதன்ய சொரூபமே தாரகச்சிந்திப்பது: துவம்பதசிந்தனம்.—காரியரூபமான விஸ்வவிராடாதி சராசரப்பிரபஞ்சமுழுமையும் சொப்பனகல்பித தோற்றுமாத்திரமாய்க்கண்டு காரணரூபமானகூடஸ்தப்பிரமவைக்கிய ஆத்மசாரூபமே தாரகச்சிந்திப்பது: தற்பதசிந்தனம்.— அகண்டார்த்தபோதத்தால் அத்தியாசமபக்கத்தைதப்போக்கி இன்பபரிச்சேதமாயுதிப்பித்தெடுக்குகின்ற ஆனந்தசாரூபமே தாரகச்சிந்திப்பது: அசிபதசிந்தனம்.—பரமமாய் முப்பதமுடிவில்விளங்கிய சற்குரு சாஸ்திரங்களையே சிரேகமாகப்பற்றுவது: சிரத்தை.

சாயுச்சியநிஷ்டை.—இருமையே ஒருமை ஒருமையே இருமை இருமையொருமையென்பதற்றஅனுபூதிராஜாயனமென்னும் நிஷ்டாதீக்கத்தால் மானதவிகல்பசம்சுழுவி சிருஷ்டிக்குமுன்னம்

இருந்தபடியேயிருக்கின்ற பரசொரூபத்தோடு இருந்தபடியே ஐக்கியமாவது.

கைவல்யநிஷ்டை.-அபவாதயுத்தியினல் ஆரோபப்பிராந்தி யைப்போக்கி அனர்த்தநிவர்த்தியின்பொருட்டு அதிகாரபருவத் துக்கேற்கதானபேதத்தால் கேவலசுபாவத்தை வேறுவேறுகவு ணர்த்திலும்வாஸ்தவமாகஅதனிருதயம்நிஷ்டாதீர்க்கத்தால்காண் பானுங்காகூஷியும்நழுவி ஞெப்திமாத்திரமாய்ச் சேடித்திருப்பது.

சம்பூரணநிஷ்டை. — அவாங்மனேகோசரமாகவிருக்கின்ற பரப்பிர்மம் ஓரதிகாரியின் அகக்கரணசம்பந்தமான விருத்தி போதத்தால் அக்ஞானதமசைநசிப்பித்து சிற்சடவிவேகத்தால் ஆவரணகோசத்தைப் பேதித்து விக்ஷேபமூலத்தையுணர்த்தி விவித அகங்கரத்தைப்போக்கி அற்புதலீலையைவெளியிட்டு சதா சருவமும் ஆனந்தரூபமாயனுபவப்படுவது.

சம்பூர்த்திநிஷ்டை.—ஞான சக்தி பல ஐஸ்வரிய வீரிய தேஜ சாதி சகலகுணசம்பூரணனெனசருவேஸ்வரன் அப்பிரமேய அவாக் சியப்பிரபுவாகவிருந்தும் செளலப்பியசற்குருவாக வெளியிட்டு ஆசிரதரகூஷகார்த்தம் சம்பூர்த்தியாதி சாலோக்கியபரியந்தமான நிஷ்டாபேதத்தைச்சாதித்து ஆசிரயிப்பவர்களின் அக்ஞானமுழு தையும் நிவர்த்திபண்ணி சாலோக்கியாதி சருவப்பிரயோஜனமும் நிரோதுவாகக்கொடுத்து அவர்களுக்கானந்தபூர்த்தியைப் பண்ணப் படுவது.

அக்ஞானநிவர்த்தி. — பிரத்தேகசாகூஷியாய்நின்று பிரதம துவிதீய திரிதீயமென்னும் அவஸ்தாத்திரயவிவேகத்தால் அக் ஞானமுழுதையும் நிவர்த்திக்து பருவத்துக்கேற்க தரம்தரமாக யேற்படுத்திய யோகநிலையைத்தெரிந்து துரியாதீதாயகன் பிர தமசரமபதங்களைப்பற்றி பிரிவறநின்று சுபேதகூஷியாதி ஞான பூமிமார்க்கமாய் அந்தத்துரியாதீதபூமியையடையப்படுவது.அவற் றுள். பிரதமாவஸ்தை. — சாக்கிரம் சாக்கிரசாக்கிரம் சாக்கிர சொப்பனம் சாக்கிரசுழுத்தியென்னச் சதுர்விதம்.-வித்துரனவு நனவு மகாநனவென்னத் திரிவிதரூபமாயிருப்பது:சாக்கிரம்.-பூரக் கரணத்தைத்தண்டித்து மமதகங்கார சத்பீஜவுணர்வை சிந்திக்கப்

படுவது: சாக்கிரசாக்கிரம்.—சகஜமாய் ஒன்றினுந்தடைப்படாது சத்பீஜ அகமமதுருவாய் மாறிமாறிப்பரிணமித்துழல்வது:சாக்கிர சொப்பனம். — அகக்கரணத்தைதத்தண்டித்து மமதகங்கார சித் பீஜவுணர்வை உதித்தவிடத்தொடுக்கி அதன்வரவை ஸ்ரீசற்குரு முகமாயுணரப்படுவது:சாக்கிரசுழுத்தி. துவிதியாவஸ்தை.—சொப் பனம் சொப்பனசாக்கிரம் சொப்படனசொப்பனம் சொப்பன சுழுத்தியென்னச்சதுர்விதம். அவற்றுள். நனவு கனவு நினைவென் னும் தானபேதத்தால் மனோராச்சியத்தை மூவிதமாகச்சொல்லப் படுவது: சொப்பனம்.-சொப்பனத்திற்கண்டபொருள் சாக்கிரத் தில் சத்தியமாயிருப்பது: சொப்பனசாக்கிரம்.-சொப்பனத்தில்க் கண்டபொருள் சாக்கிரத்தில் மித்தையாயிருப்பது: சொப்பன சொப்பனம்.—சாக்கிரவழுத்தமே சொப்பனமாகி அதுவுந்தோற் றுது வாசனைவசத்தாய்முழுகிக்கிடப்பது: சொப்பனசுழுத்தி. திரி தியாவஸ்தை.-சாட்டியசுழுத்தி சின்மாத்திரசுழுத்தி ஆத்மசுழுத்தி ஆனந்தசுழுத்தியென்னச்சதுர்விதம்.— அவிவேகப்பிராணிகளுக்கு சுழுத்திப்பிரளயமிரண்டினும் ஒன்றுந்தோற்றுது வல்லிருளாக மூடப்படுவது: சாட்டியசுழுத்தி. — சாக்ஷிபூதசின்மாத்திர தீக்ஷ திடவிரதரைகநின்று சிவசிருஷ்டியாகிய அவித்தையாப்பிரபஞ் சத்தை கட்டோடுமுந்திப்பிக்கப்படுவது:சின்மாத்திரசுழுத்தி.-சிற் சடவிவேகத்தால் ஈஸ்வரசிருஷ்டியாகிய விஸ்வவிராடாதி மாயாப் பிரபஞ்சத்தை தோற்றுமாத்திரமாய்க்கண்டு திரிபுடிநிவர்த்தனைய் சச்சிதானந்தபரிபூரண கூடஸ்தப்பிர்மஜக்கிய ஆத்மசாரூபமே தாரைகவிருப்பது: ஆத்மசுழுத்தி.- கம்மைமபிநிலிருந்துவிழிப்பித்து கமக்கற்புதசுவாநுபவத்தை யபிவிர்த்திபண்ணி நிரோதுகிருபை யினல் துரியதுரியாதீதபூமியில்ச்சேர்ப்பிக்கும் அற்புதவிலாசமகி மைகளை ஸ்ரீசற்குருமுகமாயுணரப்படுவது: ஆனந்தசுழுத்தி.

சற்சாரம்.

அவஸ்தாசத்தமம் ஆனந்தாபஞ்சகமென்றிரண்டுவகையாய்ச் சாஸ்திரசாராம்சத்தைதத்தொகுத்துரைப்பது. அவற்றுள். அவஸ் தாசத்தமம்.—அக்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் அப ரோக்ஷம் துக்கநிவர்த்தி கடைபடற்றவானந்தமென்றேழுபேதமா யிருப்பது. அவற்றுள்.— பிர்மமாகின்ற நிருபாதிகஆத்மாவைமறந்

தது: அக்ஞானம். — பஞ்சகோசாசங்களுக்குவேறுபட்டும் பத்தி ணைருமையையுணராமல் பதின்மரிலொருவனைக் காணுமென் பது: ஆவரணம்.-பஞ்சகோசக்குகையில்ப்பதைப்பவினை பரமகுரு விஞல் விலகுணப்படுத்துவது விகேஷபம். — சுநிபுணபிரமாணத் தால் நியதிசமஸ்காரவிதிப்படி நிருபாதிகஆத்மாவையுணர்த்தி நீயேயிர்மமென்றுபதேசிப்பது: பரோகஷம். — தனித்தனியே தற்பதத்துவம்பத விசாரம்பண்ணி ஒன்றிலொன்றையொடுக்காமல் இரண்டுமிருக்க அவ்விரண்டிடத்தும் ஒருவனுகவிருக்கின்ற அத்து விதீயப்பிர்மமே தாணுயிருப்பது: அபரோகஷம்.—பௌதீகத்தை பூதத்துக்கும் பூதத்தை லிங்கத்துக்கும் லிங்கத்தைச்சுத்துவத்துக் கும் சுத்துவத்தை ஈஸ்வரத்துக்கும் ஈஸ்வரத்தை இதயத்துக்கும் இதயத்தைப்பரப்பிர்மத்துக்கும் அநன்னியமாய்க்கண்டு அந்தப் பரப்பிர்மத்தை இதயப்பிரிவற சதாவுணர்ந்து கொண்டிருக்கும் அதிகாரிக்கு சித்தரோகம்நசித்து எதிர்விம்பமாய்த்தோற்றிய சிவ பேதம்வர்ச்சிக்கப்படுவது: துக்கநிவர்த்தி.—சுயம்புவாகியபிர்மம் சருவதருமியாயிருந்து அகோசரம் பரப்பிர்மம் இதயம் ஈஸ்வரம் சுத்துவம் லிங்கம் பூதம் பௌதீகமென்னும் அஷ்டவித ஆத்மா வையும் தத்தந்தருமங்களோடு அதனதன்வரைகடவாது நிலை நிறுத்தி எங்நிலம் எழுநிலம் நன்னிலமுழுதுக்கும்அதிபதியாய் உத யாஸ்தமின்றி ஏகநாயகனுகவிருந்துசதாசெங்கோல்நடாத்துவது: தடையற்றவானந்தம்.

வாக்குமனதுக்கெட்டாததாகினும் ஆசாரியமானவதிகாரிக்கு அற்புதவதிசயங்களால் காகூஷிப்படுவது: அகோசராத்மா.-சருவ ஜகத்காரணமாயிருப்பது: பரப்பிர்மாத்மா.-சருவவியாபக சிதா காசமாயும் சருவஜகத்தும் உதித்து விரிந்தொடுங்குதற்குத்தான மாயுமிருப்பது: இதயாத்மா. — அகிலமங்கள குணசொருபனைப் அகிலலோககர்த்தாவாய் ஹரி சிவ விதிஇந்திராதிஅநேகரூபமாய்ப் பிரிந்து திதிலயோற்பவாதி அகிலகிருத்தியங்களைச்செய்பவனைப் உபயவிபூதிக்கும் நிருவாகனுயிருப்பது:ஈஸ்வராத்மா.-மூப்பதமுடி வாய்விளங்கியபூர்வாசுதேவினில்ப்பிரிந்து முக்தாத்மாவாகவிருந்து அவனதுநியதகைங்கரியங்களை செய்யப்படுவது: சுத்துவாத்மா.— க்ஷ்ப்பாதியில் அவ்வியக்தசுழுத்தியில் நின்றுதித்து முக்குணவழி

யாய்ப்பேதித்து ராகத்துவேஷசங்கங்களை விருத்திபண்ணி சுரா சுரர் நரர்விலங்காதி அநேகதேகாவஸ்தையையடைந்து கல்ப பாந்தத்திலடங்கியிருப்பது: லிங்காத்மா.— ஓருயிருக்கோருயிராக சருவப்பிராணிகளையும்தொடர்ந்துநின்று முத்திதிசையில்பற்றுக் கோடாயிருப்பது: பூதாத்மா. — ஓருடலுக்கோருயிராகவிருந்து உடல்ப்பந்தத்தை வெறுத்து உயிர்ப்பந்தமான நித்தியகுழாங் களோடு சரணகதிபண்ணிய அதிகாரியின்விருத்திவழியாய் சாகூஷாத்காரமாகி ஆசிரயிப்பவர்க்கு சம்பந்தானுசம்பந்தங்களை யுணர்த்தி உயிரையும்உடலையும் ஒருப்படுத்தி ஸ்ரீவாசுதேவிஷ்ணுல் ரக்ஷிக்கப் படுவது: பௌதீகாத்மா

ஆனந்தபஞ்சகம்.—அத்துவிதானந்தம் ஆத்மானந்தம் யோகானந்தம் பிர்மானந்தம் வித்தையானந்தமென்றைந்துபேதமாயிருப்பது. அவற்றுள். அத்துவிதானந்தம். — கசப்போடுகூடிய தேகத்தையிலிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அகாரணமாக சற்குரு கிருபையினுல் தடையற்றவானந்தம் லப்தமாகி சகஜானந்தசாகர சொரூபமாய் வரம்பற்று விளங்குவது. ஆத்மானந்தம். — பஞ்ச கோசகுத்திரதேகத்திலிருக்கின்ற சருவாத்மாக்களுக்குரிய சச்சி தானந்த லக்ஷணமும் பஞ்சகோச குத்திரதேகத்திலிருக்கும் போதே அவற்றைறவேறுபடுத்தி சீவன்முத்தர்களாலனுபவிக்கும் சருவவியாபக சச்சிதானந்த ஸ்வானுபூதிலக்ஷணமும் பஞ்சகோச முப்புரதேகத்தைதத்தகர்த்து பிர்மவிகாரிகளான நிருவாணநிஷ்டர் கள் முழுதும் ஓருமைப்பாடாக அனுபவிக்கும் ஏகரூபரான வாசு தேவ சச்சிதானந்தசொரூப மகாத்மியமும் யதாப்பிரகாரந் தெரிந்து தத்தம் அதிகாரத்துக்கேற்க சற்குருகிருபையினுலனுப விப்பது. யோகானந்தம்.—விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனை னந்தம் நிசானந்தம் முக்கியானந்தமென்றைந்துபிரிவாய்ப்லக்ஷியப் பொருளில் நாட்டம்வைத்து அதனதுசேர்த்திப்பிரிவுமுதலியது களாலுண்டாகிறசுகத்தை பிரதக்குபிரதக்காகத்தெரிந்து பிர்மாப் பியாசிகளாலனுபவிப்பது. பிர்மானந்தம். — ஏகார்ணவம் வந்து கோர்த்து துவந்தமென்னும் இரண்டுபதமுந்தட்டுமாறி இந்தி ராதிசுகமும் திவலையாய்க்கண்டு பிரளயவெள்ள சாகரத்தை யொத்த ஏகானந்த போன்பவாழ்விலமர்ந்திருப்பது. வித்தையா

னந்தம்.—சர்வேஸ்வரசற்குரு அனுக்கிரகித்த வேதாந்தமந்திரம் சித்தத்திலெழுந்துபொங்கிஜகத்தைமுழுதும்நிறைத்துத்தேங்கி முடிவுபெறுமல் இன்னமும் ஒன்றமகாயமாய் விருத்தியடைந்து கொண்டிருப்பது.

சமர்ப்பணம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலல் தோசரவுதோசரமாகவிருக் கின்ற பரப்பிர்மமும் இதயசம்பந்தமான விருத்திதோபாதத்தால் அந்தப்பிர்மம் மதை டுத்திசிவ தேதகாதிகளைப் பிறப்பித்தெதாடுக்கு கின்ற விசித்திரலீலையும் சதேதக விதேதகமுத்தியும் அப்பியாச ஆருடநிஷ்டையும் ஆருடனை ஞானிசசமானத்துவைதாரதம்பிய மும் சித்தாந்தபூரவ வேதவாக்கியமும் சிவேஸ்வரதிருஷ்டிதோத மும் ஞானகர்மப்பூர்த்திப் பிரயோஜனமும் அந்நானம் நீங்கிய ஆருடஅனுபவமும் சச்சிதானந்த பரிச்தேசதவுலகமும் சச்சிதா னந்தபரிபூரணஆத்மாவும் சடசத்தி சிற்சத்தியும் சத்திமாறுகிய பரப்பிர்மமும் பிர்மானந்த அற்புதசிலோஷ்டமும் அந்தப்பிர்மா னந்தத்தை துரியாதீதபூமியிலிருந்து சதாஅனுபவிப்பனைனவேறை அவனது திருவடித்துகளின்பெருமையும் துரியாதீதபூமியை அடைவதற்கு சுபேபைகூயாதி துரியாந்தமாகச்சொல்லும் ஒன் றுக்கொன்றுயர்வுள்ள ஞானபூமிகளின்அற்புதசுவாநுபவ மார்க்க தோதனையும் உதயாஸ்தமின்றி எகசக்கிராதிபதியாய் அந்தத் துரியாதீதபூமியிலிருந்து சதாசெங்கோல்நடாத்தும் கம்பீரகுருபர னது பிரதம சரமமென்கின்ற பதத்துவயமும் அந்தப்பதங் களைப்பற்றிப் பிரிவறநின்று லோகோபகாரார்த்தம் சதேதய மாகவெழுந்தருளிய பிர்மவர்க்கம் விஷ்ணுவர்க்கம் மதேசுவர்க்கம் நித்தியவர்க்கம் முத்தவர்க்கம் பூரணவர்க்கமென்னும் அளவற்ற திவ்வியமூர்த்திகளின் அற்புதவிலாசமகிமையையும் அதனதன் யதாப்பிரகாரம்கவநவமாகவுணர்த்திதத்துவசாரூபத்தைகளிக்கி சந்தேகமுழுமையும் நிவர்த்தித்து நித்தியகாண்டவுற்பத்தி ஸ்திதிலயதிரோதானுக்கிரகமாகிய பஞ்சகிருத்தியதடதிஷ்டதெய்வமாகிய ஸ்ரீமன் நாராயணபரப்பிர்மத்தை சதாஸ்மரணத்தியம்பண்ணி கைவல்யகவுரீத சற்சாரவியாக்யான மதை சம்பூர்த்திபண்ணுவது.

ஹரி ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேதம:

திரிதீயம் விவேகசிந்தாயகம்.

விவேகம்.

சாருவாக வைசேடிக சாங்கிய நையாயிக பாட்டப்பிரபாகர வேதாந்த பௌராணிகாதி சமயவனைகளையும் மூகம்மது கிறிஸ்து வாதி புறச்சமயங்களையும் தெய்வீக ஆரிஷீக மனுஷீக ஆசுரீக மென்கின்ற மார்க்க சதுஷ்டயத்தையும் தெய்வத ஆசுர தெய்வாசுர மானவமென்கின்ற நிஷ்டாரோபதத்தையும் தினசரித காரிகஸ்த பூருவ அபரமென்கின்றகிரியாசதுஷ்டயத்தையும்வேதவேதாங்க ஸ்மிருதி புராண நையாயிக மீமாம்சமென்னும் சதுர்த்தசரோபத மான வித்தையாசாஸ்திரத்தில் சற்சாரமாகவிருக்கின்ற மீமாம்ச சாஸ்திரத்தினது தாந்திரீக வபிப்பிராயத்தையும் சிரோஷ்ட தீன னெவ்வும் அதிகாரரோபதத்தையும் நினைநினையேயவிவேகித்து சம்பூரணவரோபனைகூயிலல் நிலைபெறுது அதனைச்சாஸ்திரமுகத் தால் சாதித்தடைதற்கசக்தனுய் சருவசக்தனை ஸ்ரீவாசுதேவசற் குரு சரணமே நமக்குத்தஞ்சமெனவடையப்படுவது.

சாருவாகம்.-தேகமேஆத்துமா போகமேமோகூஷம்ராஜனே தெய்வமெனநிரூபித்து சடிந்திரியப்பிரத்தியகூஷமான போகபூமி யையபிவிர்த்திபண்ணுவது. வைசேடிகம்.--பிரத்தியகூஷத்திரேடு தூமாக்கினிஞாயத்தால் கிரியாரூப நித்தியரூபப்பிரபஞ்சத்துக்கு மூலகாரணமாகிய சமவாயவஸ்து ஒன்றுண்டென்று அனுமானப் பிரமாணரூபமாய் நிச்சிதப்படுத்துவது. சாங்கியம்.—பிரத்தியகூஷ அனுமானத்திரேடு ஆகமப்பிரமாணமென்னும் ஆப்தவாக்கிய சகாயத்தால் பிரகிருதிகுணங்களை அதற்குரிய லகூஷணபரீகூஷை யால் வேறுபடுத்தி விலகூஷணபுருஷனை நிரூபித்துக்காட்டுவது. நையாயிகம்.—பிரத்தியகூஷ அனுமான ஆகமத்திரேடு உபமானப் பிரமாணத்தால் சாதிர்ஸ்யமானகடபடாதிகளையுவமித்து உபமேய பதார்த்தத்தை நிர்ணயிக்கப்படுவது. பாட்டப்பிரபாகரம்.—பிர

பாகரபாட்டமென்னும் மதத்துவயரூபமாய் பிரத்தியகூ அனு மான ஆகம உபமானத்திறேறு அர்த்தவிரோதமான வாக்கியங் களுக்கு ஜகர் அஜகர்ஜகதஜகனென்னும் லகூதணரூபத்தால் டொருட் படுத்தி பூருவமீமாம்சத்திற்சொல்லிய கருமவரையை அருத்தா பத்திப்பிரமாணரூபமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது. வைதாங்கம்.—பிரத்தி யகூ அனுமான ஆகம உபமான அருத்தாபத்தியிறேறு பிரா பிரத்தெதாம்ச அன்னியொன்னிய அத்தியந்தமென்னும் அபாவப் பிரமாணரூபமாய் பிரபஞ்சத்திற்கு டித்தையாத்துவஞ்சாதித்து உத்தரமீமாம்ச உபநிஷத்தார்த்தமான பிர்மவரையைபத் தீர்க்கமாகச் சாதிக்கப்படுவது. பௌராணிகம்.—பிரத்தியகூ அனுமான ஆகம உபமான அருத்தாபத்தி அபாவத்திறேறு இந்தவிடத்திலிப்படி-யென்கின்ற ஐதிகப்பிரமாணத்தையும் சகஸ்திரசங்கையையிற் சத சங்கையையுண்டென்கின்ற சம்பவப்பிரமாணத்தையுமனுசரித்து இந்த அஷ்டப்பிரமாணத்தைதக்கைகக்கொண்டு பூருவோத்தர காண் டத்திரயசமுதாயமாய் விதி நிஷேத பரியாயமாகருடியென்னும் பஞ்சாமம கோசரவகோசரமாய்விளங்கிய பிர்மத்திற் சருவமு முண்டென்று நிரூபிக்கப்படுவது. அவற்றுள். நித்தியபூரணாதியே: விதிநாமம்.—அசலநிரஞ்சனாதியே: நிஷேதநாமம்.—விவிதநாமவிவி காராதியே: பரியாயநாமம்.—விற்பத்தியோக்கியகாரணாநாமமே: யோகம்.—அகாரணாநாமமே: ருடி..

முகம்மதீயம்.

சரிஹத்து தரிஹத்து அகிஹத்து மகிரிபத்தென்னும் நான்குபிரகாரமாயிருப்பது. அவற்றுள். சரிஹத்து.—ஈமானிலகு வகைப்படலும் இசுலாத்திலவகைப்படலும் முகம்மதுமாம்க் கத்தைதக்கைகக்கொண்ட உம்மத்துக்களுக்காக அல்லாருத்தாலா வினல் விதிக்கப்படுவது. ஈமானிலகுவகைப்படலு.—முதலாவது.—எல்லாவற்றையும் படைத்த அல்லாவொருவனுண்டென்று நம்புவது. இரண்டாவது.—அல்லாவினுடைய எவல்ப்பணிவிடை களைச்செய்யும் வானோர்களென்கின்ற மலக்குகளுண்டென்றுநம்பு வது. மூன்றுவது.—அல்லாகுத்தாலா அருளிச்செய்த தவுராத் சபூர் இஞ்சில் புருக்காவெனன்கின்ற நான்குவேதமும் நாறுசுருடும் உண்டென்றுநம்புவது. நான்காவது.—முகம்மதுநபிகள்முதலான

லகூடித்திருபத்து காலாயிரம்பேர் நபிமார்களுண்டென்று நம்புவது. ஐந்தாவது.—கடைசிகாலத்தில் எல்லாம் அழிந்துபோகும் அல்லாவொருவனே தனித்திருப்பனென்றுநம்புவது. ஆறுவது.-அல்லாகுத்தாலா நியாயாதிபதியாயிருந்து எல்லாருக்கும் உயிர்கொடுத்தெழுப்பி நன்மைசெய்தவர்களைச்சுவர்க்கத்திலும் தீமைசெய்தவர்களைநரகத்திலும் விடப்படும் கியாமத்துநாள் ஒன்றுண்டென்றுநம்புவது. இசுலாத்தில் ஐவகைப்படறது. முதலாவது.—ஓதுகிறபருவமும் பொருளும் பயனுந்தெரிந்து ஆயிசிலொருதரங் கலிமாவோதுதல். இரண்டாவது.-தினமொன்றுக் கைகந்துவேளை தொழுதுதல். மூன்றுவது.-வருஷத்துக்கொருதரம் ஆஸ்தியுடையவன் நாத்துக்கிரண்டரைவிழுக்காடுவெடுத்து ஏழைஜனங்களுக்குச் சக்காத்துக்கொடுத்தல். நான்காவது.—வருஷந்தோறும் ரமுலான் மாதத்தில் முப்பதுநாளோநோன்புவைத்தல். ஐந்தாவது.—பொருளுந் தூணையும் பலமுமுடையவன் ஒருதரம் மக்கமாநகரம் போய்ஹச்சுச்செய்தல். தரிஹத்து.—நாயனுக்தரவின்படி நபிமார்கள் நடந்துகாட்டியசுன்னத்தையனுசரித்துசரிஹத்தில்நாயன்விதித்தபறலுப்படி நடக்கப்படுவது. அறிஹத்து.—காதில்லாமற்கேட்பவன் கண்ணில்லாமற்பார்ப்பவன் மூக்கில்லாமல்முகப்பவன் நாக்கில்லாமல்ருசிப்பவன்வாக்கில்லாமல்வசனிப்பவன் எக்காலமுமுயிருள்ளவன் அழிவில்லாதவன் ஆதியாயிருப்பவனென்னும்பேதம் நாயனைவிட்டுப்பிரிவில்லாத இவ்வெட்டுச்சிறப்பினையும் ஏகாக்கிரசித்தத்தாலணரப்படுவது.மஹரிபத்து.-அஷ்டகுணபரிபூரணனை நாயனை அறிந்தபடியே யதாப்பிரகாரம்அடையப்படுவது.

கிறிஸ்துசமயம்.

ஏகதேவனைவணங்குதல் இதராந்தரங்களைவர்ச்சித்தல் ஓய்வுநாளையாசரித்தல் தேவாகமத்தைதவறுகவழங்காதிருத்தல் மாதாபிதாவைக்கனம்பண்ணுதல் பொய்கொலைகளவுவிபசாரஅபகாரங்களை விசர்ச்சித்தலென்னும் பழையயேற்பாட்டை யனுசரித்துகிறிஸ்துநாதரால்க் கொடுக்கப்பட்ட பத்துக்கற்பனையைக்கைக்கொண்டு உலகமுடிவுஉயிர்த்தெழுதல்நியாயத்தீர்ப்புமுதலான்வைகளை முகமதியனைப்போலவங்கீகரித்து ரூபவரூபத்தைச்சாதிப்பதல் ரோமமார்க்கம் மிதியோன்மார்க்கமென்னத் துஷிபாகமா

யிருப்பது. ரோமமார்க்கம். — கிறிஸ்துநாகரோடு மரியம்மை சூசையப்பர் தீர்க்கதரிசிகள் பக்தஜனங்களைச்சேர்த்து விஸ்வாசிப்பதும் பாவஞவிக்கிரகங்களைமுன்னிட்டு கிறிஸ்துவைத் பக்தஜனங்களினது சரித்திரவிலாசமகிமையை வெளிப்படுத்தி உச்சவாதிகளைநடத்தப்படுவதும் தேசவொழுக்கம் சாதியொழுக்கங்களையொருபிரகாரமனுசரித்து ஜெப தப விரதாதிகளைச்செய்தது விசேஷநாட்களைக் கொண்டாடப்படுவதும் பக்தஜனங்களைமுன்னிட்டுத் திரியேகதேவுக்கு ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துவதும் சிஷ்டகுருவாய் அப்பனுக்கெல்லாம்அப்பனையிய பாப்படினது ஆலயாவிதியிற் கட்டுப்பட்டுநடப்பது முதலானவைகள். மிசியோன்மார்க்கம்.-கிறிஸ்துநாதனைத் தேவனுடையஜக்ஞைபிறற்பெற்ற மரியம்மாளும் அவளுக்குப்பதியாகிய சூசையப்பரும் கிறிஸ்துபிறக்கப்போராரென்று பௌதீகதரிசனஞ்சொல்லிய தீர்க்கதரிசிகளும் சர்வஜனபாவங்களுக்குத் தம்மைப்பிராயச்சித்தபலியாகக்கொடுத்த கிறிஸ்துநாதனைப் போன்பிறல் விஸ்வாசித்து அவர்மகிமையை வெளிப்படுத்தி பேறுபெற்ற பக்தஜனங்களும் கிறிஸ்துமெய்யானசற்குருவென்பதை தூருதேவாத்காரமாகருஜுப்படுத்துதற்குக் காரணமேயல்லாமல் மரியம்மைமுதலாதேர்கள் விஸ்வாசித்தற்குரியரல்லவென்று நிராகரித்து கிறிஸ்துநாதனை மாத்திரம் யதார்த்தசற்குருவாக விஸ்வாசித்து அவரிடத்திலன் புடையர்களாய் அவர்கொடுத்தகல்ப்பனையை மிகுந்தருசியுடனே யோடு கைக்கொண்டு பிதாகுமாரன் பரிசுத்தஆவியென்னும் அருபராகிய திரியேகதேவனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துவது.

தெய்வீகமார்க்கம்.-ஆசிரதரசூசிகார்த்தம் பூரீடகவாரையிய வாசதேவபரப்பிர்மம் பலப்பிரதரூபமாக சாசுவாதகாரமாயி ஆதிரயிப்பவர்கள் யாவராலும் அவர்களின் பக்குவாபக்குவங்களைப்பரீசுஷிக்காமல் அகாரணமாக பாவநிவாரண பரமசுருதிதன்னைவெளிப்படுத்தி மோசுஷ பர இகமென்கின்ற மூவகைப்பிரயோஜனத்தையும் வர்த்தமானத்தில் நிரோதுவாகக்கொடுத்து ரசுஷிக்கப்படுவது. அவற்றுள். மோசுஷப்பிரயோஜனம். — நிருவாணதீக்ஷதால் அத்துவித தொய்தவிசிஷ்ட சுபாவசமாத்தியென்னும் நிஷ்டாபஞ்சகரூபமாக ஞானனந்தசமாத்தியைப் பண்ணினைவைப்பது.

பரத்துவப்பிரயோஜனம்.-பர விபூக விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சாவ தாரமென்கின்ற பரமேஸ்வரசாகூரத்தால் சன்மாத்திரப் பொருளான நித்திய சிவனைக்காடுத்து நித்தியவர்க்கங்களைக் காட்டி நித்தியகைங்கரியத்தை நியமிக்கப்படுவது. இகப்பிரயோ ஜனம்.-அறம் பொருள் இன்பம் தீர்த்தி ஆயுஸ் மோகூமென் னிடம் புருஷனை அர்த்திகமோகத்தைக் கொடுக்கப்படுவது.

ஆரிஷேகமார்க்கம்.--ஞானபரிபூரணனை ஸ்ரீசற்குரு தன்னை யாகரயித்த அதிகாரிகளின் டக்குவாபக்குவங்களைச் சமஸ்காரம் பண்ணி சாஸ்திரிகமான இகபர மோகூமென்னும் ஆடவகிருத்தி யத்தை நிலைநிறுத்தி கர்ம யோக ஞானசாதகத்தை அபிவிர்த்தி பண்ணி அதனதுசாத்தியமான சுவர்க்க நித்திய நிருவாணசுகத்தை அதிகாரானுரூபமாய்க் கொடுக்கப்படுவது. அவற்றுள்.--வர்ணம் ஆச்சிரமம் சமயம் அதிவர்ணம் ஸ்ரீ குறமென்னும் சட்டிரகாரத் தால் கிரியாபூமியை நிலைநிறுத்துவது: இகவளை.-பர விபூக விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சாவதாரமென்கின்ற ஈஸ்வரசொரூப பாவனை தூர்த்தியினல் கிரியாபூமியைவிசர்ச்சித்து நித்தியபூமியை நிலை நிறுத்துவது: பரத்துவளை.--தனித்தனியேசாதிக்கும் அந்து விதகெனாய்க விசிஷ்ட சபாவ சமர்த்தியென்னும் நிஷ்டாபரஞ்ச ரூபமாக முத்தி பூமியை நிலைநிறுத்துவது: மோகூமவளை.

மநுவதீகமார்க்கம்.--விப்பிரசிரோஷ்டனை ஓரதிகாரி மானவ குருமுதல் அமானவகுருபரியந்தமான விவிதசற்குருவளை அதிகார பக்குவத்துக்கநுரூபமாய் படிப்படியாக ஆச்சிரயித்து மநுவாக் ஞாபகாயமென்கின்ற முக்காரணாங்களநுக்ரகம் பாவகிருத்தியத்தை யகற்றி புண்ணிய பலிருத்தியத்தை யபிவிர்த்திபண்ணி புண்ணியப் பிரயோஜனத்தை ஈஸ்வரனுக்கர்ப்பித்து அவ்வர்ப்பணவிசேஷத் தால் சித்தசுத்திபெற்று சித்தசுத்தியிணல் விசாரஞ்ஞான முதித்து விசாரஞ்ஞானநிர்க்கந்தரம் சடசித்தகவிவேகித்து சடத் துவநிர்க்கத்தால் சிற்சொரூபமோகூனை சன்மாத்திர நிர்க்கத்தால் சுதானந்தங்களைாருபித்து சச்சிதானந்தவொருமையால் சாந்தா காரத்தைப்பிறற்று சாந்தியாதிசற்குணாதூர்த்தியினல் சம்பூரண வதிகாரத்தைப்பிறற்று அவ்வதிகாரசிரோஷ்டத்தால் அமானவ குருவையாசிரயித்து அவனதுகடாக்கத்தால் சமத்துவயோகபரி

பூரண பரப்பிர்ம சுவாநுபவரூபமான போரின்பநலத்தை அதிகா
ரானு ரூபமாகவடையப்படுவது.

ஆசுரீகமார்க்கம்.விபரீதக்ஞானத்தால் வேதார்த்தங்களைப்பே தி
த்து தெய்வீக ஆரிஷீக மனுஷீகமென்கின்ற மார்க்கத்திரயத்தை
யும் இகபரமோக்ஷவைகளையும் கட்டோடுகொலைத்து அதர்ம
வனர்த்த அப்பிரிய அபகீர்த்தி அநாயஸ பாசபந்தமுதலானநரக
சாதனங்களை புருஷதந்திரத்தால் தர்மார்த்தப்பிரிய கீர்த்தி ஆயு
ஸ மோக்ஷமென்ன ஆசிரயிப்பவர்க்குப் போதமாம்படி தந்திரயு
த்தியால்ப் போதித்து யாவரும் வெறுவும்படியான பயங்கரவேஷ
மூடையரூய் திரிகரணங்களுக்கும் பாவகிருத்தியங்களை நாளுக்கு
நாளபிவிர்த்திபண்ணி பூர்வபுண்ணியத்தை நீடித்திராமல் கொடுந்
தொழில்களால் வர்த்தமானத்தில் சொலுபமாய் அதிசீக்கிரமாக
விசர்ச்சித்து பௌஷதியில் ஆசிரயிப்பவர்கள் விபப்புற்றவர்களை
யுங் கூட்டிக்கொண்டு எக்காலமும் மீளாதநரகலோகத்தையாசிர
யித்து சதாநரகானுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

தெய்வதநிஷ்டை. — தனக்கெனவோரபேக்ஷையுமின்றி
வாசுதேவநியமிதத்தால் ஆசிரதரக்ஷகார்த்தம்வெளியிட்டு அவர்க
ளபேக்ஷித்தபிரகாரம்விளையாடி சரண்யருசியைப் பிறப்பித்து
சம்பந்தானுரூபமாக நித்தியவாழ்வைக்கொடுக்கப்படுவது

ஆசுரநிஷ்டை.—தெய்வத்தன்மை யெவ்வளவுமில்லாத ஒரு
கீழ்மகன் புருஷதந்திரத்தால் தேவனைப்போல அபிநயித்துக்
காட்டி மானவதர்மத்தைக்கொலைத்து உடன்பட்டவர்கள் வியப்
புற்றவர்கள் முதலாரேர்களையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு புண்யனிய
க்ஷயமானவிடத்து எப்போதுமீளாநரகத்தையடையப்படுவது.

தெய்வாசுரநிஷ்டை. — தேவபக்தருகிய ஒருமனுஷன்
மானவதருமத்தைக் கொலைத்து ஆசுரகிருத்தியத்தைச் செய்த
பாவகர்மத்துக்காக நரகானுபவம்பண்ணி பாவங்குறைந்தவிடத்து
மிசிரகர்மத்துக்காக மனுஷஜன்மமெடுத்து ஆசுரத்தன்மைமிகு
தியாலல் அபலஜன்மத்தையும் தேவத்தன்மை மிகுதியாலல்
சபலஜன்மத்தையும் அடையப்படுவது.

அபலஜன்மம்.—சுதந்தரரூபமான நியதிசமஸ்காரத்தால்ப்
பிரத்தேகதாசுரினையுணர்ந்து தான் சொப்பிரகாசசுத்தன் சமஸ்

கமும் அப்பிரகாசஅசுத்தமென்னுந் தீக்கவிரதத்தைச்சாதித்து ஜென்மசாபல்யத்தையடையாமல் எடுத்தஜென்மத்தைப் பாழாக நஷ்டப்படுத்தி விதேகப்பிராப்தியில் ஜனனமரணத்தை யொழிக்கப்படுவது.

சபலஜென்மம்.—நீதலோஜனமான அகச்சாகூஷிப்பிரகாசத்தால் தன்னைப்பாவாத்மாவாகவுணர்ந்து புத்திபூர்வகமாய்ச்செய்தபாவத்தை புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்திபூர்வகமாய்ச்செய்தபாவத்தை அபுத்திபூர்வகமாயும் தெய்வசகாயத்தால் விரைவாகக் கழித்து கரணபரிசுத்தமுடையனாய் சர்வமும் பிர்மமயமென்னும் பூர்த்திசமஸ்காரத்தால் சமஸ்தமும் இன்புருவாகத்தெரிசித்து விதேகப்பிராப்தியில் சரண்யத்துவாரா நித்தியபூமியையாசிரயித்து நித்தியசூரிகளோடு நித்தியகைங்கரியபரனாய் பூரீபகவானுடைய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை இடையறாது சதாசேவித்துக்கொண்டிருப்பது.

மானவநிஷ்டை.— பிருதிபத்திமார்க்கமாய் பூரீவாசுதேவின் னைப்புகுந்துகிறபரியந்தம் உழவு தொழவு வளவு வாணிப விதனை சிற்பாதி இதகிருத்தியமும் தவம் மகம் தீர்த்தம் சேவை அர்ச்சனை தான விரதாதி பரகிருத்தியமும் சரவண மனன தியான சமாதிமுதலிய சோமகிருத்தியமும் மற்றயசாஸ்திரீகமான விதிவத்தான தர்மங்களையும் சற்றேறனுங்குலைக்காமல் பூரீசற்குருமுகமாய் வாசுதேவநிஷ்டையை யறுவடித்துக்கொண்டிருப்பது.

தினசரிதக்கிரியை.— பிராம்மியமுஹூர்த்த மௌசாசமன தந்தகாலுசித ஸ்நானதற்பண சந்தியாவந்தன வைச்வதேவ பூசாபோஜன பாராயண சயன நிதர்மம்: தினசரிதம். அவற்றுள். பிராம்மியமுஹூர்த்தம்.— அருணோதயத்துக் கைகந்துகடிகைமுன்னுதாய் நித்திரைவிட்டெழுந்து பூரீபகவானுடைய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை நிரிகரணபூர்வகமாக ஸ்தெளத்தியம் பண்ணுவது. மௌசம்.— தட தடாகநதி ஆலய புர புரசன நிகளுக்கவிரோதபூமியிற் பிரவேசித்து மலசலமிரண்டையும் விசர்ச்சனம்பண்ணி பதகரகுத குய்யாதி அவயவங்களில் தூர்க்கந்தம் நீங்குகிறபரியந்தம் மண்ணினாலும் நீரினாலுஞ்சுத்திபண்ணுவது. ஆசமனம்.—ஸ்நானதிபண்ணினாலும் தாஸாதியணியிலாலும் நீராதியருந்தினாலும் பூரீயாதிபாருந்தி

னும் மலினதிநீண்டினும் புனிதனுகும்பொருட்டு அங்கநியாச கர
நியாசசகிதமாய் மந்திரஜலத்தை மூன்றுதரம் ஆசோபனம் பண்
ணுவது. தந்ததாவுசிதம்.— கடுமையாய்ப் பாலாய் முள்ளுணடைத்
தாயுமிருக்கின்ற விருக்ஷத்தில் வாசுதேவப் பிரார்த்திதனைத்
தாருவொடித்துப் பல்லுதாவுகளைச்சுத்திகரிப்பது. ஸ்நானதற்ப
ணம்.—புண்ணியோதக மந்திரோதக பாதோதக பிம்பமாதனுரு
லான பாவனதீர்க்கஜலத்தில் நீராடி அவ்விடத்தில் நிவிதிதவபி தின்
களுக்குமந்திரோதகபூர்வகமாகத்திருப்திபண்ணுவது. சந்தியாவந
பம்.—பிராதசந்தி மத்தியசந்தி சாயசந்திகளில் தூனித உதக பல்பம
சுகந்த பாதுகா விமலமென்னும் சட்பிரகாரவஸ்துவினல் திரி புன்
டர ஊர்த்துவபுண்டராதி தத்தம்மரபினுக்குரிய சின்னத்தைத்
தரித்து உதகக்கிரிகையைமுடித்து உதகதீரத்திலிருந்து பிர
வாதி மகாமந்திரங்களை அதற்குரியதேவை முன்னிலையாகவரித்து
சக்தியாவுசாரஞ்செபித்து சர்ம வர்ம குப்த தாசனென்னும் வி
னுருபமான நாமதேகத்திரத்தைச்சொல்லி மாதுருப்பேய பிது
ருப்யோ குருப்யோ சருவோவப்யோ சர்வதேவதாப்யோ நம:
வென்று உபஸ்தானமுறையை நிறைவேற்றப்படுவது. வைசி
தேவம்.— சர்வாத்மதிருப்தியின்பொருட்டு மத்தியசந்தி சாய
சந்திகளில்விஸ்வதேவவரித்து அதிதிமுதலானோர்களுக்குப் பின்
கிட்டு அன்னபூர்வகமாயாவது உதகபூர்வகமாயாவது சந்தியா
சாரமாய் நடத்தப்படுவது. பூசை.— பரீபகவானுடைய வாசுதேவ
பரப்பிர்மத்தை அகத்திலும் புறத்திலும் அதேகபிரகாரமாக
ஆராதிக்கப்படுவது. போஜனம்.— அதிதிமுதலானோர்களுக்கு
சக்தியானுசாரம் சந்தர்ப்பித்து ஆகாரமுபமாக வர்த்தமானத்தில்
கிட்டியபதார்த்தத்தை பிராணக்கினியிலாகுதிபண்ணி வைசி
வுக்குத் திருப்தியாக்குவது. பாராயணம்.— நூதனமாக ஒன்றை
தைக்குறிக்காமல் வர்த்தமானத்தில் நித்தியருபமான சம்பந்தம
சம்பந்தங்களைத்தரித்து ருசிகரமாகப்போதுபோக்குதலும்
பௌஷதியில் நித்தியபோகத்தைப்பெறுதைக்கும் சர்வதேவ
சாதமான சம்பூரணரகசியத்தின் அர்த்தசாரங்களைத்தெரிந்து
அதன விதேகப்பிராப்திபரியந்தம் போதக போத்திய பாடன
சிரவணதிகளால் சதாஸ்தளத்தியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

சயனம்.— தீப தூப வாசனை பரிமள பூரணகும்ப விவிதகோலா கலமான அந்தப்புறத்திற்பிரவேசித்து பாரியாசமேதராக நித் திரைசெய்யப்படுவது.

காரிகவ்வதக்கிரிகை.

விவாக மிதுன உற்பவ மெக்ரு சிரார்த்த ஆசார விவகாராதி தர்மம்: காரிகஸ்தம். அவற்றுள். விவாகம்.— பிர்மம் தெய்வதம் ஆரிஷ்யம் பிரசாபத்தியம் ஆசுரம் காந்தர்வம் ராகூடசம் பைசாச மென்ன அஷ்டவேதமாய் பிர்மகூடத்திரியர்களுக்குச் சாஸ்திரீகமா யும் மற்றயவர்களுக்குப் பரம்பராவழக்கப்படி அநுஷ்டானரூப மாயுமிருப்பது. அவற்றுள்.— ஆடையாபரண பூஷண போஷண சருவாலங்காரசுத்தமாய் பிர்மசிஷ்டனை ஒருவிப்பிரனையழைத் துத் தன்னிடபகன்னிகையைத் தானமாகக்கொடுப்பது: பிர்ம விவாகம்.—எக்ஞசிலனை ஒருவிப்பிரனுக்குத் தன்னுடகன்னிகை யை அப்படி.யேதானமாகக்கொடுப்பது தெய்வதவிவாகம்.— ஒரு விப்பிரனிடத்தில் இரண்டுபசுத்திரவியம் வாங்கிக்கொண்டு தன் னுடகன்னிகையைக்கொடுப்பது: ஆரிஷ்டவிவாகம்.— பொருட்கிர கணமில்லாமல் கேட்கப்பட்ட ஒருவிப்பிரனுக்குத் தனதுகன்னி கையைச் சம்மதிதூர்வகமாகக்கொடுப்பது: பிரஜாபத்தியவிவா கம்.— இவை நான்கும் பிராமணர்க்குரியது.— கன்னிகையைப் பெற்ற மாதாபிதாக்கள் அதிபகூதித்த திரவியத்தைக்கொடுத்து அக்கன்னிகையைச் சொந்தமாகப்பெற்றுக்கொள்வது: ஆசுரவி வாகம்.— இதரஜனங்களுக்குத்தெரியாமல் சுபதினம் பிரதிதினத் தைதக்குறிக்காமல் ஆசாடிருதுயிரவில் தூரியும்புருஷனும் பரஸ்பர சம்மதத்தால் சேரப்படுவது: காந்தருவவிவாகம். ஏராசனை யுத்த மூலத்தால் ஜெயித்து அவளுடைய கன்னிகையைப் பலத்கார மாகக் கிரகித்துக்கொள்வது: ராட்சசவிவாகம். இவைமூன்றும் சூத்திரியர்க்குரியது. யாவரும் நிந்திக்கிறதற்கேதுவாக களவில் களிப்பில் நித்திரையில் தூரஸ்திரீயைமோசமாக்கிச்சேருகின்றது: பைசாச விவாகம். மிதுனம்.— சாஸ்திரீகமாயும் நிஷ்டாதூர்வகமாயும் மே லோர்கள் நியமிக்கப்பட்டதினத்தில் பாணிகிரகணம் சம்மியாகப் படுவது. உற்பவம்.— வந்திசெய்யாமல் வாசுதேவப்பிரார்த்தனை யால் சந்திரபரம்பரையை அபிவிர்த்திபண்ணி அடியடியாய்க்

கியாபூமியையநிறுத்தப்படுவது. யெக்ளும்.— பிர்மயெக்ளும் பிதிர் யெக்ளும் தேவயெக்ளும் பூதயெக்ளும் மானிடயெக்ளுமென் றைந்துபிரிவுகளாய் பாராயண தற்பண மந்திர ஹோம பூத பலி அதிதிசத்கார பூர்வகமாகச்செய்து அன்ளுடகபாவத்தை நிவர்த்தி பண்ணுவது. சிரார்த்தம்.— கூஷீர அன்ன தண்டுல இரண்ய பல மூல உதகாதிவஸ்துக்களால் மாதாபிதாமுதலாதேளைவரித்து விதிபூர்வகமாயும் சக்தியானுசாரமாயும் செய்யப்படுவது. ஆசா ரம்.— அதிநுட்பமான தர்மசூட்சத்தைத்தெரிந்து முக்கியகள ணங்களையாராய்ந்து கடிளுசாரத்தைச்செலுத்தாமலும் அவ் வாசாரத்தை விட்டிடாமலும் அதனை சுவபரசுகமாயும் வர்ளுஞ ரூபமாயும் நடத்தப்படுவது. விவகாரம்.— சகாய ரட்சக சத்கிரிய சத்காரதானவிதாளுதிகளைத்தெரிந்து விதரணையோடு நடந்தப் படுவது.

சகாயம்.—மாதா பிதா பிராதா குரு தெய்வமுதலாதேளர் களின் ஆக்ஞாவிதியிற்கட்டுப்பட்டு மமதகங்காரம் உதிக்காமல் எக்கிரிகையும் அவர்களைச் சிட்சாதுணையாகக்கொண்டு நடத்தப் படுவது. ரக்ஷகம்.—அஹிம்சா சத்திய அஸ்தேய மத்தியஸ்த முதலான நீதிமார்க்கத்துக்குமாறுபடாமல் பாரியாபுத்திர பரிசன பரிவாராதி ஆசிரதஜனங்களைக்காப்பாற்றப்படுவது. சத்கிரிகை.— தட தடாக மட ஆலயமுதலிய புண்ளியகிருத்தியங்களைச்செய்து அதனைச்செய்கின்ற புண்ணியபுருஷர்களுக்குவேண்டும் உபகரண சாதகபூதையாகவிருப்பது. சத்காரம்.— பாஷண்டதிரஸ்கரளுய் அத்துவித தெய்த விசிஷ்ட சுபாவ சமர்த்திதனென்கின்ற தத் துவநிரூபிதனையும் சைவ வைஷ்ணவ ஸ்மார்த்த மாத்துவாதி சமயநிரூபிதனையும் உபசரித்து வர்ளுதிசட்கவிரோதம் வராமல் அவரவர்க்குத் தக்கதக்கமரியாதையை விதிபூர்வகமாக நடத்தப் படுவது. பாஷண்டதிரஸ்காரம். — லிங்கபேதியாய் பாவாளுசுத் தானம் பிரார்த்தளுளுசந்தானமுதலிய சமஸ்த அளுசந்தான் களையும் இழந்து இழந்தேதாமென்னும் அனுதாபசூனியளுகவிருக் கின்ற பாஷண்டனை மனமொழிமெய்யென்னும் மூக்கரணத்தும் பரிசியாது யெக்கரணத்துந்தெரிசியாதிருப்பது. தானம்.- அன்ன தானம் வஸ்திரதானம் கன்னிகாதானம் பூதானம் . கோதானம்

உபயமுகிதானம் இரண்யதானம் மகிஷிதானம் அஸ்வதானம் சு வேதாஸ்வதானம் காலதானம் காளாமுகிதானம் மகாமேருதானம் கற்பகவிருக்ஷிதானம் வித்தியாதானம் மகாதானமுதலிய தாணங் தரங்களைத்தெரிந்து தேச கால பாத்திர பரீக்ஷிதனுய் வாசு தேவப்பிரீதியிணைடுஅக்ரவருணத்தாருக்குக் கொடுக்கப்படுவது. விதானம்.—சருவப்பிராணிகளோடுங்கலந்திருக்கும் ஸ்ரீ வாசுதே வின் இயற்கைவடிவத்தைத்தெரிசித்து சாதிசமய சந்துருமித் துருமுதலானவைகளைப் பரீக்ஷிக்காமல் சிவகருணையினல் ரக்ஷிக் கப்படுவது.

சிவகருணை.

பசியென்கிறதொருப்பானது யேழைகள் தேகத்திணட்பத்தி யெரிகின்றபோது ஆகாரத்தாலவிக்கின்றதுதான்: சிவகாருண்யம் கடவுள் இயற்கைவிளக்கத்துக்கிடமாகிய சிவதேகங்களென்கிற ஆலயங்கள் பசியிறப்பாழாகுந்தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அவ்வாலயங்களை விளக்கஞ்செய்வதே: சிவகாருண்யம்.—கடவுள் இன்பத்தைப்பெறுகின்ற நிமித்தம் தேகங்களிலிருந்து குடித் தனஞ்செய்கின்ற சீவராசுதத்துவக்குடும்பழுழுதும் பசியினல் நிலை தடுமாறி அழியுந்தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அக்குடும்பமுழு தும் நிலைபெறச்செய்வதே: சிவகாருண்யம்.—பசியென்கிறபுலி யானது யேழையிர்களைப்பாய்ந்து கொல்லத்தொடங்கும்தருணத் தில் அப்புலியைக்கொன்று அவ்வுயிரைரட்சிப்பதே: சிவகாருண் யம்.— பசியென்கிறவிஷந் தலைக்கேறி சீவர்கள்மயங்குந்தருணத் தில் ஆகாரத்தாலவ்விஷத்தைதயிரக்கி மயக்கந்தெளியச்செய்வதே: சிவகாருண்யம்.— பசியென்கிற கொடுமையாகியதேள் வயற் றிற்புகுந்து கொட்டுகின்றபோது கடிப்பேறிக்கலங்குகின்ற ஏழை களுக்கு ஆகாரத்தாலக்கடிப்பைமாற்றிக் கலக்கத்தைத்தீர்ப்பதே: சிவகாருண்யம்.— நேற்று இராப்பகல்முழுதும் நம்மை அறைப் பங்குகொன்றுநின்ற பசியென்கிறபாபி இன்றும்வருமே இதற் கென்னசெய்வோமென்று ஏக்கங்கொள்கின்ற ஏழைச்சீவர்களது ஏக்கத்தைதீர்க்குவதுதான்: சிவகாருண்யம்.— வெய்யிலேறிப் போகின்றதே இனிப்பசியென்கின்ற வேதனைவந்து சம்பவிக் குமே இந்தனிதிவசத்திற் கென்னசெய்வதென்று தேனில்விழுந்த

சையப்போலத்திகைக்கின்ற ஏழைச்சிவர்களுடைய திகைப்பை நீக்குவதுதான் சிவகாருண்யம்.— இருட்டிப்போகின்றதேதனினி ஆகாரத்தைதக்குறித்து எங்கேபோவோம் யாரைக்கேட்போம் என்னசெய்வோமென்று விசாரத்திலழுந்திய ஏழைச்சிவர்களது விசாரத்தைதமாற்றுவதே: சிவகாருண்யம்.— நடந்து நடந்து காலுஞ்சோர்ந்து கேட்டுக்கேட்டுவாயுஞ்சோர்ந்து நினைத்து நினைத்துமனமுஞ்சோர்ந்து இனியிப்பாவிவயற்றுக்கென்னசெய்வோமென்று கண்ணீர்வடிக்கின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்துக் கண்ணீரைமாற்றுவதே: சிவகாருண்யம்.— பகற்போதும் போய்விட்டது பசியும்வருத்துகின்றது வேறிடங்களிற்போக வெட்கந்தடுக்கின்றது வாய்திறந்துகேட்க மானம்விலக்கின்றது வயறுயெரிகின்றது உயிர்விடுவதற்கும் உபாயந்தெரியவில்லை இவ் வுடம்பையேன் எடுத்தோமென்று மனமும் முகமுஞ் சோர்ந்து சொல்வதற்கும் நாவெழாமல் உற்பாத சொப்பனங் கண்ட ஊமையைப்போல மனமருகுகின்ற மானிகளாகிறசிவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து மானத்தைக்காப்பாற்றுவதே: சிவகாருண்யம். நாம்முன்பிறப்பில் பசிக்குறிப்பறிந்து பசியைநீக்கியிருந்தால் இப்பிறப்பில் நமதுபசிக்குறிப்பறிந்து பசியைநீக்குவதற்குப் பிறி தொருவர்நேர்வார் அப்போது அப்படி நாம்செய்ததில்லை இப் போது இப்படி நமக்குச்செய்வாருமில்லையென்று விவகரித்துக் கொண்டு தூக்கம்பிடியாமல் தூக்கப்படுகின்ற ஏழைச்சிவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து தூக்கத்தைதீக்கி தூக்கம்பிடிக்கவைப்பதே: சிவகாருண்யம்.— தேகமுழுதும் நரம்புகள்தோன்ற பசியிருளினழுத்து உயிரொடுங்கி மூர்ச்சைமூடியகாலத்தும் அயலாைக்கேட்பதுதுணியாமல் கடவுளை நினைத்துநினைத்து நெருப்பிற்படுத்து நித்திரைசெய்யத்துடங்குவாைப்போல அடிவயற்றிற் கொடிய பசி நெருப்பைவைத்துப் படுக்கத்தொடங்குகின்ற தூக்காத்மா வுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப்பசிநெருப்பை மாற்றுவதே: சிவ காருண்யம்-— நேற்றுப்பட்டினிகிடந்ததுபோல இன்றும் பட் டினிகிடப்பது எப்படி நாம் பால்யவசத்தால் இன்றும் பட்டி னிகிடக்கத்துணிவோமாயினும் பட்டினிசகியாத நமது ஏழை மனவிவயற்றுக்கு யாதுசெய்வோம் இவள்பசியைக்குறிப்பதும்

பொறுத்தல்ல வார்த்திபதிசையால் மிகவுஞ்சோர்ந்த நமதுதாய்தந்
தைதகள் இன்றும்பட்டினிகிடந்தால் இறந்துவிடுவார்களே இதற்
கென்னசெய்வோம் பசியினலழுதழுது நமதுபுத்திரர்களது சோர்
ந்தமுகத்தை எப்படிப்பார்ப்போமென்று எண்ணி எண்ணிக்
கொல்லுலையின்மூண்ட நெருப்பைப்போல பசிநெருப்பும்விசார
நெருப்பும் உள்ளேழுண்டுபடியிருக்கக் கன்னப்புடையிற் கைகளை
வைத்துக்கொண்டு கண்களில்நீர்ததும்ப வருந்துகின்ற ஏழைக
ளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து வருத்தத்தைதமாற்றுவதே: சிவகாருண்
யம்.— கண் கை கால்முதலிய உறுப்புகளில் குறைவில்லாதவர்
களாகி ஆகாரஞ்சம்பாதிக்கத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களும் பசியால்
வருந்தி இதோபடுத்திருக்கின்றார்கள் குருடும் செவிடும் ஊமை
யும் முடமுமாகவிருக்கின்றநமக்கு ஆகாரம் எந்தவழியாற்கிடைக்
குமென்று தனித்தனி நினைத்துநினைத்து துக்கப்படுகின்றவேழை
களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து துக்கத்தைதீக்குவதே:சிவகாருண்யம்.-
பசியினல்வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத்தேசத்தாராயினும் எந்தச்
சமயத்தாராயினும் எந்தச்சாதியாராயினும் எந்தச்செய்கையாரா
யினும் அவர்கள் தேசவொழுக்கம் சமயவொழுக்கம் சாதியொழு
க்கம் செய்கையொழுக்க முதலானவைகளைப்பேதித்து விசாரி
யாமல் எல்லாச்சீவர்களிடத்தும் கடவுள்விளக்கம் பொதுவாக
விளங்குவதையறிந்து பொதுவாகப்பார்த்து அவரவரொழுக்கத்
திற்குத் தக்கபடி அவர்கள்பசியை நிவர்த்திசெய்விப்பதே: சிவ
காருண்யம்.— பகைவராலெறியப்பட்டு மார்பிலுருவிய பாணத்
தையும் கையாற்பிடுத்துக்கொண்டு எதிரிட்டபகைவனையல்லாம்
அஞ்சாது ஒருநிமிஷத்திற்கொல்லத்தக்க சுத்தவீரரும் கல்வி
கேள்விகளில் நிறம்பி அறிதற்கரியபரமபதங்களையறிந்து செய்தற்
கரியசெய்கைகளைச்செய்து முடிக்கவல்லவர்களும் பசிகோரிட்ட
போது அறிவுங்கருத்துமழிந்து தடுமாறுகின்றார்கள் இராப்பகல்
தேனன்றது புளிச்சியின்படித்திற்பொங்குகின்ற காமிகளும் பசி
கோரிட்டபோது புளிச்சியைமறந்து காமத்தைத்தள்ளி கலங்கு
கின்றார்கள் காமேமெரியர் நமக்குமேல்ப்பெரியரில்லையென்று
இருமாப்படைகின்ற அகங்காரிகளும் பசிகோரிட்டபோது அகங்
காரங்கொலைந்து ஆகாரங்கொடுப்பவனைப் பெரியவராகப்புகழ்

கின்றார்கள் இவரிவரிப்படியானல் ஒருவகைஆதாரமுமில்லாத ஏழைகள் பசிநேரிட்டபோது என்னபாடுபடார்கள் அந்தக்காலத்தில் அந்தஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கிடைத்தால் எப்படிப்பட்ட சந்தோஷமுண்டாகும் அந்தச்சந்தோஷத்தைத் தோற்றிவித்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்டலாபங்கிடைக்கும் இப்படிப்பட்டதென்றுசொல்லுதற் கருமையென்றறியவேண்டும்.— பசித்தவர்க்குப் பசியைநீக்குகின்ற விஷயத்தில் புருஷனைப்பெண்சாதிதடுத்தாலும் பெண்சாதியைப் புருஷன்தடுத்தாலும் பிள்ளைகளைத்தந்தைதடுத்தாலும் தந்தையைப்பிள்ளைகள்தடுத்தாலும் சிஷ்டைஆசாரியர்தடுத்தாலும் அடியார்களை ஆண்டவன்தடுத்தாலும் குடிகளை அரசன்தடுத்தாலும் அந்தத்தடைகளில் சிறிதுந்தடைப்படாமல் பசித்தவர்களுக்குப் பசியையாற்றுவித்து இன்பத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற சிவகாருண்யவொழுக்கமாகிய மேலானவிரதம் கடவுளாக்கினையானதால் இதனைப் புத்திமான்கள் தீர்க்கமாகச் சாதிக்கத்தக்கது.

விதரணை.—ஸ்ரீபகவானுகிய வாசுதேவசற்குருநிருபையினல் நிரூபகதிருஷ்டியில் விருத்தியொடுக்கம் நீததிருஷ்டியில் விருத்திக்ஷயம் சயோகதிருஷ்டியில் வஸ்துநிர்த்தேசம் சம்பந்ததிருஷ்டியில் சற்குருலாபம் வியவகாரதிருஷ்டியில் பூமித்துவய ஐஸ்வரியமுன்சித்தித்து இதயசீதளமிகுத்திருக்கின்ற விதரணன் சமஸ்தபூமியின்வியவகாரங்களையும் பூரணவாத்தரமாகத்தெரிந்து எவ்வளவும் பிரயாசமில்லாமல் விளையாட்டாக நடத்தப்படுவது.

பூர்வக்கிரிகை.

கற்பாதானம் பும்ஸவனம் சீமந்தம் உன்னயனம் சாதகர்மம் நாமகரணம் உபநிஷ்கிரமணம் அன்னப்பிராசனம் சௌளம் உபநயனம் மகாநாமியம் மகாவிரதம் உபநிஷத்து சோபனம் உத்துவாகனம் மிருதியென்னச் சோடசகர்மம்: பூர்வம். அவற்றுள். — ஸ்ரீபகவானுகிய வாசுதேவப்பிரார்த்திதராய் வம்சாபிவிருத்தியின் பொருட்டு பாரிகையினிடத்தில் மிதுனபூர்வகமாகக் கற்பத்தைத் கொடுப்பது: கற்பாதானம். — வாசுதேவக்காப்பினல் யாதொருவிக்கினமுமில்லாமல் புத்திரகற்பத்தைத்தினேதினேபரிபாலனம்

பண்ணுவது: பும்ஸவனம்.-நாசிகைத்துவாரா பிராணசஞ்சீவியைப் பூரித்து அதனிடத்தில் ஸ்ரீபகவான் தனதம்சத்தைவைத்து கற்ப சீமந்தஞ்ய் மாதாவைமுன்னிட்டு வகடுகீறி தினேதினே நித்திய ஆஸ்தியை அபிவிர்த்திபண்ணுவது: சீமந்தம்.-பூப்பிரவேசமாதற் பொருட்டு ஸ்ரீபகவான் இமையைத்திரந்து புத்திரலோஜனத்தை விளக்கப்படுவது: உன்னயனம்.— பூபதனமானமாத்திரம் வாசு தேவப்பிரார்த்திதராய் புத்திரோத்ஸவங்கொண்டாடி உற்பவக் கிரிகையை நடத்தப்படுவது: சாதகர்மம்.—வாசுதேவைப்பிரார்த் தித்து சந்நிதிபூர்வகமாக ரம்மியப்பெயரைச் செய்யப்படுவது: நாமகரணம். — வாசுதேவைப்பிரார்த்தித்து இருத்தல் தவழ்தல் நடத்தல்முதலிய பருவக்கிரிகைகளை நடத்தப்படுவது: உபநிஷ்கிர மணம்.—வாசுதேவப்பிரசாதத்தை பிரார்த்தனைரூபமாய் ஊட்டி வைப்பது: அன்னப்பிராசனம். — வாசுதேவைப்பிரார்த்தித்து சிகாவிவாகத்தை வர்ணனைரூபமாய் நடத்தப்படுவது: சௌளம்.— திவ்வியசகூஷுவைக்கொடுத்து ஸ்ரீபகவான் தமதுநிசசொரூபத்தை யுணர்த்தப்படுவது: உபநயனம்.—ஸ்ரீபகவானுகிய வாசுதேவினல் அந்தராத்மாவை சம்பந்தாஸ்ரூபமாகவிளக்கி நீயே ஸ்ரீவாசுதேவ னென்னும் நித்தியநாமத்தைத் தரிக்கப்படுவது: மகாநாமியம்.— வாசுதேவகிருபையினல் எவ்வளவும் வழுவாமல் பிர்மசரிதநிஷ் டையைக் காப்பாற்றப்படுவது: மகாவிரதம்.—ஸ்ரீபகவான் சர்வ வேதசாரமாகிய திரிபேதப்பொருளையுணர்த்தி கிரகஸ்தனதற் பொருட்டு பூர்வாச்சிரமத்தை சமர்த்திபண்ணுவது: உபநிஷத்து.- வாசுதேவகிருபையினல் அவரவர்க்குரிய கன்னிகையை விதிபூர் வகமாகக் கல்யாணஞ்செய்யப்படுவது: சோபனம்.—சிவன்முத் தனய் காரிகஸ்தகர்மத்தை விதிபூர்வகமாகநடத்தி சர்வசிரேஷ்டர் களான சிவன்முத்தர்களின் அடியார்களுக்கெல்லாம் அடிமையாக நின்று சமஸ்தமானதேவர்களும் பலவாரான வேதகோஷ்டங் களோடு சந்தோஷிக்க சேவிதப்பிரயோஜன பாவனைரூபத் தைப்பெற்று பூர்வக்கிரிகையை விதிபூர்வகமாகப் பரித்தியாகம் பண்ணுவது: உத்துவாகனம்.—வர்ணனைரூபமாக அபரக்கிரிகை யைச்செய்து வாசுதேவகிருபையைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டுத் தனதுசரீரத்தைப் புத்திரபௌத்திராதிகளுக்

கொப்புவித்து எப்போதும் இருந்தபடியேயிருக்கினற விதேகப் பிராப்தியையடையப்படுவது: மிருதி.

அபரக்கிரிகை.

ஆரம்பம் சமஸ்காரம் சஞ்சயனம் பாஷாணகிருத்தியம் ஏக வோமம் நவசிராத்தம் சோதகும்பம் ஊனம் மாசிகம் சபிண்டீ கரணம் கோதானம் ஆப்தீகம் கிரகயெக்ஞம் வருஷாப்தீகம் சதா வந்தனம் வாசுதேவசமர்ப்பணமென்ன சோடசகர்மம்: அபரம்.

ஆரம்பம்.— அகிலமங்கள குணசொரூபனகிய ஸ்ரீசருதேவ் வானதுகிருபையிஞல் சிவனிறக்கும்வித்தையும் இறந்தவுடனே வாயுசரீரம்பெற்று யமதூதர்களோடு யமலோகஞ்சார்ந்து கணப் பொழுதில்மீண்டு சவத்தினருகேவந்து இடம்பையடைதலையும் கிருத்தியம் செய்யவேண்டிய விதத்தையும் பத்துநாட்பிண்டங்க ளால் சிவன்சரீரம்பெறுதலையும் பதின்மூன்றுநாள் யமதூதர் பிண்டசரீரம்பெற்றசிவனை பாசத்தால்பிணித்து நாலொன்று க்கு இருநூற்றுச்சொச்சங்காதவழிதூரம் ஓராண்டுவரையிலும் நடத்திச்செல்லுதலையும் பூலோகத்துக்கும் யமபுரிக்கும் இடை யிலுள்ள எண்பத்தாறுயிரகாதவழியில் சூரிபோன்ற இலைகளை யுடைய அசிபத்திரவனமும் உருக்கிவிட்ட செம்புபோலக்காந்தும் இடமும் அதிகஉஷ்ணமுங்குளிருமுள்ள இடங்களும் இருளுள்ள இடமும் சிலாவருடமுடையஇடமும் இருத்தலையும் சியாலும் இரத்தத்தாலும்நிறைந்து பாபிகளுக்கும் அப்பாபிகளை வகை செய்யப்பலவகைதண்டுக்களுக்கும் ஸ்தானமாய் வைதரணிநதி கிடத்தலையும் யாமியம் சௌரி கந்தருவநகரம் குணரம் நிலைஞ் சம்விசித்திரம் பக்வாபதம் துக்கதம் நாரகக்கிரந்தம் சூகப்புரம் சீதாப்ரம்மன்றபட்டணங்களில் யமதூதர்கட்டளையால் சிவன் சிறிதுபொழுதுதங்கி மாசிகபிண்டங்களையுண்ணுதலையும் மேற் சொன்னவற்றில் விசித்திரமென்றநகரஞ்சார்ந்து வகனஷோனன் மாசிகபிண்டத்தையுண்டு ஏழாமாசிகபிண்டத்தையுண்ணுங்காலை நிலபிசாசங்கள்வந்து அப்பிண்டத்தைக்கவர்ந்துகொள்ளுதலையும் சிவன் யமபுரிக்கருகில்சாரலும் பிண்டசரீரம்நீங்கி அங்குஷ்டப் பிரமாணமாய் ஒருவன்னிமரத்தில் சற்றுதங்கி கருமதூதாலாகிய சரீரம்பெற்று யமன்முன்புபோதலையும் யமபுரியின்தன்மையை

யும் யமனுடையஅரண்மனையும் யமன்வீற்றிருக்கின்றமண்டப மும் சித்திரகுப்தன் அரண்மனையும் மகாரோகங்களின் நிரகங் களும் நரகங்களின்பெயருமாகிய இவற்றின்பெற்றிமையையும் பாபஞ்செய்தசீவர்கள் உலக்கையால்மொத்துண்டும் ஆயுதங்களால் சிதைக்கப்பட்டும் சுரிகையால்சீவப்பட்டும் செக்காலாக்கப்பட் டும் நெருப்பில்வாட்டப்பட்டும் செம்பினுல்செய்யப்பட்டுத் தப்த மாயிருக்கின்ற ஆண்பாவைபெண்பாவைகளோடுசேர்க்கப்பட்டும் கரும்பைப்போல ஆலையில்கொடுக்கப்பட்டும் நரகங்களில்த் தள்ளி அழுத்தப்பட்டும் துன்பப்படுதலையும் இன்னபாபஞ்செய்தவன் இன்னஜன்மமடைகின்றனனென்பதையும் இன்னபாபஞ்செய் தவன் நரகம்அனுபவித்து இன்னகுறிப்போடு பிறப்பானென் பதையும் இன்னதீவினையால் கொடிதாகியபிரேதஜன்மம் வரு மென்பதையும் நித்தியசிரார்த்தமும் வருடசிரார்த்தமுஞ் செய்ய வேண்டியவிதியையும் கருமஞ்செய்யாவிடின் மரித்தசீவன் துன்ப ப்படப் பிரேதசன்மமடைந்து குலநாசஞ்செய்தலையும் கரும ஞ்செய்யப்பட்டால் சீவன்இனிதாய்ச்சென்றுஇன்புற்று சுவர்க்க வாசஞ்செய்து குலத்தோனைஆசீர்வதித்தலையும் நல்வினைசெய்த சீவன் உத்தம உலகுஅடைதலையும் சீவன் நல்லுலகடையயேது வாகிய பூதானம் சொன்னதானம் கோதானம் பரித்திதானம் சய் யாதானம் இரும்புத்தானம் திலதானம் தீபதானம் உப்புத்தானம் கடதானம் பததானம் விருஷோர்ச்சர்க்கம் நாராயணபலி முதலி யவை செய்யவேண்டியவிதியையும் பிறத்தலுக்கும் இறத்தலுக் கும் ஆசௌசமுள்ளவிதத்தையும் துன்மரணம் அடைந்தவனு க்கு இன்னகாலத்தில் இவ்விதங்கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்பதை யும் சங்கியாசமும் பிராயோபவேசமும் சகமனமுமாகிய இவற் றின்மேன்மையையும் பின்னும் சிவனுக்கு உறுதியாயவற்றையும் வீடுபேற்றிற்கு நிமித்தமாயவற்றையும் ஆதியோடந்தம் ஆராய்ச் சிபண்ணி மந்திர திரவிய கிரிகை பாவன பக்தி ஞானமுதலிய தால் சற்றேறுனும்வழுவுதல்வாராது உத்தரக்கிரிகையைச் சக்தி யானுசாரஞ்செய்யத்தொடங்குவது.

சமஸ்காரம்.— பைத்திரமேத பிர்மமேதமென்னும் உபய மார்க்கவிதியைத்தெரிந்து தந்தம் அதிகாரானுரூபமாய் தகனஞ்

செய்வது. பைத்திரமேதசமஸ்காரம்.— தத்தங்குலாசாரதர்மத் தைத்தழுவி தெக்ஷிணையனமார்க்கவிதிப்படி பிதிர்கருமத்தைச் செய்யப்படுவது. பிர்மமேதசமஸ்காரம்.— ஞானசிரோஷ்டனை பிதாவுக்கு பூருவசித்தாந்தத்தைத்தெரிந்து உத்தராயனமார்க்க விதிப்படி ஞானபுத்திரனற்செய்யப்படுவது.

அவயவாஸ்தியை ஒருப்படச்சேர்த்து மந்திரபூர்வகமாக பிரோ தாக்கினியையவித்து புண்ணியதீர்த்தத்திற் சேர்க்கப்படுவது: சஞ்சயனம்.— பிதிராதிகளைப் பிரேதாகாரமாகச் சிலாரூபத்தில் வரித்துப் பிரேதசப்தவாச்சியப் பிரயோகக்கிரிகையை நடத் தப்படுவது: பாஷாணகிருத்தியம்.— அவயவாதிகளைப்பிரித்து அன்னதிரூபத்தாலாகுதிபண்ணுவது: ஏகவோமம்.— வாசனை தேகத்தைத் துவாரமுகத்தால் சுத்திகரிக்கச்செய்வது: நவசிரா ர்த்தம்.— தாகோபசமனர்த்தஞ்செய்வது: சோதகும்பம்.—இரு பத்தைந்தாநாள் நாற்பத்தைந்தாநாள் ஆறுமாசபன்னிரண்டா மாச தானகட்டங்களில் விடாயாத்தியின்பொருட்டு சிரமபரிகா ரார்த்தஞ்செய்வது: ஊனம்— மார்க்கவேதனைவாராமல் அதற்கு வேண்டும் சகாயசாதனக்கருவிகளை மாசந்தோறுஞ்செய்வது: மாசிகம்.— பிரேதஜன்மம்வர்ச்சித்து பிதிருருவத்தைப்பெற்று பிதாவை பிதிர்க்களோடுசேர்ப்பித்தற்பொருட்டுச் செய்யப்படு வது: சபிண்டீகரணம்.— வைதருணியைத்தாண்டிப் பிதிருருவத் தைப்பெற்று பிதாபிதிர்லோகத்தைச்சேரவும் பிதாவுக்குப் பிதா மகபிதாவானவன் விண்ணுலகத்தைச்சேரவுஞ் செய்வது: கோதா னம்.- விஷ்ணுவிஸ்வதேவிநீடு பிதாபிதாமகபிதிர்பிதாமகனைப் பிராம்மணமுகமாகவரித்து சர்வோபசாராதிகளாற் பூசித்து தேவதினத்தைப்பூர்த்திபண்ணுவது: ஆப்தீகம்.— கோசல கோ மய க்ஷீர ததி சத்பியென்னும் பஞ்சகௌவ்ய குலோதகங்க ளால் அகத்தையும் புறத்தையும் பவித்திரமாக்குவது: நர க யெக்ஞம்.— விஷ்ணுவிஸ்வதேவிநீடு பிதாவாதிகளை வருஷந் தோறும்வரித்து வாக்குத்தத்தம் மனோதத்தம் கிரியாதத்தம் தாராதத்தமுதலியவைகளால் பக்திபூர்வகமாகச் சக்தியானுசாரஞ் செய்வது: வருஷாப்தீகம்.— ஞானதீக்கத்தால் மாதா பிதா குரு தெய்வமுதலான சமஸ்தமும் வாசுதேவமயமாகத்தெரிசித்து எப்

போதும் ஸ்தெளத்தியம்பண்ணுவது:சதாவந்தனம்.— மாதுருப் யோ பிதிருப்யோ குருப்யோ சருவோப்யோ சருவதேவதாப் யோநம:வென்று ஸ்ரீபகவானிடமாகத் தன்னுடஆத்மாவை சமர்ப் பணம்பண்ணி சீவன்முத்தனய் நித்தியசீவனைப்பெற்று கிருதகிரு த்தியனய்த் தடையற்று விளங்குவது: வாசுதேவசமர்ப்பணம்.

மீமாம்சதாந்திரீகம்.— கர்மோபாசனையே ஞானசாதகமென் றும் உபாசனைக்ஞானமே கருமசாதகமென்றும் கருமக்ஞானமே உபாசனைசாதகமென்றும் திரிகாண்டங்களும் பரஸ்பரசாதன பரஸ்பரசிரோஷ்டத்தையும் விதிக்கப்படுவது.

மீமாம்சவபிப்பிராயம்.— ஒவ்வொருகாண்டத்தை சித்தாந்த ப்படுத்தி மற்றயவிரண்டும் பூருவபக்ஷமென்பதுவும் திரிகாண் டங்களும் சித்தபக்ஷமென்பதுவும் அதிகாரானுரூபமாய் விளிப் படுத்தி அதன் பிரயோஜனமாகிய இகபரமோக்ஷசுகத்தைத் தனித் தனியேபெறுதற்குரியன்காண்டத்திரயவதிகாரியெனவும் அதனை ஸ்ரீசற்குருமுகமாகவொருங்கேபெருதற்குரியன் சம்பூரணவதி காரியெனவும் மீமாம்சயிருதயத்தை யதாப்பிரகாரம் விவேகித் துணர்வது.

சிரோஷ்டன்.— ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தால் தேச கால பிரகார அதிகார பலமுதலிய நியமங்கள் மாறுபட்டு ஞானசக்தியாதி சாட்குண்ய சித்தியைப்பெற்று சர்வதிருப்தனாகபொதுபொதுச் சிறப்பு சிறப்பென்கின்ற தேவநியமனத்தைதக்கைக்கொண்டு ஆசி ரதரக்ஷணம் பண்ணுதற்கு சதாகங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருப் பவன். அவற்றுள்.பொதுரக்ஷகம்.— திரிகரணத்தாலாகிலும் அல்ல தொருகரணத்தாலாகிலும் சுசக்தியிழந்து யதார்த்தமாக சரண் கதிபண்ணுபவன் யாவனையிலும் அவனதுவிபத்தைதீக்கி அபயப் பிரதானசுகிதமாய் ரக்ஷிக்கப்படுவது. பொதுச்சிறப்புரக்ஷகம்.— பரமதர்மமான அகிம்சா சத்தியமுதலிய நீதிவழியில்நடப்பவனை அன்னியன் அனன்னியனெனப்பாராமல் தர்மசாஸ்திரவிதிப் படி ரக்ஷிக்கப்படுவது. சிறப்புரக்ஷகம்.— தாரதனைய தாச ஆசிர தர்களின் பக்குவாபக்குவ குணகுற்றங்களைப் பரீக்ஷித்து விலக் காமல் அவர்களை நாணுவிதவுபாயபூர்வகமாய்த்திருத்தி சிக்ஷை பூர்த்தியாதிகளினால் ரக்ஷிக்கப்படுவது.

தீனன்.

இக பர மோகூக வாஞ்சையையுடையவனுய் நிரகாண்ட சமர்த்தியையுடையவன் அதனையொருங்கே பெறுவதற்கதிகாரி யென்பதையும் ஒருகாண்டத்திலும் அதிகாரமில்லாத தன்னுட அத்தியந்ததீனத்துவத்தையும் விவேகித்து அசக்தனுய் சருவ கூகசர்வசக்தனைசர்வேஸ்வரனேநோக்கி முறையிட்டு சம்ரகூக ஸ்வீகாரபூர்வகமாக தன்னுடஆத்மாவைச் சமர்ப்பணம்பண்ணி சுசக்தியிழந்து சதாபரமதயாளத்துக் கெதிர்பார்த்திருப்பவன்.

சருவரகூகம்.— சருவவியாபக சம்பூரணனன சருவேஸ் வரன் சர்வதேச சர்வகால சர்வநாம சர்வரூப சர்வாவஸ்தைகளி லும் தத்தங்கருமபலப்பிரத நீதசாந்திய சமுதாயசாரூப மாகநின்று சர்வாத்மரகூகி பண்ணப்படுவது.

சம்ரகூகம்.— அபாரகருணையினல் தெய்வீக மனுஷீகரூப மாகசந்திபண்ணிக்கொண்டு சதா ஆசிரதவரவுபார்த்திருக்கின்ற வாசுதேவகுருப்பிர்மம்.

சரணகதி.

பிதாமுதற் பிதாவினுக்கெல்லாம் பிதாவான ஸ்ரீபரமபிதா வாகியும் புருஷன் முதற் புருஷனுக்கெல்லாம் புருஷனன ஸ்ரீ பரமபுருஷனுகியும் குருமுதற் குருவினுக்கெல்லாம் குருவான ஸ்ரீபரமகுருவாகியும் சுயாதிபத்திய சாஸ்வத சுயம்புவாயுமிருந் ன்ற ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவினடிக்கமலங்களில் பிதிர் மாதுர் புத்திர களத்திர பௌத்திர பிதாமக தாசதாச ஆசிரத வாசிரயஆசரிய வாசாரியர் முதலிய பூருவோத்தர சமூகங்களோடு தனுகரணபுவனபோகாதி ஜகசிவபரசுகிதமாய் தன்னுட ஆத் மாவைச் சமர்ப்பித்து இதராந்தரவர்ச்சிதனைய் சுசக்திஇழந்து கிடப்பது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணைய குருப்பிர்மணேகம:

ஹரி. ஓம்.

ஸ்ரீ பரமசற்குருவேநமः

சதுர்த்தம்...மீமாம்சவிதாயகம்.

மீமாம்சம்.

சகலவேதார்த்தங்களையும் யெடுத்து இனம்இனமாகச்சேர்த்து அத்தியாயவிம்சதிரூபமாகத்தொகுத்து அதனையர்த்தபேதத்தால் பூருவோத்தரமென்றிருவகையாகப்பிரித்து அதிகாரபேதத்தால் கர்மகாண்டம் தேவதாகாண்டம் ஞானகாண்டமென்னத் திரிவித ரூபமாக நிரூபிக்கப்படுவது. பூருவமீமாம்சம்.—அத்தியாயதுவாதசை சமினி சூத்திரத்திற்குச் சபரனென்பவனற் பாஷியம்பண்ணைப் பட்டு அந்தச்சாபரபாஷியத்தைதபனுசரித்துச்செய்யும் பாட்டப் பிரபாகரமென்னும் மதத்துவயரூபமாக கர்மமேபிர்மமெனச் சாதிக்கப்படுவது. உத்தரமீமாம்சம்.—அத்தியாயாஷ்டக வியாச சூத்திரத்தில் அத்தியாயசதுஷ்டயம் தேவதாகாண்டமாயும் அந்தத்தேவதாகாண்டத்துக்குப்பலபத்திரனென்னும் ஓராசாரிய னல் பாஷியம்பண்ணைப்பட்டும் அத்தியாயசதுஷ்டயம் ஞான காண்டமாயும் அதற்கு சாங்கர மாத்துவ ரீலகண்ட. ராமானுஜர் முதலிய ஆசாரியர்களால் பாஷியம் பண்ணைப்பட்டும் இவ்விரு வகையாலும் அவாங்மனோகோசரமாய்விளங்கிய பரப்பிர்மதத் துவத்தை நிரூபிக்கப்படுவது.

கருமகாண்டம்.-வேதமானது பிர்ம சூத்திரியவைஷ்யரென் னும் வர்னத்திரயரிஷிகளை அதிகாரியாக்கி நித்திய நைமித் திய காமிய நிஷேத பிராயச்சித்தமென்றுரைத்துபேதமான கர் மத்தை விதிபூர்வகமாய்ச்சாதிப்பவர்க்கு அதன்பிரயோஜனமான சுவர்க்கபோகத்தைதக் கொடுக்கப்படுவது.--ஸ்ரான சந்தியாவந்தன ஜப ஹோம தேவதற்பண வைச்வதேவ அதிதிசத்கார அக்கி னிஷ்டோம சுவப்பசுபந்த திரோதாக்கினியாதிகர்மம்: நித்தியம்.— அயனம் விசு சங்கராந்தி புஷ்கல பஞ்சப்பருவ அர்த்தோதய மதோதய ஸ்ரான தானாதிகர்மம்: நைமித்தியம்.— அபுத்ர ராஜ சூய பெளண்டரீகாதியெக்ஞ சோமவாரவிரதாதிகர்மம்: காமி

யம்.— சுவர்ணஸ்தேய சுராபான குருதல்பகமனநி அதிபாதக மகாபாதக உபபாதகாதிகர்மம்: நிஷேதம்.— அனசன பாரசாந் தராயண கிரிச்சர ஜலமர்ச்சன வாயுவுபசூஷண அக்கினிஸ்பரிச ஆலபப்பிரகாச தீர்த்தயாத்திராதிகர்மம்: பிராயச்சித்தம். கர்மப் பிரயோஜனம்.— நிஷேதகர்மத்தைதநிவர்த்திக்கில் இடையிடையே வருகின்ற காயிகசம்பந்தமான அபமிருத்துநீங்கும்.—பிராயச்சித் தத்தைச்சாதிக்கில் சஞ்சிதகர்மம் வர்ச்சிக்கும்.—நித்திய நைமித் தியத்தை சரீராந்தபரியந்தஞ்சாதிக்கில் பிராரத்வகர்மம் வர்ச்சிக் கும்.— காமியகர்மத்தைச்சாதிக்கில் சார்வகால நிரவதிக சுக தோஷ சுகானுபவரூப சுவர்க்கப்பிராப்திணையக்கொடுக்கும்.

தேவதாகாண்டம்.— பக்தஜனங்களை அதிகாரியாக்கிபர விடுக விவ அந்தரியாமிஅர்ச்சாவதாரமென்றறிந்துபேதமாகவினாங்கிய ஈஸ்வரசொரூபத்தையாசிரயிப்பித்து சாலோக சாமீப சாரூப சாயு ச்சிய முத்திசதுஷ்டயரூபமாக நித்தியசிவனைக்கொடுத்து நித்திய பூமியிற்சேர்ப்பித்து நித்தியசூரிகளோடுமிருந்து நித்தியகைங்கரி யம்பண்ணச்செய்வது. அவற்றுள். ஈஸ்வரன். — அகிலஹேயப் பிரத்தியனீகன் அனந்தன் ஞானனந்தைகசொரூபன் ஞானசக்தி யாதி கல்யாணகுணகணவிபூஷிதன் சருவசிருஷ்டி சருவஸ்திதி சருவசம்மாரகர்த்தா ஆர்த்தோசிக்ஞாசு அர்த்தார்த்தி சுக்ஞானி யென்குகிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆதிரயணீயன் தர்மார்த்த காம மோகூஷாயிக்க பலப்பிரதன் சர்வாத்மப்பிரபு ஸ்ரீமான் சர் வேஸ்வரபரப்பிர்மம்.

ஞானகாண்டம்.— நிருபாதிகமாயும் நிர்விசேஷபமாயும் நிரா வரணமாயுமிருக்கின்ற நிர்மலஞானத்தை ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத் தாற்பெற்று சர்வபந்தவிசர்ச்சனராய் அத்துவித நிராய்த விசிஷ்ட சுபாவ சமர்த்தியென்னும் சம்பூரணலீலயிருல்விக்ர யாடப்படுவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மனோதம:

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ பரமசற்குருவேநமः

பஞ்சமம்...வைசேடிகவித்தாயகம்.

வைசேடிகம்.

தத்துவநிரூபணஞ்செய்தற்பொருட்டு பரம பண்டிதரான மகத்துக்கள் வாதப்பிரதிவாதரூபத்தால் பிரமாணாதிகமாய் விஸ்தரித்திருக்கின்ற நியாயசாஸ்திரம் அவிற்பன்னளான அஸ்மதாதிகளுக்குப்போதமாம்படி மிகவுஞ்சாலுபமாய் ஒருபிரகாரஞ்சங்கிரகித்து இவ்விடத்தில் வைசேடிகம் நையாயிகமென்றிரண்டு வித்தாயகமாக யேற்படுத்தி சத்தபதார்த்த சோடசபதார்த்தரூபமாய் நிரூபிக்கப்படுவது.

சத்தபதார்த்தம்.—திரவிய குண கர்ம சாமான்ய விசேஷ சமவாய அபாவ சப்தபதார்த்தராம். தத்திரதிரவியாணி.— பிருதிவ அப்பு தேயுவு வாயுவு ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மா மனம் நவைவா.—ரூப ரச கந்த ஸ்பரிச சங்கியா பரிமாண பிரதக்துவ சம்யோக விபாக பரத்துவாபரத்துவ குருத்துவ திரவத்துவ சிநேக சத்த புத்தி சுக துக்க இச்சாத் துவேஷ பிரயத்தன தர்மாதர்ம சமஸ்காரா சதுர்விம்சதிர் குணः— உபேக்ஷணை அவுபேக்ஷணை ஆகுஞ்சனப் பிரசாரண கமனானிः பஞ்சகர்மாணி.—பரம் அபரம் துவித்தம்: சாமான்யம்.— விசேஷம்: அனந்தமேவ.— சமவாயஸ்து: ஏகமேவ. அபாவம்சதுர்விதம்.— பிராகபாவம் பிரத்வம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம் அத்தியந்தாபாவம் இதி:

தத்திரகந்தவதுः பிருதிவி.—அதுநித்தியம் அநித்தியமென த்துவிதம் நித்தியம்பரமாணுரூபம் அநித்தியம்காரியரூபம் புனர்த்திரிவிதம் சரீரேந்திரியவிஷயபேதம் சரீரம் அஸ்மதாதிநாம் இந்திரியம் கந்தக்கிராகியம் கந்தம் நாசாக்கிரவிருத்தி விஷயம் பிருதுபாஷாணதி.— தஸ்பரிசவதுஅப்பு அதுநித்தியம் அநித்தியமென த்துவிதம் நித்தியம் பரமாணுரூபம் அநித்தியம் காரியரூபம் புனர்த்திரிவிதம் சரீரேந்திரவிஷயபேதம் சரீரம் வருணை

லோகே இந்திரியம் ரசனக்கிராகியம் ரசனம் சிகுவாக்கிரவிருத்தி விஷயம் சரிதுசழுத்திராதி.— உஷ்ணஸ்பரிசவதுதேயுவு அதுநித்தியம் அநித்தியமெனத்துவிதம் நித்தியம் பரமாணுரூபம் அநித்தியம் காரியரூபம் புனர்த்திரிவிதம் சரீரேந்திரியவிஷயபேதம் சரீரம் ஆதித்தியலோகே இந்திரியம் ரூபக்கிராகியம் சகூஷ்ணைகாராக்கிரவிருத்தி விஷயம்சதுர்விதம். பௌமம் திவ்விய ஔதரிய ஆகரசபேதம். பௌமம்: வன்னியாதி. திவ்வியம்: அபிந்தன விதியுதாதி. புக்தஷ்யபரிணமயேது: ஔதரியம். ஆகரசம்: சுவாதி.— ரூபரகிதஸ்பரிசவான்வாயுவு அதுநித்தியம் அநித்தியமெனத்துவிதம் நித்தியம் பரமாணுரூபம் அநித்தியம் காரியரூபம் புனர்த்திரிவிதம் சரீரேந்திரியவிஷயபேதம் சரீரம் வாயுலோகே இந்திரியம் ஸ்பரிசக்கிராகியம் துவக்கு சர்வசரீரவிருத்தி விஷயம் விருக்ஷாதி கம்பனயேது. சரீராந்தசஞ்சாரிவாயுவு. பிராணன்.— அதுயேகம் உபாதிபேதாது பிராணபாணதிசமிக்ரநாம்னடயே.— சத்தகுணகம்: ஆகாயம் அதுயேகம் விடுநித்தியம்.— அதிகாதி விவகாரயேது: காலம் அதுயேகம் விடுநித்தியம்.—பிராக்சியாதி விவகாரயேது: திக்கு அதுயேகம் விடுநித்தியம்.— ஞானதிகரணம்: ஆத்மா அதுபரமாத்மாசிவாத்மாவென்னத்திவிதம். தத்திரய ஈஸ்வரசருவக்ஞம்: பரமாத்மா ஏகயேவ. சிவஸ்துபிரதிசரீரமின்னம்விடுநித்தியம்.-சுகாதியுபலப்தி சாதனேந்திரியம்: மனம் அதுபிரதியாத்மநியதத்துவாது அனந்தம் பரமாணுரூபம்நித்தியம்.

சகூஷர்மாத்திரக்கிராகியோகுணம் ரூபம் அது சுக்லநீலபீத ரக்த அரித கபிச சித்திரபேதசத்தவிதம். பிருதிவி ஜலதேஜோவிருத்தி. தத்திரப்பிருதிவியாம்: சத்தவிதம். அபாஸ்வரசுக்லம்: ஜலே. பாஸ்வரசுக்லம்: தேயசு.— ரசனக்கிராகியோகுணம் ரசம் அது மதுர ஆமல லவண கடு கஷாய நித்தபேதசட்விதம். பிருதிவு ஜலவிருத்தி. தத்திரப்பிருதிவியாம்: சட்விதம். ஜலேமதுர யேவ.—கிராணக்கிராகியோகுணம்கந்தம் அதுசுராபிரசுரபியெனத்துவிதம். பிருதிவுமாத்திரவிருத்தி.— துவக்கிந்திரியமாத்திரக்கிராகியோகுணம்பரிசம் அதுசீதம் உஷ்ணம் அநுஷ்ணசீதமெனத்திரிவிதம். பிருதிவு அப்புதேஜோவாயுவிருத்தி. தத்திரசிதம்: ஜலே. உஷ்ணம்: தேயசு. அநுஷ்ணசீதம்: பிருதிவு

வாயுவு. ரூபாதிசதுஷ்டயம் பிருதிவியாம்பாகஜம் அநித்தியம் அன்னியத்தரா அபாகஜம். நித்தியவநித்தியம் நித்தியகதம் நித்தியம் அநித்தியகதம் அநித்தியம்.— ஏகாதிவிகாரயேதுசங்கியாநவத்தரவியவிருத்தி. ஏகத்துவாதி பராத்தபரியந்தம் ஏகத்துவம் நித்தியகதம் நித்தியம் அநித்தியகதம் அநித்தியம் துவித்துவாதிகம் சருவத்தரா அநித்தியம்.— மானவிவகாரகாரணம்பரிமாணம் நவத்தரவிபவிருத்தி. அது அணு மகது தீர்க்கம் இரஸ்வமெனச் சதுர்விதம்.— பிரதக்குவவிவகாரயேதுபிரதக்துவம். சருவத்திர விபவிருத்தி.—சம்யுக்தவிவகாரயேதுசம்யோகம். சருவத்திரவிய விருத்தி.—சம்யோகராசகாருணம்விபாகம். சருவத்திரவியவிருத்தி.—பர அபர விவகார சாதாரண காரணம்: பரத்துவாபரத்துவம். அதுதிக்கிருதம் காலகிருதமெனத்துவிதம். தூரஸ்தேதிக்கிருதம்: பரத்துவம். சமீபஸ்தேதிக்கிருதம்: அபரத்துவம். ஜ்ஞஷ்டேகாலகிருதம்:பரத்துவம்.கனிஷ்டேகாலகிருதம்:அபரத்துவம்.-பதனதிகாரணம்: குருத்துவம். பிருதிவ்யுலவிருத்தி.-சத்தனுதி காரணம்:திரவத்துவம். பிருதிவ்யுலஸ்தேஜாவிருத்தி. அதுசாம்சித்திகம்ணைமித்திகமெனத்துவிதம். சாம்சித்திகம்:ஜலே. நைமித்திகம் பிருதிவ்யுதேயஸ்ரு அக்கினிசம்யோகயிருதாதிதிரவத்துவம் பிருதிவ். தேயஸ்ரு: சுவர்ணதிகள்.—குரணதிபிண்டிடபாவஹேதுகுணம் சிநேகம். ஜலமாத்திரவிருத்தி.—சுரோராத்திரக்கிராகியாகுணம்சத்தம். ஆகாயமாத்திரவிருத்தி. அதுதொன்யாத்மகம் வர்ணத்மகமெனத்துவிதம் தொன்யாத்மகம்: டோரியாதிகள். வர்ணத்மகம்: சமஸ்கிருதபாஷாதிரூபம்.— சருவவிவகாரஹேதுக்ஞானம் புத்தி அதுஸ்மிருதி அனுபவமெனத்துவிதம். சமஸ்காரமாத்திரஜன்யக்ஞானம்: ஸ்மிருதி.— தற்பின்னக்ஞானம்: அனுபவம்.சருவேஷ்டம் அனுகூலதயாவேதநீயம்: சுகம்.—பிரதிகூலதயாவேதநீயம்: துக்கம்.—இச்சா: காமம். குரோதே: துவேஷம்.—கிருதி: பிரயத்தனம்.-விதிதகர்மஜன்யோ: தர்மம்.-நிஷித்தகர்மஜன்யோ: அதர்மம்.—புத்தியாதிஅஷ்டகுண ஆத்துமாமாத்திரகுணம் புத்தி இச்சாப்பிரயத்தனம் நித்தியம் அநித்தியம் நித்தியம்ஈஸ்வரஸ்யஅநித்தியம்சிவஸ்ய. சமஸ்காரம்நிரிவிதம்.— வேகோபாவனஸ்திதஸ்தாபகம். வேகம்.- பிருதிவியாதிசதுஷ்டயம் மனோவிருத்தி. அணுபவ

ரூப்பம்பிரதிபேதம்: பாவனம் ஆத்மா மாத்திரவிருத்தி.-அன்னி
பதார்தஸ்ய புனதா தவ்வஸ்ததயாபாதகம்: ஸ்திதஸ்தாபகம்
கடாதிபிருதிவுமாத்திரவிருத்தி.

சலனத்மகம்கர்மம்.— ஊர்த்துவதேச சம்யோகதேபது: உத்
உக்ஷேபணம்.— அதோதேசசம்யோகதேபது: அவக்ஷேபணம்.—
சாரஜன்னிகிருஷ்டதேபது: ஆகுஞ்சனம்.— விப்பிரகிருஷ்டதே
யோகதேபது: பிரசாரணம்.— அன்னியது: சருவங்கமனம். நித்
தியம்யேகம்.— அநேகாஸ்ரிதம்: சாமான்யம்.— பரம்: சத்தா.
அபரம்: திரவியத்துவாதி.-நித்தியத்திரவியவிருத்தயோவியாவர்த்
தகம்: விசேஷம். அதுஅனந்தபேவ.— நித்தியசம்பந்தம் சம
வாயம். அது அயுதசித்தவிருத்தி யயோர்மத்தியே ரகம் அவி
நஸ்பதவஸ்தம் அபராசிருதம் எவாதிஷ்டதே. அயுதசித்தி.—
அவயவாவயவிநெள குணகுணிநெள கிரியாகிரியவான்தன சாதி
விபக்தி விசேஷம்நித்தியத்திரவியபே.—பிராகபாவம்: உற்பத்தி
ரூபம்.—பிரத்தாம்சாபாவம்:உற்பதேதவனாந்தரம். — அன்னி
யோன்னியாபாவம்: யதாபடம்கடோநபவதி.— அத்தியந்தாபா
வம்: யதாபூதலே கடோநாஸ்தி.

சருவேஷாம் அபிபதார்த்தாணுமுக்தேனெள வாக்ர்ப்பா
வாது சப்தைவபதார்த்தம் இதுசித்தம்.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர சிருஷ்ணைய குருப்பிரிம்மேனை நம:

ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

சட்கம்...ணையாயிகவிதாபகம்.

ணையாயிகம்.

பிரமாண பிரமேய சம்சய பிரயோஜன திருஷ்டாந்த சித்
தாந்த அவயவ தற்க நிண்ணைய வாத செல்ப்ப விதண்டா ஏத்வாபா
பாச சல சாதி நிக்கிரகஸ்தான சோடசபதார்த்தநிருபிதம்.

பிரமாணம்.— பிரத்தியக்ஷ அனுமான உபமான சாப்த
சதுஷ்டயபேதமாய் சருவஜகத்காரணகார்த்தா ஒன்றுண்டென்று

நிச்சிதப்படுத்துவது. பிரமேயம்.— ஞானத்துக்குவிஷயமாக சரீ
ரேந்திரியார்த்த மனோ புத்தி ஆத்ம பிரவர்த்த நிவர்த்த பாவ
அபாவ பந்தமோக்ஷ பரிச்சின்ன துவாதசத்தைக்கண்டு அப்பிர
மேய அபரிச்சின்னசொரூபமாக விளங்குவது. சம்சயம்.— சற்
குருவினது வாக்கியோபதேசத்தை நிஷ்டாபூர்வகமாகச்சாதித்து
நம்பிக்கைபிறவாமல் சந்தேகபடுத்தியா லிதுவதுவென்னக் கலக்க
மூற்றுழல்வது. பிரயோஜனம்.— இந்திரியசட்க இந்திரியவிஷய
இந்திரியக்ஞான சுக துக்க சரீரமென்னும் இருபத்தொருபத
மான துக்கநிவர்த்திரூபமோக்ஷம். திருஷ்டாந்தம்.— பருவதவன்
னிக்கு மகாநசாதியைப்போல சர்வஜகத்காரணைகர்த்தாவுண்டென்
பதற்கு ஒருசரீரேந்திரியகாரண ஆத்மாவை யுதாகரணப்படுத்
துவது. சித்தாந்தம்.— விவிதவாதிகளினது பரபக்ஷத்தைப்பூரு
வப்படுத்தி பரமேஸ்வரனேபரதத்துவமென்கின்ற தமதுசித்த
பக்ஷத்தைநிரூபிக்கப்படுவது. அவயவம்.— பிரதிக்ஞை ஹேது
உதாகரணம் உபநயம் நிகமனமென்னப்பஞ்சவிதம்.- பருவதவன்
னியைப்போல பரமாத்மாவொன்றுண்டென்பது: பிரதிக்ஞை.—
பிரபஞ்சதாமமே: ஹேது.— மகாநசாதியைப்போல ஒருசரீரேந்
திரியகாரணஆத்மாவே: உதாகரணம்.— இத்தைதப்போல சரூவ
ஜகத்காரணபரமாத்மா விருக்கின்றானென்றறுத்துக்காட்டுவது:
உபநயம்.— நிச்சயித்தேதகமாகத் தெளிந்திருக்கின்ற பரமாத்மக்
ஞானமே: நிகமனம். தற்கம்.— நிரீஸ்வரவாதத்தை அனுசரித்து
சதாசகேஸ்வரவாதத்தைப் பிரயோகம்பண்ணுவது. நிர்ணை
யம்.— பய பக்தி விஸ்வாசத்திறல் அன்புருவான துவளர்ந்து பரம
சுகிர்தம்விளைப்படுமிடத்துபரமார்த்தநிச்சிதம் பண்ணப்படுவது:
வாதம்.— ஆசிரயபரஸ்பரகார்த்தம் பரஜயபேக்ஷைப்பிரயோகம்பண்
ணுவது. சல்ப்பம்.— சுபக்ஷத்தையாதரிக்காமல் பராஜுடைய
தோஷத்தை உத்காடனம்பண்ணுவது. விதண்டா.— நியாய
விரோதினது குதற்கவாதத்தைநிராகரித்துப் பலத்காரமாக
சுபக்ஷத்தைஸ்தாபனம்பண்ணுவது.

ஏதுவாபாசம்.— சவ்வியபிசாரம் விருத்தம் சத்பிரதிபக்ஷம்
அசுத்தம் பாதிதமென்னப் பஞ்சவிதம் ஆபாசமாயது. சவ்வியபி
சாரம்.—பரஸ்துரைச்சாதிக்குமிடத்து அதற்குரிய சத்தாதிமுக்

கியலகூனத்தை எடுத்துக்காட்டாமல் சுக்கிலநீலாதி கௌண லகூனத்தை யுதாகரித்துக்காட்டும் அதேகாந்திகளது. விருத் தம்.— காரியரூபப்பிரபஞ்சத்தைப்போலக் காரணரூபபரமாத்மா த்தியனென்னைச்சாதிக்கின்ற அபாவதேயது. சத்பிரதிபக்ஷம்.— காரியரூபப்பிரபஞ்சத்தில் காரணரூபபரமாத்ம சத்தாதிலக்ஷ ணம் எடுத்துச்சாதிக்க காரியரூபமான பிரபஞ்சத்திற்குரிய அநுவ் தாதிலக்ஷணம் காரணரூபரமாத்மாவுக் குண்டென்றுசாதிக்கும் வெதிருக்கதேயது. அசுத்தம்.— ஆசிரய சொரூப வியாப்பியத்தை மாறுபடச்சாதிக்கின்ற குதற்கதேயது. ஆசிரயாசுத்தம்.— சொப் பிரயோஜன தற்புகழ்ச்சியைக் குறித்துழல்கின்ற பாஷண்டசுதர் தரர்களை பரசமர்த்திதை பரமகாருண்ய பரமரக்ஷகனென்று ஆசிர யிக்கின்ற அவிவேகதேயது. சொரூபாசுத்தம்.— சருவசங்கபரித் தியாகியாய் சருவமும்அநித்தியமெனக்கண்டு விவிதவிஷயத்துவ் குப்பயந்து வெருண்டோடிக்குவிந்துகிடக்கின்ற அதிவிரக்தனை நிச்சங்கதுறவிபை அவாப்தசமஸ்தகாம ஆசிரதரதிக குணாசம் பூரண ஸ்ரீமான்சற்குருவென்று சாதிக்கின்ற பாகாசதேயது. வியாப் பியத்துவாசுத்தம்.— காரியரூபப்பிரபஞ்ச வியாபகமில்லாவிடத் துக் காரணரூபரமாத்மாவுக்கு அபாவஞ்சாதிக்கின்ற அக்ஞான யேது. பாதிதம்.— சற்குணசம்பன்னனை புருஷோத்தமனிடத் தில் விரோதபொருமையால் அசற்குண அபாசுத்தனென்னைச் சாதிக்கில் ததபாவசற்குணத்தைப் புத்திபூர்வகமாக விதேய பூரணனுலறியப்படுவது.

சலம்.— இதரபதார்த்தத்தைப் பிரகடனம்பண்ணி அபி மதபதார்த்தத்தைத் தோஷமாகஉத்காடனம்பண்ணுவது. ரூதி.— வக்தாவினது அபிமதத்தையறியாமல் பிரதிபுத்தரருத்சொல்லப் படுவது. நிக்கிரகஸ்தானம்.— காலதேச பாத்திரசுகாபாதிகனோப் பரீக்ஷிக்காமல் அவிவேகவாதத்தைப்பண்ணி அதனால்தாழ்த்தப் பட்டிருக்கின்ற சுவாஅவமானம்.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மதேணரடம:

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமம:

சத்தமம்...யோகவிதாயகம்.

யோகம்.

சித்தவிருத்திநிரோதனம் அதுபலப்பிராப்தியிலொன்றுகி யும் நிஷ்டாபேதத்தாற் சாலம்ப நிராலம்ப சாங்கிய சாங்கமென் னப் பலவாறுயும்விதிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.— சாலம்பயோகம்.- சகேஸ்வரசொரூபத்தையவலம்பித்து சத்தாதிவிஷயங்களிற்செல் லாமல் சித்தவியாபாரத்தைத் தடைசெய்யப்படுவது. நிராலம்ப யோகம்.— விவிதவிஷயங்களிற்செல்லாதபடிக்கி விருத்திநிரோ தனமாக்கிய சித்தத்தை வேறொருவஸ்துவை அவலம்பிக்காமல் விமலாகாரமாய்த் தெளியச்செய்வது. சாங்கியயோகம்.— பிர கிருதிபுருஷவிவேக மைத்திரியாதிகுணவிசிஷ்டரைய் அவித்தை யாஸ்மித ராகத்துவேஷ அபினிவேஷாதி பஞ்சக்கிலேசம்வர்ச் சித்து நான்அசங்கன் சின்மாத்திரனென்னும் தீர்க்கதிடவிரதத் தாற்சாதிக்கப்படுவது.

சாங்கயோகம்.— இயம நியம ஆசனப் பிராணயாம பிரத்தி யாகார தாரணை தியான சமாதியென்னும் அஷ்டபேதமாய்ச் சாதிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.— அஹிம்சா சத்திய அஸ்தேய பிர்மசரிய கருணை அவஞ்சக க்ஷமை தைரிய ஆகாரசௌசாதியே: இயமம்.— தப சந்தோஷ யதார்த்த தான பூசா சிரவண லஜ்ஜா மதி ஜெப விரதாதியே: நியமம்.— சௌஸ்திக கோமுக பத்ம வீர சிம்ம பத்திர முக்தா மயூர சுகாதியே: ஆசனம்.— பிர்மசா சூத்காராரார்த்தம் நாடிகளினது உற்பவ சிரோஷ்ட ஸ்தான மார் க்க சோதனை சுத்தியால் பிராணனைநிர்க்கம்பண்ணிக்கொள்வது: பிராணயாமம்.—நாபிமூலத்திலுற்பவித்து அதோஹூர்த்துவப்பிர தேசங்களிற் சக்கராகிருதியாகவலைந்து வாயுவுசஞ்சாரயோக்கிய தையாய் எழுபத்திராயிரம் நாடிகளாகப்பிரிந்து சருவாவஸ்தை யிலும் பரவிநிற்பது: நாடியுற்பவம்.— சங்கினி குரு காந்தாரி

அல்பபுஷோ புருஷ அத்தி சிங்குவா வாம பிங்கலா சுழிமுனை: நாடி-
சிரோஷ்டம்.-மூல மூர்த்தன்ய நாபி கண்ட ரசன நேத்ர சுரோத்
திர நாசிகையே: நாடிஸ்தானம்.—ஐக்கியபிர்மீக தூமாதி அர்ச்ச
ராதியே: நாடிமார்க்கம்.—முக்கியன் வைரம்பன் மகாப்பிராணன்
அந்தரியாமியென்கின்ற சிரோஷ்டநாடிகளைவிவேகித்து நாடிமத்
தியகதனை பரமாத்மதேவையுணரப்படுவது: நாடிசாதனை.—
சோசகபூரக மிசிரகும்பக சாதனையாற் பிராணவாயுவைஸ்தம்பித்து
கேவலங்கும்பகமாத்திரமாயிருப்பது:நாடிசுத்தி. - இந்திரியங்களை
சத்தாதிவிஷயமார்க்கத்திற்செல்லாது நிக்கிரகிப்பதே: பிரத்தியா
காரம்.-சித்தவியாபாரத்தைத்தவிர்த்து நிவாததீபம்போல லக்ஷ்மி
யத்தில் அசஞ்சல சித்தையிருப்பது:தாரணை.— ஆதார ஆதேய
விவேகியாய் மூலாதார சுவாதிஷ்டான மணிபூரக அநாகத விசுத்தி
ஆக்ஞா சடாதாரங்களையுணர்ந்து அதற்குரியபிதய்வதங்களை அர்ச்
சிப்பதே: தியானம்.— அக்கினிபீஜாக்ஷரத்தால் மூலாக்கினியை
யெழுப்பி நாடிவலயங்களைப்பேதித்து ஆதாராந்த சிரோமத்திய
கத சகஸ்திரதளகமல கேசராக்கிர ஆதேய சந்திராமிர்தத்தில்
படிந்திருப்பது: சமாதி.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

ஓ

ஹரி: ஓம்

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

அஷ்டமம்...வைஷ்ணவஸ்திராயகம்.

வைஷ்ணவம்.

இரண்யகற்பவிராமானுஜீய தத்துவவாத சங்கராசாரிய யாதவ
மாயாவாதமென்கின்ற சட்சமயநிரூபிதமாயும் சகலவேதவேதாந்
தப்பொருளாயும் நாரங்கள்தோரும் வீற்றிருக்கின்ற சர்வாதாரக்
கடவுளாயும் அவாங்மனேகோசரமாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீமன் நார
யணபரப்பிர்மத்தை பாஞ்சராத்திர வைகானசமென்னும் ஆகமத்
தையனுசரித்து அந்தநாராயணபரப்பிர்மமே விஷ்ணுவேதவாகவும்
அந்தவிஷ்ணுவேதவே பரதத்துவமாகவும் நிரூபிக்கப்படுவது.

இரண்யகற்பவைஷ்ணவம்.—ஓரதிகாரி சர்வலோகங்களையும் அடைதற்கேதுவாய சாதனங்களை கிரியாபூமியிற்சாதித்து அதனது சாத்தியமான புவனபோகங்களைக் கிரமங்கிரமமாகவனுபவித்துப் புவன அத்துவாவிதிப்படி சத்தியலோகத்தையடைந்து கற்போதய பிரளயகற்பவாசியாய் சொரூபத்திற்கு ஆனிவராமல் பிர்மாவினல் ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பிரளயாந்தத்தில் பிர்மாவினேடு மகாவைகுந்தஞ்சேர்ந்து சருவசிரேஷ்டனுகிய ஈஸ்வரனுக்குத் ததானுரூபமாகத் தாசபூதக்கிரிகையைச் செய்துகொண்டிருப்பதே முத்தியென்பது.

இராமானுஜீயவைஷ்ணவம்.—அத்துவேஷி அனுகூலி மந்திரபாடி நாமதாரி சக்கரதாரி வைஷ்ணவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் பிரபன்னன் ஏகாந்திபரமயேகாந்தியென்னும் பத்துப்பருவமுடைய அதிகாரிகளாய் பிரவர்த்தி நிவர்த்தியென்னும் நிஷ்டாபேதத்தாற் றுவிதமாயும் பலப்பிராப்தியிலேகமாயும் அத்துவித தொய்த சம்பந்தமான விசிஷ்டாத்துவிதபக்ஷத்தை நிரூபிக்கப்படுவது. அவற்றுள்.—பகவத்பாகவதவிஷயங்களில்த் துவேஷமில்லாமலிருப்பவன்: அத்துவேஷி.—பகவத்பாகவத விஷயங்களுக்கு வேண்டும் உபகரணசாதக சகாயபூதையாயிருப்பவன்: அனுகூலி.—அற்பணுதிகளைப்பண்ணுமல் இச்சாரூபமாக மந்திரசூழகங்களை யுச்சரிப்பவன்: மந்திரபாடி.—திருமண் சோபி சந்தனமுதலிய ஊர்த்துவபுண்டரத்தால் வைஷ்ணவசின்னத்தை வெளிப்படையாக யாவருக்குந்தோற்றும்படி. பாகியரூபத்திற்றரித்துக்காட்டுபவன்: நாமதாரி.—சந்தன தப்த புஷ்பாதிகளால் சக்காராங்கிதம் பண்ணிக்கொண்டு சிரோஷ்டமந்திரங்களைச் செபிக்கப்படுபவன்: சக்கரதாரி.—ஸ்ரீவிஷ்ணுசம்பந்தம்பெற்று நிவர்த்திபிரவர்த்திவிதிகளை நிஷ்டாபூர்வகமாகச் சாதிக்கப்படுபவன்: வைஷ்ணவன்.—வேதபாரகனுய் நிர்ப்பரத்துவ அநுசந்தானமுடன் திருமந்திரார்த்த காலசேஷபம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவன்: ஸ்ரீவைஷ்ணவன்.—சுதந்தரரூபமான சீவச்சேஷ்டைகளற்று பாரதந்திரனுய் பகவத்செயலாலே போஷிக்கப்படுபவன்: பிரபன்னன்.—சர்வப்பிராணிகளினிடமாக வாசுதேவையும் வாசுதேவினிடமாகச்சருவப்பிராணிகளையும் பிரிவரக்காண்பவன்: ஏகாந்தி.—சர்வமும் பகவானுடையசொரூபமாகத்

தெளிந்து நிர்ச்சிந்தனையுண்ணுதலற்றிருப்பவன்: பரமயோகாந்தி.

தத்துவவாதனைவஷ்ணவம். — அனந்தஜன்ம புண்ணியபரி பாகத்தால் விப்பிரபுருஷனுகவவதரித்து விப்பிரகர்மத்தைதச்சா தித்து விப்பிரயோகபிர்மக்ஞானநிஷ்டனுய் விப்பிரோத்தமர்களை யாராதித்து விப்பிரசிரோஷ்ட தெய்வீககுருவினல் தனக்குரிய நிசசொரூபத்தையுபதேசிக்கப்பெற்று சொரூபக்ஞான நிஷ்டா தீர்க்கத்தினல் இதராந்தரங்கள்வர்ச்சித்து அர்ச்சராதிமார்க்கவிர ஜாஸ்தானமகிமையால் அவித்தையாகட்டட்டம் உடைபட்டு அப்பி ராகிருத சதுர்ப்புஜாஸ்த தேதேஜோமயமாகிய தனதுநிசசொரூபத் தைப்பெற்று விரஜாதீரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் அமானவருரு வினது கரஸ்பரிசாதி சமஸ்காரபூர்வகமாக அனுமதியைப்பெற்று அப்பிராகிருத நகரத்திற் பிரவேசித்து சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய முத்திசதுஷ்டயரூபத்தை அதிகாரானுரூபமாகவடை யப்படுவது.

சங்கராசாரியவைவஷ்ணவம். — சுத்தாத்துவித சுயம்பிரகாச யதார்த்த ஆத்மக்ஞான மோக்ஷைகவல்ய திவ்வியசாக்ஷாத்கார மாகவிளங்கும் நாராயண பரப்பிர்மமெதுவோ அதுவே நமது சொரூபமென்ன நிரூபிக்கப்படுவது.

யாதவவைவஷ்ணவம்.—சர்வாத்மப்பிரபுவாய் பரமபுருஷநிலை யைச்சாதித்து நிரோதுகடாக்ஷத்திறற்றன்னையாசிரயமானவர்கள் யாவராலும் அவர்களே அதிகாரிகளெனக்கைக்கொண்டு பரம சுகிர்த்தை அகாரணமாக அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம்பண்ணி பரமபதவாழ்விற்சேர்க்கப்படும் வாசுதேவகுருப்பிர்மமே பரதத் துவமென்று சாதிக்கப்படுவது.

மாயாவாதவைவஷ்ணவம்.-சுத்திகாரசித கதனுரவிந்தம்போலத் தோற்றுமாத்திரமாகவிருக்கின்ற மாயாப்பிரபஞ்சத்தை மிதனை யாய்க்கண்டு நிரூபாதிகசொரூபமாய் விளங்கிய நாராயணனேபரப் பிர்மமென்று நிஷ்டாரூபமாய்ச் சாதித்து அதுவே நமதுசொரூப மென்றனுபவரூபமாயுணரப்படுவது.

நாராயணபரப்பிர்மம். — சங்கருஷணப் பிரத்தியும்ந அனி ருத்தவாசுதேவ புருஷோத்தமமென்னும் வியூகபஞ்சக கர்த்தா வாகவிருந்து சர்வரக்ஷகளையும் பண்ணப்படுவது. ருத்திர அந்

கினி அந்தகாதிகளுக் கந்தரியாமியாகநின்று பிரபஞ்சத்தைசம் ஹரிக்கை: சங்கருஷணவியூகம்.— பிர்மாவுக்கும் பிரஜாபதிகளுக் கும் அந்தரியாமியாகநின்று பிரபஞ்சசிருஷ்டிபண்ணுவது: பிரத் தியும்நாவியூகம்.— விஷ்ணுவாதி அவதாரரூபங்களுக்கு அந்தரி யாமியாகநின்று பிரபஞ்சரகைஷ பண்ணுவது: அநிருத்தவியூ கம்.—உபகார ரகூஷக சிகைஷாமோஷங்களேயேற்படுத்தி சருவாத் மாக்களுக்கும் அந்தரியாமியாகநின்று சருவரகூஷணம் பண்ணு வது: வாசுதேவவியூகம்.— அசித்தைப்பரிணமித்துச் சேதனர் களுக்குச் சரீரேந்திரியாதிகளைக்கொடுத்து ஞானவிகாசத்தைப் பண்ணுவது: உபகாரம்.— மனுவாதிமூலகேது சாஸ்திரங்களைப் பிரவர்த்திப்பித்து தத்தம்வரைகடவாது நிறுத்தி நல்வழிகாட்டிப் பயிருக்குநீர்நிலைபோலேஅனுகூலமாகப்பிரவேசித்துநின்று சருவ ரகைஷகளையும் பண்ணுவது: ரகூஷகம்.- அவிநீதனைபுத்திரனைப் பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாப்போலே விஷயாந்தரங்களிலே கை வளருகிறகரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை: சிகைஷ.— அங்குர பல்லவ பக்குவ பலமென்னும் அதிகாரதிசாபருவங்களைத்திதரிந்து ஸ்ரீசற்குருரூபமாய் வெளியிட்டு சரண்யருசியைப்பிறப்பித்து முத்திபூமியிற்சேர்த்துவைக்கை: மோகூஷம்.—மாயாவிகாரமான ரூபவரூபத்தைக்கடந்து அவாங்மனோகோசரமாயிருக்கும் நம் ஆனந்தரூபத்தைத் தெளிந்து சதா அநனிடத்து நாட்டம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பவபந்தரோகத்தைநிவர்த்தித்துஅபே கூஷித்தபோகத்தைக்கொடுக்கப்படுவது: புருஷோத்தமவியூகம்.

ஸ்ரீராஜராஜேஜஸ்வர கிருஷ்ணைய குருப்பிர்மணைகம:

உ

ஹரி: ஓம்

ஸ்ரீபரமசற்குருவேகம:

நவமம்...சைவசித்தாந்தவிதாயகம்.

சைவசித்தாந்தம்.

உத்தரகுருவாய்நின்று பூருவோத்தரமென்னும் இருவகை யாகிய வேதார்த்தங்களை வெளியிட்டருளியஸ்ரீபகவான்கிகூஷணை

குருவாய்நின்று சனகாதிகளுக்குணர்த்திய சிவாகமப்பொருளை இவ்விடத்திலொருபிரகாரம் சொல்லத்தொடங்கி தசகூடோணைக் தரவிரோதிகளான பாஷண்டதுறவிகளை முதலில்த்தானே ஏழு பாசுரங்களால் நிரசித்து சைவசித்தாந்தத்தை நிரூபிக்கப்படுவது.

பாஷண்டடம்.— இல்லொழுக்கமும்விட்டு துறவொழுக்கமுங் கெட்டு பதிதராய் வேத விரத விதேய காபாலிகாதி வரம்பிலுங் கட்டுப்படாமல் மூர்க்கசிகாமணிகளாய் அசுத்தவகங்காரத்தை அபிவிர்த்திபண்ணி முடிவில் ஆசுரசம்பத்தைபடையப்படுவது.

வேதவரம்பு.—யசன யாசன அத்தியயன அத்தியாபக தான பிரதிக்கிரகமென்கின்ற சட்கர்மசம்யுக்தனை ஒருவிப்பிரனுக்கு அர்த்ததாரசங்கங்களில்விரக்தியுண்டாகி காவிகாம்பர தண்டிகமண்டலாதியை விதிபூர்வகமாகப்பெற்று பகூதக குடீசகமென்கின்ற சந்நியாசவிரதத்தைச் சரீரமுள்ளபரியந்தஞ் சாதிக்கப்படுவது.

விரதவரம்பு.—பிராம்மணாதி சண்டாளபரியந்தம் அவரவர்க்காக ஏற்பட்டிருக்கின்ற குலாசாரதர்மத்தை விட்டிடாமல் சிவாகமவிதிப்படி சரிதாதிஞானந்தமான தீக்ஷையைக் கிரமமாகப்பெற்று விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணமுடையனாய் சைவநெறி தண்டநெறி பக்திநெறிக்கி மாறுபடாத சற்சரிதமுடையனாய் தியான ஜப யோக சமாதியிலுல் சிவசிவோகத்தைதத்தெளிந்து ஆசிரயிப்பவர்க்குப் பரம்பரையாய் சிவமேபரதத்துவமென்றறுதிக்கிரகம்பண்ணிவருவது. அவற்றுள். சைவநெறி.—பிராம்மணாதிசண்டாள பரியந்தம்அவரவர்க்காகஏற்பட்டிருக்கின்ற குலாசாரதர்மத்தையனுசரித்து சிவக்ஞானதேசிகரது திருவடிசம்பந்தம்பெற்று விதியாபாத கிரியாபாதவிதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷ காஷாயபஞ்சாக்ஷர பஞ்சமூத்திரா விஸ்வாசபூதிதமுடையனாய் சமையாதி அபிஷேகாந்தமான தீக்ஷையக்கிரமமாகப்பெற்று சிவசீவலக்கியத்தைதத்தெளியப்படுவது. தண்டநெறி.—வேதவிகிதமான குலாசாரதர்மத்தை விட்டு மாயாகர்ம வாதஷ்டிதராகவிருக்கின்ற பாஷண்டமூர்த்திகள் பூசித சேவித யாசக போஜன உபசாராதிகளையபேக்ஷித்து விபூதி ருத்திராக்ஷ காஷாயாதி சிவவேடத்தை சைவநெறிக்கிமாறுபாடாகத்தரித்து பிரபஞ்சத்தைமறுட்டிப்பிளைக்கின்ற பரமபாவிகளான சிவத்துரோகிகளுச்

சிகூஷிக்கப்படுவது. பக்திநெறி. — பாத்திராபாத்திரங்களைப் பரீ கூஷிக்காமல் காஷாயாதி சிவவேடத்தை தேவ மனுஷ நாக திரியக் காதி எந்தச்சீவரிடத்தில்ப் பார்த்தாலும் சுவாகங்காரத்தைதவிட்டு அவற்றைச் சிவசொரூபமாகப்பாவித்து தத்தம்விதிபூர்வகமாகப் பூசிக்கப்படுவது.

விதேயவரம்பு. — காணியாகூஷியைப்பெற்று கிராமவூழியம் ஆலயப்பணிவிடை தண்ணீர்ப்பந்தல் நந்தனைகைங்கரியம் சங்குசே கண்டிவேலை இத்தியாதிபணியை கிராமவரம்பில் கட்டுப்பட்டுச் செய்தும் சவசரீரத்தைத் தவசரீரமாயலங்கரித்து பிருதிவுசமஸ் காரவிதிப்படி சமாதியில்வைத்தும் உத்தரக்கிரிகையை நடத்தப் படுவது.

காபாலிகவரம்பு.—சிருத்திதாண்ட சீராளவடிகளைரகூஷிக்கும் பொருட்டு பிகூஷாசூழகங்களோடு பிகூஷாவேஷத்தைத்தரித்து வைரவமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருச்சித்தப்படி சித்தர்கள் பத்தர்கள் முதலானசிவகணங்கள் ஊனமெசவிடு குருடு சப்பாணி லங்கோகட்டி நிர்மாணி கௌபீணி காஷாயி தப்புக் கொட்டி சங்குஊதி மரமாட்டி மணியாட்டி பாம்பாட்டி குரங் காட்டி கல்லுளிச்சித்தன் கவுத்துச்சித்தன் அகப்பேய்ச்சித்தன் பித்தன் பேயன்சாகசங்கமன் உயிர்பிரித்தெதாடுக்குவோன்உடற் கூறுபடிப்போன் அங்கயீனன் இழிகுலன் அநுசாரன் முதலான பிகூஷாவேடத்தைத்தரித்து உதரநிமித்தியம்வெகுகிருதவேஷம் யாவனைனலும் பசியனேசாத்துக்கதிகாரியென்பதை உலகத்த வர்க்குவெளிப்படையாய்க்காட்டுவது.

பாசுரம்.—வாமபாகத்தின்வர்க்கமோரிரண்டும் வகுத்தனன் வடநிழற்பரமன், காமனதுருவைமாத்தியும்ரதிக்கிக் கருதிய தளித்து மேலறத்தைப், பூமகற்குரைத்தும் காரதர்க்கங்கோர் புகன்றனைதச்சைவர்போற்காட்டும்,பாமரத்துரோகப்பாஷண்டம் விலக்கிப் பகுத்துமேல்விரித்துரைத்திடுவாம். (க)

சொல்லிசேணன்கண்முன்னிகபரம்விடுத்துச் சுயமதாய்விளங் குவோன்றுறவி, இல்லிசேணன் கருமமியற்றுபேதத்தா லிகபர மோகூஷமேலடைவன், வல்லியோனருளால்மூன்றுமோர்கணத்

தில் மகிழ்வொடுமடைபவன்சிரோஷ்டன், புல்லியோனைசயாற்
பிதற்றுபாஷண்டப் பிரபுவாய் நரகினுக்கெழுவன். (உ)

சூரனீயொருவன்துறவிதேனின்னைச் சூள்ந்துளாரனவருந்
துறவோ, ஊருதோரிறந்துதானியதனங்களொருப்படச்சேர்ப்
பதோஷ்டை, பேருறப்பழித்துப்பின்புபல்காட்டிப் பிழைப்
பதோமகவைராகம், பாரிலிப்பெரியபாஷண்டத்துறவி பகருநா
லெதுவதைதப்பகர்வாய். (ஊ)

சங்கமன்காவியம்பரஞ்சிரமேற்சைவர்களருள்வழியடுக்கும்,
துங்கணீடணையைத்துறப்பதற்கணியும் சொற்றிடுஞ்சுத்தசை
த்தில், எங்கணுமயக்கியைம்புலன்வளர்க்க வில்லர்கட்குரியநூல்
பிதற்ற, உங்களைத்துறவென்றுணர்த்துநூலெதுவோ உறைத்நி
டும் பாஷண்டப்பெரியோய். (எ)

அறத்துவமெனக்கேதறிவுயான்செய்வ தனைத்துமேலற
மெனவரிட்டன், திரத்துவம்பேசிவித்திலுக்குரிய செயலறிகுண
மிலாழூர்க்கப், பரத்தையரிருமாந்தறத்துவம்நழுவிப் பதிதராயிக
பரமோகஷ, சிரத்தையுமிழந்தவரக்கனைச்சிவமே தினரகழுத்து
தல்திண்ணம். (ஏ)

வெழுப்பெலாம்வெண்ணீர் வேம்பெலாமிலிங்கம் வேடமுஞ்
சிவமெனப்பணிந்து, பழிப்பிலாக்கதிசேர்பத்தர்நூலொதிபகட்டு-
யூரூர்தொருமயக்கிக், கழுக்களாய்க்கோதிப்பொருளடகரிக்கும் கப
டகத்துறவினையரசன், வழுக்கிலைலொருக்கியொழுக்கநூல்விரித்துல்
வழுக்கமென்றுரைத்தனர்தெளிந்தோர். (ஐ)

இன்னபாஷண்டவிருளைச்சிதைத்த லிலகவர்க்கன்னிகா
யிருத்தல், அன்னவர்கலக்கிலறுதபித்திடுத லருள்வழியடியர்பா
லடியை, முன்னிலையாக்கியஷ்டசேவிதராய் முதற்றிலோகத்திருப்
பவர்க்குச், சொன்னதோர்நெறியையருள்நிலைதான்றுத்துயி
கற்குச்சொற்றிடலாகா. (ஒ)

சைவசித்தாந்தம்.

அவாங்மனோகோசரமாய்விளங்கியஅதீதசிவத்தைதவாமனைவரு
காளாமுக மாவிரத பாசுபத சைவமென்னும் சட்சமய நிலைநிற
மாயும் ஆகம வேத தாந்திரீக வைதீக வாதப்பிரதிவாதருபத்தால்
ஆதி அநாதி அவாந்தர அத்துவா பேதவபேத அறுத்துவ மடைந்

துவ சகள நிஷ்கள சகுண நிற்குண பர வபர சதுர்ப்பாத சுத்த சுபாவமென்னைச் சைவம் அநேகதேவதாவாத சாத்தியமாயும் நிரூபிக்கப்படுவது.

வாமம்.—நிருமாணஸ்ரீயைப்பீடமேற்றி அவளைச்சத்திரூப மாகவரித்து மதுமாம்சாதிகளாலாராதித்து ஊட்டிஉண்டுமிழ்ந்த உச்சிஷ்டசேஷங்களை சாக்தேயசங்கமத்துக்கு வினியோகம் பண்ணி கஞ்சாக்கள் அரக்கு அபின்முதலாகிய லகிரிபதார்த்தங் களைப் புசித்து ஸ்ரீபுருஷனவதேவதை வெளியாவேசநிருமாணங்கொண் ராய்ப் பராசத்தியே பரதத்துவமெனநிரூபிக்கப்படுவது. வைர வம்.—அஸ்திதாரணை காவிகாம்பர நரகபால பிசாசுடன பயங்கர வேஷமுடையவராய் ஸ்மசானபூமியிற்பிரவேசித்து குண்டமண் டலவேதிகையிட்டு வைரவசிவத்தைவரித்துக் கபாலவோட்டில் மதுமாம்சாதிகளைப்பெய்து வைரவதேவாமத்துக்காகுதிபண்ணி நர டலிகொடுத்து நரமாம்சாதி அசுத்தபோகங்களோடு பூசித்தருந் திஅதற்குரிய இஷ்டசித்தியைப்பெற்று மதாவேஷலகிரி உன்மத் தராய் அகாரணமாகத்துணங்கையிட்டுச் சிரித்துக் குதித்தானந் தித்து வைரவசிவமே பரதத்துவமெனநிரூபிக்கப்படுவது. காள ரூபம்.—ஜனன மரண ருது சாதி உச்சிஷ்டமென்னும் பஞ்சரூப விசர்ச்சனராய் அங்க லிங்க காஷாயதாரண குடும்பசகித பிசாசா டனராய் அதாரணைநின்றித ஆலய அதேசவிதராய் வீரகமனிதிப்படி குருலிங்கசங்கம பூசிதராய் வீரபத்திரசிவத்தை யாராதித்து வீர பத்திரசிவமே பரதத்துவமென நிரூபிக்கப்படுவது. மாவிரதம்.— விபூதிருத்திராக்ஷ சித்திப்பிரதகாஷாயதாரண சித்தியாகசாதி தியரான கௌமாரசிவத்தைத் பிரார்த்தனைரூபமாக வரித்து அதற்குரிய தீர்க்கவிரதத்தைச்சாதித்து அதேபக்ஷித்தசித்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு குமாரதேவையே பரதத்துவமென நிரூபிக்கப் படுவது. பாசுபதம்.-பதி பசு பாசமென்னின்ற திரிபதார்த்தவிதே கியாய் மூலகணேசசிவத்தையாராதித்து யோகதீக்கத்தால் பாச படலத்தை யூடுருவிக்கொண்டு மூத்திகணபதியென்னும் பசுபதி சிவத்திலேக்கியப்படுத்தி கணேசசிவமே பரதத்துவமெனநிரூபிக் கப் படுவது.

ணைவம்.—சிவாகமங்களின் ஞாபகம் உற்பவம் தேகம் விஸ்

தாரம் தீக்ஷை பிரயோஜனமென்னும் சட்பிரகாரமாகநிரூபிக்கப் படுவது. நாமகம்.—காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்ஷுமம் சகஸ்திரம் அம்சுமான் சுப்பிரபேதம் விஜயம் நிஷ்வாசம் சுவாயம்பு அனலம் வீரம் ரௌரவம் விமலம் மகுடம் சந்திரக்ஞானம் விம்பம் புரோர்க்கீதம் லலிதம் சித்தம் சந்தான சமிக்ஷை சாருவோக்தம் பரமேஸ்வரம் கிரணம் வாதுளமென்ன அஷ்ட விம்சதிபேதமாயிருப்பது. உற்பவம்.-காமிகாதிஷ்ஷ்டாகமம் சத்தியோஜாதமுகத்திலும் தீப்தாதிஷ்ஷ்டாகமம் வாமதேவமுகத் திலும் விஜயாதிஷ்ஷ்டாகமம் அகோரமுகத்திலும் ரௌரவாதி ஷ்ஷ்டாகமம் தற்புருஷமுகத்திலும் புரோர்க்கீதாதியெட்டாகமம் ஈசானமுகத்திலுமிருந்து வெளியிட்டருள்வது. பேதம்.—காமி காதிபூர்வதசகம் சிவபேதத்தையும் விஜயாதிதசகம் சிவ ருத்ரபேதத்தையும் புரோர்க்கீதாதி தசகம் சிவசக்தி ஆத்மபேதத்தையும் யதாப்பிரகாரம் அதன் அர்த்தசாரங் களைக் குரோமுகரித்து சிவக்ஞானதேசிகரா லுணர்த்தப்படுவது. விஸ்தாரம்.—அஷ்டாவிம்சதி ஆகமங்களையும் அதிரயிப்பவர்க்குப் போதமாம்படி நாரசிங்கமென்னும் மிருகேந்திராகமமுதல் வித்யா வான்மகம் முடிவாய்விளங்கிய இருநூற்றேழு உபாகமங்களாக விரித்து மூலாகமப்பொருளைத்துலக்கி பூர்வாசாரியர்களால் சொல் லப்பட்டது.

தீக்ஷை.—சமய விசேஷ நிருவாண சத்பீஜ அபிஷேகமென் றைந்துபேதமாய் ஸ்ரீசற்குரு ஆசிரயிப்பவரின் அதிகாரமுதா பருவங்களைத் தெரிந்துபதேசிப்பது. அவற்றுள். சமயதீக்ஷை.— பஞ்சபஞ்சஉஷத்காலத்தெழுந்து சிவாலயம்வினைக்குதல் நியம்முடி ஞகந்தனவனத்திற்சென்று சுகந்தபுஷ்பங்களையெடுத்தல் மாலை கட்டி ஈசன்றிருமேனிக்கணிசெய்தல் தேவார திருவாசக திரு விசைப்பா சிவபுராணாதி பக்தவிலாசங்களைக் குருமுகமாகப் பார யணஞ்செய்தல் வில்வாதி புஷ்பச்செடிகள்வைத்துப் பயிர்செய் தல் விபூதிருத்திராக்ஷ காஷாய லிங்க பஞ்சாக்ஷர மென்னும் பஞ்ச முத்திரையணிந்த சிவனடியாரை சிவமாகப்பாவித்து வழிபாடு செய்தல் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் பிர்மாலயம் சத்திரம் மடம் இவைகளை நூதனமாகச்செய்தல் க்ஷீரணமானதை உத்தாரணஞ்

செய்தல் கங்கையாதிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் சிவாலயங் களிற் காலந்தவறாது தெரிசித்துப் பிரதக்ஷணமுதலானபணிக ளாச்செய்தல் இந்தக்குணமுடைய சிஷ்யனுக்கு குணதிகரண விருக்கின்ற சமயாசாரியன் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஸ்தூலமாகவுபதேசிப்பன். அதைச்சற்சரிதையுடையனுகவிருந்து சதாகாலமும் ஜெபித்துக்கொண்டிருப்பது.

விசேஷதீக்ஷை. — சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நெய்வேத்தியம் கோஜலம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் வாழைப்பழம் எலுமிச்சம்பழம் நார்த்தம்பழம் நெல்லிப்பருப்பு இளநீரு மற்றும் உபகரணபுஷ்பாதிகளுஞ்சேர்த்து ஆத்மசுத்தி பூதசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தியென்னும் பஞ்சசுத்திகளைச்செய்து சூரிய நமஸ்கார சூரியபூசைசெய்து தெரிசனார்க்கியம் சாமான்யார்க்கியம் விசேஷார்க்கியம்வைத்து சிவத்தியானஞ்செய்து பஞ்சப்பிர்ம சடங்க பஞ்சாக்ஷர மந்திரஉச்சாடனத்தால் ஆவாகன ஸ்தாபன சந்நிதான சந்நிரோதன சகளீகரண பரமீகரண அவகுண்டன தேனுமுத்திரை யோனிமுத்திரை அமிர்தமுத்திரை லிங்கமுத்திரையாதியாக திக்குபந்தனாதி மந்திரக்கிரியாபாவனைகளை விதிப்படிசெய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூலத்திரயம் அஷ்டபுஷ்பத்திரயம்அர்ச்சித்து பீடத்துவாரபூசைசெய்து ஈசானதிமுதலாவரணமும் அனந்தாதிஇரண்டாமாவரணமும் நந்தியாதிமூன்றுமாவரணமும் இந்திராதி நான்காமாவரணமும் வச்சிராதி ஐந்தாமாவரணமும்அந்தந்தத்தேவதாபாவனைசெய்து வில்வத்திரல் ஒண்ணு பதினெண்ணு டனிரண்டு நாற்றியெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னும் நாமங்களையர்ச்சித்து ஆனந்தமாய் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சண்டிகேஸ்வரனைப்பூசித்து சரிதையின்தொழிலைவிடாது சமஸ்தமும் சிவார்ப்பணஞ்செய்யும் சற்சிஷையையுடைய சிஷ்யனுக்கு சிவஞான தேசிகன் சுயஞ்சுமபஞ்சாக்ஷரத்தையுபதேசிப்பது.

நிருவாணதீக்ஷை. — மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலையென்னும் சடத்துவாக்களையும் நியதிசெய்து பதிபசு பாசவிவேகத்தால் பாசத்தைவிலக்கி பசுத்தன்மையைப்போக்கி பதியாகிய சிவம் நீயென்றுபதேசிக்கப்பெற்று அகம் சிவம் சிவம் அகமென்கின்ற அனவரதபாவனையையுடையவனுய்ச் சாயையைப்போல

ரூபாரமாசாரியனைவிட்டு சதாகாலமும்பிரியாதிருப்பது.

அத்துவாவியாதி. — விநாட்டபுருஷனுக்குச் சாந்தியாதீதகலை ஊர்த்துவமாய்ச் சாந்திகலை முகமாய்ப் வித்தியாகலை இருதயமாய்ப் பிரதிஷ்டாகலை குஹ்யமாய்ப் நிவர்த்திகலையாதாரமாய் அன்படித் தோரகூரமுஞ் சர்மமாய்ப் இருநூற்றிருபத்தாகாலு புனைமுமாம் ரோமமாய் பதிலைருமந்திரமும் ரக்தமாய்ளண்படத்தாருபதமும் தசையாய் மூப்பத்தாறுதத்துவமும் அல்நிமக்ஷசுத்திலையாய் இவையாவும்டாகியத்திற்றோற்றுவது சாக்ரமாய் அதுமுதற்றோற்றுவது சொப்பனமாய்ப் பாகியாந்தரங்களினக்கிரகித்து பீஜரூபமாயடக்கியிருப்பது சுழுத்தியாய் ஊர்த்துவமுகத்திற்பிரதகமாவது துரியமாய்சிவகிருபையோடுனைசேயாகமாவைதுதுரியாதீதமாய் இந்நிலையிலிருக்கின்றசிஷ்யனை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும்பொருட்டு சிவமேதிருவுருக்கொண்டு ஸ்ரீசற்குருசொரூபமாக வெழுந்தருளி அத்துவாவாவாறையும் அதனதுரூபதெரிசன சுத்தியாற் பிரத்தியுகமாக்கி சுத்தாத்மாவாக நிருவாணதீக்ஷைகூக்கிப்பாத்திரமாக்குவது.

பதி.—அவாங்மநோகோசரமாகவிருந்தும் தமதுஅபாரகருணையிலை ரூப வரூப ரூபாரூபராகப்பிரிந்துநின்று சருவாரம்பகமும் கலையும்பண்ணுகின்றசிவம். அவற்றுள். ரூபசிவம்.—பஞ்சவர்த்திர சதுர்ப்புஜாஸ்த காவகண்ட திரிநேத்திரதாரியாய்அரசியிப்பனாய்க் குப்பிரசன்னமாகிஅவரவரபிமதவரத்தைருக் கொடுக்கப்படுவது. அரூபசிவம்.—மும்மலநீங்கிய சுத்தாத்மாக்களுக்குநிர்மலரூபமாய் நின்றைக்கப்படுத்துவது. ரூபாரூபசிவம்.—தனக்கெனசேவாருருவ நாமமின்றி சித்திர படசிலா ஜல தருப்பணை அரிந்திரபாதசரித்திர கௌமல மிருத்து லோக சர வசர சுரை தாருவாதிகளில் அடியார்களெந்தரூபத்தைக்கொடுத்தாலும் அதுசேதனக்குருவுமாயும் அவ்வடியார்களெந்தநாமத்தைக் கொடுத்தாலும் அதுசேவதனக்கு மிகவும் அற்புதமான நாமமாயுமங்கிகரித்துக்கொண்டு அவ்வடியார்களை எக்காலமும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பது.

பசு. — அநாதியாய் செம்பிற்களிம்புபோல ஆணவமாயையென்னும் பாசத்திரயத்தாற்பந்திக்கப்பட்டுச் சிவசிருஷ்டியிலுற் பாசபந்தங்கள்நிவர்த்திக்குமிடத்து விக்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னத் திரிவிதரூபமாய்ச் சிவசாயுச்சியத்தைப்பெறுவது

கின்றசிவர்கள். விக்ஞானகலர்.—இயற்கைஞானமூடையர்களாய்ச் அணுசதாசிவர் அஷ்டவித்தீஸ்வரர் மந்திரேஸ்வரரென்னத் திரி விதரூபமாய் சர்வபுவனகர்த்தாவாய் மலத்திரயத்தை வசமாக் கிக்கொண்டு ஆசிரதர்மரேரதப்பிரகாரம்விளையாடி தத்தம் லோ காந்தத்தில் சிவசாயுச்சியத்தைப்பெற்றிருப்பவர்கள். பிரளயா கலர்.-சிவகிரணபரிலுலிவ்விடத்தில் மாயாமலம்நிவர்த்திக்கப்பட்டு திவ்வியசரீரத்தோடு சிவலோகத்தைச்சேர்ந்து சிவனதுஆக்ஞா விதியிற்கட்டுப்பட்டுச் சிவகைங்கரியபரராய் கல்பாந்தத்திற் சிவ குருவிஞற் சத்திரோபதேசத்தைப்பெற்று சிவசாயுச்சியத்தை யடைபவர்கள். சகலர்.-அவித்தையாரூபமான ஆணவகர்மமாயை யென்னும் மும்மலபாசத்தாற்பந்திக்கப்பட்டு அறிவித்தாலறிபவ ராய் ஜனனமரணமரணஜனனதிகளைப்பொருந்தி கர்மாதீனமாய் வந்தசுகாசுகங்களைத் தன்னதென்னவபிமானித்துப் பசுத்தன்மை போன்று சதாதுக்கித்துழல்கின்ற சிவர்கள்நிமித்தம் காருண்ய மிகுதியினுல் ஸ்ரீபரமசிவமேமமானிடச்சட்டைசாத்தி சங்கமலிங்க குருரூபமாய்நின்று கருமமாயையாணவமென்னும் மும்மலபா சத்தைப்பரிகரித்து அத்துவாவாணையுமந்நியநிபண்ணி அவ்வத்து வாக்களுக்குமூலமான விந்துநாதம் வெளியொளி சிவமென்னும் மெஞ்ஞானபோதத்தாலஞ்ஞானத்தைப்போக்கி ஸ்தூலசூக்கும காரண மகாகாரணசுத்தமென்னும் பஞ்சாக்ஷரப்பொருளையுணர் த்தப்பெற்று பரமசிவபோடைக்கியம்பெற்றிருப்பவர்கள்.

பாசம்.—ஆணவகர்மமாயையென்னத் திரிவிதரூபமாய் சிவ கிரணைக்கிமாறுபட்டு பசுத்தன்மைபோன்றிருக்கின்ற சிவர்களை தனக்குப்பணியாளாக்கி சிவகிரணையைப்பெற்ற சிவனடியார் களுக்குப் பணியாளாய்நின்று சேவிக்கப்படுவது.

சத்பீஜதீக்ஷை.—திரோதானகாரியமான இச்சைஞானக்கிரி கைகளை ஆதிசத்தியிலும் ஆதிசத்தியைப் பராசத்தியிலும் பரா சத்தியைச் சிவத்திலும் ஒடுக்கி சேடித்திருக்கின்ற அவ்வதிதசிவத் தைப் பரமாசாரியனைவர் சமிக்ஞாரூபமாய்த்திரிசிப்பிப்பது.

அபிஷேகதீக்ஷை.— அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தசிவம் அவாங்மநோகோசரமாயெல்லையற்றிருப்பதை ஸ்ரீபரமாசாரியன் மௌனசுபாவத்தாற்றெரிசிப்பித்து சிஷ்யனுக்கு ஆசாரியாபி

ஷேகஞ்செய்து அதிகாரசமர்ப்பணத்தைப் பண்ணிவைத்துத் தாணுமவ்வதீதசிவத்துக்கடிமையாகி நமஸ்காரம்பண்ணி அஞ்சலியஸ்தனாகநின்று தெய்வமே ஜெபித்தல் தியானித்தல் பாவித்தல் ஸ்தாபித்தலாதி பரிச்சேதக்கிரிகைகளால் சிஷ்டபூசைக்குறிப்பிட்ட அபராதத்தைப்பொறுத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சதாஸ்தோத்திரம் பண்ணுவது.

பிரயோஜனம்.

சந்நிதிமாத்திரத்தால் சிவத்தில் யோகதேசமான பராசத்தி தோன்றி பராசத்தியிலாயிரத்தோன்றுன ஆதிசத்திதோன்றி ஆதிசத்தியிலாயிரத்தோன்றுன இச்சாசத்திதோன்றி இச்சாசத்தியிலாயிரத்தோன்றுன ஞானசத்திதோன்றி ஞானசத்தியிலாயிரத்தோன்றுனகிரியாசத்திதோன்றி கிரியாரூபத்தால் ஆசாரியனை நமஸ்கரித்து அஞ்சலியஸ்தனாகநின்று பாதப்பிரக்ஷாளனம்வஸ்திரயோகம் நேத்திரகடாக்ஷம் சிந்தாமணிமயாலடியேயினக்கிருத்தார்த்தனாக்கிய தெய்வமேயென்று சதாஸ்தோளத்தியம்பண்ணினி பரஸ்பரசேவிதராய் சிஷ்யஆசாரிய பேதவபேதமுழுதும்வர்ச்சித்து சரிதாதிகளை விநோதமாகநடத்தி சதாதிருவிளையாடல்களைச்செய்துகொண்டு அதிஷ்டானமான அவ்வதீதசிவமாத்திரமாய்ப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது. அவற்றுள். சரிதாதிகள்.—கிரியாப்பிர்மம் மந்திரப்பிர்மம் தத்துவப்பிர்மம் பீஜப்பிர்மம் பிர்மமூலமென்கின்ற பஞ்சப்பிர்மசாகூதாத்காரமுடையனைய யதாப்பிரகாரம் சரிதாதிவிதிப்படி தாணும்நடந்து தன்னையாசிரயிப்படைவர்களையும் நடத்திவைப்பது. கிரியாப்பிர்மம்.— மண்டலவேதிகைகுண்டவேதிகை பூரணகும்பம் ஆசாரியன் அவனுக்குரியதிஷ்டானமான இஷ்டலிங்கம் இவ்வைந்துபிரகாரமாகவிருப்பது. மந்திரப்பிர்மம்.— ஈசானதிபதிலைருபேதமாகவிருப்பது. தத்துவப்பிர்மம்.— பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர மகேஸ்வர சதாசிவமென்னைறைந்துபேதமாகவிருப்பது. பீஜப்பிர்மம்.— மூலஸ்தம்பசொரூபம். பிர்மமூலம். சிவம். சாகூதாத்காரம்.— பிர்மமூலத்தைநிர்த்தேதித்துபீஜப்பிர்மத்தையவதானித்து தத்துவப்பிர்மத்தைத்தியானித்துமந்திரப்பிர்மத்தையுச்சரித்து கிரியாப்பிர்மத்தை ஆவாகனம்பண்ணி அதனனுமதியாற் சரிதாதிகிரியைகள்முழுதும்நடத்தி

அதனது பேதவபேதமுழுதையும் விசர்ச்சித்து சர்வமும் சிவாகாரமாகத்தெரிசிக்கப்படுவது. அதீதசிவம்.— அவாங்மனோகோசரமாய்விளங்கிய சிவசொரூபமே பராசத்தியோடுங்கூடி சர்வஜகத்காரண மூலஸ்தம்பபரசிவமாகியும் ஆதிசத்தியோடுங்கூடி அப்பிராகிருத சிவலோக அபரிச்சின்னமூர்த்திகளாகியும் இச்சாசத்தியோடுங்கூடி பக்தசிந்தித வரப்பிரசாதமூர்த்திகளாகியும் ஞானசத்தியோடுங்கூடி அறிவுக்கறிவாகநின்று சருவரக்ஷகபண்ணுவதாகியும் கிரியாசத்தியோடுங்கூடி பஞ்சகிருத்தியபாரபரப்பொருளாகியும் சமூத்திரதரங்கநியாயத்தால் சருவமுஞ்சிவாகார சுகோததியுருவாயும் விளங்கிய சிவசொரூபத்தை அத்துவாநிண்ணய அத்துவாநியதியிறற் பவித்திரமாக்கி சமிக்ஞாரூபமாய் ஸ்ரீபரமசற்குருவிறற் சூசிப்பிக்க அப்படியே அத்துவாதீதசிவமாய்ப் பிரிவற்றிருப்பது.

அத்துவாநிண்ணயம்.—அத்துவாரூபம் அத்துவாதெரிசனம் அத்துவாசுத்தி அத்துவாத்தாகை அத்துவாவகை அத்துவாவிரிவென்னச் சட்பிரகாரமாகவிருப்பது. அத்துவாரூபம்.— வியோமம் பரம் நாதம் விந்து கலை தத்துவம் புவனம் வர்ணம் பதம் மந்திரம் கிரிகை பாவனை யென்னும் துவாதசபேதத்தையும் அதனதுதாகைவகை விரிவுகளையும் ஒன்றிலிருந்தொன்று உபக்கிரமித்தபடியே பார்க்கப்படுவது. அத்துவாதெரிசனம்.— பாவனைமூலங் கிரிகை கிரியாமூலம் மந்திரம் மந்திரமூலம் பதம் பதமூலம் வர்ணம் வர்ணமூலம் புவனம் புவனமூலந் தத்துவம் தத்துவமூலங் கலை கலாமூலம் விந்து விந்துமூலம் நாதம் நாதமூலம் பரம் பரமூலம் வியோமமென்னும் ஒன்றுக்கொன்று காரியகாரண பேதவபேத தொந்தநிர்த்தொந்த விவிதபரிச்சேதமென்றுணரப்படுவது. அத்துவாசுத்தி.— பாவனையைக்கிரிகையிலும் கிரிகையை மந்திரத்திலும் மந்திரத்தைப்பதத்திலும் பதத்தைவர்னத்திலும் வர்னத்தைப்புவனத்திலும் புவனத்தைதத்தத்துவத்திலும் தத்துவத்தைதக்கலையிலும் கலையவிந்துவிலும் விந்துவைநாதத்திலும் நாதத்தைப்பரத்திலும் பரத்தைதவியோமத்திலும் உபக்கிரமித்தபடியே ஒன்றிலொன்றைலயமாக்கிச்சருவமுஞ்சுகாகாரசுகோததியுருவாய்த் தெரிசிக்கப்படுவது. அத்துவாதாகை.— மந்திர பத

வ்ன புவன தத்துவ கலையென்னச்சட்டே பதமாயிருப்பது. அ
துவாவகை.—மந்திரம்பதிணெண்ணு பதம் யெண்பத்தொன்ன
வ்னம்ஐம்பத்தொண்ணு புவனம் இருநூற்றிருபத்துநா லு த
துவம் முப்பத்தாறு கலைஐந்து ஆகநானூற்றெட்டுப்பே தமா
விருப்பது. அத்துவாவிரிவு.—சமயாணுரூபமாயுச்சரிக்கும் நம பா
சுத சுவாகா உம் படு ஔஷடுவென்னும் ஏழுலகூணங்களோ முடி
லுடையதாய்

ஈசானனம்	நித்தியபதம்	பிரதமப் பிரதமபதம்
தற்புருஷம்	யோகினிபதம்	தேஜஸ்தேஜபதம்
அகோரம்	தியானபதம்	ஜோதிஸ் ஜோதிபத
வாமதேவம்	நமசிவாயபதம்	அரூபபதம்
சத்தியோசாதம்	சருவப்பிரபவேபத	அனக்கினிபதம்
இருதயம்	ஈசானபதம்	அதூரமபதம்
சிரம்	தற்புருஷபதம்	அடஸ்மபதம்
சிகை	அகோரபதம்	அணைகபதம்
கவஜம்	வாமதேவபதம்	நாணபதம்
நேத்திரம்	சத்தியோசாதபதம்	தூதூபதம்
அஸ்திரம்	நமோநமபதம்	பூபதம்
ஆமந்திரம். (யக)	குஃயாதிகுஹ்யபதம்	புவாகாபதம்
—பதஅத்துவா—	கோப்திரபதம்	சுவாகாபதம்
பிரணவபதம்	அனிதஷயபதம்	நிதணநிதனபதம்
வியோமவியாபினிப	சருவ யோகாதி குரு	நிதநேற்படவபதம்
வியோமரூபபதம்	தாயபதம்	சிவசருவபதம்
சருவம்வியாபினிபத	சருவ வித்தயாதி பா	பரமாத்மபதம்
சிவாயபதம்	யபதம்	மகேஸ்வரபதம்
அனந்தபதம்	சோதிரூபபதம்	மகாதேவபதம்
அசிரதாயபதம்	பரமேஸ்வரபதம்	சதாசிவஸ்வரபத
அதபதம்	அசேதனபதம்	மகாதஜஜோபதம்
திரவபதம்	சேதனபதம்	யோகாதிபதயேபத
சாஸ்வதபதம்	வியோமின்வியோமி	மூன்சமூன்சபதம்
யோகபீடபதம்	னிபதம்	சருவசிவபதம்
சமஸ்தபதம்	அரூபின் அரூபினிப	பவபவபதம்

பவோற்பவபதம் அனர்ச்சிதபதம் சப்தசப்தபதம்
சருவபூதபதம் அஸ்துதாஅஸ்துதப சூக்ஷ்மசூக்ஷ்மப
சுகப்பிரதபதம் பூர்வஸ்திதபூர்வஸ்திதசிவசர்வபதம்
சருவசாந்தியகரப சாக்ஷிசாக்ஷிபதம் ஓம். நம பதம்
பிர்மபதம் துருத்துருபதம் சிவபதம்
விஷ்ணுபதம் பதங்கபதங்கபதம் பிரணவபதம்
ருத்திரபதம் பிங்கபிங்கபதம் ஆபதம் (அயக)
பரபதம் ஞானக்ஞானபதம்

வர்ணஅத்துவா.— சு சூ ஐ ஈ ஔ உ ஊ ஃ ஜ ஸ ஸ வன வென ஒ ஓள சும் சஂ க வ ழ ள ஈ ஷ ஹ ஜ ஸ ஞ ட ஂ ப ஃ ண த ய ஏ ய ந வ ஷ ஷெ ஷை ஃ ர ற ல வ ஶ ஷ ஸ ஹ ஐ சூ

ஆ (ரயக)

புவனஅத்துவா.— எகருத்திரபுவனம் உற்பலபுவனம்
அநுசிரதாபுவனம் யேகநேத்திரபுவன பவபுவனம்
அநுதபுவனம் சிவோக்தமபுவனம் உக்கிரபுவனம்
அனந்தாயைபுவனம் சூக்ஷ்மபுவனம் பீமபுவனம்
வியோமரூபினிபுவ அனந்தபுவனம் வாமாபுவனம்
வியாபினிபுவனம் மஹேஸ்வன்மன்னிபுவ ஸ்ரீகண்டபுவனம்
ஊர்த்துவகாமினிபு சருவபூதமன்னிபுவ ஏளமாரபுவனம்
மோசிகாபுவனம் பலப்பிரமதனிபுவ கௌமாரபுவனம்
தீபிகாபுவனம் பலவிகரணிபுவன வைஷ்ணவைபுவன
இந்திகாபுவனம் கலவிகரணிபுவனம் பிராம்மியைபுவனம்
சாந்தியாதீதபுவனம் காளிகைபுவனம் வைரவபுவனம்
சாந்திபுவனம் ரௌத்திரிபுவனம் கிருதபுவனம்
வித்தியாபுவனம் சேஷ்டாபுவனம் அகிருதபுவனம்
பிரதிஷ்டாபுவனம் வாமாயைபுவனம் பிர்மாண்டபுவனம்
நிவர்த்திபுவனம் அங்குஷ்டமாத்திரக பிராசேஷ்வரபுவன
சதாசிவபுவனம் புவனேசபுவனம் சௌமியதேகபுவ
சிகண்டிபுவனம் ஈசானபுவனம் அயிந்திரபுவனம்
ஸ்ரீகண்டபுவனம் ஏகசூக்ஷ்மபுவன காந்தர்வபுவனம்
திரிமூர்த்திபுவனம் ஏகபிங்கலபுவனம் யக்ஷபுவனம்

ராகூஷ்தபுவனம் பூரீசைலபுவனம் அனந்தபுவனம்
பைசாசபுவனம் அரிச்சந்திரபுவனம் விருஷ்தரபுவனம்
ஸ்தலேஸ்வரபுவன லகுளீசபுவனம் விருஷபுவனம்
ஸ்தாலேஸ்வரபுவன பாரபூதிபுவனம் பலிப்பிரியபுவனம்
சங்குகர்னபுவனம் டிண்டிபுவனம் பூதபாலகபுவனம்
காலஞ்சரபுவனம் முண்டிபுவனம் சேஷ்டாபுவனம்
மண்டலேஸ்வரபுவ ஔஷதபுவனம் சருவபுவனம்
மாகோடபுவனம் புஷ்கரபுவனம் சுசோசபுவனம்
விரண்டபுவனம் நைமீசபுவனம் வேதபாரகபுவன
சகலண்டபுவனம் பிரபாசபுவனம் ஞானபுஞ்சினபுவ
ஸ்தாணுபுவனம் அமோசபுவனம் ரக்ததரபுவனம்
சொர்ணகூஷபுவனம் பத்திரகாளிபுவனம் லகூஷ்மிதரபுவ
பத்திரகர்னபுவனம் வீரபத்திரபுவனம் ஜடாதரபுவனம்
கோகர்ணபுவனம் திரிலோசனபுவனம் தகனபுவனம்
மகாலயபுவனம் லிப்சுபுவனம் சௌரபுவனம்
அவிமுக்தபுவனம் சம்பவபுவனம் தன்யபுவனம்
ருத்திரகோடிபுவன வச்சிரபுவனம் ரூபபுவனம்
வஸ்திரபாதபுவனம் நபாபுவனம் நிதீசபுவனம்
விமேஸ்வரபுவனம் ஔதும்பரபுவனம் மேகவாகனபுவன
மகேந்திரபுவனம் விவாகபுவனம் கபர்த்திபுவனம்
அட்டஹாசபுவனம் சம்வாகபுவனம் பஞ்சசிகாபுவனம்
விமலேசபுவனம் திரிதிகேஸ்வரபுவன பஞ்சாந்தகபுவன
நகலபுவனம் திரயகூஷபுவனம் கூஷ்மாந்தகபுவனம்
நாகலபுவனம் கணதியகூஷபுவனம் ஜெயப்பிரபவாச
குருகேஷத்திரபுவ விபபுவனம் ஜலப்பிரபவாசபுவ
கெதாத்திரபுவனம் சம்பவபுவனம் யகூஷபுவனம்
அபைத்திரபுவனம் தமுஷ்டிரபுவனம் தீஷ்ணபுவனம்
கேதாரபுவனம் பனிந்திரபுவனம் சூகூஷ்மபுவனம்
மகாகாளபுவனம் உதும்பரீசபுவனம் வாயுவுபுவனம்
மத்திமேசுரபுவனம் கிரகசனபுவனம் லகுபுவனம்
ஆமிராதிகேஸ்வரபு மாறுதாசனபுவனம் வேகபுவனம்
செவ்ப்பேஸ்வரபுவ குரோதபுவனம் தகூஷகபுவனம்

சிக்கிரபுவனம் நிருதிபுவனம் உதாஜனபுவனம்
சுஜதபுவனம் தர்மபதிபுவனம் அக்கினிபுவனம்
மேகநாதபுவனம் அதர்மபதிபுவனம் ருத்திரபுவனம்
ஜலாந்தகபுவனம் விதேதாக்திரபுவனம் திரிபுவனம்
தீர்க்கபாகுபுவனம் போக்திரபுவனம் கபாலீசபுவனம்
மாரணபுவனம் கரத்திரிபுவனம் பிஜுகிபுவனம்
செயபூத்திரபுவனம் விதாத்திரைபுவனம் சாஸ்திரபுவனம்
சுவேதபுவனம் திரதசாதிபபுவனம் அவ்வியயபுவனம்
தர்மபுவனம் தாத்திரைபுவனம் விபூததனுபுவனம்
மகாபெலபுவனம் அரபுவனம் பிரமர்த்தனபுவனம்
பாசஅஸ்தபுவனம் மிருத்தியுபுவனம் வச்சிரதேதகபுவனம்
அதிபெலபுவனம் வாம்மிபபுவனம் புக்தபுவனம்
பெலபுவனம் கூடியாந்தகபுவனம் அஜபுவனம்
தூஷ்ணிபுவனம் பஸ்மாந்திகபுவனம் ருத்திரபுவனம்
லோகிதபுவனம் தேதஜாதிபபுவனம் விஷ்ணுபுவனம்
தூம்புரபுவனம் பெப்புருபுவனம் பிர்மபுவனம்
விருபாகூடபுவனம் தகனபுவனம் ஆடகபுவனம்
ஊர்த்துதேசபபுவ ஜலாந்தகபுவனம் கூஸ்மாண்டபுவனம்
பாயாந்தகபுவனம் அராயபுவனம் காலாக்கினிபுவனம்
குரூரதிஷ்டிபுவனம் காதகபுவனம் ஆடபுவனம் (உாயஈ)
அந்திரபுவனம் பிங்கலபுவனம்

இந்திர அக்கினி இயம நிருதி வர்ண வாயு குபேர ஈசான்ய அதோ ஊர்த்துவதிக்குப்புவனம். (ய)

சருவபுவனங்களுக்குமத்தியப்பிரதேசமாய் சமஸ்தபுவனங்களும் உதித்தற்கும் விளங்குதற்கும் ஒடுங்குதற்கும் காரணபூதையாய் சருவபுவனகர்த்தாவாய் பூரீபகவானுகிய அதிதசிவம் சதாசந்நிதிபண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற திருக்கோவிலாய் அதியற்புதமாகவிருக்கின்ற நம் இருதயபுவனம் (க) ஆடபுவனம் (உாஉயச)

தத்துவஅத்துவா.— ஈஸ்வரதத்துவம் நியதிதத்துவம்
சிவம் சுத்தவித்தயாதத்து கலைதத்துவம்
சத்திதத்துவம் மாயாதத்துவம் வித்தயாதத்துவம்
சதாசிவதத்துவம் காலதத்துவம் ராகதத்துவம்

புருடதத்துவம் பாததத்துவம் ஆதத்துவம் (நயசா)
பிரகிருதித்துவம் பாயுருதத்துவம் இந்தத்தத்துவம் முப்
குணதத்துவம் உபஸ்ததத்துவம் பத்தாறுக்கும் அதீத
புத்திதத்துவம் ஆகாசதத்துவம் மாகவிருப்பது சிவம்.
அகங்காரதத்துவம் வாயுவுதத்துவம் கலாஅத்துவா—.
மனசுதத்துவம் அக்கினிதத்துவம் சாந்தியாதீதகலை
சுரோத்திரதத்து ஜலதத்துவம் சாந்திகலை
துவக்குதத்துவம் சத்ததத்துவம் வித்தையாகலை
சகூஷுதத்துவம் ஸ்பரிசதத்துவம் பிரதிஷ்டாகலை
சிங்ஙவைதத்துவம் ரூபதத்துவம் நிவர்த்திகலை
ஆக்கிராணதத்துவ ரசதத்துவம் இவ்வைந்து கலைகளு
வாக்குதத்துவம் ஸ்கந்ததத்துவம் க்கும் அதீதமாகவிரு
பாணிதத்துவம் பிருதிவிதத்துவம் ப்பது. சிவம்.

அதீதம்.

மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலையென்னும்அத்துவா வாறுக்கும்அதிகாசரமாய்ப்பிரமாணதீதமாயெல்லையற்றிருப்பது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

வ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

தசமம்...வேதாந்தவிதாயகம்.

வேதாந்தம்.

உத்தராத்தப்பிர்மைகநிரூபணம் இதுபாஸ்கரிய மாயாவாத சத்தப்பிர்மவாத கிரீடாப்பிர்மவாதமென்னச்சதுர்விதமேதமாய் சாங்கர மாத்துவ நீலகண்ட ராமானுஜீயபாஷியசதுஷ்டயநிரூபித மாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்கு மித்தையாத்துவஞ்சாதித்து உத்தரமீமாம்ச உபநிஷதர்த்தமான பிர்மவணையைத் தீர்க்கமாகச்சாதிக்கப்படுவது, பாஸ்கரியம்.— காரியகாரணவிவேகியாய்க் காரியரூபமாய்த்

தோற்றிவிரிந்திருக்கின்ற சீவேஸ்வரப்பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கு முன்னம் காரணபூதபரமாத்மாவினிடத் தில்லையென்று நிச்சயித்து உதித்தவிடத்தைதாடுக்கிக் காரியரூபப்பிரபஞ்சத்துக்குப் பிராகபாவஞ்சாதித்தல் காரணபூதபரமாத்மாவே தாணுகவிளங்குவது. மாயாவாதம்.— விம்பப்பிரதிவிம்பவிவேகத்தால் விம்பாகாரமாகவிருக்கின்ற நிரூபாதிகப்பிர்மத்தினிடத்துப் பிரதிவிம்பமாய் உபாதிபேதத்தாற்றோற்றிவிரிந்திருக்கின்ற மாயாப்பிரபஞ்சம் பிரளயத்துக்குப்பின்னில்லையென்று நிச்சிதரூபமாய்ப் பிரதொம்சாபாவத்தைச்சாதித்து மாயாமூலமான சித்தசங்கல்ப்பத்தைத்தடுத்து விம்பாகார நிரூபாதிகப்பிர்மமே தாணுகவிளங்குவது. சத்தப்பிர்மவாதம்.— வியோமம்பிர்மம் விஸ்வம்பிர்மம் காலம்பிர்மம் கர்மம்பிர்மம் வேதம்பிர்மம் பூதம்பிர்மம் புருடன் பிர்மமென்று ஏழுவகையாய் அநாதித்துவத்தைத்தனித்தனியே நிரூபித்து அதிகாரபூர்த்தியிறற் சருவமும் பிர்மமயமென்றுணர்த்தி அபவாதக்கிரமத்தினல் ஆரோபப்பிரபஞ்சத்துக்கு அத்தியந்தாபாவஞ்சாதித்து அதிஷ்டானப்பிர்மமேதாணுகவிளங்குவது. கிரீடாப்பிர்மவாதம்.— நித்தியவநித்தியத்தை விவேகித்து நித்தியம் பூர்வமாய் பௌஷ்தியாய்ப் பரஸ்பரமாய்ச் சதோதீதமாகவிருக்கின்ற பிர்மம் பிராக பிரத்தொம்ச அன்னியொன்னிய அத்தியந்தமென்னும் அபாவசதுஷ்டயத்தோடுகூடிய அநித்தியப்பிரபஞ்சத்தோடு கலந்துநின்றும் அதனேடுபற்றுது தாக்கற்றிருப்பதனல் அநித்தியலக்ஷணம் நித்தியப்பிர்மத்தில்லையெனநிச்சயித்து நித்தியவநித்தியங்களுக் கன்னியொன்னியாபாவஞ்சாதித்து நித்தியப்பிர்மத்தோ டகலாநேசமுடையனைப் நித்தியசம்பந்தத்தைப்பெற்று நித்தியபூமியையாசிரயித்து நித்தியசூரிகளோடுமிருந்து நித்தியகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

தொய்தபக்ஷத்தைநிஷேதித்து பிர்மாத்மவபேதஅத்தொய்தபக்ஷத்தை நிரூபிக்கப்படுவது: சாங்கரபாஷியம்.— அத்தொய்தபக்ஷத்தை நிஷேதித்து பிர்மாத்மபேத தொய்தபக்ஷத்தை நிரூபிக்கப்படுவது: மாத்துவபாஷியம்.—அத்தொய்த தொய்தத்தைநிஷேதித்து சுத்தாத்மாவையுணர்த்தி சுபாவசிவத்தை நிரூபிக்கப்படுவது: நீலகண்டபாஷியம்.— பேதவபேதசுருதியையும் அத்து

விதி தொய்தபக்ஷித்தையும் அனுசரித்துக்கொண்டு விசிஷ்டாத்து விதபக்ஷித்தை நிரூபிக்கப்படுவது: ராமானுஜீயபாஷியம்.

ஸ்ரீராஜராஜேஜ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநம:

ஹரி: ஓம்

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

ஏகாதசம்...மோக்ஷவிதாயகம்.

மோக்ஷம்.

பிரதமசட்கம் துவிதியசட்கம் திரிதியசட்கமென்ன கருமபக்திஞானத்தைக் கிரமமாய்ச்சாதிக்கும் கீதாசாஸ்திரஅஷ்டாதச அத்தியாயசாரமாய் சந்நியாசதியாகம் சாங்கியமீமாம்சவபிமதம் மோக்ஷசந்நியாசம் பரமார்த்ததெரிசனமென்ன நான்குபிரகாரமாய்நிரூபிப்பது.

பிரதமசட்கம்.—விஷாதயோகம் சாங்கியயோகம் கர்மயோகம் ஞானயோகம் கருமசந்நியாசயோகம் ஆத்மப்பிர்மயோகமென்னச் சட்பேதமாயிருப்பது. அவற்றுள். விஷாதயோகம்.—சமர்முகத்தில்ச் செய்வதுதவிர்வது தெரியாமல்க்கலங்கி சோகமிகுதியினல் அஸ்திரசஸ்திரநழுவிய அர்ச்சுனன் சொப்பிரக்ஞையிழந்து அதைத்தெளிவிக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவைச் சரணமாகவடைவது.

சாங்கியயோகம். — உடலுயிர்பரமென்னும் தத்துவத்திரயத்தைவிவேகித்து ஸ்ரீவாசுதேவையடைதற்கு அவசியம்வேண்டுங்கருமக்ஞானதியான தியாக சாந்தியென்னும் பஞ்சசாதனங்களைநிரூபிக்கப்படுவது. அவற்றுள். — பிறப்பிறப்பாதி விகாரத்தைப்பொருந்திக் காலமுடிவில்ப் பூதமயமாய் நசிக்கப்படுவது: உடல். — இருவினைக்கீடாய்க் குண கரண விகாராதி அளவற்ற தேகாவஸ்தையைப் பொருந்தி ஒன்றைவிட்டொன்றை மாறிமாறிச்சுழலப்படுவது: உயிர். — உயிருடலைப்பிறப்பித்து தத்தங் கருமவழியாய் ரக்ஷித்தொடுக்கும் அந்தரியாமியாய் சருவலோகத்

காரணகர்த்தாவாயிருப்பது: பரம். கருமம். — ஸ்ரீவாசுதேவைப் பற்றிநின்று சமஸ்தமானகருமங்களையும் நிஷ்காமமாய்ச்செய்து பரித்தியாக பலத்தியாக அற்பண அவதான கைங்கரியரூபமாய் மமதகங்காரம் வர்ச்சித்து பரம்பரையாய்வந்த புண்ணியபாவத் தொடக்குவிட்டு சித்தம்நிர்மலமாய் நாளுக்குநாள் சுடர்விட் டெரிப்பது. ஞானம்.—உயிருடலைப்பிரித்து உயிர்நித்தியம் உடல் அநித்தியமெனவிவேகித்து உயிர்ப்பற்று உடல்ப்பற்றைவிலக்கி உயிர்ச்சங்கம் உடல்ச்சங்கமுழுதும் பற்றரத்துடைத்து நிற்சங்க ணாய் உடல் உயிர் புலன் பரமென்னும் நான்குலக்ஷணங்களையும் விவேகித்து சர்வமும் வாசுதேவமெனக் கலக்கமறத்தெளிவது. தியானம். — ஸ்ரீவாசுதேவை ஞானபாதத்தாலொன்றியும் கிரியா பாதத்தால் வேறுயுமிருந்து பாவனையோகத்தா லாராதிப்பது. தியாகம். — ஸ்ரீவாசுதேவிசேஷத்தால்ச் சத்துவகுணம்விருத்தி யாகி மமதகங்கரத்துருவாய்நிற்கும் தமோசங்கம் ரசோசங்க முழுதும் மூலத்தோடு நிவர்த்திக்கப்படுவது. சாந்தி. — ஸ்ரீவாசு தேவைப்பற்றித் தொழில்செய்யாவிடில் சித்தசுத்தியில்லை அதில் லாவிடில் ஆத்மஞானமில்லை ஞானகருமம்ஒருப்படாவிடில் தியான தியாகமில்லை தியானதியாகம் ஒருப்படாவிடில் சித்தசாந்தியில்லை சித்தசாந்தியில்லாவிடில் சுகமென்பது சற்றேனுமில்லவேயில்லை ஆதலால் ஞானகர்மசமத்துவ நிஷ்டையினால் சித்தசாந்தம் லப்த மாகி ஸ்ரீவாசுதேவைச்சரணமாகவடைவது.—ஞானிகளாலனுஷ் டிக்கும் நிஷ்காம கருமத்தையுணர்த்துவது: கருமயோகம். — ஞானிகளனுஷ்டிக்கும் யெக்ஞகருமத்தை யுணர்த்துவது: ஞான யோகம்.—ஞானிகளனுஷ்டிக்கும் சந்நியாசகருமத்தை யுணர்த்து வது: கர்மசந்நியாசயோகம்.—ஞானிகளுக்கு ஆத்மா ஸ்ரீவாசுதே வென்பதைத் தெளியச்செய்யும் யோககர்மத்தையுணர்த்துவது ஆத்மப்பிர்மயோகம்.

துவிதீயசட்கம்.—விக்ஞானயோகம் அக்ஷரப்பிர்மயோகம் ராஜ வித்தியா ராஜகுஹ்யயோகம் விபூதியோகம் விஸ்வரூபசந்தர்சனயோகம் பகவத்பக்தியோகமென்னச் சட்பேதமாயிருப்பது. அவற்றுள். விக்ஞானயோகம்.- ஆர்த்தோசிக்ஞாசு அர்த்தார்த்தி சுக்ஞானி யென்னும் சதுர்விதபுருஷர்களை ஸ்ரீவாசுதேவைப்பிர

பக்திபண்ணும் அதிகாரிகளென்றுணர்த்துவது. — செல்வத்தை யிழந்து செல்வத்தைப் பெருதற்குப் பிரபக்திபண்ணுபவன்: ஆர்த்தன்.--பிரகிருதித்தொடர்பைநீக்கி ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்தில்ப் பிரபக்திசெய்பவன்: சிக்ஞாசு.—அர்த்தமிருந்தும் ஆபத்துக்காலத்தில் அவ்வர்த்தத்தைமறந்து ஸ்ரீவாசுதேவை அர்த்தித்துப் பிரபக்திபண்ணுபவன்: அர்த்தார்த்தி. — சருவமும்வாசுதேவனத்தெளிந்து ஆத்மப்பிரிவறப்பிரபக்திசெய்பவன்: சுக்ஞானி. அகுபரப்பிர்மயோகம்.—பிர்மம் அத்தியாத்மம் கர்மம் அதிபூதம்அதிதெய்வம் அதியெக்ஞம் இவ்வாறும் சரீரத்திலிருப்பதும் பிராணையாத்திராகாலத்தில் திடச்சித்தமுடையோரால் சாதித்தடையுடம்ஞேபம் ஆகஇந்தயேழுசங்கையும் உத்தரரூபமாய்த் தெளிந்து பெரிதுக்கெல்லாம்பெரிதாய் எப்போதும் நாசவத்துவ மில்லாதிருக்கும் அவ்வகூரப்பிர்மத்தில்ப் பிரபக்திபண்ணுவது. ராஜவித்தியாராஜகுஹ்யயோகம். - பிரகிருதித் தொடக்கில்லாத பரமரகசியத்தையும் சீவசமூகங்கள்முழுதுக்கும் உதயாஸ்தகாரணமாகவிருக்கும் விராட்பெருமானையும் சருவஜகத்காரணமான பகவன்மாயையையும் ஸ்ரீவாசுதேவின்முகமாய்த்தெளிந்து சருவவியாபியாகவிருக்கின்ற பரிபூரணசைதன்னியத்தில் பிரபக்திபண்ணுவது. விபூதியோகம்.—சீவகல்ப்பிதம்நீங்கிசருவமும்வாசுதேவ ஐஸ்வரியமெனத்தெளிந்து அப்படித்தெளியச்செய்த தெய்வகுருமூலமாய்ப் ஸ்ரீவாசுதேவைப் பிரபக்திபண்ணுவது. விசுவரூப சந்தரிசனயோகம்.— சருவஐஸ்வரியங்களையும் தொகை வகை விரிவோடு தொகுத்துநிற்கும் விஸ்வரூபஅற்புதத்தை யோகதிருஷ்டியிலொருப்படத்தரிசித்து அதனிடமாகப்பிரபக்தி பண்ணுவது. பகவத்பக்தியோகம்.—ஸ்ரீவாசுதேவ சொரூபத்தை அகோசர கோசர கோசராகோசரமென்னத் திரிவிதரூபமாகவிவேகித்து அகோசரரூபத்தை ஞானயோகத்தாலும் கோசரரூபத்தைக் கருமயோகத்தாலும் கோசராகோசரரூபத்தைப் பக்தியோகத்தாலும் ஸ்ரீசற்குருமுகமாய்த்தெளிந்து ததாஞ்ஞரூபமாய்ப்பிரபக்தி பண்ணி முடிவில் சர்வமும்வாசுதேவ மென்றுணரப்படுவது.

திரிதியசட்கம்.— கூஷத்திரகூஷத்திரக்ஞ விபாகயோகம் குணத்திரய விபாகயோகம் புருஷோத்தமப் பிராப்தியோகம்

தெய்வாசுர சம்பத்திதியோகம் சிரத்தாத்திரய விபாகயோகம் மோக்ஷசந்நியாசயோகமென்னச் சட்பேதமாயிருப்பது. கேஷத்திர கேஷத்திரக்ஞவிபாகயோகம்.-சமஷ்டிவியஷ்டிரூபமான கேஷத்திரமும் சேதனன் ஈஸ்வரனென்றிருவகையான கேஷத்திரக்ஞதாரதம்மியங்களையும் விவேகித்துணர்வது. குணத்திரயவிபாகயோகம்.— பிரகிருதியின் குணத்திரய தாரதம்மியங்களையும் பிரகிருதித்தொடக்கில்லாத ஸ்ரீவாசுதேவையாசிரயித்திருக்கும் புண்ணியாத்மாக்கள்சுபாவமும் அவர்களையறியும் குறிகுணங்களையும் விவேகித்துணர்வது. புருஷோத்தமப்பிராப்தியோகம். — புருஷனவன் மாயாவிருக்ஷத்தைச்சேதித்து வாசுதேவதருச்சாயையைக்கிட்டி தாபத்திரயாக்கினியைப்போக்கி தடையற்றசுகத்தை எப்படியடைவதென்று விவேகித்துணர்வது. தெய்வாசுரசம்பத்திதியோகம். — நரசிரோஷ்டாளாலேயனுஷ்டித்து பௌஷதியில் நித்தியசுகத்தைப்பெறுகின்ற தெய்வசம்பத்தும் நரஅதமாளாலேயனுஷ்டித்து பௌஷதியில் மீளாதநரகத்தையனுபவிக்கச்செய்யும் ஆசுரசம்பத்தும் விவேகித்துணர்வது. சிரத்தாத்திரயவிபாகயோகம்.—மூன்றுபேதமானசிரத்தையையும் சத்துவசிரத்தையின்வழியாய் அதிக்கிரமித்து ஓம்தத் சத்தென்னும் முப்பதநிஷ்டையைச்சாதிக்கும் ஞானவிப்பிரனது பெருமையையும் விவேகித்துணர்வது. மோக்ஷசந்நியாசயோகம்.—அத்துவித தொய்தசுபாவ விசிஷ்டமென்னும் நான்குபக்ஷத்தையும் ஒருப்படுத்தி இதற்குப்பொருள் ஏகரூபரான வாசுதேவ பரப்பிரமமென்னசமர்த்திபக்ஷத்தால்த்துலக்கி அதனர்த்தத்தை சம்பூரணரகியமூலமாய் விஸ்தரிக்கப்படுவது.

சந்நியாசதியாகம்.

சந்நியாசம். — காமியகருமங்களையும் அதன்பிரயோஜனங்களையுமறிந்து அவற்றைச்செய்யாதடக்கி ஏகரூபரான ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்தில் சித்தத்தைநியாசம்பண்ணுவது. தியாகம்.—சாங்கிய மீமாம்ச கீதாவாக்கியமென்னத்திரிவிதம். சாங்கியம்.—பாபகருமங்களைப்போல சுகிர்தகருமங்களையும்விட்டு வாயுவுபக்ஷிதராய்சிலர்சமாதிபண்ணவேணுமென்றும் சிலர்சேஷமில்லாமல் வர்த்தமானத்தில்நேரிடும் சுக்ஷுத்துவாதையைப்போக்கி மலவாதைகளை

நிவர்த்திசெய்யலாமென்றும் சிலர் நிர்ச்சிந்தனைகவிருந்து யதிரிச்னைசயாகவந்த விவகாரத்ன்னைத் தடையன்னியில் செய்யலாமென்றும் இப்படிப்பல்வாருகச்சொல்லப்படுவது. மீமாம்சம்:— ஞான சாதனமாகையால் நித்தியனைமித்திகாதிகருமங்களை மனுஷ்தேகமிருக்கிறபரியந்தஞ்செய்து சந்ததிபரம்பனையாய்ச் செய்துவரும்படி ஆக்ஞாபித்து சரீராந்தத்தில் விடுவதே தியாகசத்தத்துக்குப் பொருளென்றுநிரூபிக்கும். கீதாவாக்கியம்:— சமஸ்தகருமங்களை யுந்தீர்க்கமாகச்செய்துநிஷ்காமனையதன்பிரயோஜனத்னைக் குறிக்காதிருப்பதே தியாகசத்தத்துக்குப் பொருளென்றுநிரூபிக்கும்.

சாங்கியமீமாம்சவபிமதம்.

சாங்கியவபிமதம்.—எப்போதும் இருவினைசெய்யாதாரொருவருமில்லை பிரதக்காகவிருந்து அதனைநடத்தும் அதிஷ்டானம் கர்த்தா கரணம் சேஷ்டா தெய்வமென்னும் ஐந்துகாரணங்களையுமுணர்ந்து மமதகங்கார்ரங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்பது. — அதிஷ்டானம்: உடல்.—கர்த்தா: உயிர்.—கரணம்: மனதிகள்.—சேஷ்டா: பிராணபானதித்தொழில்.—தெய்வம்: சூரியாதிதேவதைகள். ஆதிகாரணமான அந்தரியாமி. மீமாம்சவபிமதம்.-பிதிர்யானம் தேவயானமென்னும் மார்க்கபேதத்னையாராய்ச்சிபண்ணி சேதனனையும் ஈஸ்வரனையும் விவேகித்துச் சருவசுதந்தரனன ஈஸ்வரனச்சரண்மடைந்து சரீரமுள்ளபரியந்தம் பகவத்பாகவதவிஷயத்தில் பரதந்திரநிஷ்டையச்சாதித்து சரீராந்தத்தில்சரண்யத்துவாராமேல்வீடுபெற்று சிவன்முத்தனைப் சுதாகாலமும்வாசுதேவகைங்கிரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது. அவற்றுள்.பிதிர்யானம்.-சரீரத்தோடுசெய்த இஷ்ட பூர்த்த தத்தமென்னும் புண்ணிய கர்மபலத்தால் மரணந்தம் தூமம் இராத்திரி கிருஷ்ணபக்ஷம் தெக்ஷிணயனதி அதிதேவதைகளால் ஊர்த்துவவழியாய் சந்திர லோகத்திற்சேர்ப்பிக்க அந்தலோகத்தையாசிரயித்துடன்னியபோகத்தையனுபவித்து புண்ணியக்ஷயமானமாத்திரம் பின்னுமனுஷபூமியிற்பிறக்கப்படுவது. இஷ்டம்: அக்னிதேஹாத்திராதி பூர்த்தம்: வாபிகூபதடாகாதி.-தத்தம்: பசுபூமிசுவர்ணதிதானம்.-தேவயானம்.—சரீரமுள்ளபரியந்தம் சதுர்முகப்பிர்மாவையுபாசித்தஉபாசனபுருஷனை சரீராந்தத்தில் ஊர்த்துவலோகவழியாய்

அக்கினி அகசு சுக்கிலபக்ஷ உத்தராயணதி அதிதேவதைகளால் பிர்மலோகத்திற்சேர்ப்பிக்க பிர்மசாரூப்பியமுடையனுய் மீட்டும் இவ்வுலகத்திற்பிறக்காமல் உபாசனதாரதம்மியப்படி பிர்மாதிகடவுளைப்போல விண்ணுலகவாசியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது.

மோக்ஷசந்நியாசம்.

மோக்ஷம்.— ஸ்ரீவாசுதேவசற்குருவினல் சாங்கியமீமாம்ச இறுதியை யொருப்படத்துலக்கி ஆசிரயிப்பவர்க்குச் சீவன்முத்தி விதேகமுத்தியையனுபவமாக்குவது. சாங்கியஇறுதி.— தத்துவ சோதனையினல் பிரத்தேகாத்மாவையுணர்த்தி மமதகங்காரத்தைக் கெடுத்து பவபந்தரோகத்தை நிவர்த்திபண்ணுவது. மீமாம்ச இறுதி.— குணம் சிரத்தை தியாகம் ஞானம் கர்மம் கர்த்தா புத்தி திருதி சுகம் தருமமென்னும் தச்லக்ஷணங்களால் தமோ குண ரசோகுணத்தைதவிலக்கி சத்துவகுணத்தை விருத்திபண்ணி அந்தச்சத்துவகுணவழியாய் சுத்தசத்துவசித்தசாந்தஞ்சித்தித்து அந்தச்சித்தசாந்தியினல் முத்திபூமிக்கதிகாரியாக்குவது.

குணம்.-சத்துவரசசுதமசென்னுமுக்குணங்களில் எக்குணமேமிட்டதோ மற்றயவிரண்டுகுணமும் படிந்திருக்கும் சத்துவகுணமேமிடில்தெய்வசம்பத்தும் ரசோகுணமேமிடில் மக்கள்சம்பத்தும் தமோகுணமேமிடில் அசுரசம்பத்தும் விருத்திக்கும். சிரத்தை.— தேவர்களை சரணமடைந்துபூசிப்பது: சாத்வீகசிரத்தை.— யக்ஷராக்ஷதர்களை சரணமடைந்து பூசிப்பது: ராசதசிரத்தை.— பூதப்பிரேதாதிகளைச் சரணமடைந்துபூசிப்பது: தாமதசிரத்தை.— தியாகம்.- நித்தியநைமித்தியாதிகருமங்களை விவேகஞானியறைச் செய்யாமல்விடுவது: தாமதத்தியாகம். — சரீரப்பிரயாசை வருமென்னும்பயத்தினல் கருமங்களைச்செய்யாமல்விடுவது: ராசதத்தியாகம்.— சமஸ்தகருமங்களையுஞ்செய்து பலாபேக்ஷையை விட்டிருப்பது: சத்துவத்தியாகம். ஞானம்.— ஏகரூபராயிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவை ஆத்மப்பிரிவற ஏகரூபராயுணரப்படுவது சாத்வீகக்ஞானம்.—ஏகரூபரான ஸ்ரீவாசுதேவை பிரதக்காகவுணரப்படுவது: ராசதக்ஞானம்.- ஞானம் பக்தி கருமமென்னு மார்க்கபேதத்தையுணராமல் ஐக்கியவழியாய் ஒருதானத்தைக்குறிப்பிட்டு

அதிலிருக்குந்தெய்வமும் அதைப்பூசிக்குமருளாளியுமே தெய்வ மாகவுணரப்படுவது: தாமதக்ஞானம்.— அகோசரசுயம்புவாக விருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவை ஒன்றுயும் பிரதக்காயுங்கோசரித்து ஆராதிப்பது: ஞானமார்க்கம்.— அகோசரசுயம்புவாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவை ஓரபீஷ்டவிஷயத்திற் கோசரித்து அன்பின்வழி யாய் ஆராதிப்பது: பக்திமார்க்கம்.— பூர்வாசாரியர்கள் அஸ்ம தாதிகள்நிமித்தம் சாஸ்திரீகமாகச்சாதித்திருக்கும் தெய்வங்களை அத்துக்காகயேற்பட்டிருக்குங் கிரியாவிதிப்படி ஆராதிப்பது: கரு மமார்க்கம். கருமம்.— கர்த்துருத்துவம் பலாபேக்ஷா ராகத் துவேஷாதிகளை விட்டுச்செய்வது: சாத்வீககருமம்.- பலாபேக்ஷை யையுடையனாய் மமதகங்காராதிகளோடுசெய்வது: ராசதகரு மம்.— கர்மமும் கர்மத்தின்முடிவும் அதனலுண்டாகும் லாபநஷ் டமும் பிரர்வருத்தமும் தனதுசக்தியும் ஆராயாமல் அவிவேகத் தால்செய்யுங்கருமம்: தாமதகருமம். கர்த்தா.— பலாபேக்ஷை யைவிட்டவன் அகங்காரத்தைத்துறந்தவன் ஆரம்பித்தகாரியத் தில் தைரியமும் விடாமுயற்சியுமுடையவன் அக்காரியம்நிறை வேறினும் நிறைவேறுவிடினும் சந்தோஷவிசனமற்றவன்: சாத் வீகன்.—ஆரம்பிக்குமுன்னமே கர்மபலத்தையெண்ணுகிறது அந் தப்பலங்கைவருதற்குமுன்னமே ஒன்றுபத்துநூறுய்ப்போராசை ப்படுகிறது தாரதம்மியத்தையுணராமல் யாவருக்கும் உதாரண யிருப்பது யாவருக்குமுலோபனையிருப்பது புறக்கிரிகைகளை மன திலேமுடித்து மனதிலுலேசந்தோஷப்படுகிறது இத்தியாதி லக்ஷணமுடையவன்: ராசதன்.— சாஸ்திரசாதுக்களுக்கெதிர்த் தட்டாயிருந்து விருத்தாசாரங்களைச்செய்பவன்: தாமதன். புத் தி.—இல்லறதுறவறம் பந்தமோக்ஷம் தர்மாதர்மம் தைரியாதை ரியம் இதுகளையதாப்பிரகாரம் விவேகித்துணர்வது: சத்துவபுத்தி.— தர்மாதர்ம காரியாகாரியங்களை நிச்சந்தேகமாய் விவேகித்தறி யாதது: ராசதபுத்தி.— தர்மத்தையதர்மமாய் அதர்மத்தைத்தர் மமாய் ஆவதையடாததாய் அடாததைஆவதாய் இப்படியெல்லா விஷயங்களையும் விபரீதமாயுணர்கின்றது: தாமதபுத்தி. திருதி.— சரீர பிராணேந்தி உயிர்த்தெதாழில் சுரோத்திர வாக்காதி யிந்திரியத் தொழில் மனதிகரணத்தெதாழில் சாட்டியமிகுதியிலைதிகரிக்கில்

பிரத்தேகமாயிருந்து அத்தொழில்களின் போக்குவரவைக் கண்டு அவற்றில் வெறுப்பில்லாததனால் பொருமையானது அதிகரித்து அதனால் சித்தசாந்தம் லப்தமாகி அந்தச்சித்த சாந்தியினல் மனதிகரணங்களை தத்தம்வரம்பில்நிறுத்தி சரு வேந்திரியங்களுக்கும் இராஜாவாகவிருந்து சமஸ்தமானவிபவ காரங்களையும் நடத்தப்படுவது: சாத்வீகதைரியம்.— ஆசாமிகுதி யினல் அர்த்தத்தினிடத்தில் விருப்பத்தைவைத்து அதுலப்த மாகிறபரியந்தம்நடுவிலெவ்வளவுகஷ்டநஷ்டங்கள்வரினும் அர்த்த வாஞ்சையினல்ச் சகித்திருப்பது: ராசததைரியம்.— சோகம் பயம் தூக்கம் களிப்பு யெதுவரினும் சடத்துவமிகுதியினல் ஒன் றுக்கும்அஞ்சாதிருப்பது: தாமததைரியம். சுகம்.— தத்துவார்த் தத்தையுணர்கின்ற அப்பியாசகாலத்தில் விஷமாயும் தடையற்ற வானந்தத்தைப்பெறுகின்ற பரிபாககாலத்தில் அமிர்தமாயு மிருப்பது: சாத்வீகசுகம்.— மிருகதிருஷ்ணையைப்போல ஒன்றை யொன்றுயுணரும் விபரீதக்ஞானத்தால் ஆரம்பத்தில் அமிர்தமா யும் எவ்வளவுபிரயாசைப்பட்டும் பரிபாககாலத்தில் பலசித்தியில் லாமையால் விஷமாயுமிருப்பது: ராசதசுகம்.— நித்திராரம்பத் தும் நித்திரிக்குமிடத்தும் நித்திரைநீங்கியவிடத்தும் சதாயிடர் களையே இன்பமாகவிளைத்து பீஜரூபமாயொடுங்கிநிற்கும் நித்தி ராசுழுத்தியில் சற்றே சுகம்போலத்தோற்றுவது: தாமதசுகம். தருமம்.—அநாதியாய் பரம்பரையாய்த்தொடர்ந்துவந்த குலத் தொழில் பொல்லாதாகினும் அதுவேபரப்பிர்மநியதம் அதுவே சருவசிராக்கியமென்னச் செய்யப்படுவது: சாத்வீகதர்மம்.— அவரவர்க்காக யேற்பட்டிருக்கும் நியதவரம்பில்க்கட்டுப்படா மல் அதனேடு இதரகுலத்தொழிலையுஞ் செய்யப்படுவது: ராசத தர்மம்.— அநாதியாய்வந்த குலத்தொழில் முழுதையும்விட்டு சமதமாதிமூலுகூடசம்பத்தும் வாத்சல்ய சுவாமித்துவாதி சற் குருசம்பத்தும் ஞானசக்தியாதி ஈஸ்வரசம்பத்தும் அடையாமல் விபரீதக்ஞானம் உறப்பேறி பாஷண்டவிருத்தியினல்ச் சீவிக்கப் படுவது: தாமததர்மம்.

சாங்கியமீமாம்சையொருமை.

கருமம் ஞானம் தியானம் தியாகம் சாந்தியென்னும் பஞ்ச

சாதனபரிபூர்த்தியிலுல் ஸ்ரீவாசுதேவின்மகத்தானசொரூபத்தை
ஆத்மப்பிரிவறத்தெளிந்து அதைதப்பற்றிநின்று சமஸ்தகைங்கரி
யங்களையுஞ்செய்து ஸ்ரீவாசுதேவகிருபையிலுல் பவரோகத்தை
யொழித்து சிவன்முத்திப்பதத்திலிருத்தப்படுவது.

சிவன்முத்தி.-சருவமங்களம் முத்தாலுபாவியம் கருணைலொ
சனம் தயாரூப சுத்தசத்துவாத்மகம் ஆசிரயபரகூடகம் சத்துவை
சூனிய மிசிரசத்துவாதி அபகுணைவர்ச்சிதம் எயகுணைப்பிரத்
தீதகம் கல்யாணகுணைவிசிஷ்டம் சரீரத்திரய அவஸ்தாத்திரய
அபிமானநாமத்திரய நவதோஷவர்ச்சிதம் சத்துச்சித்தானந்த
நித்தியபூரண குணைகாரம் சருவேவல்வராத்மகம் நித்தியாநந்த
சத்தானுவித்தம் தேவாதிதேவ தேவமுனீந்திராதி முத்தரூபசரு
ணைத்மகம்முழுமுதீசனபூசிதவிக்கிரகம்சதீதகம்:சிவன்முத்தி

விதேகமுத்தி.-ஆதிமத்தியாந்தரகிதம் ஆந்தர்ப்பாகிய அதீதா
ஊர்த்துவாதி சருவத்திரசாக்ஷிபூதம் மத்தியகதம் உதயாஸ்த
ரகிதம் நீதலோஜனம் சுயம்பிரகாசம் குணைகுணைவர்ச்சிதம் தூல
மனுஷ நரக திரியக்காதி தத்தங்கருமாலுரூப நீதபலப்பிரதம்
சருவாத்மலோஜனம் நீதசாந்தியம் கல்ப்டரைதீதம் அகளாங்க
நேத்திரம் ஆசிரயபலபந்தவிசர்ச்சனம் நிர்க்குணை நிரவயவ நிரதி
சய நிரானந்த நிஷ்கிரியாதி விதேகரூபப் பிரதிரூப சதீதக சருவ
வர்ச்சிதம் தேதேகந்திரியமனேதிதம்மனச்சகூரராதிசர்வேந்திரி
ப்பிரகாசகாரணம் சோமசூரியாக்கினியாதி தேஜோப்பிரதாய
கம் தேஜோதேஜவத்துவம் தனதன்னியபடசுகவிபசுகரதிதம் சர்வ
நாம சர்வரூப சர்வதேச சர்வகால சர்வாவஸ்தாதிஜாலிதம் சர்வத்
திரதேவாதிதேவம் தேவமகாத்மீகம் அவாங்மனேதோசரம்:
விதேதகம்.

சந்தியாசம்.—இதுவரையிலும் அனுக்கிரகித்த ஸ்ரீவாசுதேவ
சற்குருவினிடத்தில்ச் சித்தத்தைவைத்து சிவன்முத்தி விதே
முத்தியென்னும் தொந்துவபிடனைபகற்றி அந்த சித்தாந்தவார
ஸ்ரீவாசுதேவிலல் நடாத்தும் அதியற்புத அதிசயமதுரங்களை நவ
நவமாயனுபவித்துப் பேரானந்தத்தையடையும்பொருட்டு சித்த
சவாதிகளை தத்தம்வரம்பில் நிலைநிறுத்தி இதரசேஷ்டிதங்களை
நிவர்த்திக்கப்படுவது.

பரமார்த்ததெரிசனம்.

ஸ்ரீவாசுதேவநோக்கத்தால் சாங்கியயோகம் தெய்வயோகம் இரண்டும்ஒருங்கேசித்தித்து அறிபவன் அறிவு அறிபொருளென்னும் திரிபுடிபீஜமாக விருக்கின்ற அவித்தையாகட்டடம் உடைபட்டு சர்வமும் ஆனந்தபூர்த்தியாய்த் தடையற்றுவிளங்குவது. அவற்றுள். சாங்கியயோகம்.—சாக்ர சொப்பன சுழுத்தியென்னும் சமஷ்டி வியஷ்டிரூபமான அவஸ்தாத்திரய பிரபஞ்சசாலங்களைப்பிரதக்காகவிருந்து உணரப்படுவது. தெய்வயோகம்.—திருவுள்ளக்களிப்பிலல் பிர்மானந்தஸ்ரீவாசுதேவவாறுதிகளைபிரண்டு சர்வாவஸ்தைகளிலும் தடையற்றுவிளங்குவது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிர்மணேநமः

ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமः

துவாதசம்...சரமோபாயவிதாயகம்.

சரமோபாயம்.

ஸ்ரீவாசுதேவிநோக்கத்தால் தத்தங்கருமங்களை விதிபூர்வமாகச்செய்து ஓம் தத் சத்தென்கின்ற ஞானவிப்பிரணுய் சாங்கிய சாதக சாத்திய சுதர்ம யோக சர்வமென்னும் தியாகசட்கருபத்தால் சித்தசாந்திக்கிவிரோதமான ஆத்மவகங்காரத்தை நிவர்த்தித்து இதுவேமுடிந்தகெதியென்று சரமோபாயத்தையுணர்த்தி மோக்ஷம் சரமோபாயம் பலப்பிரதமென்னும் விதாயத்திரயரூபமாய் கீதாசாஸ்திரத்தைப் பரிபூர்த்திபண்ணி சமர்த்திபலப்பிரதம் மோக்ஷபலப்பிரதம் அர்ச்சராதிபலப்பிரதமூன்றையும் பிரகாசப்படுத்துவது.

சாங்கியதியாகம்.—பாவகருமங்களைப்போல சுகுர்தகருமங்களையும் விசர்ச்சித்து சரீரம் கர்த்தா கரணம் கிரியை தெய்வமென்னும் பஞ்சசாதனை விசாரதலையும் சுகுர்தபாவ மெனச்சுட்டாதலுன்னுதலற்று எதிரிடத்தேகான்றிய வர்த்தமான கிரியைகளைச்

செய்யப்படுவது. சாதகதியாகம்.—மனதின்கண்ணுள்ள மயக்கத்தைப்போக்கித் தத்துவக்ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்குக்காரணம் யாகதவதானங்கள்முதலிய சற்கருமங்களாகையால் அக்கருமங்களைச் சரீரமுள்ளபரியந்தம் சாதித்து விதேகப்பிராப்தியில் விடவேண்டுமென்பது. சாத்தியதியாகம்.—பரோபகாரார்த்தம் அநிகாராணுரூபமாய் இம்மையைக்குலைத்து மறுமையைநிறுத்தியும் மறுமையைக்குலைத்து இம்மையைநிறுத்தியும் இம்மைமறுமைகளை ஒருங்கேநிறுத்தியும் அவற்றிற்பந்தப்படாது நிருகிருத்தியனாய் அதனல்வரும் பெரிய பிரயோஜனத்தைச் சிந்தியாதிருப்பது. சுதர்மதியாகம்.—மமதகங்கரத்தைவிட்டுப் பிர்மகூத்திரிய வைசியசூத்திரர்க்குரிய குலஆராதனத்தைக் கைங்கரியரூபமாய்ச் செய்யப்படுவது.—சமம் தமம் தவம் தூய்மை பொறை கல்வி ஞானம் இவையே பிர்மவித்துக்களான: விப்பிரஆராதனம்.—ஆதிபத்தியம் உதாரம் அஞ்சாமை சௌரியம் தைரியம் உச்சாகம் புறங்கொடாமை இவையே பிர்மவித்துக்களான: கூத்திரிய ஆராதனம்.—கிருஷி வாணிப கோரக்ஷக திரவியசம்பாதனமே பிர்மவித்துக்களான: வைசியவாராதனம்.-பரம்பரை வம்சாசாரனை மாய்வந்த குலத்தொழில் பொல்லாதாயினும் அதுவேசருவசிராத்தியபரப்பிர்மநியதமெனச்செய்யப்படுவது பிர்ம்மவித்துக்களான: சூத்திரஆராதனம். யோகதியாகம்.—பூர்வாசுரவினைக்கத்தால் அந்தக்கரணஞ்சுத்தியாகி அந்த அகக்கரணசுத்தியினல் திடச்சித்தமுண்டாகி அந்தத்தீர்க்கசித்தத்தினல் ராகத்துவேஷம்வாச்சித்து அதனல் மனமொழிமெய்களடங்கி அவ்விடத்திற்றோற்றம் களிப்பு காமம் மமதகங்கரம் வெகுளி வலியென்னும் சட்டோபதமான ஆத்மவகங்கரந் தவிர்ந்து சித்தசாந்தம் லப்தமாகி அதனல் பூர்வாசுரதவின் மகத்தான ஆனந்தரூபத்தைப்பற்றினின்றுசமஞ்சகருமங்களையுஞ்செய்து பவரோகத்தை நிவர்த்திபண்ணுவது.சர்வதியாகம்.— மமதகங்கரம்வாச்சித்து இஷ்டாநிஷ்டமெனப்பாராமல் பூர்வாசுரதவினல் நியமிக்கப்பட்ட தெதுவோ அதுவேபரமகைங்கரியமெனச் செய்யப்படுவது.

சரமோபாயம்.

ஞானகர்மோபாஸ்தியைச் சாதிக்கடவதற்கு அசக்தர

ளாகிய அஸ்மதாதிகளுஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு சரணாகதியே முடிந்த உபாயமென நிரூபிக்கப்படுவது. சரணாகதி.— திருஷ்டபல சாதனங்களோடு மோக்ஷபலசாதனங்களாகிய எல்லாத்தருமங்களையும் அடியோடேவிட்டு ஒருவனுகியவென்னை ரக்ஷகமாகவடை நாவுன்னை சமஸ்தமான பாவங்களிலேநின்றும் முத்தணம்படி பண்ணக்கடவேனென்கின்ற ஈஸ்வரவாக்கியத்தை யனுசரித்து நிரோதுவத்துவ சகேதுவத்துவ சமர்த்திக்துவமென்னும் அதிகார பேதத்தாற் சரணாகதியைத் திரிவிதரூபமாகநிரூபிப்பது. ஈஸ்வர வாக்கியம்.—சர்வதர்மான் பரித்தியஜ்ய மாமேகம் சரணம் விரஜா அஹந்துவா சர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுசஹ.

நிரோதுவத்துவம்.— திருஷ்டாதிருஷ்டப் பிரயோஜன சாதனங்களோடு திரிகரணவியாபாரங்களையும் அடியோடேவிட்டு சம்ரக்ஷகனிடமாகத் தன்னுடையஆத்மாவைச் சமர்ப்பணம்பண்ணி சுசக்தியிழந்துநிற்கின்ற சரணாகதி.

சகேதுவத்துவம்.—விதித்தனசெய்தல் விலக்கியதைதாழிதல் ரக்ஷிப்பானென்னுந்துணிவு ரக்ஷிப்பாயென்னும் பிரார்த்தனை நைச்சியவிண்ணப்பம் பரநியாசமென்னச் சட்பேதமாயிருப்பது. அவற்றுள். விதித்தனசெய்தல்.— தூருவாத்தரவிரோதமில்லாமல் சமஸ்தமான கருமங்களையும் விதிபூர்வகமாகச்சாதித்து பரித்தியாக பலத்தியாக அற்பண அவதாரணரூபத்தால் பலப்பிரயோஜனத்தை விசர்ச்சித்து சருவேஸ்வரனேயசரணாகவடையப்படுவது. விலக்கியதைதாழிதல்.- ரக்ஷகப்பிரதிபந்தகமான மந்தராந்தர தேவதாந்தர சாதனாந்தரமுதலிய இதராந்தரங்களைவிசர்ச்சிக்கப்படுவது. ரக்ஷிப்பானென்னுந்துணிவு.— சரணாகதிபண்ணிய நம்மை பாதகாதிகளைக்குறித்துவிலக்காமல் ரக்ஷிப்பானென்கின்ற திடமானநம்பிக்கை. ரக்ஷிப்பாயென்னும்பிரார்த்தனை.— சத்தியோவதிகாரிகளால் அபீஷ்டப்பிரயோஜனத்தைப் பிரார்த்தனை ரூபமாகவரித்து என்னைரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று முறையிடுதல். நைச்சியவிண்ணப்பம்.— சருவேஸ்வரனுக்கு அருகமில்லாத திரிகரணலோப அத்தியந்தீனத்துவத்தைக்குறித்துச் சந்நிதிபூர்வகமாக அடிக்கடிவெளிப்படுத்துதல். பரநியாசம்.— சர்வபரங்களையும் சருவேஸ்வரன்பக்கலிலேபுகவிட்டு நிற்பாரைகின்று திங்கர

பாவமிருத்து நான்தீனன் கிருபணன் ஏழையென்று தன்னுடைய காரப்பண்ணியத்தைதவெளியிட்டுக்கைங்கரியஞ்செய்துவருதல்.

சமர்த்தித்துவம்.— ஆனுகூல்யசங்கற்பம் பிராதிகூல்யவர்ச்சனம் ரகூஷணவிஸ்வாசம் கோப்துருத்துவவரணம் ஆத்மநிகேஷபம் காரப்பண்ணியமென்னச் சட்டேபதமாயிருப்பது. அவற்றுள் ஆநுகூல்யசங்கற்பம்.— வாக்கியமைகங்கரியபரராய் வாசுதேவனடியையப்பற்றினின்று கீதாசாஸ்திரவிதிப்படி அவரைவ்காகயேயற் படுத்திய சுதர்மவரம்பை வழுவாது நிறுத்தக்கடவோமென்று தீகூஷிப்பித்துக்கொள்வது. வாக்கியமைகங்கரியம்.— கீதாசாஸ்திரவிதிப்படி ஹரி சிவ விதி இந்திராதி வேதவிதிதானை சருவதேவதைக்கும் ஆராதனையைப்பண்ணி அவையாவர்க்கும் ஆதிபத்தியமுடையதாய் சருவஜகத்காரணமாகவிருக்கின்ற வாசுதேவனடிக்கமலங்களுக்கு தெயகைங்கரியமாகச்சமர்ப்பிப்பது. காரப்பண்ணியம்.—சுவாகங்காரத்தையடைந்து வாசுதேவனையல்லாது அவற்றைஇழந்தோமென்னும் அனுதாபமுடையராய் பராளுடையதர்மத்தையுங் குலத்தற்கென்னுமென்னவிரோதிகளான பாஷண்டசுதந்தரர்களைக் கட்டோடுமிவர்த்திக்கப்படுவது. ரகூஷணவிஸ்வாசம்.— ரணகூஷகளாகிய படைப்பினால் மகிமையால் படைப்பவனுகிய ரகூஷகன் அற்புதசிலோச்சயத்தையுடையதாய் சருவலோகத்துக்காரணமாகவிருக்கின்ற வாசுதேவனடிக்கமலங்களைக்கொண்டு தெயகைங்கரியமாகச்சமர்ப்பிப்பது. கோப்துருத்துவவரணம்.— கோப்துராவினிடத்திலுண்டாகி கோப்தாவினிடத்தில்வினங்கி கோப்துராவினிடத்தில் ஒருபிரதேசத்திலொடுங்கிநிற்கின்ற ஹரி சிவவிதி இந்திராதி சருவலோக சருவப்பிராணிகளையும் கோப்துராவுக்கனன்னியமாகவுணரப்படுவது. ஆத்மநிகேஷபம். — பிரகிருதிச் சம்பந்தத்தை விலக்கி சுதசித்தமாகவிருக்கின்ற தன்னுடையாத்மாவை சரன்யனான வாசுதேவனடிக்கமலங்களுக்கு தெயகைங்கரியமாகச்சமர்ப்பிப்பது. காரப்பண்ணியம்.—சுவாகங்காரத்தையடைந்து வாசுதேவனையல்லாது க்கடியாய்நின்று பரதந்திரநிஷ்டையைச்சாதிக்கப்படுவது.

உபயவிபூதியையும் நிலைநிறுத்துவது: சமர்த்திபலப்பிரதம்.— லீலாவிபூதி யொன்றைமாத்திரம் நிலைநிறுத்துவது: மோகூடபலப்பிரதம். சரீராந்தத்தில் லோகாந்தரமாகிய நித்தியவிபூதியையடைவிப்பது: அர்ச்சராதிபலப்பிரதம்.

அர்ச்சராதி.

சிராற்பரமபதம் சேரவாவென்றழைத்துப்
பேராருதேசிகர்தன் பின்புவரச்சொன்னீரோ. (க)

காலமொடுதேசந் திக்குக்கருமமுடல்க்
கோலமெல்லாம்நீக்கிக் குருபதத்தைச்சார்ந்தனையோ (உ)

ஆதித்தியாதி அகிலலோகங்களெல்லாம்
பேதித்துமேல்ப்போம் பிரணவத்தேதோரினையோ (ங)

ஊராரிழுக்கவடம் உள்ளிருப்போன்சாரதியாய்
நேராய்க்கபாலவழி நிசியறுத்துச்சென்றுயோ (ச)

ஆவரணமேழும் அகற்றிவருசூரியனைத்
தேவரெல்லாம்போற்றி ஜெயஜெயனவாழ்த்தினரோ (ஞ)

பாசாதியைக்கழற்றிப் பகலவன்போல்மெஞ்ஞான
தேசாகியாதியில் திவ்யவுருப்பெற்றனையோ (ட)

பூஷணமாயுதங்கவசம் பொற்பதம்பீதாம்பரநூல்
ஆசனம்வாகனமாதி அற்புதமாய்ச்சேர்ந்ததுவோ (ண)

விரசாதீரத்திதழ்ந்த மெய்க்குருவினைதரத்தால்
அரசாகிஅப்யோகத்தி ஆற்பவனிவந்தாயோ (த)

ஓராயிரம்பரிதேர் ஓராயிரங்கரியாள்ப்
பேராயிரமுடைநம் பெம்மானைச்சூள்ந்ததுவோ (ந)

அணியணியாய்த்தேவ ரடியடியாய்நின்னேவல்
பணியடியார்க்கேவல்ப் பணியாளாய்நின்றுயோ (ப)

சந்திரசாமரமிரட்டத் தாலவட்டம் ஆலவட்டம் [துவோ]
நித்திலதோரணங்கொடிகள்நிறைநிறையாய்ச்சென்ற (ம)

ஆரணங்கள்சொல்லி யமரர்புடைசூள்ந்துவர
பூரணகுஞ்பஞ்சிலர்கள் போற்றியெதிர்கண்டாரோ (ய)

ஆர்த்தியெடுப்ப அதிர்பல்லியமுழங்க
கீர்த்திப்பிரதாபதுதி கேட்டுவலம்வந்தாயோ (ர)

ஆசுசொல்லித்தேவ ரகூஷைதபுஷ்பம்பொரிகள்
ஈசர்க்குவப்பா யிறைத்தெதங்குத்தாவினரோ (ல)

சந்தனங்கஸ்தூரிபன்னீர் சவாதுடனுகாதிதிவ்ய
கந்தபரிமளமெவர்க்குங் கமகமெனப்பூசினேரா (யத)

திருமாளிகைபுதுக்கித் திருக்கோவிடுக்கண்ணாளிங்கே
வருமாறையெண்ணி மகிழ்ந்துருதிகொண்டாரோரா (யஅ)

அபாராகிதைதகர்க்கு அரசாய்ப்பணிசுத்தி
சபாராஜராஜேந்திர சந்நிதிமுன்வந்தாயோ (யஆ)

தேர்விட்டிரங்கித் திருக்கோவிலுட்புகுந்து
பேரிட்டகம்பரம பிதாவினடிசூட்டினாயோ (யக)

அஷ்டபணிசெய்து அடித்தொழுதடுத்திரீ
இஷ்டபிதாமார்பி லெடுத்தணைத்துக்கொண்டாயோ (யங)

அமரர்தொழுகம்பரம னகமகிழவரவரவேற்று
குமரவெனத்தாங்கியுன்னை குலமகட்குரிமைதந்தாரோரா (ய)

திருமாமகள்வாங்கிச் சீர்திருத்திப்படுத்திரீகம்
குருமாமணியாக்கிக் குவலயத்துக்கேவினாரோரா (ய)

நித்தியசம்பந்தமெல்லாம் நேசமதாயாசரிக்கப்
பத்திசெய்வோர்க்கெல்லாம் பணிபோலாயினரோரா (ய)

துஷ்டர்களைப்போக்கி துரிதமெல்லாம்நீக்கி
சிஷ்டர்களைப்போற்றி டூரீசைலம்வந்தாயோ (ய)

அந்தநகர்க்கரசனெம்மை ஆளுகின்றகோமானை
சிந்தைதனிற்கொண்டே திருக்கோவிடுகண்டாயோ ()

பூலோககோவிடியினைப் புந்தியுறக்கண்டுதுதேபோல்
மேலோககோவிடுகளை விழிகுளிரப்பணிந்தாயோ (ய)

வாழிதிருமாமகள்சீர் வாழிசொக்கநாயகர்தாள்
வாழிகுருகோதைகுழாம் வாழியெனவாழ்த்தினாயோ (ய)

திருமணிமாமண்டபத்தைத் தேர்ந்துநித்தியருசனாங்களுடன்
பரமனடிவாழ்த்திநித்திய பணிசெய்துவாழ்த்தினாயோ (ய)

சதேகபணிசெய்துபர சற்குருகைதம்பரனைப்
விதேகபணிசெய்துவெரு தேகபணிசெய்தாயோ (ய)

திருமாமகள்வாழி திருக்கோஷ்டியூர்வாழி
கருமாமுகில்நிரத்துக் கண்ணபிரான்வாழியதே (உக)
சீர்தாலம்ஒப்புகண்ணி முப்பதுஞ்சேய்சொல்லயிரு
பார்தாங்கிநீவாழ்கப் பரமபணியெனக்கருளே. (ஈய)

பலப்பிரதம்.—சரணைகதிகளுக்குப்பலம் கைங்கிரியம் கைங்கிரியத்துக்குப்பலம் பகவத்கடாக்ஷம் கடாக்ஷத்துக்குப்பலம் மோக்ஷம் மோக்ஷத்துக்குப்பலம் அர்ச்சராதிவிதிப்படி நித்திய பூமியையாச்ரயித்து இப்படிபேப்ப சர்வாவயவசுந்தரமான திவ்விய சொரூபத்தைப்பெற்று நித்தியசூரிகளோடு நித்தியகைங்கிரியபர ராய்ப் பூர்ணபகவானுகிய சர்வேஸ்வரனை இடையறாது சதாசேவித்துக் கொண்டிருப்பது.

ஸ்ரீராஜராஜேஜஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிரம்மேணமம:

ஸ—

ரஸ்து: ஓம்

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமம:

துவாதசாந்தம் பலப்பிரதவிதாயகம்.

பலப்பிரதம்.

அந்தந்த அத்தியாயமுடிவிலிருக்கின்ற சரமப்பொருளையனு சரித்து தீதாசாஸ்திரசாரமாய் அஷ்டாதச பலப்பிரதத்தையுணர்த்தி அத்துவித தொய்த சுபாவ விசிஷ்ட சமர்த்தியென்னும் அளவற்ற பதவாதங்களிறற் சாதிக்கின்ற தீதார்த்தத்துக்குப் பொருள் ஒருவணுகிய வாசுதேவபரப்பிரம்மமெனத்தெரிந்து அவ்வர்த்தத்தை சற்குருமுகமாயுணரப்படுவது.

அஷ்டாதசபலப்பிரதத்தில் பிரதமம்...விஷாதயோகபலப் பிரதம்.—தாபாக்கினிக்கிஆற்றுமல் சித்தசீவாதி சேஷ்டிதம்நழுவி நிற்சேஷ்டிதனைப் ஆசிரயித்தஅதிகாரிக்கி ஸ்ரீபகவான் சாங்கியபோகவிதிப்படி உடல் உயிர் பரமென்னும் தத்துவத்திரயத்தை;ச

யுபதேசித்து சோகநிவர்த்திசெய்யப்படுவது.-அநித்தியமாய் இரு வினைக்கீடாய் வந்துவந்து நசிப்பது: உடல்.-அளவற்றதேகங்களைக் கரகித்தும் விசர்ச்சித்தும் அதற்குரியவிகாரத்தைத்தா டொருந் தாமல் நித்தியலய் நிர்விகாரியாயிருப்பது: உயிர்.— அகதிரமாய் சருவஜகத்காரணமாயிருப்பது: பரம். துவிதியம்...சாங்கியசேயர கபலப்பிரதம். — சருவஜகன்மாதாவாகிய மகாலெகுமியைத் திருமார்பத்தில்வைத்தருளிய ஸ்ரீபகவான் ஆகிரயிப்பவருக்குரு பாய உபேயமிரண்டுந்தாரகநின்று வேதமுடிவாகிய சுமதுபரமாத்ம சொரூபத்தை யுபதேசிப்பது. திரிதியம்...கருமசேயாகபலப்பிர தம்.— புத்திக்கிப்பரமாய் பரமாத்மாவுக்கனன்னியமாக விருக் கின்ற அந்தராத்மசேதவையுபதேசித்து மனதுள்ளமயக்கத் தைப்போக்கி அந்தமனசேதாடுகலக்கின்ற காமாதிசினசேஷ்டிதங் களை அதசேடுகலக்காது உசார்ப்பண்ணுவது. சதுர்த்தம். .ஞான யோகபலப்பிரதம்.-அக்ஞானகிருதமாய்ப்பிறந்து அகங்காரத்தி லயிவிர்த்தியாயிருக்கின்ற சுத்தேதகத்தை ஞானவாளினால்சேதித்து லக்ஷியத்தை வாசுதேவினிடத்தில்வைத்து வாசுதேவப்பிரோதகத் தால் உன்கருமத்தைப் பலிதமாக்கிக்கொள்ளென்றுணர்த்துவது. பஞ்சமம்.. கருமசந்நியாசயோகபலப்பிரதம். — தக்கோர்தகைமைக் கும் சாதியோர்தொழிலுக்கும் நீதற்றலைலுக்கும் சேருதற்கிட மான ஸ்ரீவாசுதேவினை ஆதியென்றும் அந்தமென்றும் நிரிக்காயம் தங்களாலியன்றமட்டும் ஓதி சருவமும் வாசுதேவரொருபொருளை தெளிபவர் இனிமேல்பிறவார்களென்றுணர்த்துவது. சட்கம்... ஆத்மப்பிர்மயோகபலப்பிரதம்.—தொகுத்துவருபவரான இருவினை யிடனைப்போக்குதற்குப் பலவாரான யோகத்தைச்சாதிக்கும் யோகிகளனைத்திலும் மனதையும் அன்பையும் வாசுதேவினிடத் தில் வைக்கின்ற யோகியொருவனே வாசுதேவிரல் சங்கோசப் படுகின்றனென் றுணர்த்துவது.

சத்தமம்...விக்ஞானயோகபலப்பிரதம்.—பவரோகத்துக்கு ஔஷதமான ஸ்ரீவாசுதேவை ஆகிரயித்து அநிதற்காரியபிர மமும் அந்தப்பிர்மத்தையறிகின்ற ஞானமும் அந்தஞானமார்க்கமாய் வாசுதேவப்பிரோதகமாய் நடக்குங்கருமமும் இந்தச்சரிரமிருக்கும் போதே தெரிசித்து சிந்தித்தவழியாய் வந்தேதகமும் சேதகபரம்

பரையாய்ப் பந்தித்துவந்த புருடனும் அந்தப்புருடன் சரீராந்தக்
தில் மனதையொடுக்கி சிந்தித்தரூபத்தை யடைதின்றுதிரமமூர்ந்
தெரிந்து சதாவாசுதேவைச்சிந்தித்து வாசுதேவ சாக்ஷாத்காரம்
பண்ணினயோகிசரீராந்தத்திலும் வாசுதேவையேயுடைவனென்
றுணர்த்துவது. அஷ்டமம்..அக்ஷரப்பிர்மயோகபலப்பிரதம்.—
சருவத்திர யோகத்திற்கும்பலதாதாவாகியிருக்கின்ற அக்ஷரப்பிர்
மத்தினிடத்தில் லக்ஷியம்வைத்து தேவையானம் பிதிர்யானமென்
னும் இரண்டுமார்க்கமும் ஆராய்ச்சிபண்ணினயோகி வேதத்தை
யோதிவேதவிதிப்படியாகதவ தானதிகளைக் குற்றமறச்செய்த
விப்பிரோத்தமன் அடைதற்கேதுவாக நிரோக்கடபதத்தையடை
ந்து மோக்ஷமும் அடைவனென்றுணர்த்துவது. நவமம்...ராஜ
வித்தியாராஜகுஹ்யயோகபலப்பிரதம்—வைசியரும் சூத்திரரும்
பெண்களும் மன்மையானக்ஷத்திரியரும் பிராமணரும் தத்தங்
குலாசாரவரம்பிலிருந்து ஸ்ரீவாசுதேவையாசிரயித்து வாசுதேவப்
பிரீதியிலேறுவணங்கி வாசுதேவைப்பொருந்துவராகில் வாசுதே
வையே அடைவனென்றுணர்த்துவது...தசமம்.விபூதியோகபலப்
பிரதம்.—வாசுதேவபீஜத்திலின்றுதித்த சர்வலோக சருவப்
பிராணிகளாகிய சமஸ்தஜீவராசிகளும் வாசுதேவக்கன்னிய
மாகாமல் ஒருபிரதேசத்திலொடுங்கி மூடிவில் வாசுதேவசொரூப
மேசேடிக்குமென்றுணர்த்துவது. ஏகாதசம்.. விஸ்வரூபயோக
பலப்பிரதம்.-நிரோதுவாய் வாசுதேவகிருஷ்ணபிரல்க்காட்ட பாக்
கியவான்களால் தெரிசிக்கும்விஸ்வரூபத்தைத் தேவர்முகலிய யா
வராலும் எத்தனரூபமாபறியக்கூடாத அற்புதாகாரத்தை வாசு
தேவைத்தவிர மற்றொருதாடக்குமில்லாது வாசுதேவினிடத்
தில் அன்புமிகவுதித்திய தொண்டர்களடைவனென்றுணர்த்துவது.
துவாதசம்...பக்தியோகபலப்பிரதம்.—தோசர வதோசர
மாகவிருக்கின்ற வாசுதேவசொரூபத்தை அநாயாசமாய் லகு
லகுவாய்பத்திசெய்தற்குத்தருதியாய் மயக்கத்தைத்போக்கி ஆசி
ரதருஜ்ஜீவித்தற்கேதுவாய் கருமம் ஞானம் தியானம் தியாகம்
சாந்தம் சர்வாத்மப்பிரியம் யோகாக்கிரசித்தம் வாசுதேவப்பிரா
திபென்னத் தரந்தரமா யுணர்த்தியபொருளை இயன்றமாத்திரம்
உணர்ந்து மடதகங்காரத்தைதவிர்த்தித்து ஆசையால் அன்பால்

சாதியால் ஒழுக்கத்தால் அற்பணத்தால் பத்திரத்தால் காயால் கனியால் நீரால் நினைவால் கூடியமாத்திரம் பூசித்து நம்பிக்கை யோடு விஸ்வாசிக்கின்ற பக்தஜனங்கள் யாவராலும் அவர்களே வாசுதேவப்பிரியரான சருவசிரோஷ்டமென்றுணர்த்தப்படுவது.

திரயோதசம்...சேஷத்திரசேஷத்திரக்ஞயோகபலப்பிரதம்.-பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பாதி விகாரத்தோடுகூடிய உடம்பையும் அதற்குவிலக்ஷணமாய் நிருவிகாரியாயிருக்கின்ற உயிரையும் சருவஜகத்காரணனுய் சருவசேஷத்திரக்ஞனு யிருக்கின்ற ஈஸ்வரனையும் விவேகித்தறிபவர் வீடுபற்றினவரென்றுணர்த்துவது. சதுர்த்தசம். .குணத்திரயயோகபலப்பிரதம்.-சத்துவகுணைவழியாய் சத்துவ ரசசு தமசென்னும் முக்குணத்தோடாடர்புறீங்கியபுண்ணியாத்மாக்கள் பரிச்சேதமில்லாத ஞானமும் கேடில்லாதசோகமும் தடையில்லாத ஆனந்தமும் சாஸ்வதமான தருமமும்சவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் யாவர்களுக்கும் உபதேசித்துவரும் ஸ்ரீவாசுதேவனிடத்திலிருந்து உண்டாகப்பெறுவரென்றுணர்த்துவது. பஞ்சதசம்...புருஷோத்தமப்பிராப்தியோகபலப்பிரதம்.-இதராந்தரங்களைவிட்டு ஆனந்தரூபரான ஸ்ரீவாசுதேவனிடத்தில் சித்தத்தை வைக்கும் உத்தமபுருஷரால் விரும்பப்படும் ஆசாசங்கமான கருமப்பிரயோஜனமுழுதும் அவனுக்குலப்தமாகுமென் றுணர்த்துவது. சோடசம். .தெய்வாசுரயோகபலப்பிரதம்.-பலப்பிரதத்தை தெய்வதம் ஆசுரமென்றிரண்டுபிரிவாயுணர்த்தி ஆதானதெய்வசம்பத்தைக் கைக்கொண்டு அடாததான அசுரசம்பத்தை மனத்தினும் நினையாமல் உன்மனுஷகருமத்தைப் பொருந்துவானென நிரூபிப்பது.

தெய்வதம்.—பௌதீக விலிங்கமுத்தியென்னும் தேவத்ரயரூபமாயுணர்த்துவது. அவற்றுள். பௌதிகதேவர்.— பாலமிருதியினால் உடலைவிட்டு உயிரைப்பிரிக்கப்படாமல் பாதுகாத்து கிரஸ்தமான சீவப்பிராணிகளிருக்க பிராணயாத்திராகாலத்தில் உதரதேகாதி ரோகபீடிதத்தால் கூனிக்த பௌதிகதேகத்தை றுபடுத்தி நீதியரசனுலேற்படுத்திய நரகவாதனையைக்கடந்து னமார்க்கமாய் இஷ்ட பூர்த்த தத்த நியமவிரதாதி சுகிர்த துபுண்ணியசுகியமானவிடத்து மனுஷியாதி

ஜனனத்தைதவெடுக்கப்படுவது. இலிங்கதேவாள்.—பக்திவைராக்கிய ஞானக்கிரிகையாதியிறல் சோபாதிக ஈஸ்வரனை விவிததேதவாக ஆராதித்து அந்தத்தேதவமகிமையால் பௌநிகதேதகத்தை வேறுபடுத்தி சடத்துவாவிதிப்படி அந்தத்தேதவபூமியை ஆகிரயித்து தேதவபூநியைப்பெற்று கல்ப்பமுழுதும் லிங்கசரீரத்தேதாடிருந்து அந்தந்தத்தேதவதாணகங்கிரியத்தைச்செய்து இப்படியே கல்ப்பங்கள்தோறும் அந்தந்தத்தேதவர்களோடு தோற்றியொடுங்குவது. மூத்திதேதவாள்.—கேவலத்துவய யேக சம்பூரணமென்னச் சதுர்விதரூபமாயிருப்பது. அவற்றுள். கேவலம்.— சமஷ்டிவியஷ்டியென்னும் சோபாதிகரூபமான சாட்டியப்பிரபஞ்சத்தை வேறுபடுத்தி மூலவங்காரத்தை சமாதிரூபமான சின்மாத்திரநிஷ்டாமகிமையிறல் நசிப்பித்து சகஜாஇபவத்துக்கு வெளியிட்டு தேதேகந்திரியமனமாதி பிராணைடுத்திவிலக்ஷணமாய்ந்தியமாய் நியாமியமாய் தாரியமாய் அணுவாய் அசிந்தியமாய் ஞாஷிரயமாய் சேஷேதூதமாய் சுயம்பிரகாசமாய் சுவதச்சுகியாய் சர்வமும் அகம்அகமென்னும் உறப்போரி உணர்வுருவாக வநுபவப்படுவது. துவையம்.—சேதனஜடமும் ஈஸ்வரஜடமும் விவேகித்து சேதன பலப்பிரதமான கைவல்யவாழ்வை துச்சமாய்க்கண்டு நிரூபாதிக பரப்பிர்ம பரமேஸ்வரனைச் சரணகதிபண்ணி சரண்யத்துவாரா சுத்தசத்துவாத்மகமான நித்தியபூமியென்னும் அபராசிதாக ரத்தை ஆகிரயித்து நித்தியசூரிகளோடுமிருந்து சேர்த்திப்பிரிவு மூழுதிலும் மாறுபடாத நித்தியகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது. ஏகம்.—தேசகாலாவஸ்தைகளின்றி ஆகிரதருள்ளத்தில் பிறிவுறநின்று தெய்வீகமாய்நடத்துகின்ற வியவகாரமருமங்களை நன்றாய்த்தெரிந்து சரீரோந்திரிய மநோபுத்தி ஆத்மாவென்னும் பஞ்சசமஸ்காரத்தால் ஆடாசரித்தாய் அத்தியாசுகியாய் அதேதாழுகமாய்ச்சூழ்கின்ற காமனைச்செயித்து இவ்விடத்தில் புத்திக்கிப்பரமாய் புத்தியாதினையநடத்துவதாயிருக்கும் நம்ஆத்மாவாகிய ஈஸ்வரனே சருவஞ்ஞோவ்டமான பரமனென்றுணரப்படுவது. சம்பூரணம்.—சருவ ஜகத்காரணமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மம் பிர்மாக்டப்பிரிவறநின்று சருவழுந்தானை தாரை நடத்தப்படுவது.

ஆசூரம்.-வேதமந்திரரூபமாய் தேவப்பிரசாதத்தைப்பெற்று வேதவிகிதமான தெய்வீகமனுஷீகவரம்பிற் கட்டுப்படாமல் சருவலோக சருவப்பிராணிகளுக்கும் விரோதமான கொடுந்தொழில் களைப்பண்ணி அதற்குப்பிரயோஜனமான நரகானுபவம்பண்ணுவதற்குப்பயந்து காரியரூபமான நாமரூபப்பிரபஞ்சத்தை மித்தையாக்கி மூலவகங்காரத்தை காரணபூதசின்மாத்திர சொரூபத்திலடக்கி கருமமானசமான சித்தசங்கல்ப்பம் வெளிப்படாமல் ஊழ்வினை பேரூழியாய்த் தடுத்துக்கொண்டிருப்பது.

மனுஷகர்மம் ... நீதிநியமமென்னத்துவிதம். — அவற்றுள். நீதிதர்மம்—மிருகாதிஜந்து பேதமாய் ஊனகருமவழியிற்சூழல் கின்ற விவிதப்பிராணிகளிருக்க மனுஷனானெனத்தோற்றிய சருவ ஜனங்களுக்கும் சமுதாயமாய் அறஞ்செயவிரும்பினத்தொடங்கி ஓளைவை முதலாரேரருளிய நீதிநூல்வழியா யுணரப்படுவது. நியமதர்மம்.— ஸ்ரீவாசுதேவப்பிரசாதத்தால் ஆசிரமிப்படவர்க்கு மூலவகங்கரம் நசித்து வர்த்தமானத்தில் அவரவர்க்காக ஏற்பட் டிருக்கின்ற குலாசார தருமமே நியமனபாக்கியமாகக் கைக் கொண்டு தீர்க்கமாகநிலைநிறுத்தி அதனைவழுவில்லாது சாதிக்கப் படுவது. அவற்றுள். மூலவகங்கரம்.— ஸ்ரீவாசுதேவ விபூதியை அபரிமிதமாகப்பெற்றும் அதலால் சொருக்கடையாமல் சருவப் பிராணிகளுக்கும் தாழ்ந்தவனுய் சருவமும் வாசுதேவசொரூப மெனத் தெளிந்திருக்கும் ஓரதிகாரிக்கி அகங்காரமானது மூலத் தோடுநசித்து அவனுக்குவியவகார பரிச்சேதமாயிருக்கும் அவன் இவன் அவள் இவள் அதுவிதுமுதலிய சருவமும் ஆனந்தரூபமா யனுபவப்படுவது.

சத்தாதசம்: சிரத்தாத்திரயயோகபலப்பிரதம்.—மூக்குணத் தோர்க்குரிய ஆசிரய ஆகார யாக தவ தானங்களைத்தெரிந்து ஞானவிப்பிரனுய்சத்கருமத்தைச்சத்ரூபசிரத்தையிலுற்சாகித்து சத்ரூபசிரத்தையிலல்வாசுதேவுக்கற்பிதமாக்கி ஓங்காரசிரத்தை யிலல் மமதகங்காரத்தைநிவர்த்திசெய்வது. ஆசிரயம்.— தேவர் களைச்சரணமாயடைவது: சாத்வீகாசிரயம்.—யக்ஷராக்ஷதர்களைச் சரணமாயடைவது: ராசதாசிரயம்.—பூதப்பிரேதபைசாசங்களைச் சரணமாயடைவது: தாமதாசிரயம். ஆகாரம்.—சௌம்யமாய்

மாதுரியமாய்ஆயுளாரோக்கிய ஞானநந்தகுணங்களை விருத்திசெய்வது: சாத்வீகபோஜனம்.—அதிகாரமான உஷ்ணமூடைத்தாய் கைப்பு உவர்ப்பு புளிப்பு காரப்பு அதிகரித்து சரீரரோகமனைதுக்கத்தைதவிருத்திசெய்வது: ராசதபோஜனம்.— தேவபூசைக்காகாத ஊசல் எச்சில் அடிக்காந்தல் வீகாவரிையபுடைத்தாய் காயிகாதிசமஸ்த ரோகங்களையும் விருத்திசெய்வது: தாமதபோஜனம். யாகம்.—பிரயோஜனத்தை நினையாமல் மந்திர திரவியகிரியாலோபமில்லாமல் சாஸ்திரோக்தமாய்ச் செய்வது: சாத்வீகயாகம்—பிரயோஜனத்தை உத்தேசம்வைத்துப் பலராலுங்கீர்த்திக்கச்செய்வது: ராசதயாகம்.—சாஸ்திரோக்தம் மந்திரோக்தம் சாதக்களபிமதம் அதிதிசத்காராதிகளைவிட்டு அதற்குமாறுபாடாயிருக்கும் ஆசுரவிதிகளைச்செய்வது: தாமதயாகம். தவம்.—வாசகமானத காயிக காரணங்களால் சகலலோகங்களும் மகிழ்வடையச்செய்வது சாத்வீகதவம்.—யாவர்செவிக்கும் இனிமையாய் யார்க்கும் பவித்திரமாய் பவரோகத்துக்கு ஔஷதமாய் ஓர்மைநாட்டத்தால் சருவமும் சத்தியவாக்காய் பேசுதல்முழுதும்வேதபாராயணமாயிருப்பது: வாசகதவம்.—ஞானசாந்தத்தைத்தெளிய மனதையொருக்கி ஐம்புலக்களிப்பைபமாற்றுவது: மானததவம்.—கொலையைபத்துரத்தி காமத்தைக்குறைத்து அந்தணர் தேவர்குரவர்கட்குவழிபாடுசெய்வது: காயிகதவம்.-ஆசையிலேறுபொருளையடைதற்கு மானிடராலேகீர்த்திக்கடம்பார்த்தமாய்ச்செய்வது: ராசததவம்.—தன்னுடையுயிர்க்கும் பிரருடையுயிர்க்கும் மகத்தானதுபரமுங்கேடுமுண்டாகச்செய்வது: தாமததவம். தானம்.—கைமாறெண்ணுமல் தனக்கேயுரிமையானபொருளை நல்லகாலத்தில் நல்லவிடத்தில் நல்லமனதோடு நல்லவர்களுக்குக் கொடுப்பது: சாத்வீகதானம்.—பூர்வந்தந்தவனையும் வர்த்தமானத்திற் கொடுத்தால் பௌஷதியில் தருபவனையும் குறிப்பிட்டுக் கைமாறொண்ணிச்செய்வது: ராசததானம்.— தனக்குவாய்க்காதெனத்தெரிந்த ஒரு பொருளை வழங்கக் கூடாதென்ற ஓர்காலத்தில் இசைவில்லாதநிலத்தில் இழிந்தகுலத்தோனை ஓரதமனுக்கு ஆராயாதஅறிவிலால் அப்பிரியத்தோடு கொடுப்பது: தாமதகானம்.

ஞானவிப்பிரன்.— பிரகிருதித்தொடக்கில்லாத வாசுதேவ சொரூபத்தைத் கலக்கமறத்தெளிந்து பிரகிருதித்தொடக்கான ஜகசிவபரமுழுதும் ஆனந்தரூபமாய்த் தெரிசித்துப் பிராரத்ததே கமுள்ளபரியந்தம் பரம்பணையாய் அவரவர்க்காகவரப்பட்டிருக்கும் குலாசாரவரம்பிலிருக்கின்ற பிர்மவித்துவானைனைமேலை அவனேஞானவிப்பிரன் அவனே மகத்தான விப்பிரரிசோத்தமனென் றுணரப்படுவது.

அஷ்டாதசம்...மோகூஷசந்நியாசயோகபலப்பிரகரம்.-ஓரண்டி பிரிவாய் அவற்றிலொவ்வொருபிரிவைக்கு அனைற்றசேஷமாயிருக்கின்ற மாயாகருமங்களைத் தெரிசித்துப்பொருந்தே னென்று அடியோடேவிட்டு மாயையிலல் மறைக்கப்பட்டிருந்த வுதிய என்னையே தஞ்சமாகவடை அப்படியானால்நான் மாயடைவையாகில் நீஇந்தப்பவசமுத்திரத்தைத்தாண்டி. மோகூஷ தீரத்திலேர இதோதாஞனக்குக் கைகொடுப்போனென்றுணர்த்திய வாசுதேவவாசகமான பரமார்த்தியத்தைத் தெரிசன்சோனம் கொண்டு நியமித்தகைங்கரியங்களைச் செய்யத்தொடங்குவது.

பலப்பிரதம்.-நியமனபார்த்தியத்தைத் தரிசன்சோனம்செய்து... ரவி மது இகூஷ்வாகுவாதி ராஜரிஷிகளும் ராஜயோகியிருந்தும் பிராம்மணதி சமஸ்த வர்னத்தவர்களும் வாசுதேவனைப் பிராப்தித்து அவரவர்க்குரிய குலாசாரவொழுக்கத்தை நிலைநிறுத்தி கருமபக்தி ஞானமென்னும் யோகத்திரயபலமான இகபரசௌக்கிய வாழ்வை யொருங்கே யடைதற்குவேண்டும் அஷ்டாதசபலப்பிரகரங்களையும் அவர்கள் பூர்வாசுதேவின்முகமாயடையப்படுவது.

அத்துவிதம்.—தொய்த சுபாவ விசிஷ்டமென்னும் பதார்த்திரயத்தைக் கௌணமாக்கி அத்துவிதபதார்த்தமே சிரோவிசிஷ்டமென்றும் அவற்றைச்சுவாதுபவரூபமாய்ச்சாதிப்பவர்களேபரமார்த்தமென்றும் நிச்சிதரூபமாய்த்தீர்க்கம்பண்ணி மற்றயபதார்த்தங்களைக் கட்டோடும் நிரசனமாக்கி அதற்குவேண்டும் சாதனயுக்தி அனைவங்களைப் புத்திபூர்வகமாகத்தெளிந்து அத்துவிதபதார்த்தமே சாதாசிராக்கியமென நிரூபிக்கப்படுவது. தொய்தம்.—அத்துவித சுபாவ விசிஷ்டமென்கின்ற பதார்த்திரயத்தைக்கௌணமாக்கித் தாங்களாஷ்டிக்குந் தொய்தபதார்த்தமே சாதுவசிராக்கியமென்றும் அதனை

நிஷ்டாபூர்வமாய்ச் சாதிப்பவர்களே பரமநிஷ்டர்களென்றும் அவர்கள் சாஸ்திரிகமாகநியமிக்கும் தவம் மகம் தீர்த்தம் சேவை அர்ச்சனை தான விதாரணதி சற்கருமசதாசாரமே நமக்குமறுமைக் குரிய பரமசாதகமெனக் கைக்கொண்டு மற்றயபக்ஷத்தைக் கட் டோடும் நிரசிக்கப்படுவது. சுபாவம்.-விருக்ஷமும்சாயையும்போல ஐக்கியத்தில் ஆத்மாக்களென்றிரண்டெனச் சொல்லக்கூடாதஇவ சொரூபத்தோ டெக்காலமுமகலாநிசமுடையராய் மும்முதலு மிருக்கும்போதே மோக்ஷசாயுச்சியத்தைச் சாதிக்கும் நமது சுபாவபக்ஷம்போல அத்துவித தொய்த விசிஷ்டமென்கின்ற பக்ஷத்திரயவாதிகளுக் கைக்கியங்கூடாதென்று அவற்றைக்கட் டோடும் நிரசனமாக்குவது. விசிஷ்டம்.—பேதசுருதியை நிரசன மாக்குகின்ற அத்துவிதபக்ஷமும் அபேதசுருதியை நிரசனமாக்கு கின்ற தொய்தபக்ஷமும் சுத்தசுபாவத்தைப்பொருந்தாமல் சுத்த மாலுலும் அசுத்தமாலுலும் இருந்தபடியேயிருக்கச் சொரூப வயிக்கஞ்சாதிக்கின்ற சுபாவபக்ஷமும் மிகவும் அத்தியந்தவிருத்த மெனவவற்றைநிரசனமாக்கி பேதவபேதசுருதியையும் அத்து விதொய்தபக்ஷத்தையும் அனுசரித்துக்கொண்டு சேதனருக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் சேர்த்தியிலேகமும் பிரிவில்த்துவயமும் சேர்த் திப்பிரிவுகளிரண்டிடத்தும் இடையறாது சதாபரஸ்பரமாகக் கூடிக்கொண்டிருக்கும் நமதுவிசிஷ்டபக்ஷமே அதிசிரேஷ்டமென நிரூபிக்கப்படுவது.

சமர்த்தி.

ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரம்மம் ஓரதிகாரியை சிந்தனை திருஷ்டி அபயப்பிரதான பலப்பிரத வரப்பிரசாத மென்கின்ற பஞ்சசமஸ்காரரூபமாய்ப் பவித்திரஞ்சி ஆசிரதரக்ஷகார்த்தம் அவனதுள்ளமே திருக்கோவிலாக வெழுந்தருளி அவனதுகருவி கரணதிகளிள்த்துணைக்காரணமாய்க்கொண்டு சருவசாஸ்திரசமயங் களின் சாராரம்சத்தைத்திதாகுத்து அதியந்தரங்கமாயும் சருவ சிரேஷ்டமாயும் அமைத்திருக்கின்றசம்பூரணரகசியமகிமையைப் பிரசன்னமாக்கி இம்மை அம்மையெனக்குறிக்காமல் ஞானசக்தி யாதி குணகணபூர்த்தியிலுல் ஆசிரயிப்பவனைச் சமர்த்திபண்ணி காம் அவர்களோடு சதாதிருவிளையாட்டாடுஞ் செய்யப்படுவது.

சிந்தனம்.—நிரோதுவாகப் பாவனதிகையினல் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் ஓரதிகாரியின் சித்தத்தைதத் தன்முகமாகத் திருப்பி குவிதல்விரிதல் காரணம் குவிப்பவன்விரிப்பவன் கர்த்தா திரிசியசூனியம் விஷயம் சாகூஷிபூதம் ஆத்மா சருவபரிபூரணம் வாசுதேவமென்னத்தெளிவித்து இதராந்தரங்களிற்செல்லுஞ்சித் தத்தைத்தடுத்து இனிமேல் ஜெனனபரம்பரையை அபிவிர்த்தி பண்ணுமல் அவ்வதிகாரிக்கிஆகாமிபகர்மத்தை நிவர்த்திக்கப் படுவது.

திருஷ்டி.—ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் ஓரதிகாரிக்கி சகூஷ்திகையினல் பிரமாணிதித பவரோகபீஜமாய்க் குவிந்திருக் கின்ற சஞ்சிதகருமத்தை நசிப்பித்து நிரூபக ரீத சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் பஞ்சதிருஷ்டியைவிளக்கி பரமசாதனங்களை யபிவிர்த்திபண்ணுவது.—ஜகசீவபரத்தைநியதித்துஅதனைவேறு படக்கண்டஅறிவை சமாதிரூபத்தால்த்தாலுகவும் நியதிபண் ணியஜகசீவபரத்தைச் சகஜரூபத்தாற் றன்மயமாகவைந்திரிசிப் பது: நிரூபகம்.—அகச்சாகூஷியாய்நின்று முன்னிட்டவிஷயத் தைப் பகுத்தறிவது: ரீதம்.—சருவஜகத்காரண மூலஸ்தம்பசொரூ பத்தை யதாப்பிரகாரந்தெரிசிப்பது: சயேகம்.— இம்மூன்றும் பரத்துவமெனத்தெளிந்து சுசக்தியிழந்துநிற்கும் அதிகாரிக்கி சௌலப்பியசற்குருவாய் வெளியிட்டு ததாணுரூபமாய்க் கைக் கொள்வது: சம்பந்தம்.—சேதனர்நின்றநிலைக்கிக் கிரியாவிதாய கத்தைக் கைங்கரியரூபமாயும் அவற்றிற்பந்தப்படாமல் சரண் யச்சோதியினல் நித்திய பூமிக்கெச்சரிக்கையாயு மிருக்கும்படி நியமிப்பது: வியவகாரம்.

அபயப்பிரதானம். — சைதோகதிகையினல் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் ஓரதிகாரியின் மனச்சகூஷ்ராதி சர்வாவய வங்களையும் ஞானகரங்களாற் பரிசித்து அவனதுபிராரத்துவபயங் கரமான ஆதியாத்மீக ஆதிதெய்வீக ஆதிபௌதீகமென்னும் தாபத்திரயவனர்த்தத்தைப்போக்கி சௌலப்பிய சற்குருவாய் வெளியிட்டு அவனுக்கு நித்தியசீவனைக்கொடுத்து சரண்ய த் தவாராமுத்திபூமியிற்சேர்க்கப்படுவது.- ஆதியாத்மீகம்.அக்ஞான வவஸ்தையினல் ஆத்மஸ்வரூபத்தைமறந்து அநாத்மவர்க்கங்

களை ஆத்மபுத்திபண்ணியவதனல் அந்தகார மூட காஷ்டசூழ்த்தி ரூபமாகத்தாபமானது அபிவிர்த்தியாகி ஆத்மக்ஞான வபரோகூஷ சகஜ வநுபூதிநிஷ்டையிலல் நசிக்கப்படுவது. அவற்றுள். அநு பூதிநிஷ்டை.—ஞானசற்குருவையாசிரயித்து உபதேசபூர்வகமாக ஆத்மக்ஞானத்தைப்பெற்று பிரபஞ்சவாசனை கலக்காது அப ரோகூஷானுபவரூபமான ஞானசமாதியைச் சாதித்து அதனை யழுத்த நிச்சிதத்தால் சகஜமாக்கி சுழுத்தனைப்போலத் திரிசிய ரூபமான தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைக் கட்டோடுமறந்து திருக்கு ஸ்வரூபமான ஞெப்திமாத்திரமாகப் பிரகாசிக்கப்படுவது. ஆதி தெய்வீகம்.-ஆவரணவவஸ்தையிலல் பரசொரூபத்தை மறைத்து திரிகுணத்மகமான புவனதெய்வங்களாகப் பரிச்சேதிக்குமிடத்து சஞ்சல கோர சமூசய அபிமாணதி ரூபமாகத் தாபமானது அபி விர்த்தியாகி பரஸ்பரம்ஆசிரதபலப்பிரதரூபமான நித்தியானந்த பரிபூரணசற்குரு தெரிசனத்தால் நசிக்கப்படுவது. அவற்றுள். ஆசிரயம்.—சேதனன் ஈஸ்வரனையாசிரயிக்குமிடத்து அதத்துவ பேதம்வர்ச்சித்து தத்துவக்ஞானத்தைப்பெறுகை. —ஈஸ்வரன் சேதனனையாசிரயிக்குமிடத்து அவனது தோஷகுணங்களைப்பா ராது அநித்திய பேதங்களிருக்கும்போதே அதிகாரானுரூபமாக நித்தியானந்தபோகத்தைக்கொடுக்குகை.—நிர்ச்சிந்தராய்ப்பர ஸ் பரம் ஆசிரயிக்குமிடத்து சச்சிதானந்தவிக்கிரக நித்தியபூரண குணகாரமாய் விளங்குவது. ஆதிபௌதீகம்.—விசேஷபவவஸ்தை யிலல் நான் ஒருசீவன் ஒருகர்த்தா ஒருமனுஷனென்னும் அகங் காரவங்குரத்தாற்றுக்கித்து அதனதுசம்பந்தமான இந்திரிய புவன பௌதீகங்களை என்னதென்னச்சஞ்சலமுற்று ஆதிவியாதி இடி மிருகாதிகளிறற் றேகத்துக்கபாயம்வருமென்றஞ்சி இவ்வொன் பதுவிதத்தாலும் தாபமானது அபிவிர்த்தியாகி ஸ்ரீசற்குருவின் அருட்பிரசாத வாகப்பிராப்தியிலல் நசிக்கப்படுவது.

பலப்பிரதம்.—ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையிலல் அநித்தியசரீர சம்பந்தமான விசேஷபபந்திகளிருக்கும்போதே ஓரதிகாரிக்கி அக் ஞானபீஜம் நசித்து ஆவரணகோசம் பேதித்து நித்தியானந்த வாரிதிகணைபிரண்டு சருவானந்த சமர்த்தியாய் ஸ்ரீபகவான் வாசு தேவபரப்பிர்மம் சாநித்தியமாகி அவனது பிதிர் மாதுர் புத்திர

களத்திர பௌத்திர பிதாமக தாச தாச ஆதிரத வாகிரய ஆசாரிய வாசாரியர்முதலிய பூர்வோத்தரசுலுகங்களோடு தவைகரணடிவள்ள போகாதி ஜகசீவபரசகிதமாய் ஆத்மசமர்ப்பணடூர்வகமாகக்ணகக் கொண்டு அவதிணக்கிருதார்த்தலக்கிசருவாபீஷ்டமாகுகம் மோ கூஷசருவாபீஷ்டமென்னும் உபயப் பிரயோஜனத்தையும் ஒருங் கேகொடுத்து ரகூஷிக்கப்படுவது. அவற்றுள். சருவாபீஷ்டமோ கூஷம்.-சிவன்முத்தலய் அநித்தியசரீரபொம்மைக்கிருத்திரதாரி யாய் ஜனன மரண பால விருத்த போக யோக ராக தாசனென் னும் விவிதக்கிரீடைகளிறற் றிருவிளையாட்டாற் செய்வது. மோகூஷ சருவாபீஷ்டம்.—விதேதகமுத்தலய் நித்தியபூரிணய ஆதிரயிக்கு இப்படியே சருவாவயவசுதமான திவ்யசாருபத்தைப்பெற்ற நித்தியசூரிகளோடு நித்தியகைங்கரியபரலய் பூரீபகவாலுடன் வாசுதேவபரப்பிரமத்தை இடையறாது சதாசேவித்தாலனந்தமான டிருப்பது.

வரப்பிரசாதம்.—பூரீபகவாலுடய வாசுதேவபரப்பிரமம் ஓரதிகாரியின் திருச்சித்தத்திற் குடியேறி ஆதிரதயகதிகாரத்தால் அவ்வதிகாரிக்கு சாதித்திய சன்மான ரகூஷக பரமார்த்த பலப்பிரய உபசாந்த ஆசீர்வாத கைங்கரியமென்னும் அஷ்டவரத்தை யும் பலமாகக்கொடுத்து ஆசிரயிப்படவர்களோடு உலாத்துலதோ இதர பரமபதவாழ்வைத் தந்தோமென்று அதிதேஷ்டமான நித்ய வரத்தைச்சாதிக்கப்படுவது. சாதித்தியம்.—ரகூதமுத்தலயம் காலா தி வர்ச்சிதம் தொந்துவரீக்கம் விமலபாஸ்கரம் அபிஷேகம் சரு மங்களம் நித்தியசேவிதம் சம்பூரணமென்னும் ஆசோகனைரூப மாயும் சர்வசம்பூரண நித்தியசேவித சருவமங்கள சருவாபிஷேக சர்வப்பிரகாச தொந்துவரகித காலாதிகத்துவாதிக மென்னுடயும் துவமென்னும் அவதோகணைரூபமாயும் ஆதோகணைவைதோக அவதோகண ஆதோகணைரூபமாயும் பூரீவாசுதேவபரப்பிரமமானிய காமேசதாஉனக்கு சருவசாகூஷாத்காரமாகவினாருகிறேறும். எவ் மானம்.— உன்மூலமாய்ப் பாரியா டுத்திர டினசனை டினவாராதி ளபேகூஷித்த டுவி தனை போக சுகி சுக கைங்கரியா திகளோ விரித்து ரூபமாகநின்று பூரீவாசுதேவபரப்பிரமமாகியதாதே அவர்களை சே கூஷிதபதார்த்தங்களைக் கொடுத்து அவர்களைப்பூர்த்திபண்ணாமல்

கடவோம். ரக்ஷகம்.—சச்சிதானந்த விக்கிரக நித்திய பூரண குண காரமாய் உனக்குள்ளிலும் புறம்பிலுஞ் சதாஜொலித்துக்கொண் டிருக்கும் ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மமாகியநாமே சற்குருவாய்க்காது ள்ளவன் கண்ணுள்ளவன் வாக்குள்ளவன் மூக்குள்ளவன் யாவ ரையும் அவர்களேவலதிகாரிகளாய் உன்மூலமாய்நம்மைச் சரண மாகஅடைடபவர்களுக்கு நாமேமகர்த்தாவாகவிருந்து சருவரக்ஷ களையும்பண்ணக்கடவோம். பரமார்த்தம்.—அக்ஞான திருஷ்டியி னற் பரிச்சேதரூபமாகத் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற ஜகசீவ பரமுழுதும் உனக்குவிச்சின்னமாகாமல் ஸ்ரீவாசுதேவ பரப்பிர்ம மாகியநாமே ஞானதிருஷ்டியைத்தந்தோம் அதனல் உனக்குச் சருவமும் நமதாக்ஞையால் சமத்துவ யேக பரிபூரண பரப்பிர்ம சுவாநுபூதிவஸ்துவாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது. பலப்பிரதம்.— பௌஷ்திகியில் நித்திய பூமியிலடையப்போகிற அதிசிரேஷ்டமான நிருவாணப் பிரயோஜனத்தை ஸ்ரீவாசுதேவ பரப்பிர்மமாகிய நாம் நமதுமகிமையினல் உனக்கு வர்த்தமானத்தில் இதோகிரியா பூமியில்தந்தோம் அதனல் இம்மைமறுமையென்னும் பேதத் தையறுத்து சருவமும் உனக்கு இன்பரசமாக ரமிக்கக்கடவது. உபசாந்தம்.-அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்குமகத்தாக விருக்கின்ற சருவஜகத்காரண மூலஸ்தம்ப ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மமாகிய நமது திருநோக்கத்தால் உனக்குத்தொந்தரூபமாய்த் தோற்றிக்கொண் டிருக்கின்ற மாயாப்பிரபஞ்சமுழுமையும் நீதுன்புருவாகக்கண்டு நிர்த்தொந்தமாய் சித்தசாந்தியினல் அவையாவும்நீ இன்புருவாகத் தெரிசிக்கக்கடவது. ஆசீர்வாதம்.— திருவடிமகுடத்தைச் சிர சிற்றரித்து நாமே ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மமென்றுதிருநாமத்தைச் சொல்லிபிதாபுத்திரசம்பந்தத்தால்நீயேமுழுத்திபூமிக்கரசனென்று நித்தியசாம்பிராச்சிய சருவாதிபத்தியமும் உரிமையாக்கி சருவ ராலும்ஸ்தெளத்தியம்பண்ண உனக்கு சருவாபீஷ்டமுஞ்சித்திக்க க்கடவதென்று நாமே சதாவாழ்த்துகிறோம். கைங்கரியம்.-அற் புதசுவாநுபவமேமலிட்டு கல்ப்பனாதீதமாய் விளங்கிய முத்தாத் மாக்களுக்கும் நித்தியசூரிகளுக்கும் ஸ்வரூப வியவகாராதிகளிற் ரதம்மியமிருக்கினும் ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிர்மமாகிய நமதுசுவாநு பவத்திற் சமானத்துவமுடையனெனத்தெரிந்து அவரதடியரடி

களைச் சிரோபூஷணமாக்கி அவர்களாலிட்டபணியைச்செய்து இனிமேலிடப்பட்டபணிகளுக்கு யெதிர்பார்த்திருக்கின்ற பரம சாதுக்களின் திருவடித்துகளை உன்னை அநகரைக்கி உஜ்ஜீவித்தற் குரிய பரமதனமெனத்தெளிவித்து அதனால் உன்னைநாம்உஜ்ஜீவிப் பிக்கக்கடவோம்.பரமபதம்.—சீவன்முத்தர்களாகவிருந்து விதே கப்பிராப்தியில் முத்தாத்மாக்களினது அவித்யைகயாகர்ம வாசனை தேகம்நசித்து சதேகவிதேகமென்கின்ற தொந்துவம்வர்த்தித்து ஸ்ரீவாசுதேவப்பிரபாவிலாசத்தாலுண்டுமிழ்ந்த சர்வாவயவசுந்த மான தேஜோரூபத்தைப்பிடற்று அமானவகரத்தால் முடிசூட்டி சமஸ்தமான தேவர்களும் ஸ்தெளத்தியம்பண்ண நித்தியசூரிக ளோடுமிருந்துநித்தியகைங்கரியபராய்ஸ்ரீபகவானுகியவாசுதேவ பரப்பிர்மத்தை இடையறாது சதாசேவித்துக்கொண்டிருப்பது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணைய குருப்பிர்மணேநமம:

—

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநமம:

நிருபபத்தி...பிரயாணநிருபம்.

முதலாவது.

ஸ்ரீமதநேகபுவன பவனரம்ப மூலஸ்தம்ப சொரூபமாதி தேசிகோத்தம பரியந்தமான குருபரம்பரையைக் கரணத்திரய பூர்வகமாகநமஸ்காரம்பண்ணி சம்பூரணாகசியத்திற் சொல்லியபடம் பந்தவாங்கத்தி லொன்றுன சரீரசரீரசம்பந்த நித்தாந்தத்தை விளக்கி மிகவும் மந்தவதிகாரிகளான அஸ்மதாதிகள் நிமித்தம் வற்புருத்தி கோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூக சம் பந்தனை ஓதிகாரியின் பிரயாணநிருபத்தைப் பூருவதிநேகத் தாற் சருவசன சமுதாயமாக வெழுதப்பட்டது.

சம்பூரணாகசியம்.-நியந்தாவாகிய சருவேஸ்வரன் உபகரண சாதகபூதையாக நித்தியவர்க்கங்களுக்குக் கைங்கரியம்நியமித்து

அவர்களபேக்ஷிதப்பிரகாரம் அத்துவித தொய்த சுபாவவிசிஷ்ட சமர்த்தியென்னும் லீலாபஞ்சக ரூபமாய்த் திருவிளையாட்டஞ் செய்வது.

சம்பந்தம்.

சரீரிசரீர போக்துருபோக்கிய சுவசுவாமித்துவ ஆதார ரேய சேஷிசேஷ ரூதருருக்கேய ரக்ஷகரக்ஷக பர்த்துருபாரியர் புத்திரபிதாவென்ன நவபேதமாயிருப்பது.—சமஸ்தமான சரீர ரதங்களுக் கதிஷ்டாதாவாக விருக்கின்ற சர்வசரீரியாகிய சருவேஸ்வரனை அஸ்மதாதிகள் தெரிசிக்கும்படிநம்மொருசரீரத்தினிடமாக வற்புருத்திக்காட்டுவது: சரீரிசரீரசம்பந்தம்.-சர்வபோக்தாவாகிய சருவேஸ்வரன் அவனதுபோக்கியங்களாகியநம்மை காவின் கீழ்வைத்துப் பணிகொண்டாலும் சிரசின்மேல்வைத்துச் சிராக் கித்தாலும் அநகனைப் அவனது போக்கியத்துக்குச் சற்றேறுங் குறைவுபடாமல் பரதந்திரனு யிட்டபணிவிடைக்கு உடன்பாடாக விருப்பது: போக்துருபோக்கிய சம்பந்தம்.— அன்னியருக்கருக் மாகாமல் சர்வசுதந்தரனுய் நம் சுவாமியாகவிருக்கின்ற சருவேஸ் வரனுக்கேயருகமாம்படி கர்த்தாவினதுபயனைஸ்தாபகம்பண்ணி கிரயவிக்கிரயங்களுக்கு யோக்கியமாகவிருக்கின்ற சொத்தைப் போல சருவேஸ்வரனே ஆனுணைக்குரிய பாத்திரமாய்த்தளர்ந்து கிடப்பது: சொத்சுவாமித்துவசம்பந்தம்.-சர்வாதாரக்கடவுளாகிய சருவேஸ்வரனிடத்து ஆதேயங்களாகவிருக்கின்றசேதனசேதன மிரண்டில் ஆசேதனமாகிய அசித்தைப்போலச் சேதனுளாகிய நாமும் சற்றேறனும் பதைப்பற்று சதாகம் தாரகப்பொருளாகிய அவ்வாதாரவஸ்துவுக்கானியமாகவிருப்பது: ஆதாரஆதேயசம் பந்தம்.—ஈஸ்வரனே இந்திராதிபோகத்தைக் கொடுப்பினும் நிர பேக்ஷணையுடையனாய் அவற்றைத்தடுத்து சருவசேஷியான சருவேஸ்வரனுக்கு சேஷபூதையாகவிருந்து சர்வவிதத்தாலுங் கைங்கரியஞ்செய்தற்குச் சார்வதா அவ்வீஸ்வரனேப்பிரார்த்திக்கப் படுவது: சேஷிசேஷசம்பந்தம்.— ஞாதாவாகிய சருவேஸ்வர னுக்கு அத்தியந்த அபிமதவிஷயமாக விருக்கும் நித்தியமுத்தர் களான பரமசிரோஷ்டர்களினது திருவடிசம்பந்தம்பெற்று அவர்க ளோடிடைக்காலமும் மகலாநேசமுடையனாய் நித்திய பூமியையடை

யித்து நித்தியகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது: ஞாதுருத்ரு ஞேயசம்பந்தம்.-சிஷ்டதாரையை யெதிர்பார்த்திருக்கும் திரோணை ஷதிமுதலிய சீவசாலங்களைப்போல ரக்ஷகரக்ஷக விவேகியாய்ச் சருவரக்ஷகனை சருவேஸ்வரனது கிருபாவிலாசத்துக் கபிமுக மாகவிருக்கும் மந்தராந்தர தேவதாந்தர சாதனாந்தரமுதலிய இதராந்தரங்களை விசர்ச்சித்து சதாகிருபாலோகத்துக் கெதிர்பார்த்திருப்பது: ரக்ஷகரக்ஷகசம்பந்தம்.

சரீரமாகிய ஸ்ரீ நீ அதீனநடத்தும் சரீரியாகியகர்த்தா நான் போக்கியமாகிய ஸ்ரீ நீ உனதுபோக்தாவாகியகர்த்தா நான் சுவாமியாகியஸ்ரீ நீ உனதுசுவாமியாகியபர்த்தா நான் ஆதேயமாகவிருக்கின்றஸ்ரீ நீ உனக்காதாரமாகவிருக்கின்றகர்த்தா நான் சேஷபூதனாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீ நீ உனக்குசேஷியாகவிருந்து சேஷப்பிராப்தனை பூர்த்திசெய்கின்றகர்த்தா நான் எனக்குநேயமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீ நீ உனதுகாக்ஷியைக்கண்டு சதாஉவப்புருகின்ற ஞாதாவாகியகர்த்தா நான் நம்ரக்ஷையாகிய ஸ்ரீ நீ உனதுரக்ஷகனாகியகர்த்தா நானென்று தமதுபிரதானநாமத்தையுபதேசித்து பாரிகையாகிய உனக்குநானேபர்த்தாவென்பதைவெளிப்படுத்தி அநாதியாய் நித்தியமாகவிருக்கின்ற மங்கலசூத்திரத்தை மந்திரபூர்வகமாகஞாபகப்படுத்திநம்மோடுசார்வதாகலந்துநிற்கும் நமது பர்த்தாவாகிய சருவேஸ்வரனேடு பாரிகையாகியநாமெல்லோரும் மணியும் ஒளியும் மலருமணமும்போல யெக்காலமும் பிரியாதிருப்பது: பர்த்துருபாரியாசம்பந்தம்.

பரமபிதாவாகிய சருவேஸ்வரபரப்பிரம சற்குரு நிமித்தமாக நமக்கு ஆத்மவநாத்மாவைவிவேகித்து அதற்குள்ளிருக்கும் அந்தராத்மாவை முன்னிலையாக்கி நித்தியசீவனைத்தந்து பிதாபுத்திரசம்பந்தத்தால் நித்தியசாம்பிராச்சிய சருவாதிபத்தியமும் நினக்கேயுரியதெனத் திருமுடிசூட்டி உனக்கு மாதாபிதாகுரு தெய்வமுதலிய சமஸ்தமும் நித்தியகுழாங்களைனத் தெரிவித்து சருவாபீஷ்டமும் முண்டாகக்கடவதென்று சீர்வாதித்தருளிய நம்மபிதாவான பரமேஸ்வரபரப்பிரமசற்குருவை நித்தியவர்க்கங்ருப் பணியாளாகநின்று அவனிட்டசேவலைக் கைக்கொண்டு மையென்பது தோற்றுமல் நித்தியசீவிகளாகவிருந்து

சதாஸ்திதளத்தியம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது: பிதா புத்திர சம்பந்தம்

பிரயாணநிருபம். — சிராந்தபதி வாசனை கிண்கிணிவிநாயகனைப் பூசித்து நித்தியகல்யாணிகைலாசேஸ்வரனை நமஸ்கரித்து ஸ்ரீகோஷ்டிபுரத்தைச்சார்ந்த கிருஷ்ணசரசென்னும் ஜனனபூமியிற்பிரவேசித்து ஓரதிகாரியைமுன்னிட்டு கிரியாவனையை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு நித்தியவர்க்கங்கள் மூலமாய் ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்து விடைபெற்றுக்கொள்வது.

சிநேகம்.—பாரியாபுத்திர பரிசனபரிவாராதிகளுக்கு அகலாநேசத்தையுண்டுபண்ணும் அன்பு அன்பில்லாவிடில் ஆத்மாசற்றேனும் நிலைபெறாது கேவலாவஸ்தையிலொடுங்கிப் போம் அன்பேசரீரம் அன்பேபிராணன் அன்பேமனம் அன்பேஆத்மா அன்பகத்தில்லாதசரீரம் சவத்துக்கொப்பானது அன்பு சினமடையாது தீங்குநினையாது தற்புகளாது தற்பொளிவைநாடாது படைப்புகளிடத்தில் வைக்கின்றசிநேகமே படைப்பவனுக்குப் பிரீதியை அபிவிர்த்திபண்ணுவது ஆகையால் சிருஷ்டிகளாகிய சருவப்பிராணிகளிடத்தும் சிருஷ்டிகளுகிய ஸ்ரீவாசுதேவினிடத்தும் அகலாதபேரன்பையுடையராய் நீக்கமில்லாத நேசத்தை நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணுவது.

இரண்டாவது.— சரீரசம்பந்தமாய் மூர்த்தீகரித்திருக்கின்ற சரீரி இன்றைக்கிருக்கிறபடியே நாளைக்கும் இம்மையிலிருக்கிற படியே மறுமையிலுமிருக்கின்ற இயற்கைப்பொருளாகிய அழிவில்லாத நித்தியவஸ்து சரீரம் அழிவுக்குரியதாய் மாறிமாறிவரும் செயற்கைப் பொருளாகிய அநித்தியவஸ்துவென்று சற்குருகடாக்ஷத்தால் முழுமுக்ஷுக்களாகியநாம் யதாப்பிரகாரம் விவேகித்தறியவேண்டியது.

மூன்றாவது.— சரீரிபுறக்கரணங்களடங்கிய சொப்பனாவஸ்தையில் குருடன்கண்ணுள்ளவளவையும் மூடன்காதுள்ளவளவையும் மற்றயவுருப்பில்லாதவன் அவ்வுருப்புள்ளவளவையும் அகக்கரணத்தைக்கொண்டு தன்தொழிலாடத்தி சுழுத்தியிலொடுங்கி சாக்ரத்தில்வெளியிட்டு பகிர்முகப்பிராந்தனாய் தர்மாதர்மங்களிற் பந்தி

யித்து நித்தியகைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது: ஞாதுருஞ்ஞேபசம்பந்தம்.-சிஷ்டதாரையை யெதிர்பார்த்திருக்கும் திரோணஷதிஷ்டாதிய சீவசாலங்களைப்போல ரணகூரகூஷக விவேகியாய்ச் சருவரகூஷகனை சருவேஸ்வரனது கிருபாவிலாசத்துக் கபிஷ்டகமாகவிருக்கும் மந்தராந்தர தேவதாந்தர சாதனாந்தரஷ்டாதிய இராந்தரங்களை விசார்ச்சித்து சதாகிருபாலோக்கத்துக் கெதிர்பார்த்திருப்பது: ரணகூரகூஷகசம்பந்தம்.

சரீரமாகிய ஸ்ரீ நீ அதனைநடத்தும் சரீரியாகியகர்த்தா நான் போக்கியமாகிய ஸ்ரீ நீ உனதுபோக்தாவாகியகர்த்தா நான் சுவாமியாகிய ஸ்ரீ நீ உனதுசுவாமியாகியபர்த்தா நான் ஆதேயமாகவிருக்கின்றஸ்ரீ நீ உனக்காதாரமாகவிருக்கின்றகர்த்தா நான் சேஷபூதனையாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீ நீ உனக்குசேஷியாகவிருந்து சேஷப்பிரார்த்தனையைப் பூர்த்திசெய்கின்றகர்த்தா நான் எனக்குநேயமாகவிருக்கின்ற ஸ்ரீ நீ உனதுகாக்ஷியைக்கண்டு சதாஉவப்புருவின்ற ஞாதாவாகியகர்த்தா நான் நம்ரகூஷையாகிய ஸ்ரீ நீ உனதுரகூஷகனாகியகர்த்தா நானென்று தமதுபிரதானநாமத்தையுபதேசித்து பாரிகையாகிய உனக்குநானேபர்த்தாவென்பதை வெளிப்படுத்தி அநாதியாய் நித்தியமாகவிருக்கின்ற மங்கல குத்திரத்தை மந்திரபூர்வகமாகஞாபகப்படுத்திகம்மோடுசார்வதாகலந்துநிற்கும் நமதுபர்த்தாவாகிய சருவேஸ்வரனேடு பாரிகையாகியநாமெல்லோரும் மணியும் ஒளியும் மலருமணமும்போல யெக்காலமும் பிரியாதிருப்பது: பர்த்துருபாரியாசம்பந்தம்.

பரமபிதாவாகிய சருவேஸ்வரபரப்பிரம சற்குரு நிமித்தவாக நமக்கு ஆத்மவநாத்மாவைவிவேகித்து அதற்குள்ளிருக்கும் அந்தராத்மாவை முன்னிலையாக்கி நித்தியசிவனைத்தந்து பிதாபுத்திரசம்பந்தத்தால் நித்தியசாம்பிராச்சிய சருவாதிபத்தியமும் நினக்கேயுரியதெனத் திருமுடிசூட்டி உனக்கு மாதாபிதாகுரு தெய்வமுதலிய சமஸ்தமும் நித்தியகுழாங்களைத் தெரிவித்து சருவாபீஷ்டமும் முண்டாகக்கடவதென்று ஆசீர்விதித்தருளிய நம் பரமபிதாவான பரமேஸ்வரபரப்பிரமசற்குருவை நித்தியசேவிக்கும் களுக்குப் பணியாளாகநின்று அவனிட்டயேவலைக் கைக்கொண்டு இம்மைமறுமையென்பது தோற்றுமல் நித்தியசீவிகளாகவிருந்து

சதாஸ்தெளத்தியம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது: பிதா புத்திர சம்பந்தம்

பிரயாணநிருபம். — சிராந்தபதி வாசனை கிண்கிணிவிநாயகனைப் பூசித்து நித்தியகல்யாணிகைலாசேஸ்வரனை நமஸ்கரித்து பூரீகோஷ்டிபுரத்தைச்சார்ந்த கிருஷ்ணசரசென்னும் ஜனனபூமியிற்பிரவேசித்து ஓரதிகாரியைமுன்னிட்டு கிரியாவனையை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு நித்தியவர்க்கங்கள் மூலமாய் பூரீவாசுதேவினிடத்து விடைபெற்றுக்கொள்வது.

சிநேகம்.—பாரியாபுத்திர பரிசனபரிவாராதிகளுக்கு அகலாநேசத்தையுண்டுபண்ணும் அன்பு அன்பில்லாவிடில் ஆத்மாசற்றேறனும் நிலைபெறுது கேவலாவஸ்தையிலொடுங்கிப் போம் அன்பேசரீரம் அன்பேபிராணன் அன்பேமனம் அன்பேஆத்மா அன்பகத்தில்லாதசரீரம் சவத்துக்கொப்பானது அன்பு சினமடையாது தீங்குநினையாது தற்புகளாது தற்பொளிவைநாடாது படைப்புகளிடத்தில் வைக்கின்றசிநேகமே படைப்பவனுக்குப் பிரீதியை அபிவிர்த்திபண்ணுவது ஆகையால் சிருஷ்டிகளாகிய சருவப்பிராணிகளிடத்தும் சிருஷ்டிகளுகிய பூரீவாசுதேவினிடத்தும் அகலாதபேரன்பையுடையராய் நீக்கமில்லாத நேசத்தை நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணுவது.

இரண்டாவது.— சரீரசம்பந்தமாய் மூர்த்தீகரித்திருக்கின்ற சரீரி இன்றைக்கிருக்கிறபடியே நாளைக்கும் இம்மையிலிருக்கிறபடியே மறுமையிலுமிருக்கின்ற இயற்கைப்பொருளாகிய அழிவில்லாத நித்தியவஸ்து சரீரம் அழிவுக்குரியதாய் மாறிமாறிவரும் செயற்கைப் பொருளாகிய அநித்தியவஸ்துவென்று சற்குருகடாக்ஷத்தால் முமூக்ஷுக்களாகியநாம் யதாப்பிரகாரம் விவேகித்தறியவேண்டியது.

மூன்றுவது.— சரீரிபுறக்கரணங்களடங்கிய சொப்பனவஸ்தையில் குருடன்கண்ணுள்ளவளவையும் மூடன்காலுள்ளவளவையும் மற்றயவுருப்பில்லாதவன் அவ்வுருப்புள்ளவளவையும் அகக்கரணத்தைக்கொண்டு தன்தொழிலாடத்தி சூழ்த்திபிலொடுங்கி சாக்கிரத்தில்வெளியிட்டு பகிர்முகப்பிராந்தனைய் தர்மாதர்மங்களிற் பந்தி

க்கப்பட்டு சாக்கிரத்தைமறந்து சொப்பனத்தைத்தெரிசித்து சுழுத்தியிற் சுகித்து கருமவசத்தால் வெளியிட்டு தத்தெரிசன பரியந்தம் காலச்சக்கரப்பிரமையிற் சுழலுகிறான்.

நான்காவது.—சரீரியானவன் சம்பவிஷயத்தைக்கண்ணுறும் துரவிஷயத்தைப் பூதக்கண்ணுடியாலும் சாலேலைரத்தாற் கண் ணெளிமழுங்கிற் கண்ணுடியாலும் பார்க்கிறான் காலைமடிந்தால் ஊன்றுகோலைக்கொண்டும் காலில்லாவிடில் மரக்கால் செய்து தொடுத்துக்கொண்டும் நடக்கிறான் கண்ணுடிக்குப்பார்க்குஞ்சக்தி யும் ஊன்றுகோலுக்கு நடக்குஞ்சக்தியும் இயல்பாயில்லை சரீரியின் சக்தியிறற் கண்ணுடி ஊன்றுகோலையொத்த சாலையைகளும் அவனுக்குப்பயன்படுது புறத்துருப்புகளில்லாவிடத்தும் அகத் துருப்பைக்கொண்டு தன்தொழிலை நடத்தக்கூடும் கருவியாகிய சரீரம்அழிந்தாலும் அதனைநடத்துங் கர்த்தாவாகியசரீரிக்கு அழி வில்லையென்று யூகிக்குமிடத்து சாதாரணமான ஜனங்களுக்கும் அநுபவப்படுகிறது.

ஐந்தாவது.—யோகிகள் தன்சரீரத்தை வேறாடக்கண்டு எச்சரீரமும் சரிரிக்குறைவிடமென்பதைத்தெரிந்து கூடுவிட்டுப் கூடுபாய்தல் கமனாகமனஞ்செய்தல் சம்பந்தசரீரத்தை விட்டிடா மல் காயசித்தியைப்பண்ணுதல் மரணவலிஞானபத்துரத்தி மறுமைமத்துன்பத்தை மாற்றுதல்முதலான புருஷயத்தனத்தால் பலவாறான விநோதக்கிரீடைகளை நடத்துகிறார்கள் ஞானிகள்பரி ச்சேதரூபமான விவிதசாக்கிரம்நழுவி விசுவிடசொப்பனந்தெரி சித்து துரியவிபுவில்விழுங்கி துரியாதீதநிஷ்டராய்ச்சுகித்திருக்கிறார் கள் முமுக்ஷுக்களாகிய நாம் சற்குருகடாக்ஷத்தால் சரீரசரீரியை விவேகித்து பிராரத்துவ விதிப்படி சரீரசம்பந்தத்தால் வந்த சாதி சமயக்கிரிகையாதி புறத்துருப்புக ளிருந்தபடியேயிருக்க அதனை நியமனபாக்கியமாகக் கைக்கொண்டு சர்வாதிகாரவிசோஷ்டனை சரீரியின் தகுதியை நிர்ணயித்து அகக்கரணபரிசுத்தராய் புரு ஷார்த்தம் பரமபுருஷார்த்தமென்னும் உபயமோக்ஷத்தையும் பெற்று கிருதகிருத்தியாளாகத் தடையற்றுவிளங்குவதில் எவ்வ ளவும் ஆசேஷபணையில்லை.

ஆருவது.— சரீரநிர்விகாரியாயிருந்தும் நிலத்தியல்பால் நீர் திரிவதுபோல தனக்குறைவிடமான சரீரசம்பந்தத்தால் வளர்தல் தேய்தல் மரணஜனனாதி பல்வகைவிகாரத்தைப் பொருந்தி அவற் றுல்வரும் சுகாசுக ஏற்றவற்றங்களாற்றுன்புருகிறுன் கருவிகரண திகளைக்கொண்டு தர்மாதர்மங்களைச் செய்பவனும் அவற்றைத் தவிர்பவனும் இம்மைமறுமைக்கிப் பாத்தியனும் பகவதாக்ஞை யால் நியாயசக்கரத்தைநடாத்தும் நீதியரசனை எமதர்மகேள் விக்கு உத்தரவாதியாய் நன்மைக்குப்பலனையும் தீமைக்குத்தண் டனையும் அநுபவித்தற்குரியவனுயிருக்கிறுன். சுவாதீனமாய்ச் செய்யுஞ் சற்கருமத்தை ஈஸ்வராற்பணம்பண்ணி அற்பணவிசே ஷத்தாற் சித்தசுத்தியைப்பெற்று சித்தசுத்தியினல் தத்திதரிசன சத்தியக்ஞானஞ்சித்தித்து சத்தியக்ஞானத்தால் சர்வசரீரியான சருவேஸ்வரசற்குருவை ஆசிரயித்து அவனதுகடாக்ஷத்தால் தாபத்திரய துக்கத்தை நிவர்த்திபண்ணி சம்பந்தாஜ்ஞருபமாக ரக்ஷிக்கப்படுகிறுன்.

வழாவது.-ஒருவன் அன்னியப்பிரோகத்தாற் கற்பத்திற்கருத் தரித்து உந்தியின்வழியாய் ஆகாரம்உண்டு உருவாய்ச்சமைந்து பிள்ளையாய்ப்பிறந்து இடையூருவாராமற் காப்பாற்றி கல்விப் பயிற்சியைப்பண்ணி இம்மைக்குரியபூரணபுருஷத்துவம் அடை வதுபோல சொப்பிரயத்தனம் இழந்து இம்மைமறுமையென்னும் சுட்டுதலற்று நிற்பரணகவிருக்கின்ற சரீரியை நிரோதுவாகப் பரம புருஷன்அர்த்தித்து சிந்தை திருஷ்டி அபயப்பிரதாணதிகளால் உருவாக்கி நிரோதுகடாக்ஷத்தால் வேறுவிக்கினம்வாராமற் பாது காத்து பருவமறிந்து தனக்குரிய நித்தியசம்பந்தத்தைத் தெரி வித்து இம்மையிலாரம்பித்து நித்தியபூமிக்குரிய திவ்வியலக்ஷணங் களை நாளுக்குநாளபிவிர்த்திபண்ணி மறுமையிற்பூரணப்படுத்து கிறுன் தன்னையாக்குதற்கு ஒருவனுடைய பேறுதவிவேண்டும் அழித்தற்கு வேறுருதவியும்வேண்டுவதில்லை.

எட்டாவது.-சரீரம் அழிவுக்குரியதாய் சரீரிக்குறைவிடமாய் பல்வகைவிகாரத்தைப்பொருந்தி நாளுக்குநாள்மாருபடுவது நாம் மனுஷஜன்மமெடுத்தபோது மிகவும் பலவீனமானநிலையிற் பிறந்து வயது முதிரமுதிரப்பூரணபுருஷத்துவம் அடைகிறும்

மண்ணிலூரும்புழுக்கள் விண்ணிற்பரக்கும்பூச்சிகளாகமாறுபடுது மூட்டையிலிருந்து பிறந்து பற்பலபறவைகளாய்ப்பறக்குது வித்தி லிருந்துமூளைத்து விவிதவிருக்ஷமாய்த் தளிர்க்குது பற்பல ஜந்து வாயுற்பவித்து பலவாறுகமாறுபடுது சரீரி பிராணஞ்ப் பிராணி யாய்ப்பாலஞ்க்குமாரஞ் விருத்தஞ் தத்தெரிசனபரியந்தம் அவற்றிற்குத் தக்க தக்கபிரகாரம் அவ்வவ்வாகிருதியாய் அமைந் திருக்கிறன் நிருவிகாரியானதன்னைத் தெரிசிக்குமிடத்து பகிர்முக ப்பிராந்தியிலுல்வந்த மூடகோரங்கள் விசர்ச்சித்து எப்போதும் பிரிவில்லாத ஆந்தரூபமான சாந்தவிருத்தியைப்பெற்று சாக்ஷிப் பொருளாகிய ஆத்மாவையும் காக்ஷிப்பொருளாகிய ஸ்ரீபரமசற் குருவையும் காரணப்பொருளாகிய பரிபூரணவியாபகசைதன்யத் தையும் திரியேகப்பொருளாகிய பரப்பிர்மவஸ்துவையும் ஸ்ரீ சற் குருகடாக்ஷத்தால் நிறைநிறையேதெரிசித்துக் கிருதகிருத்திய ஞகத் தடையற்றுவிளங்கிறன்.

ஒன்பதாவது.-சரீரியானவன் சாக்ஷிப்பொருளாகிய ஆத்மசற் தெரிசனத்தால் நீதலோஜனத்தைப்பெற்று மாயாதுரிதத்தை விலக்குகிறன் காக்ஷிப்பொருளாகிய ஸ்ரீசற்குருசந்தெரிசனத்தால் நித்தியபூமிக்குறுப்பாகிய சம்பந்தஞவாங்கத்தைப்பெறுகிறன் கா ரணப்பொருளாகிய பரிபூரணவியாபகசைதன்ய சந்தெரிசனத் தால் திரிகாலபேதமில்லாத பூரணஞானத்தையடைகிறன் திரி யேகப்பொருளாகிய பரப்பிர்மசந்தெரிசனத்தால் பாபாத்மாக்க ளான அநித்தியவர்க்கங்களுக்குப் பிரத்தேகசாக்ஷியாய் அவர் களேவேறுபடக்கண்டு சுகிர்தாத்மாக்களான நித்தியவர்க்கங்களுக் கடிக்கடியாய் அவர்களிடத்து சம்பந்தாஜ்ஞரூபமாக ஈடுபட்டு நித் திய வஸ்துவமெனப்பேதிக்கும் தொந்துவரூபமானபரிச்சின்ன விருத்தியைப் பரிபூரணவியாபக சைதன்யத்திற் பரிகொடுத்து சர்வானந்தசமர்த்தியையுடைய சகஜானந்தநிஷ்டஞ்ய் நம்புத்திக் கெட்டாத அதி ஆச்சரியகரமான தீர்க்கதெரிசன சுவிசேஷ ஞற் புதாதி மகிமைகளைக்கண்டு தன்யோஸ்மிதன்யோஸ்மியென்னும் வாக்கியகோஷ்ட மஜ்ஞவுத்சாக ஆனந்தாவேஷ நிர்த்தனஞ்ய் இம்மை மறுமையென்பது தோற்றுமல் சருவபரிபூரண நித்திய மூத்தஞகத்தடையற்றுவிளங்குகிறன்.

பத்தாவது.-சரீரி பகிர்முகப்பிராந்தியினல் வந்த மூடகோரங் களைத்திபச்சித்து நிருவிகாரியாய்த் தனக்குரிய ஆந்தரரூபமான சாந்தவிருத்தியைப்பெற்று சாந்தவிருத்தியினல் சாதனசதுஷ்ட யம் நிறைந்து அதனல் சற்குருசம்பந்தத்தைப்பெறுகின்ற முற் சாதனவதிகாரிகளும் சற்குருசம்பந்தத்தால் திவ்வியசக்ஷுவைப் பெற்று அதனற்சாதனசதுஷ்டயம்நிறைந்து சாந்தாகாரத்தைப் பெறுகின்ற பிற்சாதனவதிகாரிகளுமாகிய நாமெல்லோர்க்கும் பிராரத்துவவிதிப்படி வர்ணதிபிடிதமாகவந்த புறத்துருப்புக ளிருந்தபடியே யிருக்க ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குரு கடாக்ஷத் தால் அகத்துருப்பானது பழுப்பேரி நாளுக்குநாள் மாத்துயர்ந்து மரித்தர்க்குமுன்னும் மரிக்கும்போதுமிருந்தபடியே மரித்தற்குப் பின்னுமாறுபடாமல் சரண்யத்துவாரா மேல்வீடுபெற்று நித்திய சூரிகளோடுநித்தியகைங்கரியம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதுசித்தம்

பதிநேழாவது.-சரீரிபகிர்முகவிருத்தியினல் மூடகோரங்களுக் குடன்பட்டு செயற்கையுருவான கருமசரீரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கர்மானுரூபமாக எடுத்ததனவுக்குரிய விவிதவிகாரங் களைப் பொருந்தி தத்தெரிசனபரியந்தம் மாறிமாறி யுற்பவித்தழி கிறன் நிருவிகாரியான தத்தெரிசனமகிமையால் சடாகாரபீஜ மாகவிருக்கின்ற மூடவிருத்தியும் திரிசிய சூனிய குவிதல்விரிதல் களாற் பூரித்துவாடுகின்ற கோரவிருத்தியும் விசர்ச்சித்து தனக் குரிய சாந்தாகார அகமுகவிருத்தியிறற் சாதனசதுஷ்டயம் நிறைந்து ஸ்ரீபரமசற்குருவைஆசிரயிக்குமிடத்து அவனதுசத்திய சங்கற்பத்தால் நித்தியமாய் எப்போதும்அழிவில்லாத தேஜோ மயமான இயற்கையுருவைப்பெற்று ஞானசக்தியாதி குணகண பூர்த்தியினல் நவநவமாகப்பிரகாசிக்கிறன்.

பன்னிரண்டாவது.-எல்லாவற்றையும் காண்கிறகண் தன்னைக் காணாது எல்லாவற்றையும் அறிகிரசரீரி தன்னையறியான் கண்ணைக் காண ஒருகண்ணாடிவேண்டும் தன்னையறிய ஒருசற்குருவேண்டும் சூரியன் அளிக்கும் வெளிச்சத்தால் சூரியனைக்காண்பதுபோல் சற்குருஅருளும்வேதத்தால் சற்குருசொரூபத்தையறியலாம் வே தம் பூதக்கண்ணாடியைப்போல் தூரத்திலுள்ளவைகளைச் சமீபத் தில் திருஷ்டிக்கச்செய்யும் சரீரக்கண்ணுக்குவிஷயமாகாதவைகளை

மனக்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கும் வேதத்திற்சொல்லியபொருள் பக்ஷபாதமில்லாமல் தெளிந்தமன தோடகவனித்துப்பார்ப்பவர் கருக்கு அதிஸுண்மைநன்முய்விளங்கும் வேதம் கரும்புபோல் வழுமுதல்நுனிவரையிலும் மதுரமுள்ளது கரும்புகசப்பது வாய்க் குற்றம் மனமாகிய உரைகல்லால் இதுசத்தியம் இதுஅசத்திய மென்னத்தெரிந்துகொள்ளலாம் பரமகிருபையைப்பெற்ற வரப் பிரசாதிகளான மகத்துக்கள் தீர்க்கதரிசன சுவிசேஷ அற்பு தாதி மகிமைகளைக்கண்டு மனதிற்குப்பயன்பட்டு நிற்சந்தேகராக விளங்குகிறார்கள் அவர்களுக்கு அனுமானதிகள்வேண்டுவதில்லை உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல் எல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாயிருக் கிறது மற்றையவர்களுக்கு அனுமானம் அபிப்பிராயத்தையும் அபிப்பிராயம்நிச்சயத்தையும் நாளாவட்டத்தில் இயல்பாயுண்டு பண்ணும்.

பதின்மூன்றுவது. — சரீரிநிருவிகாரியான சேதனவஸ்துவா யிருந்தும் பகிர்முகப்பிராந்தியினல் அவனதியற்கையுருவைமற ந்து பூதசால கரணசதுஷ்டய குணத்திரய கர்மத்துவயரூபமான அசேதனப்பகுதியைப்பொருந்தி அதற்குரிய பல்வகைவிகாரத் தையடைந்து பராதீனமாகவசப்பட்டு ஜென்மபரம்பரையாய்த் தொடர்ந்து அவ்வசேதனப்பகுதியினை லாளப்படுகிறான் நிருவி காரியான தத்தெரிசனமகிமையால் அவ்வசேதனப்பகுதியைத் தனக்குச்சுவாதீனமாக்கி சத்கர்ம சத்க்ஞான சத்பக்தியாதிகளை அபிவிர்த்திபண்ணி ஆர்த்ததிருப்தனென்னும் அதிகாரபருவத் தையடைந்து தேதற்றறவாளராகிய சருவேஸ்வர சற்குருவினல் கைப்பற்றியாளுகின்ற சத்பாத்திரனாய் அவனது கடாக்ஷத்தால் திவ்வியசக்ஷுர்வைப்பெற்று திரியேகப்பொருளாகிய பரப்பிர்ம வஸ்துவை பிரமாணநிச்சிதமாக அனுபவித்து நிர்ச்சந்தேகனாய் இம்மைமறுமையென்பது தோற்றுமல் நித்தியமுத்தராகத்தடை யற்று விளங்குகிறான்.

பிரமாணம்.—பிரத்தியக்ஷ அனுமான உவமான ஆகமமென் னச் சதுர்விதம். அவற்றுள்.-உள்ளதையுள்ளபடியுணர்த்துவதாய் இந்திரியங்களுக்கு நேராய்விளங்கும் ரூபகாரப்பிரமாணமே:பிரத் தியக்ஷம். அனுமானம்.—காரியகாரணமென்னத்துவிதம்.— காலங்

காட்டுங்கடியாரத்தைக்கண்டு இதைச்செய்தவன் ஒருவனிருக்க வேண்டுமென்பதுபோல் சமஸ்தமான படைப்புகளையுங் கண்டு இதனைப்படைத்தவன் ஒருவனிருப்பனென்று தீர்மானிப்பது: காரியாநுமானம்.- கார்மேகத்தைதக்கண்டு மழைபெய்யுமென்பதுபோல் பேரருளாளன்றிருநோக்கைக்கண்டு சுவிசேஷ அற்புதாதி மகிமைகள் உண்டாகுமென்றுகுறிக்கப்படுவது:காரணாநுமானம். காட்டுமாட்டைக் காணாதவனுக்கு வீட்டுமாட்டை யொப்பிட்டுக் காட்டுவதுபோல் உலக இயலை ஒப்பிட்டு பரமகிருபையையுணர்த் தப்படுவது: உவமானம்.-சத்தியசாக்ஷிகளாகிய மகாத்மாக்களெழுதின தவராத திருவாக்கே: ஆகமம்.

பதிணன்காவது.—உபதேச சங்கிரக சிட்டாசார தேசிக விலாசநிருப நியமனமென்னும் சட்பத்ததியோடுகூடிய சம்பூரண ரகசியமென்கின்ற வேதாகமம் காவியசுலோகங்களிற் கருதலா யமைக்காமல் பிதாவானவன் தன்புத்திரர்களுக்கெழுதும் நிருபம் போல் வெளிப்படையாய்க் கட்டுக்கதைகளைச் சேர்க்காமல் உப தேசமொழிகளைத் தொகுத்து நம்போலொத்த ஏழைஜனங்கள் சொலுபமாய்த்தெரிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி எளிதானபாஷைநடை யில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பொன்னுக்குமூலாமும் கண்ணுக்கு ஆபரணமும் அழகுக்கு அழகும்வேண்டுவதில்லை அவற்றிற்சொல் லிய உபதேசமொழிகள் ஒருவன் சுயமாகச் சொல்லப்பட்டதா சருவாந்தரியாமியாகிய ஸ்ரீ பகவான் வாசுதேவ சற்குருவினாற் சொல்லப்பட்டதாவென்று பகவத்கடாக்ஷத்தைப்பெற்ற வாசு தேவப்பிரியன்முதலான உத்தம முமுக்ஷுக்களால்த் தெரிந்து கொள்ளலாம் மற்றையவர்களுக்குத்தெரிவிக்கமுடியாது கண்ணில் லாதவனுக்குச் சூரியவெளிச்சமும் சுவையில்லாதவனுக்குச் சர்க் கரைமதுரமும் சாதனைசெய்யாதவனுக்குப் போதவுரசினையும் இருதயபரிசுத்தமில்லாதவனுக்கு வாசுதேவசந்தரிசனமும் எப் படிமெய்ப்பிக்கக்கூடும் அகத்தில் மங்கியெரிகிற விவேகமென் னுந்தீபத்தை சத்சங்க சதாவிசாரமென்னுந் தூண்டுகோலைக் கொண்டுதூலக்கி தூலாம்பரப்படுத்திலை அவ்வுபதேசமொழி களின்அபிப்பிராயம் நமக்கு நாளுக்குநாள் சுடர்விட்டு மறைப்பின் றிப்பிரகாசிக்கும்.

பதினைந்தாவது.—கண்டறிந்தவன் சாகூஷியைக்கொண்டு நியா யாதிபதிகள் காணுதகாரியத்தையும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது அநு பவமில்லாதவர்களுக்கு அசாத்தியமாய்த் தோன்றுகிற வைகள் அநுபவசாலிகளுக்குச் சாத்தியமாய்த்தோன்றுவது சகஜம் சரித் திரசம்பவம் ஏகவதாரணத்திரட்டு பலப்பிரத விதாபகமுதலான விடங்களிற்சொல்லிய தீர்க்கதரிசன வரப்பிரசாத சுவிசேஷ அற்புதாதிமகிமைகள் நமதனுபவத்துக்கெட்டாததாகினும் அநு பவசாலிகளாகிய சத்தியசாகூஷிகள் சொல்லும் அதியற்புதமான ஆப்தவாக்கியத்தை விஸ்வாசித்து பரமப்பிரீதியிலேனு நாம் அவ சியம் அதைக்கைக்கொள்ளவேண்டியது ஒருவன் இளமையிற் கற்கிறகல்வி செய்கிறமுயற்சி அவனுக்கு முதுமையிற்பயன்படு வதுபோல் நாம் இம்மையிற்செய்கின்ற சாதகோபாயங்கள் நினை தினைஅபிவிர்த்தியாகி மறுமையில் நமக்கு நித்திய போகத்தைக் கொடுத்துப் பூரணமாக்கும் ஆசிரயமான நமது பாபமுழுமையும் நிவாரணம்பண்ணி ஸ்ரீபகவான் பிராரத்துவரூபமான சுக்கர்ம புஷ்பத்தை விகசிதப்படுத்தி சுதேதகவிதேதகமென்னும் முத்திக் கனியைப்புசிப்பித்து நித்தியானந்தபோகத்தில் ரமிக்கச்செய்வது சித்தம்.

பதினாறுவது.—உபதேசசங்கிரக சிட்டாசார தேசிகவிலாச நிருப நியமனமென்னும் சட்பத்ததியோடுகூடிய சம்பூரணரகசிய மென்கின்ற தயாவேதம் ஒருவன்சுயமாகயெழுதினதல்ல சரு வாந்தரியாமியாகிய ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரம்மம் ஆசிரதரகூஷ காரத்தம் தமது அபாரகருணையை வெளிப்படுத்துதற்கு ஒரு வனைத் துணைக்கருவியாய்க்கொண்டு தாமே அக்கருவியைகடாத் தும் கர்த்தாவாகவிருந்து திருவுளக்கருத்தைவெளியிட்டு பரம கிருபையினலெழுதப்பட்டது இதுவெளிப்படையாய் எளிதான பாஷைநடையிலெழுதப்பட்டாலும் பகிர்முக விருத்தியினல் அசூயையாதி குணங்களைக்கலந்துகொண்டு சிரத்தையில்லாமற் பார்ப்பவர்களுக்கு இதிற்சொல்லியபொருள் எவ்வளவும் விளங் காது முமுக்ஷுக்களாகியநாம் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருவி னிடத்தில் மிகவும் அன்புடையர்களாய் இந்தநூலைச் சிரத்தை யோடும் விஸ்வாசித்து இதன்பதப்பொருள் கருத்துப்பொருள்

சாமான்யார்த்தம் மூலகற்பார்த்தமுதலானவைகளை விசாரமுகத் தால்ப் பகுத்தறிந்து இதுசரீரம் இவன்சரீரி இவன்அந்தரியாமி யாகிய ஈஸ்வரன் இவன்சருவாந்தரியாமியாகிய சருவேஸ்வரன் இவன் மூலஸ்தம்ப வாசுதேவபரப்பிரமமென நிஷ்டாரூபமாய் ஆராய்ச்சிபண்ணி அவனதுகடாக்ஷத்தால் சிவேஸ்வரபதம் சிவசரீர சருவசரீரம் சிவசரீரி சருவசரீரி சிவாபிமானி சர்வாபி மானி சிவாந்தரியாமி சர்வாந்தரியாமி சிவசாக்ஷி சருவசாக்ஷி யென்கின்ற பதவிபதமுழுமையும் விவேகித்து சம்பந்தசாக்ஷி களை இதாகிதவஸ்துக்களில் நிலைநிறுத்திச் சாக்ஷிக்ஞானத்தால் கேவலநிச்சயத்தையும் சற்குருசம்பந்தத்தால் பூரண நிச்சயத் தையும் அநுபவரூபமாயளவிட்டு மிகவுந்துணிவுடையர்களாய் பாவத்தைதவெறுக்குமிடத்து அவற்றை நிவாரணம்பண்ணிப் பரம சுகுத்தத்தைவெளியிட்டருளும் பரமதயாளனை ஆசிரயித்து பரம பதவாழ்வையடையவேண்டியதுசித்தம்.

பதினேழாவது.—ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவசற்குருநியமனத் தால் மகாத்மாக்களிடத்துக் கோப்பியமாகவிளங்கும் பரமஅந்த ரங்கமான ரகசியார்த்தம் வெளியிலேநின்றுகூப்பிடுது வீதிவீதி யாய்ச்சத்தமிடுது ஒலிமுகவாசலிலே கோஷிக்குது ஊருஊராக ஓசையிடுதே அதனைச்சரிப்பை எவ்வளவுங்கவனிக்காமல் அவ் வுபதேசமொழிக்குச் செவிகொடாமல் நமக்குரிய பரஸ்பரஐக்கி யத்தையுணராமல் ஒருவனையொருவர் இகழ்வது நிந்திப்பது வெறுப்பது விரோதிப்பதுமுதலான துர்க்குணங்கள் பகவத் சிநேகத்தைமாறுபடுத்தி பகிர்முகப்பிராந்தாளாய் மோசமாக்கு மேமுழுமூடர்க்களாகியநமக்கு அதுசரியல்ல ஒருசரீரிக்கு ஒருசரீ ரம்போல சர்வசரீரியாகியசருவேஸ்வரனுக்கு நாமெல்லோரும் ஆட்டுகற்குமம்அடக்குதற்குமுடைய சரீரமென்பதைத் தீர்க்க மாகநிச்சயித்து சரீரிக்குச்சரீரமாய் பர்த்தாவுக்குப்பாரிகையாய் பிதாவுக்குப்புத்திரனுய் சுவாமிக்குச்சுவமாய் சேஷிக்குச்சேஷ னுய் குருவுக்குச்சிஷ்யனுய் ஆத்மாவுக்கு ஆலயமாகவிருக்கின்ற நித்தியசம்பந்தத்தைத்தெரிந்து பரஸ்பரம் அன்புடையர்களாய் பாவத்துவத்தைப் பிராரத்துவமென்றெண்ணிய பாஷண்டசங் கத்தை நிரோதனம்பண்ணி பாவத்துவம்நீங்கிய பிராரத்துவ

கர்மத்தை நியமனரூபமாயனுபவித்து விதேகப்பிராப்தியில் சரண்யத்துவாரா நித்தியபூமியையடைதற்குவேண்டிய சாத கோபாயங்களை நாம் எவ்வளவும்வழுவுதலில்லாமல் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது சித்தம்.

பதினெட்டாவது.— நித்தியசம்பந்தஅற்புதசரூபங்களாகிய நாமெல்லோரும் அவயவம் அவ்வவயவங்களைத் தத்தாலுரூபமாக நடத்தும் ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மம் அவயவி வாசுதேவப் பிரோரகத்தாற்கண்பார்க்கும் காதுகேட்கும் மூக்குமுகக்கும் நாக்கு ருசிக்கும் கைகொடுக்கும் காலுநடக்கும் கண்ணுக்குநடக்குஞ் சக்தியில்லை காலுக்குப்பார்க்குஞ்சக்தியில்லை பார்க்கும்விஷயத் திற்கண்ணதிகம் நடக்கும்விஷயத்திற்காலதிகம் அவயவிக்குக் கண்ணும்வேண்டும் காலும்வேண்டும் ஓரவயவத்தை ஓரவயவம் பழிக்கலாகாது ஒன்றுக்கொன்று உதவியாயிருக்கவேண்டும் சிலர் கண்ணுகவும் சிலர்காலாகவும் இருப்பானே னென்பதற்கு உத்த ரம் எளிதிற்சொல்லமுடியாது திருவாக்குக்கு எதிர்வாக்கு இல்லை அவனிட்டதேசட்டம் சிற்பொருளாகியநாம் ஸ்ரீபகவான் கைப் பற்றியாளுதற்கேதுவாய் நம்சுதந்தரத்தைத்தவிர்ந்து சடப் பொருளைப்போல அசைவற்றிருக்கவேண்டும் பகவதவயவங்க ளாகிய நாமெல்லோரும் நமதவயவியாகிய ஸ்ரீபகவானிவிட்டுப்பிரி யாமல்அவனைக்கொண்டே திருப்தியடையவேண்டும் பகிர்முகப் பிராந்தியால்வந்த பாவத்துவமுழுதும் பகவதானுக்கிரகத்தால் நிவர்த்திபண்ணி வர்த்தமானத்தில் வர்ணதிரூபமாய்ப் பீடித்திருக் கின்ற பிராரத்வகர்மத்தை நியமனரூபமாயனுபவித்து விதே கப்பிராப்தியில் நித்தியசம்பந்தமான திவ்வியசொரூபத்தைப் பெற்று நித்தியசூரிகளோடு நித்தியகைங்கரியபரராய் ஸ்ரீபகவா னுகிய வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை இடையறுதுசேவித்துக்கொண் டிருப்பது சித்தம்.

பத்தொன்பதாவது.— சரீரியானவன் பகிர்முகவிருத்தியி னல் இச்சாரூபமான கர்மசரீரத்தையெடுக்கிறன் அகமுகவிருத் தியினல் சாதனசாத்தியத்தைப்பெறுதற்குரிய சாந்தாகாரத்தை யடைகிறன் விருத்திகூடியமானவிடத்து பிரத்தேகசாகூடியாய் நின்று திரிகியசூனியங்களை பகுத்தறியும் கேவலம் ஆத்மசொரூப

மாய்வினங்கிறன் அகமுகவிருத்தியிலை சாந்தாகாரத்தைப் பயிர்ச்சிக்கில் சாதனசதுஷ்டயம்நிறைகிறன் சாதனசதுஷ்டய சம்பூர்த்தியால் சற்குருலாபத்தைபடைகிறன் சற்குருலாபமகி மையால் சம்பந்தாஜுசம்பந்தங்களைத்திரிகிறன் சம்பந்தாஜுரூப மாயாசிரயிக்கில் தாபத்திரயதுக்கத்தைநிவர்த்திக்கிறன் தாபத் திரயம் நிவர்த்தித்தமாத்திரம் சிராந்திவிசிராந்தியிலை லீலைப் பாருகிறன் இவ்வஷ்டவிஷயத்தில் அதிருப்தலைப் பூரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிர்மத்தை ஆர்த்திவிதேசஷத்தாற்பிரார்த்திக்கில் அவனது அபாரகருணையிலை முழுமூஷுத்துவம் சற்குருசாஸ்திர சிரேகம் சிரவணர்த்தசிந்தனம் சுகதுக்கசகனம் விவகாரவிலகூஷ ணம் புறக்கரணதண்டம் அகக்கரணசிகூஷ அநித்தியவிராகம் நித்தியவாஞ்சிதம் சகலத்தியாகம் முத்திப்பிராப்பியம் சர்வதுக் காபாவமென்னும் துவாதசரூபமான சாத்தியசாதனம் நிறைந்து நித்தியமுத்தலைப் ஊர்த்துவபாதவிதிப்படி ஆரோகணித்தும் அதோபாதவிதிப்படிஅவரோகணித்தும்ஆரோகண அவரோகண அவரோகண ஆரோகண ரூபமாய்த்தடையற்றுவிளங்குகிறன்.

இருபதாவது.— பாபோபாஹம் பாபகர்மா பாபசம்பவ பாபாத்மாவாகியயென்னக்குப் பாபபரிகாரியாய்நின்று சர்வபாபங் களையும் நிவர்த்திபண்ணி பரமசுகுர்தத்தை வெளியிட்டருளிய பூரீபகவான்வாசுதேவசற்குருவுக்கு அடியர்களாய் எனக்கு ஆண் டவர்களாகவிருக்கின்ற பரமபக்தாளாகிய நித்தியசம்பந்த அற்புத சமூகங்கள்வசிக்கும் திவ்வியப்பிரதேசத்தை நோக்கி சென்னி வணங்க செவிகேட்க வாய்வாழ்த்த நெஞ்சுஞ்சிந்திக்க கண்துளி தும்ப கரமதுகுவிய இப்படியே சர்வாவயவங்களும் ஸ்திதளத்தி யம்பண்ண நின்றெழுதும் விக்ஞாபனம் சரீரி இயற்கைப்பொரு ளாகிய நிர்விகாரவஸ்துவாயிருந்தும் தனக்குறைவிடமான சரீர சம்பந்தத்தால் வந்த பிராரத்துவகர்மத்தை நியமனபாக்கியமாகக் கைக்கொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டு பாரியா புத்திரபரிசனபரிவாராதி சகிதமாய் பூரீகோஷ்டிபுரத்தைச்சார்ந்த கிருஷ்ணசரசென்னுஞ் சுதேசத்தைநோக்கி இதோபிரபாணசம் புக்தனைகவிருக்கிறேன்.

இருபத்தேழாவது.— ஸ்ரீபகவான் வாசுதேவபரப்பிரம்மம் ஆசிரதரக்ஷகார்த்தம் தமதுதிருச்சித்தத்தை வெளிப்படுத்து தற்குக் கோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூகசம்பந்த னை ஓரதிகாரியைத் துணைக்கருவியாய்க்கொண்டு சட்பத்தநி யோகூடிய சம்பூரணரகசியமென்கின்ற தயாவேதத்தை கலிபுக சகாப்தம் சதுக்ஷாளய, பதான விப வரு ஆனிமீ ஆரம்பித்து சதுக்ஷாஅயசு, வதானகாரண வரு ஆனிமீ சம்பூர்த்திபண்ணி தியாராதன சமாராதன சருவாராதன கோலாகல உச்சவபூர்வக மாய் மகாவிரதத்தைநிறைவேற்றி நியமனர்த்தமாக சுதேசத்திற் பிரவேசிக்கும்பொருட்டு சம்பந்தவாங்கத்திலொன்றன சரீரி சரீர சம்பந்தத்தைவிளக்கி சரீரபந்து மனைபந்து பக்தபந்து ஆத்மபந்துவாதி ஆப்தஜனவர்க்கங்களுக்குச் சமுதாயமாக அவ்வதி காரியின் பிரயாணநிருபத்தை எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர கிருஷ்ணய குருப்பிரம்மனைநம:

—❧✿❧—

ஓ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபரமசற்குருவேநம:

—◆—

நியமனபத்ததி.

நியமன நிருப விக்ஞாபன சம்பூரணமென்னச் சதுர்வித மாக நிருபிப்பது. நியமனம்.— கலியுகசகாப்தம் சதுக்ஷாஅயசு, வதான தாரண வரு ஆனிமீ பரிபூர்த்திபண்ணிவைத்திருக்கின்ற சம் பூரணரகசியத்தைப் பன்னிரண்டுவருஷமிருந்து ஆசிரயிப்பவர்க் குப்போதமாக்கி அதற்குமேல் உன்பிதாதாராயணவணிகன்மூல மாய் உனக்குநாம் நியமித்த தேசாடனவிரதத்தை பரிபூர்த்தி பண்ணக்கடவையென்று ஸ்ரீவாசுதேவினல் நியமிக்கப்படுவது.

நிருபம்.-சர்வமும் வாசுதேவசொரூபமெனக்கலக்கமறத்தெளிந்து சதாஆராதிக்கும் நித்தியசம்பந்த அற்புதசமூகங்கள் இப்படியே வெளிப்படையாய் ஆராதித்துக்காட்டவேணுமென்னும் பிரீதியி னேடு வியாக்கிரபுரம் மதுராபுரம் கோஷ்டிபுரம் ஸ்ரீசைலம் பரமபதமென்னும் ஐந்துபிரிவாய்நின்றெழுதப்படுவது.

வியாக்கிரபுரநிருபம்.— ஸ்ரீவியாக்கிரபுரவாசனன மகன கோபால கிருஷ்ணசிரதாயகமஃவென்று அடியரடிகளைச் சிரோ பூஷணமாக்கிய அடியர்க்கடியர்களாகியநாங்களினவர்களுந்திர்க்க தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து அஞ்சலியஸ்தராகின்றெழுதும் விக்ஞா பனநிருபம் ஸ்ரீபகவானகிய வாசுதேவசற்குருவினல் திருவிரா யாட்டஞ்செய்யும் சர்வாராதன கோலாகல உச்சவபூர்வகமாக பகவத்பிராப்தியைப்பெற்ற பாரியாபுத்திர பரிசனபரிவாரதி பகவதடிகளைப்பூசித்து பவவாரிதியைக்கடந்தேறுகிற சுபதினம் எப்போலபிக்குமென்னும்வாஞ்சிதராய் ஸ்ரீவாசுதேவ சௌந்த ராராயண ஸ்ரீராமசுந்தர அனந்தநாராயண ஸ்ரீபாதசரண்யாயநமஃ வென்று சதாதாசாதிதாசர்களாகப் பிரார்த்திக்குகிறேம்.

மதுராபுரநிருபம்.— ஸ்ரீமதுராபுரவாசனன மீனகூஷிசந்த ரேஸ்வராயநம; வென்று பாரியாபுத்திர பரிசன பரிவாரதி வர்த்தமான பூருவோத்தர அதிகாரசூகங்களாகிய நாங்களினவர் களும்தாழ்ந்தடக்கையும் ஒருங்கேகூப்பிய சருவாங்கசமர்ப் பணராக நின்றெழுதும்விக்ஞாபனநிருபம் எங்களுக்கு நிருபக நீத சயேக சம்பந்த வியவகாரமென்னும் பஞ்சதிருஷ்டியை விளக்கி வர்த்தமானத்தில் பரமகிருபையினல் நியமித்தருளிய கிரியாகைங்கிரியத்தை எவ்வளவுந்தளர்ச்சிவாராமல் பூர்த்திபண் ணி இப்படி.யே பௌஷதியில் நித்தியகைங்கிரியத்தை நிரே தவாகத்தந்தருளி நித்தியசூரிகளோடுசேர்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று அனவரதகாஞ்சையையுடையர்களாய் சதாபிரார்த் திக்குகிறேம்.

கோஷ்டிபுரநிருபம்.— ஸ்ரீகோஷ்டிபுரவாசனன ஸ்ரீபூளா சமேதசௌமியநாராயணையபரப்பிர்மணேநம: வென்று நித்திய வர்க்க நியமனவர்க்க சொரூபவர்க்க ஆலயவர்க்க அபிமானவர்க்க மென்னும் வர்க்கபஞ்சக அதிகாரசூகங்களாகிய நாங்களினவர்க ளும் அவயவியாகிய ஸ்ரீபகவானிடமாகப் பிர்மாஞ்சலி பண்ணி அவ னதாக்ஞையால் அநேக அவயவ அபரிச்சின்னமூர்த்திகளாகப்பிரி ந்துஅநேகதெண்டசமர்ப்பிதராக நின்றெழுதும் விக்ஞாபனநிரு பம் நாங்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு ஸ்ரீபகவானகிய எங்கள்வாசு தேவசற்குருவினல் சருவாராதன கோலாகல உச்சவபூர்வகடாக

எங்களை நித்தியகைங்கரியத்துக்கு நியமித்தருளுகிற சுபதினம் எப்போவருமென்று சந்திரவிம்பத்தையெதிர்பார்த்திருக்கின்ற சகோரபக்ஷிகளைப்போல சதா எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்குகிறோம்.

ஸ்ரீசைலநிருபம்.—ஸ்ரீசைலவாசனை வேங்கடேச முகுந்த முத்தகர்த்தரையநம: வென்று ஸ்ரீயம்பதியான சருவேஸ்வரனுக்கு நித்தியபூமியில் அடிக்கடியாய் விநோதகாரணமாக லீலாபூமியில் கடைதலை தலைகடையாய் மணியும்ஒளியும் மலருமணை மும்போல எக்காலமும்பிறிவற்றிருக்கும் நித்தியசம்பந்த சார்வாதிகார அற்புதசமூகங்களாகிய நாங்களனைவர்களும் ஸ்ரீபகவானது மூர்த்தாதிபாத பாதாதிகேசபரியந்தம் ஆதியோடந்தம் அந்தமோடாதி சர்வாவயவ தெரிசன சேவிதராக நின்றெழுதும் விக்ஞாபனநிருபம் எங்களுக்கு நிரேதுவாக சுபேபக்ஷயாதிரூனை பூமிமார்க்கமாய் ஸ்ரீபகவான் விமலசிற்குணங்களை அபிவிர்த்தி பண்ணி அகம்சித்தசித்தினச்சுதந்தரிக்கும் அசுத்தவிருத்தியை ப்போக்கி சுத்தவிருத்தியிற்சமர்ப்பித்த பிதிர் மாதுர் புத்திர களத்திர பௌத்திர பிதாமக தாச தாச ஆசிரித வாசிரிய ஆசரிய வாசாரியர்முதலிய பூருவோத்தரசமூகங்களோடு தனுகரண புவனபோக ஜெகசீவபரசுகிதமாய் நம்ஆத்மாவைக்கைக்கொண்டு பரமசுகித்தத்தை இலவசமாய்க்கொடுத்து பலப்பிரதரூபமாய் வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீபரமசற்குருகிருபையினல் அக்ஞானதீஜம் நசித்து ஆவரணகோசம்பேதித்து நித்தியானந்தவாரிதிகளை பிரண்டு பூமி அந்தர சுவர்க்க சரண்ய பரமபதமென்னும் நித்திய பூமிக்குரிய ஐஸ்வரிய பஞ்சகமுந்தட்டுமாறி சர்வதசவிதகமென்னும் உபயமோகஷமுஞ்சித்தித்து சர்வானந்தசமர்த்தியையுடைய சகஜானந்தநிஷ்டர்களாய் சதாஸ்மிதளத்தியம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குகிறோம்.

பரமபதநிருபம்.—ஸ்ரீபரமபதவாசனை வாசதேவபரப்பிர்மனேஸ்வரம: வென்று நம்மேயகநாயகனது திருவடிசம்பந்தப்பெற்ற திருமதுரை திருக்கோஷ்டி ஸ்ரீவியாக்ஞரம் ஸ்ரீசைலம் பரமபதமென்கின்ற சர்வபுவன சர்வாதிகாரசமூகங்களாகிய நாங்களனை

வர்களுந் திரித்துவ திரியேகவஸ்துவாய் சர்வாத்மாக்களுக்குள்ளி லும்புறம்பிலும் பூர்த்திகரித்துநிற்கும் ஒப்பற்ற பூரீபரமாத்ம தேவை ஆராகணஅவராகணைவிதிப்படி சவ்விய அபசவ்விய சவ்வியாபசவ்விய அபசவ்வியசவ்வியாதி சர்வப்பிரகார தெரி சனசேவிதராக நின்றுழுதும்விக்ஞாபனநிருபம் எங்களுக்கு யேகதத்துவம் காலாதிவர்ச்சிதம் தொந்துவநீக்கம் விமலபாஸ்க் கரம் அபிஷேகம் சர்வமங்களம் நித்தியசேவிதம் சம்பூரணமென் கின்ற தெரிசனஷ்டக பூர்வகமாக திவ்வியசக்ஷுரவைவிளக்கி சுவர் க்க மத்திய பாதாள பிராச்சிய பச்சிம தெக்ஷுணோத்தர மத்தி யப்பிரதேச அதோஊர்த்துவாதி திரிபுவன திக்குதசங்களிலும் அயோத்தி சிகாழி கோஷ்டி வேங்கடமுதலான புரபுரசன்னிதிகளி யும் தத்தம்வரைகடவாமல்நிலைநிறுத்தி புரபுவன திக்குத்திகாந்த மூழுதிலும் தமதுஆக்ஞாசக்கரத்தைநடாத்தியருளிய பூரீபகவான் வாசுதேவப்பிரபுவின் திவ்வியப்பிரபாவத்தைக்கீர்த்தித்து ஜயா விஜயபவாவென்று நாத்தழும்புறவாழ்த்தி நிம்மைமறுமையென் பது தோற்றுமல் தன்யோஸ்மிதன்யோஸ்மியென்னும் வாக்கிய கோஷ்ட மதிலுவற்சாக ஆனந்தாவேஷ நிர்த்தனராய் சதாஸ் தெளத்தியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குகிறோம்.

விக்ஞாபனம்.

பூரீகோஷ்டிப்பிரதேச தெரிசனப்பிரவர்த்தக சமூகப்பிரபுக் களுக்குத் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து அடியேன் நா. முத்துராமன் செட்டிசெய்யும் விக்ஞாபனம் அடியேன் பிதாவாகிய நாராயணஞ் செட்டியாரவர்கள் நிரியாணகாலத்திலனுக்கிரகித்த தத்துவோப தேச சித்தியின்பொருட்டு அடியேனுக்காகநியமித்த தேசாடன விரதத்தை துன்முகிநாமசம்வத்சர சிங்மரவியில் பரிபூர்த்தி பண்ணி சுதேசவிபவகாரமருமங்களை கிரமங்கிரமமாய்ப்பிரகாசப் படுத்தி இதற்காருவதான கும்பரவியில் பூரீகோஷ்டி புரத்தைச் சார்ந்த கிருஷ்ணசரசென்னும் சுவாராச்சியபூமிக்குப் போய்வரு கிறேன்.

இங்ஙனம் தங்கள் விதேயன்,

நா. முத்துராமன்செட்டி.

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீவாசுதேவப்பிரசாதத்தால் உபயவிபூதியும் வழுவில்லாது நிலைநிறுத்தி சருவமும் வாசுதேவசாரூபமெனக் கலக்க மறுத் தெளிந்து அப்படியே நித்தியகுழாங்களோடு சதாஸ்தெளத்தி யம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர திருவ்ருணைய குருப்பிர்மணைகமம:

